

12

1 1

30

PRACTICA CRIMINALIS

D. P. FOLLERII I. V. D.

CELEBERRIMI, DIALOGICE

contexta, secundum dispositionem

Capitulum, Constitutionum,

Pragmaticarum, &

Rituum Regni

Neapolitani.

tani.

Non omisissis eiusdem fragmentis, quibus summatim recensentur quæ addita, correctæ, & de nouo in criminibus per ius municipale statuta sunt.

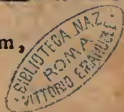
Ex innumeris quibus scatebat mendis purgata, & pristino candori restituta.

Adiectis Summarijs ac Indice omnium copiosissimo.

VENETIIS,
Apud Dominicum Liliū,

M D C C C.

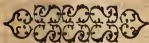
INDEX RUBRICARVM PRÆ-
LECTICAE D. P. FOLLERII.

O FFICIALIS studeat se ornare bene uiuendi moribus.	pagina. 3
Capiat informationem.	14
Notatos capiat de persona.	30
Vel eos uerbaliter citari faciat.	36
Fiat relatio nuntij.	45
Accusentur contumacia.	49
Audiantur excusatores.	54
Annotentur bona contumacis.	86
Banniantur.	93
Foriudicentur.	108
Capris foriudicatis recognoscantur.	117
Verum si citati comparent, & purgant contumaciam, audiantur.	119
Et si comparent ante contumaciam, examinentur.	122
Examinati liberentur sub fideiussoribus.	125
Vel carcerentur.	128
Audiantur exceptiones proponendæ per eos.	134
Dentur capitula quod suffocauit uxorem.	150
Item quod fuit leno eiusdem.	168
Item quod commisit falsitatem.	177
Item quod fuit captus in flagranti crimine.	194
Item quod est notorius delinquens.	198
Item quod commisit crimen læsæ Maiestatis.	207
Item quod sororem uenenauit.	224
Fiat contestatio litis super eis.	232
Et facta contestatione litis detur terminus ad probandum.	237
Detur copia capitulorum inquisitis.	239
Et demum repetantur testes curiæ.	242
Recipiantur defensiones reorum.	245
Fiat publicatio processus.	254
Concedatur repulsa.	255
Fiat citatio ad dicendum.	260
Rei indurati torqueantur.	260
Et si confitebuntur.	269
Pœnis debitis feriantur.	249
Et taliter se gerat in omnibus, ut in fine officij mereatur laudari.	364
De forma capitulorum in pluribus delictis.	366
De laudibus & fructibus officiorum.	377

INDEX ET LOCUPLEX

ET FIDELIS IN PRACT. CRIM.

D. PETRI FOLLERII.

- Abas**, seu prior monasterij, an pre-
feratur patri monachi, i q
rela de monachi morte. nume. 45.
fol. 144
- Abolēs** te-
stamentum patris qualiter puniatur.
nu. 189. fol. 420
- Abortū** medicamētis faciēs mulier,
qua pœna plectatur. num. 65. fol. 359
- Abortum** quod aliqua faciat, qui dede-
rit poculum quomodo puniatur. nu.
62. fol. 358
- Absentia** an perquemcunq; possit al-
legari. nu. 10. fol. 56
- Absentia** allegata, quid iudex facere
debeat. nu. 11. 12. 13. & 14. fol. 57
- Absentia** an probari debeat. nume. 15.
fol. 57
- Absentia** non potest allegari reo nol-
lente. nu. 15. fol. 57
- Absentiz** allegatio quid operetur. nu.
19. fol. 58
- Absentiz** allegatio, quando profit. nu.
20. fol. 58
- Absentiam** allegans non tenetur caue-
re. nu. 17. fol. 58
- Absens** qñ quis dicatur. nu. 18. fol. 58
- Absoluere** sanctius est. quān cōdem-
nare. nu. 2. fol. 14. & nu. 14. fol. 352
- Absoluendi** prouisoires debent esse iu-
dices. nu. 1. fol. 14
- Absolutionis** reorum forma. num. 77.
fol. 362
- Acceptari** debet confessio per partē
nu. 49. fol. 281
- Accessorium** sequitur naturam sui
principalis. numer. 17. & 22. fol. 234.
& 235
- Accipiens** pecuniam alienā palam, &
bona fide, non animo occultandi nō
incidit in crimen furti. nu. 67. fo. 395
- Accusare** alius an possit, si est transa-
ctum cū parte, & quid si cū parte &
curia. nu. 32. fol. 141
- Accusare** omnes possunt, qui prosecū-
tur suam uel suorum iniuriam. num.
37. fol. 142
- Accusare** an alij possint remittere of-
fensio. nu. 55. fol. 146
- Accusare** an possit socius de morte so-
cij. nu. 47. fol. 145
- Accusare** an possit laicus clericum pri-
mæ tonsuræ. nu. 39. fol. 142
- Accusare** an possit concubiniarius eū,
qui carnaliter cognouit cōcubinam.
nu. 51. fol. 146
- Accusare** an possit qui semel destitit à
quzrela. nu. 27. & 28. fol. 140
- Accusare** an possit presonerius. nume.
150. fol. 413
- Accusare** non pōt quilibet de populo,
nisi ubi suam suorūq; prosequatur.
nu. 153. fol. 414
- Accusare** omnes possunt in crimine le-
sæ maiestatis. nu. 105. fol. 223

I N D E X.

- Accusare quis prohibeatur remissiuè videas. nu. 35. fol. 142
- Accusare qui prius possint. & q. prius admittatur. & an negligentibus illis, alij admittantur, quorū minus interest. nu. 42. fol. 144
- Accusare an liceat alieno nomine. nu. 25. & 26. fol. 139
- Accusare an quis possit perēpta instantia. nu. 34. fol. 142
- ¶ Accusatio nō debet recipi super delicto, quod potest impunè fieri. numero. 15. fol. 353
- Accusatio contra syndicum, q. nō denunciant delictū, quomodo debeat fieri. nu. 52. fol. 146
- Accusatio criminalis an detur pro leuissima causa. nu. 57. fol. 147
- Accusatio de pace rupta cui cōpetat. nu. 56. fol. 147
- Accusatio substantialis. L. libellorum continere debet. nu. 9. 10. fol. 137. & nu. 11. et 12. fol. 138
- Accusatio facta a personis prohibitis, parte non opponente, an procedat. nu. 41. fol. 144
- Accusatio memoriæ hoīs intra quantum tempus fiat. nu. 53. fol. 146
- Accusatio non continens tempus, an conuallidetur, si probatur in processu. nu. 74. fol. 361
- Accusatio popularis est in regno sublata. nu. 36. fol. 142
- Accusatio redditur suspecta, si nimis tardè fuerit proposita. nu. 18. fol. 181
- Accusatione pendente, non pōt accusator accusari. nu. 152. fol. 413
- Accusationes seruatis seruandis, recipi debent. nu. 26. fol. 7
- Accusationes omnes minimè admittendæ sunt. nu. 15. fol. 6
- Accusationū solemnia non seruantur in enormibus. nu. 149. fol. 413
- ¶ Accusans aliquē de uoluntate Titij ibidē præsents, an uideat accusare de uoluntate Titij. nu. 50. fol. 145
- Accusans de adulterio si desistit, nō auditur ultra. nu. 157. fol. 414
- Accusās de insultu qualiter debet formare querelam. nu. 61. fol. 148
- Accusantis nomen & cognomen, an notarij debeat. nu. 16. fol. 6
- Accusator an debeat cauere de probādo. nu. 146. fol. 413
- Accusator an debeat ultima die annū accusare contumaciā, ut quis fori iudicari possit. nu. 3. fol. 109
- Accusator qualiter petat fori iudicari contumacem. nu. 2. fol. 108
- Accusator an & quando dicatur in euidenti calūnia. nu. 58. & 59. fol. 147
- Accusator an interrogari debeat super eo, q. excludat delictū. nu. 62. f. 148
- Accusator an & qñ licitè desistat ab accusatione. nu. 148. fol. 413
- Accusator an teneatur se inscribere ad pœnam talionis. nu. 3. fol. 135. & nu. 106. & 109. fol. 402
- Accusator an teneatur subministrare expensas carcerato. nu. 13. fol. 130
- Accusator cōtumax puniē. nu. 42. f. 102
- Accusator de falsitate, an teneatur declarare in qua parte prætendatur falsum. nu. 48. fol. 145
- Accusator debet legitimare personam suam. nu. 13. & 14. fol. 138
- Accusator debet petere, ut accusatus torqueatur. nu. 72. fol. 321
- Accusator nō admittit ad accusandū, si non habet iudicia. nu. 13. fol. 310
- Accusator pendente sua accusatione, non potest reaccusari. nu. 40. fol. 142
- Accusator qualiter petat accusatū fori iudicari. nu. 2. fol. 108
- Accusator quādo dicatur desistere. nu. 29. & 30. fol. 140
- Accusator qui diu stetit ad accusandū, eius accusatio redditur suspecta. nu. 60. fol. 147
- Accusator tenetur declarare, si intēdit facere partem in iudicio. numero. 2. fol. 135

I N D E X

- Accusator** tehetur præstare fideiussor-
tes, de soluendis expensis, n. 6. fol. 136
- Accusatore non præstare fideiussores**
uel non se obligante in casu quo te-
netur, an procedatur, nu. 7. fol. 136
- Accusatori non prosequenti accusa-
tionem, an perpetuum silentium ei**
imponatur, nu. 8. fol. 137
- Accusatore desistente in actione iniu-
riarum, an curia, ex officio procedat,**
nu. 140. fol. 411
- Accusatore desistente in crimine usu-
rarum, an iudex possit procedere, nu.**
33. fol. 141
- Accusatore desistente quid fieri de-
beat, nu. 151. fol. 413**
- Accusatus, uel inquisitus, an sit carce-
randus eo ipso qd ex processu apparet**
de indicijs ad torturam sufficiētibus
nu. 17. fol. 127
- Accusatus confessus extraiudicialiter,**
coram actuario, & non coram iudice,
an sit fideiussoribus, relaxandus, nu.
6. fol. 126
- Accusatus se ipsum interficiens habet**
pro confesso, nu. 7b. fol. 343. & quo-
modo procedat, numero. 71. & 72.
fol. 243
- Accusatus ab uno, an ab alio possit ac-
cusari, nu. 54. fol. 146**
- Accusatus, accusatione pendente, non**
est idoneus testis, nu. 26. fol. 259
- Accusatus nollens respondere potest**
torqueri, nu. 4. fol. 308
- Accusatus qd de mense Maij interfe-
cit Titium, si probet, qd erat bannitus**
& nō probat, qd de mense Maij, an sit
absoluendus, nu. 33. fol. 252
- Acta, id dicitur fieri apud acta, qd sit co-
ram iudice, in uer. & si confitebuntur**
nu. 12. fol. 272
- Actio civilis si non oritur parti, non**
potest ex officio procedi, nume. 56.
fol. 28
- Actio iniuriarum prætoria anno finit,**
nu. 21. fol. 114
- Actio iniuriarum transit ad hæredes,**
facta litis contestatione, n. 27. f. 236
- Actor administratorio nomine accu-
sare non potest, nu. 25. fol. 139**
- Actor tenet declarare libellū, n. 3. f. 240**
- Additio in capitulis quando possit**
fieri, nu. 11. fol. 241
- Adulterium in genere commissum**
qualiter probetur, nu. 14. fol. 17. &
quomodo fiat defensio, nu. 15. fol. 17
- Adulterium non potest ex officio pu-
niri, nu. 1. fol. 366**
- Adulterium non potest probari di-
recto, nu. 3. fol. 367**
- Adulterium qualiter probetur. nume.**
69. fol. 29
- Adulterium præsumitur commissum**
de uoluntate uiri, nu. 6. fol. 168
- Adulterium qualiter defendatur, nu.**
37. fol. 253
- Adulterium, stuprum, & lenocinium,**
per quantum tempus præscribatur,
nu. 19. fol. 114
- Adulterium ut puniatur, & capitulef,**
debet probari de matrimonio, num.
2. fol. 366
- Adulteria per coniecturas probantur,**
nu. 13. fol. 17
- Adulter & adultera consistentes, ante**
coitum se contraxisse matrimonium
excusantur, nu. 80. fol. 288
- Adultera qualiter in regno puniatur,**
nu. 194. fol. 421
- Aduocatus & procurator, an punian-
tur, si postulant pro bannitis, nume.**
19. fol. 97
- Aduocatus & procurator dādi sunt in-
quisito, nu. 29. fol. 236**
- Aduocati sunt audiendi à iudice sedē-
te, & non stante, nu. 47. fol. 9**
- Ætas testium nunquid debeat desi-
gnari, & apponi in examine, num. 35.**
fol. 23
- Æffectus, si non sequatur effectus quā-
do puniatur in crimine ueneni, num.**
12. fol. 226

- ¶ **A**gens coram alio iudice quam regis ubi ipse iudex regis deberet cognoscere, punitur, nu. 161. fol. 415
- ¶ **A**llegans infirmitatem debet habere literas duorum medicorum, qui de infirmitate notificentur, nu. 28. fol. 59
- A**llegationes partium sunt audiendæ, nu. 19. 6. Sed temerè allegantibus silētium est imponendum, num. 20. fol. 6
- ¶ **A**micitia facit actionem cessare, quæ alias non cessaret, nu. 16. fol. 171
- A**micitia & amor facit omnem suspicionem cessare, nu. 18. fol. 227
- A**micitiā non contrahas cum homine iracundo, & cum homine furioso ne uerferis, nu. 50. fol. 10
- A**micitiā ne in eas cum eo, qui secretum reuelat, aut qui ut mercator circuit, & blandiloquus est ibidem.
- A**micitiā cum hostibus contrahens an committant crimen læsæ maiestatis, nu. 65. fol. 394
- ¶ **A**micus potest accusare de iniuria facta amico suo, nu. 17. fol. 171
- A**micus pro amico admittitur sine mādato, cum cautione de rato, num. 18. fol. 172
- A**mici, & propinqui parificantur, num. 15. fol. 171
- ¶ **A**mor uel odium ex coniecturis perpenditur, nu. 45. fol. 139
- ¶ **A**natomia ut fieri possit, an iudex trahere possit cadauer suspensi medicis, nu. 80. fol. 362
- ¶ **A**ngarijs, & perangarijs non debent grauari comitatenses, nu. 37. fol. 8
- ¶ **A**nimalia aliena capiens, & domino non restituens, qualiter puniatur, nu. me. 131. fol. 409
- ¶ **A**nimus occidendi non præsumitur in percutiente baculo, num. 32. f. 354
- A**nimus probatur ex confessione extra iudiciali, nu. 27. fol. 304
- A**nimus occidendi probatur, si alias solitus sit delinquere, nu. 29. fol. 252
- A**nimus probatur præsumptione uerbi, uel facti, nu. 69. fol. 444
- ¶ **A**nnotatio bonorum consumacis fieri debet, & quando, numero. 1. & 3. fol. 86. & 87
- A**nnotatio bonorum qualiter fieri debeat, & quæ bona debeant annotari, nu. 6. & 7. fol. 88
- A**nnotatus & bānitus pro minoribus criminibus, pro quibus foriudicari non potest, qui stetit in contumacia, & ultra annum, & postea uult purgare suam contumaciam, & dare fideiussores de stando iuri, & soluere expensas, an propter tantam contumaciam debeat se in uinculis defendere, nu. 9. fol. 121
- ¶ **A**postata qualiter puniatur, numero. 16. fol. 384
- ¶ **A**ppellare an possit tertius pro confesso, nu. 71. fol. 287
- A**ppellare an possit habitus pro confesso, nu. 35. fol. 338
- A**ppellare non potest habitus pro confesso, q̃ corruptit suum delatorem, nu. me. 89. fol. 345
- A**ppellare an possit fiscus à sententia absolutoria, num. 224. fol. 425
- A**ppellari an possit à licentia de capiēdo, nu. 15. fol. 33
- A**ppellari an possit per confessum, nu. me. 66. fol. 286
- A**ppellari in tertio liceat in criminalibus, nu. 73. fol. 361
- A**ppellari potest à decreto de torquēdo, nu. 213. fol. 425
- ¶ **A**ppellatio à decreto de torquendo quando admittenda sit numero. 15. fol. 264
- A**ppellatio in criminalibus, an & quando executionem retardet numero. 6. fol. 351
- A**ppellatio non admittitur à sententia condemnatoria super spolio, nu. 112. fol. 403
- A**ppellatio non admittitur in flagranti crimine, nu. 4. fol. 195

appel-

Appellatio non admittitur in crimine notorio, nu. 21. fol. 203
 Appellatio non permittitur i lra ma ieltatis crimine, nu. 107. fol. 224
 Appellatione interposita non potest ad torturam procedi, numero. 50. fol. 316
 ¶ Arbitrium iudicis debet iuri, & equitati esse consonum, nu. 25. fol. 155
 Arbitrium iudicis debet esse regulatū à iure, nu. 61. fol. 112
 ¶ Argumentum à communiter accidētibus facit indicium, numero. 14. 15. fol. 152
 Argumentum de ciuili ad criminale ualidum est, nu. 27. fol. 300
 ¶ Arma deferentes, an liberentur sub fideiussoribus, si capiantur, nume. 78. & 79. fol. 397
 Arma extrahens qua pœna puniatur, num. 83. fol. 397
 Arma non possunt deferre priuilegiati in propria patria, nu. 77. fol. 397
 Armorum delatio prohibita est, & puniatur, nu. 76. fol. 397
 ¶ Articuli continentes idem, uel de di recto contrarij, an admittantur in repulsa, nu. 16. fol. 258
 ¶ Ascriprij uide infra i litera R. in uer. Bonorum mobilium appellatione.
 ¶ Asini. uide ibidem.
 ¶ Assessor non potest in criminalibus absente iudice sententiam dicere, nume. 87. fol. 363
 Assessores literati esse debent nu. 24.
 ¶ Attentans se interficere an puniatur nu. 74. fol. 344
 Attentare quid sit, nu. 70. fol. 316
 Attentatum an puniatur pro delicto consumato, nu. 12. fol. 384
 ¶ Auaritia in iudice est deterrimum uitium, nu. 57. fol. 111
 ¶ Audientia testium in criminalibus an committatur, & quando nu. 7. f. 238
 Audientia testium in criminalibus nō committitur, nu. 95. fol. 400

Audientia testium in criminalibus committitur in ipsa curia, & non extra, nu. 100. fol. 401
 Aufugere tentantes an habeantur p confessis, nu. 49. fo. 340
 Aufugiens culpa custodis an habeatur pro confessio, nu. 59. fol. 342
 Aufugiens de carcere aperto, an puniatur, nu. 47. fol. 340
 Aufugiens scissis ianuis, an sit puniendus, nu. 48. fol. 340
 Aufugiens de carcere ut habeatur pro confessio debet scire causam suæ captiuitatis, nu. 56. fol. 341
 Aufugiens ex causa iusta, an habeatur pro confessio, nu. 55. fol. 341
 Autoritate propria, an quis possit bona sui debitoris capere, etiam uirtute pacis, nu. 115. fol. 404
 Auxiliator qua pœna puniatur, & an puniatur etiam pœna pacis rupte inter offensum, & offendentem, nu. 70. & 71. fol. 360. & 361
 Auxiliator quādo puniatur, & quomodo debeat in capitulis dici. numero. 25. fol. 376
 Auxilium præstans non debet molestari, nisi constet de delinquente nume. 57. fol. 28
 Auxilium quomodo puniatur, nu. 59. 60. 61. & 62. fol. 28

De litera B.

BALISTIS ad nocendum utentes qualiter puniantur, nume. 277. fol. 435
 Banniri an quis pro omni crimine possit, nu. 27. fol. 99
 Bannitus etiam in causa ciuili non potest comparere per procuratorem, nu. 2. f. 93. & nu. 55. f. 104. & nu. 60. fol. 105
 Bannitus ab uno iudice potest capi ab alio, nu. 31. fol. 100
 Bannitus an iterum banniri possit nu. 24 me.

- me. 36. fol. 101
 Bannitus an definat esse ciuis suz ciui-
 tatis, nu. 37. fol. 101
 Bannitus an possit citari, n. 32. fol. 43
 Bannitus debet capi à quocunque, nu.
 23. fol. 98
 Bannitus de uno loco, de loco adiacē-
 ti bannitus censetur, num. 29. fol. 100
 Bannitus largo modo dicitur rebellis
 curiz, nu. 25. fol. 98
 Bannitus potest per procuratorem ex-
 cipere de pretio non soluto, nume.
 59. fol. 105
 Bannitus an per procuratorem possit
 opponere compensationem, nume.
 61. fol. 105
 Et an eius fideiussor, nu. 62. fol. 105
 Bannitus qui ex forma statuti, si non
 comparet infra decem dies potest im-
 pune occidi, an possit occidi in deci-
 mo die, nu. 63. fol. 106
 Bannitus qui post duos menses se uo-
 luntariē præsenterat, an debeat omni-
 no carcerari, nu. 40. fol. 102
 Bannito Titio si duo eius nominis eo-
 dem loco habitent, qui censeatur bā-
 nitus, nu. 30. fol. 100
 Banniti ex aliquo delicto perdunt pri-
 uilegium comparendi per procurato-
 rem, nu. 21. fol. 39. & num. 2. fol. 36. &
 nu. 55. & 60. fol. 105
 Banniti iuste uel iniuste, an possint im-
 pune offendi, nu. 38. fol. 436
 Banniti non debent receptari, nume.
 9. fol. 95
 ¶ Bannum quid sit, nu. 1. fol. 93
 Bannum an à quolibet officiali reniti-
 ti possit, nu. 32. fol. 100
 Bannum an ualeat contra filios Titij,
 non expressis nominibus, numero.
 35. fol. 101
 Bannum debet publicari per ciuitatē,
 nu. 3. fol. 93. & nu. 7. fol. 94
 Bannum in quantum se extendat, nu.
 28. fol. 99
 Bannum non debet publicari diebus
 feriatis, nu. 8. fol. 95
 Bannum quæ continere debeat, nume.
 5. & 6. fol. 94
 Bannum per quod prohibentur medi-
 ci curare aliquem uulneratum absq;
 licentia curiz, nunquid ualeat, nume.
 36. fol. 61
 Bannum quo tempore debeat publica-
 ri, nu. 26. fol. 98
 Banni forma quæ sit, nu. 4. fol. 93
 ¶ Baro habens iurisdictionem ciuilem
 an habeat mixtum imperium, nu. 92.
 & 93. fol. 82
 Baro in ciuilibus an possit cognosce-
 re de damnis datis, & de minimis fur-
 tis, nu. 94. fol. 83
 Baro habens iurisdictionem ciuilem,
 an possit inobedientes punire, nume.
 95. fol. 83
 Baro habens iurisdictionem ciuilem,
 an cognoscat de præsentionibus in-
 strumentorum, & de obligationibus,
 nu. 96. 97. 98. & 99. fol. 84. & 85
 Baro non tenetur capere uasallum suū
 bannitum, nu. 83. fol. 78
 Baro si est contumax, eius castrum cō-
 fiscatur, quo ad administrationem iu-
 stitiz, nu. 2. fol. 87
 Barones habentes iurisdictionem pri-
 uatiuē in suos uasallos, an petant re-
 missionem uasallorum, nu. 63. fol. 70
 Barones, an licitē possint præcipere
 uasallis ne agant in regijs tribunali-
 bus, nu. 84. fol. 78
 Barones non debent eorum uasallos
 opprimere indebitē, nu. 183. fol. 419
 Barones non possunt uti iurisdictione
 ultra eorum priuilegia, n. 29. fol. 386
 ¶ Benignē iudex auscultet subditos,
 nu. 14. fol. 5
 ¶ Blanditiæ æquiparantur minis, nu. 63
 fol. 175
 ¶ Blasphemia an dicatur, si quis dixerit
 al despetto de Dio, nu. 14. fol. 384
 Blasphemia qualiter excusetur, nu. 36
 fol. 253

- Blasphemans Deum coram iudice, an possit puniri de pœnam pecuniariâ.** nu. 30. f. 205. & n. 51. fol. 357
- Blasphemâs an possit repulsare testes.** nu. 13. fol. 384
- Blasphemantes Deum, qualiter puniatur.** n. 12. f. 384. & n. 202. fo. 422
- Blasphemantes qualiter de iure canonico puniantur.** nu. 15. fol. 384
- ¶ Bona contumacis, quæ seruando seruari non possunt. quid agendum.** nu. 18. fol. 51
- Bona damnatorum ex ficta confessione, an fisco applicentur.** nu. 44. f. 340
- Bona non uendicantur fisco, nisi lata sententia.** nu. 77. fol. 344
- Bona proditorum capta per curiam, si aliquis in ijs pretendit, intrâ quâtem tempus debeat agere.** nu. 212. & 213 fol. 423
- Bona se ipsi interficientis applicantur fisco.** nu. 73. fol. 343
- Bonorum mobilium appellatione, an contineatur uux maturæ.** nu. 4. fo. 87
- Bonorum mobilium appellatione, an ueniat pecunia destinata ad emptiorem prædiorum.** nu. 11. fol. 89
- Bonorum mobilium appellatione, an ueniat pecunia redacta uenditione rei stabilis.** nu. 12. fol. 90
- Bonorum mobilium appellatione, an ueniat pecunia reposita in bancis.** nu. me. 13. fol. 90
- Bonorum mobilium appellatione, an ueniant columnæ affixæ in domo.** nu. me. 14. fol. 90
- Bonorum mobilium appellatione, an ueniant ascriptitij asini, & boues.** nu. me. 15. fol. 90
- ¶ Bono uiro credendû est.** nu. 34. f. 183
- ¶ Boues, uide supra. in uer. Bonorum mobilium appellatione.** 6.
- C**
- C A L V M niose petentes non debent audiri.** nu. 29. fol. 7
- ¶ Capi à quocunque potest repertus in flagranti crimine.** nu. 5. fol. 195
- Capi non possunt confugientes ad ecclesiam.** nu. 17. fol. 385
- Capi non potest quis absque consilio iudicum.** nu. 166. fol. 416
- Capi possunt malefactores aufugiētes de una prouincia in aliam.** num. 232. f. 426. & si aufugerint de una ciuitate in aliam, debent capi ad requisitionē iudicis loci delicti. nu. 233. fol. 426
- ¶ Capiens hominem propria autoritate, an puniatur de usurpata iurisdictione.** nu. 21. & 22. fol. 132
- Capiētes aliquem autoritate propria, quomodo puniantur.** nu. 114. & 116. fol. 404
- ¶ Captura, Quomodo intelligatur id quod dicitur. q̄ in criminalibus est, permissa captura, & ab ea potest inchoari iudicij. nō procedentibus. & licet nō sit capta informatio.** nu. 58. fol. 111
- Captura an quolibet tempore permittatur.** nu. 5. fol. 31
- Captura an in quolibet loco permittatur.** nu. 6. fol. 31
- Captura est permissa præcedēti aliquali informatione.** n. 1. fo. 30
- Captura est arbitraria antè contumaciam, sed post est & necessaria.** nu. 2. fol. 30
- Captura est permissa in alieno territorio.** nu. 3. fol. 31
- Captura non debet concedi inimicis capiendi.** nu. 14. fol. 33
- captura est permissa cum causæ cognitione. & cum qua.** nu. 20. fol. 34
- Captura penes furcas, an impediatur sententiam foriudicationis proferri.** nu. 8. fol. 111
- ¶ Captus in flagranti crimine quis dicitur.** nu. 7. fol. 126 & nu. 9. 10. & 11. fo. 195. & 196
- Captus in flagranti crimine, ex abrupto damnari debet.** nu. 1. fol. 194
- Captus per familiâ potest consignari**

- uniuersitati uel syndico, donec maior familia uenerit. nu. 21. car. 35
- captus intra ecclesiam debet relaxari. nu. 19. car. 385
- captus pro crimine læsæ maiestatis non potest liberari inconsulto rege. nu. 210. car. 423
- Capitula debent esse clara, & non obscura. nu. 3. car. 240
- capitula debent legi inquisitis & super ipsis interrogabuntur. nu. 1. c. 232
- capitula quæ eliciuntur ex repertis, debent esse conformia cum ipsis repertis. nu. 2. car. 239
- Carcer non datur ad pœnam. numer. 1. car. 129
- carcer qualis esse debeat. nu. 8. c. 129
- carcer est triplex. nu. 10. car. 130
- carcer debet esse publicus. nume. 58. car. 342
- Carcerari an quis debeat pro delicto antiquo. nu. 17. car. 131
- carcerari non debent offerentes dare fideiussores, si sumus infra relegationem. nu. 1. car. 125
- carcerari non ita debent senes, sicut iuuenes. nu. 6. car. 129
- carcerari non ita debent de proximo liberaudi, sicut alij. nu. 7. car. 129
- carcerari quis potest ex confessione extraiudiciali. nu. 24. car. 303
- carcerari nõ potest quis ab eo, qui nõ habet aliam iurisdictionem. num. 51. car. 341
- carcerari non debent, parati dare fideiussoriam cautionem. nu. 162. c. 415
- carcerari non debent, incidentes in pœnam pecuniariam. nu. 165. ca. 416
- carcerabitur quis pro pœna pecuniaria stipulata apud acta curiæ. numer. 3. car. 125
- Carceratio est iusta excusatio, ut quis non reputetur contumax. nu. 57. 59. 61. 62. & 69. car. 70
- Et quid de carcerato penes forasцитos. nu. 58. car. 69
- carceratio est prohibita in durissimo loco. nu. 2. car. 129
- Carceratam mulierem cognoscens carnaliter, qua pœna puniatur. numero. 25. car. 132
- Carceratus an dicatur, si quis stat in palatio cū custodibus. nu. 11. c. 130
- carceratus an possit citari. nu. 30. c. 42
- carceratus an possit recommendari in carceribus ad instantiam alterius curiæ. nu. 26. car. 132
- carceratus omni die dicitur grauari, & semper poterit appellare. numero 23. car. 132
- carceratus ex illegitima, causa, aufugiens non habetur pro confesso. nu. 50. car. 341
- carceratus pro speciali inquisitione, fractis carceribus fugiens, habetur pro confesso. nu. 45. & 46. car. 340
- carcerati non debent ferreis manicis ossibus inhaerentibus grauari. sed ita debent custodiri, ut non fugiant, nõ ut perimantur. nu. 3. & 4. car. 129
- Carcerati infirmi debent curari. & quid si petant se liberari. nu. 16. car. 131
- Carcerati sunt sub protectione curiæ. nu. 24. car. 132
- Carcerati quid debeant soluere pro iure portelli. nu. 163. car. 415
- Castellani quando possunt arma deferre. nu. 80. car. 397
- Castellani non debent se intromittere de alijs negotijs, quam castri. nume. 168. car. 416
- Castellanorum causæ agitantur coram iustitiarijs regionum. nu. 169. ca. 416
- Castitas est amica Deo. numero. 35. car. 175
- Casualiter interueniens in coniuratione contra principem, non punitur capitaliter. nu. 68. car. 395
- Causa quolibet etiam iniusta excusat a dolo. nu. 34. car. 183
- Cicatrix quando dicatur remansura. nu. 20. car. 375

- ¶ Citati an quis possit per iudicem loci delicti extra territorium. numero 27. car. 410
- Citari an possint delinquentes, si non constet de nomine eorum, sed de signis. nu. 39. car. 45
- Citari potest quis per iudicem ore proprio. nu. 19. car. 39. & etiam per tabellionem.
- Citari debet inquisitus ad discutendum super indicijis. n. 63. car. 320. numero. 20. & 39
- Citari an quis possit ratione delicti extra territorium. nu. 11. car. 335
- Citari debet per trinam citationem, ut quis habeatur pro confesso. num. 16. car. 335
- ¶ Citatio debet fieri uisa prius informatione per iudicem. nu. 1. car. 36
- Et plenè per Guliel. Benedictum in reperi. ca. Raynurius. in uer. mortuo itaque testatore el j. extra de testamentis.
- Citatio nunquid debeat continere causam. nu. 2. car. 36
- Citatio debet continere nomen iudicis. nu. 4. car. 37
- Citatio peremptorium continere debet. nu. 5. & 6. car. 37
- Citatio an debeat continere locum. nu. 7. car. 37
- Citatio debet habere datam diei, mensis, & anni. nu. 16. car. 38
- Citatio debet committi nuncio. num. 17. car. 38
- Citatio parti aduersæ committi non debet. nu. 18. car. 39
- Citatio debet continere congruum tempus. nu. 22. car. 39
- Citatio an sit inscriptis semper facienda. nu. 25. car. 40
- Citatio facta domi nunquid ualeat, nō facta perquisitione, si citandus est in ciuitate. nu. 28. car. 42
- Citatio facta domi ubi nullus habitat quando ualeat. nu. 29. car. 42
- Citatio facta die feriato nunquid ualeat. nu. 34. 35. & 36. car. 44
- Citatio per edictum quando permittatur. nu. 37. car. 44
- Citatio an ualeat, si est erratum in nomine. nu. 38. car. 44
- Citatio sine assignatione diei, nūquid ualeat. nu. 40. car. 45
- Citatio committitur seruienti curiæ. nu. 3. car. 46
- Citatio debet notificari alicui de domo. & debet recipi iuramentum ab eo cui notificatur. nu. 8. & 9. car. 46
- Citatio debet fieri in præsentia testium. nu. 10. car. 46.
- Citatio ad dicendum fit, facta publicatione in causa. nu. 1. car. 260
- Citatio an fiat ad audiendam sententiam in criminalibus. nu. 85. car. 363
- Citationis forma quæ nā sit. nu. 3. c. 36
- Citationis forma: quando peruenitur ad foriudicationem. nu. 4. car. 109
- ¶ Citatus ad informandum debet personaliter comparere. nu. 8. car. 37
- Citatus an teneatur comparere, ubicūque asserit iudex. nu. 26. car. 40
- Citatus ad pœnam arbitrio iudicis inferendam, quomodò cōdemnabitur. nu. 31. car. 42
- Citatus ad publicandum, an condemnatur ad tertiam partem bonorum mobilium, si non comparet. numero 16. car. 50
- Citatus comparens recta curia usq; ad primum sonum, non dicitur contumax. & quid debeat facere. nume. 1. car. 119. & 120
- Citatus non aditur, si allegat ad sui noticiam non peruenisse citationem domi factam. num. 4. car. 333
- Citatus extrà territorium citantis, nō pōt pro confesso haberi. n. 10. c. 334
- Citatus coram iustituario regionū, an possit comparere in magna curia uicaria. nu. 176. car. 417
- ¶ Ciuitatis rector, qualis est, tales & ministri

neſtri eius. nu. 1. fol. 3
 clandestinitas inducit ſuſpitionem .
 nu. 39. fol. 160
 ¶ Clauſula generalis non refertur ad
 ſpecificata. nu. 49. fol. 145
 clauſula ſi & in quæcum, an excuſet p
 ducet à falſo. nu. 11. fol. 179
 clauſulæ, toties quories, quid operen-
 tur. nu. 261. fol. 430
 ¶ clericus qui nō declinat forum lai-
 cae, punitur. nu. 38. fol. 61
 clericus an debeat comparere, quādo
 citatur per laicū, allegaturus, & oſten-
 ſurus inſtrumētū clericat⁹. n. 39. 66
 clericus incorrigibilis an perdat priui-
 legium. nu. 40. fol. 63
 Et quis dicatur incorrigibilis, & qua-
 liter puniatur. ibi. & nu. 41. fol. 63
 clericus quā dicat incedere cū habitu,
 & tōſura, & quā non. nu. 42. & 44. fol.
 64. & 65
 clericus quā capit abſq; habitu & tōſa-
 ra, debet particulariter deſcribi habi-
 tus, cū quo fuit captus. nu. 43. fol. 65
 clericus an pdat priuilegiū fori ſi plu-
 ra delicta cōmiſit. n. 45. 47. 46. f. 65. 66
 clericus nō incedēs in habitu & tōſu-
 ra, & immiſcēs ſe enormibus, an per-
 dat priuilegium. nu. 47. fol. 66
 clericus in minoribus, cōſtitutus, quā-
 do perdat priuilegiū. nu. 48. fol. 66
 clericus arma militaria deferēs, tertio
 monitus an perdat priuilegium. nu.
 49. fol. 66
 clericus illegitimus quis dicatur. &
 an habeat priuilegiū fori. nu. 55. f. 67
 clericus exercēs uiles artes, quādo p-
 dat priuilegium. nu. 56. fol. 68
 clericus & laicus ſimul delinquētes,
 an omnes debeant remitti ad iudicē
 eccleſiaſticum. nu. 79. fol. 75
 clericus cōiugatus, an & quando de-
 beat remitti ad iudicem eccleſiaſti-
 cum. nu. 85. fol. 78
 clericus cōiugatus quibus priuilegijs
 gaudeat. nu. 86. & 87. fol. 78

clericus an poſſit deponi, ſi conſiteat⁹
 qd pmiſit decē ne accuſet. n. 94. f. 291
 clericus cōſitēs ſe eſſe laicum, an ſibi
 noceat. nu. 123. fol. 296
 clericus ſepertus in flagrat⁹, pōt per
 laicum capi, ut portetur ad eccleſia-
 ſticum. n. 6. f. 195. & nu. 22
 clericus debet perſonaliter compare-
 re, & opponere declinatoriam fori.
 nu. 15. fol. 381
 clericus denunciās debet dare fideiuſ-
 ſorem. nu. 6. fol. 382
 clericus nolens reſpondere in exami-
 ne cogēdus eſt. nu. 9. fol. 124
 clericus ſi accuſat, tenetur preſtare ali-
 quos, qui principaliter ſe obligēt. nu
 me. 5. fol. 136
 clerici conſitētes delictum abſque ac-
 cuſatore puniunt. nu. 147. fol. 299
 clerici coniugati an cōueniātur corā
 iudice ſeculari in delictis. n. 4. fol. 381
 clerici in criminalibus quādo poſſint
 teſtificari. nu. 9. fol. 382
 clerici prima tōſuræ quādo gaudeāt
 priuilegio fori. nu. 8. fol. 382
 clerici pro delictis cōueniēdi ſunt co-
 rā iudice eccleſiaſtico. nu. 2. fol. 381
 clerici quādo admittātur ad accuſan-
 dum. nu. 7. f. 382. & n. 154. fol. 414
 clerici ſunt exempti a iuriſdictione
 laicali. nu. 38. fol. 61
 clericorum donus ſunt immunes, ut
 ibi nō hoſpitemur. nu. 3. fol. 481
 ¶ cogitatio in uſurario in foro animæ
 punitur. nu. 3. fol. 428
 cogitationis pœna quādo quis punia-
 tur. nu. 70. fol. 396
 coieus nepharius qualiter puniatur.
 nu. 5. fol. 368
 ¶ columnæ in domo affixæ, an ueniāt
 appellatione mobilium bonorum. nu
 me. 14. fol. 90
 commater pōt accuſare de morte ſui
 compatriſ. nu. 24. fol. 139
 ¶ comparēs reus debet ſtatim exami-
 nari. nu. 2. fol. 122

- Compartitio spontanea est maximum iudicium innocentiae . nu. 1 . fol. 122
- ¶ Compositio an inducatur confessio . nu. 145 . fol. 298
- ¶ Conatus punitur in crimine lesae maiestatis . nu. 69 . 70 . 71 . 72 . & 88 . f. 216 . cum seq.
- ¶ Concilians canem , ut mordeat transeuntes , & morsicatus pereat , quae poena puniri debeat . nu. 12 . fol. 431
- ¶ Concussio non debet fieri subditis . nu. 18 . fol. 6
- ¶ Condemnari debent inquisiti , si confessi uel conuicti uidebuntur . num. 1 . fol. 349 . & nu. 102 . fol. 364
- Condenari nemo debet prima die post ferias . nu. 173 . fol. 417
- Cōdemnari nemo potest , nisi sit cōuictus , aut confessus . nu. 20 . fol. 154
- Condemnari quis non potest ex indicij indubitatis . nu. 24 . fol. 155
- Condemnari utrum possit ad poenam tertiae partis mobilium ille , qui fuit sub fideiussoribus liberatus : & demū citatus non comparet . nu. 15 . fol. 52
- Condemnari an possit , si quis conuictus adhuc tamen neget . num. 110 . fol. 328
- ¶ Condemnando ad mortem debet dari facultas , ut possit de peccatis suis confiteri . nu. 4 . fol. 350
- Condemnatum iniuste , etiam clerici possunt eripere de manibus familiarum . nu. 11 . fol. 351
- ¶ Confessio arij an noceat fisco . nu. 141 . fol. 298
- Confessio an noceat peremptoria instantia . nu. 30 . fol. 275 . & nu. 67 . fol. 286
- Confessio an noceat si non constat de delicto . nu. 118 . fol. 295
- Confessio an operetur ubi liquet de innocentia . nu. 58 . fol. 282
- Confessio an possit declarari . nu. 130 . fol. 296
- Confessio coniugis in cuius fauore lata est sententia diuortij , an sufficiat ad eam retractandam . numero 126 . fol. 296
- Confessio contra matrimonium an noceat . nu. 124 . fol. 296
- Confessio coram incompetenti quid operetur . nu. 74 . f. 288 . & nu. 85 . fo. 289
- Confessio debet esse clara & non dubia . nu. 59 . fol. 282
- Confessio debet esse cum causa . nu. 45 . fol. 279
- Confessio debet esse possibilis . nu. 36 . fol. 277
- Confessio debet esse simplex : & an in totum debeat acceptari . nu. 46 . & 47 . fol. 280
- Cōfessio debet esse uerosimilis & probabilis . nu. 33 . & 34 . fol. 276
- Confessio coram iudice competenti fieri debet . nu. 1 . fol. 290
- Confessio debet fieri coram omnibus si sunt tres iudices . nu. 6 . fol. 271
- Confessio fieri debet in loco solito iudiciorum & non alibi . nu. 60 . fol. 282
- Confessio debet fieri iudici pro tribunali sedenti . nu. 7 . f. 271 . & quid si non est facta in forma iudicij . nu. 8 . f. 272
- Confessio debet fundari super ualido processu . nu. 6 . fol. 333
- Confessio debet principaliter fieri & non incidenter . nu. 80 . fol. 323 . & nu. 95 . fol. 236
- Confessio delicti aliquando probat delictum incorrigibilem . numero 148 . fol. 299
- Confessio est plenissima probatio . nu. 77 . fol. 288
- Confessio ex abrupto extorta coram uno iudice , si fuerit reuocata coram alio , an sufficiat ad condemnandum . nu. 36 . fol. 314
- Cōfessio extorta ab illis personis , quae non possunt torqueri , est insolida . nu. 77 . fol. 322
- Confessio extorta dolo aduersarij an noceat . nu. 18 . fol. 273
- Confessio extorta per torturam absque indicij ,

I N D E X

- indicijs, an conualidetur, si est uerificata per oculorum inspectionem. nu. 35. fol. 313
- Confessio extorta sine indicijs, an conualidetur ipsis superuenientibus. nu. 32. fol. 313
- Confessio extraiudicialis accusatoris prodest reo. nu. 35. fol. 305
- Confessio extraiudicialis aliquando plenè probat. nu. 26. fol. 304. & nu. 37. & 38. fol. 305
- Confessio extraiudicialis debet esse certa & clara. nu. 21. fol. 303
- Confessio extraiudicialis, probabilis & possibilis esse debet. nu. 7. fol. 301
- Confessio extraiudicialis debet probari, per testes qui examinari debuerunt. nu. 14. fol. 302
- Confessio extraiudicialis debet causa roborari. nu. 4. fol. 300
- Confessio extraiudicialis, dicitur probatio probata. nu. 36. car. 303
- Confessio extraiudicialis est sufficiens indicium ad torturam. nu. 22. fol. 303
- Confessio extraiudicialis facit, ut non requiratur ratificatio in tormentis. nu. 29. fol. 340
- Confessio extraiudicialis non debet emanari per iram. nu. 10. fol. 301
- Confessio extraiudicialis non debet esse elisa ex contrarijs probationibus. nu. 17. fol. 303
- Confessio extraiudicialis nõ debet extorqueri per metum. nu. 9. fol. 301
- Confessio extraiudicialis nõ infamat. nu. 34. fol. 305
- Confessio extraiudicialis probatur per duos testes. nu. 1. fol. 300
- Confessio extraiudicialis quando plenè probet. nu. 31. fol. 304
- Confessio extraiudicialis testis accusati de falso, quando operetur contra ipsum. nu. 32. fol. 305
- Confessio facit habere rem pro liquida. nu. 84. fol. 289
- Confessio facta coram iudice tacente, an dicatur iudicialis. nu. 9. fol. 272
- Confessio facta ex causa pietatis an noceat. nu. 57. fol. 282
- Confessio facta in ciuili, an præiudicet in criminali. nu. 142. fol. 298
- Confessio facta in uinculis an ualeat. nu. 3. & 5. fol. 232
- Confessio facta per iram nõ nocet. nu. 17. fol. 273. & nu. 136. fol. 297
- Confessio facta per telum, an ei noceat ut reo postea inquisito. nu. 29. & 32. fol. 275. & 276
- Confessio facta, premissa negatiua, an sufficiat, ad condemnationem. nu. 143. fol. 298
- Confessio facta sub spe gratiæ non nocet. nu. 15. fol. 273
- Confessio facta an extendatur ad inter esse partis. nu. 40. fol. 340
- Confessio facta an noceat in alia causa, nu. 42. fol. 340. & uide Guliel. Bene. omnino. in repe. c. Raynutus. in uer. mortuo itaque testatore. el. j. nu. 166. ubi plenè. ubi etiam habetur, quæ sit differentia inter fictam & ueram confessionem. ut ibi. nume. 174. cum sequentibus.
- Confessio ficta an noceat alteri. nu. 43. fol. 340
- Confessio ficta an operetur, si fuerit iudex incompetens, qui in carcerem cõiecit. nu. 53. fol. 241
- Confessio ficta an operetur in alio iudicio. nu. 54. fol. 341
- Confessio ficta an probet uere delictum. nu. 38. fol. 339
- Confessio ficta æquiualeat ueræ confessioni. nu. 29. & 30. fol. 338
- Confessio ficta debet esse possibilis, probabilis & uerosimilis. nume. 25. fol. 338
- Confessio ficta dicitur liquidissima probatio. nu. 28. fol. 338
- Confessio ficta in uno capitulo, in eo tantum operatur. nu. 22. fol. 337
- Confessio ficta, habetur pro ficta condemnatione.

I N D E X

demnatione. nu. 31. fol. 338
 Confessio ficta operatur effectum, ubi fundata est inquisitio super crimine punibili. nu. 14. fol. 335
 Confessio ficta principalis, an noceat fideiussori. nu. 267. fol. 431
 Confessio ficta resultans ex corrupte suum delatorem, facit ut possit puniri. nu. 87. fol. 345
 Et etiam infamat. nu. 88. fol. 345
 Confessio ficta non sufficit, si non constet de delicto, & conuincatur. nu. 15. fol. 335
 Confessio ficta debet fundari super ualido processu. nu. 6. fol. 333
 Confessio ficta reprobata contrarijs probationibus non operatur. nu. 17. fol. 336
 Confessio habet uim rei iudicatæ. nu. 76. fol. 288
 Confessio iudicialis præsumitur uera, et operatur, ut non requiratur infamia. Item sponte confessus aliquando non punitur. nu. 86. fol. 289
 Confessio incidenter facta ad quid noceat. nu. 31. fol. 276
 Confessio incontinenti reuocata, an debeat de errore probari. num. 140. fol. 297
 Confessio in criminalibus, an habeat executionem paratam. nu. 98. fol. 291
 Confessio inducit notorium. num. 75. fol. 288
 Confessio in tortura coram incompetenti, perseuerata coram competenti ualet. nu. 96. fol. 326
 Confessio in tortura dicitur uoluntaria. nu. 95. fol. 326
 Confessio in tortura etiam reuocata, semiplenè probat. nu. 94. fol. 326
 Confessio minoris in tortura, absque curatore ualet. nu. 93. fol. 325
 Confessio non debet fieri propter tormenta. nu. 62. fol. 283
 Confessio non operatur, ubi non poterat inquiri. nu. 39. fol. 339

Confessio non præcedentibus indicijs an ualida sit. nu. 68. fol. 286
 Confessio operatur, ut procedatur ex officio, ubi alioqui non posset. nu. 81. fol. 288
 Confessio per tortum facta an ualeat. nu. 107. fol. 294
 Confessio per torturam est ualidior spontanea. nu. 90. fol. 325
 Confessio producti in testem de crimine causat, ut remoueatur a productione. nu. 69. fol. 287
 Confessio qualificata, an negatiua, uel affirmatiua esse dicatur. num. 26. fol. 434
 Confessio quæ dicatur extorta metu torture. nu. 112. et 113. fol. 328
 Confessio rei, nunquid noceat tertio: nu. 134. fol. 297
 Confessio per iram facta an noceat. nu. 136. fol. 297
 Confessio reprobata contrarijs probationibus, non operatur. nu. 17. fol. 336
 Confessio resultans ex fuga carceratorum, debet esse uerosimilis. et tunc operatur idem, quod uera. nu. 65. et 68. fol. 342. et 343
 Confessio renocata concurrentibus alijs iudicij nocet. nu. 98. fol. 326
 Confessio debet fieri in loco iurisdictionis et non extra. nu. 61. fol. 283
 Confessio serui an noceat domino. nu. 106. fol. 294
 Confessio socij contra socium criminis, an faciat indicium. nu. 18. fol. 433
 Confessio socij criminis, an et quādo noceat socijs. nu. 102. usque ad num. 104. fol. 292. et 293
 Confessio facta coram syndico denunciante an ualeat. nu. 96. fol. 291
 Confessio lamiarum et incantatricum, an sufficiat ad eas condemnandū. nu. 137. fol. 297
 Confessio syndici an probeat delictum esse commissum per ciuitatem. nu. 131. fol. 297

Confessio

- Confessio territi ualet sine indicijs . nu. 37. fol. 314
- Confessio tollit presumptionem iuris & de iure. nu. 83. fol. 289
- Confessio trium latronum quid opere tur. nu. 109 fol. 294
- Confessio usurarij qua cōfiteatur se ex torfisse usuras, an noceat fisco, si ante damnatus sit. nu. 117. fol. 295
- Confessio uulnerati, q̄ non fuit uulneratus ab inquisito, est indicium innocentie. nu. 78. fol. 288
- Confessiones extortæ sub spe, & promissione gratiæ non ualent. nu. 235. fol. 426
- Confessio an possit reuocari per sententiam. nu. 90. fol. 290
- ¶ Confessus an possit obijcere de nullitate iudicij. nu. 113. fol. 295
- Confessus delictum an debeat liberari sub fideiussoribus. nu. 110. fol. 294
- Confessus dicitur manifestus delinquens. nu. 70. fol. 287
- Confessus etiam perempta instantia condemnatur. nu. 67. fol. 286
- Confessus ex inualido processu condemnatur. nu. 65. fol. 285
- Confessus fictè potest condemnari, etiam post peremptam instantiam. nn. 33. fol. 313
- Confessus fictè non appellat. num. 69. fol. 343
- Confessus non appellat. nu. 99. fol. 326
- Confessus non debet sub fideiussoribus relaxari, etiam in pœna pecuniaria. nu. 2. fol. 125
- Confessus per torturam dicitur sponte confiteri. nu. 89. fol. 325
- Confessus potest interrogari de alijs delictis, de quibus, non extant indicia. nu. 33. fol. 313
- Confessus sponte mitius punitur. nu. 82. fol. 289
- Confessus in unum delictum in tortura, potest de alijs interrogari, etiam si non extant indicia. nu. 97. fol. 326
- Confitens damnatur ex confessione. nu. 100. fol. 326
- Confitens delictum, quod uerè constat ipsum non commississe, quando puniatur. nu. 116. fol. 330
- Cōfitens esse uera in inquisitione, seu in capitulo, in quo continebatur, q̄ sit insignis latro, an debeat morti tradi, si reuera non commisit nisi unicū furtum. nu. 101. fol. 293
- Confitens & reuocans confessionem, an debeat torqueri. nu. 114. fol. 295
- Confitens extraiudicialiter potest priuari beneficijs. nu. 25. fol. 303
- Confitens instrumentum uerum, esse falsum, an præiudicet. nu. 125. fol. 296
- Confitens se absolutum ab excommunicatione, an uideatur cōfiteri se fuisse excommunicatum. nu. 133. fol. 297
- Confitens se alias in iudicio abiurasse hæresim, an ex noua confessione possit damnari. nu. 138. fol. 297
- Confitens se adulterasse Bertam, an uideatur confiteri eam esse cōiugatam. nu. 108. fol. 294
- Confitens se corrupisse iudicem, si iudex fuit absolutus, an sibi noceat ad condemnationem. nu. 144. fol. 298
- Confitens se commississe usuras an dānetur. nu. 116. fol. 295
- Cōfitens se fecisse homicidium ad sui defensionem, an sufficiat ad condemnandum. nu. 128. fol. 296
- Cōfitens se fecisse plura furta eodem loco, diuersis temporibus tamen, an debeat morti tradi. num. 99. & 100. fol. 291
- Confirès se alicui fregisse cranium capitis, an & quando noceat. num. 38. fol. 277
- In confessione an debeat perseuerari. nu. 39. fol. 277
- Confitens se non commississe, sed fuisse authorem ad illud committendū, an damnetur. nu. 102. fol. 327
- Confiteas se occidisse hominem, cuius

- ius nomen ignoratur, an damnari pos-
sit. nu. 105. fol. 293
- Confitēs spēre delictū, & nō perseue-
rās, an possit torqueri. nu. 104. fo. 322
- Confitens se stuprassē aliquā, tāquā
suā uxore an sufficiat, ut stuprata uē-
dicent eum in uirum. nu. 132. fol. 297
- Confitens se uenenassē aliquē, & ex ue-
neno mortuum, an ualeat. nu. 15. fol.
226. nu. 37. fol. 277. & nu. 86. fo. 325
- Confitens se uulnerassē Titium, & ex di-
cto uulnere ipsum decessissē, si tamē
constat de contrario non nocet. nu.
111. fol. 294
- Cōfiteri an censeat recipiēs literas ad
se missas per assassinū. nu. 129. fo. 296
- Cōfiteri an dicatur, dicēs se cōdēnatū
in supplicatione. nu. 115. fol. 295
- ¶ Congregans armatos, an puniat de
portatione armorum, & de congrega-
tione. nu. 9. fol. 351
- Cōgregans armatos in ciuitate, à qui-
bus oritur, moueturq; seditio, an cō-
mittat crimē læsæ maiest. nu. 11. 16.
17. & 18. fol. 208. & 209
- Congregans gentes, ut faceret seditio-
nem, si non est secutus effectus, an pu-
niatur. nu. 21. fol. 210
- ¶ Coniectura una tollit aliā. nu. 6. fol.
15. nu. 47. fol. 163. & nu. 20. fol. 227
- Coniectura semp est capiēda, ut exclu-
datur delictum. nu. 52. fol. 163
- Cōiecturæ sufficiūt ad pbādū delictū
in genere commissum. nu. 9. fol. 16
- Cōiecturis probant fornicationes, stu-
prum, & adulteria. nu. 13. fol. 17
- ¶ Consignatio inquisiti per clamidem
fit per iudicem. nu. 271. fol. 432
- ¶ Consiliarius præsidis qualis esse de-
beat. nu. 38. fol. 8
- ¶ Consiliū dans hostibus in perniciem
regis, an cōmittat crimen læsæ maie-
sta. nu. 13. & 23. fol. 209. & 210
- ¶ Contractus initus per carceratum an
ualeat. nu. 19. fol. 131
- ¶ Cōtumacia purgata an faciat indicium
ad torturā. n. 54. f. 104. & n. 11. f. 121
- Contumacia contracta corā præside,
an purgetur cōparendo in magna cu-
ria uicaria. nu. 6. fol. 120
- Cōtumacia contracta in uuo iudicio,
an operetur in alio. nu. 23. fol. 337
- Contumacia debet accusari die iuridi-
co. nu. 2. fol. 49
- Contumacia debet accusari per queru-
lantem, seu inquirentem. nu. 9. & 10.
fol. 51
- Contumacia debet accusari per partē
nu. 20. fol. 336
- Contumacia debet continere diē quo
fuit accusata. nu. 6. fol. 50
- Contumacia & bannū debet rite &
rectē procedere. ut operetur. nu. 19.
fol. 336
- Contumacia facit indicium, si rite & re-
ctē processit. nu. 10. fol. 309
- Contumacia non potest accusari, nisi
uocato citato. nu. 8. fol. 51
- Cōtumacia prima & secūda, debeant
accusari in citatione ad foriudican-
dum. nu. 5. fol. 110
- Contumacia purgata, an faciat indicium
sufficiens ad torturam. nu. 11. fo. 121
- Contumacia quō, & quo ordine in re-
gno accusetur. nu. 1. 3. & 12. fo. 49. 51
- Contumacia ultima debet accusari cu-
ria p tribunali sedente. nu. 7. fol. 51
- ¶ Contumax an dicatur coram iudice
incompetenti non comparens. num.
24. fol. 337
- Contumax an dicatur, qui accessit ad
superiorem, & nō cōparuit corā citante,
ex probabili causa. nu. 7. fol. 121
- Contumax uerus quis dicatur. num. 3.
fol. 332
- Contumax fictus quis dicat. n. 3. f. 332
- Cōtumax an intra annū possit aliena-
re de bonis annotatis. nu. 5. fol. 87
- Cōtumax an possit allegare declinato-
riam fori. nu. 10. fol. 121
- Contumax de iure cōi an habeatur p
confessio. nu. 1. fol. 332
- Contumax & bannitus absq; aliis indi-
ciis, torqueri qñ possit. nu. 8. usq; ad
b nu. 32.

- nu. 32. fol. 309. cum seq.
- Contumax** habens legitimam causam non comparendi an excusetur. num. 21. fol. 337
- Et plenè per Guliel. Benedi&. in repet. c. Raynutius. in uerb. mortuo ita que testatore. el. j. nu. 165. ubi multa pulchra de confessione ficta, uide per eum.
- Contumax** in criminalibus p quibus aliàs deberet, sub fideiussoribus liberari, nò liberatur stante contumacia. nu. 9. fol. 121
- Contumax** non pòt per procuratòrè còparere, nisi prius purgauerit còtumaciam. nu. 174. nu. 47
- Còtumax** nò pòt reputari primo die iudico post ferias. sed debet expectari. nu. 4. fol. 50
- Contumax** qua pœna puniatur. nu. 11. fol. 51. & nu. 170. fol. 416
- Contumax** quas pœnas patiatur. n. 41. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 51. 52. 53. & 55. fol. 103. & 104
- Contumax** quando purget contumaciam. nu. 172. fol. 417
- Còtumax** si còparet iura duos mēses, & purgat contumaciã, an debeat sub fideiussoribus liberari. nu. 5. fol. 120
- Contumax** si purgat contumaciam, & non dat fideiussòres, carceratur. nu. 8. fol. 121
- Contumax** si purgauit contumaciã, & dedit fideiussòres de stãdo iuri. & iterum citatus ad contestandã litem, si non compareat, quid faciet iudex. nu. 12. fol. 121
- Còtumaces** intrã duos menses, securè possunt comparere. nu. 171. fol. 417
- ¶ **Conuersatio** cù participantib. in delicto, facit indicium. nu. 7. fol. 124
- Conuersatio** mala, est malæ opationis indicium. nu. 14. fol. 125
- ¶ **Conueniri** nò pòt quis, extra districtum proprii incolatus. n. 234. fo. 426
- ¶ **Copia capitulorù** debet dari inquisi-
to, & debet dari gratis. nu. 1. fol. 239
- Copia capitulorù** debet esse còformis cum exemplorù. nu. 2. fol. 239
- Copia capitulorù** nò datur in crimine læsæ maiestatis, absq; consultatione regia. nu. 4. fol. 240
- Copia denùciæ** an de& in crimine læsæ maiestatis. nu. 98. fol. 222
- Copia indiciorù** debet dari torquedo. nu. 51. fol. 317
- Copia repertorù** datur habitis testib⁹ pro repertis. nu. 5. fol. 240
- Copia repertorum** nò datur captis in flagranti. nu. 8. fol. 195
- Copia repertorum** non datur notariè delinquenti. nu. 8. fol. 199
- ¶ **Corrumpere** attentans, an puniatur. nu. 181. fol. 418
- ¶ **Corrumpens** suum delatorem habet pro confesso. nu. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. & 86. fol. 344. cum seq.
- Corruptela** qualiter pbe&. & qualiter procedatur. in ea. nu. 182. fol. 418
- Corruptela** crimen qualiter puniatur. nu. 179. fol. 417
- ¶ **Crimè ecclesiasticù**, corã iudice ecclesiastico tractari debet. n. 229. f. 426
- Crimè læsæ maiestatis**, an còmittat ille, qui tristat de p̄speris principis, & gaudet de aduersis. nu. 69. fol. 395
- Crimen læsæ maiestatis**, an còmittat, si quis recipiat seu habeat literas rebellium. nu. 62. fol. 393
- Crimen læsæ maiestatis** còmittere an dicat ille, qui dixit se uelle occidere regem. nu. 71. fol. 396
- Crimen læsæ maiestatis** committitur, qñ directè offenditur ipsa maiestas. nu. 63. fol. 395
- Crimè læsæ maiestatis** è enorme. & an ab eo appellari possit. nu. 1. fol. 207
- crimen læsæ maiestatis** nò còmittit, nisi dolus adlit. nu. 64. fol. 216
- Crimen læsæ maiestatis** còmittit ille, q mittit nuntiu uel literas hostibus populi Romani. nu. 1. & 8. fol. 207
- Crimè læsæ maiestatis** còmittit ille, q mittit pecuniã hostib. pop. Romani. nume.

- nume. 4. & 9. fol. 207. & 208
 Crimen læsæ maiestatis cōmittit ille, cuius opa iniussu principis obsides liberati sunt. nu. 7. fol. 207
 Crimen læsæ maiestatis cōmittit ille, q̄ sollicitat hostes, ut arma summant contra regem. nu. 14. fol. 209. & nu. 24. fol. 210
 Crimen læsæ maiestatis cōmittit, qui cōcitāt exercitū regis ad tumultum. nu. 15. fol. 209. & nu. 25. 26. 27. 28. & 29. fol. 210. & 211
 Crimen læsæ maiestatis nō committit ille, qui fuit cū hostibus citra usum armorum, & quasi per casum. nume. 30. fol. 212
 crimen læsæ maiestatis cōmittit ille, qui quoquo modo opē hostibus tradit. nu. 31. 37. & 38. fol. 212
 Crimen læsæ maiestatis cōmittitur tradendo uictoriā hostibus. num. 32. 39. 40. & 41. fol. 212. & 213
 Crimē læsæ maiestatis cōmittit tradēdo arcē q̄ uoluntatē principis. nu. 33. 42. & 44. fol. 212. 213. & 214
 Crimen læsæ maiestatis cōmittit, tradendo arcem hostibus. nu. 34. 45. & 46. fol. 212. & 214
 Crimē læsæ maiestatis cōmittit, bellū gerendo cū hostibus regis, absq; permissu principis. nu. 35. & 47. fol. 212. & 214
 Crimen læsæ maiestatis committitur, creando magistrū militum, absq; licentia principis. nu. 36. 48. et 49. fol. 212. et 214
 Crimen læsæ maiestatis committitur, recusando exercitū successorī tradere. nu. 50. fol. 215. et nu. 64. 65. 66. et 67. fol. 216
 Crimē læsæ maiestatis cōmittit dero linquēdo exercitū regis, et accedēdo ad hostes. nu. 51. fol. 215. nu. 68. 69. 70. fol. 216. nu. 71. et 72. fol. 217
 Crimē læsæ maiestatis cōmittit, q̄ subiureiurādo p̄misit se p̄diturū regē. nu. 52. fol. 215. et nu. 74. fol. 218
 Crimē læsæ maiestatis cōmittit, relaxando hostes regis captos. nu. 54. fol. 215. et nu. 75. fol. 218
 Crimen læsæ maiestatis cōmittitur p̄ eum, cuius opera factū est, ut fideles regis deficerent. nu. 55. fol. 215. et nu. 76. fol. 218
 Crimē læsæ maiestatis cōmittit p̄ eū, cuius opera factum est, ut res extoræ nationis, regi non obtemperaret. nu. 56. fol. 215. et nu. 77. fol. 218
 crimē læsæ maiestatis cōmittit p̄ eū, cuius opera factū est, ut hostes iuētur. pecunia, iumentis, et aliis. nu. 57. fol. 215. et nu. 78. fol. 219
 crimē læsæ maiestatis cōmittitur corumpendo statuas Imperatoris iam consecratas. nu. 58. fol. 216. et nu. 89. fol. 219
 crimē læsæ maiestatis cōmittit p̄ eū, cuius opera factū est, ut ciuitas caperetur. nu. 59. fol. 215. et nu. 80. fol. 219. et nu. 81. et 82. fol. 220
 crimē læsæ maiestatis cōmittit p̄ eū, cuius opera factū est consilium de occidendo regem. nu. 60. fol. 215. et nu. 81. et 83. fol. 220
 crimen læsæ maiestatis cōmittitur p̄ eum, qui fictē cassauit sodales, ut accedere ad hostes. nu. 61. fol. 215. et nu. 84. fol. 220
 crimen læsæ maiestatis cōmittitur p̄ eū, qui machinatur de nō præstanda obedientia regi. nu. 62. fol. 215. et nu. 85. et 86. fol. 220
 crimē læsæ maiestatis cōmittitur per eū, qui falsum in tabulis publicis cōscribit in lætionē reipublicæ. nu. 63. fol. 215
 crimen læsæ maiestatis nō committitur uerbis. et habet duo capita. num. 86. fol. 220. et nu. 90. fol. 221. Et iam in primo, quā in secūdo capite potest in absentes procedi. numer. 91. fol. 222. et quæ sit pœna contentorū, in primo et secundo capite. num. 92. fol. 222

Crimen lèse maiestatis committunt et
conficij, nuntij, & satellites. nu. 93. &
94. fol. 222

Et an committatur per clericum. nu.
95. & 96. fol. 222

Et in hoc crimine proceditur ex offi-
cio. nu. 97. fol. 222

Crimē lèse maiesta. quæ specialia ha-
beat in regno. nu. 60. & 61. fol. 393

Crimen suppositi partus, p quātū tps
prescribatur. nu. 18. fol. 114

Crimē publicū qñ dicat. nu. 8. fol. 126

¶ **Cumulatio delictorū** an fiat, ut sic ha-
beat locū tortura, ubi alias non habe-
ret locum. nu. 66. fol. 320

¶ **Curator** debet dari minori antē litē
contest. & qualiter nu. 28. fol. 236

¶ **Custos pecuniarū** subreptarum, an
torqueatur. nu. 7. fol. 309

Custodes carcerū qualiter puniantur
de mala custodia carceratorum. num.
163. fol. 415

D.

DAMNATUS ad mortē, si infontem
dicat nominatū per se, an prosit. nu.
101. fol. 326

¶ **Debitorū** noīa, an cōtineant sub ap-
pellatione mobilium. nu. 8. fol. 88

Debitoribus cōtumacis pōt mādari p
iudicem, ut soluant contumaci. num.
17. fol. 91

¶ **Decerni** debet pcedendū esse, ut in
notorio. & esse notoriū. nu. 14. fol. 201

¶ **Decreti forma,** quō pcedat ad snām
foriudicationis. nu. 6. fol. 111

¶ **Defensam** sub inuocatione Domini
regis, quando quis possit imponere.
nu. 90. fol. 399

¶ **Defendere** quis tenetur mulierē cla-
mantem, si uiolētiā patitur. nume.
103. fol. 402

Defendendi cā semp psumit re pcutē
re percussus primō. nu. 15. fol. 250

Defendendo occidens eū, cui prætite-
rat cautionē de non offendendo, an
puniatur saltem pœna cautionis. nu.
14. fol. 250

¶ **Defendens** se, si excessit modum in
se defendendo, qualiter puniatur. nu.
22. fol. 353

Defensio est permīssa non solum pro
se, sed etiam pro patre & è cōtra. nu.
17. fol. 251

Defensio necessāria q̄liter pbeet. n. 11.
fo. 248. & n. 12. f. 249 & n. 13. fol. 250

Defensio non est danda capto in fla-
granti crimine. nu. 2. fol. 195

Defensio permittitur cum moderami-
ne inculpatæ tutelæ. nu. 56. fol. 392

Et an excedens moderamē ex propo-
sito teneat pro toto. nu. 58. fol. 392

Et an moderamen consideretur in ri-
xa. nu. 57. fol. 392

Defensiones aduersus signa suffoca-
tionis. nu. 59. fol. 165

Defensiones an statim debeant reo da-
ri. nu. 32. fol. 251

Defensiones quæ cōpetant in crimine
ueneni. nu. 14. 15. 16. & 17. fol. 226.

nu. 18. 19. 20. & 21. fol. 227. & nu. 22.
& 23. fol. 228

Defensiones qualiter fiant. & quo or-
dine. nu. 1. fol. 245

Defensiones et post snām recipiendæ
sunt. & ex officio iudicis ad defensio-
nem possunt examinari testes. nume.
8. & 9. fol. 248

Defensioes nō dantur in crimine lèse
maiestatis, inconsulto prorege. num.
99. fol. 223

Defensioes quæ possint fieri aduersus
probationē, & furtum sit commissum.
nu. 10. fol. 16

Defensiones q̄ possint fieri aduersus
probationē curiæ, & delictū sit in ge-
nere commissum. nu. 6. & 7. fol. 15

Defensiones quas poterit facere mari-
tus aduersus lenociniū. nu. 14. f. 171.
& nu. 19. 20. & 21. fol. 172

Defensionum quot species sint. num.
19. fol. 251

Defensionibus an reus possit renūcia-
re. nu. 72. fol. 287

¶ **Defensor** pro absente, an & quan-
do

- do possit comparere, num. 27. fol. 338
- ¶ Delictū commissum in domo, presumit ab illis de domo commissū, n. 21. f. 19.
- Delictū commissum ab eo quē pbat habere dilucida interualla, in dubium presumit commississe tpe, quo habebat dilucida interualla, nu. 34. fol. 253
- Delictū de nocte commissum probatur per coniecturas, nu. 13. fol. 152
- Delictum esse commissum debet constare ante omnia, nu. 3. fol. 14. & nu. 4. & 5. fol. 15. & nu. 9. fol. 16
- Delictū esse commissum in genere debet probari, ut confessio resultans ex fuga carceratorū, operet, nu. 67. f. 342
- Delictum grauissimū est occidere uxorem, nu. 55. fol. 164
- Delictum in genere esse commissum in crimine furti, qualiter constare debeat, nu. 9. 10. 11. 12. & 13. fol. 16. cū seq.
- Delictum in genere esse commissum quā dicatur constare, nu. 35. fol. 277
- Delictum si est commissum in medio duarum ciuitatum, coram quo puniatur, nu. 122. fol. 296
- Delictū constare quā dicat, nu. 17. fol. 127
- Delicta grauiora quæ sint, & quæ leuiora, nu. 44. fol. 65
- Delicta indulta, præscripta, uel sententiatā non debent capitulari, nisi ad aggrauandum, nu. 7. fol. 241
- Delicta sunt puniendā, nu. 23. fol. 6
- Delinquere nemo presumitur, nisi ex causa, nu. 12. fol. 180. & nu. 19. f. 227
- Delinquēs corā iudice ubi nullus adest nisi ipse iudex, & notarius, qui de mandato iudicis scribit illū deliquisse, nūquid possit puniri, nu. 29. f. 205
- Delinquens nunquid perquiri possit in domo aliena, nu. 9. fol. 32
- Delinquente uero apparente, nō opat confessio extraiudicialis, nu. 19. f. 303
- ¶ Denunciator debet iurari, n. 65. f. 148
- ¶ Deus omnium sacerdotum puritatē querit, nu. 38. fol. 8
- Deus est uia ueritas, & uita, nu. 38. f. 8
- ¶ Dicitur socij tollitur, si nominatus non habet prædicam cum inquisito, nu. 108. fol. 198
- ¶ Dies commissi criminis an debeat declarari, nu. 49. fol. 145
- dies termini non computatur in termino, nu. 5. fol. 50
- ¶ Dilatio non datur crimine notorio, nume. 7. fol. 199
- ¶ Dolus & non culpa punitur in atrocissimis, nu. 64. fol. 16
- Dolus præsumit in eo qui potest obuiare delicto, & nō obuiat, nu. 20. f. 181
- Dolū excusat quilibet causa, n. 33. f. 183
- Domesticus non torqueretur in eum, cuius est domesticus, nu. 24. fol. 20
- Domestici qui dicantur, nu. 24. fol. 20
- ¶ Domicilium an sortiatur quis ex sola habitatione, ut efficiatur de illo foro, nu. 75. fol. 74
- E
- Ecclēsiā interdicta an habeat priuilegiū ne quis ab ea extrahatur, nu. 120. fol. 385
- Ecclēsia nondum consecrata an habeat priuilegium ne quis extrahatur ab ea, nu. 21. fol. 385
- ¶ Effectus excommunicationis quis sit, nu. 52. fol. 67
- ¶ Error notarij per quot testes probetur & an præsumatur, si amittit solennitates instrumentorum, nu. 59. 60. & 61. fol. 187. & 188
- ¶ Exculenta, & poculenta, quā possint per officiales recipi, nn. 31. fol. 387
- ¶ Examinator testium an debeat habere salarium pro testibus fisci, nu. 103. fol. 401
- ¶ Exceptio absentię, infirmitatis, uel alia, si malitiose proponatur, non iuuat, nu. 33. fol. 60
- Exceptio hostica. de hac exceptione habes infra in litera. H. in uerlic. Hostica exceptio.
- Exceptio illegitimitatis personæ potest opponi contra accusatorem, nu. 14. f. 138
- Exceptio impunitatis, delicti, an per quēlibet possit opponi, nu. 16. fol. 119

Exceptio, q non potest ex officio p-
cedi est admittenda, alias appellabit,
& debet opponi ante litem contesta-
tam, nu. 8. & 9. fol. 241

Exceptio, q quis non potest accusari,
est dilatoria, nu. 65. fol. 148

Exceptio quæ à principio poterat in-
ualidare contumaciam, inualidat con-
fessionem, nu. 5. fol. 333

Exceptionem habes in principio cau-
sæ, & non opponens non potest eam
postea opponere, nu. 17. fol. 181

Exceptiones dilatoriae aduersus accu-
sationem, proponuntur ante litem cõ-
testationem, nu. 23. fol. 236

Exceptiones notoriæ friuolas potest
iudex respuere, nu. 9. fol. 199

Excipi de falso perpetuo potest, nu-
me. 22. fol. 115

Excõicatio quid sit, num. 50. fol. 67

Excõmunicationis quot sint species
nu. 51. fol. 67

Excõicationis exceptio, quomodò ad-
mittatur in regno, nu. 53. fol. 68

Excõmunicationis exceptio, si obii-
ciatur agẽti de spolio quid faciendũ
nu. 227. fol. 25

Excõmunicatus per annum perse-
uerans in excomunicatione, an in
regno puniatur, nu. 54. fol. 68

Excõmunicati qualiter puniantur,
nu. 226. fol. 425

Excusatio absentiae uel infirmitatis,
& captiuitatis non admittitur post
latam interlocutoriam, nu. 88. fol. 79

Excusator potest comparere proci-
tato ad uidendum iuramenta testiũ,
nu. 99. fol. 401

Excusator simplex quando admitta-
tur, nu. 9. fol. 55

Executio snie capitalis est facienda
in locis publicis, nu. 78. fol. 362

Executio snie capitalis nõ debet fieri
in diebus feriatis, nu. 101. fol. 364

Executio sententiæ capitalis per quẽ
debeat fieri deserta appellatione, nu.
100. fol. 364

Exheredari potest filius ex sola cau-
sa foriudicationis, nu. 21. fol. 97

Exhibendus est homo testibus, de
quo deponunt, nu. 34. fol. 22

Expensæ in causa criminali factæ per
accusatorem iuramento probantur,
nu. 8. in fi. fol. 121

Exteri etiam plectuntur pœna aspor-
tationis armorum, si arma deferunt,
nu. 81. fol. 357

FACTA per iudicem incompotentem
pro non factis habentur, nu. 4. f. 271

Factum coram iudice, dicit fieri apud
acta, nu. 12. fol. 272

Falsa scriptura priuata utens, ita pu-
nitur, sicut publica uteretur falsa,
nu. 42. fol. 184

Falsam monetam cudens qualiter pu-
niatur, nu. 193. fol. 420

Et qualiter puniatur radens monetã
nu. 194. fol. 420

Falsitas ne committatur, minima sub-
tilitas adhibenda est, nu. 13. fol. 180

Falsitas non est, ubi non est dolus, nu-
me. 36. fol. 183

Falsitas non comittitur, ubi quis lon-
go tempore stet in possessione, ui-
gore instrumenti, q dicitur falsum,
nu. 37. fol. 184

Falsitas ubi nocet, punit, nu. 38. f. 184

Falsitas ut excludatur, lex præsumit
uarietatem loci, & temporis, nume.
15. fol. 180

Falsum committitur per eum, qui ali-
quem supponit loco absentis, dicen-
tem se esse illum, nu. 1. fol. 177. & nu-
me. 9. fol. 179

Falsum uel excludatur, semp interpre-
tandus est actus, nu. 14. fol. 180

Falsum non potest dici, q adiuuatur
primordio ueritatis, nu. 35. fol. 183

Falsum crimen est detestabilius uene-
ficio, nu. 36. fol. 187

Falsum est crimen exceptuatum ab in-
ductu, nu. 57. fol. 187

Falsum non committit, qui falsum depo-

I N D E X

- deponit credens esse uerum . nume. 73. fol. 194
- Falsi pœna an teneatur utens falso instrumentorum, nume. 7. 8. & nume. 11. fol. 179. & nu. 21. fol. 181. & nume. 186. fol. 426
- Falsi pœna renetur celans instrumentum, nu. 188. fol. 420.
- Falso utens instrumento postquã certioratus est de falso, non tuitat pœnam falsi, etiam si produxisset cum clausula si, & quatenus, nume. 16. fol. 180. & nu. 23. & 24. fol. 182
- Falso utens, & ipsum fabricans, etiam si dixerit nolle uti, punitur, numero. 22. fol. 181
- Cætera inuenies infra in litera . N . in uerfi. Notarius in litera . S . in uerb. suspicio. in litera. V. in uer. utēs falso.
- Falsificans literas regias qualiter puniatur, nu. 185. fol. 420
- ¶ Fama an, & quando faciat indicium ad torturam, nume. 26. 27. fol. 155. & 28. fol. 156. & nume. 35. & 36. fol. 158. & 159
- Fama bona in genere probata tollit indicium famæ publicæ. nume. 29. & 30. fol. 158
- Fama publica, q̃ quis non commisit delictum, quid operetur, nu. 31. & nume. 32. 33. & 34. fol. 158
- Fama debet precedere inquisitionem, nu. 55. fol. 28
- Fama mala. inducit indicium, nume. 67. fol. 29
- ¶ Familiæ domus debent ad informationem curiæ examinari, nume. 20. fol. 19
- ¶ Fideiussio non capitur die feriato, nu. 271. fol. 432
- Fideiussio uicaria, qualiter admittatur in regno, nu. 270. fol. 432
- Fideiussio fisti cum clausula, toties, quotiens, expirat lapso bieunio à die litis, contestationis, numero. 13. fol. 214
- Fideiussiones omni die recipi possunt nu. 267. fol. 431
- ¶ Fideiussor .datus alibi non debet per magnam curiam recipi, numero. 11. fol. 127
- Fideiussor citatus ad præsentandum principalem, si comparet in ultimo peremptorio sine principali recta curia, est contumax, nu. 3. fol. 120
- Fideiussor contumax, an representando reuin putget moram, nume. 4. fol. 120
- Fideiussor condemnatus ad pœnam, quia non præsentauit principalem, an si post aliquot dies præsentet, euitet pœnam, nu. 13 fol. 121
- Fideiussor de præsentando, an si non præsentat, teneatur ad pœnam, & interesse, nu. 260. fol. 430
- Fideiussor pro uulnere, an teneatur secuta morte, nu. 262. fol. 431
- Fideiussori de uiuendo pacificè, an noceat confessio ficta principalis, num. 37. fol. 339
- Fideiussorem dantes inuicem de non offendendo, si se offendunt, an teneantur ad pœnam fideiussionis ordinariam delicti, nu. 23. fol. 353
- Fideiussores ad quam pœnam debeant se obligare, nu. 264. fol. 431
- Fideiussores an possint condemnari si ne alia requisitione, si reus se non præsentauit, nu. 275. fol. 434
- Fideiussores an possint non requisiti præsentare reum, nu. 258. fol. 430
- Fideiussores an possint purgare morā nu. 273 fol. 433
- Fideiussores an teneantur præsentare reum, si fuit carceratus, & aufugit, nu. 257. fol. 430
- Fideiussores an teneantur præsentare reum, si effectus est rebellis nu. 253. fol. 428
- Fideiussores an teneantur præsentare reum, si nō requiruntur, & an sufficiat requiri principalem, nu. 249. fol. 428
- Fideiussores an teneantur præsentare reum, si est bannis, nu. 254. fol. 428

- Fideiussores an teneantur præsentare si iudex dedit causam fugæ, nu. 255. fol. 429
- Fideiussores citati ad præsentandum reum possunt petere, ut iudex iuret pro qua causa uelit illi, nu. 252. f. 428
- Fideiussores contumaces nõ purgant contumaciam, licet cõpareant eodẽ die sine principali, nu. 274. fol. 433
- Fideiussores debent esse idonei, num. 266. fol. 531
- Fideiussores non ualentes dare, quid faciendum, nu. 265. fol. 431
- Fideiussores nunquid ad libitum iudicis possint requiri, ut præsentẽ principalem, nu. 251. fol. 428
- Fideiussores qualiter requirantur ut præsentent principalem, nu. 250. fol. 428
- Fideiussores qualiter teneantur, si nõ est adiecta certa pœna, nu. 259. f. 430
- Fideiussores quomodo iurent, & obligentur, nu. 248. fol. 427
- Fideiussores quot debeant esse pro quolibet carcerato, nu. 268. fol. 432
- Fideiussores tenentur in solidũ, licet non dicatur, nu. 269. fol. 432
- Fideiussoribus an liberetur confessus, nu. 73. fol. 287. & nu. 110. fol. 294
- Fideiussoribus liberari non debet carceratus pro crimine, læsæ maiest. in-consulto rege, nu. 101. fol. 223
- Fideiussoribus liberatus, si reperiatur illi fideiussores non idonei, potest iterum capi, ut alios idoneos prosteret, nu. 20. fol. 128
- Fideiussoribus quando, & in quibus casibus carceratus non liberetur, nu. 4. fol. 125. 5. 6. 7. 8. fol. 126. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. fol. 127. 18. & nu. 19. fol. 128
- Filiæ proditorum an possint contrahere matrimonia absque consensu regis, nu. 212. fol. 223
- Filiusfamilias non potest accusare, nisi data fideiussione, nu. 147. fol. 413
- Filiusfamilias si accusat, tenetur se obligare de consensu patris, n. 4. 136
- Filiusfamilias an possit accusare absque consensu patris, nu. 38. fol. 140
- Filius non præsumitur quod sit dissimilis patri nu. 28. fol. 211
- Filius punitur ex delicto patris in crimine læsæ maiestatis, nu. 106. fol. 220
- Fiscus an possit appellare, nu. 82. 83. & 84. fol. 363
- Fiscus an succedat foriudicato, num. 30. fol. 116
- Fiscus an succedat foriudicato in ea parte, qua institutus est foriudicatus à patre, nu. 22. fol. 91
- Fiscus in totum succedit contumaci mortuo patre contumacis non habetis filios, nu. 20. fol. 91
- Fœminæ non sunt carcerandæ in loco masculorum, nu. 9. fol. 130
- Foriudicari non potest mulier, num. 33. fol. 116
- Foriudicatur contumax elapsa anno & non comparens, si est delictum, pro quo ueniat imponenda pœna capitalis, nu. 1. fol. 118
- Foriudicatio redditur nulla, si tempore primæ citationis fuerint allegata iusta impedimenta, & non fuerint admissa, nu. 34. fol. 117
- Foriudicatus an illicitè occidatur num. 10. fol. 111
- Foriudicatus non potest furca suspendi per priuatum, nu. 11. fol. 112
- Foriudicatus an possit per pecuniam occidi, nu. 12. fol. 112
- Foriudicatus rebannitus an possit occidi, nu. 15. fol. 113
- Foriudicatum dum est in foreijs curiæ an liceat occidere, nu. 13. fol. 113
- Foriudicatus nulliter, an si confiteatur, sibi noceat, nu. 127. fol. 296
- Foriudicatus, quia non comparuit 7. annum, ex quo fuit carceratus apud Turcas restituit in integrũ, n. 60. f. 69
- Foriudicatus cum captus fuerit, debet ipsius cognitio fieri, nu. 1. fol. 117
- Foriudicato debet dari terminus ad dicendum causam, quare sententia fori-

foriudicationis exequi debeat nu. 2.

fol. 117.

¶ Fornicationes, stupra, & adulteria per coniecturas probantur. nume. 13. folio. 17

¶ Frater sciens tractatum de occidendo fratre, si nō reuelat, qualiter puniatur nu. 69. fol. 359.

¶ Frequentans stratam habet indicium cōtrā se de delicto ibi commissio. nu. 27. & 28. fol. 20. & 21.

¶ Fuga quando faciat indicium. nu. 10. fol. 252. & nu. 30. fol. 230.

¶ Fur aufugiens ad ecclesiā an capi possit. nu. 18. fol. 385.

Fur condemnatur ad pœnam iuris, & restitutionem rei. nu. 133. fo. 410

Fur debet condemnari ad restitutionē rei. nu. 72. fol. 361.

Fures qui dicantur. nu. 104. fol. 293

Fures qualiter olim & hodie plectūtur nu. 175. fol. 408

¶ Furtum alibi committens, an possit puniri per iudicem eum capientē cū re furtiua. nu. 64. fol. 70

Furtum an committat ille qui habuit pecuniam, ut deferret ad alium, & nō detulit. nu. 127. fol. 408

Furtum an committat ille, qui habuit lanam ut pannum faceret, & non fecit uel si fecit, in suum commodum conuertit. nu. 129. fo. 409

Furtum an committat ille qui inuenit rem alienam, & domino non restituit nu. 30. fol. 409.

Furtum committens Romæ, & captus alibi cum re furtiua, an puniatur. nu. 121. fol. 295

Furtum fore commissum quomodo cōstet. nu. 8. 11. & fol. 12. 15. & 16

Furtum magnum quod dicatur. nu. 38 fol. 388

¶ Furiosus & demens, an possit condemnari. nu. 28. fol. 275.

G

GVERRAM mouentes in Regno qualiter puniatur. nu. 59. fol. 393.

HÆRES confessi an & quando teneatur. nu. 79. fol. 288

Hæres fideiussoris de non offendendo, an teneatur ad pœnam. nu. 24. f. 353

Hæredi contentis nocet confessio facta coram incompetenti. nu. 1. f. 271.

Hæredi an noceat ficta confessio. n. 13. fol. 335

Hæredi se interficientis nocet ficta confessio. nu. 76. fo. 344.

Hæres seipsum occidentis, quid probare debeant ad defensionem, ne bona confiscentur. nu. 78. fo. 344

¶ Hæreticus an ex sola confessione possit condemnari. nu. 139. fo. 297.

¶ Hæretici qualiter puniantur. nu. 10. fol. 383.

¶ Homicidæ qualiter olim & hodiè puniuntur. nu. 88. fo. 398.

¶ Homicidium casuale quomodo puniatur. nu. 31. fo. 354

Homicidium commissum manu uacua, qualiter puniatur. nu. 34. fo. 354

Homicidium commissum baculo, quomodo excusetur a pœna mortis. nu. 20. fo. 351.

Homicidium in rixa commissum quomodo excusetur. nu. 24. fo. 251

Homicidium de nocte commissum qualiter excusetur. nu. 39. fo. 254

Homicidium eo ipso probatur factum per Seyum, si rixabatur cum Titio, & postea reperitur mortuus. nume. 63. fol. 28

Homicidium commissum a plurib⁹ quomodo puniatur in pluribus. nu. 24. f. 376.

¶ Honori alterius detrahit, qui alteri nimium impedit honorē. nu. 48. fol. 10

¶ Hostica exceptio quid operetur. nu. 21. fol. 58

Hostica exceptio quando cōpetat. nu. 22. & 25. fol. 58. & 59

Hostica exceptio quando possit opponi. nu. 23. fo. 58

Hostica exceptio per quē opponi possit. nu. 24. fol. 59

Moſtica exceptio debet probari. num. 26. fol. 59.

I.

IDENTITAS nominis arguit identitatem corporis. nu. 10. fol. 179

¶ Ignorantia quoruplex fit. nu. 31. f. 8

¶ Illiterati poſſunt eſſe iudices, dumtamen habeant penès ſe aſſeſſores peritos. nu. 2. fol. 4

¶ Impedimenta quæ fuerunt tpe citationis ad informandum, impediūt for iudicationem. nu. 9. fol. 111. & num. 28. fol. 116

¶ Imperatores exercuerunt officia. nu. 8. fol. 378

¶ Incendium qualiter puniatur. n. 13. & 14. fol. 373

Incendiarii domorum qualiter puniantur. nu. 200. fol. 422.

¶ Inceſtus crimen cū quibus cōmittat & qualiter puniatur. nu. 8. & 9. f. 369. & 370.

¶ Indēnitas probatur per ſigna. n. 3. & 4. fol. 178

¶ Indiciū ad torturam an faciat aſſertio defuncti cum iuramento. n. 7. fol. 225. & nu. 27. fol. 229

Indiciū eſt demonſtratio ad detegendam ueritatem nu. 8. fol. 301

Indiciū ſumitur ex uita præcedenti nu. 66. fol. 29

Indiciū unū tollit aliud. n. 53. f. 163

Indicia ad torturam debent eſſe ueroſimilia. nu. 6. fol. 301

Indicia debent eſſe certa & clara in genere ſuo. nu. 22. fol. 155

Indicia relinquuntur arbitrio iudicis, & quomodo. nu. 25. fol. 155.

Indicia quando ſint ſufficientia ad torturam. nu. 49. fol. 163

Indicia purgantur per bonam famam. nu. 50. fol. 163

Indicia facientia pro reo faciunt, ut ad torturam non poſſit deueniri. nu. 51. fol. 163

Indicia legitima debent præcedere cōfeſſionem extortam per torturam.

num. 1. & 2. fol. 307

Inſamia an reſultet ex cōfeſſione. nu. 92. fol. 290

Inſamis an ſit habitus pro cōfeſſo. nu. 36. fol. 339

Inſames & alij ad teſtificandum nō idonei, quando ad ferendum teſtimoniū de crimine læſæ maieltatis admittantur. nu. 108. fol. 224

¶ Inſirmitas an excuſet a comparendo & quod ſit officium iudicis ea allegata. nu. 27. fol. 59. & num. 32. fol. 60

Inſirmitas qualiter probetur. nu. 28. & 31. fol. 59. & 60

Inſirmitas an poſſit allegari p ſimplicem excuſatorem. nu. 29. fol. 60

Inſirmitas uxoris, uel filiorum, an excuſet citatum, ut non teneatur cōparere. nu. 34. fol. 60

Inſirmitas ne malicioſe proponatur, quod ſit remedium. nu. 35. fol. 61

Inſirmitatem allegans debet habere liſteras duorum medicorum, qui teſtificentur de inſirmitate. nu. 28. fo. 59

Inſirmitate allegata ſi non reperitur, ubi ſit inſirmus, iudex ad cōtumaciā procedat. nu. 37 fol. 61.

¶ Ingreſſus officij quomodò debet fieri. nu. 66 fol. 12

¶ Inimicitia indicium qualiter tollat. nu. 2. fol. 245

¶ Iniuriam faciunt legibus, qui uolūt ſe meliores uideri, quam ipſæ leges. nu. 34. fol. 8

Iniriis & cōtumeliis captos affici nō decet. nu. 16. fol. 33

¶ Iniuriari non debent uaſſalli. nu. 17. fol. 6

Iniuriari non debent appellantes. nu. 21. fol. 6

¶ Iniurians magiſtratus, atrocius puniatur. nu. 6. fo. 378

Iniurians officialem qualiter puniatur nu. 134. & 136. fol. 410

¶ Innocentia apparente non operatur ficta cōfeſſio. nu. 26. fol. 338

¶ Innocētes auſugientes a carcere nō poſ

I N D E X

- possunt haberi pro confessis. nu. 66. fol. 342
- ¶ Inobedientia nunquam punitur, ubi ius aduersarii non efficitur deterius, sed ius non comparentis læditur. nu. 17. fol. 53
- ¶ Inquiri non potest de omni delicto. nu. 6. fol. 240
- Inquiritur contra aliquem, ut ordinatorem & mandatorem delicti, si is cōfiteatur esse uerum, an possit condemnari. nu. 119. fol. 295
- ¶ Inquisitio debet continere easdem solemnitates quas accusatio. num. 1. fol. 150
- Inquisitio non potest alteri cōmitti. nu. 2. fol. 150
- Inquisitio debet ualida formari, ut fugiens a carcere habeatur p cōfesso. nu. 60. fo. 342
- Inquisitio non potest formari non pcedentibus indiciis. nu. 9. f. 309
- Inquisitio generalis quando fieri possit in regno. nu. 145. fol. 412
- ¶ Inquisitus negans se commississe delictum, si postea conuictus dicat quidem se fecisse, sed fecisse ad sui defensionem, an audiatur. num. 106. fo. 327
- Inquisitus si corrumpit iudicem, ut certam pro se ferat sententiam in criminalibus, an puniatur. nu. 180. f. 418
- Inquisitus an sit carcerandus eo ipso, q̄ ex processu apparet de indiciis ad torturam sufficientibus. numero. 17. fol. 127
- ¶ Instantia perempta in causa periurii, an possit pronuntiari super debito. nu. 15. & 19. fol. 234
- Instantia si est perempta in uno, est perempta in alio. nu. 18. fo. 234
- Instantia in criminalibus durat per biennium. nu. 25. fol. 236
- Instantia in criminalibus potest progiari per regem, per insufflationē spiritus uitæ. nu. 26. fol. 236
- Instrumentum nunquam reprobat per testes instrumentarios, nisi probet esse illos ipsos, qui descripti sunt in illo instrumento. nu. 5. fol. 178
- Instrumentum probatur falsum eo ipso, q̄ probetur contrahentium aliqui fuisse absentem tempore celebrati. & etiam. nu. 6. fol. 178
- Instrumentum productum, si cum dicatur falsum, producens surripiat de manibus notarii, & in ignem proiciat an puniatur. nu. 54. fol. 187
- Instrumentum per quot testes probetur falsum, & quomodo. numero. 64. fol. 188
- Instrumentum falsum in uno capitulo, an sit falsum in omnibus. num. 68. fol. 192
- ¶ Insultus qualiter excusetur. num. 35. fol. 253
- ¶ Interlocutoria debet ferri super illatione torturæ. nu. 74. fo. 322.
- Interlocutoria ferri debet, quem haberi pro cōfesso. nu. 12. fol. 335. & nu. 63. fol. 342
- ¶ Interrogatoria dantur per curiam, sed non per inquisitum. numero. 32. fol. 252
- ¶ Intestabilis efficitur occidens seipsum. nu. 75. fol. 344
- ¶ Iudex debet habere auctoritatem, scientiam, experientiam, & bonam uitam. nu. 1. 2. & fo. 3. 4.
- Iudex sal sciētiæ & conscientię in mente sua habere debet. nu. 2. fol. 4. num. 34. fol. 8
- Iudex sine scientia est insipidus, & sine conscientia diabolicus. numero. 2. fol. 4
- Iudex boni & equi notitiā habere debet. nu. 2. fol. 4
- Iudex uocatur sacerdos. numero. 2. folio. 4
- Iudex causarum experientiam habere debet. nu. 3. fol. 4
- Iudex ad id quod fieri solet, respectū debet habere. nu. 6. fo. 4.
- Iudex non debet esse partialis, sed cōmunis. nu. 4. fo. 5

I N D E X

- Iudex non debet fauere uni parti magis,quàm alteri.** nu. 5. fol. 4.
- Iudex debet antequàm partib⁹ ius red dāt,prospicere,ne quid durius, aut re missius constituat.** nu. 6. fol. 4.
- Iudex debet coniunctum sicut extra neum punire,& magnum sicut parū cauereque debet ab exceptione per sonarum.** nu. 6. fol. 4.
- Iudex in pœna imponenda,qualiter se habere debeat.** nu. 6. fol. 5.
- Iudex æquitatē præ oculis habeat.** nu. 6. fol. 4.
- Iudex non rectè iudicāns,audiat quid sibi dicitur.** nu. 7. fol. 5.
- Iudex debet habere fidelitatem.** nu. 8. fol. 5.
- Iudex bonus nihil ex arbitrio suo facit,& propriæ domesticæ uoluntatis sed iuxta leges & iura pronūciat.** nu. 8. fol. 5.
- Iudex debet esse mitis & placidus.** nu. 9. fol. 5.
- Iudex in examinando rēos terribilis esse debet.** nu. 10. fol. 5.
- Iudex nimis crudelis esse non debet.** nu. 11. fol. 5.
- Iudex nimis negligens debet remoueri.** num. 11. fo. 5.
- Iudex debet corrigere subditos ex dilectione,& non ex odio.** nu. 12. fol. 5.
- Iudex non debet excandescere,aduersus eos,quos malos putat.** nu. 13. f. 5.
- Iudex benignè auscultet subditos.** nu. 14. fol. 5.
- Iudex suos subditos iniuriare non debet.** nu. 17. fol. 6.
- Iudex temere allegantibus, silentium imponat.** nu. 20. fol. 6.
- Iudex partes ad concordiam reducere tenetur.** nu. 20. fol. 6.
- Iudex appellanti bus ab eius sentētijs aliquantū iniuriā non inferat.** nu. 21. fol. 6.
- Iudex debet a seipso iudicare,& nō habere consilium cum aduocato partis aduersæ.** nu. 22. fo. 6.
- Iudex potest cum aduocato partis ad uersæ disputare,& ipsum ad inconueniens reducere.** nu. 22. fol. 6.
- Iudex potest emēdare libellum ab aduocato formatum.** nu. 22. fol. 6.
- Iudex non debet uti gratificatione in pœnis.** nu. 24. fol. 7.
- Iudex qui gratia uel dissimulatiōe maleficia non punit,ipse puniri debet.** nu. 24. fol. 7.
- Iudex non debet esse nimis fauorabilis in arbitrariis.** nu. 25. fol. 7.
- Iudex quid seruare debeat, querelis receptis.** nu. 26. fol. 7.
- Iudex non admittens querelas iustas, & testes super eis,nū examinans quomodo puniatur.** nu. 26. fol. 7.
- Iudex tenetur inquirere,ubi potest,ex officio.** nu. 27. fol. 7.
- Iudex ex officio prouinciam malis hominibus purgare tenetur.** nu. 27. fol. 7. & nu. 43. fol. 9.
- Iudex tenetur occurrere rixis.** nu. 28. fol. 7.
- Iudex calumniosè petentes audire nō debet.** nu. 29. fol. 7.
- Iudex debet inuestigare ueritatem.** num. 30. fol. 7.
- Iudex debet interrogare testes super circumstātijs,ubi habet eos suspectos.** num. 30. fol. 7.
- Iudex laborare debet,ut intercipiat & inuolat testem,si ei suspectus uidet, etiam in iis in quib⁹ rei substantia nō consistit.** nu. 30. fol. 7.
- Iudex cum magna attētiōe debet iura utriusque partis audire.** num. 31. fol. 8.
- Iudex legibus, magisquàm clamorib⁹ adhærere debet.** nu. 31. fol. 8.
- Iudex debet determinare per argumēta,& rationes legum.** nu. 33. fo. 8.
- Iudex debet controuersias dirimere per sententiam,uel concordiam.** num. 34. fol. 8.
- Iudex illicitas extorsiones pati nō debet.** n. u. 35. fol. 8.

I N D E X

Iudex non debet pati, quem grauari in plus quam lex. nu. 36. fo. 8
Iudex debet habere puras manus nu- me. 38. fo. 8
Iudex est Dei minister in terris. nu. 38. fo. 8
Iudex non debet audire iniusta peten- tem. nu. 40. fo. 9
Iudex iniustitias remouere debet. nu. 41. fo. 9
Iudex debet tueri subiectos & eis illa- tas iniurias non iniultas permittere. nu. 42. fo. 9
Iudex debet lites dirimere. nume. 44. fo. 9
Iudex debet partes releuare à grau- minibus, & expensis. nu. 45. fo. 9
Iudex curare debet, ne processus fri- uolis exceptionibus protelet. nu. 45. fo. 9
Iudex debet ostendere vultum terribi- lem delinquentibus. nu. 46. fo. 9
Iudex debet sedere, & non stare, & pa- tienter audire aduocatos. nu. 47. fo. 9
Iudex qualiter se debeat gerere. num. 48. 49. & fo. 50. 10. nu. 60. fo. 12.
Iudex non debet nimiam familiarita- tem cū subditis habere. nu. 50. fo. 50
Iudex non accedat ad cenatum foras cum subditis. nu. 50. fo. 10
Iudex debet etiam cuncta inspicere, & rerum ordinē inquirere. nu. 51. fo. 10
Iudex canonicē delinquentes punire debet. nu. 51. fo. 10
Iudex boni & innocentis uiri officiū fungi debet. nu. 51. fo. 10
Iudex debet antequā incipiat offi- cium exercere, se informare à præde-
 cessore. nu. 52. fol. 10
Iudex debet etiam in diebus festiuis uisitare carceratos, & absq; causa car-
 ceratos ex officio dimittere. nu. 53.
 10. fol. 59. 11
Iudex nō debet accedere ad terras ubi sunt partialitates. nu. 54. fol. 10
Iudex non debet officia assumere, ut quæstui & pecuniæ deseruiat. nu. 55.

fol. 11
Iudex non sit deditus mulieribus & scortis. nu. 56 fol. 11
Iudex personam pauperis non consi- deret, & multum potentis non hono-
 ret. nu. 56. fol. 11
Iudex nō debet esse auarus. nu. 57. f. 11
Iudex non debet esse facilis ad captu- ram eorū, qui deferuntur. nu. 58. f. 11
Iudex debet esse fortis & æquus. nu. 60. fol. 13
Iudex debet patienter audire inquisi- tos. nu. 62. fol. 12
Iudex debet se abstinere à numeribus. nu. 63. fol. 12
Iudex uideat quis dica. nu. 64. fol. 12.
Iudex debet inclinare in mitiorē par- tem. nu. 65. fol. 12
Iudex quomodo debeat capere infor- mationem. nu. 17. fol. 18
Iudex potest examinare testes à que- rulante nō productos. nu. 37. fol. 23
Iudex potest frangere hostia domus pro capiēdo delincente. nu. 4. fo. 3r
Iudex si capit clericum, debet descri- bi particulariter, cum quo habitu fuit
 captus, quia nō statur dicto suo, quod
 incedebat cum habitu & tonsura. nu.
 43. fol. 65
Iudex loci delicti commissi per uasfal- lum non subditum, an sit competens.
 nu. 65. fol. 70
Iudex loci originis uel domicilij, an possit inquirere de delictis alibi com-
 missis. nu. 66. fo. 71
Iudex præueniens in captura, præferē iudici præuenienti in citatione uerba
 li. nu. 79. f. 79, & nu. 81. fol. 75
Iudex originis uel domicilij, an possit ingreere de delictis alibi cōmissis, cir-
 cumscriptis priuilegijs. nu. 80. fol. 75
Iudex an possit cognoscere & bannire cōmittentem delictum in se, uel suā
 familiam nu. 38. fol. 101
Iudex tenetur uisitare carceratos. & quid debeat facere. nume. 12. 14. &
 fol. 15. 130

- Iudex** tenetur declarare, an procedat ad querelam, an uerò ex officio. & edi debet copia querelæ. nu. 1. fol. 134.
- Iudex** non debet seruare ordinem iuris in atrocissimis delictis. nu. 56. & 57. fol. 165
- Iudex** potest respuere exceptiones notorie friuola. nu. 9. fol. 199
- Iudex** debet cōsiderare in crimine læsæ maiestatis psonā deferētis, qualiter tem testium, & alia. nu. 100. fol. 223
- Iudex** debet esse promptior ad torturam in crimine ueneni. numero. 35. f. 231
- Iudex** laicus potest terminū statuere petēti remissionē ad ecclesiasticum, intra quē habeat producere ea, quæ intendit producere corā ecclesiastico, ut uideat, si reuelent. nu. 5. fol. 271
- Iudex** recipiens confessionem debet esse ordinarius, non delegatus. nu. 5. fol. 271
- Iudex** habēs liberū arbitriū nō potest torquere sine indicij. nu. 3. fol. 308
- Iudex** debet recipere defensiones reorum. nu. 52. usque ad nu. 57. fol. 317. cum sequentib.
- Iudex** torquens debet habere merum imperium. nu. 79. fol. 323
- Iudex** non debet dare causam fugæ. nu. 57. fol. 242
- Iudex** propter nimiam scuitiā potest iurisdictione priuari. nu. 13. fol. 352
- Iudex** in criminalibus debet dare terminum reo ad se defendendū, etiam si non petatur. nu. 1. fol. 237
- Iudex** officio an possit procedere in crimine usurarū. nu. 53. fol. 291
- Iudex** laicus cognoscit de crimine usurarum, etiam quando dubitatur, an sit usura. nu. 54. fol. 292.
- Iudex** accusatore desistente an possit ex officio procedere, in crimine usurarum. nu. 55. fol. 292
- Iudex** dolosē iudicans qualiter puniatur. nu. 177. 417. & quid in criminalibus. nu. 179. fol. 417
- Iudex** potest ex officio procedere pro iniurijs illatis religiosis & clericis. nu. 141. fol. 411
- Iudex** quæ habeat cōsiderare in actione iniuriarū. nu. 135. & 137. fol. 410
- Iudex** qui torfit aliquem contrā ius, qualiter puniatur. nu. 219. fol. 424
- Iudex** supplet pro eo, qui non potest accusare, neque accusationi adesse. nu. me. 159. fol. 414
- Iudex** tenetur cōdemnare accusatorem calumniantem. nu. 108. fol. 402
- Iudex** mens præsumit esse conformis menti legis. nu. 36. fol. 8
- Iudicis** arbitrium debet esse iuri & æquitati consonum. nu. 61. fol. 12
- Iudice** mandante actuario, quod aliquid faciat, habetur ac si esset factum corā eo. nu. 14. fol. 27
- Iudices** cuncta rimare oportet. nume. 22. fol. 6
- Iudices** debent esse iusti, & quasi immobiles ut columnæ. nu. 38. fol. 8
- Iudices** qualiter se gerere habeant. nu. me. 38. fol. 8
- Iudices** quot modis maculent iudicium. nu. 38. fol. 8
- Iudicium**, nomen perdunt iniuste iudicantes. nu. 38. fol. 8
- ¶ **Iudicare** est munus publicum. nu. 22. fol. 6
- ¶ **Iudicium** debet conformari cum ueritate. nu. 39. fol. 9
- Iudicium** est unicum, licet plures conueniantur in uno libello. numero. 16. fol. 234
- Iudicium** humanum quot modis peruertitur. nu. 38. fol. 8
- ¶ **Ius Francorum** corrigitur. num. 23. fol. 386
- ¶ **Iurisconsulti** exercuerunt officia. nu. 9. fol. 379
- ¶ **Iurisdictio** omnis est penes principē nu. 67. fol. 71
- Iurisdictio** quando dicatur priuatiue, uel cumulatiue concessa. numero. 67. fol. 71

I N D E X

- E**r quis sit effectus quando priuatiue
uel cunilatiue conceditur. num. 68.
fol. 72
- ¶ **I**usticia non potest cum scelerato ha
bere commercium. nu. 1. fo. 3
- I**ustitia denegata quando dicatur. nu.
40. fo. 389
- I**ustitiam fuisse denegatam quomodo
probat. nu. 14. fo. 5
- ¶ **I**ustitiam cogunt inferiores iudices
denegantes iustitiam. ut eam faciant.
nu. 39. fol. 389
- I**ustitiam prouinciarum de quibus co
gnoscant. nu. 37. & 41. f. 388. & 189
- I**ustitiam qui se intromittunt pro pri
mis causis baronum, puniuntur. uum.
42. fol. 389
- I**ustitiam debent perquirere prouin
ciam. nu. 46. fo. 389
- L**
- L**at vs contra clericum non probat
nu. 27. fol. 159
- ¶ **L**atro ibi debet furca suspendi, ubi
capitur. nu. 91. fo. 82
- L**atrones qui dicantur. nu. 104. fo. 293
- L**atrones stratarum an debeant remit
ti ad barones eorum patronos. num.
89. fo. 80
- L**atrones sunt diffidati a lege in eoru
praiudicium, & non in praiudicium
tertiu. nu. 90. fo. 81
- L**atrones si fuerint tres, & deposuerint
contra aliquem, quam fidem faciunt.
nu. 133. fol. 410
- ¶ **L**eno dicitur utilissima persona. nu. 4.
fol. 168
- L**eno est peior quam Diabolus. n. 41.
fol. 175
- L**enonem interficiens, an puniatur. nu.
42. fo. 175
- L**enones, & meretrices de ciuitate ex
pelli debent. nu. 34. fo. 174
- L**enones possunt capi p alios iudices,
sed debent remitti ad magnam curia
uicariam no. 40 fol. 175
- L**enones repelluntur a testimonio nu.
43. & 45. fo. 176
- ¶ **L**enocinium ex detestabile crimen.
nu. 1. fo. 168. & nu. 33. fo. 174
- L**enocinium est malus adulterio. nu. 2.
fo. 168. & nu. 24. fo. 173
- L**enocinium puniunt etiam effectu no
secuto. nu. 3. fo. 168. & nu. 31. fo. 174
- L**enocinium quomodo probetur. n. 5.
fol. 168
- L**enocinium qualiter in Regno punia
tur. & qualiter committatur. nu. 25. f.
167. & nu. 26. & 27. fol. 174
- L**enocinium qualiter puniatur in for
mina extranea. nu. 30. fo. 174
- L**enocinium qualiter puniatur in ma
sculis. nu. 32. fol. 174. & nu. 37. fo. 175
- L**enocinium uilis personae est crimen
extraordinarium. nu. 44. fo. 176
- ¶ **L**egis uerba non sunt calumnianda,
sed qua mente dicta sunt, consideran
da. nu. 39. fol. 9
- L**eges partibiles in Regno sunt subla
tae. nu. 24. fo. 386
- ¶ **L**ibellus in actione iniuriarum quae
contineat. nu. 138. fol. 410
- ¶ **L**iberationem an liceat promittere
malefactori, ut confiteatur. num. 15.
fol. 273
- ¶ **L**itis contestationis forma. num. 2.
fol. 232
- L**itis contestatio an debeat fieri in p
sentia accusatoris rei. numero. 6. fo
lio. 233
- L**itis contestatio an semper debeat fie
ri iudice pro tribu nali sedente. nu. 8.
fol. 233
- L**itis contestatio an inducatur, si dica
tur, mentitur qui hoc uult dicere. nu.
9. fo. 233
- L**itis contestatio quos effectus pariat.
nu. 10. 11. 12. & 13. fol. 233. & nu. 23.
& 24. fol. 236
- L**itis contestatio non requiritur in cri
mine notorio. nu. 5. fo. 198
- L**item contestari, si reus sponte uolue
rit, an cogetur. nu. 4. fo. 233
- L**ite contestata datur tortura. nu. 39.
fol. 15.

¶ **L**itae

- ¶ Literæ Regis non sunt semper exequendæ. nu. 43. fol. 213
- Literas uel nuncium mandans contumacibus, an puniatur. nu. 21. fol. 98
- ¶ Ludentes ad dados & aleas, infameas reputantur. nu. 201. fol. 422
- MAGISTRATVS sunt uenerandi & honorandi. 1. 2. 4. & 5. f. 377. & 378.
- Magistratus ex officijs consecuntur nobilitatem. nu. 3. fol. 378
- Magistratus etiam à parentibus uenerandi sunt. nu. 7. fol. 378
- ¶ Magister iustitarius de quibus causis cognoscat. nu. 32. fol. 388
- Magister iustitarius, & magna curia uicaria idem sunt. nu. 33. fol. 388
- Magister iustitarius, & iustitarius, nō se intromittunt in primis causis. nu. 34. & 36. fol. 388
- Magister iustitarius cognoscit de oppressionibus factis per inferiores iudices. nu. 35. fol. 388
- ¶ Malefactores aufugientes de una provincia in aliam capi possunt. nu. 232. fol. 426
- Malefactores aufugientes de una ciuitate in aliam, debent capi ad requisitionem iudicis loci delicti. nu. 233. fol. 426
- ¶ Malorum impietati fauet, qui eis obuiare cessat. nu. 6. fol. 5
- ¶ Mandans non debet molestari, nisi constet de mandatario. nu. 58. fol. 28
- ¶ Mandatarius nunquid possit torqueri. ut indicet mandantem, si dicat se proprio motu fecisse. & si eum tortura constiterit quo ad se. potest absque alijs iudicijs iterum torqueri, ut indicet mandantem. nu. 4. & 5. fol. 262
- ¶ Mandatum de querulando, debet continere oēs solēnitates quas debet continere querela. nu. 6. 3. fol. 148
- Mandati Regij contemptor, potest capitaliter puniri. nu. 47. fol. 103
- ¶ Mandatus an possit comparere pro uxore absque speciali mandato. nu. 11. fol. 38
- Maritus calce percutiens uxorem, an pœnam mortis puniatur, si illa moriatur ex illa percussione. n. 7. f. 151. & nu. 62. f. 166
- Maritus non lugens mortem uxoris, habet indicium cōtra se. nu. 40. & 41. f. 160, & n. 42. f. 160. & nu. 46. f. 162. & nu. 48. fol. 163.
- Maritus quantum debeat amare uxorem. nu. 43. fol. 161
- Maritus induens se festiuis uestibus, mox à morte uxoris, habet indicium contra se. nu. 44. fol. 161
- Maritus occidens suam uxorem perdit ius succedendi. nu. 60. fol. 165
- Maritus non adhibens medicos uxori infirmæ, quomodo puniatur. nu. 61. fol. 165
- Maritus an possit occidere uxorem in adulterio, deprehensam. nu. 63. fo. 166
- Maritus non uendicans mortem uxoris occisæ, quomodo puniatur. nume. 64. fol. 166
- Maritus non potest, nisi modicè & ex causa, uerberare uxorem. nume. 65. fol. 166
- Maritus malè tractans uxorem, est excommunicandus. nu. 67. fol. 166
- Maritus tenetur præstare cautionem uxori, quæ excessit ab eo. nu. 68. f. 166
- Maritus non, potest contrahere matrimonium cum ea, quæ consensu mortis prioris uxoris. nu. 69. fol. 166
- Maritus si malè tractat suam uxorem, sit separatio habitationis & thori. nu. 70. fol. 166
- Maritus si uxorem uerberauit baculo, taliter quodd sanguis exiuit, ex officio non potest procedi. nu. 73. fo. 167
- Maritus malè tractans uxorem perdit lucra dotis. nu. 74. fol. 167
- Maritus punitur propter adulterium uxoris, & qua pœna. n. 7. f. 148. 169. & nu. 10. fol. 170
- Maritus est sicut custos in grege. nu. 9. fol. 169.
- Maritus committens lenocinium in suam

I N D E X

- suam uxorem qualiter puniatur. nu. 10. fol. 170
 Maritus reprensus uxore in actu adulterij, & tacens, præsuntur leno. nu. 11. 12. 13. fol. 171
 Maritus quas defensiones poterit facere aduersus lenocinium. nu. 13. fol. 171. nu. 19. 20. & 22. fol. 172
 Maritus reprensus uxore in actu adulterij, potest occidere ambos. nu. 198. fol. 421
 Mater foriudicati quid habeat in bonis ipsius. nu. 14. & 25. fol. 91
 Mater aut potest accusare de morte filij. nu. 19. fol. 139
 Mater lena filiae qualiter puniatur. nu. 28. & 29. fol. 174
 Cetera habes infra. in litera P, in uer. Patre.
 Matrimonia an possint contrahere filii proditorum absque consensu regio. nu. 212. fol. 423
 Medicorum est scire, an aliquis ex ueneno sit mortuus. nu. 14. fol. 226
 Membrum quando dicatur debilitatum. nu. 23. fol. 376
 Memoria defuncti quando dānetur, & qualiter puniatur. nu. 10. 11. & 12. fol. 372
 Mendacium an faciat indicium ad torturam. nu. 9. fol. 225. & nu. 29. fol. 230
 Merum & mixtum imperium, an & quando possit per barones exerceri. num. 27. fol. 386
 Meri & mixti imperij quae sint. num. 100. fol. 85
 Metus mortis terreret et constantissimos uiros. & qualiter probetur. nu. 21. & 22. fol. 172
 Minus faciunt indicium ad torturam. n. 6. fol. 225. & nu. 23. 24. 25. & 26. fol. 228
 Minister iustitiae ut quis sit, per cōdonari poena mortis. nu. 21. fol. 353
 Ministrum iustitiae si non habet iudex, potest cogere uilem aliquam personam, ut illud officium faciat. nu. 18. & potest quod per suam cōdenari, ut carnifex fiat. nu. 19. fol. 352. & 353
 Minor aetas an impediatur sententiam foriudicationis. nu. 7. fol. 111
 Minor se maiorē asserens, an sibi praedictet. nu. 6. fol. 123
 Minor quatuordecim annis an possit torqueri. nu. 20. fol. 266. & nu. 48. & 49. fol. 316
 Minor aufugiens ex carcere, an habeatur pro confesso. nu. 61. fol. 342
 Minor non punitur poena ordinaria. nu. me. 17. fol. 352
 Minor sine curatore potest extraiudicialiter confiteri. nu. 28. fol. 304
 Minor, uel mulier per confessionis haberi non possunt ex cōtumacia. nu. 7. & 8. fol. 334
 Minoris confessio quomodo debeat fieri. nu. 19. usque ad nu. 27. fol. 273. cum sequ.
 Minores torquentur in crimine laesae maiestatis. nu. 6. fol. 207
 Moderamen inculpatae tutelae, an consideretur in rixa. nu. 16. fol. 250
 Molendina quae super aquis meant, atque ambulans, an sint mobilia. & quid de molis. nu. 9. & 10. fol. 89
 Moneta cūdens falsam qualiter puniatur. Et qualiter puniatur radens monetam. nu. 193. & 194. fol. 120
 Mors multipliciter euenit. num. 18. fol. 153
 Mors subitanea quomodo possit causari. nu. 19. fol. 153
 Mortuus an possit suspēdi. n. 79. f. 362
 Mortuus repertus in domo, praesumitur occisus ab iis, qui ibi erant. num. 10. fol. 151
 Mortuus repertus prope domum alicuius praesumitur contra dominum domus. nu. 11. fol. 152
 Mortuum si quis spoliauerit, qualiter puniatur. nu. 204. fol. 422
 Mulier an & quando accuset. nu. 15. & 16. fol. 138
 Mulier potest accusare de morte filij spiritus. nu. 17. fol. 138
 Mulier an laet in corpus, si non potest in aere soluere poenae, ad quam fuit cōdemnata.

- demnata.nu.19.fol.34
 Mulier confitens an restituatur in integrum.nu.27.fol.275
 Mulier pregnant citata,nō tenetur cō parere.nu.30.fol.60
 Mulier pregnant nō potest torqueri.nu.75.fol.231
 Mulier quæ accepit medicamenta, ut conciperet,qua pœna puniatur.num.66.fol.359
 Mulier si est cōdemnanda,& esset pręgnans,differtur cōdemnatio.num.105.fol.402
 Mulier si uult declinare forum, debet personaliter comparere.num.10.fol.38
 Mulier foriudicari non potest.nu.33.fol.116
 Mulieri confitenti se uirginem,an stetur.nu.146.fol.298
 Mulierē inhoneste uiuere, quomoddō probetur.nu.4.fol.367
 Mulieres an possint capi & carcerari.nu.18.fol.34
 Mulieres an sint idonei testes, ut quis damnet ad mortem.nu.128.fol.409
 Mulieres deponentes in fauorem reorū,& uiri in fauorē fisci & querulantis,pręferuntur uiris.nu.28.fol.252
 Mulieres querulantes de uiolentia, qualiter puniantur,si nō fuerit uerū.nu.104.fol.402
 Mulieres apotstare faciūt sapientes.nu.56.fol.11
 Mulieribus competit ius uindictę per uiam iustitię.nu.23.fol.139
 N.
 NEGATIVA coarctata loco & tempore,& quomoddō et qualiter p̄betur.nu.31.fol.252
 ¶ Nobilis nō ita debet carcerari, sicut plebeius.nu.5.fol.129
 Nobiles pro furto qualiter puniantur.nu.126.fol.408
 ¶ Nominās testes extrā regnum, & ultrā mare,debet facere depositum.nu.6.fol.238
 ¶ Notarius actorū de mandato iudici debet scribere omnes actus & motus,quos facit reus in examiue.nu.5.fol.123
 Notarius bannitus de magno,& famoso crimine,an interim possit conficere instrumenta.nu.39.fol.101
 Notarius nō habet necesse cognoscere contrahentes,per nomē & cognomen.nu.2.fol.177
 Notarius si nimis tardauit in registrando instrumentū in prothocollo,pręsumitur suspectus.nu.19.fol.181
 Notarius an dicat falsarius,si aliter sit dictum quā scriptum.nu.58.f.187
 Notarius an & qñ possit errorē suum corrigere.nu.62.fol.188
 Notarius an possit supplere clausulas omissas ab alio notario.nu.63.fol.188
 Notarius an & qñ puniat de falso instrumento,si probeat aliter dictū, quā scriptum.nu.65.fol.191
 Notarius an puniat de falso,si scripsit, talis habuit & recepit, reuera non habuit.nu.66.& 67.fol.192
 Notarius an dicat falsarius, si attesteet oēs canonicos interfuisse, cum unus abfuerit.nu.69.fol.193
 Notarius falsum cōficiens instrumentū,qua pœna puniatur.nu.70.fol.194
 Notarius pōt cogi per torturā ad exhibendum primam imbreuiaturam.nu.71.fol.194
 Notarius teneat scribere resistantiam, quam fecit iudex.nu.220.fol.424
 ¶ Notoriū quotuplex sit.numero.11.fol.199
 Notoriū actus transeuntis, quomoddō probetur.nu.12.fol.200
 Notoriū per quot testes probetur.nu.16.17.& 18.fol.202
 Notoriū qñ negatur per partem, quid faciendum.nu.24.& 25.fol.204
 Notorium dicitur maleficium ex confessione extraiudiciali.nu.33.fol.305
 Notorium resultat ex hęc confessione.nn.34.fol.338

Notorij qualitas debet antè omnia p
bari. nu. 13. fol. 200
Notorij qualitas qñ probatur, an exi-
gatur citatio partis. nu. 28. fol. 208
Notoriè criminosus potest ex officio
condemnari. nu. 3. fol. 198
Notorius criminosus summariim inter
rogandus est super facto. numero. 4.
fol. 198
Notorius delinquens dampnandus est
absq; alio ordine iudiciario. nu. 1. &
6. fol. 198. & 199
¶ Nullitas citationum, contumaciariū,
& banni, causat nullitatem foriudica-
tionis, & identitatē. nu. 27. fol. 115
Nullitas aduersus sniam foriudicatio-
nis, & identitatem. nu. 27. fol. 115
Nullitas aduersus sniam foriudicatio-
nis allegari potest. nu. 3. fol. 118
Nullitas quæ possit allegari aduersus
sententiam foriudicationis. nu. 4. &
5. fol. 118
Nullitas proueniēs ex defectu iurisdic-
tionis, inuualidat confessionem. nu.
3. fol. 271
¶ Nuntius debet exequi, iuxta formā
sibi commissam nu. 11. fol. 46
Nuntius falsè referēs, an puniatur. nu.
15. fol. 48
Nuntius regius, an possit in terra ba-
ronis citare absq; licentia. num. 16. &
17. fol. 48
Nuntius regius delinquēs in terra ba-
ronis, an per eum possit puniri. num.
18. fol. 48
Nuntius potest per uim intrare in do-
mum citandi. nu. 20. fol. 48
Nuntius laici citans clericū, an punia-
tur. nu. 21. fol. 48
Nuntius tenet parti ad interesse, si cita-
tionem non refert. nu. 22. fol. 48
Nuntius mali noui, quando teneatur.
nu. 75. fol. 396
Nuntio referenti an indistinctè creda-
tur. nu. 12. & 13. fol. 47
Nuntio extra territorium citanti, an sit
credendum. nu. 19. fol. 48

O.

OBLIGATIO recepta in absentia iu-
dicis nō habet executionē paratam.
nu. 13. fol. 272
¶ Occupantes terrā uel baroniam ad
fiscum pertinentē. & qualiter proce-
datur. nu. 205. & 206. fol. 422. & 423
¶ Offensor qñ nō nominatur, nec co-
gnoscitur p testes per nomen & co-
gnomē, qualiter debeant deponere
testes. nu. 36. fol. 23
¶ Officialis tenetur de eo, qd sit per ua-
sallos cōuocatos ad capturam delin-
quentium. nu. 11. & 12. fol. 32
Officialis requisitus ab alio officiali,
ut ei adiutorium ferat in capiendo
delinquentem. num teneatur. nu. 13.
fol. 33
Officialis benè se in officio gerēs lau-
dandus erit. nu. 1. fol. 364
Officialis non debet discedere ex offi-
cio, nisi prius steterit syndicatui. nu.
2. fol. 364
Officialis si benè se gessit, non debet
in syndicatu calumniis uexari. num.
3. fol. 364
Officialis nō debet deponere officiū,
antè aduentum sui successoris. nu. 4.
fol. 364
Officialis deposito officio, quid facere
debeat. nu. 5. & 6. fol. 365
Officialis malè se in officio gerēs, de-
bet puniri. nu. 7. fol. 365
Officialis quid debeat facere, antè fini-
tum officium. nu. 8. fol. 365
Officialis si steterit syndicatui, & inno-
xius repertus fuerit, debet liberari.
nu. 9. fol. 365
Officialis qui stat syndicatui, si aufu-
git ad ecclesiam, an ibi possit capi.
nu. 22. fol. 386
Officialis subtrahens pecuniam rei pu-
blicæ, qualiter puniatur. Et si ne-
gligencia sua bona publica de perire
fecit. numero. 143. & 144. fol. 411.
& 412
Officiales illiterati esse possunt, dum

I N D E X

- tamen habeant penes se assessores p** **Pauperi inquisito, debēt fieri acta &**
ritos. nu. 2. fol. 3 **defensiones gratis. nu. 27. fol. 252**
- Officiales debent stare syndicatui. nu.** **Pauperem esse allegās probare, & de-**
30. fol. 387 **terminare debet iudex in principio**
- ¶ Officiū iudicis nō est, nisi ad petita.** **causæ, ipsum esse pauperem. nu. 113.**
nu. 32. fol. 8 **fol. 404**
- Officio iudicis incumbit uiolentias, p** **¶ Paupertas excusat maritum à lenoci-**
hibere. nu. 43. fol. 9 **nio. nu. 23. fol. 173**
- Officia p substitutos exerceri non pos-** **¶ Paupertas excusat maritū, si non sepe-**
sunt. nu. 26. fol. 386 **liuit uxorem cum pompis. nume. 45.**
- Officiorum fructus sunt mors, carcer,** **fol. 161**
- & calamitates. nu. 10. fol. 379** **¶ Pacem an sufficiat habere à maiori**
- ¶ Ordo iuris in carcerando debet ser-** **parte. nu. 46. fol. 145**
- uari. nu. 52. fol. 341** **¶ Peccatum quātō maius est, tantō se-**
- Ordo iuris nō est seruandus, in capto** **uerius est uindicandum. nu. 12. fol. 5**
- in flagranti crimine. nu. 3. fol. 195** **¶ Peculiū castrense & quasi castrense**
- Ordo iuris nō est seruandus in leuibus.** **an confiscetur. nu. 19. fol. 91**
- nu. 30. fol. 230** **¶ Percussio lapide facta qualiter punia-**
- Ordo iuris nō seruatur in enormibus.** **tur. nu. 33. fol. 354**
- nu. 11. fol. 226. & nu. 31. fol. 230** **¶ Percutiens pomo ensis nō puniē pos-**
- Ordo pcedēdi & formandi pcessum** **na mortis. nu. 37. fol. 355**
- in notorio crimine. nu. 15. fol. 201. n.** **Percutiēs bastono qualiter puniatur.**
19. fol. 102. nu. 23. & nu. 26. fol. 204 **nu. 38. fol. 355**
- Ordo pcedendi in notorio iudicij, qñ** **¶ Periuriū intentatū importat cām ci-**
quis deliquit, iudice pro tribunali se- **uilem & criminalem. nu. 20. fol. 235**
- dente. nu. 27. fol. 204** **¶ Periuri quomodo puniatur. nu. 203.**
- Ordo procedendi 3 captū in flagranti** **fol. 423**
- crimine. nu. 12. fol. 196** **¶ Perquisitio debet fieri per locū car-**
- P.** **ceris, undē aufugerunt carcerati. nu.**
64. fol. 342
- PATER pæferatur matri in querela** **¶ Poculū amatoriū uel nociuū dantes,**
de morte filij. nu. 20. fol. 139 **qualiter puniantur, & quid de uendē**
- Pater in accusando de morte filij, an** **te, & dante, & emente uenenum. nu.**
pæferatur filiis, & nepotibus ex filio **195. & nu. 196. fol. 421**
- occiso. nu. 43. fol. 144** **¶ Pœna sapientē facit, qñ culpa osten-**
- Pater an & qñ possit remittere iniuriā** **dit insipientem. nu. 42. fol. 9**
- factam filio. nu. 44. fol. 144** **Pœna terciæ partis bonorū mobilium**
- Pater an repellat, ubi filius repellitur,** **qñ habeat locum. nu. 18. fol. 52**
- quia bannitus sit. nu. 58. fol. 105** **Pœna ubi uenit minoranda, debet esse**
- Pater foriudicatus an liceat occidi. nu.** **pecuniaria. nu. 18. fol. 181**
- me. 14. fol. 113** **Pœna corporalis nunquā imponitur,**
- Pater occidens filiū comittentē unam** **nisi ubi interuenit dolus. nu. 3. 4. 5. &**
de causis ingratitudinis, non punitur **6. fol. 150. & 151**
- pœna mortis. nu. 27. fol. 353** **Pœna mortis ex quibus excusetur. nu.**
- Pater pro filio delinquente, & è cōtra** **18. fol. 251**
- non tenetur. nu. 160. fol. 414** **Pœna extraordinaria potest imponi**
- Patre remittente qrelā de morte filij,** **ex confessione extraiudiciali. nume-**
an mater accuset. nu. 21. fol. 139 **10. 23.**

I N D E X

ro. 23. fol. 303

Pœna an & quando possit minui. nu. 2. fol. 350

Pœna ordinaria non pōt imponi, ubi non est senatus ordo in procedendo. nu. 3. fol. 350

Pœna capitalis quæ intelligatur. nu. 2. fol. 351

Pœna mitiori debet pleâi delinquens magno dolore. nu. 25. fol. 353

Pœna mortis nullus debet pleâi, in casu incertitudinis. nu. 26. fol. 353

Pœna mortis nō habet locum, nisi ubi concurrat dolus. nu. 28. fol. 354

Pœna alteratur in plus uel minus, secundū qualitatem personarum. num. 29. et 30. fol. 354

Pœna minoratur ppter multitudinē delinquentium. nu. 35. fol. 354

Pœna puniantur, qui armati ab aliquo quid exigunt. nu. 36. fol. 355

Pœna infamiz imposita per statutū, alteratur in plus in infami. num. 39. fol. 355

Pœna mortis naturalis qñ intelligatur imposita. nu. 47. fol. 357

Pœna capitalis qñ intelligatur imposita. nu. 48. fol. 357

Pœna cōsuetā et nō insolita debet imponi. nu. 52. fol. 357. et nu. 89. fol. 363

Pœna mitior imponitur, ubi quis condemnatur ex præsumptionibus. nu. 59. fol. 358

Pœna arbitraria imponit, ubi nō reperitur statuta. nu. 60. fol. 358

Pœna pecuniaria, in quib. et qñ sit maior corporali. nu. 61. fol. 358

Pœna qua puniantur illi, qui ligāt homines, ne cognoscāt uxores suas. nu. 62. fol. 358

Pœna qua puniāt, qui dāt medicamentū mulieri ad eā ingrauidandū, si illa moriatur. nu. 64. fol. 359

Pœna qua puniāt ille, qui aliquē rixantem cū fratre suo, superueniens fortē occidit. nu. 67. fol. 359

Pœna asportationis armorū habet lo-

cū et in portantibus cultellos feritorios. nu. 82. fol. 397

Pœna capitalis nō pōt in pecuniariam cōmutari. nu. 239. 240. 241. 242. 243. 244. et 245. fol. 427

Pœna fideiussionis debet accusari per fiscum. nu. 256. fol. 429

Pœna pecuniaria, si ueni applicanda fisco, agitur summarie, et de plano. nu. 237. fol. 426

Pœna quæ habeat locū in eo qui se de alto præcipitavit, et alium occidit. nu. 89. fol. 398

Pœna quæ nā habeat locū in eo, q. interfecit portante paliū. sub quo erat corpus Christi nu. 48. fol. 390

Pœna quæ sit cōtrā uerberantes militem, seu nobilem. nu. 142. fol. 411

Pœna uulneris, an semper debeat esse corporalis. nu. 86. fol. 398

Pœna uulneris, an puniatur cum roncha. nu. 87. fol. 398

Pœna qua puniāt mentes affidatos in terris demanij. nu. 207. fol. 423

Pœnæ solutio facta p. unum, non liberat delinquentem. nu. 43. fol. 355

Pœnæ ultra relegationē, quæ sint. nu. 46. fol. 356

Pœnæ pecuniariæ possunt moderari. nu. 238. fol. 427

Pœnarū duplicatio, quæ habet locum in offendente officialē regiū, non habet locū in officiali non cōmorante in curia regis. nu. 41. fol. 355

Pœnarū duplicatio non habet locū in amputatione manus. nu. 40. fol. 355

¶ Potestas an possit dare securitatem malefactori, & eam seruare teneatur. nu. 8. fol. 32

¶ Præbiteri licet uacillantes in testimoniis, nō sunt torquendi. num. 26. fol. 20

¶ Præscribit iuri inquiredi per uiginti annos. nu. 25. fol. 115

¶ Præscriptio debet allegari & opponi, alias pcedit iudiciū. nu. 23. fo. 119

¶ Præscriptio nō currit in criminibus

I N D E X.

- impedientib. executionē ordinis, uel beneficij retentionem. nu. 24. fol. 113
- Præscriptio nō habet locū in foro spiritali, qñ agitur ad pœnitentiā peragendam. nu. 20. fol. 114
- Præscriptionis exceptio, an possit op poni per agnatos & cognatos. nu. 26. fol. 115
- Præscriptū esse querelæ, nūquid oppo ni possit. & quanto tēpore præscriba tur. nu. 17. fol. 113
- ¶ Præsidis consiliarius qualis esse de beat. nu. 38. fol. 8
- ¶ Princeps urbis qualis est, tales & oēs eius incolæ. nu. 1. fol. 3
- ¶ Principalis excusatur à pœna uarietatis, & periurij. nu. 12. fol. 124
- Principalis reus est antè oīa examinā dus. nu. 13. fol. 124
- ¶ Priuilegiū conforme cū iure cōmu ni fauorabilius est, & latissime inter pretaudum. nu. 72. fol. 73
- Priuilegia principū debent intelligi, ut tertio nō inferant præiudiciū. nu. 69. fol. 72
- Priuilegia duo habens præfert habētū unum. nu. 74. fol. 74
- Priuilegia qñ duo concurrūt æqualis potentie, recurritur ad ius cōmune. nu. 78. fol. 75
- Priuilegiatorū sub eadē consideratio ne consideratur maior ratio priuile giati. nu. 73. fol. 74
- ¶ Probari an debeat factū principale in notorio. nu. 10. fol. 199
- ¶ Probatio una, uel coniectura tollit aliam. nu. 6. fol. 17
- Probatio dubia in absoluendo pdest. nu. 45. fol. 356
- Probationes in criminalibus debēt esse luce meridiana clariore. n. 21. f. 154
- Probationes debet esse uerosimiles. nu. 23. fol. 155
- ¶ Processus debet esse ordinatus, ut confessio per torturā extorta ualeat. nu. 88. fol. 325
- ¶ Procurator an & quando in crimina libus admittatur. nu. 13. fol. 38. & nu. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. & 8. fol. 54. & 55
- Procurator non legitimè constitutus per mulieres coniugata, admittitur saltē ad allegandas causas absentia. nu. 13. fol. 38
- Procurator in criminalibus potest cō parere p uniueritate & mulieribus coniugatis. nu. 175. fol. 417
- Procurator potest in criminalibus cō parere pro decem accusatis. nu. 236. fol. 426
- Procurator pro bannito pōt compare re, & petere eum cancellari à banno. nu. 56. fol. 104
- Procurator an possit cōparere p ban nito, in causa incepta antè bannum. nu. 57. fol. 104
- Procuratoris cōfessio in criminalib⁹, an nocēat domino. nu. 97. fol. 291
- ¶ Proditor dicitur, qui unū in mēte ge rit, & aliud fingit gerere in actu. nu. 81. fol. 220
- Proditores qualiter puniātur. nu. 209. fol. 423
- ¶ Prohibitio de non loquendo cū ali quibus, nō extendit ad loquētes gra tiz amicitia. nu. 66. fol. 394
- ¶ Proiciens lapidē de nocte, an puniat pœna mortis. nu. 50. fol. 357
- ¶ Protestari debet inquisitus cōtra te stes, & eorū dicta. nu. 18. & nume. 24. fol. 258
- Protestari debet obiciens crimina 3 testes, quod non animo iniuriā ob iicit. nu. 22. fol. 258
- ¶ Publicatio pcessus in criminalibus non est necessaria. nu. 1. fol. 254
- Publicatio debet fieri citatis inq̄sito, & accusatore. nu. 3. fol. 255
- Publicatione facta testes ad offensam non admittitur. nu. 2. fol. 254
- ¶ Punit an quis possit de delicto alibi commissio. nu. 44. fol. 355
- Punitus per ecclesiasticū, an possit pu niri per secularē. nu. 49. fol. 357. & nu. 103. fol. 364

I N D E X.

- P**unitus per unum iudicem, non pōt per alium puniri. nu. 15. fol. 352
- P**upilli an possint in criminalibus cō parere per procuratorem. nume. 12. fol. 38
- Q.**
- Q**UALITAS personæ est attendenda in pœna falsi. nu. 190. fol. 240
- Q**ualitas nō confessata debet probari. nu. 85. fol. 314
- Q**ualitas debet probari aliter quā ex confessione ficta. nu. 9. fol. 334. & nu. 62. fol. 342
- Q**uæulari an possit pro uerbis iniuriosis. nu. 139. fol. 411
- R.**
- R**APIENTES res ex naufragiis, uel incendiis, qualiter puniantur. Et qualiter possint capere ut non teneantur. nu. 122. & 123. fol. 407. & 408
- R**apientes alias res qualiter puniatur. nu. 124. fol. 408
- R**aptores uirginum qualiter olim & hodie puniantur. nu. 91. fol. 399
- R**atificari debet cōfessata in tormentis, extra tormenta. nu. 63. fol. 284. & nu. 81. 82. & 83. fol. 323. & 324
- R**atificatio an requiratur, ubi est plene probatum delictum. nu. 115. fol. 329
- R**eceptare quis dicatur. nu. 22. fol. 98
- R**eceptans bannitum ignoranter an puniatur. nu. 13. fol. 96
- R**eceptans bannitū toleratū à superiori, an puniatur. nu. 14. fol. 96
- R**eceptans bannitū propter inueteratam amicitia, an minus puniatur. nu. 16. fol. 96
- R**eceptans delinquentē tantum, an puniatur. nu. 17. fol. 96
- R**eceptans bannitum per uim non punitur. nu. 18. fol. 97
- R**eceptas bannitū & postea curiæ prodens, an puniatur. nu. 20. fol. 98
- R**eceptantes lenones qualiter puniuntur. nu. 38. fol. 175
- R**eceptantes hereticos quomodo puniuntur. nu. 11. fol. 384
- R**eceptor bannitorum qua pœna puniatur. nu. 10. fol. 95
- E**t an ratione affinitatis minoretur pœna. nu. 11. fol. 95
- R**eceptores qualiter puniantur. nu. 146. fol. 427
- R**elatio nūtij est de substantia citationis. nu. 1. fol. 45. & nu. 16. fol. 48
- R**elatio debet continere diē, quo quis citatur. nu. 4. fol. 46
- R**elatio debet fieri auctuario. n. 5. fo. 46
- R**elatio quomodo fiat, qñ quis domi citatur. nu. 6. fol. 46
- E**t quid quando nullus habitat in domo. nu. 7. fol. 46
- R**elatio nūtij debet esse certa, & clara. nu. 14. fol. 47
- R**elationis forma. nu. 2. fol. 45
- R**emissio delinquentis in territorio Baronis, habetis iurisdictionē cognoscendi in delinquentes in eius territorio priuatiuē, & annullatiuē, an debeat fieri ad baronē, & dominum delinquentis similiter habentis priuilegiū cognoscendi in suos uassallos alibi delinquentes. num. 65. fol. 70. & nu. 69. & 70. fol. 72
- R**emissio uassalli delinquentis in territorio baronis, & ibi contumacis, & banniti, & denū capti per iudicē superiorem, an habeat locum. num. 82. fol. 76
- R**eptus in loco delicti habet indicium contra se. nu. 12. fol. 152
- R**epti qñ quis potest in tortura. nu. 78. fol. 322
- R**epulsa est species defensionis, & debet cōcedi, & debet etiā dari accusatori. nu. 1. & 2. fol. 255
- R**epulsa nō cōceditur in crimine blasphemix, nisi ex capite inimicitia capitalis. nu. 4. fol. 256
- R**epulsa nō cōceditur in crimine læsæ maiestatis, heresis, & assassinij, nisi ex capite inimicitia. nu. 5. fol. 256
- R**epulsa qualiter sit faciēda. n. 6. f. 256
- R**epulsa est odiosa, & currit terminum

I N D E X

- de momēto ad momentū. nu. 10. 12.
fol. 256. & nu. 17. fol. 258
- Repulsa non conceditur aduersus scri-
pturas. nu. 11. fol. 256
- Repulsa qñ petatur. nu. 13. fol. 257
- Repulsa repulsæ conceditur accusato-
ri. nu. 21. fol. 258
- Repulsa debet fundari, & referri ad tē-
pus iuramenti. nu. 28. fol. 259
- Repulsa an possit cōtinere idē, uel de
directo contraria cum primis. nu. 30.
fol. 259
- Repulsa est cōcedēda, & qualiter fiat.
nu. 59. usq; ad nume. 62. fol. 310. cum
sequen.
- Repulsæ terminus est medietas primi
termini. nu. 9. fol. 256
- Repulsam si non petit minor, an resti-
tuatur ad eā petendā. nu. 23. fol. 258
- Repulsæ ex quibus fieri possint. num.
8. fol. 256
- Repulsari non debent testes in primis
exceptionibus, & primo termino. nu.
7. fol. 256
- Repulsari an possit testis per eū aliās
productus. nu. 14. fol. 257
- Repulsari nedū debent testes de uisu,
sed etiam de fama. nu. 15. fol. 257
- Repulsari pñt testes, & ex præsumpta
inimicitia. nu. 19. fol. 258
- Repulsari testes pñt, q̄ quos nihil obie-
cit reus tempore examinis, ex capite
ignorantiæ. nu. 24. fol. 258
- Repulsant testes rōne domesticitatis
cum offenso. nu. 3. fol. 256
- Repulsantur testes quod ad dicta. num.
20. fol. 257
- Repulsari licet nō sint testes, si tamen
ex actis apparēt de ipsorū inhabilita-
te, non faciunt fidem. nu. 25. fol. 259
- ¶ Rei uendicatio pōt intentari p̄ filios
cōtumacis ad recuperandū partē bo-
norum. nu. 16. fol. 90
- ¶ Resistens nunquid occidi possit. nu.
7. fol. 31
- Resistētia est permissa, ubi captura est
iniusta. nu. 17. fol. 34
- ¶ Reuelare quid debeat quis, ut nō in-
currat in crimen læsæ maiestatis. nu.
72. 73. & 74. fol. 395
- ¶ Reuocari an & quando possit cōfessio.
nu. 50. fol. 281. Et an reuocata o-
peretur. nu. 61. usq; ad. nu. 56. fo. 282.
cum seq.
- Reuocari an possit cōfessio ficta præ-
textu erroris. nu. 18. fol. 336
- Reuocanti confessionem uelut erro-
neam, debet dari terminus. nume. 84.
fol. 324
- Reuocata confessione extraiudiciali
quid operetur. nu. 20. fol. 303
- ¶ Reus pluribus & reiteratis uicibus
debet examinari. nu. 4. fol. 123
- Reus debet interrogari sup̄ quolibet
indicio. nu. 8. fol. 124
- Reus est interrogandus, nūquid testes
examinati contrā eum sint amici, an
inimici. nu. 10. fol. 124
- Reus ex interrogandus de oībus illis,
quæ uiderit iudex posse tergiuersari:
nu. 11. fol. 124
- Reus inquisitus an possit in contesta-
tione litis dicere. nego me esse culpa-
bilem. nu. 7. fol. 233
- Reus inquisitus debet reduci ad carce-
res inferiores, & dari licētia ei debet,
ut possit cū aduocato & pcuratori-
bus colloqui. nu. 10. fol. 238
- ¶ Rex non potest plus iuris in alium
transferre, quam ipse habet. num. 71.
fol. 73
- Rex in indultu generali, an uideat̄ re-
mittere ius partis. nu. 68. fol. 107
- Regis officiū est defendere catholicā
fidem. nu. 1. fol. 381
- S.
- SACRILEGI qualiter puniantur. nu.
47. fol. 389
- ¶ Saluus conductus an possit testibus
concedi, ut tute ueniant deposituri.
nu. 52. fol. 27. & nu. 68. fol. 291
- Saluus conductus an delinquentibus
seruandus sit. nu. 8. fol. 32
- ¶ Seditio quid sit. nu. 20. fol. 210

Seditiosus

- Seditiosus quis propriè dicatur, nu.** 19. fol. 209
- ¶ Senes an possint torqueri, nume. 21.** fol. 266
- ¶ Sententia foriudicationis exequitur sine alia pronuntiatione, nume. 6.** fol. 118
- Sententia foriudicationis, an post decem annos possit allegari nulla, num.** 8. fol. 118
- Sententiæ foriudicationis forma quæ sit, nu. 29. fol. 116**
- Sententiæ foriudicationis an præscribantur per. xxx. annos, num. 7. f. 118**
- Sententia requiritur in notorio, num.** 20. fol. 203
- Sententia potest ferri contrà, unum, & contrà alios supersederi, si plures accusantur in uno, eodemque libello nu. 21. fol. 235**
- Sententia contra confessionem quid operetur, n. 40. 41. fol. 238 n. 42. 43. & 44. fol. 279**
- Sententia contra confessionem extrajudicalem quid operetur, nume. 18.** fol. 303
- sententia contra fictam confessionem non ualet, nu. 33. fol. 338**
- Sententia condemnatoria ad mortem naturalem, an statim possit exequi nu. 5. fol. 350**
- Sententia condemnatoria ad mortem ex quibus differatur, nu. 7. fol. 351**
- Sententia est ferenda cum tarditate, & non præcipitanter, nu. 12. fol. 351**
- Sententia an possit fieri, pro absente liquidata causa, nu. 53. fol. 357**
- Sententia in criminalibus, quando trāseat in rem iudicatam, nu. 54. fol. 357**
- Sententia in criminalibus potest ferri etiā absente accusatore, nu. 55. f. 358**
- Sententia lata per iudices ecclesiasticos, an debeat per iudices seculares statim executioni demandari, nume. 56. & 57. fol. 358**
- Sententia super infamia in una causa nocet in alia, nu. 58. fol. 358**
- Sententia capitalis, quando possit exequi pendente dilatione, nu. 68. f. 359**
- Sententia absolutoria potest ferri diebus feriatis, & quid de condemnatoria, nu. 75. & 76. fol. 362**
- Sententia lata fisco nō audito est nulla, nu. 81. fol. 362**
- Sententia potest ferri etiam nulla parte instante, in criminalibus, num. 86.** fol. 363
- Sententia in criminalibus debet continere causam, nu. 88. fol. 363**
- ¶ Sepultura mortuorū quomodo fiat & an si non sit secundum consuetudinem, inducatur suspicio, nu. 38. fo. 59. & nu. 39. fol. 160**
- ¶ Seruus priuati potest capi, & cogi, ut faciat officiū carnificis, nu. 20. f. 353**
- Serui possunt torqueri ab eorum dominis, nu. 14. fol. 264**
- Seruos fugitiuos capiens, qualiter puniatur, nu. 184. fol. 419**
- ¶ Silentium est imponendum temere litigantibus, nu. 20. fol. 6**
- ¶ Socius criminis admittitur cōtra socium criminis, in crimine læsæ maiestatis, nu. 2. fol. 207**
- Socius raptoris quomodo puniatur, nu. 103. fol. 327**
- Socij, & complices nominati in capitulis, absque nominibus, & cognominibus, debent declarari, nu. 12. fol. 241**
- ¶ Solitus delinquere habet indicium contra se, nume. 8. fol. 225. & nume. 18. fol. 229**
- ¶ Soror an possit accusare de morte fratris, si frater remi sit, nu. 22. fo. 139**
- Soror in capillo foriudicati an succedat exclusio fisco, nu. 31. fol. 116**
- ¶ Spoliatores qualiter puniantur, & qualiter contra eos procedatur, nu. 111. fol. 403**
- ¶ Statutum loquens de uero malefactorē, an habeat locum in habito pro confesso, nu. 41. fol. 340**
- Statutum puniens uulnerantem, an cōprehendat insequentem, & seipsum casu**

I N D E X

casu aliquo uulnerantem, nume. 10. fol. 351

Statutum q̄ contumax habeatur pro confesso, an ualeat, & quomodo intelligat̄, & an in quolibet contumace, nu. 2. & 3. fol. 332

Statuto distante, q̄ possit occidi bannitus, an poterit occidi bannitus, cū quo erat facta pax. nu. 21. fol. 251

Statuto distante q̄ impune occidatur banniti, an occidens bannitum indulgatum, sed non cancellatum puniatur nu. 23. fol. 251

Statuto distante, q̄ reuelanti furtum parcatur, an si est principalis parceretur nu. 112. fol. 294

Statuto stante, q̄ bannitus occidatur an possit ueneno occidi, nu. 33. f. 231

Statuto stante, q̄ pœna minoretur ex confessione, qualiter debeat esse nu. 87. 88. & 89. fol. 289. & 290

Statuta si sunt contraria, attenditur illud, q̄ plenius prouidet. numero. 65. fol. 106

Statuta contraria debent ad cōcordiā reduci, si fieri potest, numero. 67. fol. 106

¶ Stuprum commissum in genere, quomodo probetur, nu. 13 fol. 17

Stuprum commissum p̄ allectationes an dicatur uiolentum, nu. 16. fol. 273

¶ Stilus quomodo probetur, num. 10. fol. 241

¶ Suffocatio quomodo probetur nu. 16. 17. & nu. 16. & 17. fol. 152. & 153

Suffocatio in genere, & uenenationem esse factam, quomodo probetur nu. 16. & 17. fol. 17. & 18

¶ Suggestio non debet fieri torquendo, nu. 76. fol. 322

¶ Superior adiri potest ex causa denegat̄ iustit̄e ab inferioribus, nu. 43. & 44. fol. 389

¶ Supplicari an, & quando liceat principi, q̄ causa non expediatur, nisi facto uerbo, nu. 75. fol. 396

¶ Surdus & mutus an possint confite-

ri, nu. 95. fol. 291

¶ Suspicio cessat in ijs, quæ fiunt in publico, nu. 67. fol. 395

Suspicio falsi habetur pro ueritate nu. 31. & 32. fol. 183

T.

TABERNARIJ receptantes bannitum an puniantur, numero. 15. fol. 96

Tabernarij receptantes lenones an puniantur, nu. 39. fol. 175

¶ Terminus ad faciendas defensiones dandus est reo, num. 1. fol. 237. Fallit in capto in flagranti crimine, nume.

2. fol. 237. Fallit in crimine læsæ maiestatis, ubi non datur in consulto rege, nu. 3. fol. 237

Terminus debet dari secundum distā tiam locorum, num. 4. fol. 237

Terminus unicus datur in regno ad faciendas defensiones, nu. 9. fol. 238

Terminus non datur fisco ad examinari faciendum, nu. 11. fol. 238

Terminus ad defendendum, & ad repulsam, an unicus possit dari, nume. 12. fol. 238

Terminus non cūrrit, donec disceptabitur super exceptionibus oppositis nu. 13. fol. 241

Terminus ad faciendum defensiones debet confesso statui. numero. 87. fol. 325

Terminus debet dari confessis, ad probandum aduersus confessionem, nu. 64. fol. 284

Terminum longiorem petens, si postea non utitur, punitur, numero. 5. fol. 238

Termino defensionis an possit reus renunciare, nu. 8. fol. 238

¶ Tertius comparens pro suo interesse an audiri debeat, nu. 135. fol. 297

¶ Testatori an credatur in testamento se esse usurarium nu. 93. fol. 290

¶ Testis prima uice deponens per uerbum

I N D E X

- bum credo, & secunda uice per uerbum ueritatis assertium, an dicatur uarius, nu. 44. fol. 24
 Testis an possit addere eius dicto, nu. 45. fol. 25
 Testis deponens p uerbū sibi uideri, & demum per uerbum ueritatis, assertium, an dicatur uarius, numero. 46 fol. 25
 Testis deponens prima uice dubitando, secunda affirmādo, an probet, nu. 47. fol. 26
 Testis si dicat prima uice se nescire, postea uero scire, an probet, numero 48. fol. 26
 Testis dictum indiminate scribi num. 54. fol. 27
 Testis deponens contra fiscum, qua pœna puniatur, nu. 72. fol. 194
 Testis deponens falsum coram actuario non punitur, nu. 11. fol. 272
 Testis in mortis articulo confitens se falsum testimonium dixisse, an probet, nu. 92. fol. 290
 Testis extraiudicialiter confitens se scire factum, si id negat in iudicio, potest torqueri, nu. 30. fol. 304
 Testis uarius quando torqueatur, siue indicij, numero. 5. 6. & 7. fol. 309
 Testis uarius cum tortura probat, nu. 92. fol. 325
 Testis qui deposuit falsum, si citatus non comparet, habetur pro confessio, & quomodo procedat, numero. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. & nu. 112. fol. 345. cū sequentibus.
 Testis de falso condemnatus, si iterum deponit falsum, ultimo supplicio plectitur, nu. 192. fol. 420
 Testes omnino non integri, & pœnitus inhabiles, ad effectum inuestigandi delinquentem, & ueritatem habēdi, examinari possunt numero. 18. fol. 18
 Testes an, & quando possint torqueri numc. 22. & nu. 23. fol. 19. et. 24. 25. & nu. 26. fol. 20
 Testes quando cogantur testificari, numero. 29. 30. & 31. fol. 21. & nu. 65. fol. 29
 testes uacillantes, ad habendam, ueritatem torqueri possunt, numero. 26. fol. 20
 testes an causa ferendi testimonium possint euocari de loco ad locum, nu. 32. fol. 22
 testes de quibus debeant interrogari nu. 33 fol. 22
 testes inimici ad debeant recipi. num. 38. fol. 23
 testes an possint se referre ad primū examen. numero. 39. & 40. fol. 24
 testes qui cogi possunt, quando aliter ueritas haberi non potest, an cogantur per torturam, nu. 41. fol. 24
 testes an, & quando possint eorum dicta corrigere, nu. 42. fol. 24
 testes an possint semper declarare eorum dicta, nu. 43. fol. 25
 testes domestici, & familiares utrum debeant admitti, si producantur per accusatorem, nu. 49. fol. 26
 testes uarij, & uacillantes qui dicant, nu. 50. fol. 27
 testes quomodo cogantur testificari nu. 51. fol. 27
 testes an debeant habere sumptus a parte producente, numero. 53. fol. 27
 testes deponentes, q. titius occidit Seium gladio, uel claua, an probent, nu. 64. fol. 29
 testes possunt examinari impuberes, quando aliter non potest ueritas haberi nu. 65. fol. 29
 testes citati, & condemnati ad pœnā in mandato contentam, si adhuc non ueniant, quid sit faciendum, & qualiter condemnentur, numero. 71. 72. fol. 29
 testes qualiter reputentur contumaces, nu. 12. 14. & 15. fol. 51. & 52

- Testes singulares non probant, nu. 25. fol. 182. & nu. 13. fol. 226.
- Testes discordes inter se ipsos non probant, nu. 27. fol. 182
- Testes quando sint singulares, nume. 28. fol. 182
- Testes contrarij sibi ipsis nunquam sunt ad concordiam reducendi, num. 29. fol. 182
- Testes deponentes de absentia contra hentium debēt dicere, q̄ tota die cō tractus fuerūt absentes, nu. 30. f. 182
- Testes idonei sunt illi, qui capiunt ali quē in flagrāti, cōtra eū, nu. 7. fol. 195
- Testes singulares, & uarij probant in crimine læsæ maiestatis, nu. 3. fo. 207
- Testes inhábiles, & infames admittuntur in hoc crimine læsæ maiestatis, nu. 5. fol. 207. & nu. 87. fol. 221. & nu. 108. fol. 224
- Testes familiares sunt idonei ad probandum innocentiam, nu. 17. fol. 227
- Testes debent repeti parte citata, ut faciant indicium, nu. 1. fol. 242
- Testes repeti debent coram iudice, & non coram actuario, nu. 2. fol. 242
- Testes qualiter repeti debeant, nume. 4. fol. 242
- Testes an, & quando possint addere, uel detrachere ex eorum depositionibus, nu. 5. fol. 243
- Testes an probent, si sint mortui ante repetitionem, nu. 6. fol. 243
- Testes an probent si dicant in repetitione, se non recordari, nu. 7. fol. 243
- Testes an debeant repeti, eis non lecta depositione, nu. 9. fol. 243. & nume. 13. fol. 244
- Testes debent reddere causam scientie, etiam nō interrogati, nu. 9. f. 243
- Testes possunt repeti post publicationem in cā, si non deposuerint, an uulnus sit mortale, an non, nu. 11. fol. 243
- Testes non possunt repeti post citationē ad dicendum, nu. 12. fol. 244
- Testes an possint dicere in repetitione se non ita dixisse, si se subscripserunt in priori examine, & si possunt ita dicere, illisne, an actis sit credendum, nu. 14. 15. & 16. fol. 244
- Testes si in repetitione uariant, an probent, nu. 17. fol. 244
- Testes etiam non integri probant, inducī ad confessionem, nu. 10. fol. 248
- Testes laici præferuntur clericis, si deponant ad defensionē, nu. 30. fol. 252
- Testes non sunt idonei monachi, nu. 29. fol. 259
- Testes examinari debent per iudicem ut faciant indicium, num. 10. fol. 272
- Testes deponentes de confessione extra iudiciali debent esse contestes, nume. 2. fol. 300
- Testes deponentes confessionem extra iudicalem, debent examinari per iudicem, nu. 11. fol. 301
- Testes debent examinari parte citata ad uidendum iuramenta eorum, nu. 12. fol. 302. & num. 40. 41. 42. 43. 44. & 45. fol. 315
- Testes deponentes confessionem extra iudicalem debent dicere, quo tempore, nu. 13. fol. 302
- Testes deponentes de confessione extra iudiciali debent deponere cum iuramento, nu. 12. fol. 302
- Testes super confessione extra iudiciali debent principaliter deponere super ea, nu. 16. fol. 302
- Testes an possint semper repeti, num. 46. fol. 316
- Testes debent examinari per iudicem, nu. 47. fol. 316
- Testes reprobari à iure, cum tortura probant, nu. 91. fol. 325
- Testes in facto proprio, & singulares quando probent, nu. 52. fol. 391
- Testes fisci, & accusatoris si comparere distulerint, non ex hoc retardatur expeditio causæ, nu. 96. fol. 401
- Testes falsum deponentes, ex eodē processu possunt condemnari, nu. 191. f. 420
- Testes si quis nominauerit extra regnum, qualiter debeant examinari, nume.

I N D E X

- nume. 97. fol. 401
 Testium singularitas arguit dolum, nu. 26. fol. 182
 Testium repetitio alteri demādari nō potest, nu. 3. fol. 242
 Testium repetitio non impedit expeditionem causæ, nu. 10. fol. 143
 Testes falsos producens compellitur eos iterato in iudicio producere, nu. 43. fol. 185
 Testes falsos, uel turā falsam producens quando puniatur, num. 44. & 45. fol. 185. & nu. 46. 47. 48. 49. 50. 51 & nu. 52. fol. 186. & num. 53. fol. 187
 Testes falsos subducens, an, & quando puniatur, nu. 55. fol. 187
 ¶ Thesaurum inueniens, an sine speciali mandato regis capi possit, nu. 225. fol. 425
 ¶ Torqueri an possit confitens se occidisse ad sui defensionem, ut explicite deponat, nu. 48. fol. 281
 Torqueri sine indicij in crimine læsæ maiestatis an possint, nu. 38. fol. 314
 Torqueri an quis potest, si non est difamatus de alijs delictis, nu. 67. f. 320
 Torqueri quis non potest ultra modū consuetum, nu. 68. 69. & 70. fol. 321
 Torqueri quis non potest ultra tertiā uicem, nu. 71. fol. 321
 Torqueri quis non debet die feriato, nu. 73. fol. 321
 Torqueri an possit quis, ut manifestet mandantem, nu. 105. fol. 327
 Torqueri an quis possit de libello in famatorio, nu. 107. fol. 327
 Torqueri an possit qui noctu xdes cuiuspiam lapidibus imperijt, nu. 108. fol. 328
 Torqueri an possit confitens se cōbusisse scripturas, nu. 114. fol. 329
 Torqueri potest reus nolens respondere inquisitioni, & condemnari ad pœnam pecuniariam, nu. 3. fol. 123
 Torqueri an possit, ut confiscetur alia delicta, de quibus nulla extant indicia, si confessus fuerit ea, de quibus inculpabatur, nu. 6. fol. 263
 Torqueri qui non possunt, po sunt tamen terreri, & duci ad choi dam, & spoliari, nu. 7. fol. 263
 ¶ Tortura ab eo qui est malæ famæ incipi debet, nu. 21. fol. 19
 Tortura non habet locum in crimine notorio, nu. 2. fol. 198
 Tortura quo ordine & qualiter debeat inferri, nu. 1. fol. 260
 Tortura an detur conuictis de crimine, nu. 2. fol. 261
 Tortura quid sit, nu. 8. fol. 263
 Tortura chordæ est approbata, nume. 9. fol. 263
 Tortura non est passim danda cū aqua frigida, nu. 10. fol. 264
 Tortura non debet dari per noua genera tormentorum, num. 11. fol. 264
 Tortura in quib. casibus habeat locum in regno, & an habeat locum in furtis minimis, nu. 12. & 13. f. 264
 Tortura cū quo moderamine debeat dari, nu. 16. fol. 264.
 Tortura an etiam die feriato liceat inferri, nu. 19. fol. 266. & nu. 37. fol. 321
 Tortura datur facta contestatione litis, nu. 14. fol. 234
 Tortura etiam in crimine læsæ maiestatis non inferitur, non præcedentibus indicij, & præcedentibus indicij omnes possunt torqueri, nu. 103. & 104. fol. 223
 Tortura inferitur in crimine, pro quo inferitur pœna ultra relegationē, nu. 64. & 65. fo. 320
 Tortura non habet locum, nisi ubi delictum scelere fuerit commissum, nu. 8. fol. 151
 Tortura non potest dari, indicij non præcedentibus, nu. 58. fol. 165
 Tortura non potest inferri non constituto de delicto, nu. 11. fol. 310
 Tortura non potest dari nisi constet de offendente, nu. 12. fol. 310
 Tortura qualiter debeat dari, nume. 215. fol. 424

- Tortura coram quibus deſ, & in quo loco, & quæ alia debeant præcedere, nume. 216. 217. & 218. fol. 424
- Tortura qualiter inferatur in crimine læſæ maiestatis, & in alijs enormibus criminibus, nu. 221. fol. 424
- Tortura quando detur die feriato, nu. 222. fol. 424
- Tortura quando habeat locum, nume. 214. fol. 424
- Torturæ gradus quot ſint, nume. 17. fol. 265
- Torturæ metus, an equiparetur torturæ, nu. 111. fol. 328
- Torturam illatam fuiſſe probatur per ſtigmata, & ligaturas in brachijs, nu. 16. fol. 17
- ¶ Tortus an dicatur, qui fuerit ligatus & aliquantisper ſuſpensione ſupra terram eleuatus, nu. 18. fol. 266. & nuni. 34. fol. 313
- Tortus qui tertio confeſſus, non ratiſicat, an iterum torqueatur, numero. 109. fol. 328
- ¶ Tractatum faciens de ſummendo arma aduerſus regem, crimen læſæ maiestatis committit, nu. 12. fol. 209. & nu. 22. fol. 210
- Tractatum qui ſit contra principem, ſciens, & non reuelans, qua pœna puniatur, nu. 102. fol. 223
- ¶ Tranſactio in criminalibus an ſit pmiſſa, nu. 31. fol. 140
- V.
- VAGABUNDVS vbi debeat citari, nu. 33. fol. 43
- ¶ Vaſſalli an teneantur ad custodiam carceratorum, nu. 20. fol. 132. & nu. 167. fol. 416
- Vaſſalli de maniales non poſſunt recipi in terris baronum, nu. 208. fol. 423
- Vaſſalli eccleſiarum in ciuilibus, & criminalibus, ubi conueniantur, nume. 230. fol. 426
- Vaſſalli nunquid teneantur adiutare officiales in capiendis delinquentibus, nu. 10. fol. 32
- Vaſſalli tenentur dare auxilium curiæ, ad capiendum bannitos, nu. 24. fo. 98
- ¶ Vendens liberum hominem, qualiter pleſtatur, nu. 199. fol. 421
- ¶ Venenare aliquem, eſt graue admodum delictū, adeo ut grauius ſit homicidio, nume. 1. & 2. fol. 224. & 225
- Et eſt crimen occultum ſapiens proditionem nu. 3. fol. 225
- Et quomodo cognoſcatur, quæ eſſe uenenatum, nu. 4. fol. 225. & nu. 13. 14. & 16. fol. 226
- Et quæ indicia poſſint haberi in hoc delicto, nu. 5. fol. 225. & nu. 17. & nu. 21. fol. 227
- Venenantes affines carceratos, qualiter puniantur, nu. 34. fol. 231
- Venenatio quō probetur, nu. 16. f. 17
- Venenum uendens & emens, qua pœna puniatur, nu. 37. fol. 231
- ¶ Verbum uolo confiteri, an inducat confeſſionem, nu. 120. fol. 295
- Verbum, uidetur, importat arbitrium boni uiri, nu. 86. fol. 398
- Verba legis non ſunt calumnianda, ſed qua mente dicta ſunt, conſideranda, nu. 39. fol. 9
- ¶ Verofimilis debet eſſe confeſſio extraiudicialis, nu. 5. fol. 300
- ¶ Veritas à iudice inueſtigari debet, nu. 30. fol. 7
- Veritas ſæpius exagitata magis ſplendescit in lucem, nu. 47. fol. 9
- ¶ Vicini præſumuntur ſcire facta uicinorum melius quā alij, nu. 18. fo. 18
- Vicini poſſunt detineri, torqueri, & capi, ad indagandam ueritatem, nu. 18. & 19. fol. 18
- ¶ Vidua habet electionem fori, nume. 77. fol. 74
- ¶ Vinum & mulieres apoſtatare faciūt ſapientes, nu. 56. fol. 11
- ¶ Violentia quæ mulieribus inferitur, qualiter probetur, nu. 93. fol. 400
- Violentiam inferentes in rebus, qualiter olim, & hodie puniatur, nu. 110. fol. 402

- Violentiam meretricibus inferentes,
qualiter puniantur, nu. 93. fol. 420
- ¶ Virginitas probatur per depositionē
principalis, nu. 6. fol. 368
- ¶ Vituperat unum, qui alium nimium
commendat, nu. 48. fol. 10
- ¶ Vniuersitas in criminalibus compa-
ret per syndicum leg. instructum, nu.
14. fol. 38
- ¶ Vniuersitas qualiter constituatur in
contumacia, nu. 23. fol. 39
- Vniuersitas potest compelli, ut consti-
tuat syndicum, nu. 24. fol. 40
- Vniuersitas contumax, qua pœna puni-
atur, & an banniri possit, nu. 33. &
34. fol. 100
- ¶ Vniuersitas an puniatur de recepta-
tione, nu. 64. fol. 106
- Vniuersitas de iure ciuili non punitur
de delicto, nisi quando cōgregata ad
sonū campanæ delinquit, nume. 66.
fol. 106
- Vniuersitas quando teneatur pro dā-
nis clandestinis, nu. 117. fol. 404
- Et qualiter procedatur cōtra uniuersitatem, nu. 118. fol. 405
- Vniuersitas quando tenetur de homi-
cidij clandestinis, num. 119. fol. 405
- & nu. 120. fol. 406
- Et quæ sit forma procedendi, nume.
121. fol. 406
- Vniuersitates creantes perse officiales
qualiter puniantur, num. 28. fol. 386
- ¶ Vsuræ est prohibita, nu. 49. fol. 390
- Vsuram, ante tempus euentes, an cō-
mittant, nu. 51. fol. 391
- Vsurarum crimen, est publicum, num.
50. fol. 391
- ¶ Vtens falso instrumento punitur de
falso, & præsumitur fabricasse, nu. 7.
& 8. 11. fol. 179. & nu. 21. fol. 181
- Vtens falso instrumento, postquā cer-
cioratus est de falso, non euitat penā
falsi, etiam si produxisset cum clausu-
la, si & quatenus, num. 16. fol. 180. &
nu. 23. & 24. fol. 182
- Vtens instrumento continente plura
capitula in capitulo uero, si aliquod
capitulum est falsum, punitur de fal-
so, nu. 39. fol. 184
- Vtens falso teste qui aduersario non
nocet, & producenti non prodest pu-
niture de falso, nu. 40. fol. 184
- Vtens falso articulo per falsum testē.
etiam si renunciat punitur, num. 41.
fol. 184
- ¶ Vulnerans aliquem qua pœna punia-
tur, nu. 84. fol. 397
- Et ut puniatur pœna minus, quid de-
beat articulari, & probari. nume. 85.
fol. 398
- Vulnerans aliquem, quam postea alius
exinaniuit an teneatur de occiso, nu.
7. fol. 248
- Vulnerans aliquem non lætaliter quā-
do possit ad pœnam pecuniariam dā-
nari, nu. 42. fol. 355
- Vulnerans qualiter excusetur. nu. 25.
& 26. fol. 251
- Vulnerans quomodo puniatur, nu. 15.
16. 17. & 18. fol. 374. & 375
- ¶ Vulneratus debilis præsumit ex uul-
nere mortuus, nu. 70. fol. 29
- Vulneratus potest agere ad interesse
contra uulnerantem, & pro iniuria, li-
cet uulneās fuerit semel punitus, nu.
me. 16. fol. 352
- Vulneratus si fecit querelam de uulne-
re, & demum moritur, an possit pro-
cedi ex eodem indicio intentato, nu.
66. fol. 148
- Vulneratus qualiter probetur quod non
sit ex uulnere mortuus nu. 3. 4. 5. &
6. fol. 246. 247
- ¶ vulnus quod dicatur lætale, nume. 19.
fol. 375
- vulnus lætale quando sit nu. 21. & 21.
fol. 375
- ¶ vxor an possit maritum accusare, quod
eam uulnerauit gladio, numero. 75.
fol. 167
- vxor de sero uisa incolumis, si de ma-
ne mortua sit præsumitur à uiro in-
terfecta, nu. 54. fol. 164

I N D E X

Vxor licite recedit à uiro, si male ab eo tractatur, nu. 66. fol. 166

Vxor potest agere contra uirum in iuste eam uerberantem actione in factum, nu. 71. fol. 166

Vxor non tenetur ad uirum redire si ei insidiatur gladio, nu. 72. fol. 167

Vxor inquisita de uenenatione uiri, si torquetur, non debet interrogari, an maritus sit ex ueneno mortuus, nu. 36. fol. 231

Vxor potest accusare de morte mariti, nume. 18. fol. 139

Vxor receptans uirum foriudicatum quomodo punitur, nu. 12. fol. 96

Vxor reperta suffocata in lecto uiri an presumatur à uiro interfecta, nu. 9. fol. 151. nu. 15. & nu. 16. fol. 152

Vxores foriudicatorum an recuperent iura dotalia, nu. 23. & 25. fol. 51

F I N I S.

ram eorum, qui deferuntur.

60 Et debet esse fortis, & aquus.

61 Arbitrium iudicis debet esse regulatum à iure.

62 Iudex debet patienter audire inquisitos.

63 Et debet se abstinere à muneribus.

64 Iudex uideat quis dicatur.

65 Et debet inclinare in initiorum partem.

66 Ingressus officij quò debeat fieri.

PARS PRIMA.

¶ Studeat se ornare bene uiuendi moribus. Rub.

FISCVS.

ARPENVMERO domine Iudice desideo desideravi sub cōpendio scire, in quibus uersari

debeat officium recti boniq; iudicis: & qualiter debeat se habere, quibusque moribus debeat esse imbutus, ut sic scire possem, in quibus malè se habeat, & in quibus non. Et tamē hucusq; nullum reperire potui, qui mihi hoc explanaret: quocirca te rogo, ut si possibile est, hoc mihi declares. Scio enim te semper elaborasse re, & uerbo in bono regimine officiorū, quæ pro tempore tibi commissæ fuere. ¶ IVD. Satis mihi placet domine Fisce, propositio tua, etsi mihi aliquid oneris afferat: idcirco scire debes, quod in iudice quatuor principalia debent concurrere. primum, quod habeat auctoritatem,

cum aliàs non diceretur iudex. secundum, quod habeat bonam uitā.

Nam ait tex. in c. foris. in fin. extra de uerb. sign. quod non potest iusticiā cum scelerato habere commercium. Et alicubi dicit Cic. Cupiditatibus principum, & uitii infici solet tota ciuitas: sic emendari, & corrigi continētia. Et paulò post ait: Nec enim tantum malum est peccare principes (quāquam est magnum hoc quod seipsum malum) quantum illud, quod permulti etiam imitatores principum existunt. Nam licet uidere, si uelis refricare memoriā temporum, qualescunque summi ciuitatis uiri fuerint, talem ciuitatem fuisse. quæcunque mutatio morum in principibus extiterit, eandem in populo fuisse sequutam. Et rursus ait: Quo perniciosius de rep. merentur uitiosi principes, quod non solum uitia concipiunt ipsi, sed ea etiam infundunt in ciuitatem. neque solū obsunt quod illi ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt. plus exemplo, quā peccatur, peccant, atque nocent. Ait etiam Sapiens in lib. eccles. c. x. Rex, & sapiēs erudit populum. suum & principatus cordati est compositus, qualis rector ciuitatis est, tales & ministri eius. qualis item princeps urbis, tales & omnes eius incolæ. Rex imperitus perdet populum suum: at prudentia procerum urbs incolis frequentabitur. Et idem in lib. prouer. c. xxix. ait: Cognoscit sapiens miserorū causas: impius uerò nihil prudētiæ aut cognitionis habet. illudores illaqueāt urbē: at sapiētes auertūt irā. princeps qui animū aduertit ad res uanas, atque mēdaces, huius ministri oēs impij sunt. Et ibidē: Quū p̄sunt impij, crescit transgressio: at iusti causam eorū intuebuntur. Debet enim qui aspirat ad regimen ciuitatis, ante oculos semper habere id, quod scribitur per Sapientem.

pien. in li. Eccl. c. xxxij. dum inquit: Si rector constitutus es, ne efferaris, sed ceteris te prebeas æquabilem. habe curam eorū, & sic demum res de. fac omni tuo fungaris officio, & quiesce cum laude, ut lateris nomine eorum, decorisq; gratia coronā accipias. ¶ Tertium requisitum, quod requiritur in iudice, est scientia, licet istud tertium non in omnibus requiratur, cum administratores provinciarū, & alij officiales possint creari illiterati, dum tamen habeant penes se assessores peritos, ut dicit tex. in authen. de iud. & ut nulla. uer. nostris enim. col. vj. ut docet Mar. j. §. occurrunt. nume. 3. uersic. tertio: si uis. in praxi. cri. In assessoribus autem, & aliis officialibus, qui nō habent assessores, requiritur cursus istius tertij requisiti, cum iudex habere debeat duplicē salem, uidelicet, scientiæ, & consciētiæ in mente sua, ut dicit Bal. in li. j. C. de senten. ex breui. reci. q. siue scientia esset insipidus, & siue cōscientia esset diabolicus. Iudex enim debet habere notitiam boni & æqui, ut dicit tex. in l. j. in prin. ff. de iur. & iur. & ita propter administrationem iustitiæ, quæ est notitia separationis iusti, ab iniquo, & iniusto, uocatur sacerdos. Ad declarandum enim quid uelit lex, non sufficit, q. sit iudex, sed etiam quod sit peritus. ¶ ¶ Quartum requisitum est experientia, ut dicit tex. in auth. de iudi. & ut nulla. post prin. uer. non enim existimauimus. ubi Imperator deditur etiam eorum iudicum nomina, qui carent peritia legum, & illorum, qui causarum nō habent experientiam, & sic nō solum requiritur uita, sed uita cū scientia, & nō sufficit uita cum scientia, sed etiam requiritur causarū experientia in iu-

dice. ¶ ¶ Præcauere enim debet iudex, ut non sit partialis, sed communis. Nā, ut dicit Bar. in tra. de Geb. & Guelf. non decet honestum uirū aliquod dictorum nominū partialitatis assumere. maximè uerò in eo, qui ius reddere debet, est abominabile. cum sicut lex est cōmunis, ita etiam debet esse iudex, unde dolendum de eo, qui per partialitatem, & pecuniam, atq; fauores, & insuper absq; eo, quod in sufficientia sit approbatus, ut decet, ad tribunal, ubi ius reddi debet, se intrusit. Intentio enim iudicis debet esse in utilitatē communem: hoc est: quod in iudice non debet esse particularis cōsideratio unius personæ, sed nulla habita cōsideratione ad personam debet legem effectui tradere. aliās non diceretur legis exequutor, sed potius legis transgressor. unde iudex euitare debet omnem occasionē, ne eius intentio in alteram partem decline- tur. ¶ ¶ Nec debet fauere uni parti magis quā alteri. aliās recusari posset, secundum Innocē. in c. accedens. ut lit. nō conte. & Bal. in Mar. ga. uersi. iudex. Taliter enim se debet habere, ut apud eum non sit exceptio personarum, secundum Specu. in titu. de deleg. uersic. viij. Item q. est odio, & proinde debet carere passionibus animi, q. non debet moueri præce, præiudicio, & odio uel amore. Cle. l. Glo. & ibi Cardin. de hæ. re. xj. qō. iij. quatuor. ¶ ¶ Debet enim iudex prospicere antequā ius partibus reddat, nequid durius, aut remissius constituat, quā in causa exposcit. nec enim aut seueritatis, aut clementiæ gloria affectanda est, sed perpenso iudicio, prout quæque res exposulat, statuendum est. Planè in leuioribus causis proniores ad lenitatem iudices esse debent: in grauiori-

grauioribus seueritatem legum, cū aliquo temperamento benignitatis subsequi. l. respiciendum, & l. hodie ff. de pœn. & debet habere respectū ad id, q̄ fieri solet secundū Gloss. d. l. respiciendum. & l. si finita, i prin. ff. de damno infect. punireq; debet cōiunctum, sicut extraneum, & magnum, sicut paruum. cauereq; debet ab exceptione personarum. l. si. & ibi Gl. ff. de re. di. neq; fauorem impietati pro iuribus impartire debet. c. qui potest obuiare. xxij. q. iij. aliquando enim secundum iura utitur mera iustitia, quandoq; rigore iuris, quandoque æquitate, secundū personas, causas, loca & tempora, ut c. sicut dignum in prin. extrā, de homi. quinimō etiam æquitatem præ oculis habere debet. l. q̄ si Ephesi. ff. de eo q̄ certo loco.

¶ Dicit enim Glo. ad splendidioris C. de diuer. offic. & appa. iudi. lib. xij. Discite ergo iudices finium terrarū, præbere aures, qui cōtinetis multitudines, & placetis uobis, i turbis nationum, quoniam data est à Domino potestas uobis, & uirtus ab altissimo, qui interrogabit opera uestra, & cogitationes scrutabitur. Qm̄ cum asseris ministri, regni illius nō recte indicastis, nec custoditis legē iustitiæ, neq; secundum uolūtatem Dei ambulastis horrēdē, & citō apparebit uobis. Quoniam iudicium durissimum in his qui præsumunt fieri. Custoditio legum consummatio in corruptionis est, incorruptio facit esse proximum Deo, ut sapien. c. vj.

¶ Debet etiam iudex habere fidelitatem, ut dicit text. in proœm. iusti. §. cumq; hoc ibi, circa nostras iussiones fidē, & hæc est si telitas, quā iudex debet habere circa iussiones principis, quæ sibi committuntur, hoc est, ut leges, quas facit princeps

obseruet eas ad unguem. Si enim iudex discrepat in aliquo à lege, infidelis est, siue hoc faciat malitia, siue ignorantia, & perdit effectum iudicis, & hoc est, q̄ dicit text. in. c. iudicet. iij. q. vij. Bonus iudex nihil ex arbitrio suo facit, & ex proposito domesticæ uoluntatis, sed iuxta leges, & iura pronunciat. ¶ Item Iudex debet esse mitis, & placidus omnib. & habens paternam affectionem, ut in auth. de manda. prin. §. præcipue.

¶ Licet in examinando reos criminis debeat se ostendere terribilem, ut in authen. de mōda. prin. §. talem uero not. in. l. obseruandum. ff. de offic. præsi. ¶ Non tamen debet esse nimis crudelis, alias remoueri posset, sicut si esset nimis negligens. l. j. & ibi Bar. C. de offi. præse. urb.

¶ Imo debet subditos ex dilectione, & non ex odio corrigere. xxij. q. iij. ca. ita, & quanto maius est peccatum, tanto seuerius est uindicandum, ut. j. q. iij. c. ex multis.

¶ Et in cognoscendo neque excādescere aduersus eos, quos malos purat, neque præcibus calamitosorū illachrymari oportet, id certē non constantis, & recti iudicis est, cuius animi motū uultus detegit, & summatim ita ius reddere, debet, ut auctoritatem dignitatis suo ingenio augeat. l. obseruandum. ff. de offi. præsid. & l. quiuis. C. de postulan.

¶ Berignē auscultet subditos uenientes ad eum, & iustitiam petentes, & provideatq; indemnitati eorum, eosque nō repellat, alias teneatur de iustitia denegata, & puniretur criminaliter, ac parti teneretur ad interesse. l. j. ff. de u. & extraord. cog. & quot modis dicatur iustitiā denegare, uide Par. de Pur. in lib. findi. in titu. de quin. findi. offi. uers. qualiter autem probabitur.

- 15 ¶ Sed nec admittat de facili omnes accusationes, & querimonias, nec eis statim credat, sed moneat, & examinet deferentes, cuius existimationis sint cuiusve qualitatis, & famæ, & qua intentione accusent quasve probationes afferant, & non statim irascatur contra delatores, eos prosequendo odio, ut solent facere quidam proterui Iudices, qui statim habita accusatione irascuntur contra miseros accusatos, & eos odio ingenti prosequuntur, ut de his omnibus habetur per Spe. in tit. de iudi. præpara. uers. circa iudicem. Solent enim frequenter per calumniâ fieri querelæ, ut aliquid extorqueatur à delegatis, ut dicit Par. à Put. in lib. sindi. in si. sui tractatus uersic. quidam uir. multos casus in facti cōtingētia referens. Consideret etiam si delictum de quo fit accusatio, poterat inipune fieri, uel secundū formam statuti, uel aliter, ut sic non admittat. nec recipiat dictā accusationem secundū Bar. in. l. si seruus. C. de his, qui ad eccl. confu. uideatque si accusare uolens tacite, uel expresse renūciat accusationi, quod repellendus est. l. accusationem, & l. si ea quæ. C. qui accu. non poss.
- 16 ¶ Similiter redigi factis faciat nomen, & cognomen querelam producentis, alias querela non teneret secundū Bal. in. l. pen. C. de accu. & Alex. in. l. libellorum. ff. eod. titu.
- 17 ¶ Caueat ut ab igne, ut uolentas manus in suæ iurisdictionis subiectos nō imponat, uerberando, uel eos alijs iniurijs afficiendo, quæ teneret actione iniuriarū. l. j. §. iniuriā autē uer. quoties manus iferunt. ff. de ini. iu. ¶ Nec iferat eis metū, ut ipsos reducat ad compositionem, sed in causis procedat seruato iuris ordine cum alijs committeret concussio-
- nem, & teneretur criminaliter, & puniretur, secundū Par. de Put. in lib. sindi. in titu. de qui. sindi. off.
- 19 ¶ Audiatur, & recipiat allegationes partium, & eas non recuset uidere, & audire, & cum aduocatis partium discutere, alias puniretur per l. argēarius. §. cum autem. ff. de edendo. quod dicit Bald. in. l. nec quicquā. §. proficisci. xviij. q. pcedere potius de allegationibus facti quam iuris, ut dicit etiam Par. à Put. in lib. sindi. in uerbo, allegationes.
- 20 ¶ Temere allegantibus silentium imponat, cum ad id teneatur secundū Bald. in. l. prima. C. de lega. studeatque partes ad concordiam reducere, cum etiam ad id teneatur. l. æquissimum. ff. de usufr.
- 21 ¶ Appellantibus ab eius sententijs aliquam iniuriam non inferat, alias puniretur. l. minimè. C. de appe.
- 22 ¶ Et quia iudicare est munus publicum. l. quippe. & l. iudicare, & de iudi. idēd oportet iudices cuncta rimare. c. cum Ioannæ extrā, de fi. in. stru. c. super quæstionum de offi. de le. §. intentionis, & debet à seipso iudicare, & nō habere consilium cū aduocato partis aduersæ, secundū Glo. in. l. proximè. ff. de his quæ in test. delen. potest tamen cum aduocato partis aduersæ disputare, & ipsum reducere ad inconueniens. l. Of fidius. ff. de lega. iij. & potest emendare libellum ab aduocato formatū & q̄ pronunciauit defendere. c. dilectus extra, de rescrip. ¶ Maleficia puniat, inuestiget, & inulta nō sinat pertransire, nam dissimulantes maleficia, & nō puniētes acriter debent puniri. l. prima. de desert. secundū Barto. ibi. & l. fina. C. de publi. lxxi. lib. xij. & ibi. Bar. & punientur, sicut ipsi. scelerati, ut. l. fi. C. ne sanct. bap. & l. si quis in hoc genus. C. de episc. &

24 & cleri. ¶ Et boni iudicis est uti gratificatione in pœnis, & absolue- re, uel condemnare. ramen recta ula est condemnare, & uti seueritate, & non pietate in enoruiibus. l. diuus. ff. de re iud. in uerbo, sentire, & Bal. in. l. ea, quæ. C. de condi. inde. & si gratia, uel dissimulatione non puni- nit maleficia, ipse debet puniri male- ficia, ipse debet puniri, secundum Barto. in. l. prima. de defer. lib. xij.

25 ¶ In arbitrarijs non sit nimis fauo- rabilis, quia cui datur laxior habena- magis præ oculis habere dēt æqui- ratem. l. quodd si Ephesi. ff. de eo, qd certo loco, & in authen. de iurciura. quod præsta. ab ijs. secundum Bald. in. l. fina. de pe. iudi. & Inno. in. c. cū æterni. de re iudi. in. vj.

26 ¶ Sit diligens in recipiendis quere- lis seruatis prædictis, & ipsis rece- ptis procedat ad examen testium, & ad diligenter inuestigandum, & celeriter de expositis in querelis quærendo indicia, coniecturas, & præsumptiones, ex quibus, animus suus meritò moueri, & informari potest ad credendum, uel non cre- dendum ea, quæ exposita fuerunt i querelis, alias diceretur negligens, & faceret litem suam. l. argentarius §. cum autem. ff. de eden. in uerbo, iudice, & l. mancip. & ibi Bald. C. de ser. fugi. & non aduittens querelas iustas, & non examinans testes sit- per eis, quomodo puniatur, uide An- ge. de Aret. in lib. malef. in uerbo, nec hoc ad querelam colum. xxiij.

27 ¶ Similiter in casibus in qui- bus ex officio potest inquiri, & pro- cedi, attendat cum omni diligentia ad inquirendum alias teneretur de negligentia, secundum Bald. in. l. Gal. in princip. ff. de lib. & post. & ibi Inno. Teneretur enim ex necessita- te officij purgare prouinciam malis

hominibus. l. congrue. ff. de offic. præli. & facit, quod not. Bald. & An- ge. in. l. mancip. C. de ser. fugi.

28 ¶ Occurrat cum diligentia rixis, tumultibus, & armorum terroribus, & obuiare uideat maleficijs, alias posset ab officio remoueri, secundū Bald. in. l. prima. §. quies. ff. de offic. præse. urb. & Bald. in. l. prima. C. de sum. trini. & fid. cathol. & in. l. nul- lus. C. eod. titu. & Cyn. in. l. seruus. de noxa. quod limitat Par. à Put. in. lib. fundi. in uerbo, negligentia uer- si, qualiter autem arguatur officialis uidens. nisi esset rixæ cum armis, quæ non posset sedari absque pe- riculo suæ personæ.

29 ¶ Prospiciat insuper iudex, ne quid per calumniam petatur, ut. l. se- cunda. C. de fal. & non audiat calu- niose petentes, sed ad anteriore pro- cedat, secundum Innoc. in capitu. post electionem extrà de conces. præben. quem Bald. refert in. l. per emptorias. C. senten. rescin. nō po- debet autem obstantia amouere, & ad rem, de qua agitur, uenire, & non debet pati, quodd per cauillationem causa protrahatur. l. ita nobis cordi pudor. C. de adulter.

30 ¶ Sed inuestiget ueritatem, & de hoc conetur toris uiribus. l. is, apud quem. ff. de eden. & l. si. de proba. & l. si actor. malit. eo. titu. & l. compro- batio. ff. de proba. & l. per hanc de temp. app. & ob id, dum supplicatur de falsitate testium, debet ipsos in- terrogare, si starent, uel sederent tē- pore eorum depositionis, & de mul- tis alijs qualitatibus, secundū Bal. & Saly. in. l. testium. C. de testi. mō debet laborare, ut intercipiat testes si ei suspecti uidebuntur secundum Bald. in margarita in. uerfi. iudex la- borare debet, & dicit ita uelle Inno. c. cum causam in. si. de testi. interro-

- gando testes de circumstancijs, & eos inuoluendo in multis circumstancijs in quibus etiam non consistat substantia negotij, secundum Dec. in regul. ea, quæ de ragu. iur. nume. 4. cum sequen. & plene hêtur per do. Thom. Gra. uoto. ij. nume. 16.
- 31 ¶ Audiatur cum magna attentione iura utriusq; partis, & illa diligenter examinet ipsis præsentibus, uel contumaciter absentibus, quia cum magno strepitu, & confusio est danda sententia definitiua. l. j. C. comminatio uel epi. secundum Bal. in l. ab eo. C. quo. & quan. iu. nec aliquid faciat ad clamorem, quia legibus magis, quam clamoribus debet adherere. l. decurionum. C. de pœ. & ibi Bald.
- 32 ¶ Nec extendat se, nisi ad ea quæ sunt à se petita, & nõ ultra. l. j. ff. ut in po. lega. & no. i. l. uinum. ff. si cer. per. & l. si. de fide. liber. nisi ueniant in consequentiam petitorum. l. si quis. S. iudex. ff. de dam. insec.
- 33 ¶ Debetq; casus dubios per argumenta, & rationes legum determinare. l. qui filium. S. si. ff. ad Trebel. & l. diui. de iure pat. procedendo est de similibus ad similia, non derogando legibus. ¶ Boni. n. iudicis est controuersias dirimere per sententiam uel concordiam. l. j. S. & post de no. op. nuntia, argu. l. æquissimum de usu. & in l. quidam existimauerunt. ff. si cer. per. faciat omnia per regulas artis idest leges, & constitutiones alias puni, nec eũ excusat præterita conscientia, quia iniuriam faciunt legibus, qui uolunt se meliores uideri, quã ipsæ leges, ut in auth. de iudi. S. oportet. & in eius mente debet esse duo sales. c. cum æterni de iur. fm Bal. in l. ij. C. quõ, & qñ iud.
- 35 ¶ Caveat ne patiat illicitas extorsiones, sed ex officio eas repellat. l. ubi patet de iura. & l. illicitas. ff. de
- 36 offi. pñ. ¶ Nec quæ grauet in plus, quã lex, quia mens iudicis presumi esse conformis menti legis. l. & puto. ff. fami. her. S. j. & l. nã & ipsum. ff. de iust. & iur. fm Bal. in l. ij. C. si pñ.
- 37 appel. ¶ Nec debet grauare comitatus angarijs, seu perangarijs, mandando, ut eũ bestijs portent eũ uidualia, uel xenia, ut in auth. ut iudi. sine quo. suffia. S. nõ permittas,
- 38 & ibi An. ¶ Habeat puras, & mûdas manus, ut in auth. ut iud. sine quo. suff. S. si quis autẽ. quia deus præcipue quærit omnium sacerdotum puritatẽ, ut in auth. quo. oport. epif. S. si quis autẽ talis, & i. S. oportet. de mada. prin. extra. de ui. & hone. cleri. c. ab omni. unde, & præter iubetur cõsiliarium assumere uirũ optimũ, purũ undiq; & cõtentum ijs, quæ à fisco sibi dan, ut in auth. de man. pri. S. festinabis alias satisfactione parti quã læsit puni, ut in auth. de armis. S. si quis autẽ. & l. j. de extraor. crimi. & in l. j. C. in quibus cau. colo. Indices. n. maculat iudiciũ octo modis timore, cupiditate, odio, & amore. xj. q. iij. quatuor. & qñ pauperũ nõ misereant in iudicio. xxij. q. iij. c. est iniusta, & Exodi. xxiii. & nimia seueritate. & nimia remissione. xlv. dist. de disciplina, & ignorantia. insti. de oblig. ex quasi deli. in prin. & si ipsi iudices se furtis, & sceleribus deturpant, omni dignitate priuant, insignibus, ornamentis, nobilitatibus, honoribus, quæ omnia ex dignitate iudiciali, si bene se gerunt, consurgunt. l. iudices de dignita. & l. pen. de uetera. Nam cum à iustitia deuiant, quia dicuntur ius dicentes. c. forus de uerbo. signifi. perdunt nomen iudicum. xj. q. iij. c. ipse. Nam debent esse iusti. & quasi immobiles, ut colũ. ij. q. ix. c. reuera. ut non se flectant contra le-

gem, sed iuris integritatem custodiant, ut in authē. de trien. & semis. §. si quis autem ideo debent sic suas administrationes gubernare, ut nullus eorū aut cupiditati sit deditus, aut violentias aliquas vel ipse inferat, uel iudicibus, aut eorum officiis, aut quibuscūque aliis inferre permittat. de offic. præfēt. præ. Afri. l. i. §. optimus. & dicitur in dict. cap. forus. q. iudex debet esse ut neruus, qui non frangitur, sed plicatur, aliās non est iudex, est enim Dei minister in terris. xv. q. j. nec is xxij. q. v. non solum. ꝑ. ronūciabit igitur velut de vultu Dei iudicium. qui est via, veritas, & vita. c. vt nostrum. de 39 ap. & c. j. vt eccle. benefic. ¶ Debet cōformare iudicium suum cum veritate, & ipsam summopere ad lucem producere. l. fin. ff. de probat. & l. illicitas. §. veritas. ipsiusque veritatis probationes omnes ampliare, & eis fauere, ut saluæ sint. l. curetur. ff. de testi. & l. ne quid. ff. de incen. rui. nau. qui si seruata legis litera repugnantis conscientia veritatem supplanter, animam occidit, & eius iudicium sordescit in cōspectu supremi iudicis. quia ab ipsis legibus damnatur. quia uerba legis nō sunt calumnianda, sed qua mente dicta sunt, cōsideranda. l. exhibere. ff. de exhibe. 40 ¶ Nec debet propitiis auribus audire iniusta petētem. l. si extraneus. ff. de iur. do. §. j. abi glo. auribus audio, ore loquor, sic ore locuta est. 41 ¶ Sed debet iniustitias remouere, præsumptiones abscindere, laboratibus succurrere, opprobriis locum non præbere, & ei, qui calumniam, vel opprobrium patitur, adiutoriu ferre. l. j. C. de nu. & iij. q. j. c. deus. 42 ¶ Debet etiam tueri subiectos, nec illatas illis iniurias inultas permittere. l. ij. in fi. de luc. aduo. quia

scelerum grassatur iniquitas, si trāsīt impunē eorum præsumptio. nam rigide in eos est exercēda iudicialis autoritas, ne amplius crescat spes eis talia committēdi. xxij. q. v. relegātes. pœna quippe sapientem facit, quem culpa ostēdit insipientem. xxv. q. j. dist. quia ea. & l. congruit, de offic. præsi. & per indulgentiam datur iterata occasio iterata flagitia committēdi. l. di. c. de ijs clerici. el. j. ¶ Nam iudicis officio incumbit violentias prohibere, & purgare prouincias malis hominibus, secundum Spec. in tit. de offic. omnium iud. §. vij. & l. congruit. ff. de offic. 44 præby. ¶ Debet etiam lites dirimere secundum Spec. in titu. de aduo. §. vj. uersicul. vel sic in qualibet 45 ¶ Officio enim iudicis incumbit partes releuare à grauiminibus, & expēsis, & emendare cuncta, quæ lites impediunt, & exactiones officialium, & notariorum refrenare. secundum Spec. in titu. de salar. §. ij. uersicul. sed quid erit. Curare enim debet ne processus friuolis exceptionibus proteletur. c. cum cessante. & ibi Docto. de app. & l. non ignorat. C. 46 de fruct. & lib. expen. ¶ Debet etiam iudex ostendere vultum terribilem delinquentibus. ut in authē. de manda. princip. §. tale. non autem contra innocentiam, nisi ad præludicia, & principia inueniendi veritatem. ut l. fi. C. ad Syllania. fm Alexā. in l. j. in princip. ff. quod met. cau. 47 ¶ Cū cōtigerit aduocatos causarum ad iudicem uenire pro allegandis iuribus clientulorum, debet federe, & nō stare, ut dicit Spe. in tit. de sen. §. iusta. uersic. item est nulla ratio, & diligēter inuestiget, & intelligat, quæ dicantur, & quæ ad instructionem causæ faciant interrogandi, respondendi, abiiciendi; præbita facultate

cultate eis, donec actio ambarū partitū sit pleniter luminata. vt xxx. q. v. iudicātem. extrā de off. dele. super quāstionū. §. intētionis l. iudices. C. de iudic. Quia veritas exagitata magis splēdescit in lucem xxxv. q. ix. c. graue. nec motū animi sui multum aperiat, sed dissimulet nunc pro hac parte, nūc pro alia allegando, & respōdendo, vt C. ad l. Cor. de fal. l. j. Nec vlla interloquutione diuulget, quid sentiat, postrema sentētia, quid sibi liqueat proditurus l. obseruandum. ff. de off. præs. ibi. cuius animi
 48 motū vultus detegit. ¶ Nec nimium debet dictum unius aduocari extollere, ne alteri honorē detrahat, dum alteri nimium impēdit honorem. ut xcix. c. dist. nullus in fi. & c. ecce. nec quicquā vni honorabilius exhibeat, vñ alter scrupulosos corde moueretur. xvj. q. vij. c. decimas. Cum enim nimium unum commendat, alium uituperat. arg. extrā. de præs. c. nōne. & xxv. dist. c. qualis.
 49 ¶ Item patienter audiat aduocatos, nec etiā subito eis silentiū imponat, ut ad lōgū ponit Spec. in tit. 50 de dispu. & alleg. §. vj. ¶ Caueat iudex, ut nimiam familiaritatē cū subditis nō contrahat. sed slet semper in maiestate officij, secreta eorundē nemini subditorum pādat, parce loquatur. Ait enim Salomō. in lib. pro uer. c. xx. Ne in eas amicitiam cū eo qui secretū reuelat, aut qui ut mercator circuit, & blādiloquus est. Sic tardus ad iram, & in furorē ne se ponat. Nam dicit sapiens in eo. lib. pro uer. Ne cōtrahas amicitiam cum, homine iracūdo, & cum homine furioso ne uerferis. c. xx. Non accedat cōnarū forās cum subditis, fm Aul. Gel. li. ij. c. xxij. Parce cōuersetur, & caueat nimium circuire per plateas. Nimia enim familiaritas parit

contemptū. Sit iustus, æquus, æquabilis, medius, & cōmunis, nō declinans ad dexteram, vel sinistram, secundum Spec. in tit. aduo. §. v. uers. 51 commendat autem. & §. vj. ¶ Cuncta diligēter inspiciat, & rerum ordinem inquirat, & alteram necessitatē suam existimet, & delinquentes canonicē puniat, vt docet Spec. in tit. de off. om. iudi §. fi. uers. secundo videndum. Debet enim fungi officio boni, & innocentis viri. l. cetera. §. mala. ubi Bald. ff. fam. hārc. ubi dixit, q̄ sunt iudices, tanquam iustitia animata, & ideo obscura eorū arbitrio committuntur Quia iudex bonus uir vocatur, legis autoritate
 52 suffultus. per dict. §. mala. ¶ Aduertat etiā iudex, ut antequam incipiat officium ei decretum exercere. omnino conetur de omnibus se ipsum à precessore suo informare, quia ad hoc tenetur, secūdm Bald. in l. j. C. an se. ex suo fa. ut sit ad plenum instructus, & informatus tam de gestis in officio, & de ijs, quæ remanent expedienda de cōtumacijs, forbannitis, & alijs causis, quā de moribus ciuitatum, consuetudinibus, statutis, & de omnibus ijs, quæ quoquo modo pertinent ad decorem officij, bonum laudabile, & per
 53 fectum regimen ipsius. ¶ Et in diebus festiuis debet uisere carceratos, & exquirere, an aliquid eis desit, & providere, ut eis alimenta non destine. & negligentes iudices in hoc puniuntur in xx. lib. auri. l. iudices. 54 C. de epi. audient. ¶ Caueat in quantum potest, ut non accedat ad terras, ubi sunt diuisiones in populo. quia non potest salua conscientia pettranlire, sed oportet cum sequē partialitares & incidere in pōnam. c. cum æterni. de re iud. in vj. & in constit. regni. si damna clandestina.

¶ Nec

55 ¶ Nec assumat officia, vt quæstui & pecuniæ deferuiat, contra text. in l. ad spendidioris. de diuer. offic. unde Ambro. ij. de offic. ait, Decet omnes censura frugalitatis, continentie, authoritatis, & maxime eum, qui honori præest. ne præminentiæ virum thesauri possideant sui, & pecuniæ seruiat, qui præest liberis. Illud magis decet, vt super thesaurum sit animo, & infra amicū obsequio. Humilitas enim auget gratiam, hæc plena laudis, & digna primatio uiro. Contrarium uero munera affectare. quod malum facile imponere iudicum animis consuevit. l. properandum. §. sin autem utraque. C. de iudi. unde ob id Par. à Put. in li. syndica. in verbo. offic. exclamat, *quod hodie in regnis satis cupiditas abundat, quia aurum imperat, aurum iudicat, argentum remouet. passio promouet affectionem, silent leges, & canones, ratio & æquitas proscribitur, mendicat bonæ fidei literatus. Abundat malæ fidei exaltatus. ibi nullus quantum mereatur, sed omnis quantum dare potes, æstimat. ibi omne tribunal pecuniis expugnatur. ibi nulla integritas, nulla fides, nullus humilis, mundusve magistratus eligitur, non iustitia Dei quæritur, sed magis pecuniæ venerantur, & nobilissima officia sordes reputantur, postquam iusta secundum libitum pretio comparantur. Quid ergo faciunt leges ubi sola pecunia regnat? aut ubi paupertas uincere nulla potest?* ¶ Insuper non sit deditus mulieribus, & scortis. Ait enim Salomon in lib. prouerb. *Vinum, & mulieres apostatant faciunt sapientes. Personam pauperis non consideret, & vultum potentis non honoret,* vt habetur in li. Leuit. 57 ¶ Debetque esse totaliter alienus

ab avaritia, & eam euitare. Nam dicit text. in capit. cum in iuuentute. de præsum. quod avaritia in Iudice est deterrimum vitium. 58 ¶ Nec sit facilis ad capturam eorum, qui deferuntur, sed potius conetur summam inuestigare, an uera sint, quæ delata fuerunt, & an factum se habuit, prout in accusatione dictum est, & an crimen sit commissum, vel saltem sit suspicio fore commissum, vt docet Bald. in leg. quod euitandi, in fin. C. de conditio. ob turp. cau. & per Fran. Aret. in l. si quis post. ff. de test. ij. col. solent enim ut plurimum offensores recurrere ad iudices, maxime cum sunt potentes, & querulare offensos, & eos in carceribus detrudere faciunt, & sic eludunt curiam, & Iudices non absque ignominia erunt in ore uulgi. Statim enim populares, & vulgus prorumpunt ad uulgarè dictum: *O bella iustitia hæc habuisti le mæx, & le Cepolle.* Et id quod per negligentiam euenit in non informando seipsos iudices de prædictis, dicitur factum corruptione. Et ita intelligitur id, quod dicitur, quod in criminalibus est permissa captura, & ab ea potest inchoari indicij non præcedentibus, & licet non sit capta informatio, secundum Bald. & Alexand. in l. consentaneum. C. quo. & quã. iu. & Bald. in l. ij. C. de ijs, qui latro. & Alex. in l. fin. ad l. iul. pecu. & Angel. in authe. de defens. ciuita. §. audiant. uersiculatim dico. colum. tertia. *Procedit enim facta dicta diligentia præhabita aliquali informatione summaria. ut docet Franc. Bru. in tra. de indic. & tormen. in fine sui tract. ¶ Et aduertat etiam, quod iudex teneatur visitare carceratos, vt supra dixi, & si reperierit aliquem absque*

absque causa carceratum, ex officio tenetur illum dimittere, vt not. Bar. eo. in l. si quis uxori. §. si fugitiuum. 60 ff. de furt. ¶ Et si iudex debet esse fortis, & firmus, & equus, vt libra: nec declinans, nec claudicans ad dexteram, nec sinistram, sed æqua lance debet esse medius inter partes. & debet habere truncum fortitudinis, corticem veritatis, medullam æquitatis, quam quilibet iudex ante oculos habere debet, vt nota. ff. de eo, quod cer. loco l. q. si Ephesi. Debet etiam habere frondes humilitatis, folia sagacitatis, flores honestatis, fructus bonæ operationis, & sic dici poterit de eodem, quod in canticis dicitur, iustus vt palma florebit, vt dicit Iacobi. de Belun. in sua praxi crimi. in titu. de quæstion. columni. 61 xxxviii. ¶ Et si Item est aduertendum, q. licet à iure multa relinquuntur arbitrio iudicis, non tamen ex hoc cogitet habere liberam potestatem faciendi quæcunque voluerit. Quia dictum arbitrium debet esse regulatum à iure, & æquitati consonum. secundum Lud. Ro. in cõsil. ccclxxvi. incipit. quæstio est nunquid, in pen. colu. vbi pro hoc allegat Gloss. in l. eas causas. ff. de condi. & demon. & sequitur Marfil. in sua praxi crim. in §. diligenter. nume. 24. ¶ Et si Etiam aduertendum per iudices malefactorum, vt benigne, & patienter audiant, & auscultent reos inquisitos in eorum iuribus, & eorum confanguineos, amicos & procuratores. Nam benigna audientia iudicum uidetur quodammodo præstare tolerantiam pænæ impositæ, vel imponendæ ipserco. & è contrà impatientia, & arrogantia iudicis in audiendo reum, & agentes pro eo, sæpius reducunt. ipsum reum, & affines suos in desperationem, &

ad effundendas infinitas querimonias, vt docet optime Marfil. in §. occurrunt. nume. 2. in praxi crim. 63 ¶ Et si vis lector amantissime esse rectus iudex, abstineas te à muneribus. nam sapissimè munera evertunt iusticiam, & excæcāt oculos sapientum, & mutant verba iustorum, vt scribitur Deutero. cap. xv. facit text. in cap. qui recte. xj. quæst. iij. refert Angel. & post eum Iason in leg. non dubium. in princ. 64 C. de test. ¶ Et insuper habear ante oculos id, quod scribitur in c. cum æterni. in princ. de re iudi. lib. septimo vbi alloquens iudicem ait. Caueant iudices, & prudenter attendant, vt in causarum processibus nil uendicat odium, vel fauor usurpet, timor exulet, præmium, aut expectatio præmij iusticiam non euertat, sed stateram gestent in manibus, & æquo liberamine procedant, vt in omnibus, quæ in causis agenda fuerint, præsertim in cõcipiendis & ferendis sententiis, præ oculis habeant deum. & similiter apud iudicem lachrymis nullus locus sit. Quia solent secum ferre insidias, maxime, si à mulieribus proueniunt. & ideo lachrymæ non pro sint cadenci. Quia iusticia lachrymis non regitur, nec officia lachrymis gubernantur. ¶ Debet etiam iudex semper inclinare in mitiorem partem, & minorem pœnam amplecti sequens iuris regulam, q. semper in obscuris in mitiorem partem debemus inclinare. vt regula, in obscuris. ff. de regul. iuris. 66 ¶ Et quomodo, & qualiter debeat officialis facere ingressum in officio, uide formam traditam per dominum Par. de Puteo in libro syndica. in titu. de mo. & for. syndica. in principio.

3 V M M A R I V M
secundæ partis.

- 1 Absoluendi promiores debent esse iudices.
- 2 Absolvere tutius est, quam cōdēnare.
- 3 Delictum esse commissum debet constare antē omnia, & nu. 4. 5. & 9.
- 6 Defensiones quæ possint fieri aduersus probationem curiæ, q̄ delictū sit in genere commissum, & nu. 7.
- 8 Furtum fore commissum, quomodo constet, & 11. & 12.
- 9 Coniectura sufficiunt ad probandū delictum in genere commissum.
- 10 Defensiones quæ possint fieri aduersus probationē, q̄ furtum sit commissum.
- 13 Stuprum commissum in genere quomodo probetur.
- 14 Adulterium in genere commissum quomodo probetur.
- 15 Et quomodo fiat defensio.
- 16 Suffocationem in genere, & uenentionem esse factā quō probetur, & 17.
- 17 Iudex quomodo debeat capere informationem.
- 18 Picini possunt detineri, torqueri, & capi ad indagandam ueritatem, & 19.
- 20 Familiars domus debent ad informationem curiæ examinari.
- 21 Delictum commissum in domo, præsuntur ab illis de domo commissum.
- 22 Testes an, & quando possint torqueri. 23. 24. 25. 26.
- 27 Frequentius stratam habet indicium contrā se de delicto ibi commissō. 28.
- 29 Testes quando cogan: ut testificari. 30. 31. 65.
- 32 Testes an causa ferendi testimonium possint euocari de loco ad locum.
- 33 Testes de quibus debeant interrogari.
- 34 Exhibendus est homo testibus, de quo deponunt.
- 35 Aetas testium nunquid debeat designari, & apponi in examine.
- 36 Offensor quando non nominatur, nec

- cognoscitur per testes, per nomen, & cognomē, qualiter debeant deponere testes
- 37 Iudex potest examinare testes a querulante non productos.
 - 38 Testes inimici an debeant recipi.
 - 39 Testes an possint se referre ad primū examen. 40.
 - 41 Testes qui cogi possunt, quando aliter ueritas haberi non potest, an cogantur per torturam.
 - 42 Testes an, & quando possint eorum dicta corrigere.
 - 43 Testes an possint semper declarare eorum dicta.
 - 44 Testis prima nice deponens per uerbū credo, & secunda nice per uerbū ueritatis assertiūm, an dicatur uariū.
 - 45 Testis an possit addere eius dicto.
 - 46 Testis deponens per uerbū, sibi uideri, & demum per uerbū ueritatis assertiūm, an dicatur uariū.
 - 47 Testis deponens prima nice dubitādo secunda affirmando, an probet.
 - 48 Et quid si dicat se nescire, postea uerō scire.
 - 49 Testes domestici, & familiares utrū debeant admitti, si producantur per accusatorem.
 - 50 Testes uarii, & uacillantes qui dicantur
 - 51 Testes quomodo cogantur testificari.
 - 52 Saluus conductus an possit testibus cēcedi, ut tūc ueniant deposituri, & numer. 68.
 - 53 Testes an debeant habere sumptus a parte producente.
 - 54 Testis dictū indimmutē scribi debet.
 - 55 Fama debet præcedere inquisitionem.
 - 56 Actio civilis ubi non oriūtur parti, nō procedit inquisitio.
 - 57 Auxiliūm præstans nō debet molestari, nisi constet de delinquente.
 - 58 Mandans non debet molestari, nisi cōstet de mandatario.
 - 59 Auxilians quando puniatur. & 60. 61. 62.
 - 63 Homicidium eo ipso probatur factum per

per Seium, si rixabatur cum Titio, qui postea reperitur mortuus.

64 Testes deponentes, qd Titius occidit Seium gladio, uel claua, an probent.

65 Testes possunt examinari impuberes, quando aliter nō potest ueritas haberi.

66 Indiciū sumitur ex nīa. pcedēti.

67 Fama mala inducit indicium.

69 Adulterium quomodo probetur.

70 Vulneratus debilis psumitur ex uulnere mortuus.

71 Testes citati, & condemnati ad pēnā in mandato contentam; si adhuc nō ueniant, quid sit faciendum, & qualiter condemnentur. 72.

P A R S S E C U N D A.

¶ Capiat informationem. Rub.

F I S C V S.

I N superiori parte adeo benē, & eleganter sub cōpendio dñe Iudex votis meis satisfecisti, ut audeā maiori onere & tēdio te onerare. Quoniam ergo dixisti mihi, quō debeat se iudex gerere circa mores, & formam viuendi, nūc rogo te, ut mihi particulariter, & p extensum declares, quō debeat se habere in capiendis, & formandis informationib. criminalib. qualiterq; debeat se gerere in maleficiis puniendis. Scio me eq. dem grande onus humeris tuis imposuisse, sed tanta est facundia, & in talibus experiētia tua, ut facilis reddatur petitio mea. ¶ I V D E X. Fre tus euangelica auctoritate: qd qui fecerit, & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cēlorum, non dissensio petitionib. tuis. Arripe igitur aures, & in singulis, quæ te dubitantē reddunt, quæras, & me interroges,

quia pro uiribus conabor tuz uolūtati satisfacere: ¶ I N Q U I S. I T V S. Utilem materiam uideo pparari, sed utilior erit, si nō solum, quæ ad fisci utilitatem facere uidentur, pertractes, sed etiam quæ ad reorum defensionem, uidebuntur conuenire.

¶ Quia ait Iureconsultus in l. Arrianus ff. de aq. & oblig. qd proniores debent esse iudices ad absoluentem, quā ad condemnandum. ¶ Imō dicit Spec. in tit. de aduoc. S. sequitur uidere. in prin. & in tit. de test. S. postquā. uersic. sed quid sit tot. & in tit. de pro. S. iij. ver. sed pone, & do. Bar. Soz. in consi. 102. inci. in pæfenti consultatione. circa me. in. ij. colum. in j. par. & Bonif. in tract. male. in fin. j. col. qd tutius est absolvere, qd cōdemnare. ¶ I V D E X. Libenter faciam, & facis mihi placet desiderium tuum, & quia te uideo satis argutum, & legum peritum, qd ras, & moueas dubia, & ego ea resoluero. ¶ F I S C V S. Placet mihi, ut & ea quæ ad defensionem tendunt differantur. Quo circa quæro primō domine iudex, quid debeat per iudicem fieri habita quærela seu denūtiatiōe delicti. ¶ I V D E X. Antē omnia debet pcedere, ut diligenter iudex capiat informationem de delicto. & primō debet conari, ut constet delictum, de quo quæritur, fore commissum in genere, iuxta practicam traditam per text. in l. i. S. Illud autem. ff. ad Sylla. & ibi habetur. & communiter habetur per criminalistas, & per Mar. in sua praxi cri. in S. j. & ad hoc uide omnino Mar. Ant. Blan. in repe. l. fi. ff. de quæstio. nume. 16. 17. 18. & sequen. qui optimē declarat. Ibi enim distinguit, quōd aut delictū, de quo quæritur, subiici potest oculis, ut corpus mortuum, vel quid simile, & tūc iudex

iudex non procedit etiam ex inquisitione generali, nisi viderit cadauer, aut res non potest oculis subici, prout est de homine proiecto in mari, uel in igne consumpto, uel res furto subtrahita, tunc si fama est de certa persona, & in indiuiduo, iudex procedat, aut incerta est persona et incerta res, tunc iudex non poterit procedere per inquisitionem. ¶ Id eo si quærat de homicidio commissio, faciat redigi in actus, & accersitis magnificis dominis, potestate, & iudice ad locum dictum, & iuxta suos fines, sub tali die una cum actuario fuerit, ibique inuento cadauere talis recogniti, & uiso per infra scriptos, qui ibidem fuerunt examinati, & fuerint reperta talia, & talia vulnera in dicto cadauere, & describantur particulariter ipsa vulnera, & super recognitione ipsius cadaueris, & vulneribus ipsi examinentur testes, & sic dicetur constare de delicto in genere commissio, ut docent omnes.

¶ F I S E V S. Sed quid si non potest
apparere de corpore mortuo: ut, q
diu est, & quis occisus fuit, & eius
corpus reperiri non potest, quid fa-
ciendum est eo casu? I V D E X.

5 ¶ Eo in casu, quādo de corpore mor-
tuo non potest apparere, debet exa-
minari testes de fama, qui deponēt
q̃ publica vox, & fama est, q̃ talis in-
terfectus, & occisus fuit, & quod e-
ius corpus nunquam potuit appa-
rere, fortē quia dicitur esse interfe-
ctus propē flumen, vel mare, & in
aquis esse proiectus: vel in loco ne-
morofo, & occulto esse sepultus. &
hoc sufficit, vt plene dixi in prima
parte tertie partis principalis huius
praxis. nu. 34. cum sequen.

6 ¶ **INQVIRITVS.** † Sed nunquid aduersus hanc probationem reo inquisito competere possit aliqua defen-

fio, & quò? ¶ **I V D E X.** Certe sic, pro
bando primò, posito casu, q̄ cada-
uer reperiatur cū vulneribus q̄ fuit
occisus a feris syluestribus, & q̄ ibi
nonnullæ reperiuntur feræ sylue-
stres. item q̄ aliàs ibidem acciderit
aliis, uel probando, q̄ seipsum inte-
riit tædio uitæ, uel ob aliã causam,
probâdo hoc per efficaces coniectu-
ras, uel q̄ scopperit, quod gestabat,
in ipsum ictum proiecit, vt multo-
tiens solet eîsnire, uel q̄ ex arbore
cecidit, uel aliter probando. quia v-
na probatio. uel coniectura tollit a-
liam, ut per Bar. in l. fi. C. fami. hæc
cîs. in tantum, q̄li sunt probationes
contrariæ, neutri standum est. c. im-
putari. de fi. instr. l. scripturæ. & ibi
Bar. & Doct. C. eo, tit. & si sunt in-
æquales hinc inde, non ualent, quia
faciunt rem dubiam, secundū Bal.
in l. fi. in v. q̄. uer. vij. qualiter. C. de
edi. di. Adr. rollen.

¶ Si uero, ut suprà dixi, ponatur non cōstare de corpore mortuo specifico, sed tantum per famam publicam, potest probari de contraria fama per ualidiores probationes, q̃ mortuus fuit propter febrem, & infirmitatem, uel alia de causa, quia probatio famæ contrariæ per meliores probationes officit probationi alterius famæ pro fisco, ut plene deduxi infra in uerbo, itē suffocauit eius uxore. in cap. de fama, uel aliter, probando, ex quo uero similiter possit coniecturari ita esse, quod circūspēctus iudex perpendere potest. ¶ F i s c u s. Sat concludēter utrique domine iudex satisfecisti in hoc delicto homicidii, sed quomodo cōstabit in crimine furti, furtū fuisse ī genere commissum? ¶ I v d e x. ¶ P l u r i b u s modis pōt furtum cōmitti, capitā quādo subripit aliqd̃ de camera, alia uel camera. & tunc debet cōstare de

fractura ostii domus, arce, vel capse
vnde furtum est commissum, & de
quantitate, & rebus ibi existentibus
paulo ante, & q̄ ex post facto fue-
runt reperta subtrahenda, & q̄ ibi fuit
inuentum de bona fama, & legalita-
te domini furtum passi, & de lamen-
tationibus, quas statim cū multis fe-
cit de iam dicto furto, & de aliis si-
gnis, & coniecturis indicantibus ue-
rè furtum commissum, de quibus ad
longum per Marli. in con. 8. & i pra-
xi. cri. §. principium. nu. 6. & in §. cō-
stante. nu. 78. ¶ Et licet verum sit
debere constare uerè, & non præsū-
ptiue de delicto in genere commissio,
& plenè. ut l. si quando. in verbo, p̄-
terfacta. C. vnde ui. vbi Bal. & Ia. in
iii. j. no. & Ang. in l. certum. ff. de cō-
fe. & Alex. in con. xxxiiij. col. j. lib. j.
& con. 19. li. 7. & Deci. in conf. 410.
col. ij. & Panorm. in c. j. & ibi Deci.
col. si. de offi. deleg. & habetur per
Haimo. Crauet. con. 244. in ij. lib. &
con. 260. in ij. li. id tamen procedit
regulariter. Fallit tamen, vbi cōcur-
rit difficultas nimia probationis,
quia eo casu constando per conie-
cturas validas, & a iure approbatas,
sufficit, vt habetur in prædictis lo-
cis: maximè in casibus, qui secretò
committeri solent, & ubi de facili nō
potest consilare de delicto in gene-
re commissio, nisi per probationes
super ipso delicto, vt videbimus in
pluribus exemplis.

10 ¶ I N Q V I. Quæ nam defensio-
nes possunt cōpetere inquisitis ad-
uersus prædicta? ¶ I V D I X. Dixi
suprà, q̄ vna coniectura tollit aliā,
& vna probatio eliditur per aliam.
Idcirco in hoc casu circūspectus ad-
uocatus uideat, per quas coniectu-
ras conetur uerificare furtum suū in-
tentionem, furtū fuisse commissum:
& tunc è contrario format exceptio

nes, & probet cōtrarias coniecturas:
uel elidētes, probādo q̄ nulla reper-
ta fuerunt signa fracturæ, sed aper-
tionis, & q̄ ita quilibet expertus iu-
dicasset. item probando malam fa-
mā furtum passi. Item q̄ non est ue-
ro simile eā quāritatem ibi fuisse re-
conditam, stante nimia paupertate
ipsis. Itē q̄ paulo ante ibi nulla bo-
na fuerunt uisa, vt quia inde ipse idē
dominus sustulerat. & alia, quæ cu-
riosus aduocatus secundum contin-
gentiā facti studeat inuenire. ¶ Ali-
quando uero solet committi furtū
in equo, uel aliis animalibus, & tunc p̄-
babitur dominium equi: item p̄ba-
bitur, q̄ fuit uisus, & repertus equus
in posse alicuius, quia contra eū ori-
tur suspicio, maximè si solus uisus
est, & si est homo non bonæ famæ.
per l. in ciuilem. C. de fur. item, q̄ e-
quus fuit uisus paulo ante in stabu-
lo furtum passi, & demum ibi mini-
mè repertus fuit, & q̄ fuit repertū
stabulum equi fractum, & aliter, ut
iudici circūspecto uidebitur, & pro
ut qualitas facti exposcet.

12 ¶ Aliquando etiam committitur
furtum in personam in stratis, quod
latrocinium uulgo dicitur, & tunc
non possunt haberi indicia, & pro-
bationes conerā aliquem, quin non
probent etiam furtum in specie cō-
missum: sed probabitur, q̄ fuit uisus
paulo ante, exire de ciuitate furtū
passus cū tali quantitate pecuniæ,
& demum fuit statim uisus redire
plorans, & flebili, ac lamentabili uo-
ce dicens, se esse disrobatum. item
quod fuit uisus exire cum chlamy-
de, uel cum ense, demum rediit si-
ne item quod rediit cum vulnere,
uel cum percussione aliqua in eius
personam: item q̄ ibi solet disroba-
ri: uel probando, q̄ fuit repertus
ligatus in loco furti, & latrocinii,
uel

uel aliter, ut natura facti exposcet. item redigatur in actis eius depositio cum iuramento. Istis. n. probatis constabit in genere de delicto.

¶ **F i s c y s.** Sū etenim plenē informat⁹ domine iudex, qualiter debeat constare delictum in genere cōmissum in crimine furci. quid ī stupro?

13 ¶ **I v d.** † in crimine autem stupri commissi in fœminā per masculū, uel per matrem in marē, ut constet delictū in genere cōmissum, debent examinari matronæ, & obstetrices, uel alij experti, quibus tradatur fœmina inspicienda, uel masculus, eis prius delato iuramento de ueritatē dicendo, & facta inspectione curiæ referant, an sit mulier stuprata, an non: uel masculus an sit stupratus an non, ut docet Abb. in c. proposui sti. extrā de probatio. nu. 3. & Alberi. de Rosa. in l. j. §. ex hoc rescripto. nu. 8. ff. de uen. in spi. & examinētur testes, qui fortē uiderunt lintheamina sanguinolenta, uel camisiā sanguinolentā: & super alijs administratis, quæ haberi possunt, ex quibus meritō iudex possit se informare, stuprum fore cōmissum. itē examinetur mulier stuprata. quia ei creditur, q̄ antea fuerit uirgo, ut dixi in prima parte tertiæ partis principalis huius praxis, sub nume. 146. & si nulla potuerit apparere fractura ani in puero, ut quia diu est, q̄ fuerat cognitus carnaliter, tunc, quia similes fornicationes, & stuprū, & adulterium, probantur, per coniecturas. c. præterea. de testi. l. cum probatio. de proba. l. quæro. §. fin. ff. de ædil. edic. similiter delictum esse commissum in genere in similibus probatur per eas coniecturas, quæ haberi possunt: & ea indicia, quæ inducuntur ad probationem ipsius stupri, probant etiam delictum in genere.

Imō probari non possunt, quin probetur delictum in specie, ut dicit Marfil. in consil. v. in pri. li. nume. 1.

14 ¶ Et hoc etiam procedit in adulterijs, & incestis, alijsq; fornicationibus, in quibus nō potest constare delictum in genere commissum de per se, nisi per eas coniecturas, & indicia, quæ inducuntur ad probationem delicti, ut quis torqueatur, uel condemnetur, quia bene dicitur probatum, & concludenter.

¶ **I n.**

15 ¶ **Q v i.** † Audiui iam formam probandi delictum fore commissum in genere in crimine stupri, uel adulterij, & similiū, nunquid ad defensionem aliquid probari ualeat aduersus dictam probationem? ¶ **I v d.** ¶ **B x.** † Sæpē tibi dixi, q̄ una probatio tollit aliam, si fortior est ea: & q̄ una coniectura tollit aliam. similiter tibi in hoc dico, q̄ si coniecturæ inducuntur ad probationem delicti in genere, inducantur coniecturæ contrariæ, & contraria indicia: ut si probatur de camisia, uel lintheaminibus sanguinolentis, potest probari, q̄ erat mēstruum, & hoc per expertas, uel q̄ erat sanguis ibi studio sē aspersus. & similibus modis.

16 ¶ **F i s.** † Memoria mandauī quantum dixisti in crimine stupri, adulterij, & similiū, & optimē: quid ergo erit fiendum in crimine suffocationis uxoris, uel alterius mulieris, aut uenenationis? ¶ **I v d.** Si potest haberi corpus uenenatum, uel suffocatum, debet inspicere per iudicē unā cum expertis, ut uideatur signa suffocationis in gutture, & redigatur in scriptis particulariter, & si est sepultum cadaver, dissepeliatur ad effectum prædictum. & si dicatur uenenatum, accedat iudex cum medicis. & si sine apertione corporis sciri poterit, bene est: sin autem sciri

B aliter

aliter non potest, quin aperiatur, de
bet aperiri ipsum cadauer, & p per
tos inspicere, & postea præcedente iu
ramento reserant, & fiat actus per
extensum apertionis, & inspectio
nis, ut habetur per Marfil. in l. j. §.
præterea. ff. de sicar. nume. 37. & per
Afflic. in cōst. mala noxia. & ar. tex.
in l. stigmata. de fabri. lib. xj. quod p
stigmata, & ligaturas in brachiis p
batur torturam illatam fuisse, ita
per signa suffocationis in gntture
probatu suffocatio. uenenatio autē
probatu, & cognoscitur ex liuori
bus in toto corpore, & spumis ore
fluētibus, & si cremetur corpus, cor
illæsum remanet à ueneno præserua
tum, secundum Sueto. in Caligula
in principio. & habetur per Par. de
Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura.
& si corpus haberi nō potest, exami
nentur testes qui uiderunt corpus
antequam fuisset sepultū, super si
gnis, quæ fortē uiderunt in corpo
re: & si hoc apparere minimē po
test, probetur fama publica, ut ple
nē dixi infra in uerbo, item suffoca
uit eius uxorem: quia hæc proba
tio sufficit, ut ibi dixi. ¶ **IN.** † Quid
ergo probabitur ex aduerso aduersus
prædicta ad defensionem? ¶ **IV**
D E X. Plenē dixi infra, in uerbo.
item suffocauit eius uxorem. & in
uerbo, item uenenauit eius foro
rem. ad ibi dicta te remitto. ¶ **F**
18 **S C V S.** † Exempla hæc, quæ mihi
differuisti in supradictis generibus
delictorum, reddunt me in aliis de
lictis ancipitem, quid debeam face
re ad probandum delictum in ge
nere commissum. rogo te igitur, ut
ultra procedas. ¶ **IV D E X.** Libenter
faciam, & idē scias, quod confitō
de delicto in genere commissio, cele
riter, & cum exactissima diligentia
summam inuestiget delinquen

te, interrogando affines, amicos,
& consanguineos offensi, & ipsum
offensum, si fortē uiuat, de indi
ciis, & coniecturis, quæ haberi pos
sunt quomodolibet, ut sciatur delin
quens, & offensor. Nec niueris,
quod dixi tales interrogandos, cum
ad effectum inuestigandi delinquen
tem, & ut detur materia inquiren
di, et habendi ueritatem, possint
examinari testes omnino non inte
gri, & penitus inhabiles, ut habe
tur per Blan. in l. fi. ff. de quæsti. nu.
322. Et si fortasse quæratu, seu inq
ratur de homicidio, quod est cōmis
sum intra ciuitatē, & penitus igno
ratur offensor, uideat iudex, in qua
uicinia ciuitatis fuerit commissum
delictum, & examinētur uicini, qui
præsumuntur scire facta uicinatorum
melius, quam alij. l. si ita. in fi. ff. de
fid. instru. & not. in l. iij. circa prin
cip. ff. de testi. & extra, de præsu. c.
quosdam, & c. quanto. & est præti
ca tradita per Barto. in l. fina. ff. de
quæstio. & in tantū hoc procedit,
quod ipsi uicini ob hoc possunt ca
pi, detineri, carcerari, & etiam tor
queri, ut iudicent delinquētē. per
text. in l. dominus horreorum. ff. lo
ca. et ibi not. Barto. et uoluit Ang.
& Salyc. in l. fi. C. de quæstio. & Bar
to. in d. l. fin. ff. de quæstio. & sequi
tur Bru. in tracta. de indi. & tor. in
iij. q. princip. circa principi. & habetur
per Marfil. in sua præti. cri. in §. dili
genter. numer. 97. post Iasō. in l. ac
tionibus. col. pen. ff. de in litē iura.
et per Blan. in repeti. l. fi. ff. de quæ
stio. num. 413. ¶ **IN Q V I S I.** † Sed
nunquid hoc procedit indistinctē,
ut uicini possint capi, detineri, et
etiam torqueri ad inuestigandum
delinquentem? ¶ **IV D E X.** Placet
mihi dubitatio tua: et ideo scias, quod
non est uerum indistinctē id,
quod

delictum in
rebus

Tor.
22.

quod ego superius dixi, sed procedit, & habet locum in uicino malæ famæ, non, si esset bonæ famæ, ut est de mente Barto. in dic. l. dominus horreorum. & uoluit idem Bru. in dic. tra. de indi. & tor. in iij. q. princip. circa princip. & sequitur Blan. in loco supra allegato. Verum si cõtigerit aliquem examinari ut testem super homicidio commissio in sua præsentia, uel antè eius apothecam, stationem, uel domum, & tempore quo ibi erat, et neget se aliquid scire, probantur prædicta. item probatur, quòd uero similiter hic scire potest ueritatem, & uelle eam occultare: nec ex a. uerso allegatur in xtra, aut rationabilis causa, ex qua iudex possit dubitare, an sciat, uel non sciat, sed omnino apparet eum debere scire ueritatem, tunc etiam, quòd sit bonæ famæ, put o posse torqueri ut testem, non ut principalem, ut dicat ueritatem,

30 per ea, quæ infra nunc dicam. ¶ Si autem homicidium, uel aliud delictum fuerit commissum intra domum, tunc examinentur omnes de domo, quia ipsi præsumuntur scire ueritatem eorum, quæ in domo fiunt. l. fina. C. de sicar. & l. in adulterij quæstione. C. de adulteriis. & ibi bald. nisi probetur fuisse absentes tempore commissi delicti, quia non præsumuntur eo casu scire ueritatem l. prima. §. hoc autem senatus. ff. ad Sylla. intantum, quod pro inuestiganda ueritate dicti delicti possunt dicti de domo torqueri.

21 ri. ¶ Adeò, quòd si quing. sunt in domo, & unus ipsorum reperiatur interfectus, & nescitur à quo, licet non possint ex hoc condemnari pœna capitali, possunt tamen torqueri, ut optime concludit Aret. in li. male. in uerbo, fama pu-

blic. uersic. quid autem si quinque. & sequitur Blan. in repe. l. fin. ff. de quæstio. nume. 299. & Par. de Pu. in lib. syndi. in uerbo, mandauit. circa fin. uersicu. si reperiatur corpus. & si unus ipsorum est malæ famæ, ab eo debet incipi tortura, secūdum Ber. Landri. in addi. Angel. ubi supra.

22 ¶ In. Sed nunquid indistinctè procedat hoc dictum tuum? ¶ In d. Si fuerint examinati ut testes, & negant se aliquid scire, nec allegant aliquam rationabilem causam, ob quam possint excusari à præsumpta scientia, torquebuntur modo, & forma, ut infra citò dicam. si uero fuerint examinati ut principales in se, & testes in alio, ut fieri ad solet, tunc, ut possit ad torturam procedi, requiritur, ut seruentur, quæ seruari debent in tortura, quæ infertur reis inquisitis. ¶ Proceditur autem ad torturam primo casu, quando examinantur ut testes illi, qui interfuerunt facto, & negant, uel aliter habent notitiā ipsius facti, & similiter negant, & per alios conuincuntur, quòd interfuerunt facto, uel quòd habeant notitiā facti. et sufficit, quòd conuincatur quis etiam per unum testem, qui sit dignior ipso negante, secūdum Barto. in l. unus. §. testes. & l. is, cui. ff. de quæstio. quem sequitur Bru. in loco supra allegato. uel si extraiudicialiter quis cõfessus fuit, quòd interfuit facto, uel q̄ habet notitiā facti, et nunc negat. Nam probata dicta confessione extraiudiciali præsumitur scire ueritatem, et uelle eam occultare. Quare tunc torquetur secūdum Bru. in loco supra alleg. nu. 13. & habetur per Alex. in consil. lxxij. in li. j. & uide do. Ludo. Ro. in consil. cccccv. incip. cū testis. & Marfi. in l. ex libe. homi. in fi. cql.

- ff. de quæst. & Angel. de Aret. in li. male. in uerbo. fama publi. col. viij.
- 24 ¶ Est tamen notandum, qd nō torquetur quis ut testis contra eum, in quem inuitus testimonium non cogitur ferre, ut est tex. in l. j. §. si seruus bona fide. in fin. ff. de quæst. de quibus habetur in l. iij. & v. ff. de testib. Item non torquetur domesticus in eum, cuius est domesticus. ut l. maritus. ff. de quæst. & l. j. §. ad quæstionem. eo. tit. & qui dicantur domestici, notatur in l. etiam. C. de testi. & l. pridem. C. de quæst. Item est aduertendum, qd si contra dictos testes obstarēt aliquæ exceptiones, ut ipsorum fidem infringant dictæ exceptiones debent examinari, & discuti antequam testes ipsi superuacue torqueantur. casus est secundum Bar. in l. j. si quis dicatur. ff. de quæst. & sequitur Bru. ubi supra ubi iussit, qd si est unus testis, qui sciret ueritatem rei, & non esset omni excep. maior, & sic non faceret indicium, non torquebitur. Sed hoc puro procedere, quando iudex solum uellet fundare intentionē, & inquisitionem super dicto illius testis. secus si super alijs indicatijs. Item est aduertendum, qd non omnes testes ad informationem curiæ torquebūtur, sed sufficit duos, uel tres magis factum scientes torqueri. secundum Bru. ubi. §. secundum Bal. in l. data opera. C. qui accus. non pos. Est etiā notandum, qd cautē debet procedi ad dictam torturam: uidelicet, qd appareat in informatione ante omnia constare de delicto in genere commissio, sicut Bru. ubi. §. per l. j. §. item illud. ff. ad Sylleia. Item debet apparere in actis probationes, qd testes negantes sciunt, uel scire debet ueritatem facti. sicut prædicta, ut latē docet Bru. ubi supra. ¶ I. n. q. v. i.
- 25 ¶ An prædicta procedant, ut non seruetur solennitas. l. custodias. ff. de pub. iud. ut debeat disputari super indicatijs contra testes habitis, sicut disputatur de indicatijs contra aliquem, qui torquetur in seipsum? ¶ I. v. d. Dic. qd non, ut habetur per Bar. i. d. l. unius. §. testes. ff. de quæst. & habetur per Bru. in loco supra allegato. ¶ Et similiter, si procedatur ad examen aliquorum testiū, & aliqui reperiantur uacillare, possunt torqueri ad habendam ueritatem. ut lex libero. ff. de quæst. quod non procederet, si essent clerici, sed alias de falso puniūtur. ut l. presbyteri. C. de epis. & cle. & ibi per Bal. & habetur per Inno. in ca. quouiam. contra falsam. de prob. & melius in c. cum in contemplatione. de regul. iur. & per Pau. de Elea. in c. grauis. de deposi. Alij uero testes positi in quacunque dignitate torquentur, si uacillāt, ut l. nullum. C. de testi. nisi sint testes, qui ex privilegio iuris, uel aliter sunt priuilegiati, ut non possint torqueri. dicit Bar. in d. lex libero. & sequitur Bru. in tract. de indi. & tom. iij. q. ij. partis. & ibi dicunt, qd quando testes uacillant, iudices debet omnia scribi facere per notarium actorum, & notarius debet scribere sub hac forma, uidelicet: Et mandauit mihi magnus iudex, qd scriberē: dicti testes uacillabant, mirabant colorem in facie, & ita mihi uisum fuit. & hoc presentibus ipsis testibus, audientibus, & intelligentibus. ¶ Si uerō homicidium fuerit commissum in aliqua strata, seu constrata, forte extra ciuitatē, iudex debet inuestigare, & perquirere frequentantē illam stratum, quia contra eum oritur præsumptio, & iudicium, qd ipse fecerit secundū Ange. in l. iusto errore. ff. de usufructu. & se-

& sequitur Mar. in d. §. diligenter. nu. 108. ipsumq; diligenter examinet, quia uel ipse apparebit q; fecerit, uel q; sciat. ¶ I n q. v. ¶ Sed nunquid hoc indistincte sit uerum? ¶ I v. d. Ita tamen procedit id, quod dixi, si erat solitus talia perpetrare, secundū Lud. Ro. in l. j. §. hoc rescriptum. ff. ad Syllania. nō aliter, & ita procedat. ¶ F. i. s. ¶ Solent domine iudex ut plurimū nōnulli testes recusare de nō se examinando, dicētes, q; ex priuilegio, uel aliter non cōguntur testificari. qualiter ergo debent in hoc iudices prouidere? ¶ I v. d. Libenter dicā. scias ergo, q; quādā personā enumerant in l. lege Iulia. ff. de testi. quā inuitā ad testimoniū ferendum non coguntur, ut gener aduersus socerū, & ecōtra, priuignus aduersus uiricum, & ecōuerso, agnati aduersus agnatos, affines aduersus affines, collaterales usque ad tertium gradū, liberti contra patronos, & eorū liberos, & ecōuerso, uxor contra uirū. Istæ n. personæ non possunt per iudices cogi, ut se examinari sinant. Verum si aliter ueritas haberi nō posset, possunt cōpelli ad testificandum, secundū Spec. in ti. de test. uer. nunquid frater. & ibi per Io. An. in addi. uer. supra. excipit tamen ipse Io. An. liber tū, p. l. libertorū C. de testi. & socerū, qui habetur loco parētis. l. quia. ff. sol. ma. & sic etiā ubi aliter ueritas haberi nō potest, libertus, filius, & gener non compelluntur testificari contra suos. sed communis est sentētia canonistarum, q; ubi aliter ueritas haberi non potest, priuilegiati cōpelluntur testificari. ut in c. j. & c. cum peruenit. extra de testi. cogen. secundū Albe. in l. inuiti. de testi. & firmat alter Albe. in tracta. de testi. in c. qui test. non coga. testi.

& est de c. si. ca. tolosa. sub nu. 354. Imo. & Anto. & Andrea Sicul. in c. delictorum. de testi. cogen. Bar. post Glo. in d. l. inuiti. & idem procedit in clerico, ut non cogatur testificari, si aliter ueritas haberi nō posset, secundū Gl. in c. super eo. de testi. cogen. & in c. statuendū. ij. q. vj. & Hostien. in summa, de testi. §. j. Gof. fre. in summa eiusdem tit. Innō. in d. c. delictorū. de testib. cog. & Abb. in c. j. eo. tit. & q; ueritas aliter haberi non potest, tenetur probare ille, qui eos producit. secundum Anto. Gemi. & Imo. in d. c. delictorum. & Abb. in d. c. super eo. eo. tit. & quādo testes dicantur inuiti, responde quādo citati ad deponendum uenerūt, & allegauerunt eorū priuilegium, petendo non esse cogēdos ad deponendum, quo non obstante iudex compulit eos testificari, non quādo fuerunt tantū citati, & eis fuit factum mandatum, q; deponant, & illi deposuerunt non allegantes priuilegiū. secundum Albe. de Ros. in d. l. lege Iulia. ff. de testi. ¶ ¶ Quidam sunt testes, quos iudex non potest compellere ad se uenire, sed ad eos debet accedere, uel mittere, ut sunt senes, ualeudinarij: ut sunt maiores lxx. annis, & alij notati in l. inuiti. de testi. Quando autē ueritas haberi non potest, & eo casu cogitur deponere, non aut uenire persona liter ad iudicem, secundū Albe. & c. Doct. in d. l. inuiti. & Alber. Berg. in d. tra. de testi. in loco suprā citato. Sunt & alij testes, qui cogi nō possunt testificari, ut sunt magistratus, qui tamen, si publica utilitas suadet, et testificari coguntur, quando aliter ueritas haberi non potest. secundū Alber. in d. loco per l. gradatim. ¶ § quoties. ff. de mune. & ho. ¶ ¶ Nō cogitur testificari mulier pręgnas, secundum

secundum Bald. & Floria. in d. l. inuiti. facit l. ij. §. si uero. propter. ff. si quis cau. Idem Bal. in l. imperator. ff. de sta. ho. Quod facit pro uulgari opinione mulierum dicentium, q non licet mulieri pręgnanti iurare, & ad id cogi non posse: quia si non coguntur testificari ergo, nec iurare, cum debeant testes esse iurati. Sed illud intelligi debet. secundum Barto. in d. §. si uero. q non tenetur mulier pręgnans personaliter in iudicio comparere: sed iudex debet mittere actuarium, ut iuret, & deponat, per l. ad egregias. ff. de iureiurā. & idem, si non sit pręgnans. ut in c. mulieres. de iud. li. vj. ¶ **I N Q.** ¶ Nū quid indistincte testes possint euocari, de una ciuitate in aliam ferendi causa testimonium? **I V D.** Optimam rem tetigisti, & ideo aduertendum est per iudices quo ad testes conuocandos: quia debent explorare quę consuetudo in ea regione sit, in qua iudicant. Nā si probabitur sæpē in aliam ciuitatē testimonij gratia plerosq; euocatos, non est dubitandum, quin euocādi sint, quos uocādi in ipsa cognitione deprehenderint, qui iudicāt. l. iij. §. si. ff. de testi. Aliās ipsi accedant, uel ad eos examinandos actuarium mittāt, uel eorum receptionem alteri cōmittant. quod raro debent facere iudices, & propē solum i criminalibus arduis. ¶ **F I S.**

33 ¶ Quonam ordine, & de quo debēt interrogari testes? ¶ **I V D.** Debent interrogari de singulis circumstātijs uidelicet de causis, personis, loco, tēpē, uisu, auditu, scientia, credulitatē, fāma, & certitudine. c. cū causam extrā de test. de qualitate tñ temporis, an nubilum fuerit, an serenū tēpore cōmissi delicti, maximē quando sunt suspecti testes. Quia tūc ēt deminutissimis circumstātijs; de ue-

stium colore, uestitu, ceterarumq; rerum exactissima qualitate indagabit, ut uidelicet explorare possit nū suspectorum testimonij fides adstipuletur, ar. l. is apud quem. C. de eden. Iudicantem enim oportet cuncta rimari, & ordinem rerū plena inquisitione discutere. xx. quæstio. v. secundum glo. i. uerbo. ex tempore. §. in testibus considerandum. Debent ēt interrogari, quo genere teli sit facta percussio. Nam animus occidendi probatur ex qualitate percutioni. Debet inspicī, quo gladio, baculo, aut lancea: & si talis percussio fuerit facta in capite, aut alia parte corporis. Quia cum graue sit instrumentum, non solet leuem plagam inferre. Debent etiam testes moneri, ut uerum dicant, prætermisissis prece odio, & amore, habentes respectum ad Deum, qui summa ueritas. & ob id de ueritate dicenda debent iurare tactis sacrosanctis euāgelij. ut. l. iusiurandum. C. de testib. & c. quāquam. xliij. q. ij. & xxxv. q. vj. de parentela. ut quę in ueritate rerū nouerint, professione suę testificationis aperiant, & non admisceant falsitatem testimonio. c. hortamur. iij. q. ix. & l. pręsbyteri. C. de epi. & cle. Debent designari nomina testium, & eorū cognomina, ut quid, & a quibus dictum sit appareat. ut c. qualiter, & quando. de accu. Debent ēt annotari qualitates testium in eorū depositionibus: quia eorum fides approbatur ex illorum dignitate, ut in 34 auth. de test. §. sancimus. ¶ Et si petierint testes exhiberi eis hominē, de quo deponunt, exhibendus est, ut eum recognoscant. & hęc exhibitio fieri debet cū indumētis, & qualitatibus eius secundūm Bar. in l. si cū exhibuissent. §. antē aut. nu. 2. ff. de pu. & ue. & l. stigmata. de fabr. li. xj. &

xj. & probatur in l. iij. §. si quis no-
xali. Nec debet ad oculum demon-
strari, quia daretur materia fabrican-
di falsum. sed constituto reo inter
duos, uel tres, interrogentur testes,
quos eorum uideatur. & sic ille, de
quo deponunt in eorum depositions-
nibus. & ita seruat magna curia uic,
35 ¶ F i s. † Nunquid ætas testium
debeat designari, & apponi in depo-
sitionibus eorum? ¶ I v d. Certè
sic, ut talis testis est annorum xxxj.
& hoc fit, quia in testibus requiri-
tur, q̄ sint maiores xxv. annis. ut l.
in testimonium in fi. ff. de testi. Im-
puberes ergo, & paruuli testes non
possunt in causis criminalibus exa-
minari. Quia omne quod testibus
adstipulatur, id iurationis adiectio-
ne affirmare debent. ut in c. xxij.
q. j. & cap. quanquam. xiiij. q. ij. Sed
paruuli, siue pueri antè annos qua-
tuordecim non coguntur iurare:
quia sine ætate rationabili sunt. ut
c. paruuli. & c. pueri. xxij. q. v. Igi-
tur non possunt esse testes, quia
iuramento debet adesse iudicium,
ut iij. q. iij. c. j. & hæc ætas nescit,
quid agat. ut. C. de fal. mone. l. j. nec
potest impubes periurare unde sa-
cramentum calumniæ præstare non
potest. l. qui iurasse. ff. de iureiuran.
Quæ omnia non procedunt, ubi ali-
ter ueritas haberi non potest. quia
tunc infans, & impubes admittun-
tur, non ad plenam probationem,
sed saltem ad faciendum indicium.
per ea, quæ latè scribit Hyppol. de
Marfi. in l. infans. ff. de sicar. Item di-
ctum istorum ualidatur, si adest de-
positio alterius testis omni exce-
ptione maioris idem deponentis. se-
cundum Bal. in l. si quis. §. quid. n.
in prin. ff. de eden. & Ias. in l. cun-
ctos populos. C. de sum. tri. & si. ca-
tho. & posuit Io. Mill. in pract. cri.

36 in gl. ætatis. fol. 25. ¶ F i s. † Quid
si sunt aliqui testes, qui in eorū de-
positionibus asserunt, se non cogno-
uisse offensorem per nomen, & co-
gnomen, & tamen dicunt, q̄ si uide-
rent, cognoscerent, & offensor ipse
non est in fortijs curiæ, ut posset
exhiberi testibus secundum supra-
dicta, quid est faciendum? ¶ I v d.
Debēt designari signa, quæ habebat
offensor: qualitas personæ: quæ in-
dumenta, & uestimenta portabat:
quam faciem habeat: & si est iuue-
nis, uel senex. secundum Bar. in l. j.
C. de mendi. ualid. li. xj. Nam per ca-
put, cuius sit imago, cognoscimus.
l. cum in diuersis. ff. de reli. & sum.
fu. & l. item apud Labeonem. §. cū
quis. ff. de iniur. & Io. Mil. in d. pra.
cri. in glo. prolixa. Barba. fol. 20. &
Ang. de Arc. in lib. malefi. in uerbo,
hæc est quædam inquisitio, in fine.
ubi quærit an possit formari inquisi-
tio, quādo nescitur offensor. & per
Marfi. in practica. §. principium. nu.
17. in fi. & nu. 18. ¶ F i s. † Quid
si accusator paucos testes produxe-
rit, an malè faciat iudex, si ex offi-
cio alios examinauerit à querulante
non productos? ¶ I v d. Dicas, q̄
non, secundum Bar. in l. j. §. si quis
ultra. ff. de quæf. & not. per omnes
scriben. in l. idem si ob stuprum. §.
si tibi. ff. de condiç. ob. tur. cau. &
in authent. de tabellio. §. j. col. iij.
cum sequen. cum sua Glo. & extra.
de calum. detergen. cap. j. & Glo.
38 ¶ I N Q v i s. i. † Sæpe uidi in ca-
piendis informationibus examinari
inimicos, & pro parte inquisiti in-
stari, q̄ non recipiantur, quia sunt
inimici, & hoc non obstante reci-
piuntur, an benè fiat? ¶ I v d. Si tem-
pore, quo examinantur testes, cōpa-
reat quis, & dicat non procedi ad
examinē testiu, quia sunt ei capitales
F 4 inimici,

pulchrè Tinda. in tract. de testi. discor. seu uar. in iij. c. dicti tracta. ubi dicit sibi uideri, qd si testis sit nobilis, & ueridicus, erit arbitrium iudici admittere correctionem ex interuallo, uel nō admittere: & si sint aliqui testes, qui dixerint se nescire, eos posse etiam ex interuallo dicere, se scire, uel se recordari, licet non indistinctè, ut per Doct. in d. l. eos. & habentur per Tind. in d. tracta. in
 43 loco suprā alle. ¶ F i s. ¶ Quid uerò, si testis obscure deposuit, uel diminutè absque causa scientiæ, uel aliter, an quodcumque potest iudex ipsum repetere, ut declaret dictum suum? I v d. Certè sic. quia in eo cessat timor subornationis. ut extrā, de testi. c. cum clamor. & ibi per Gl. & Doct. & c. per tuas. eo. tit. & facit l. repeti. ff. de quæst. in prin. & ibi not. Bart. Sed hoc est uerum, quando testis dictum est aded obsecrum, qd nullum habet intellectū, sed si posset uarijs modis intelligi, tunc iudex non deberet testem repetere, sed eius dictum interpretari secundum cōsuetudinem, si posset. alias in partem benigniorem. & ijs cessantibus stare debet uerborum significationi, omnibusq; deficientibus debet dictum testis cōtra producentem interpretari, per c. in præsentis. extra, de probat. & refert Innoc. extra, de testi. c. cum clamor. in Gl. ult. in fi. & sequitur Tinda. in d. tract. de testi. uaria. in iij. ca. ¶ F i s.
 44 ¶ Dixisti mihi paulò antè, qd testes uacillantes possunt torqueri ad habendam ueritatem. nunquid testis deponens prima uice per uerbum credo, & secunda uice per uerbum assertiūm ueritatis, dicatur uacillare? ¶ I v d. Dicas, qd regulariter non, imò creditur dicto ipsius ita deponentis, secundum Gl. ordi. ab

omnibus approbatā, in l. tutela. C. de in iute. restitu. in ij. lectu. facit l. peregre. in princ. ff. de acqui. poss. & hoc uult expressè fac. de Aret. in l. ij. §. quod obseruari. C. de iura. cal. & Bal. in x. col. de not. seu. c. j. §. notandum. & uerum hoc intelligitur, quando iudici licitum est hunc testem examinare, & repetere: & quando testis licitum est dictum suū corrigere, quod quando fit suprā dixi. Item id procedit, quando causam nouæ credulitatis assignat: quia alias diceretur uacillans, & eius dicto non statetur. Item id uerū est, præterquam in casibus, in quibus statur testis deponenti de credulitate, ut plenè per Tindar. in trac. de quo suprā,
 45 in c. v. in princ. ¶ F i s. ¶ Sed quid si testis non uult corrigere dictum suū, sed uult addere, an debeat scribi eius additio? ¶ I v d. Dicendū est, qd sic. & hoc antequam testis exeat conspectum iudicis: quia uideatur una depositio cū prima. arg. ff. de test. l. hæredes palam. §. si. l. continuus. in prin. ff. de uerbo. oblig. & ff. de duo. reis. l. duos reos. & l. quod ait lex. §. si. de adulter. Si autem adderet postquā loqui potuit cum partibus, tūc quidem audiri debet, sed minor fides ei datur. arg. not. in authen. de testi. §. quia uerò. & uoluit hoc Io. And. in ca. præterea. extra. de testi. & ibi Ioan. de Imol.
 46 ¶ F i s. ¶ Quid si testis prima uice dicit sibi uideri, demum iterum examinatus deponit per uerbum ueritatis assertiūm, an hic uariis dicendus est, uel uacillans, ut possit torqueri? ¶ I v d. Dicas, qd non dicitur uariis, nec uacillans. imò statur secundo dicto, per tex. cum Gl. in l. qui bona. §. si quis stipulaturus. ff. de dam. in sec. & l. iij. §. dux causæ. uer. finge. ff. ad Carb. quod intelligitur,

ligitur, secundum quod supra proxime dixi, quando deponit per uerbum
 47 credo. ¶ *F* i s. † Sed an sit idem, si prima uice testis deponit dubitando, & deinde iterum exanimatus deponit affirmando? ¶ *I* v d. Per omnia idem est, per tex. in l. sed si quacun- que. in fin. iuncta. l. item quæritur. §. idem Iulianus. ff. loca. Nam in l. sed si quacunque. in fi. Iuriconsul- tos super illo casu dubitat. sed in d. l. item quæritur. §. idem Iulianus, il- lum casum sine dubitatione deci- dit, & tamen non dicitur uarius: sed prædicta intelligas, quando contin- gunt hæc in diuersis dispositioni- bus diuersis temporibus factis, se- cus, si eodem tempore, quia tunc di- ceretur testis uacillans, & ita proce- dant, quæ supra dixi secundum Tindar. in dicta practica de testi. ua.
 48 in cap. septimo. ¶ *F* i s. † Quid si testis dicit una uice, se nescire, de- inde iterum examinatus dicat, se scire, an & hic, dicatur uarius testis? ¶ *I* v d. x. Distingue, aut testis, qui prima uice dixit se nescire, produ- citur iterum in eodem iudicio su- per eodem, & ab eadem parte, quæ prius eum produxerat, uel ab aduer- sario, & hoc casu si dicat se scire, ei non creditur, quia hic testis per hanc uiam non potest iterum produci, & præsumitur subornatus, ut est ca- sus in l. produci secundum unam le- cturam. ff. de testi. Interdum reuer- titur testis, qui prius dixit, se nesci- re, proprio motu ad corrigendum eius dictum, dicens fortasse se reme- moratum. & est idem, si illud facit ex intervallo propter timorem sub- orationis. & ita procedat decisio Do. de Ro. xxij. Interdum testis, qui
 prima uice dixit se nescire, uocatur a iudice ex eius officio ad eius infor- mationem, quia forsitan pensit te-

stem esse rememoratum, uel ad de- clarationem aliquam, uel ad aliquam additionem, quod potest facere iu- dex. ut extra, de testi. c. cum clamor. & hoc casu statur secundo dicto, nec dicitur uarius, ut optime concludit Tind. in tract. de testi. uaria. in viij. c. & uoluit Ang. in l. quidam tabula- rum. ff. de fur. & Ia. de Arc. in l. ij. §. qd' obseruari. C. de iura. cal. & Bar. Io. de Imo. & Ang. in l. qui bona. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infe. qd' est uerum, nisi prima uice depone- ret per uerbum nescio, postea uero affirmatiue, uidelicet, scio tantum, & non plus, uel quid simile. quia tunc dicitur uarius, ut plene dicit Tin-
 49 dar. ubi supra. ¶ *I* n q. vi. † Nunquid testes domestici familiares produ- ci per accusatorem debeant recipi & examinari? ¶ *I* v d. x. Dicas, q non. cap. in literis extra, de testi. Te- stes igitur eos, quos accusator de domo produxerit. interrogari non placuit. l. pen. ff. eo. titu. de testi. cum de iure civili domestici testimonij fides improbetur. l. ij. C. eo. titu. & familiaris appellatione omnes, qui in seruitio sunt, continentur, etiam li- beri homines, qui bona fide alicui seruiunt, uel alieni accipe eos quo- que, qui in potestate eius sunt. l. ad des. etiā. §. familiaris. ff. de adi. edi. & l. pronuntiatio. §. familiaris. ff. de uet. sig. Domestici dicuntur colonus. ser- uus, ascripticius, familiaris, libertus. l. vlti. §. sane. C. de ijs, qui ad eccle- confug. item domesticus est merce- narius, q operas alicui locat. l. respi- ciendū. §. furta domestica. ff. de pœ. Domestica quoque est uxor, & con- iunx, cum appellatione familiaris cõ- prehendatur. l. quicunque. C. de re militari. lib. xj. sed ubi aliter ueritas haberi non potest, & domesticorum, & familiarium iuris interpretes te-
 stimonium

stimonium admittit, secundum Pa-
nor. in c. ult. uerf. sed quia supra di-
xi. de ijs, quæ ui met. cau. fiunt. Pro-
inde si quid nocturno tempore pa-
terfamilias amiserit, probare hoc
poterit per suos domesticos, si di-
cant, pridie eas res se uidisse, & no-
cte furem fuisse in ædibus, illucesce-
te die se illas res amplius non uidisse,
uel si paterfamilias dicat sibi da-
tam, seu factam esse uim, nocturno
tempore effracta esse fores, seu quid
simile, testimonium domesticorum
fidem faciet. arg. l. consensu. C. de re-
pu. Quoniam (ut ait tex.) non facile
quæ domi geruntur per alienos po-
50 terunt sciri. ¶ FLS. ¶ Qui nā pro-

prie dicuntur testes uarij, uacillan-
tes, & contrarij? ¶ 1 v d. Dicat, quod
testis uarij dicitur, qui primò dicit
unum, postea aliud dicit cōtrarium
nullam uariationis causam assignan-
do. ita dicit Io. Andr. in c. propterea,
de testi. coge. Contrarius dicitur, q.
dicit duo incompōsibilia, ut si tes-
tis dixerit, quod interfuisset tali die
& hora celebrationis talis contra-
ctus, & postea dicat eodem tempore
se fuisse in alio loco multum re-
moto. nam talem appellamus con-
trarium, ed, quia duo simul in com-
possibilia testificatur. Vacillans au-
tem dicitur, qui dubitando, & timē-
do loquitur. de quo per Bal. in l. eos
ff. de fal. ubi plene. & per Spec. in ti.
de testi. §. j. uerf. quod autem testes.
& hanc declarationem Io. Andr. in
c. præterea. sequutus est But. ibi. Po-
test tamen aliter dici testis uarij,
secundum Imol. ibi. quando quis di-
cit Titium emisisse eadem die domū
Sempronij, deinde testificatur Ti-
tium emisisse domum Sempronij uñ
cum uxore sua. Nam hic proprie di-
citur uariare, ex quo primò dixit Ti-
tium simpliciter emisisse domum, de-

hinc dixit Titium cū uxore. Et hæc
expositio uariationis, magis placet
Alberic. de ro. Bergo. in trac. de tes-
ti. in v. & ul. par. in priu. ¶ FLS. Quo-
modo cogentur testes testificari?
1 v d. Dicat, quod compeller eos mul-
ta indicta, & captis pignoribus, se-
cundum Bal. & Io. de pra. in l. qbus
diebus. in princip. uerf. nota istud
principium. ff. de conditio. & demō.
& per Inno. in c. j. in glo. in uerf. cu.
compellat. de testi. cogen. ¶ FLS. An
iudex licite possit assecurare tes-
tes, ut ueniant tuci ad deponendū?
1 v d. Dicat, quod sic, secundū Spe-
cu. in ti. de testi. §. qualiter aut. uerf.
debet quoque. num. 13. per c. horta-
mur. iij. quæstio. ix. ¶ 1 N. ¶ Nūquid
iudices debeant providere, ut testes
habeant sumptus a querulante pro-
ducēte? 1 v d. Dicat, quod sic. l. quo-
niam liberi. C. de testi. & in authen.
de testi. §. & quoniam. iuncta glos. in
uerf. cu. obseruationibus. colum. v.
& c. statutum. §. proferēdo. de rescr.
li. vj. & procedit etiam, si dicti testes
coacti deposuerint, secundum Spec.
in tit. de recu. §. effectus. uerf. sed qs.
54 ¶ 1 N. ¶ Iudices uideo iudices in ca-
piendis informationibus, si uiderint
testes aliquid deponere in fauorem
inquisitorum, id scribi non faciunt,
& aliqui scribi faciunt aliter, quod
testes dixerint, nunquid licite hoc
machinantur? 1 v d. Caveant iudi-
ces, ut dictis testium non addant,
nec diminuunt, sed eorum ma-
terna uerba, & prout dicta sunt
per eos, extendi faciant, & non
aliter, alias rei erunt gehennæ, &
tenebuntur reddere rationem in die
iudicij, cum tractabitur de uita
hominis, & punientur pœna re-
seruata, illustrissimo Proregi hu-
ius Regni. Debent enim dicta tes-
tium, tam facientia pro inquisi-
to,

to, quam contra inquisitum extendi, & scribi sub pœna referuata Proregi, ut cauetur per regiâ prag. editam per Cæs. maiest. incip. item quia nobis datum est intelligi.

55 † Item debet caute procedi ad capiendam, & formandam inquisitionem, ut ante omnia examinentur testes de fama, quia non præcedente fama, inquisitio corrui, ut habetur in c. qualiter. & quando. ij. de accus. & late examinat Marfil. in praxi. cri. §. constante. nu. 12. Verum si probatur indicia propinqua, licet nō probetur fama, sufficit, ut ibi. Et id qd dixi, q fama debet præcedere, hēt locum, quando proceditur ad petitionem, & querelam alicuius, secus, si proceditur ex mero officio, ut ibi late habetur cum alijs casibus, in quibus non procedit id, quod dixi, q habeat constare de fama, licet in hoc ultimo fortiter argnat contra Ang. q etiam si proceditur ex mero officio, debet constare de fama.

56 † Item ad hoc, ut inquisitio procedat, necesse est taliter esse probatum delictum, ut actio civilis oriatur parti. alias si actio civilis non oriretur parti, nec etiam oriretur actio reipublicæ, & sic non posset formari inquisitio, ut firmat satis Marfil. ubi sup. nu. 34. cum sequentib. & ibi dat plu

57 ra exempla. † Item si forte inquiratur contra aliquem de auxilio præstito, debet ante omnia capi informatio de ipso delicto principali, & de principali offendente, seu delinquentes alijs non posset procedi contra auxiliantes auxilio cooperatiuo præstito delinquenti, secundū Petr. de ancha. in consi. 217. inci. nos Bartholomæus de Sali. refert, & sequitur Marfil. in d. §. constante. nu. 40. Nec sufficit constare per fidam confessionem habitam uirtute contuma-

tiz, & uigore, ut per eundem Marfil. idem nume. 53. & per eundem in l. si in rixa. num. 31. & 32. ff. de sicat.

58 † Et eodem modo si proceditur contra mandantem, debet constare de mandatario, alias procedi nō potest secundū eundem Marfil. in consil. xlix. & l. primi lib. † Item ulterius debet constare, quando proceditur contra aliquos de auxilio præstito ad delictum committendum, q ad hoc principaliter fuerint coadunati, & q auxiliabantur assisendo ut habilius, & commodius fieret delictum per principalem delinquentem, per l. iij. §. homines. ff. vi bon. rapti. & firmat Marfil. ubi sup. nu.

60 45. & 42. † Item debet constare, q delictum non poterat fieri sine auxilio illius, & q si ipse non intervenisset auxiliando, non sequuturus fuisset delictum, uel si nihilominus patrari potuerit, non tamen ita facile & cōmode, ut ibi per Marfil. n. 61.

61 prope fin. † Item debet probari, q scienter, & non ignoranter fuit præstitum auxilium, secundū Bar. in l. omnes. C. de agric. & cens. li. xj. & Alex. in l. is qui opem. ff. de fur. & p Marfil. in d. §. constante. nume. 64.

62 † Item debet constare delictum fuisse consummatum, & non attentatum tantum. Quia quis non tenetur de auxilio, nisi delicto consummato, secundū glo. & ibi. Dyn. in l. sed & diuortij. ff. rer. amo. & Marfil.

63 ubi sup. nume. 65. † Et nota q si non constat, quis occiderit, uel uulnerauerit Sempronium, tamen si cōster fuisset uisus Sempronium, & Seium adinuicem rixantes, & ex post fuisset uisus Sempronium mortuū, licet non probetur dictum homicidium, atamen probatur dictum homicidium, secundū Saly. in l. fi. C. de prob. & Sozi. consil. liiij. incip. uisus

testibus. pen. col. iij. uolu. refert, & sequitur Franc. bru. in trac. de indi. & tor. v. char. iij. colum. & Marfil. consil. cxv. ij. uolu. nu. 28. & in casu istius incertitudinis potest adhiberi tortura, ut habetur per Marfil. in l. j. §. diuus Adrianus. ult. colum. ff. de sicar. ¶ Et nota, qd si accusatur Titius, qd occiderit Seium, & testes deponunt, qd Titius Seium gladio, uel claua percussit, licet uideantur incerte deponere, tamen quia uterque intellectus concludit homicidium, recte probant, secundum Alex. in l. inter stipulantem. §. j. ff. de uerbo. oblig. & refert, & sequitur Fel. Sande. in c. ex parte prima, de rescr. ¶ C. l. colum. xiiij. circa medium. ¶ Est et notandum, qd ubi ueritas aliter haberi non potest, possunt examinari impuberes, & infantes, & saltem faciunt indicium ad torturam. Debet tamen prius constare, aliter ueritatem haberi non posse, habitum, & actum probando, qd fuit de nocte, ubi non erant, uel adesse poterant alij testes, quia illi infantes, uel fuit in domo, ubi non erant, nec esse poterant alij testes, ut ex multis firmat Hippo. & Marfil. in l. infans. nume. 33. cum sequen. ff. de sicar. Vbi autem habitu, & actu alij testes potuerint haberi, licet actu non habeantur, tunc non probant, ideo scias praticare. ¶ Item capit informationem, cuius uita fuerit prius inquisitus, & an talia, uel similia facere consueuerit, per l. de sortorem. §. is, qui. ff. de re milita. ¶ Item inuestiget, cuius famae sit in ciuitate, quia secundum famam iudicatur, ut l. de minore. §. tormenta. ff. de quaestio. ¶ Et scis ¶ An, & quando procapiendo informationem, & pro examinandis testibus possit iudex concedere saluum conductum aliquibus banni-

tis, & contumacibus, ut eudò ueniat
 ad ipsum examinandum. ¶ *iv Vide*
 Ang. de are. in li. male. in uerbo, fa-
 69 ma publi. xj. colum. ¶ *Et si est* ca-
 pienda informatio de adulterio, de-
 bet probari, & examinari, & illa mu-
 lier adulterata, erat uxorata cum ta-
 li. *item* quòd communiter, & gene-
 raliter tenebatur, tractabatur, & re-
 putabatur tanquam uxorata, et liga-
 ta uxor dicti talis. *item* quòd ad in-
 uicem se tenebant, tractabant, et re-
 putabant uir, et uxor habitantes, et
 dormientes in simul, ut concludit
 Angel. aretin. in lib. male. in uerbo.
che me hai adulterata la mia donna,
 v. colum. et Afflic. in constit. legum
 asperitate. in ij. notab. et ponam la-
 tius in forma capitulorum de adul-
 70 terio. ¶ *Item quando aliquis uul-*
 neratus fuerit, et demum mortuus
 illinc ad aliquos dies, capias infor-
 mationem, quòd ille sic uulneratus
 erat debilis, infirmus, delicatus, et
 paruz uitæ, quia tunc ex quolibet
 indicio, etiam leui, præsumitur mor-
 tuus, ut docet Angel. ab Are. in lib.
 male. in uerbo, qui iur. ad pro. sue in-
 quisiitionis, ij. colum. uer. quanto u-
 71 tile est. *Et c. v. s.* ¶ *Quid si accusa-*
 tor dedit testes iudic, ut ipsos ad p-
 bationem suæ querelæ examinet
 nuuquid si citati non ueniant depo-
 situri, procedi debeat ad liberatio-
 nem accusati? ¶ *iv d. x.* De hoc
 est in individuo ritus magnæ curiæ
 uicariz incip. *item* seruauit ipsa curia
 quòd citatis. uolens, quòd si citati
 testes, et effecti contumaces et cou-
 demnati ad pœnam in mandato con-
 tentam adhuc non uenerint, proce-
 ditur in causa ad ulteriora, uidelicet
 ad liberationem accusati, ut uoluit
 Afflic. in constitu. in pecuniarijs, in
 72 xij. nota. ¶ *Et quâdo testes citati*
 non comparent in termino ad de-
 po-

ponendum, condemnantur ad pœnam tertix partis bonorum mobilium, & ad rescindendum parti læsæ expensas litis probandas, & suo iuramento taxandus, & nihilominus si possunt cogi, captis pignoribus ad deponendum cogi debent, secundum Affli. in confitu. in pecuniarijs, ubi supra.

PRIMA PARS secundæ partis.

¶ Notatus capiat de persona. Rub.

SUMMARIUM.

- 1 Captura est permissa præcedēti aliqua li informatione.
- 2 Captura est arbitraria antè contumaciam, sed potest est necessaria.
- 3 Captura est permissa in alieno territorio.
- 4 Index potest frangere ostia domus pro capiendo delinquentem.
- 5 Captura an quolibet tempore permittatur.
- 6 Et an in quolibet loco.
- 7 Resistens nunquid occidi possit.
- 8 Saluus conductus an delinquentibus seruandus sit.
- 9 Delinquens nunquid perquiri possit in domo aliena.
- 10 Vassalli nunquid teneantur ad iurare officialem in capiendis delinquentibus.
- 11 Officialis tenetur de eo, qd fit per vassallos conuocatos ad capturam delinquentium, & 12.
- 13 Officialis requisitus ab alio officiali, ut ei adiutorium ferat in capiendo delinquentem, num teneatur.
- 14 Captura non debet concedi inimicis capiendi.
- 15 Appellari an possit à licentia de ca-

piendo.

16 Iniurijs, & contumelijs captos affici non decet.

17 Resistencia est permissa, ubi captura est iniusta.

18 Mulieres an possint capi, & carcerari.

19 Mulier an luat in corpus, si non potest in are soluere pœnam ad quam fuit condemnata.

20 Captura est permissa cum causa cognitione, & cum qua.

21 Capius per familiam potest consignari universitati, uel sindaco, donec maior familia uenerit.

FISCVS.

QVVM optimè, latissimè, & subtilissimè differueris nobis de forma, & modo procedendi ad capiendam informationem, delictorum, celeberrime iudex, rogo te insuper, ut mihi declares, quid faciendum sit per iudicem capta informatione, & in quo eius uersetur officium.

¶ IV. Dicam uobis libenter, & succinctè omne id, quod petijstis.

† Et ideo scias, quod capta informatione, & apparentibus indicijs contrà aliquem debet procedi, uel ad citationem realem, uel uerbalem, sed quia dubitatur sæpius de fuga, ideo ut plurimum solet procedi ad citationem realem, & sic ad capturam & ob id de hac primò differamus, & primò scias, qd recole aliàs tibi dixisse in primà parte, quòd non est uerum simpliciter id, quod communiter à scribentibus traditur, quòd potest procedi ad capturam in quietate, etiam non procedentibus alijs quibus indicijs. intelligitur tamen id procedere, ut suprà dixi, præcedente aliquali informatione, non aliter, & ita serues. ¶ IN QVIT Et ne arbitrarium iudici procedere ad capturam

capturam, uel ad citationem uerballem, uel arcebitur potius procedere ad capturam, quam ad citationem?
 ¶ **Iv d x.** Bart. in l. consentaneum C. quomodo, & quando iu. dicit, & iudices semper possunt procedere ad capturam delinquentis, si uelint etiam antequam contumaciam contractam tamen ad id faciendum cogi non possunt per querulantem, nisi constituto delinquentem in contumacia solenniter, sed post contumaciam contractam tenentur iudices ipsi, si denegauerint ad capturam procedere ut ibi per eum, & sequitur Par. de Put. in lib. findi. in uerbo, captura. uersi. quia plerumque, & quando dubitatur de fuga, semper potest procedi ad capturam, ut per Marfil. in pract. crimi. §. constante. nune, & in fine. ¶ **F i s e v s.** † An captura permittatur solum in proprio territorio iudicis, an etiam in alieno.
 ¶ **Iv d x.** Barto. in l. quid sit fugitiuus. §. idem. ff. de edil. edict. & in l. sicuti. §. Aristo. ff. si ser. uendi. & l. requirendum de ser. fugi. dicit, quod permittitur in proprio territorio, tamen, nisi persequutio esset capta in proprio territorio, & delinquens continuata fuga se contulerit ad alium territorium, & ibi potest capi. argumen. l. quid ait lex. ff. de adul. & est hodie decisum in regno, quia licitum est officialibus insequi delinquentes intra territorium alienum per. xv. miliaria, & illum capere, ne delicta remaneant impunita, ut in c. incip. dictam & pluries. ¶ **F i s e v s.** † Nunquid, si quis clausit ostia domus sue, ut ibi non capiatur, possit iudex pro ipsum capiendum licite frangere ostia domus? ¶ **Iv d x.** Gloss. in l. plerique ff. de in ius. uoca. in in diuiduo decidit, quod sic. quam sequitur Par. de Pu. in lib. findi. in uer-

bo, captura. uersu. captus illicitè.
 5 ¶ **F i s e v s.** † Nunquid quolibet tempore potest permitti captura, etiam tempore feriato? ¶ **Iv d x.** Dicas. quolibet tempore permittitur, etiam feriato, secundum Bald. in l. si. C. de exhi. re. & Alexan. in l. j. §. nuntiationo. ff. de no. oper. nun. ¶ **F i s e v s.** † An in quolibet loco permittatur captura? ¶ **Iv d x.** Dicas, quod non, quia intra ecclesiam non permittitur, nisi pro atrocioribus delictis, ut habetur in authen. de man. princi. §. neque autem, & ibi Glo. & in l. ij. & ibi Cy. bar. & doct. C. de ius, qui ad eccle. confu. Imò etiam si sumus in delictis atrocioribus, requiritur, quod prius requiratur episcopus, qui concedat licentiam capiendi, secundum Sali. in authen. si quis ei. C. de adul. te. & Ange. in uerbo, fama publica, in materia capturæ. ij. col. colum. & habetur per Par. in tracta. iudicia. in uerbo, captura. uersi. an ualeat captura facta in ecclesia. quod etiam, pcedit etiam si delinquens sit in ostio domus, uel camiterijs ecclesiarum, secundum Ange. de Are. ubi supra, & Barto. in l. præfenti iu princip. C. de ijs, qui ad eccle. confu. sed hodie in regno statum consti. inci. Item statuimus, quod ecclesiæ. ubi cauetur, quod non licet reos confugientes ad ecclesiam capere, nisi in casibus a iure permissis. ¶ **F i s e v s.** † Quid si fiat resistentia per delinquentem? ¶ **Iv d x.** Licet potest offendi, & etiam occidi, si resistentiam facit secundum Ange. de Are. in lib. male. in uerbo. familiaris seu familia, & in uerbo. resistentia, & Iser. in consti. terminum uitæ. & Gram. decisio. xlj. quod procedit, si familia capiēs trahebat signa familiæ curiæ, quæ in illa regione ferre solet, sicut Aug. in addi. Ange. itellige transire captura est licita.

- 8 **I N Q V I.** † Nunquid capi possint illi, quibus est concessus saluus conductus, uel fidantia, ipsis non obstantibus, uel debeant ei seruari? **¶ I v d.** Bal. post Guliel. in l. j. §. non fuit autem. ff. de dol. dixit, qd aut saluuscōductus est concessus causa cognita, & cum rationabili causa, & est seruandus adeo, qd non permittitur captura: aut absque causæ cognitione, & permittitur captura, & saluus conductus non est seruandus: & istā doctri. Bal. sequitur Aug. ibidem. & Ang. de Are. in lib. male. in uerbo, fama publica, in materia capturæ in v. q. u. de tamen in quibus consistat hæc causæ cognitio, per Ange. in l. utimur. ff. de sepul. uol. ubi pulchrè loquitur. uide tamen Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, saluus conductus. & Marfi. in praxi cri. §. aggredior. nu. 104. & in §. quoniam. nu. 15. & §. constante. nu. 101. & Afflic. in const. pœnam eorum. xj. nota. & in const. Clemētiz. in vj. q. & in vij. not. & Signo. de Home. in consi. cj.
- 9 **¶ F i s.** † Nunquid malefactor possit perquiri in domo aliena in uiso domino domus? **¶ I v d.** Dico, quodd sic. & hoc propter utilitatem publicam, & hoc nisi dominus pateretur damnum, ut l. uenditor. in fi. ff. com. præd. & l. fluminum. §. fi. ff. de damn. infect. & l. j. §. denique Marcellus. ff. de aqua pluuiæ. arce. **¶ I N Q V I.** Videtur posse dici, qd non. arg. l. quosdam de meta. lib. xj. C. & l. iij. ff. de acqui. re. do. imò ingrediens uidetur teneri actione iniuriarum. l. iniuriarum. §. fin. ff. de iniur. **¶ I v d.** Dicas, ut supra dixi, propter utilitatem publicam.
- 10 **¶ F i s.** † Prosequere materiam capturæ domine iudex in ijs, quæ tibi uidentur utilia, & necessaria: nec expectes nostram interrogationē,

cum tu melius scis ea, quæ conueniunt, quam nos querere, **¶ I v d.** Dabo operam, ut tuo desiderio satisfaciā. & ideo scias, quodd si iudices pro capiendo delinquentem habuerint insufficientem familiam, licitè possunt mandare incolis, & ciuibus, ut eos adiuuent ad capiendum dictum delinquentem, & illi tenentur obedire. per not. in l. ij. & j. C. de ijs, qui latro. & l. j. de Nili aggerib. non rumpen. & ita dicie And. de Iser. in constit. regni, pœnā eorum. & in constit. regni, humanitatem. adeo, quodd illi, qui conuocantur ad auxilium curiæ, habentur loco familiarum curiæ intantum, quodd resistens eis, uel eos offendens, habetur ac si familiam curiæ offenderat, & ita punitur, ut latè habetur per Par. de Put. in li. synd. in uerbo, familiaris, seu familia potestatis. in prin. uide Luc. de Pen. in l. j. C. ut rusti. ad milita. offic. lib. xij. & Iaco. de Ayello in tra. de iure adhoz.

11 **num. 39. † Et aduertant officiales,** ut non permittant quid inhonestum, & illicitum fieri per dictos ciues conuocaros: quia ipsi officiales tenerentur de eo, ut per Par. de Puteo, in loco de quo supra. uersi. quia supra pluries est dictum. & adde, quod isti conuocati ad capiendum malefactorem, tenentur capere malefactorem, si possunt absque periculo suæ personæ, ut habetur per And. in d. constit. pœnam eorum. ad fin. **¶ I N Q V I.** † Durū mihi uidetur id, quod mihi nunc dixisti domine iudex, cum & hoc sit angariare subditos, quod non licet, ut cautum reperitur per regias nouell. pragm. incip. Audiuius etiā, qd cōpures. & ad nostras etiam aures peruenit, præterea conuocare uassallos, & subditos ad capiendū malefa-

malefactorem, nō est dubium, quinsit seruitium personale. l. j. §. fi. & l. fi. §. defensores. ff. de mu. & ho. & si cū quālibet res præsūmī libera. l. si quis ædes in princ. ff. de ser. urba. præd. multo magis habens, & sic huiusmodi seruitium personale nescio quo iure possit ita indistincte īponi ciuibus, & subditis, & alijs recolo, quod in sac. regio consi. fuit hæsitatum, an uniuersitas teneatur dare camerarium, seu exactorem reddituū baronis, & tamē post multa fuit decisum, non teneri, ut refert Casy. in deci. cxviii. inci. in causa magni Frācisci. ergo tanto fortius nō possunt adstringi ciues, & incolæ ad capiendos malefactores, & habetur p. Gra. in consil. xlvij. in ciuilibus, & in cōsil. cxlvij. ¶ F i s. Parū facit id, quod allegasti in contrarium eius, quod decisum extitit per dominum Iudicem, si rectē inīpiciantur. l. j. & l. ij. C. de ijs, qui latro, & regia prag. incip. Nos Ferdinandus, & c. assidue pensantes, & c. expresse cauet, ut ciues teneantur capere malefactores, & idem, si benē recolo, cauetur in. c. nuper apud Tranū. nimirum si iudices possint conuocare in auxilium ipsos ciues ad capturam malefactorum, cum & sine conuocatione teneantur eos capere, & si non possunt capere, tenentur saltem ipsi acclamare, adiutorium, adiutorium, ut in d. c. nuper apud Tranum cauetur, licet loquat de proditoribus regis. ¶ I v d. Placent mihi hæsitaciones uestre, & si benē considerentur an bo benē dixistis, & idē sub distinctione utriq; uestrum satisfaciā. Nā aut indifferenter, & semper pro quibuscumque libet condemnatis, & contumacibus officiales uolunt grauare subiectos ad capturā ipsorum, & ex hoc uitare expensas, & salarium, quod de-

bent præstare sufficienti familiæ, quatenus teneant apud se retinere, & tunc eis defalcabit salarium pro rata. arg. l. Seia de annu. leg. quam ad hoc allegat Bal. in §. phicisci, & firmat Par. de pu. in lib. find. ubi. §. in fi. & isto casu credo, quod benē dicat inquisitus aut uolunt conuocare ciues, quia forte ad eorum notitiam peruenit banitos contumaces, & rebelles cuius latitare in aliquo nemore, uel domo, & quia sunt in magno numero & familia quam habent, sit insufficientis. & hoc casu procedat decisio, & determinatio mea. §. allegata. ¶ Aduertant etiam iudices, & officiales, quod si fuerint requisiti ab alio iudice, ut ei concederent familiam eorum proquirendo delinquentem, quod tenentur illam concedere, etiam ad literas alterius iudicis, alijs tenerentur per no. in l. j. de ser. fugi. & habetur per Par. de Put. in li. findi. in uerbo familia uersi. an ex eo, quod fecerunt familliares. in. iij. col. ¶ Item caueant, ne unquā concedant licentiā, & potestatem capiendi delinquentes inimicis eorum, & querulātibz, ut cōmuniter fieri adsolet quia si contingerit fieri aliquem excessum, tenentur in sindicatu. ut est text. in authē. de colla. §. j. & l. j. ff. fur. aduer. nau. & insti. de oblig. ex quasi delict. §. fi. & Bar. in l. j. §. fam. ff. de pub. & firmat Par. de Put. in loco suprā allegato. uer. an ex eo. iij. col. circa medium. ¶ I n q v i. ¶ Quid si appellatur à captura, uel à licentia de capiendo, utrum debeat supersederi. ¶ I v d. Dicis, quod non, secundum Bar. in l. ab executione. C. quo. appel. non recipia. & l. j. ff. de cust. reo. & ponit Io. Mil. in sua pract. cri. in glo. prisioneros, num. j. fol. 63. ¶ Nec permittat iudex seruientes, & iudicū exequutores in capiendo teos contumelijs aut,

aut uexationibus afficere, & ullis eos interesse conuictijs, aut corpora libus iniurijs fatigare. Talia enim perpetrantes puniuntur, ut. l. omnes §. præterea nullus. C. de epis. & cle.

- 7 ¶ Et si mandat inquisitos capi, aduertat, ut licitè, & in casu permissio mander. aliàs ipsi inquisiti possent se defendere, & euadere manus famuliz, nec dicentur curiæ resistere, sed se defendere. l. j. §. si idè. ff. ne uis fiat ei, qui. & l. j. §. Offidius, ne quis eum, qui. & possent inquisiti cōuocare amicos, & uicinos ad resistendum. l. prohibitum. ff. de iur. fis. & l. contrā. C. de executio. li. xij. nec est procedendum ad capturam, nisi præhabita aliquali informatione, ut dicit Bru. in tract. de indi. & tor. in
- 8 ulti. q. & dixi suprā. ¶ F i s. ¶ An mulieres possint capi, & carcerari?

¶ I N Q U I. Videtur dicendum, qd nō per tex. l. j. C. de offi. diuer. iud. & in authen. sed nouo iure. C. de custo. reo. & in corpore, unde sumitur in authe. ut nulli iudic. §. necessarium uerò ubi habetur, qd iudices carcerātes mulieres honestas, etiam de crimine inquisitas puniuntur pœna capitali. ¶ I V D E X. Tu autem concludendo dicas, qd in regno aut mulier inquiritur de tali delicto pro quo secundum terminos consti. regni, etiā offerens dare fideiussores, non est liberanda, sed in uinculis debeat se defendere, & hoc casu etiam mulier est carcerāda, est doctri. Bal. in l. j. ff. qui satisda cog. ubi dicit, qd contrarium seruant statuta locorū, & sunt seruanda etiam in mulieribus. Cū ergo constitu. regni, humanitatem. in certis casibus, ut ibi non obstante oblatione fideiussorum, debeat quis carcerari, & generaliter loquatur, non distinguens inter fœminas & masculos sequitur, qd generaliter

intelligatur, cum in masculino nomine etiam in pœnalibus comprehendatur fœmininum, ut. i. si quis id quod. ff. de iurisdic. om. iud. & ibi late per Doctō. aut sumus in casibus, in quibus quis admittitur ad oblationem fideiussorū extrā carceres, & tunc seruatur id, qd dicitur in. d. authen. sed nouo iure, & itā hodiè seruatur in magna curia uicarie, ut refert Gram. in decisio. 33. ¶ F i s.

- 9 ¶ Sed quid si mulier est condemnata ad aliquam pœnam pecuniariam, & eam non potest soluere, an luat in corpus? ¶ I V D. Et dicas, qd sic, ut est text. in. d. l. si quis id, quod. ff. de iurisdic. om. iud. & potest detineri, & carcerari, donec soluat. quia qd est in. d. authen. sed nouo iure, habet locū in principio causæ antè condemnationem, & illi, qui in principio causæ admittuntur ad faciendas defensiones extrā carceres, post condemnationem carcerantur, & non sunt amplius priuilegiati, cū nihil aliud remaneat faciendum, ut decidit Bal. in. l. neque. §. qui in ius uocatus. ff. de in ius uoc. nec obstat, quodd text. in. d. authen. sed nouo iure. dicat, qd etiā pro pecunia fiscali quis nō carceratur, quia non loquitur de pœna descendenti ex delicto, sed functionibus fiscalibus debet tamen haberi consideratio ad carcerem, in quo donantur mulieres, secundum Gra. in loco suprā allega. ¶ F i s c v s.

- 20 ¶ Quæ nam causæ cognitio debeat interuenire antequam procedatur ad capturam? ¶ I V D. Dicas, quodd debet esse causa criminalis, pro qua secundum formam consti. regni, parati date fideiussoriam cautionē non liberantur, aliàs non debet procedi ad capturam, maxime si uult cauere, ut cauetur in. c. statuimus, ut nullus. item non potest procedi ad capturam

capturam absque consilio iudicum, & assessorum, ut in capite. item caueant iusticiarij, item quod expediat ordo, & licentia de capiendū, alijs stipendiarij non possunt ad ea peruram procedere, ut in. c. item stipendiarij. item quod precedat aliquis informatio, ut supra saepe dixi. item, quod committatur captura in proprio territorio, non alieno nisi, ut supra dixi. item, quod non committatur, q̄ fiat in Ecclē. ut. s. dixi. item, quod sit subditus capiendus ipsi iudici committenti capturam, ut dicit Par. de put. in lib. de sindic. in uerbo, captus illicitē, per. l. sed & is. ff. de in ius uoca. † Et est aduertēdum, quod si aliqui famuli curiæ cāperint aliquem banneum, possunt eum consignare alicui officiali, seu, sindaco inueneritatis, ut ipsum cautē teneant, donec ipsi redierint cū maiori familia ad ipsum capiendū, ut est tex. in authen. si quis ei, C. de adulte. & not. etiam Ange. ab Aret in libro maleficior. in uerbo, qui iu. dict. Gaium. peti. & Car. iu. in prin. quod nota pro alguzerijis, magnæ curiæ, & prouinciarum.

¶ Vel eos verbaliter citari faciat. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Citatio debet fieri nisi prius informatione per iudicem.
- 2 Citatio nunquid debeat continere cām.
- 3 Citationis forma quæ nam sit.
- 4 Citatio debet continere nomen iudicis.
- 5 Itē debet continere peremptorium & 6.
- 7 Et an debeat continere locum.
- 8 Citatus ad informandum debet personaliter comparere, & 9.
- 10 Mulier si nult declinare forum, debet

personaliter comparere.

- 11 Maritus an possit comparere pro uxore absque speciali mandato.
- 12 Pupilli an possint in criminalibus comparere per procuratorem.
- 13 Procurator non legibus cōstitutus per mulieres coniugatas admittitur saltem ad allegandas causas absentia.
- 14 Vniuersitas in criminalibus comparere per sindicum leg. instructum.
- 15 Procurator au. & quando in criminalibus admittatur.
- 16 Citatio debet habere datā diei, & anni, & mensis.
- 17 Citatio debet committi nuntio.
- 18 Sed non aduersæ parti.
- 19 Citari potest quis per iudicem ore proprio.
- 20 Et etiam per tabellionem.
- 21 Banniti ex alio delicto perdunt priuilegium comparendi per procuratorem.
- 22 Citatio debet continere congruū tēpus.
- 23 Vniuersitas qualiter constitutatur in contumacia.
- 24 Vniuersitas potest compelli ut constituat sindicum.
- 25 Citatio an sit in scriptis semper facienda.
- 26 Citatus an teneatur comparere ubicūque accesserit iudex.
- 27 Citari an quis possit per iudicem loci delicti extra territorium.
- 28 Citatio facta domi nunquid ualeat nō facta perquisitione, si citandus est in ciuitate.
- 29 Citatio facta domi, ubi nullus habitat quando ualeat.
- 30 Carceratus an possit citari.
- 31 Citatus ad pœnam arbitrio iudicis inferendam, quomodo condemnabitur.
- 32 Bannitus an possit citari.
- 33 Vagabundus ubi debeat citari.
- 34 Citatio facta die feriato nunquid ualeat, 35. 36.
- 37 Citatio per edictum quando permittatur.

C 2 Citatio

38 Citatio an ualeat, si est erratum in nomine.

39 Citari an possint delinquentes, si non constat de nomine eorum, sed de signis.

40 Citatio sine assignatione diei nunquid ualeat.

FISCVS.

ENARRASTI nobis qualiter debeat procedi ad capturam personalem, & quia non semper potest haberi persona, & procedi ad capturam, sed est necesse, ut deueniatur ad uerbalem citationem, idcirco iuxta initium ordinem proseguere, qualiter in ea iudex debeat uersari.

1 **INDEX.** † Si uero contigerit reos criminis reali citatione non posse obstringi, iudices uisa informatione, percunctatisque diligenter indicij, iubeant ipsos uerbali citatione apprehendi. Debent enim uidere, & percunctari citationem, licet delictum sit eis notorium, unde habetur in Genesi, quod Dominus, cui nihil est absconditum, dixit, Descendam, & uidebo, utrum clamor qui ad me peruenit, sit ita, an non, ut sciam, ut c. Deus omnipotens. §. fi. & c. sequen. l. j. q. j. Sic enim docet Ioan. Mil. in praxi cri. in gl. uis. nu. j. fol. 29 & ita docet esse practicandum Bru. in tract. de indi. & tor. in ult. q. & ita nouissime cauetur per regiam nouell. prag. condi. per Cas. Maie. incip. quoniam huc. usque ubi cauetur sub poena falsi, ut nulla citatio ad informandum expediatur, nisi uisa informatione.

2 **IUDICES** † **FISCVS.** † Illud primo querimus, nunquid in citatione sit inferenda causa, ob quam quis citatur. **IUD.** Bald. in l. nullus. C. de exhiben. reis arg. illius text. dicit, quod non est necesse, quod in citatione exprimat causa, & crimen, pro quo quis uocatur

in iudicium, sed sufficit, quod citetur quod compareat coram Iudice ad se excusandum a quadam accusatione porrecta contra eum, licet in ea non exprimat ad quid, remittit se tamen ad Gl. in c. ij. de dilatio. & ibi Anto. de But. tenet idem, quod Bal. & idem uere sequi. Afflict. in const. humanitatem, in xvj. nota. idem uidetur uelle Bart. in l. inter accusato rem, uersicu. pro declaratione quatero. ff. de pub. iud. & ibi uide Imo. & idem tenet Saly. in l. absentem. C. de accu. uersicu. quatero tertio an in schedula, & recte intuenti idem uidetur uelle Ange. de Arc. in lib. male. in uerbo, iudex commisit, quod Caius. & Mari. Soz. in tract. de cita. in. xx. artic. nu. 9. post multa hinc inde distinguit, quod aut nos loquimur in iudice delegato, & est inferenda causa, aut loquimur in ordinario, & hoc casu, aut queritur, utrum citatio ualeat quo ad finem, ut citatus teneatur comparere, alias posset puniri de inobedientia, & contemptu, & potest puniri, aut quo ad hoc, ut in aliqua causa reputetur contumax ita quod in illa possit procedi contra eum tanquam contra contumacem, & erit secus, quia requiritur causæ expressio. Abbas. in c. licet extra, de accusa. dicit, quod si de longinquo sit citatio, inferenda est causa, si de propinquo, de necessitate non est inferenda causa. Card. in clemen. ij. ut lite pen. tenet, quod est exprimens causa, & firmat Pet. de Mo. for. in const. edictorum, sed Afflict. in const. si quæ nostrorum in. v. not. tenet distinctionem. Maria. Soz. quicquid tamen sit, quotidie praticatur, quod inferatur causa. **FISCVS.** † Ediffere nobis formam citationis. **IUD.** Libenter faciam, & ideo satis, quod forma citationis erit hæc, uidelicet

D:

Ad tenens: Cor. conueniens, et quod ad quod ut non in inferenda causa, aut loquimur in ordinario, quod aut nos loquimur in iudice delegato, & est inferenda causa, aut loquimur in ordinario, & hoc casu, aut queritur, utrum citatio ualeat quo ad finem, ut citatus teneatur comparere, alias posset puniri de inobedientia, & contemptu, & potest puniri, aut quo ad hoc, ut in aliqua causa reputetur contumax ita quod in illa possit procedi contra eum tanquam contra contumacem, & erit secus, quia requiritur causæ expressio. Abbas. in c. licet extra, de accusa. dicit, quod si de longinquo sit citatio, inferenda est causa, si de propinquo, de necessitate non est inferenda causa. Card. in clemen. ij. ut lite pen. tenet, quod est exprimens causa, & firmat Pet. de Mo. for. in const. edictorum, sed Afflict. in const. si quæ nostrorum in. v. not. tenet distinctionem. Maria. Soz. quicquid tamen sit, quotidie praticatur, quod inferatur causa.

For. lib.

set. De mādato magnifici Straticoti Salerni citetur, moneatur, & requiratur peremptoriē talis de tali qualis. prima curia regenda hora solita causarum in iudicio compareat, & corā dicto Domino Straticoto ad ipsum, & eius curiam informandum de nonnullis tangentibus seruitium curiæ coadiutoris, & signanter super querela contra eum exposita per talem, de homicidio cōmisso in personā talis, sub pœna uncia auri quinquaginta, aliās ipso citato relato, & non cōparente procedetur, ut iuris est, contra eum eiusq; bona, & referetur, &c. Datum Salerni, &c. sub die, &c. Demū fiat altera citatio contrā eundem ad recipiendum copiam capitulorum, & erit forma talis: Citetur, moneatur, & requiratur T. quali. prima curia regenda compareat coram nobis in nostra curia, hora solita causarum, recepturus copiam capitulorū specialis inquisitionis contrā eum formata ad querelam T. de homicidio commissio in personam T. de anno, &c. de mense, &c. regnantibus, &c. dominante, &c. sub præsidentatu, &c. in loco, &c. aliās ipso citato, relato, & non cōparente procedetur, quali. iuris datur, &c. ¶ *¶ § c v §.* Auditū percepi formam citationis, declares modo particulariter, & simpliciter in ea apposta, ut sciam undē, & ad quid debeant ea proponi. ¶ *¶ I v d x.* Audistis, quia dixi de mādato magnifici Straticoti, &c. hoc iō dixi, quia exprimi debet nomen iudicis, ad cuius instantiam emanatur citatio, ut in c. præterea. de dila. & probatur in cōsti. regni, edictorum, ¶ *¶ Dixi :* & requiratur peremptoriē, quia hoc uerbum peremptoriē, semper in citationibus debet exprimi, aliās nulla essent, ut habetur in con

stit. edictorum. & ibi per Afflic. per quam constit. est correctā l. ad peremptorium. ff. de iudic. qua cautum erat, quod tribus citationibus præcedentibus peremptorium mitteretur: hodiē uerō in toto regno fit una citatio cum peremptorio pro tribus, quæ habet vim trinæ citationis, ut latē per Afflic. ubi supra. in primo nota. ¶ *¶ Vnum* scias, quod licet non ponatur peremptorium in citatione, si tamen cōtinet æquipollens, ut si dicat: mandetur tali, quod ad primam iuris compareat, aliās elapso termino in citatione comprehenso ulterius nō expectabitur, sed contrā eum procedetur, quali. iuris. idem est, ac si peremptorium contineret, secundum Afflic. in d. consti. edictorum. per doctri. Abba. Sicu. in c. causam, quæ ij. col. de rescrip. quia non refert, quid ex æquipollentibus fiat. c. licet ex quadam. de testi. ¶ *¶ Et si est iudex ordinarius*, qui citauit, ualet citatio. & si non exprimat locus, in quo debet comparere, quia intelligitur de solito secundum Affli. ubi suprā. in vij. not. secus, si non est ordinarius. ¶ *¶ Dixi:* personaliter ad informandum, cō, quia citatus p causa criminali, ubi uenit imponenda pœna mortis ciuili, uel naturalis, uel alia corporis afflictiua, debet personaliter comparere, ut l. seruum quoq; §. publicē. ff. de procu. & in l. accusatore. §. ad crimen. ff. de pu. iu. & probatur per illam consti. ¶ *¶ Limitatur* tamen hoc pluribus modis: primū in mulieribus coniugatis, quæ in quibuscūque causis capitalibus citari nō possunt, ut in iudicio personaliter compareant: sed possunt comparere per suos procuratores legitimē, & specialiter instructos ad lic respondendum capitulis, & ad sic se exanun

dum per constitutio regni, incipiē. generalia iura. & licet illa constitutio loquatur tantū in mulieribus cōiugatis, extenditur tñ ad uirgines, & uiduas honestas, nō autē ad meretrices: secundū Andræ. & Afflic. in d. constit. debent tamen ipsæ mulieres tempore p̄lationis sententiæ personaliter comparere, quia sententia proferri non debet in personam procuratorum, sed i ipsi mulieribus p̄sentibus, secundū Afflic. in d. constit. oīa uero not. & priuilegium dictæ consti. habet locum etiam in mulieribus inhonestis cōiugatis, ut per Afflic. ibi. in ix. nota. ¶ Vnum tamē scias, quod si mulier uoluerit declinare forum iudicis citantis, debet personaliter comparere, ut cauetur in ritu magnæ curiæ uicariæ, incipien. item, q̄ si qua mulier. ¶ F i s.

¶ Quid si maritus compareret pro uxore absq; speciali mandato, an admittatur? ¶ I v d. Pet. de Mo. for. in dicta consti. editorum. dicit, quod non: sed requiritur, q̄ in hoc habeat speciale mandatum, nec sufficit generale, quod habet à iure: per l. maritus. C. de procurato. sed Bartolo. de Cap. ibidem uidetur tenere, q̄ maritus admittitur, licet non habuerit speciale mādatum, per tex. alius constit. sed mihi placet magis opin.

¶ Pet. ¶ F i s. ¶ Nunquid dictum priuilegium comparendi per procuratorem extendatur ad pupillos? ¶ I v d i x. Dominus Petrus de Mo. for. in ea. constit. decidit, quod sic. per consti. minorum iurā. & idem tenet

¶ ibi Bartolom. de Cap. ¶ Et si pro mulieribus cōiugatis comparuerit procurator nō legitimē cōstitutus, admittit̄ saltem ad allegandū causas absentię, ut in c. fi. extrā, de dila. & firmat Bart. de Cap. in dic. constit.

¶ nume. 21. ¶ Limitatur secundū, ut

non procedat in uniuersitatibus etatis pro causis capitalibus, q̄a possunt comparere per syndicum legitimē constitutum, & specialiter instructum ad ipsum crimen cum speciali mandato iurandi corporaliter, ut est in regno prouisum per d. consti. generalia iura. & ibi per Afflic.

¶ Tercio limitatur, ut non procedat, quando citantur speciales personæ ad minus numero decem, quia possunt comparere per syndicum in quibuscunq; causis capitalibus, exceptis criminibus hærelis, & læsæ maiestatis, ut est text. in ca. statui-mus, ut quoties personæ. Alios uerò casus, in quibus potest in criminalibus constitui procurator, uide per Specu. in tit. de procu. §. j. uersi. sed fallit p̄cedens regula. Adde tamen, quod per c. incip. idem studio. erat prouisum ad hoc, ut speciales personæ possent constituere syndicum, quod fuisse ultra decem: sed p̄ualet id, quod dicitur in d. c. statui-mus, ut quoties. tanquam post-

¶ Dixi etiam: datum sub die, q̄a in mandatis debet esse data diei, & anni, & mensis, aliās non ualere, ut l. si qua beneficia. C. de diuer. re. & Gloss. in capitu. quoniam

¶ contra falsam, extrā, de pro. ¶ Debet autem citatio cōmitti seruienti curiæ, ut in c. cum parati. extrā, de appella. & c. quoniam cōtrā falsam. extrā, de proba. & Specu. in titu. de cita. §. sequitur. & non obstat si committatur nuntio alterius curiæ, & superioris, ut tenet Bart. in extra, ad reprimendum. in uerbo, per nuntium. quo. in l. a. ma. cri. pro. & hoc est uerum, quando dictum est in citatione tibi iurato nostræ curiæ, uel alteri seruienti cuiusuis curiæ, & sic p̄cedente citatione, & commissione, ut latē per Ioā. Mil. in praxi. cri. cuiusuis

18 cuiusvis alio rogato. † Sed non potest parti aduersæ committi citatio, ut cauetur in constit. regni, edictorum. & ibi per Affli. in ij. no. † Potest tamen ore proprio per iudicem citari, ut l. ij. C. quomodo, & quando iudex. † Item potest citari per tabellionem, & ipse tabellio potest testificari de citatione per se facta, ut habetur latè per Ioā. Mil. in sua praxi. cri. in glo. præfens. nu. 40. fol. 21 xliij. † Addas tamen iis, quæ supra dixi, quod licet aliquæ sint personæ, quæ possunt per procuratorem comparere, id procedit, nisi aliàs ipsæ personæ essent bannitæ ex alio delicto, quia perdunt dictum priuilegiū comparendi per procuratorem, tam in criminalibus, quàm civilibus, ut dicitur ritus magnæ curiæ uicariæ, 22 incip. Itē si aliquis, uel aliqua. † Debent etiam esse aduertiētes iudices, ut in citationibus apponāt tempus congruum secundum distantiam locorum in accessu, in comparatione. alias reddūtur nullæ, quia factæ sunt infra angusta tempora, secundum Spec. in tit. de cita. §. j. uersi. item, quod facta est intra nimis angusta tempora. & in eo. tit. §. secundo. uersic. sed nunquid. dicit, quod iudex considerata distantia locorum, & qualitate personarum, uiarum, & negotij, moderatum tempus citatione ponere debet, ut probatur in c. quo ad consultationem. de re iudicata. & extra, de appellationibus. c. pastoralis. & dicit Bald. in l. aut qui aliter. ff. quod ui, aut clam. quod si citatio fiat tempore tali, quo citatus non potest uenire, citatio erit nulla. & latissimè ultra omnes prosequitur Affli. in consti. causas alias. in quarto no. & in constit. si quem no. 23 strorū. vij. no. ¶ F i s. † Dixisti mihi paulò antè, quod uniuersitas citata

potest per procuratorem comparere, quomodo ergo citabitur, ut in contumacia cōstituatur? ¶ I v d e x. Bald. in l. j. §. quibus. ff. quod cuius. uni. nomine. dixit, quod si uniuersitas non habet syndicum, tunc dicitur personaliter citata, quando citatur congregata in loco solito cōgregari. ut dicit Glo. in l. non potest dolo. ff. de reg. iur. itē dicit An. in l. ut pfectus. C. de anna. exce. quod potest affigi citatio in locis publicis, ita quod in publicam notitiam deueniat. & Bald. sequitur in d. §. quibus. non tamē uniuersitas constituitur in contumacia, si non fuit congregata secundum eum. Luc. de Pen. in l. fin. iij. col. C. de re mi. lib. xij. dicit, quod quando citanda est uniuersitas sufficit citare primates, uel rectores eius. Nō enim est citatio singulorū auribus incutanda. Et sequitur Alexan. in confi. cvj. iij. lib. incip. magnifi. Prætor. & tunc citabitur uniuersitas per rectores, & eorum officiales, quādo noluit se congregare in loco solito. secundū Inn. in c. humilis. de maio. & ad hoc Affli. in constitu. dubitationē iuris peritorū. in ij. no. refert opiniones, & tandem dicit, quod sufficit, quod executor legat citationem in platea, & hoc dicit tenere Luc. de Pen. in l. prouincialiū. C. de cro. mi. anno. lib. xij. & Bal. in l. etiam. C. de execu. re. ind. dicit, quod si uniuersitas non est congrua, ponitur citatio in loco, ubi consueuit congregari, & si clauditur porta ciuitatis, ponatur citatio in porta ipsius. Sed Io. Mil. in d. præf. cri. in glo. præconio. fol. lv. nu. 42. tangendo quæstionem distinguit, quod aut uniuersitas delinquit in rebus, & negotiis uniuersitatis. primo casu si delinquit in rebus uniuersitatis sufficit regri, & citari rectores uniuersitatis,

uerſitatís, uel maiorem partem, uel ſyndicū, uel præſidentes uniuerſitatís. p. l. municipibus. ff. de condi. & demon. ſecundo uerò caſu, qñ uniuerſitas deliquit extrà res, & negotia uniuerſitatís, tunc debet citari p. tubam, uel campanam uoce præconia, edicto ſoleniter facto, & in albo propoſito, ita ut poſſit in eius noti-
tiam peruenire per l. j. §. item cum ex edicto perëptorio. ff. quæ ſen. ſi. app. reſcin. & ita pertranſit. & hîc
opinionem ego tenerem cum ſit tu-
tior in practica. ¶ Et ſi uniuerſitas non habet ſyndicum, poteſt per iudices cõpelli ad ipſum creandū, ut eſt tex. in l. ergo. §. creditoribus. ff. de fideicommiſ. liberta. & Bar. in l. ſolent. in ſi. ff. de alimētis & cibariis. & l. j. ff. de cura. bo. da. & ff. de adminiſtr. tuto. l. iij. §. ſed non erit.

25. ¶ **F i s c u s.** ¶ Nunquid citatio de neceſſitate requiratur fieri in ſcriptis? ¶ **I v d.** Dicaſ, quòd conſtit. regni. edictorum, proit ibi not. Affli. in vj. no. uidetur uelle, quòd poteſt fieri etiam ſine ſcriptis. & ſic iudex ſolo uerbo poteſt ordinare nuntio, quòd citet tale, dummodo citatio ſit certa, & dicat hoc procedere, ubi illa commiſſio de citando non negatur: quia tunc debet per teſtes p. bari. Item dicit non habere locum, ubi ciuitates, uel loca haberent priuilegium, quòd non poſſent citari ſolo uerbo, niſi facta commiſſione in ſcriptis. Item dicit non procedere, ubi perſona citanda eſſet illuſtris. Item, niſi citatio fieret extra prouinciam: quia iſtis caſibus eſt omnino fienda in ſcriptis. Adde quòd erat regia nouel. prag. edi. per Cæſ. ma. iucip. quoniam huc uſque qua cauetur, quod citationes extrà ciuitatem Neapo. non expediantur, niſi prius uiſa informatione per iudi-

cem, & ſubſcribatur per eum. **F i s c u s.** ¶ Nunquid ſi tempore expeditæ citationis officialis fuerit in una terra, & tempore comparitionis ſit in alia, teneatur ibi comparere citatus? ¶ **I v d e x.** Afflict. in conſtitu. edictorum. in vj. not. mo- uet difficultatem. tandem dicit, qd ſi officialis conſueuit in illis locis iudicare, debet in illis locis, ubi reſidet, citatus cõparere non tñ debet uagari: quia non licet ei uagari cum detrimento alterius. ¶ **F i s c u s.** ¶ An ratione delicti quis poſſit citari extrà territorium? ¶ **I v d e x.** Io. Andr. in c. Romana. §. contrahentes. de foro compet. libr. vj. tenet, quòd ſic, etiam non requirendo iudicem illius territorij, & talis citatio afficit citatum, & idem dicunt Iacob. de Are. & Cyn. in l. ſin. ff. de iuriſ. omni. iudi. & Ioan. Mona. in d. §. cõtrahentes. ſed Ange. in l. ſi. ff. de iuriſ. omnium iudi. dicit, qd opus eſſet Cæſarea deciſione. nam nonnulli Doct. tenent, ut reſert Inno. in c. ſin. de foro compet. quòd aut queritur, an poſſit citari quo ad hoc, ut poſſit procedi contrà bona exiſtentia in territorio citantis, & poteſt: aut ut poſſit procedi contrà perſonā, & non poteſt: alij dicunt, quòd etiam poteſt citare quo ad perſonā, ut ibi reſert Inn. Ioā. de ligna. in cle. paſtoralis. de re iudic. dicebat, qd iudex delicti debet committere iudici, ubi degit delinquens citandus, ut citetur ad hoc, ut poſſit afficere perſonam: & idem tenet do. Anto. in c. ſi. de foro compe. nam hoc caſu ſi talis non cõparebit, uerè eſſet contumax in loco, ubi iuſſus fuit cõparere per ſuū iudicē domicilij. argu. l. ſi ut proponitur. ff. de fidei. & hoc placet Ioā. de Ligna. & Ioan. Andræ. in clem. paſtoralis. Ioan. Calderi. ibidem dicit, quod

cit, quòd quando ignoratur, ubi delinquens esset, potest citari tanquā wagabundus per iudicem delicti, in quo delinquens citatus est, & non comparens potest contumax reputari per iudicem loci delicti, & in loco delicti, sed si delinquens alibi facit copiam sui, tunc iudex delicti debet prius requirere iudicem, sub quo degit, ut moneat, uel citet delinquentem, quo casu non comparens potest contumax reputari subdit tamen Calderi. q̄ si uellet quis tenere opinionem, quòd iudex delicti possit per se citare delinquentem extra territorium non requisito iudice ipsius, posset, quia eam tenent Pet. Jac. de Are. & Cyn. in l. omnes §. uerum si apparitor. C. de episc. & cleri. sed Barto. in l. j. ff. de requi. re. dicit, quòd quando sunt plures iudices habentes iurisdictionem separatam, omnes tamen dependent ab uno principe, tunc potest uerbo citari in alieno territorio: si uerò sunt iudices habentes separatas, & distinctas iurisdictiones, quia sunt sub diuersis principibus, ut unus Papæ, alter Imperatoris, tunc unus non potest citare in territorio alterius, cui non subest. bene tamen uerum est, dicit Barto. ibidem, quòd iudex loci delicti non potest citare in loco maioris iudicis, a quo habet iurisdictionem, quia non potest tunc propter eius reuerentiam. argu. not. in l. iij. §. si tam uicinum. ff. de dam. in fest. aliqui tamen tenent opi. Bart. non esse tenendam, & ponunt aliam opin. ut per Maria. Sozi. latè in cap. postulasti. de foro compet. nu. 13. quem uideas. sed Afflic. in constitu. edictorum. in xij. not. prima questio ponit questionem. tandem relatis opinionibus dicit. quòd opinio tenentium quòd iudex ratione delicti

potest citare extra territorium, non est usquequaque tuta, & dicit, q̄ ex hoc per regem Ferdinandum primum fuit factum. ca. incip. cum nullo liceat edictum, quo statuit, quòd nullus iudex p̄ quauis causa audeat citare aliquem extra regnum existentem in territorio, qui non sit de iurisdictione regis, & quòd ille nuntius, qui citabit, punietur pena publicationis omnium bonorum, & alia reseruata arbitrio regis subdit tamen ibi Afflic. quòd si ille, qui uult citari, habet domum in regno, potest in domo citari, & ita residet, sed parcat mihi reuerentia sua, non soluit questionem, quia prouisio regis Ferdinandi loquitur, quando citandus degit in loco non subdito regi, & sit diuersæ iurisdictionis. & sic remanet questio in soluta, quando sunt officiales dependentes ab eodem rege, & citandus delinquens degit in loco subdito ipsi regi. Ego autem saluo semper meliori iudicio, tenerem illam opinionem in casu proposito, quòd potest citari delinquens existens in loco subiecto superiori, a quo officialis illius loci, & officialis delicti dependent, requirendo iudicem illius loci, ut citari permittat, secundum opi. supra relata. & ille iudex requisitus tenetur ad hoc, motus auctoritatibus supra relatis, & ex regia noue. Prag. edita per Cæsa. maxie. inci. renouamus etiam aliam quæ cauetur, quòd uicerex regni Sicilia tenetur ad requisitionem huius uiceregis capere delinquentes in hoc regno, & ibi degentes. & remittere ad eum, & sic è cōuerso, unde si hoc procedit in citatione reali, in qua est maius dubium, fortius hoc behet procedere in citatione uerbali. sic etiam statuitur per aliam Pragmaseque. incip. item quòd officiales, qua

qua similiter statuitur, quod officiales regij huius regni tenentur capere delinquentes extra territorium, & illos remittere ad officiales territorij, in quo deliquerunt. & ita firmat Ange. in lib. malefici. in uerbo iudex commisit. ¶ **F i s.** Vtrum citatio facta domi non facta perquisitione per ciuitatem, si citandus reperitur in ciuitate, ualeat? ¶ **I v d.** Afflic. in constitu. citationis, litera in pri. no. per illu. tex. firmat quod non ualeat, quia debet perquiri in ciuitate, si adest citandus, & personaliter citari. & si eius copia haberi non potest, tunc fiat citatio domi. & haec est opinio Bar. in l. iij. §. praetor ait. ff. de damn. infect. approbata nunc per d. constitu. citationis litera, & quando facta dicta diligentia fieret citatio domi, non audiretur citatus, dicens citationem ad eius noticiam non peruenisse, ut per Afflic. in d. constitutio. citationis litera. in fin. Bald. tamen in l. consentaneum. col. pen. in fin. C. quo. & quando iud. dicit, quod sufficit, quod nuntius de directo uadat ad domum citandi non facta perquisitione, & ita seruatur ubique. & haec expositio Bald. uidetur approbata per regiam pragmati. incipien. quilibet. quae loquitur alternatiue, quod quis citetur personaliter, uel domi. & ita tenet Maria. in sua practica, in titu. de citatione. nu. 103. ¶ **F i s c v s.** ¶ **Q u i d** si in domo. solite habitationis natus habitat, an ipsi possit citari. ¶ **I v d e x.** Afflic. in d. consti. in iij. not. dicit, quod sic. & ualeat citatio si seruetur forma dictae constituti. ut. si citatio in limine domus affigatur, sub testimonio duorum, uel trium, & elapso termi. xxx. uel xl. dierum, & non comparent citato, reputabitur contumax: & sic citabitur ut ual-

gabundus, ut ibi per Afflic. in iij. nota. & scribatur ad cautelam, per quot dies steterit citatio affixa in limine domus: secundum Afflic. ibi in. v. nota. & quando affigitur citatio in limine domus, debet legi coram testibus, & publicari, ut per Afflic. ibi. secundo quæro, & hoc si seruatur, non audietur, si postea compareret, & allegat non peruenisse ad sui. noticiam, ut ibi. & notandum est quod tunc demum tempus. xxx. uel xl. dierum est de substantia in citatione, quando nullus est in domo citandi, alias deberet poni tempus arbitrio iudicis statuendum, ut per Afflic. ibi. in. vj. nota. & an ualeat citatio facta ad hospitium terrae, uide Bartol. in l. j. §. permittit uersi. quæro. nunquid sufficit citari. ff. de lib. agno. & an possit fieri ad domum conductam, dicas, quod sic. secundum Cardin. in cle. pri. x. no. de for. compe. & an citatio ad apothecam ualeat Bartol. in l. iij. §. praetor ait. ff. de damn. infect. ij. colum. in fin. uersicu. item quæro. & in l. j. §. habitare. ff. de ijs, qui deiece. uel effud. & Lanfran. in cap. quoniam contra. in uersicu. citationes. de probatio. uide Marfil. in practi. crimin. §. attingam. nume. 20. ubi plenè.

30 ¶ **F i s c v s.** ¶ **N u n q u i d** citatio facta carcerato ualeat? ¶ **I v d e x.** Bartol. in l. ij. ff. de in ius uoc. per illum textum dicit non posse citari, quod est uerum, si iudex sciat illum esse carceratum. sed Glos. & post eam. Ioan. de Imol. in l. is qui reus. ff. de pub. iud. tenet, quod potest citari, & quod tenetur mittere procuratorem, si illum facere, & habere potest, & hoc procedit in carcerato propter culpam suam. tunc uero uideas Maria. Sozi. in tracta. de citatione. articu. v. in xxv. quæ. ¶ **E s t** notandum

randum, quod si quis citatur ad pœnam iudicis arbitrio inferenda, talis citatio tenet, & si non comparer, condemnatur ad tertiam partem bonorum mobilium, secundum Afflic. in constitu. pœnam no uem unciarum. in iij. no in. ij. quæstio. ¶ *Fis c v s* ¶ An bannitus, exulatus, aut deportatus possit citari ab eo iudice, qui eum banniu it, expulauit, aut deportauit? ¶ *IN Q V A*. Vide tur dicendum, quod non possit citari, quia non potest tute accedere ad illum locum, ergo cum non teneatur comparere, non uidetur ibi posse citari, ut in capitu. accedens. extra ut lit. non concess. & hoc uide tur sentire Cyn. in terminis alterius quæstionis: an bannitus possit iterum banniri. in l. ij. C. ut intra cer. temp. & per Barto. in l. aut damni. §. denique. ff. de pœn. & per Alber. de Ros. in quæ. statutorum. quæst. xxvj. pro qua conclusione facit. l. ij. §. penulti. ff. si quis cau. & quod nota. in l. Fulcinius. §. quid sit autem latitare. ff. qui. ex ca. in po. ea. idem uoluit Bal. in l. decernimus. C. de sacrosanct. eccle. ver. uenio ad secundum. ¶ *Fis c v s*. Sed mihi uidetur distinscẽ posse citari, & quod sibi debeat imputari, ex quo propter suum delictum se posuit in tali necessitate, & ideo sibi non est succurrendum. l. si fideiusso r §. necessa ria. ff. qui satisd. cogan. & ff. ex qui. cau. maio. in l. qui data. ¶ *I v d*. Ioan. And. in addi. Specu. in tit. de accusa. §. sequitur. Item quid si bannitus, in tertia parte dicit, quod si scitur, ubi sit bannitus, debet requiri, & dari sibi securitas ueniendi. de quo la rissimẽ tractat Nellus in tra. banni. in prima parte primi temporis, in iij. quæstio. pro quo est Glo. in l. is, qui reus. ff. de pu. iu. & ibi Alber. de

Rosa. nu. 6. & Gl. in l. ij. ff. de custo. reo. & ibid. Alber. de Ros. Sed idem Alber. in l. præfenti. C. de ijs, qui ad ecclesi. confu. latius tangendo quæstionẽ post multa hinc inde distinscitur, quod aut itẽ bannitus accusatur de crimine, quod imponit pœnam relegationis maiore, & in qua per procuratorem se defendere nequit, nec in absentem ferri sententia, & isto casu procedant prædicta. verum isto casu debet carcerari bannitus comparens ex secundo delicto, ex quo propter fugam primi criminis effectus est fugitiuus, & suspectus. aut accusatur de crimine, quod imponit pœnam relegationis minorem. & in quo potest per procuratorem se defendere, & in absentem ferri sententia: & non debet concedi isto casu securitas, sed dubium facit ca. regis Roberti. incip. regenti curiam vicariæ. & ad quod dicit Afflic. in constitu. elementia. in ij. not. net. an autẽ bannitus. in si. ubi hĩ, q̃ bannitus pro uno crimine ad instantiã unius, nõ põe ad instantiã alterius banniri. sed cõtrarium uoluit ritus magnæ curiæ vicariæ. incip. itẽ si aliquis bannitus, aut bannita. ¶ *Fis c*. ¶ Quid si uaga bundus commisit delictum, & statim recessit, ubi nam est citandus? ¶ *I v d*. Dicas, q̃ ibi potest citari, ubi reperitur: sed si non reperitur, potest citari ad domum, ubi aliquando se reducere in ultimis cõsueuit, secundum Zaba. in clemen. j. de for. compet. & habetur per Maria. Sozi. in tra. de citat. arti. xvij. numer. 57. & si nescitur domus, citabitur ad modum edicti, & affigetur in palatio curiæ, secundum Baldum in l. si accusatoribus, colum. fina. C. de accusatio. & in l. consentaneum. C. quo, & quando iud. & in l. ut perfectus

fectus colum. j. C. de anna. excep.

- 34 ¶ **Fis.** † An citatio facta die feriato ualeat? ¶ **IV D E X.** Licet hinc iudicet sint opiniones, uerior uidetur opinio, quod non ualeat, secundum Specu. in titu. de fer. versicu. item quod est facta. & Barto. in l. j. §. nunciatio. ff. de no. ope. nuncia. & Bald. in l. ij. C. in qui. cau. in integ. restit. non est ne. & in l. j. ff. de fer. & Moder. in c. fi. eo. tit. & latè per Maria. Sozi. in trac. de citatio. artic. xix. sed in regno sunt duo ritus, unus incipit: item seruatur dicta curia, quod citatio. qui uult quod ualeat citatio die feriata, ut compareat citatus die non feriata: alter ritus incipit; item prælibata curia uult, quod data citatio nis sit etiam die feriata, tamen citatur die non feriata. † Et si citatur quis, & citationis terminus cadit in diem feriata, licet uideatur posse dici prima facie, quod citatus non tenetur comparere. arg. text. in l. Celsus. ff. de arbi. §. idem ait per quem text. ita dicit Barto. de Capu. in singu. 23. & dicit esse casum i. l. & post adiectum. ff. de iudi. tamen in regno est ritus incipien. item quod tam in ciuilibus, quam in criminalibus. qui dicit, quod die sequenti tenetur comparere, & ualeat citatio. & alius ritus est idem dicens, & eodem modo incipiens. † Et si in curia, unde emanatur citatio, non sunt ferie, sed in loco, ubi quis citatur, sunt ferie celebratæ à populo, & clero, non ualeat citatio, quia attenditur locus, ubi quis citatur. ¶ **Fis.**
- 37 §. c. v. s. † In quibus casibus permittatur citatio per edictum. ¶ **IV D.** Dicat, quod permittitur in casu necessitatis, uidelicet quando alio modo quis citari non potest, puta propter eius absentiam, uel latitationem, & quando quis non habet habitatio-

ne. aliàs non permetteretur, secundum Bartolum in extranea. ad reprimendum. in uersu. per edictum, post principium, & Bald. in l. si accusatorib. col. fina. in princip. C. de accus. 38 ¶ **Fis c. v. s.** † Quid si erratum fuit in ipsa citatione in nomine, ualebit ne citatio? ¶ **IV D E X.** Distingue, aut fuit citatus Petrus Ioannis, qui uocabatur Petrus Francisci. uerum constat, quod ipse, qui citatus fuit, est idem corpus, quod fuit citatum, sub hoc nomine Petrus Ioannis, quia est ipsemet homo, qui inculpabatur, & infamatus erat de delicto, de quo agebatur. & quia constat, quod de illo corpore sensit iudex, & etiam nuntius, ualeat processus in contumaciam factus, licet sit erratum in nomine arg. l. congruit. ff. de offi. præsi. & ff. de bo. eo. qui. mo. fi. consci. Si uero constat hunc hominem fuisse citatum a nuntio sub hoc nomine Petrus Ioannis, cum erat Petrus Francisci, ne constat iudicem sentiisse de eo, quo sentijt nuntius in citando, nec est aliqua uerosimilis coniectura, quod iudex sensit de illo corpore, hoc casus falsa demonstratio uitiae citationem, quia licet nuntius senserit de certo, tamen iudex non commisit de illo, & sic citatio non ardeat eum, ex quo reperitur facta absque commissione iudicis, ut l. j. ff. de requir. reis. Si uero constat citationem fuisse factam, non tamen constat, quod corpus nuntius citauerit, pone exemplum, apparet tamen fuisse dictum nuntio, ut citaret Petrum Ioannis, & nuntius refert se citasse, prout in mandatis habuit, & non apparet aliter, quis fuerit citatus, certe hoc casu, si citatus fuerit bannitus, non poterit fieri executio contra Petrum Ioannis. si nuntius non citauit eum, qui erat diffamatus, sed citauit Petrum Francisci

et sci. Vide tamē latius de ista q. Ma-
ria. Soz. in tracta. de citati. articu.
xx. nu. xv. ubi plenē. ¶ **F I S C V S.**
39 ¶ Sed quid in informatione cōstet
de delinquentibus per signa non tñ
de nomine quomodo citabuntur?
I V D E X. Dicas, quod si sit cōmis-
sum iurato, & seruiēti, ut citet infra
scriptos, uidelicet: unum habentem
barbam longam, quadratum, iuue-
nem, monoculum, alium uerō uesti-
tum pallio rubro: tenem, longum, &
claudum: alium uerō uestitum colo-
re nigro, gibbolum, cum praua bar-
ba bifurcata, & sic de singulis. ualeat
talis citatio secundū Angel. Aret.
in. §. quadrupli. institu. de actio. Bal.
in l. si quando. C. de testib. & l. si di-
ctum. §. si p̄sente. §. simili. ff. de eui-
ctio. nec curandum est de nomine,
dummodo constet de corpore. ut l.
si quis in fundi uocabulo. ff. de leg.
j. adiecta enim aliqui demonstratio
ne, fungitur uice proprii nominis,
ut si specificata sunt signa, ut latius
per Io. Mil. in pra. cri. fo. 39. & cita-
buntur per dictum lectum, & affi-
xum in palatio, uel uoce p̄conia
loco publico denunciati, ut ibi per
40 Ioan. Mil. ¶ Et an citatio facta sine
affignatione diei, uel termini ualeat
an non tractatur plenissimē p̄ Boer.
in deci. ccxxxv. in secunda parte.

¶ Fiat relatio nun-
tii. Rub.

SUMMARIUM

- 1 Relatio nuntij est de substantia citatio-
nis. 16.
- 2 Relationis forma.
- 3 Citatio committitur seruienti curia.
- 4 Relatio debet continere diem, quo quis
citatur.
- 5 Relatio debet fieri actuario.

- 6 Relatio quomodo fiat, quando quis do-
mi citatur.
- 7 Et quid, quādo nullus habitat in domo.
- 8 Citatio debet notificari alicui de do-
mo, & debet recipi iuramentum ab eo,
cui notificatur. 9.
- 10 Citatio debet fieri in praesentia testiu.
- 11 Nuntius debet exequi iuxta formam
sibi commissam.
- 12 Nuntio referenti an indistinctē creda-
tur. 13.
- 14 Relatio nuntii debet esse certa, &
clara.
- 15 Nuntius falsē referens an puniatur.
- 16 Nuntius regius an possit in terra baro-
nis citare absque licentia. 17.
- 18 Nuntius regius delinquens in terra
baronis, an per eum possit puniri.
- 19 Nuncio extrā territorium citanti an
sit credendum.
- 20 Nuntius potest per uim intrare in do-
mum citandi.
- 21 Nuntius laici citans clericum, an pu-
niatur.
- 22 Nuntius tenetur parti ad interesse, si
non refert citationem.

D I S C V S.

A D E O abunde enucleasti, quae
in materia citationis dubitari ut plu-
rimum possunt, ut nihil ultra restet
dicendum: nunc autem te rogo, ut
mihi des formam uerā & reā relati-
onis nuntij.

- 1 ¶ **I V D E X.** Libenter inseruiam,
& idēd scias, quod optimam rem p̄
posuisti, cū relatio nuntij sit de sub-
stantia citationis, & in actis debet
scribi seriatim, ac in pede citationis,
fm Bar. in l. multū interest. ff. de cō-
di. & demō. & in l. hāc aut. §. j. ff. ex
qui. cau. in pos. ea. & optimē pla-
tur per tex. cōstit. citationis literā.
ibi, & seriatim. & ibi no. Afflic. ¶ Et
forma relationis est. Ioannes iura-

tus, & seruies curiæ magnifici Straticoti ciuitatis Salerni, retulit mihi
 actuario publico dictæ curiæ hodiè, prædicto die citasse dictū Franciscū
 in domo suæ solitæ habitationis, ubi eius familia cōmoratur, & com-
 morari soles, eāq; notificasse eius uxori, & ab ea recepisse sacramentū
 de ea notificando dicto Francisco, quā primū potuerit, præsentib.
 pro testibus Petro de Iulianis, & Antonio Caputo, modo, & forma si-
 bi commissis. † Dixi: iuratus, & seruiens curiæ magnifici Straticoti, ob
 id, s. dixi, quod citatio committitur seruienti curiæ, per tex. c. cum para-
 ti. ex de appella. licet possit cōmitti alteri nuntio, siue seruienti alterius
 curiæ, & superioris. imò ille, cui cō-
 mittitur citatio, potest alteri cōmit-
 tere, quod citet, ut est tex. not. in d.
 constitu. citationis literæ. & ibi, tã
 per se quā per aliū. & ibi not. Af-
 flic. in viij. not. queni. tex. dicit alibi
 non uidisse, sed debet nominari, q̃s
 iuratus citauerit. † Dixi: hodiè præ-
 dicto die, ex eo, quia tempus execu-
 tionis commissionis sibi factæ de ci-
 tando, debet apponi in relatione, ut
 dicit Maria. Sozi. in tra. de cita. arg.
 xij. nu. 5. † Dixi: retulit mihi actua-
 rio publico dictæ curiæ: quia relatio
 fieri debet actuario, ut habetur in l.
 eos. §. super ijs. C. de appel. ibi dum
 tex. dicit ad scriinia. & ibi per Gl. &
 Bal. facit autem, si appellatione. C.
 de temp. appe. & ita tenet Bar. in l.
 si finita. §. iulia. ff. de damn. infec. &
 sic interpretata fuit consuetudo se-
 cundum Io. de imo. in d. §. Iulianus
 licet Ange. ibidem uoluerit dictam
 relationem fieri debere ipsi iudici,
 & nō sufficere fieri notario, qđ re-
 probat Mar. Sozi. in tract. de cita. in
 art. xij. in ij. q. & ita firmat Grā. in
 cōs. j. post decis. sacri regii cōs. sub

nu. 14. † Dixi: domo suæ solitæ ha-
 bitationis, qui ita referri debet, nec
 sufficeret, si diceret in domo sua, p
 doct. Bar. in l. iij. §. prator ait. ff. de
 damn. infec. & probat per cōsti. re-
 gni, incip. citationis literæ. & ibi per
 Ise. & Luc. de Pen. in l. i. C. de cu. &
 statio. lib. xij. ubi s. nu. 3. † Dixi: ubi
 eius familia cōmoratur, ex eo, quia
 qñ nullus habitat i domo, citatio de-
 bet affigi in limine domus cū solē-
 nitaribus, de quibus p d. consti. cita-
 tionis literæ. & s. dixi † Dixi, eamq;
 notificasse uxori, ob id, quia debet
 alicui de domo citati notificari cita-
 tio, ad hoc, ut ad notitiam citatio p-
 ueniat, ut dicit An. de Bu. in c. h. ex,
 de eo, qui mit. in pos. refert, & sequi-
 tur d. Ma. Sozi. i tra. de cit. art. xvij,
 uerli. circa septimā speciē. viij. co. &
 idem dicit seruare magnā curiā ui-
 caria in d. suo cōs. nu. 4. † Dixi: &
 ab ea recipisse iurm, quia de substā-
 tia citationis requiritur hoc iurm p-
 stari, ut habet in d. consti. citationis
 literæ. ergo id seruari debet aliās nō
 teneret legis forma non seruata,
 † Dixi: etiam: p̃sentibus pro testib,
 quia ad esse de substātia citationis,
 & relationis nuntij, requiritur p̃sen-
 tia duorū testiu ad minus. qui inter-
 ueniat tpe dictæ citationis, ut dicat
 regia prag. incip. quilibet agere uo-
 lens. quæ procedit, qñ citatio fieret
 extra ciuitatē ut dicit Afflic. in con-
 sti. edictorum. in quarto not. in fin.
 † Dixi: modo, & forma sibi cōmis-
 sis, quia nuntius debet citare iuxta
 formā sibi à iudice cōmissam, qm si
 nes mandati diligenter sunt seruand-
 di, ut in c. uenerabili. ex, de officio
 delega. & c. cū dilecta ex, de rescrip.
 & l. diligēter. ff. mādā. & si nūti-
 us ex primit citationem aliter q̃ iudex cō-
 miserit, nō ardeat citationem. secun-
 dū Gloss. sup. in Clemen. ij. ut lite-

pen. & sequitur Archidia. xxiii. q. ij. cap. de illicita. ¶ **F I S C V S.**
 12 ¶ An autem credatur indistinctè nuntio referenti? **I V D E X.** Hæc questio est satis difficilis, & intricata, & eam latè tangit Maria. Sozi. in tract. de citatio. articu. xij. & sunt consideranda plura membra. nam quandoque est contentio inter partem & nuntium: quandoque inter nuntium, & actuarium: quia nuntius negat retulisse, & notarius scripsit nuntium retulisse. quandoque est contentio inter partem & nuntium, non super nuda citatione, sed super uerbis prolatis à citatio. Primo casu secundum Ioann. Andr. in addi. Specula. in tit. de citatio. §. sequitur. uers. sed nunc quid crederetur, quod secundum qualitates personarum, & quantitati præiudicij iudex arbitrabitur. nam quandoque potius credatur simpliciter assertioni partis, quam uerbo nuntij: ut puta, quia nuntius est uilis persona, & pars est in dignitate constituta: quandoque exiger iuramentum contra assertionem nuntij quandoque plenam probationem, ut tenet idem Io. Andr. in c. cum parati. extrà, de appel. & Saly. in l. tres denuntiationes. C. quomo. & quando iu. Secundo casu principali communis conclusio est hæc, ut inspecta qualitate & notarij, & nuntij, iudex arbitretur, cui magis sit credendum, ut not. Cyn. in l. si quis decurio. in fin. C. de fal. & Bar. in extraua. ad reprimendū. uer. per nuntiū. si autē notarius est suspectus ex antea gestis, non credetur notario, sed nuntio. sed cessante præsumptione contra notarium, magis credetur ipsi notario, quam nuntio. nam plus credit notario acta scribenti, seu scripturæ ipsius, quam iudici, cum ipse notarius sit iuratus ad hoc c. quā contra falsam. ex. de p.

Terrio casu non creditur nuntio dicenti, citatum dixisse, se non uenturum, uel, quod ei iniuriam intulerit, quia nuntio tantum creditur in ijs, quæ spectant ad eius officium, quod uertatur circa citationem in alijs, ut no. Oro. & Doctor. in c. cum parati. extrà, de appel. & l. magis puto. §. illud. ff. de reb. eo. & l. j. §. & sanè. ff. de offic. præfec. urb. & ideo ad tollendum omnem dubitationem dicebat Spe. quem sequitur Bar. in extraua. ad reprimendum. in uerbo, per nuntium. q. cautela esset mittere duos nuntios, ut in ore duorum, uel trium stet omne uerbum. & sic non immerito rex Ferdinand. statuit i. prag. ob istas opiniones, & dubitationes. in prag. si quis agere uolens, quod nuntius debet citare in præsentia duorum testium. quæ habent locū: ut dixi supra, quando citatio fit extrà ciuitatem, ut per Afflic. in cōsti. 13 edictorum in quarto notab. ¶ Et est notandum, quod creditur nuntio referenti maleficio, secundum Ang. de malef. in uerb. Petro publico & 14 iurato nuntio. ¶ Est etiam animaduertendum, q. relatio nuntij debet esse certa, & clara, non incerta. & obscura, ita quod tollat defensionem. & ideo si nuntius referat, se citasse modo, & forma sibi commissis, non sufficit, secundum Domin. de Rota in decisio. xx. in nouis decisionibus. quod est notandum pro relationibus, quæ communiter fiunt in istis partibus. nec etiam sufficit, si dicat, & referat nuntius, se citasse talem personaliter, uel domi, quia licet respectu commissionis iudicis committentis citare in personam, uel ad domum, intelligitur secundum ordinem, & in quantum natura apta est uerba comprehendere. non tamen sic præsumitur

sumitur in uerbis nuntiis, secundū
 Bar. & do. Auto. in c. fina. de eo qui
 mitti. in pos. per l. j. ff. de usur. uide
 Alexan. in l. quarta. §. prætor ait. ff.
 de damn. inter. iij. colum. Et nun-
 tius falsè referēs † debet puniri, quā
debet priuari officio, & alijs subro-
gari loco illius. & etiam corporali
 macula potest puniri, ut l. ij. & ibi
 ho. Bal. C. de spor. Item potest pn-
 hnti pœna falsi. per text. & ibi not.
 Bald. in l. qui nomine. ff. de fal. In-
 super testē notandum, quòd relatio
 nuntij est adeo de substantia, & est
 talls effectus, q̄ iudex non potest
 ad aliquem actum procedere con-
 tra citatum, nisi prius constitu. de
 dicta relatione, & ea in actis appare-
 te, ut est tex. in l. ij. C. de spor. & ibi
 al. & per Bar. in l. multum interest
 de condi. & demonstra. idem tenet
 Ang. in repeti. l. j. §. hæc stipulatio.
 ff. si cui plus, quā per l. Fal. & Bar. in
 l. hæc autem. §. non defendi. ff. ex
 quib. cau. in pos. ea. & Ang. de ate.
 in lib. malef. in uerbo, qui iudex ui-
 uens, & late Maria. Soz. in tracta. de
 citatio. art. xv.

¶ F i s c. † Nunquid nuntius re-
gius, qui accedit cum prouisione re-
giā ad citandum aliquem in terra
baronis, debeat accedere ad baronē
seu eius officialem pro licentia, an-
tequā citet? ¶ N Q V I. Videtur, q̄
sic. in terminis decidit Iaco. Rebut.
In l. j. in fin. C. de execu. & ex l. lib.
xij. per illum tex. pro quo dicit fa-
cere l. contra, eo. ti. & q̄ no. in simi-
li, in l. cum unus. §. is, qui. ff. de bon.
auth. iud. pos. & in c. unico. §. si iu-
dex. de pā. tenend. & idem dicit ibi
Io. de plā. 1 v. Sed dicas cōtra-
ctum, ut late decidit Boer. in decis.
viii. in prima pāte. nec obstat con-
traria, quia habent locum in seruien-
te alterius curiæ, quā regalis, quia

regalis non renetur requirere, ut uo-
 luit Bal. in l. prohibirum. C. de iur.
 fis. li. x. & est decisio Tholosā. 423.
 † Et an baro possit punire nuntiū
 regium delinquentem in terra sua,
 uide Boer. in decis. nona. in princip.
 † Et est notandum, q̄ nuncio
 citanti extra terram sine literis non
 est credendum, licet portet signum
 publici nuntij, & sit notus, & publi-
 cus, ut in authen. de colla. §. eos. &
 Bar. in l. palatinos. C. de collat. fun.
 lib. xj. & in extraua. & ad reprimen-
 dum. uers. per nuntium. & commu-
 niter nuntius debet portare signa
consuetā, uel literas, ut cognoscat,
alias sibi non creditur. secundū Bar-
 tol. in l. prohibirum. C. de iure fisc.
 lib. x. † Et nuntius potest per uim
 intrare in domum citandi in crimi-
 nalib. secundū Bald. in addi. Specu.
 in tit. de cita. uersicul. sed nunquid
 reo. in additio. incip. an nuntius. &
 Angel. in l. plerique. ff. de in ius uo-
 can. † Et si nuntius citat clericum
 coram iudice laico, priuatur offi-
 cio, & potest carcerari, secundū An-
 gel. in authen. apud quos oportet cau.
 dicere colla. sexta. † Et si non refert
 citationem, uel actum sibi commis-
 sum, tenetur pāti ad interessē, ut
 l. sancimus. C. de iud. c. & l. secun-
 da. C. de sport. & Bald. in l. si men-
 sor. ff. si men. falsum mo. dixer.

¶ Accusentur contuma-
 ciæ. Rub.

SUMMARIUM.

- 1 Contumacia quomodo, & qua ordine
in regno accusetur. 3. 12.
- 2 Contumacia debet accusari die iuri-
dico.
- 4 Contumax non potest reputari primo
die,

die iuridico post ferias, sed debet expectari.

- 5 Dies termini non computatur in termino.
- 6 Contumacia debet continere diem, quo fuit accusata.
- 7 Contumacia ultima debet accusari curia pro tribunali sedente.
- 8 Contumacia non potest accusari, nisi uocato citato.
- 9 Contumacia debet accusari per querulantem, seu inquirentem. 10.
- 11 Contumax ad quam poenam puniatur.
- 12 Testes qualiter reputentur contumaces. 14. 15.
- 16 Citatus ad publicandum, an condemnatur ad tertiam partem bonorum mobilium, si non comparet.
- 17 Inobedientia nunquam puniatur, ubi ius aduersarii non efficitur deterius, sed ius non comparentis laeditur.
- 18 Poena tertiae partis bonorum mobilium quando habeat locum.
- 19 Condemnari utrum possit ad poenam tertiae partis mobilium ille, qui fuit sub fideiussoribus liberatus, et demum citatus ad praesentandum non comparet.

FISCYS.

HVCVSQVE docuisti nos, qualiter iudex se debeat habere usque ad relationem nuntij, proseguere pro Deo alios actus, quia ad eum mihi placet ea, quae dicis, ut alia audire tamen me afficiant praeter ista.

- 1 Iudex. § Facta citatione, & secuta relatione nuntij, solent accusari contumaciae, idcirco scias, quod in regno peruenitur ad contumaciae hoc modo, si citatus est intra ciuitatem, ubi curia regitur, citatur, quod die sequenti compareat, & sic una die pro alia, & in illa die sequenti hora causarum accusatur sibi prima contumacia, si non comparet, hoc modo uidelicet. Die hodie, &c. ac-

cusata existit prima contumacia contra Petrum relatum citatum, & non comparentem, & deinde expectatur per tres alios dies continuos, in quibus curunt etiam dies feriat, & demum quarto die sequenti iuridico accusatur sibi ultima contumacia, si non comparet, & illud est ultimum peremptorium ut est ritus magnae curiae uicarum sub nume. 224. incipien. item seruat ipsa curia in primis, & regia nouell. pragma. incipien. relatione. Et scribitur hoc modo contumacia praedicta, Die hodie, &c. curia pro tribunali sedente uocato in banco iuris, dicto Petro citato relato, & non comparente per se, uel alium, qui eum excusaret per publicum nuntium, & seruientem dictae curiae alta, & intelligibili uoce, more praconis, ut iuris, & moris est, & quia non comparuit, nec aliquis pro eo, qui ipsius iustam excusationem proponeret, & allegaret, ideo instantiae curiae coadiutore fuit dictus Petrus reputatus contumax, & condemnatus ad poenam in mandato contentam. Et hoc fit in mandato ad informandum, sed in mandato ad recipiendum copiam capitulorum debet dici, & condemnatus ad tertiam partem bonorum mobilium commodis curiae applicandam, & decretum fore ponendum in publico banno, & capiendum esse de persona, & bona eius annotanda esse fisci commodis. § Et contumacia praedicta debet accusari die iuridico, etiam si illo die curia non regeretur, hoc est de prima contumacia dummodo non sit dies feriat, & potest accusari dicta prima contumacia in praesentia actorum magistris, & etiam absente iudice, ut de hoc est alius ritus incip. item seruat ipsa curia, ut si die, & alius ritus

D incip.

incip. item nota, quod in omni. Contumacia uero ultima debet accusari curia ipsa pro tribunali sedente, ut dixi supra. & si ille dies quo debuit accusari prima contumacia esset feriatus, debet accusari die sequenti, & debet fieri mentio, quod non fuit accusata die precedenti, quia fuit festum, ut sciatur, quia de causa illo die non fuerit accusata contumacia, & idem erit, si plures erunt dies feriatii continui, quia illis elapsis primo die iuridico accusatur, ut est ritus de hoc sub nume. 304. incip. item nota, quod ubicunque, & si non accusatur prima contumacia dicto die secundum prædicta, citatio expirat, & circunducitur citatio, ut dicitur alius ritus iuridici.

3 item nota, quod talis. † Si autem citatio sit extra ciuitatem in qua degit curia si quidem est intra regnum, ubi degit citandus, debet in citatione inferi tantum tempus, infra quod posset commodè comparere, ut dixi in materia citationis; & in illo die ultimo comparitionis accusatur prima contumacia, & postea per triduum expectatur, & deinde accusatur ultima contumacia, ut supra dixi, & colligitur per pragma. incip. relatio nem. si uero citandus degit extra regnum, debet in citatione apponi terminus sexaginta dierum ad comparandum, ut in cōsti. edictorum, in fi: & in sexagesimo die accusatur prima contumacia, deinde triduo expectato, ut supra, condemnatur ad tertiam partem bonorum mobilium, ut est ritus incipit. item seruat dicta curia in citatione, & si in ultimo peremptorio curia non regeretur propter absentiam iudicis, uel aliter, non dicitur reus contumax non comparens, ut est Gloss. in l. ex quacunque in Gl. ff. si quis in ius uo. non ier. per l. arbiter Calendis. ff. de arbi de

bet tamen comparere die sequenti reuerso iudice absque alia citatione secundum And. de Iser. in j. col. pe. de contro. inter uass. & alium de in ui. in regno autem sequenti curia condemnatur, & contumax reputatur, quia possum elapso triduo expectare aliquod tempus, & non facere condemnari citatum, ut est ritus magnæ curiæ iuridici. incip. item nota, quod si feci te citare, & hoc casu, si die, quo debuit accusari ultima contumacia, non fuit accusata, potest reus comparere, accusari facere contra me contumaciam, & licentiabitur, & ipse condemnabor, ut est cautum in dicto ritu. item nota, quod si feci, & accusata prima contumacia potest expectari per mensem in ciuitate Neapolis, & per duos extra ciuitatem, & demum accusare ultimam contumaciam alias expirat citatio, ut in d. titu. item nota, quod si feci. † Itē est aduertendum, quod si aliquis uenit condemnandus post aliquas ferias, puta, messium, uel resurrectionis Domini nostri Iesu Christi, uel natiuitatis, uel alias, quia forte est accusata prima contumacia, & est elapsum triduum, non potest, nec debet condemnari primo die iuridico post dictas ferias, sed expectabitur, & hoc de æquitate, ut dicitur ritus eiusdem magnæ curiæ incipien. item seruat ipsa curia, quod primo die iuridico in sequenti curia postea condemnabitur. † Item est aduertendum, quod ille dies, quo quis fuit citatus, non computatur in termino, ut dicitur ritus magnæ curiæ, incip. obseruat ipsa curia. † Dixi supra in formula ultimæ contumaciæ, die hodiē, ex eo, quia debet apponi dies, quo quis reputabitur contumax, ut dicitur alius ritus eiusdem magnæ curiæ incipit. item seruat dicta curia, quod illa dies.

Dixi,

7 † Dixi, curia pro tribunali sedente quia hæc ultima contumacia nō potest nec debet accusari, nisi curia p. tribunali sedente, & die, quo regitur curia, ut dictis ritibus cauetur. licet prima contumacia fiat extra bancam, ut supra dixi.

8 † Dixi, uocato in bāca, ex eo, quia nemo citatus potest banniri, & contumax reputari, nisi ipso uocato alta uoce per tubicām curiæ, uel aliū loco eiusdem in defectum ipsius, ut caueretur per ritum eiusdem magnæ curiæ incipien. item seruat ipsa curia in sero.

9 † Dixi, instante curiæ coadiutore. Et hoc, quia in ultimo peremptorio debet accusari ultima contumacia per querulantē, seu curiæ coadiutorium, alias non diceretur reus contumax, secundū Andree de Iser. in constitu. in pecuniarijs colum. tertia. & Barto. in l. consentaneum, in fi. C. quomodo, & quando iudex, & est text. in l. propterandum. §. & si quidem. & ibi Bal. prima colum. C. de iudi. & si non cōpareret accusator in ultimo peremptorio, & accusaret contumaciam, esset circumducta citatio, etiam reo non comparente, & deberet de nouo citari, ut est text. in l. & post editum. §. primo. ff. de iud. & not. Bar. in l. ex quacunque in prima lectu. ff. si quis in ius uoc. nō ter. licet in hoc ultimo in cōtrarium sit ritus magnæ curiæ uicariæ incip. item nota, qd si feci. ubi non circumducitur citatio comparente reo in ultimo peremptorio, nec comparente actore, quia post triduum potest actor expectare aliquod tempus, ut supra dixi, & uide Affli. in constitu. pœnam nouem unciarum in. vij. & ultima quæsti. & in constitu. pœnam nouem unciarum uersic. quartò requirit post. ij. quæ.

10 † Prædicta autem de accusanda cō

tumacia procedunt, & habent locū, quando proceditur ad querelam, lecus, si proceditur ex officio, quia tunc sufficit reum non comparuisse in termino, secundū Alexā. in cōsil. cxx. in fi. in. vij. lib. sed considera, si in regno etiam ubi proceditur ad querelam, requiratur accusatio contumaciæ, cum ad sit statutum, quod citatus non comparens habeatur p. confesso, ut in. constitu. pœnam eorum. quo casu non requiritur accusatio contumaciæ, secundū Bald. in l. si tutor. C. de inter. matr. quem sequitur consulendo Alexand. in cō

11 fil. præallegato. † Dixi ad tertiam partem bonorum mobilitum, ob id quia hæc est pœna in quam incurrit contumax in regno, ut habetur in constitu. pœnam nouem unciarum, & ibi And. de Iser. & est ritus magnæ curiæ uicariæ incip. item seruat ipsa curia ab eo tempore, & alius ritus incip. item seruat dicta curia in citatione: & plenè dicam infra in materia annotationis bonorum.

12 † Dixi, & decretum fore ponendum in banno, quia requiritur, quod iudex expresse interloquatur, quod eum ponit in banno, & declaret eius bona annotanda esse fisci commodis, ut habetur in constitu. grandis, & decedit Affli. in constitu. pœnam eorū

13 in. vj. requi. † Et similis obseruantia circa accusationem contumaciæ seruatur, quando condemnantur testes, nam proximo die, quo ipsi debuerunt comparere, accusatur prima contumacia, deinde expectantur triduo semper, & demum condemnantur, ut habetur in ritu incip. Item seruat ipsa curia, qd contumacia sci

14 licet prima. † Et si testes erunt contumaces, condemnantur ad tertiam partē suorū bonorū mobilitum, nisi in mandato esset adiecta pœna, quæ

excederet tertiam partem mobiliū quia eo casu illa pœna potest exigi, ut habetur in text. consti. in pecuniarijs, iuxta Gloss. & ibi not. Affli. in. x. nota. ¶ **Frs.** † Quid si pars, ad cuius instantiam sunt citati testes, non compareat ad accusandum contumaciam contrā eos non comparentes, an fiscus ex se possit accusare contumaciam, & ex se exequi facere pro pœna? ¶ **Iv d.** And. de Iser. quem sequitur Affli. in. d. cōsti. in pecuniarijs in prima quæstio, post. x. nota. Affli. dicit, quod non sed pars debet accusare, & hoc procedit etiam, si pars compareret in ultimo peremptorio, & tamen non accusat contumaciam, nam fiscus non potest instare, ut condemnētur ibi per Affli. in. ij. q. & sufficit, quod sola pars accuset contumaciam sine eo, q̄ fiscus instet, ut ei acquiratur pœna, ut ibi per eundem Affli. in. ij. q. & dato, quod testes uenerint quidem, sed facultate nondum facta recesserint: nihilominus tamen adhuc tenentur ad pœnam, quia non sufficit uenisse, nisi steterint, ut in l. si quis decurio. C. de decurio lib. x. & firmat Andre. de Iser. & Affli. in d. constitu. in pecuniarijs.

16 ¶ **Frs.** † Quid si aliquis citatus ad publicandum, uel ad uidendum iuramenta testium, uel ad dicendum, non comparet utrum condemnatur ad pœnam tertiæ partis bonorum mobilium? ¶ **Iv d.** Dicas, quod non sed si est contumax, sit ille actus, ad quem fuit citatus, in contumaciam per. l. si in si. ff. quod ui. aut clam, & firmat Affli. in d. consti. in pecuniarijs in. xj. not. in uersic. item quærit

17 hic idem And. † Confirmatur, quia ubicunque propter inobedientiam alicuius citati, & non comparentis aduersarius danno non afficitur, &

ius ipsius non efficitur deterius, sed ius ipsius non comparentis læditur nunquam illa inobedientia est puniendi, ut dicit Castren. in. l. j. §. is non uidetur. ff. si quis ius decui. non obtemp. quem refert, & sequitur Alexan. ibi. & Iaso. & dicitur esse notabilissimum dictum, ibiq; dāe exemplum de eo, qui citatur ad uidendum iuramenta testium, quæ citatio cum sit inducta ad commodū citati, ut ualeret opponere contra personas testium, si non comparet, non punitur, & hanc opinionem dicit Ale. in colū. si. fuisse approbatam in Rota, ut in decisio. 279. & refert, & sequitur Gemi. in. c. j. §. si. de electi.

18 in. vj. † Item quia pœna tertiæ partis bonorum mobilium in regno habet locum solum in primis citationibus antē litem contest. ut bene pendit Glo. & ibi Affli. not. in constitutio. pœnam nouē unciarum in si. sed in cōtrarium facit ritus magnę curiē uicarię scilicet seruatur ipsa curia in primis. ubi sentit, & uelle uidetur, q̄ etiam in citationibus, quæ fiunt post litem contestatam, habet locū condemnatio ad tertiam partem bonorum mobilium & ponit exemplū in citatione ad publicandum. sed Salerni alias cōtra ritum obtinui, cogi

19 ta tamē. **Frs.** ¶ Quid de eo, qui prestitit fideiussōres de iudicio sisti, & fuit liberatus, demum citatur, quod compareat ad respondendum capitulis, & non comparet, an hic possit ad tertiam partem bonorum mobilium condemnari? ¶ **Iv d.** De hoc est glo. & eam sequitur Affli. in consti. clementiæ, ubi deciditur, q̄ sic, ac si non præstitisset fideiussōres, & ut poterat condemnari a principio, si non comparuisset, uel possunt citari fideiussōres, ut ipsum præsentent & utraque practica approbatur.

¶ Audiantur

Audiantur excusatores. Rubrica.

SUMMARIUM.

- 1 Procurator in criminalibus quando admittatur. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
- 9 Excusator simplex quando admittatur.
- 10 Absentia an per quencunque possit allegari.
- 11 Et allegata absentia quod erit officii iudicis. & 12. 13. 14.
- 15 Absentia an debeat probari.
- 16 Absentia non potest allegari reo nolente.
- 17 Absentiam allegans non tenetur cauere.
- 18 Absens quando quis dicatur.
- 19 Absentia allegatio quid operetur.
- 20 Absentia allegatio quando non proffit.
- 21 Hostica exceptio quid operetur. Et quando competat. 22. & 25.
- 23 Et quando possit.
- 24 Et per quem possit opponi.
- 26 Et hac exceptio debet probari.
- 27 Infirmitas an excuset à non comparendo, & quod sit officium iudicis ea allegata. 32.
- 28 Et quomodo probetur. & 31.
- 29 Et potest allegari per simplicem excusatorem.
- 30 Mulier pregnant non tenetur comparere.
- 33 Exceptio absentia infirmitatis, nel alia si malitiose proponatur, non inuat.
- 34 Infirmitas uxoris, nel filiorum an excuset citatum, ut non teneatur comparere.
- 35 Infirmitas ne malitiose proponatur, quod sit remedium.
- 36 Banum, per quod prohibentur medici curare aliquem vulneratum absque licentia curie, nunquid valeat.
- 37 Infirmitate allegata si non reperitur, ubi sit infirmus, an iudex ad contumaciam procedat.
- 38 Clerici sunt exempti à iurisdictione laicali.
Clericus qui non declinat forum laicale, puniatur.
- 39 Et an debeat coparere, quando citatur per laicum allegaturus, & ostensurus instrumentum clericatus.
- 40 Clericus incorrigibilis an perdat privilegium.
Et quis dicatur incorrigibilis. ibidem.
- 41 Et qualiter puniatur.
- 42 Clericus quando dicatur incedere cum habitu, & consura, & quando non. & 44.
- 43 Et si iudex capit clericum, debet describi particulariter cum quo habitu fuit captus, quia non statur dicto suo, quod incedebat non in habitu, & consura.
- 44 Delicta graviora, quae sint, & quae lenia.
- 45 Clericus an perdat privilegium fori, si plura delicta commisit. & 46. 47.
- 47 Clericus non incedens in habitu, et tonsura, & immiscens se enormibus, an perdat privilegium.
- 48 Clericus in minoribus constitutus, quando perdat privilegium.
- 49 Clericus arma militaria deferens, tertio monitus, an perdat privilegium.
- 50 Excommunicatio quid sit.
- 51 Excommunicationis, duae sunt species.
- 52 Effectus excommunicationis quid sit.
- 53 Excommunicationis exceptio quomodo admittatur in regno.
- 54 Excoicatus per annum persueras in excommunicatione, an in regno puniatur.
- 55 Clericus illegitimus quis dicatur, & an habeat privilegium fori.
- 56 Clericus exercens uiles artes, quando perdat privilegium.
- 57 Carceratio est iusta excusatio, ut quis non reputetur contumax. 59. 61. 62.
- 58 Et procedit etiam, si carceratio est facta per forasfictos.
- 60 Forindicatus quia non coparuit infra

- annu, ex quo fuit carcèratus apud Turcas, restituitur in integrum.
- 63 Barones habentes iurisdictionē priuatē in suos uassallos, possunt petere remissionem uassallorum.
- 64 Furtum alibi committens, an possit puniri per iudicem eum capientem cum re furtiua.
- 65 Remissio delinquentis in territorio Baronis habentis iurisdictionē cognoscendi in delinquentes eius territorio priuatine, & annullatine, an debeat fieri ad baronem, et dominum delinquentis similiter habentis privilegium cognoscendi in suos uassallos alibi delinquentes. & m. 69. & 70.
- 66 Index loci delicti an sit competens.
- 67 Index loci originis, uel domicilij an possit inquirere de delictis alibi commissis.
- 68 Iurisdicctio omnis est pænes principē. Iurisdicctio quando dicatur priuatine, uel cumulatine concessa.
- 68 Et quis sit effectus, quando priuatine, uel cumulatine conceditur.
- 69 Privilegia principum debent intelligi, ut tertio non inferant præiudicium.
- 71 Rex non potest plus iuris in aliū transferre, quam ipse habet.
- 72 Privilegium conforme cum iure communi fauorabile est, & latissime interpretandum.
- 73 Privilegiatorum sub eadem consideratione consideratur maior ratio privilegiati.
- 74 Privilegia duo habens præfertur habenti unum.
- 75 Domicilium an sortiatur quis ex sola habitatione, ut efficiatur de illo foro.
- 76 Index præueniens in captura præfertur iudici præuenienti. in citatione uerbalis. & 81.
- 77 Vidua habet electionem fori.
- 78 Privilegia quando duo cōcurrūt equalis potentia, recurritur ad ius cōmune.
- 79 Clericus, et laicus simul delinquentes, an omnes debeant remitti ad iudicem ecclesiasticum.
- 80 Index originis uel domicilij an possit inquirere de delictis alibi commissis circumscriptis privilegijs.
- 82 Remissio uassalli delinquentis in territorio baronis, & ibi contumacis, et banniti, & demum capti per iudicem superiorem, an habeat locum.
- 83 Baro nō tenetur capere uassallum suū bannitum per superiorem, sed tenetur ipsum expellere.
- 84 Barones an licitè possint præcipere uassallis, ne agant in regijs tribunalibus.
- 85 Clericus conjugatus an, et quādo debeat remitti ad iudicem ecclesiasticum.
- 86 Et quib. privilegium gaudeat ibi. & 87.
- 88 Excusatio absentia, uel infirmitatis, uel captiuitatis non admittitur post latam interlocutoriam.
- 89 Latrones stratarum an debeant remitti ad barones eorum patronos.
- 90 Latrones sunt diffidati à lege in eorū præiudiciū, & nō in præiudiciū tertij.
- 91 Latro ibi debet furca suspendi, ubi capitur.
- 92 Baro habens iurisdictionē civilem an habeat mixtum imperium. 93.
- 94 Baro in civilibus an possit cognoscere de damnis datis, & de minimis furtis.
- 95 Et an possit punire inobedientes.
- 96 Et an cognoscat de præsentationibus instrumentorum, & de obligationibus.
97. 98. 99.
- 100 Meri, & mixti impech quæ sint.

INQUISITVS.

LIBENTER admodum, audiui remedia, quæ cōtra miseros inquistos adinuenta uidentur: sed nūquid ediuerso aliquod remedium reperitur, quo citatus, & non comparens possit (ad eò, ut fisco in omnibus satisfactū sit) excusari, ut contumax nō reputetur? IVD. † Optimam, & lauda-

Reg.

- laudabilem materiā proposuisti, & ideo scias, q̄ regulariter in criminalibus nullus admittitur uti procurator, ut dixi supra in materia citationis. & habetur in c. ueniens, de accu. & in l. pe. §. ad crimen. ff. de publi. iud. & iura sunt uulgaria. admittitur tamen in casibus supra in materia citationis notatis. 2. Itē admittitur procurator in criminalibus ad proponendū omne id, quod proponi posset per simplicē excusatorē, ut habet in d. c. ueniens. & l. absens. ff. de procura. † Item admittitur procurator in criminalibus, quando petitur, q̄ sententia declaratur nulla, ut est Gl. notabi. in ca. hęc quippē. iij. q. vj. §. ad hoc magni facit Fran. de Arc. in c. ueniens. xxv. col. uersic. & adde extrā. de accu. & hanc partē tenet Bal. in l. reos pen. col. C. de accusa. † Item admittitur procurator sufficienter instructus in criminalibus, quando nō sunt probata iudici ordine iudiciario indicia contrā reū citatum, siue sit locus torturæ, siue simplici interrogationi: si autē sunt probata ipsi iudici indicia §. ipsum reum, tunc nō admittitur procurator, s̄m Bal. in l. fi. C. de procura. ij. col. uersic. tu dic, & idem Bal. in l. seru. uum quoq; §. publicē. ff. de procur. ij. col. uersic. tu dic. & do. Alex. & Iaso. in d. l. fi. C. de procura. & Mar. in sua pract. crimi. §. sequitur. nume. 7. quod quidem dubito in regno non procedere per decretū reginale, de quo infra dicā. † Item pot̄ procurator cōparere, & opponere nō pot̄ se procedi contrā citatū, quia licet potuit offendi, & occidi occisus stāte statuto. s̄m Bart. Cepol. in caute. lxxvij. incipien. in causā criminali. & Bar. in l. ubi pactū, per glo. ibi. C. de transact. & sequitur Marfi. in dicta sua pract. cri. in d. §. sequitur. nu. 19.

- & 28. & in consi. c. incip. Spiritum sapientiæ in fi. † Item potest comparere procurator, & opponere, q̄ accusatio est notoriē calumniosa, ut dixit potabiliter Cy. in l. reos. C. de accusa. quem refert, & sequitur Bal. in l. ij. C. ut ne priua. & sequitur Mar. in d. §. sequitur. nu. 29. † Item admittitur ad opponendum de ineptitudine inquisitionis, uel accus. secundum Mar. in d. §. sequitur. nu. 30. & dicit hoc uoluisse Bal. in consil. cyj. pri. li. incip. uerba accusatio. nis. sed uoluit allegare Bald. in consil. cxxxvij. in ij. li. §. f. 16. In omnibus prædictis exemplis, & casibus licet sit ita de iure communi, tamen obstat decretum reginale positum, in uolumine rituum incipi. die xxj. mensis Iulij. pri. indi. & c. quo cauetur, quod nulla exceptio admittitur pro parte inquisi. seu accusati, citati, nisi absentia infirmitatis, & captiuitatis, præterquam in duobus primis casibus supra notatis, cum in eis fateor, quod non obstat dictum decretum. §. I v d e x . Subisto in hoc, & relinquere uobis cogitandum. In q̄ v. Prolequere domine Iudex princeps. §. I v d . Faciam, & ideo ulterius scias, q̄ indistincte procurator in criminalibus admittitur, quando inquisitus est carceralus. secundum An. per illum text. in l. reos. §. super his. circa fi. C. de app. & dicit hoc etiam tenere Odofr. in l. minime. C. eo. tit. & Cy. in l. reos. C. de accu. & Bar. i. l. pe. §. ad crimē. ff. de pu. iud. in antepe. col. uersic. dic ergo sic, alios uerō casus, in quibus procurator potest comparere, relinquendo pronunc. † Dicam solum, in quibus casibus admittatur simplex excusator absq; mandato. & distinguēdi sunt quatuor casus: aliqui enim uult allegare causas causā simpli-

citer: aliquando uult allegare causas causæ resultantes ex actis in eadem causa factis: aliquando causas innocentie in causa, in qua ad definitiuam sententiam deueniri potest: aliquando causas absentie tantum. primo casu excusator non admittitur ad allegandum causas causæ simpliciter in criminalibus inferentibus poenam a relegatione. secundum Specu. in tit. de excu. in fi. aliis tribus casibus admittitur, et differt allegare causas resultantes ex actis, & allegare causas innocentie: quia primo casu admittitur excusator in omni casu: secundo admittitur solum in eo casu, in quo potest ad definitiuam sententiam deueniri contra absentem, ut latissime firmat domi. Anto. de Canad. in suo pul. tra. cta. de excusatio. et sequitur Barto. de Cap. in constitutio. poenam eorum. numero. 11. ¶ **FISCVS.** Sed uidentur prædicta procedere de iure communi, sed in regno habemus reginale decretum, de quo supra. ex quo uidetur dicendum, non posse per procuratorem allegari causas causæ resultantes ex eisdem actis. ¶ **INQVISVS.** Ego dico minime obitare dictum originale decretum iis, quæ supra dicta sunt. sed ipso non obstante dicendum est, quod potest comparere excusator pro absente citato in criminalibus, & allegare causas causæ resultantes ex eisdem actis existentibus in eadem curia, saltem per implorationem officij iudicis. ut docet Ang. in l. planè. ff. de peti. hæred. in tantum, quod si ex forma statuti in criminalibus nemo debeat admitti ad aliquas exceptiones proponendas, nisi personaliter compareret: tamen implorari potest officium iudicis, & opponi notorietas actorum, uel quod occisus

potuit impune offendi uigore statuti, secundum eundem Ange. in l. filiustami. §. ueterani. ibi, aliud est. ff. de pro. et Bal. in l. iij. col. vij. uer. sed quæro tunc. C. de accusa. et ita uoluit Iaso. in l. ubi pactum. j. col. C. de transac. et latissime prosequitur Gram. in consi. j. post regias decisi. nu. 24. imo plus dicit ibi, quod admittitur excusator ad opponendum exceptionem declinatoriam, et incompetentiam iudicis, de qua ex actis apparetur. secundum Bal. in l. reos. C. de accu. et sequitur Franc. de Are. in c. ueniens. x. col. extra, de accusa. et ibi Maria. Soz. in. xlv. col. uer. iij. no. de causis. et hoc habet locum non obstante statu. quod nulla exceptio possit opponi, quia non intelligitur de exceptione notoria. ¶ **FIS.** Sed in contrarium concludit And. de Iser. in consti. edictorū. quæ ibi sequitur Affli. in xij. not. in iij. q. ex autoritate Inn. in c. ueniens. extr. de accu. ubi dicit, quod causas causæ ex actis apparentes non potest excusator allegare, ut sunt exceptiones dilatorie, perceptorie, et declinatorie, sed debent allegari per procuratorem. ¶ **IV.** Laudo pro nunc sententiam Fisci, et eam sequitur do. Bart. de Cap. in d. consti. edictorum. nu. 14. nullus tamen doctorū facit mentionem de dicto decret. reginali. & sic cōcludas, quod causas causæ ex actis resultantes debent opponi per procuratorem et non per simplicem excusatorem. ¶ **IN.** † Nunquid per quencūq; allegetur absentia? ¶ **IV.** Hæc excusatio absentie, per quencūq; allegetur, admittenda est, ut est text. in l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. tuto. in l. cōtumacia. ff. de re. iur. & uoluit Bar. in l. ij. §. si quis in iudicio. in fi. ff. si quis cautio. et uoluit An. et Affli. in consti. edictorū. in xij. nota. et extat decretum

cretum reginale, de quo supra dixi.
 & intantum hoc procedit, q̄ etiam
 mulier, & infamis admittuntur, se-
 cundum Innocen. in c. ueniens. ex-
 trā, de accusa. quem sequitur Affli.
 11 in d. constit. edictorum. † Et allega-
 ta absentia officium iudicis erit nō
 procedere durante dicta absentia, si
 erit ex causa reipublicæ; secundum
 An. de Iser. quem sequitur Affli. in
 d. constitu. edictorum. in d. 13. no. in
 uer. si uero allegatur absentia ex
 causa uoluntaria, ut inuit ad sanctum
 Iacobum, uel ad studendum in stu-
 dio generali, & officium iudicis erit,
 quod statuet huic excusatori termi-
 num ad denuntiandum, & compa-
 12 rendum † Sed inoleuit communis
 practica, & forma prouidendi in alle-
 gatione dictæ absentia, ut dicatur,
 quod per curiam fuit d. T. cōdem-
 natus, & contumax reputatus (ut
 & alias in materia contumaciae di-
 xi) uerum si comparuerit infrā men-
 sem, deleatur à contumacia, & inte-
 rim in libro non scribatur. † I N-
 13 Q V I. † Sed pone, quod excusator
 pro absente ex causa uoluntaria ci-
 tato in domo, allegat ipsum absen-
 tem, sed dicit ignorare locum ab-
 sentia, & producit testes, qui dicāt,
 quod audiuerunt, antequam citaretur,
 ipsum dicentem, se iturum pe-
 regre, quod tempus dabit illi iudex
 ad notificandum, & comparendum.
 † I V D E X. And. de Iser. quem sequi-
 tur Affli. d. consti. edictorum. in no
 qua. dicit, quod arbitrio suo sta-
 tuet tempus. & si minus statuet re-
 spectu loci. ubi est absens, lex sup-
 plebit. arg. l. iiii. §. si qs. ff. de re iud.
 licet Affli. ibi ponat aliam practicā.
 Sed procedit id, quod ipse dicit,
 quando ex fama potest sciri, ubi sit,
 & sic sumus extra dubium. quæstio
 uero Iser. procedit, ubi nullatenus

sciri potest, ubi sit. & ita firmat
 etiam Anto. de Cana. in tracta. de
 14 execu. in 22. quæst. † Et si elapso ter-
 mi. statuto per iudicem compareat
 ideim excusator, & dicat se diligen-
 ter perquisiuisse, & non potuisse in-
 uenire, ubi foret citatus. & petat
 prorogari, seu de nouo concedi al-
 lium terminum, tunc iudex proce-
 dat contra citatum tanquam con-
 trā contumacem. nam post illam di-
 lationem siue ueniat, siue mittat, au-
 dietur. alias secus, per text. in auth.
 qua in prouincia. ubi de crimi. agi
 oport. secundum Barto. in extraua.
 in uerbo, per edictum. & per do. An-
 to. de Cana. in d. trac. de execu. in 23.
 15 quæstio. † F I S C V S. † Sed nunquid
 excusatio absentia ita simpliciter
 erit admittenda, uel sit ne necesse
 probari? † I V D E X. In hoc passu di-
 cit Spec. in tit. de accu. uer. sed quid
 si iste, quod debet probari, & proba-
 bitur per famam: sola enim fama, &
 uulgi opinio sufficit tali probatio-
 ni, ut dicit Bart. in extraua. ad repri-
 mendum. in uerbo, per edictum. per
 text. in auth. de exhi. & intro. re. §. si
 uero. colla. v. Itē iudex se debet de
 fama informare, & id examinare, in
 quam terrā abiisse dicitur, summa-
 tim, & parte non citata, secundum
 Barto. in d. uerbo, per edictum. po-
 test & probari per discussionē sien-
 dam per nuntium, seu nuntios nam
 sicut de bonis, ita sit de personis,
 secundum Barto. in l. iiii. §. prator
 ait. ff. de dam. in scct. & haberet per
 dominū Anton. de Canar. in d. trac.
 de execu. q. xx. sed in regno sufficit
 probari per iurē excusatoris, ut
 in cōsti. edictorum. & ibi per Nico.
 Ruff. & do. Griso. in addi. & ita quo-
 16 tidie seruatur. † Et absentia allegari
 non potest cōtra uoluntatem inqui-
 siti, quia per allegationē absentia,
 excluditur

excluditur contumacia, quæ non potest excludi reo nolente, ut late habetur per do. Anto. de Canar. in d. tra. de excu. in xxxij. q. † Et allegas causam absentie non tenetur cauere de presentando reum, per c. ueniens, extra, de accu. & no. in l. in eo. ff. de reg. iur. & hñ per Nicol. Ruf. & Gri. in addi. in consti. pœnam eorū.
 18 & edictorum. † Et dicitur absens ille, qui abest a ciuitate merum imperium habente, sicut olim a prouincia. l. absentem. ff. de pœn. & l. absentem. C. de accu. & plene habetur per do. Ant. de Canar. in supra allegato.
 19 tra. in xix. q. † Et allegatio absentie operatur, ut si admitti debebat, & fuit repulsa, id quod fit nulliter fit, ut not. l. quæstiu. ff. de re iud. Em. Bar. in l. pe. §. ad crimē. ff. de pub. iu. & in l. ij. §. si quis in iudicio. ff. si qs cautio. & habetur per Afflic. in constitutu. pœnam eorum. in nono requi-
 20 sito, quem uideas. ¶ F i s. † Quid si fuit uisus tempore delicti commissi, uel post, an tunc admittatur excusatio propter absentiam? ¶ I v d. Dicendum est, qd si fuit uisus tempore delicti commissi, repellitur excusator, & contumax reputatur non cōparēs ut est tex. in ca. regni, incip. post commissum a delinquente flagitium. de quo ad propositum mentionem facit do. Pet. de Mo. for. in consti. pœnam eorū, cōstabit. n. ad propositū fuisse uisum p informationē de delicto captā, si ibi sint de uisu testes, uel aliter deponētes, qd eū uiderunt tēpore delicti, commissi, uel uno die, aut duobus añ, secundū Pet. de Mo. for. ibi. & d. cap. est in uiridi obseruantia in regno. ¶ I n q v i. Sed pone, qd delictum, de quo quæritur, est antiquum, saltē per duos menses, an tunc etiā, quod fuerit uisus tēpore delicti commissi, admittatur

excusator. ¶ I v d x. Ego semper practicaui in diuersis partibus, & practitari uidi, qd quando delictū est antiquum, non procedit dispositio. d. c. post commissum a delinquēte flagitium. sed admittitur excusatio. ¶ I n q v i s i t v s. † Plura dixisti in materia excusationis propter absentiam, trāseamus, ergo nunc ad aliquam aliam excusationem. i v d. Probē dixisti, & ideo scias, qd alia potest proponi excusatio, uidelicet hostica exceptio, quæ quidem exceptio est maximi momenti. nam si citatus fuit ante, uel post submonitionem, quod uadat ad exercitum, allegata tali exceptione corā iudice citante, habet xv. dies de termino ad iter arripiendum ad dictum exercitum, & donec est in exercitu, & post reditum per xv. alios non potest in causa procedi contra eum, sed debet in dicta causa supersederi, ut cauetur per regni constitutu. incip. hosti. exceptio. de excep. hosti. propo.
 22 ¶ F i s. † Sed utrum, ut competat dicta hostica exceptio, requiratur submonitio, uel habeat locū in eo, qui absque submonitione, sed proprijs expensis uult accedere ad exercitū? ¶ I v d x. Distinguendum est secundū And. de Iser. in d. consti. hostici exceptionem. quem sequitur ibi Afflic. qd aut quærimus utrum gaudeat dilatione quindecim dierum, quæ datur ad iter arripiendum, & tunc est citatus, & non gaudet non precedente submonitione, aut non præcessit submonitio, sed postquā fuit citatus cum effectu accessit ad exercitum suis expensis proprijs, et tunc siue citatus fuerit domi, siue personaliter, non gaudet exceptione hostica, quia istud fuit uoluntarium impedimentum, ut euadere pœnam ei inferendam. si uero ante citationem

citationem quis reperitur in exercitu, seu per uiam, & demū citatur in domo, & non præcedente submitione accessit suis expensis, si loquimur de iure cōmuni, ille qui est in exercitu sponte, & non uocatus, nō dicitur absens causa reipublicæ, ut in toto titulo. ff. de leg. sed si loquimur sū terminos consti. prædictæ. hostici exceptionē. siue uoluntarie reperiatur in exercitu, siue submonitus, competit ei exceptio hostica, si tēpore citationis ibi reperiabatur, uel erat in uia causa eundi, & sic habes ueritatem. ¶ **¶ I s.** ¶ Vtrū si quis cōmisit delictum post submitionem, gaudeat hostica exceptione? ¶ **¶ I v d.** Dicitur, quod non, ut est in c. regni inci. si cōmites, uel barones. de quo mentionem faciunt And. de Iser. & Afflic. in d. consti. hostici exceptionem. ¶ Et pōt hæc exceptio opponi per p̄curatorē, & excusatorem sū Affli. & Iser. in ea. consti. in xiii. q. ¶ **¶ I s.** ¶ Audiui, quē dixisti in materia hosticæ exceptionis, sed dico, q̄ si quis tēpore delicti cōmissi fuerit uiuus, uel saltem p̄ duos dies, ante unū, uel duos, aut unum post, & deinde uadit ad exercitum, non gaudebit hostica exceptione, p̄ tex. in supra alle. c. post cōmissum. & hoc uidetur uoluisse do. Pet. de Mo. for. in d. cōsti. hostici exceptio nem. dum dicit hæc formalia uerba. c. de excusatione absentiz etiā isto casu, uide c. regni, post commissum. & uide c. regni, comes. quasi dicat, q̄ ille tex. limitetur per illud c. regni, post cōmissum. sicut ē limitat per c. regni, comes. ¶ **¶ I v.** Certē doctrina Pet. de Mo. for. quam allegastis innuit, & apertē dicit id quod dixisti. & ita pro nūc teneo. ¶ Ad unū tamen aduertas in hoc, quod ista exceptio debet p̄bati, ut habeatur per

do. Mari. de Cara. in consti. p̄nam eorum super testi. ibi, & probātem, & habetur per Afflic. & Iser. in d. cōsti. hostici exceptionem. ¶ **¶ I n q v r.** ¶ **27** ¶ Quid si elegetur excusatio infirmitatis, an admittatur, & quod sit officium iudicis in ea? ¶ **¶ I v d.** Hæc excusatio est satis iusta, & admittenda est, per quemcunque opponatur. secundū Inn. & post eum Abb. in c. ueniens. extra. de accu. per l. si p̄tor. §. si. ff. de iud. & idē dicit Salyc. in l. reos. ix. col. uer. ex prædictis cōtrariis. C. de accus. & Bal. in l. seruū. quocunque. §. publice. ff. de p̄ocu. in xj. col. uer. reuoco in dubium. & est decisum in regno p̄ reginale decretū, de quo sup̄a mentionem feci. & habetur per Affli. in d. cōsti. edictorum. in xiiij. no. in prin. ¶ **¶ I s c.** ¶ **28** ¶ Sed quomodo probabitur hæc infirmitas, & excusatio? ¶ **¶ I v d.** Afflic. in d. cōsti. in xiiij. not. in yj. q. mouet difficultatem, & dicit, q̄ Abb. in ea. quærelam. de p̄ocu. dicit probatū p̄ testificationē medicorū. idē dicit Bar. in l. contumacia. §. si. ff. de re iudi. allegat. l. semel. C. de res. raili. li. xij. demū dicit, q̄ Ioā. de Irno. in l. quælitū. ff. de re iud. refert tres opinionēs, qualiter probet infirmitatē, & finaliter tenet. q̄ totū hoc remitteat iudicis arbitrio: & q̄ in magna curia seruatur, q̄ debet p̄ntari in sūm publicū, q̄ talis est in tali loco infirmus, & ibi medicus debet attestari curiæ uerbis, q̄ ille, q̄ citat, est infirmus, & q̄ ibi nō pōt cōpare re absq; suo periculo. & ita residet. sed Par. de Pu. i. l. synd. in verbo. ne gligētia. i. v. col. dicit, q̄ rit⁹ magnæ curiæ uicari⁹ requirit testificationē per in sūm duorū medicorū: quē ritum secundū eum intelligit, si in illa ciuitate poterant haberi illi duo medici, aliās sufficiat unus, uel sufficiat

ciat ille, qui deputatus est à communi, ut ritus intelligatur, & interprete-
tur secundum ius commune. & pro
hoc dicit fatere Glossa in constitu-
tione in causa depositi. ubi dicit Glo. qd illa
constit. requirens in deposito fore
adhibendos tres testes, intelligitur,
si sint in loco, in quo haberi possent.
& dictus ritus magnæ curiæ uicariæ,
item si aliquis, uel aliqua dicit idē
quod Par. ubi supra. uide Par. de Pu-
teo l. lib. synd. in uerbo. tortura. uer-
fic. officialis posuit ad chordam. ij.
39 col. † Et hæc excusatio potest pro-
poni per excusatorem simplicem,
absque mandato, secundum Luc. de
Pen. in l. semel. C. de re milit. libro
xij. Et si est infirmitas non latens,
sed manifesta, & patens, probari
per alios, quam per medicos, secun-
dum Luc. de Pe. ubi supra. ¶ I N-
30 Q V I S I. † Quid si citatur aliqua
mulier prægnas, an possit excusari,
ut non teneatur comparere? ¶ I V-
D I X. Dicas, qd sicut pbat ritus su-
31 pra allegatus. † Vnum tamen non
omitto, qd quando ille, qui allegatur
infirmus, est in eadem ciuitate, ubi
est tribunal, admittitur excusatio,
etiam quod non præsentetur instru-
mentum infirmitatis, sed sufficit qd
dicat excusator: accedat actuarius
cum medico in domum, & iudex si
dubitat tenetur mittere. secundum
Goffr. Hostiæ. & Io. And. & doct. in
c. renor. de re iud. & Bar. in l. quæsi-
tum. ff. de re iud. & ego testor uidisse
se practica[m] millies in magna curia
32 uicariæ. ¶ I N Q V I. † Quod erit offi-
cium iudicis. quando allegatur infir-
mitas, & in promptu docetur de ea?
I V D. Dicas, qd eius officium erit
non procedere, sed supersedere du-
rante dicto impedimento, per not.
in l. quæsitum. ff. de re iud. secundum
Afflic. in consti. edictorū, in xv. no.

in v. q. & ideo solent iudices decer-
nere, qd quam primū conualuerit, se
præsentet i curiā, aliās, qd remaneat
contumax, & hoc, ne cogantur ite-
rum eos citare. aliqui solent decer-
nere sub hac formula, & per curiam
fuit condemnatus, & contumax re-
putatus, verum si quāprimum con-
ualuerit, se præsentauerit, deleatur à
cōtumacia, & interim in lib. nō scri-
batur. & hæc practica datur per Bar-
to. in l. quæsitum. de re iud. colum. j.
& Doctor Moder. de Campa. in ca.
post commissum. & ita uidi centies
practicari in magna curiā uicariæ,
& ego ipse practicaui. ¶ F I S C V S.
33 † Ego puto, quod exceptio infirmi-
tatis, & absentia, & alia quacun-
que, quæ præsumitur malitiose pro-
poni, non debeat admitti per iudi-
cem, ut est ritus magnæ curiæ uica-
riæ, incip. Item si aliquis ciuilitate,
uel criminaliter. ¶ I V D I X. Opti-
mè dixisti, sed non sufficit sola præ-
sumptio, ut non admittatur excusa-
tio, sed aliud requiritur, ideo inole-
uit practica in magna curiā uicariæ,
quod proposita excusatione iudex
eam admittit, si est admissibilis,
subiungendo, quod si fuerit con-
uictus dictus excusatus, non gau-
deat, & tunc incipiunt iudices se in-
formare utrum excusatio sit uera,
an non examinandæ testes, & uidi
practicari millies, & ego ipse practi-
34 caui. ¶ I N Q V I S I T V S. † An infir-
mitas uxoris, & filiorum citati excu-
set, ut non teneatur comparere du-
rante dicto impedimento. ¶ I V D I X.
Ioan. de Firmo. in suo aureo specu-
lo, & repertorio. in uerbo. infirmi-
tas, dicit, quod excusat, & allegat ad
propositum. xxij. dist. c. communis
filius. cum Glossa. & sequitur Afflic.
in decisio. ccxxxix. in xj. columna.
& facit secundum eum, quia neces-
sitas,

fitas adiuuandi carnem suam facit licitum, quod erat aliàs illicitum. e. quanto. extrà de consue. & plura alia allegat confirmationem p̄dictorum. ¶ **F I S C V S.** ¶ Milies uidi allegari impedimentum infirmitatis p̄ nonnullos, & demum secura reconualefcentia non comparent, sed fugam arripiunt, quod erit remediū? ¶ **I V D.** Cautela est, quod accedat iudex, quando factum est arduum, & est timor, quod non comparebit, & procurer ab eo capere fideiussores de se p̄sẽtando secura conualefcentia, & si non poterit p̄stare, apponãt custodes ī domo, & ipsum cõsignet in domo sua alicui sub m̄a dato; & possunt astringi excusatores ad indicandam domum, in qua residet infirmus. & etiam possunt examinari testes, qui testificantur etiã cum alijs, qui super hoc haberi possunt. solent enim infirmi per diuersas domos occultari, ut euadant istã cautelam, ut mihi multoties factum

36 fuit, ¶ **F I S C V S.** ¶ Pone, q̄ in ciuitate fuit facta magna briga inter plures, & aliqui fuerunt occisi, aliqui uerò uulnerati, qui exierunt de ciuitate, sed occultj in aliqua domo curantur, & medicantur per medicos, & chirurgos ī ciuitate, an iudicẽs possint emanare bañnum, quod nemo chirurgorum, aut phyficorum audeat medicare aliquem absque expressa licentiã iudicis, & antẽ notitiã datam de infirmo, & de qualitate infirmitatis & etiam de alijs qualitatibus? ¶ **I V D.** Ego pluries p̄dicauj, q̄ sic, & ab alijs uidi p̄dicatũ. & potest roborari per id, quod dicit Bar. in l. iij. ff. de condi. ob tur. causam. ubi querit, an quis teneatur, & cogatur indicare malefactorem: & dicit, q̄ parti non tenetur, nec etiam iudex coget ad petitionem partis, sed

iudex ex suo officio potest cogere quem, ut sibi indicet malefactorem, & sic hac rōne potest sustineri hæc

37 utilis p̄dicta. ¶ **F I S.** ¶ Sed pone, q̄ nec excusator, nec medicus uolunt indicare, ubi nam sit infirmus: apparet tamen instrumentum infirmitatis: uel īndicant, ī qua domo eum uiderunt, & ibi facta perquisitione nō fuit inuentus, an possit licitẽ nō obstante instrumentum infirmitatis producto r̄spuere dictã excusationẽ, eamque non admittere? ¶ **I V D.** Vide tur, quod sic, quonjã nec posset credi testificationi istius medici dicentis aliquem fuisse infirmum, nisi p̄cedat diligẽs iudicis inquisitio, text. est multum notabilis in l. semel. C. de re mili. li. xij & ibi Bart. multum notat illũ tex. pro singulari, & subdit, quod ideo debet esse cautus assessor. quò in actis faciat scribi, & registrarì, quod iudex diligenter īqui siuit, & examinauit, utrum sit infirmus. & ipso diligenter examinante, & inquirente medicus hæc retulit. quod dictum sequitur, & cõmendat Alex. post Bart. in p̄oc. ff. forum. iij. col. in fi. & Anto. Corf. in suis no. in uet. medicus incip. denuntiatio facta per medicum, undẽ si facta perquisitione non inuenit eum infirmũ, nō modica suboritur suspicio, q̄ excusatio p̄dicta infirmitatis proponatur maliciofẽ. & sic potest eam non admittere, ut est ritus magnẽ curiẽ uicariẽ, incipiens: Item si aliquis ciuilit̄er, uel criminaliter. de quo supra dixi, quã notes in actu p̄dicto.

38 ¶ **F I N Q V I.** ¶ Pro sequere ultra domine iudex, & si aliqua alia excusatio potest competere citatis ut nō teneant comparere corã iudice citante, nobis eodem ordine retento declares. ¶ **I V D.** Alia īsuper pro parte eiusdẽ querulati allegatur excusatio,

sario, & exceptio, uidelicet, clericali-
 tus, quæ quidem exceptio, & excu-
 satio est maximè importantia, cum
 clerici, & eorum bona sint exempti
 à legibus imperialibus, & à laicali
 iurisdictione, ut dicit Bal. in auth. li-
 tem nullam communitas. C. de epis.
 & cle. & no. in c. quanquā. de censu.
 in vj. Panor. in c. ij. extra, de immu.
 eccl. & in tantum hoc procedit, q̃ si
 clericus citatus per iudicem laicum
 nō declinet eius forum, puniri de-
 beret pœnā extraordinaria, quasi sit
 transgressor canonis secundū Bal.
 in l. j. in fi. C. de iud. & subdi. proce-
 dere etiam si statutū prohiberet de-
 clinare forum sub pœnā, & quod ta-
 le statutum non ualeret. refert, & se-
 quitur Berta. in suo tracta. de epis. in
 v. parte quarti libri. uerfi. xlix. in fi.
 dicti uerfi. iuxta præmissa sciendum
 est. nec etiam tenetur clericus com-
 parere coram seculari iudice, & si
 non comparet, contumax reputari
 non potest, secundū Ioann. Andr.
 Ant. de Bu. & Abb. in c. si diligenti-
 de fo. compe. in pe. col. nec potest iu-
 dex secularis pœnam contumaciæ
 in clericum inferre. c. j. extra, de cle-
 ri. conu. in vj. Bald. in l. generaliter.
 ij. C. de epis. & cler. & in l. si quis ex
 aliena. ff. de iud. & consuluit Bart. in
 con. cccxv. clericus notat sub nomi-
 ne clericali. & plenè Deci. in consil.
 cexlj. in ij. li. scripsi aliàs. Iacob. de
 san. Geor. in l. noui uidetur. ff. de iud.
 col. ij. prout refert & sequitur Grā.
 in suo. j. con. post regias decisiones.
 nume. 36. & Aegid. de Man. in sua
 disp. quæstio talis est, quæ est inter
 disputationes. Pau. de Leaz. dicebat
 q̃ clericis coram iudice seculari nō
 est licita comparitio, nec possibilis
 prorogatio. per c. si diligenti. s. de fo-
 ro. competen. & idē cum cōstet ci-
 tatum non esse de iurisdictione citā-
 tis, non tenetur comparere, ut not.
 in c. si. extra, de appella. & consuluit
 Alex. in consil. xxxvij. in iij. libro. &
 faciunt optimè no. Andr. de Iser. in
 c. j. §. p̃terea. iij. colū. quæ sit prima
 cap. bene. amitt. & Guido. pa. in de-
 cil. eccl. an. multæ declarata. & in
 particulari Ioan. Aud. in regula, sciē-
 ti. in mercuria. tenet, q̃ non, ualet. p̃-
 cessus iudicis secularis contra cleri-
 cum citatum per se ipsum, & nō cō-
 parentem ad allegandum priuilegiū
 clericatus. & latē. prosequitur Grā-
 ma. ubi suprā ¶ *Fas.* ¶ Sed licet p̃-
 dicta sint uera in se de iure. commu-
 ni, tamen in regno non procedunt,
 eō, quia habemus ritum magnæ cu-
 riæ uicariæ, incipi. Item seruatur p̃-
 curia, quod nullus: quo cauetur, q̃
 si clericus citetur sub nomine laici
 per secularem, non potest suum pri-
 uilegium allegare per procuratorē,
 aut simplicem excusatorem, sed de-
 bet ipse clericus comparere perso-
 naliter cum instrumento clericatus,
 & allegare suum priuilegium. aliās
 potest reputari cōtumax, cōtrā eū
 proceditur, tanquā cōtrā contu-
 macem. ¶ *IN QVI.* Ego dico q̃ cleri-
 cus non tenetur comparere ad alle-
 gandum suum priuilegium. secun-
 dum Archi. in c. ij. xx. q. iij. sup. Gl.
 & facit Glo. in uerb. congrueret. &
 ibi Dom. i. c. cōuenior. xxxij. q. viij.
 & Specu. in titu. de cita. §. cōtrā ci-
 tantem. in fi. & plenè per Fely. in c.
 cum ordinem. vj. colū. de resc. & ita
 etiam concludit Afflic. i. consil. pri-
 uilegia. in iij. nota. hinc est secun-
 dum eum, q̃ exceptio incompeten-
 tiæ iudicis in causa capitali opponi
 potest per procuratorem, secundū
 Iuno. in c. ueniens ad ap. se. s. de te-
 stib. & sequitur Balā. iterum quo-
 que. §. publicē. ff. de. procura. & idē
 consuluit Casta. in con. pri. uerfi. sed
 nec in

nec in totū. Nec obstat ritus suprà allegatus, quia ritus licet deq̃ formā comparationis clerici corā iudice laico citante, & aliquo modo proponat declinatoriam: non tamen ultrā procedit, quòd si clericus non comparet secundū prædictā formā possit reputari cōtumax. ¶ F i s. Nō bene inspexisti ritum, quia si bene inspiciatur, dicit ritus, q̃ aliās nō auditur. ergò necessariò sequitur, q̃ remanet contumax. ¶ I n. Cum hæc responsio tibi non satisfaciāt, dabo aliam, uidelicet, q̃ rex nō potuit, nec potest imponere legem personis ecclesiasticis, cū nō sint, nec esse possunt de iurisdictione ipsius. nec aliquid potest imponi eis, quòd sit cōtrā libertatem ecclesiæ: secundum Panor. in c. grauē de senten. excōmu. & per alia, ut ibi per eū. & sequitur Gram. in d. con. j. post regias decisiones. & dicit ita fuisse decissum per iudices mag. cur. uica. ¶ I v d i x. Et ita notauit idē Grā. in uoto. xxvij. ubi subdit, q̃ etiam si clericus distulit opponere exceptionem clericatus, quòd postea opponendo, annullat bannum, & contumaciam. & nō tenetur soluere etiam pœnam pecuniariam pro pœna contumaciæ. & idem dicit fuisse decissum per Guid. Pa. in decis. ccccl. & per Cappe. Tholosā in deci. clxv. inci. item fuit quæsitum bannum. & ita refert fuisse decissum per magnā. cur. uica. non obstante ritu prædicto. pro quibus et uide Fely. in ca. si duob. 3. de appel. iij. col. & ita mihi uis, concludendum propter istam ultimā rationē Grāma. quam etiam approbat Cap. in decis. clxj. inci. in cā Ierusalem. licet continuo reputetur cōtumaces clerici non comparentes corā iudice laico citante, seruata forma dicti ritus, sed semp̃ postea clerico capto

40 annullantur. ¶ F i s. † Sæpē uidi hanc exceptionem clericatus, & excusationem repelli per iudices factis replicationibus ex aduersario, quòd clericus sit incorrigibilis, non incedens cum habitu, & tonsura, per petratorem grauium, & plurium facinororum, excommunicatus, illegitimus, & uilium artium exercitor. idcirco, si placet, de quolibet istorum dispiciamus. ¶ I v d i x. Per quā gnauius patres fisci tueris, & uigilanter studes, ne decipiaris & ideo scias, quòd incorrigibilis dicitur ille, qui aliās fuit depositus, & reuertitur ad priora delicta, uel in illis perseverare, secundum Abb. in ca. cum non ab homine. de iudi. col. penult. uers. quæro: qualiter. post Anto. qui uoluit aliter, q̃ dicitur incorrigibilis, si committit alia delicta, etiam si non sunt similia, uel etiam minora, quem sequitur Deci. ibi col. f. dicit etiam incorrigibilis, qui detrusus in monasterium ad pœnitentiam peragendam, ea nondum peracta capit fugam, & occultat se, uel aliter de facto impedit, ut non possit eū iudex archæ relicto non reperiatur in nouo delicto, quia tunc post excommunicationem, & anathema comprimentus est per iudicem secularem, ut in tex. secundum Abb. ubi suprà. in fi. & sequitur eum Dec. & habetur per Mod. Hispa. lo. Ber. Diaz. i. prac. canon. i. uerbo, data incorrigibilitate. 41 † Et incorrigibilis clericus depositus per iudicē ecclesiasticū, si adhuc incorrigibilis fuerit, excōicari debet, deinde cōtumacia crescēte, anathematis mucrone feriri: & si in pfundum malorum uenire contēpserit, cū ecclesia nō habeat ultrā, q̃ faciat, & p seculare iudicē pprimat. ita q̃ ei deputetur exilium, uel alia legitima pœna inferatur. & sic notādum est, quòd

quod nullus casus datur à doctõ-
bus, qui succedat post depositionẽ.
¶ is solus sufficiat, ut clericus trada-
tur curiæ seculari, nisi præcedente
contemptu excommunicationis, uel ana-
tematis: nunquam clericus etiam de-
positus puniri potest per iudicem
secularem, nisi declaretur per eccle-
siasticum qualitas incorrigibilitatis,
quia clericus depositus adhuc est d
foro ecclesiæ, ut per Abba. in c. Ioã.
& in c. ex parte. de cleri. cõiu. iudex
enim ecclesiasticus debet ipsum de-
clarare incorrigibilẽ, etiã ipso nõ ci-
tato, ne fugiat, ut per Abb. post Car-
di. in d. c. cũ non ab homine. & Inn.
in c. j. de hõ. li. vj. quos refert Areti.
in d. c. cũ non ab homine. colũ. v.
& clarius ibi per Fely. in iij. colũ. &
tunc ipso declarato incorrigibili pu-
nitur per iudicem secularem, non
proit iudici ecclesiastico uidebitur
sed proit iudici seculari, secundum
Abb. in d. c. cũ non ab homine, ul-
timo uo. & plenẽ habere per Mod.
Hispa. ubi suprã. hoc autẽ intelligit
secundum Bonicon. in. traã. de pri-
uileg. cleri. nu. 6. ad requisitionẽ iu-
dicis ecclesiastici, non ex se, & ex of-
ficio. ¶ Quo uerò ad aliud: non incede-
re cum habitu, & tõsura, sciendũ
est, quod tam clerici in sacris consti-
tuti, quàm in minoribus debent de-
ferre habitum honestum, ut habet
in cle. fi. §. dignitatẽ. de uic. & hone.
cler. cle. ij. eo. titu. & in c. omnis. xxi.
q. iij. & ibi Archi. & ratio ẽ, de qua
per Doã. in dictis locis, & habitus
clericalis debet esse concedens cleri-
cis à capite usque ad pedes, nec de-
bent portare i capite pileum lineũ,
nec de serico, ut in d. cle. fi. §. dignita-
tem. & ibi Gloss. & Card. qui intel-
ligit de birreto: quia clerici non de-
bent portare birretum lineum, uel
sericum. non autem intelligitur de

pileo serici, qui portatur propter
pluuias. item clerici non debent
uti ueste uirgata, uel partita diuer-
forum colorum, ut d. cle. fin. & Mat-
the. de Afflic. in consti. regni, apo-
statantes. colũ. iij. item talis ue-
stis, & habitus debet esse clausus,
nec nimis breuis, nec nimis lon-
gus, sed moderatus. cap. cleri. offi-
cium. extra. de ui. & hone. cleri. con-
sistit etiam habitus clericalis in ca-
ligis, & calciamentis: item in cingu-
lis, seu corrigijs, & fibulis: item in
manibus circa portationem annu-
lorum, in cappis, & mantello: & ta-
lis uestis debet esse talaris, id est, lõ-
ga usque ad talos pedis. xxiij. dist.
c. non liceat. uersatur etiam honesti-
tas habitus in coloribus uestium:
quia pannis rubeis uti non debent
d. cap. cleri. ut latẽ, & benẽ decla-
rat Modern. de Campa. in extra. de
ui. & hone. cleri. in Gloss. habitus.
& est aduertendum secundum eum,
quod non est statutus certus, & de-
certus, & determinatus habitus pro
clericis, secundum Gloss. no. in cle.
j. in fin. extra de electio. & Gloss. &
Docto. in c. pen. de ui. & ho. cleri. &
tenet Alex. in consi. viij. uidetur su-
per primo. in j. lib. & in consi. clxix.
in causa inquisitionis, col. ij. in fi. in
vj. lib. & Abbas in c. j. col. j. in ij. no.
extra, de apost. ubi dicit quod cle-
rici seculares non habent certum, &
determinatum habitum, sed solum
quidã habitus sunt eis iterdicti: & q
non habent certam formam, sed ue-
stes debent esse honestæ: undẽ suffi-
cit, si clerici portat habitũ honestũ,
& conuenientem clericis secundum
cõsuetudinẽ, ut tenet Ale. in d. cõs-
ubi dicit, q ois habitus honestus, &
cõueniẽs, dẽr habitus clericalis, dum
modo nõ sit a iure, uel p̃suetudinẽ
reprobatus. & p̃clusiue dicendũ est,
quod

quoddam spectanda est consuetudo regionis, secundum Bene. capr. in ca. penul. in glo. in uerb. deauratis. extra de uita, & hone. cleri. ubi dicit, quod in tantum est attendenda consuetudo regionis, quod si consuetudo non haberet diuersitatem aliquam inter habitum clericorum, & laicorum, ipsa
 43 consuetudo esset attendenda. † Et ex hoc infero, quod male faciunt iudices hodierni, qui statim cum capiunt clericum, redigi faciunt in actis, quod eum ceperunt non incedentem cum habitu & tonsura, debent. n. particulariter describi habitus, & uestes, quas deferbat, ut uideri posset, si sunt honesti, & condecetes, & sic probandum est per fundatorem se in eis, ut iuribus uulgaribus, nec enim statim dicto simplici ipsorum, quoddam incedebat absque habitu, & tonsura. ad quod facit id, quod dicit Inn. in c. super literis. extra de rescrip. & Archid. & Ioan. andr. in c. Romana. §. contrahentes. extra de foro competenti. in vj. & per Barto. in l. ij. ff. si quis in ius uoc. non ier. & ibi per Alex.
 44 xan. colum. quarta. & Ias. † Incedere ergo cum tonsura, est incedere cum capillis tonsis in capite ex parte inferiori ad releuationem sensuum. scilicet uisus, & auditus, super aures, & oculos, & potest esse minor, quam tonsura clericorum monachorum, secundum glo. in cle. ij. de ui. & hone. cleri. clericus enim debet habere clericam, uel tonsuram, in signum futuræ coronæ, et regni quod expectat in altero seculo. quæ clerica debet esse rasa in signum depositionis temporalium, ut in c. duo sunt genera. xij. q. j. & uide Fely. in c. contigit. extra de senten. excom. & plene habetur per Capol. in consi. xj. inci. casus talis est, Aloisius. colum. vj. uers. de tonsura. & quid sit

prima tonsura, uide Imo. in c. cleri. ci officia. extra de uit. & hone. cleri. colum. ij. in fi. † Opponitur etiam, quod est perpetrator plurius, & grauius facinorosus, & in hoc sciendum est, quæ sint delicta grauius, & quæ leuius. de quo per Bar. et Ale. in l. leuia. ff. de accus. in laut facta. de pen. et habetur per gl. in lauxilium. ff. de mino. et dicit gl. in c. cum illorum. in uerbo, mutilationem membri. de sent. excō. quod relinquitur arbitrio iudicis. de quo per Augu. in addi. Ange. de arc. in li. male. in uerb. hæc est quedam inquisitio. in addi. v. in fi. & delicta atrociora, & grauius in clericis sunt adulterium, homicidium, sacrilegium, falsum testimonium, et similia, ut l. dist. c. si eps. & c. apostolis. lxxxj. di. et Car. in cle. j. de offi. or. Item uolentia cum armis dicitur delictum graue, secundum gl. l. ij. ff. de ui et ui arma. et Alex. in d. l. leuia. item omnis causa sufficiat ad exheredandum secundum Barto. in l. solo. C. de lib. cau. et Alex. in d. l. leuia. et dicit Card. in cle. j. in v. no. de offi. ord. quod delicta enormia inducunt irregularitatem. & ibi subdit, quod si clericus enormia delicta sapientius consueuit committere, perdit priuilegium. c. si quis suadet. extra de sen. excō. et est sciendum, quod clericus committens quantumcunque delictum graue, & enorme, etiam qualificatum, non debet actualiter degradari, et tradi curiæ seculari, nisi secuta incorrigibilitas, aut in casibus expressis in iure, ut dicit Arc. in c. cum non ab homine. col. ix. in fi. de iudi. licet Abb. in c. at si clerici. in princ. de iudi. col. antepe. post Pe. de anch. in quadam dispu. sua. et in repet. regu. ea quæ. xix. q. de regu. iur. et consi. clviij. ex narratis in facto. col. ij. teneat contrarium, quod debet deponi, & tradi statim curiæ seculari non expectata in-

corrigibilitate. & idem dicit Abb. in d. c. cum non ab homine. vij. col. & ibi etiam Bal. & idem Abb. in c. j. in fi. de homi. & in c. nouimus. de uerbo. signi. & Barba. consi. lxxv. col. iij. lib. j. et Fely. in c. j. xvj. colum. de consti. & idem Fely. in c. inquisitionis. col. ij. in princ. de accu. & secundum istam opi. pluries fuit practica tum, ut refert ibi Ioann. Ber. in sua pract. crim. cano. in c. xc. licet postea subdat primam opinionem esse communem, & tantum opinionem procedere in clericis primæ tonsuræ, & non in alijs in sacris constitutis. unum tamen est aduertendum, quod etiam in clericis delictum reiteratum plus debet puniri, ut xxv. q. ij. c. item nos. & xxvij. q. j. c. peruenit. & l. iij. §. si plures. ff. de re mili. & extra de hære. c.

46 ad abolendam. §. illos. † An autem ista impediunt remissionem, & loquendo pri. de clerico incorrigibili sciendum est, quod si clericus esset pronuntiatus incorrigibilis, modis, & forma, ut supra demonstraui, non est dubium, quod illa incorrigibilitas esset tantæ potentie, quod impediret remissionem, & excusationem propositam, per ea quæ supra dixi intelligendo secundum Bonico. quem super pra. retuli. † Alia uero duo, non incedere in habitu, & tonsura, & immiscere se enormitatibus, non impediunt excusationem propositam, & remissionem petitam, ut late consuluat Hyppo. de Marf. in consi. lxxvij. colum. viij. nu. 59. & Lauren. calcan. consi. lxx. incip. pro dicto Nicolao, & in consi. vij. incip. quia a me quaesitum. xix. col. uerf. in contrarium, & est tex. & ibi Io. and. in ca. nullus. de temp. ordi. in vj. Inno. in c. j. de apo. & c. nouit. de iud. & Bal. in margar. uer. clericus. Car. in cle. ij. §. fi. de sepul. imò & si clericus reperiatur in

fragranti crimine, absq; habitu & tonsura, non perdit priuilegium, & ita post multa firmat Gram. uot. xxxij. & ibi refert nonnullos casus in facto contingentes. & ita fuisse decisum per magnam curiam uicariæ, & sacrum regium consilium. & quo ad hoc, ut clericus perdat priuilegium fori, quatuor requiruntur, secundum Ant. de but. in ca. j. extra de apostat. primum quod non incedat in habitu, & tonsuram, secundum, quod ingerat se enormitatibus: tertium, quod in illis frequentauerit: quartum, quod in illis deprehendatur: quintum, ut fuerit tertio monitus, ut late per Bar. Cæpo. in cons. xj. inci. casus talis est, Aloisius, & Ant. capi. in decis. clxx. inc. in causa Crusconi. col. ij. cum sequetur. & Mat. de affli. in const. regni, apostatantes. col. iij. & Alex. consi. viij. uidetur super pri. in j. li. & est optima decis. Gramma. lxxxj. in causa Illus. P. Salerni. ubi concludit, quod sola possessio habitus clericalis, & tonsuræ sufficit quo ad fori priuilegium, & sic probando, quod alias incedebat, licet nunc non incedat, & si clericus possidet beneficium, hoc solum sufficit ad remissionem obtinendam, et ita pluries obtinui per dictam decisionem, non obstantibus nonnullis obiectionibus in regia prouinciali

48 audientia: † Hoc tamen non procedit in clerico constituto in minoribus, qui fuerit effectus miles, et exerceat arma, et sic facit actum omnino contrarium ordini clericatus, quia eo casu perdit priuilegium, secundum Inno. in c. j. de apostat. quem ibi sequitur Panor. et Ioan. de Mill. i suo repert. in uerb. clericus eo ipso. et idem Panor. in c. fi. de cler. cõiu. et firmat Steph. aubre. in d. tract. in xx. fallen.

49 † Itē non procedit in clerico arma militaria deferente, qui si tertio monitus

nitus a suo prelato non destiterit, perdit omne priuilegium clericale, ut in c. in audientia. extra de senten. excō. et ibi Panor. et doct. ubi subdunt, q̄ non est opus alia degradatione, quia per dictam trinam monitionem, si non deposuerit, est exutus omni priuilegio clericali, et relinquitur iudicio seculari, ut plene habetur per Steph. a. fre. in d. tract. 50 in xxj. fallen. † Item fuit oppositū q̄ est excommunicatus. circa quod sciendum est, q̄ excommunicatio ē separatio a qualibet licita cōmunio ne, et legitimo actu. xj. q. iij. ca. nihil sic debet, alibi uero uocatur æternæ mortis damnatio. xj. q. iij. nemo episcoporum. alibi dicitur aīx, et corporis detrimentum. iij. q. j. de manifest. item deiicit de ecclesia, et tradit diabolo. xj. q. iij. audi. et habetur q̄ excommunicatio quæ dicitur alio nomine anathema, non est nisi a Deo separatio, xxiiij. q. iij. c. certum est. et hoc est pœna magna. nam quando quis excommunicatur, statim desinit esse membrum Dei, et incipit esse membrum diaboli. xj. q. iij. excellentissimus, moxque ut ab ecclesia repellitur, rapido ore dæmonum deuoratur. xj. q. iij. c. absit. † Sunt autē 51 duæ species excommunicationis, una, quæ separat a sacramentis ecclesiæ, et a participatione fidelium, et ab ingressu ecclesiæ, et hæc dicitur maior, seu anathema, alia est, quæ separat solum a sacramentis, ut est quæ libet peccatum mortale, et hæc dicitur minor. de utraque habetur. iij. q. iij. Engeltrudam. a prima nō absoluantur simplices sacerdotes, sed a secunda in casibus tantum ipsis pmissis a iure, unde sciendū est, q̄ quatuor sunt genera excommunicationum, ut colligitur xj. q. iij. c. ad mensam. primò, q̄ quis peccat, et Deus

recedit ab illo, secundo, q̄ quis de consilio sacerdotis abstinet ab eucharistia, tertio, quando est excōmunicatus minori excommunicatione, ut quia communicauit excōicato in locutione, uel cōmisit sacrilegium, uel est simoniacus. quarto, q̄ quis est excōicatus excommunicatione maiori, et tunc propriè dicitur excommunicatus, et ē euitandus, s̄m Io. de Deo, qui ita notauit in d. cap. ad mensam. et ibi Archid. post eum. 52 † Effectus excommunicationis est, q̄ excommunicatus maiori excommunicatione non potest eligere, neque eligi, neque beneficium ecclesiasticum acquirere, nec de beneficijs suis aliquid percipere, ut extra de appella. c. pastoralis. in fin. et hoc quando est in mora petendæ absolutionis, ut extra de concessio. præbē. c. quia diuersitatem. item nemo debet sibi participare loquendo, orando, salutando, bibendo, et comedendo. xj. q. iij. c. sicut apostoli. item nō potest constitui procurator, neque procuratorem constituere ad agendum. item si impetrat aliquid referiptum præterquam super articulo excōicationis, nō ualet, ut extra de re. c. ipso iure. lib. vj. item si confere aliquod sac̄m cum solennitate, aut se ingerit diuinis, irregularis est, ut tra. de cleri. excom. mi. c. apostolicæ. nec potest cum eo dispēsari, nisi p̄ papā, ut extra de sentē. et re iud. ca. cū æterni. li. vj. item excōicatus est suspensus t̄ ex officio, quā ex beneficio, ut in gl. ult. c. cum bonæ. extra de æta. et qual. xj. q. iij. c. rursus. et qui citatus pro crimine non comparuit, talis enim habetur pro conuicto, et pro confessio, et priuatur beneficio post annū, et ut hæreticus condemnatur, ut extra de hæret. ca. cum contumacia. lib. vj. et plenē

- habetur per d. Nicol. Plo. in trac. de excom. in tit. de effect. excom. & sic, ut uides inter effectus. quos parit excommunicatio, non reperitur, quod ex ea subijciatur coercitioni iudicis
- 53 secularis. † Et notandum est, q̄ in regno exceptio excommunicationis non admittitur, nisi in promptu doceatur per legitima documenta, ut est ritus magnæ curiæ, incip. item, quod in quibuscunque causis.
- 54 † Item si excommunicatus perseuerauerit per annum in excommunicatione, debet denunciari curiæ seculari, ut per eam debita pœna ei imponatur, ut est cap. regni incip. item statuimus, q̄ si contingat, & p̄ eandem curiam secularem imponitur pœna, de qua in c. regni incip. si quis in excommunicationem. sub rubr. de mora in excommunicat. item qd seruetur in regno, quando opponit exceptio excommunicationis, aduersus accusatorem de spolio, uel de uolentia, uel aliter, si uide c. regni inci. pro bono statu. sicut materiam criminum libenter elidimus. et uide And. de Iser. in tit. de statu. et cō. cōtra liber. eccle. in c. j. in uerbo, post annum. et Matth. de Afflic. in cons. pœnam eorum. col. ij. in fin. & p̄ d. c. pro bono statu. est cautum, q̄ quando opponitur exceptio excommunicationis coram iudice seculari, non datur terminus dierum octo ad probandum, sicut fit in regno in alijs exceptionibus, sed proceditur pari passu super accusatione intentata, et super dicta exceptione excommunicationis proposita, ut etiam dicit Matthæ. de affli. in consi. si ciuili agens. col. si. uide etiam de exceptione excommunicationis. cap.
- 55 frequens in auribus nostris. † Opponitur etiam, quod est illegitimus et est ille, qui non est natus ex iustis, et legitimis nuptijs, et ob id nō potest promoueri ad ordines sacros per c. cum in cunctis. et de electi. c. ut filijs. extra de filijs præsbyte. sed debet prius dispensari circa defectū natalium, alias non potest retinere beneficia, et quando dicatur dispensare, & quando nō, uide Abb. & scriben. in c. ueniens. extra de fil. præsby. & Ioan. And. & Io. de ana. in c. ij. de schisma. & plene per Doct. in l. quidam consulebant. ff. de re iu. & in l. Barbarius. ff. de offi. prato. nec sufficit ad impediendum remissionem dicere, q̄ sit illegitimus, ut plene per
- 56 Gramma. in decis. lxxxj. † Opponitur etiam, q̄ est uilium artium exercitor, quod est uendere sal, oleum, & similia, secundum Bart. in l. ne quis. C. de digni. lib. xij. item exercere tabernam, & macellum, ut in cle. j. de ui. & honest. cleri. item esse lenonē, balnearium, uel custodem publicū, uel pellipariū, secundum gl. & Car. in cle. j. de ui. & honest. cle. & clericus non debet exercere similia, nec per se tabernam, aut artem macelli, licet per alium possit, secundum gl. & doc. in c. significante. de appel. & Specu. in tit. de cleri. coniu. in ij. col. uerfi. sed quam dicas, & ibidem omnino Ioan. And. in addi. & si exercet, debet trina monitione moueri ad desistendum. d. cle. j. alias non p̄dit priuilegia, ut ibi per Cardin. in pri. oppo. & plenius in xvij. q. & habetur per Fel. in cap. si constiterit. de accu. circa princip. nec etiam clericus potest esse negotiator. cap. si. de uic. & honesta. cleric. xiiij. quæst. iij. clerici. & c. fornicari. lxxxvij. distin. c. te quidem. xj. q. j. c. Cyprianus. xxj. q. iij. & xlvi. distinc. c. clericum negotiatorem. & per Gemi. in c. quamquam. ij. col. in fin. uersicu. sed quis proprie. & non habet priuilegium

in ijs, quæ negotiatur d.c. quanquã.
de centi. in vj. cle. fi. & ibi doct. eod.
tit. & ex ijs habes ueritatem de om-
nibus. ¶ **IN QVISO.** ¶ Multifariã
57 multisque modis hic fiscus tædio te
afficere non cessat, & conatur om-
nia infringere, & ad suum libitum
leges transportare. quare postpositis
istis quæro, nunquid alia excusa-
tio possit proponi. ¶ **1 v d.** Alia insu-
per proponi potest excusatio, uide-
licet carcerationis, circa quam est
sciendum, quod est legitima, et iusta ex-
cusatio ad excusandum contuma-
ciam inquisiti, et ad eam proponen-
dam quilibet admittitur, et ea stan-
te iudex non potest procedere con-
tra dictum carceratum. ¶ **l. si quis in sti-
zuatur. in fi. ff. de hære. instit.** et ple-
ne per Inno. in c. ueniens. de accusa.
& habetur in regno per reginale de
cretum, de quo supra sæpius mētio-
nem feci. imò officium iudicis erit,
cum proponitur hæc excusatio, nō
procedere durante dicto impedimē-
to, per no. in l. quæ situm. ff. de re iu.
et plene habetur per Afflic. in con-
stit. edictorum. in xij. not. in v. q. &
in decis. cclxxxviii. colum. pe. & A-
lexan. et alij, in l. ij. §. simili modo.
ff. si quis cautio. et Bart. in l. pen. §.
58 ad crimen. ff. de pu. iu. ¶ Et hoc ne-
dum procedit, quando detinetur per
uiam iustitiæ, sed etiam si per uim
detineretur ab aliquibus forascentis,
uel aliter. quia competit excusatio.
per ea, quæ habentur in c. bonæ. ex-
tra de electio. & Gem. in c. j. de cler.
non resi. in vj. & Matth. de afflic. in
decis. cclxxxix. colum. pen. faciunt
quæ habentur in l. j. ff. de eo, per quē
59 fa. erit. & ibi doc. ¶ Item procedit, si
post citationem, & ante comparitio-
nem fuisset captus ab hostibus, seu
Turcis, ut habetur in regia prag. in-
cip. pro serenissima regina Ioanna.

sub rubr. quod ea, quæ fa. sunt per re-
Al. quam refert Campa. in cap. reg.
60 post commissum. ¶ Et intantum est
uerum hoc, quod etiam si quis fuerit re-
putatus contumax, & infra annum,
quem habet ad purgandum contu-
maciam, captus fuerit ab hostibus,
realiter, quod non ualuit compare-
re, & processum fuit ad sententiam
foriudicationis, secundum formam
consti. regni, pœnam eorum. & licet
eucurrerit ei dilatio, datur ei nihilo
minus restitutio in integrum, ut ad-
mittatur ad probandum causas cau-
sæ. & sic causas iusti impedimenti,
quare comparere non potuit, non
obstante, quod sit elapsus annus, &
lata sit sententia foriudicationis, per
ea, quæ notabiliter tenent Inn. 3 al.
& Fel. in cap. ultra tertiam. colū. iij.
in princ. extra de testi. & Albe. bru.
in tra. de con. decre. stat. in uerbo,
confessio. colum. v. & vj. & firmat
Campa. in ca. regni, siue quis. in fin.
ubi dicit sibi enenitisse de facto, & e-
go dico, quod etiam ego habui in facto
in causa nobilis Ioannis Iacobi He-
buli foriudicati, qui tandem fuit li-
61 beratus. ¶ **¶ f. s.** ¶ Licet prædicta p-
cedere possent, ut dixisti, non tamē
procedere puto ita indistincte, sed
ita demum, nisi reus citatus malitio
se arripuisset iter, ut aufugeret, ali-
ter, quod impedimentum capture
superueniens sibi potest imputare,
quia non intendebat comparere eor-
am iudice citante, & sic non debet
excusari, quia arripuit iter, ut non
compareret, & si detinetur, uel quo-
modo libet capiatur postea, sibi im-
putetur. per not. in l. si is, qui rei. ff.
ex quib. cau. maio. & no. per Bald. in
l. ea quæ. C. quomo. & quando iud.
& quæ not. in clem. j. de do. & con-
tuma. & quod not. in ca. contra mo-
rem. c. distin. & per Archid. xj. quæ.

ffio. iij. c. eorum. et pleue per Mari. Soz. in c. propofuisti. extra de foro competen. numc. 12. prope finem.

62 †Secundo puto intelligenda prædicta, nisi captura fuisset affectata, & procurata per ipsum citatum, quia tunc non excusat. arg. l. ij. in fi. aer. neque. ff. si quis cautio. secundum Ioan. de pra. & pro hoc facit id, quod no. per Bal. & Ange. in l. seruus plurium. §. ii. ff. de lega. j. & in tex. l. spadonem. §. si. ff. de excusat. tut. & instit. eod. tit. §. item tria onera. et quod tenet Barro. et Alex. et doc. in l. si uero. ff. qui satisd. cogan. q. si quis data opera affectaret, et procuraret, q. ab aliquo accusaretur coram alio iudice affectum impediendi inquisitionem, tunc talis actus affectatus, et procuratus sibi non prodest, et talis accusatio, procurata non impedit inquisitionem.

63 †Iv d. †Recte dixisti, et ideo laudo faciundiam tuam. †In qv r. Solent barones petere remissionem uassallorum suorum coram alijs iudicibus carceratorum, et aliquando petere remissionem causæ eorum uassallorum coram seipsis carceratoribus, uerum ab alia curia inquietantur pro eadem causa, idcirco rogo te, ut aliquantis per de ijs differamus. †Iv d. Libenter faciam, et ideo scire debes q. si baro habet iurisdictionem in suos uassallos priuatiue, ad alios iudices cum clausula annullatiua, uel abdicatiua, potest petere remissionem causæ, & ei fieri debet, nec potest uassallus in sui præiudicium prorogare iurisdictionem alterius iudicis, & de hoc extat decisio sac. regij consilij, relata per Capit. sub num. nona.

64 †Fr s c. †Sed quid si aliquis commisit furtum Capuæ, & illud furtum alibi asportat, ibique capitur, an iudex illius territorij, ubi est commissum furtum, possit petere remissio-

nem dicti uassalli, & ei sit fienda?

†Iv d. Dicas, q. non. bis. n. fuit de cismo in sacro regio consilio, ut testatur Capit. in decis. ciiij. in causa do. comitis Montellæ. †In qv r s i r v s. Putarem uera prædicta, nisi dominus illius loci, ubi est commissum furtum, haberet priuilegium cognoscendi de delictis alibi commissis cum clausula annullatiua, et abdicatiua, quia si posset cognoscere, et si delictum alibi patreretur, quanto magis, quando delictum patreretur in suo territorio, licet alibi contractetur? & pro hac opinione facit text. in regia pragmatica. in capi. licet ut uniuersis. †Iv d e x. Ego ipse putarem ita dicendum, sed cogitandum

65 relinquo. †In qv r s i r v s. †Quid si uassallus alicuius baronis deliquit in territorio baronis habentis priuilegium cognoscendi contra delinquentes in eius territorio cum iurisdictione priuatiue ad alios iudices, & dominus, ac baro dicti delinquentis similiter habet priuilegium cognoscendi contra eius uassallos alibi delinquentes, an possit petere remissionem sui uassalli carcerati in loco delicti? Iv d. Optimam questionem proposuisti, et eam habui in facto semel, cum eram iudex in terra sancti Seuerini, & allegaui in scriptis in fauorem Principis Salerni, in fauorem cuius ego determinauimus contra illustrissimum Ducem Nuceriæ & decretum meum fuit confirmatum in magna curia uicariæ. idcirco eas allegationes per ordinem inferius ponam. & sunt hæc, uidelicet, Spiritus sancti gratia adsit, indubitati iuris esse dinoscatur, iudicem loci, ubi delictum patratum esse diceretur, posse cognoscere, et in delinquentem animaduertere, ubi enim quis deliquit, illic iuri subiacere debet, ne

Cubi

C. ubi de crimi. agi oportet. authē. qua in prouincia. & l. j. & l. si cui. §. penul. ff. de accus. & ff. de re milita. l. desertorem auditum, in princip. & l. tertia. ff. de offic. præsi. & l. uenditor. ff. de iudic. quocunque priuilegio non obstante, ut in dicta authē. qua in prouincia. hinc scribentes dixerunt delinquentem remitti debere ad iudicem loci delicti, non obstantē contraria consuetudine per text. in l. prima, & ibi Bar. & docto. C. ubi de cri. agi oportet. & tenent Iacobus de Bello uifu, & Angel. in §. si uero quis comprehensorum. in authent. ut nulli iud. colla. nona. & Ioann. de ana. in c. primo, de rap. glo. in clem. pastoralis, in uerbo, de more. & ibi Ioan. de imol. & Zabar. de re iudic. & Ioan. fab. in d. authē. qua in prouincia, & Cyn. Barto. Bald. Salyc. & Ias. in l. j. C. de summa trinit. & Bal. in consil. viij. & Paul. de cast. consil. cccvij. incip. de iure communi, in nouis. Fely. in cap. licet ratione delicti. colum. quarta. uersic. ex dictis doctorum, cum pluribus sequ. de foro compe. & plene boer. in deci. xxix. in prima parte, & ubique per docto.

66 ¶ Hinc etiam dixerunt iudicem loci, originis, uel domicilij non posse inquirere de delictis alibi commissis, & patratiss, cum spectet ad iudicem loci delicti, ut plene prosequitur Gandi. in ult. quæstio. posita in fine tracta. & tenuerunt Odo. & Iacob. de bello uifu. in d. l. prima. C. ubi de crimi. agi oportet. & Ioan. Andr. in additio. Specu. in titu. de compet. iud. ade. §. j. licet Cyn. in dicta l. j. teneat contrarium. & opin. Cyn. sequitur Ang. de are. in lib. malef. in uerbo, hæc est quædam inquisitio. in xij. colu. & alias in contingētia facti dubitatum fuit, & decisum in sacro regio consil. ut refert Modern. colle.

Gramma. in decis. xxvj. inci. Michael. ex quibus inferri posse puto, quod de iure communi iudex loci delicti, est iudex ordinarius, & competens, & licet concessa sit iurisdictio iudici loci originis, uel domicilij etiam pro delictis alibi commissis, non uideatur tamen derogatum iurisdictioni iudicis ordinarij de iure communi, & sic iudicis loci delicti, ut dicit Bal. in l. j. uers. extra quaeritur. ff. de offic. con. & late Roma. in consil. cccxiij. incip. præsens consultatio. & Deci. in consil. iij. in ij. colum. & diligenter pro tenui facultate. & probatur in authent. qua in prouincia. ibi, non obstante quocunque priuilegio. & ibi per Docto. maxime Salycet. ubi habetur quod etiam si quis habeat priuilegium, ne possit conueniri, nisi sub tali iudice, tamen in loco delicti, uel contractus istud perdit. Item

67 ¶ aduertendum est, quod omnis iurisdictio est penes regem, & ipse dat omnes iurisditiones, ut l. prima ff. ad leg. iul. de ambi. & ab eo iurisditiones ipsæ fluunt, & refluent, sicut flumina ad mare, secundum Bald. in l. prima. §. ad hæc. v. colu. de pac. iur. firm. & aliquando, & semper in dubio, concedit iurisditionem cumulatiuè, ut late probat Ludouic. de Roma. in consil. cccxcij. in ca. præsens consultatio. & Fely. in c. ceterum. de iudi. iij. col. & ibi Ant. de but. in ult. uerbis suis, & And. Sicul. in c. studuisti, de of. dele. & Ang. are. in l. i. §. si quis appellatione. in pe. col. ff. de app. & Bar. in l. studentibus. C. de offi. præse. ur. & regulariter inferior cum superiore habet iurisdic. cumu. latiue, ut per prædicta patet. aliquando concedit iurisditionē priuatiue, quod cognoscitur ex uerbis priuilegij fm Fely. in d. c. ceterum. in iij. col. & firmat Lud. Ro. in supra allega. consil.

& Ange. in l. testamenta. C. de testa. uerbi gratia, si in priuilegio diceretur, quod solus talis iudex cognoscat. nam per hoc uerbum, solus, uidetur adempta iurisdictio aliis, secundum Ang. in l. j. C. ubi, & apud quē. & per gl. ibi. Item quando in uerbis priuilegij esset appositae clausula de creti annullatiua, ut significatur, si secus actum fuerit, sit irritum, & inane. tunc etiam uidetur priuatiue iurisdictio concessa, & de consensu partium non posset tunc renunciari secundum glo. in c. statutum, ad finem principij, in uerbo, committatur. & in c. dispendia. in uersicu. pro-

68 cessus. de rescrip. in vj. † Item aduertendum erit, quod effectus est maximus, si iurisdictio fuerit concessa cum mulatiue, uel priuatiue. nam primo casu etiam respectu inferioris ad superiorem, habet locum praeuentio, secundum Ang. in d. l. j. §. si quis in appellatione. in pen. col. ff. de appe. & firmant doct. supra allegati in ca. pastoralis. de offic. ordi. in princ. secundo uero casu, quando priuatiue est concessa, non habet locum prorogatio, etiam de uoluntate partium, ut in auth. habita. C. ne si. pro pa. & ibi per Bal. in viij. col. uersic. super hoc distingue, & adempta est iurisdictio totaliter, etiam a superiore, nisi in certis casibus, ut per Fel. in d. ca. pastoralis. & habetur per Capi. in de-

69 ciso. nona, in fine. † Item aduertendum est, quod priuilegia per principes concessa, ita intelligi debent, ut non inferant iniuriam, nec praedictum tertio. secundum glo. in l. beneficiu. ff. de consti. princ. & ibi Doctor. & est tex. in l. impuberi. ff. de admini. tuto. & in c. super eo. de offic. deleg. & ideo dicit Bal. in d. l. beneficium. in ij. colum. quod princeps concedendo priuilegium, & beneficium non uult

cooperire unum altare, & aliud dis-cooperire. l. assiduus. C. qui pot. in pig. habe. facit etiam text. in c. quāuis. de rescrip. in vj. ideo dicit magistraliter Innocē. in c. cum dilecti. de donatio. quod priuilegia principum dum tangunt iura concedentium, debent latissime interpretari, sed quando respiciunt damnum, uel praedictum tertij, debent stricte interpretari. ut ubique habetur per Docto. Istis sic praemissis condescendendo ad principalem decisionem casus nostri reperitur concessa iurisdictio praedecessoribus moderni illustrissimi domini P. Salerni per regē Ferdinandum per multum temporis spatium ante priuilegium l. D. Ducis Nuceriae, ut ex data priuilegiorum apparet, in contrahentibus, uel quasi delinquentibus, uel quasi, in eius terris, ciuitatibus, castris, locis, & territoriis, non obstante, quod sint familiares regij, armigeri, & alij quicunque etiam priuilegiati, non obstantibus quibuscunque priuilegiis, & literis familiaritatis, & alijs quibuscunque cum clausula abdicationis, & priuatiua. Ibi ita, quod de huiusmodi praemissis causis, & primis, & secundis appellationibus, nullitatibus, reclamationibus, supplicationibus, retardatis, & denegatis iusticijs omnium praedictorum, & aliorum quorūcunque, nec debeat, nec possit se intromittere, nec iurisdic. uti, nec iurisdic. habere, nec alio quouis modo se intromittere alius, quā praefati, princeps, & nri, & fratres, & cū clausula, seu decreto annullatiuo, &c.

70 † Demum reperit concessa iurisdictio illustri dño D. Nuceriae in eius uasallis delinquentes extra territoriu, & districtu ciuit. Nuceriae, & alioru locoru, & per quibuscunque delictis alibi patris, & commissis, cū clausula, quod non possint

possint, neque debeant coram alijs iudicibus trahi, citari, molestari, aut aliter uexari, sed solum corā dicto illustri D. Di Nuceriz cum clausula abdicatiua, seu decreto annullatiuo, prout in priuilegio prædicto latius continetur. Dubitatur modò, an uassallus dicti illustris D. Ducis Nuceriz delinquens in territorio illustrissimi D. Prin. Salerni, & per officiales eius captus, & carceratus, debeat remitti ad dictum illustris. D. Ducem. & intrepidè dico, qd nò, considerando primò, qd iurisdicção concessa dicto illustrissimo D. Principi, priuatiuè est concessa, ut per prædicta satis ostensum est. quo fit, ut à rege totaliter iurisdicção sit abdicata, nec in ea posset se ulterius intrromittere, nisi in certis casibus, ut habetur per Feli. ubi suprà. & tenet Panor. in ca. cæterum. in ij. col. de iudi. & Bal. in l. j. xliij. q. ff. de re. diuisio. & Marti. Laude. in tracta. de priu. in prima rubr. conclu. cxlv. & tenet Assis. in prælu. feu. colu. vij. circa me. & Io. Fab. in tit. de autho. tuto. in priuic. iij. col. & Bal. in l. fi. C. si a non compe. in. col. fi. & Gramma. in decisio. xxx. nu. 10. & Alber. Bru. in cõsi. xlvij. uis dubijs. j. col. & abdicata ab eo iurisdicção in præmissis casibus, quatenus postea secundo loco sit cõcessa iurisdicção dicto illustri Duci, quantuncunque priuatiuè sit concessa, nò officit, neque officere debet dicto illustrissimo D. Principi, neque præiudicat priuilegio prædicti illustrissimi D. Principis, cum esset derogare iuri tertio competenti, quod nò est fiendum, ut supra dixi. & est tex. in indiuiduo in l. fi. §. & idè uers. exce-
71 ptis. C. qui pot. in pi. habe. † Nec rex potuit plus iuris transferre in alium, quàm ipse habeat. ut l. nemo

plus. ff. de regu. iur. et in c. nemo potest. extrà. eo. titu. lib. vj. et ibi per Dy. Io. And. et Io. Mo. et ubique habetur. Et si ponatur, qd uassallus reglus deliquerit in territorio dicti illustrissimi Principis, certè si petetur remissio, non esset fienda. minimè ergo concedetur illustri Duci, ut per prædicta patet. et quatenus per priuilegium dicti illustris Ducis sit abdicata iurisdicção, intelligi debet, ubi alteri competeret iurisdicção de iure communi, uel priuilegio non abdicatiuo, et æqualis temporis: non si per priuilegium amplissimum, et per multum temporis spatium antea concessum. ad quæ facit doctrina Bar. in l. uiros. j. no. C. de diuer. offi. lib. xij. dicentis, qd si statutum disponit scholares posse conueniri coram episcopo rãtum, et tamen de consuetudine sit, qd rector etiam posset cognoscere, per istud statutum non est derogatum iurisdicção, quam tribuit consuetudo: secùs, si ius commune tribuit. per no. in c. j. de const. in vj. fa. cit. l. militis. §. militia. ff. de militia. testa. quam doctrinam inducit Fel. in d. c. pastoralis in iij. limit. ad declarationem, et intelligentiam clausulæ abdicatiuæ: tu solus cognoscas &c. et per dictum priuilegium inducitur, ut licet quis ratione delicti posset, et deberet conueniri coram ordinario loci delicti, quocūq; priuilegio nò obstante, ut d. authen. qua in prouincia tamen stante dicto priuilegio, qd etiam in specie derogat, et dicit, qd etiam ratione delicti, uel contractus nò posset alibi conueniri: non potest, nec debet conueniri in loco delicti: ut est tex. in l. ij. C. ubi quis de curia. uel co. et tenet Iaf. in l. beneficium. ff. de constitu. priu. nu. 50. in ij. limit. et tanto ma-
gis

gis prædicta procedūt, cum dictum priuilegium illustrissimi D. P. sit : conforme cum iure communi. † Et sic fauorabilius est, & latissimè interpretandum. & q̄ sit conforme cum iure communi, satis per prædicta, & præmissa patet. & q̄ sit fauorabilius, tenet d. Anto. de Butri. in c. olim tibi. extrā, de uerb. signific. per illum tex. in fin. & firmat Ias. in d. l. beneficium. nu. 39. imò in hoc concurrunt duplex priuilegium, secundum ius commune & secundum ius singulare priuilegij. & fortiora sunt duo uincula, quam unum. §. affinitatis. institu. de nup. & authent. itaque. C. communia de successio.

73 † Et quando sunt plures priuilegia i sub eadem consideratione consideratur maior ratio priuilegiati, secundum Bald in authent. habita.

74 C. ne fil. pro patre. † Et ubi quis habet duo priuilegia, præfertur habenti unum, secundum Afflict. in constitu. statuimus. ij. in vij. not. in

75 ij. q. in fin. † Præterea non debet remitti alia ratione, quia tempore quo dictus uassallus deliquit, habitabat in territorio D. I. D. P. & per duos annos antè habitauerat, ibi exercens artem, & commorans ibi, ut ciuis, & ibi duxit uxorem. quo fit, ut licet de iure incolatum, & domicilium non fortiatur quis per habitationem solam, ut efficiatur de foro, in quo habitabat, nisi appareat habitantem ex uero animo, uel præsumpto ibi habitare, ut ibidem incolatum contraheret: quod probaretur de uero, si ibi per decennium habitauerit, ut dicit Gl. in l. j. C. de incol. lib. x. & in l. lex Cornel. §. de muni. & ibi Bar. ff. de iniur. de præsumpto, si probatur, q̄ cum maiori parte fortunatarum suarum ibi habitaret, ut ff. de iudi. l. hæres absens. in

Gl. magna. & l. ciues. C. de incol. li. x. & latè. exordietur Ange. in consil. xxvij. inci. quidam uictor de castro Sicardo: tamen stante priuilegio. I. D. P. concedente iurisdictionem nedom in incolatum, & domicilium habentes, & habitantes, sed in quouis modo commorantes, ut cantant uerba latissima priuilegij. D. I. D. P. iurisdictione comprehendat ista & talè commemorationē, ut uerba priuilegij aliquid operentur. nam licet priuilegium debeat restringi, illud esset uerum, quando uerba priuilegij patiuntur illam restrictionē: secus, si essent ita pura, & lata, q̄ restringi non possent. fm do. Ant. de But. in c. olim. de uerb. signific. & Ias. in d. l. beneficium. Sed cui dubium dicta uerba priuilegij ita ampla non solum se referre ad incolatum, & domicilium facientes, fm dispositionē iuris communis, sed etiam ad alios comorantes quomodolibet, & qualitercunque? cum aliàs dicta uerba nobis seruirent de uento. tātò uerò magis, q̄ probatum sit, q̄ ibi commorabatur, ut ciuis. † Præterea alia ratione præfertur. I. D. P. in cognoscendo contrā dictum Liombrunum, quia præuenit in captura dicti Liombruni, & ipsum habet in fortijs: & stante præuentione reali præfertur alteri iudici æquè ordinario, & habenti æqualē iurisdictionē. per ea, quæ habentur per Bart. & Alex. in l. sepulchri. ff. de sepul. uiola. & Bal. in auth. sed nouo iure. C. de ser. fugi. & per Ang. de Arc. in li. male. in uerbo, iudex commisit, q̄ Caius, & plenissimè congerit Mar. Sozi. in c. proposuisti. extrā. de fo. 77 compe. † Itē præfertur ratio querelæ expositæ per uiduā uxorem occisi, quæ elegit tribunal D. I. D. P. & iurauit perhorrescere potentiam aduer-

aduersariorum in ciuitate Nuceriz. hæc enim uiduis, & miserabilibus personis permissa sunt l. unica. C. quando imperat. inter pupi. ni. & mise. perso. & habetur in consti. regni, statuiumus, la secunda. & ibi per Afflict. nec dici potest elegisse tribunal iudicis omnino incompetentis, sed omni respectu competentis, ut per prædicta satis latè ostensum est.

78 † Sed posito sine ueri præiudicio, q̃ ambo tam D. I. D. P. quàm I. D. D. essent æquali priuilegio sub eadem cōsideratione priuilegiati, tūc dico, q̃ recurrendum est ad ius commune conuassatis priuilegijs. per ea, quæ not. Docto. in authent. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. & habetur per Bar. in l. sed & milites. §. j. ff. de excu. tuto. & est text. de hoc in l. fin. §. exceptis. C. qui po. in pig. habea. & habetur per Afflict. in consti. statuiumus, la ij. in vij. no. in ij. q. & habendo recursum ad ius cōmune per suprà dicta patet de solutione præsentis quæstionis. & ita dico iuris esse ego Petrus Follerius, saluo semper meliori consilio, cui me subijcio. & ita decreui, & decretum fuit. confirmatum in magna curia uicaria. & tormentau i dictū Liombrium, qui tandem non fuit confessus, & fuit per me absolutus: qui demum falsum testimonium reddidit contrà me. q̃ ego receperassem Ferdinandum Roncam insignem la tronè, & steti carceratus in magna curia uicaria per sex menses, & demum tanquam innocēs absolutus, & non ualui tantum cantare, ut puniretur de falso, quia erat testis fisci. & sic nota fructus officiorum,

79 † F i s. † Quid si clericus, & laicus simul delinquant, & clericus petat se remitti ad suum iudicem ecclesiasticum, an etiam debeat remitti

ti laicus? ¶ I N Q. Videtur q̃ eodem remitti, ut latè concludit Marfil. in sing. clxxx. & Ferra. in caute. decima. & Maria. Sozi in cap. ij. de mutuis petitionibus. & Fely. in ca. placuit. de præscript. ¶ F i s c. Sed cōtrarium uidetur cōcludere Capi. in decisio. clxxij. quando sunt plures. & Aymo. craue. in consi. cexxij. do minus Nauizanus per totum in ij. parte. ubi plenissimè. ¶ I v d. ego semper in hoc fauerem, & adhærem opinioni fisci, licet quandoque uiderim seruati contrariū. ¶ F i s c.

80 † An circumscriptis priuilegijs iudex domicilij possit inquirere de delicto alibi commissio, uel teneatur remittere delinquentem ad locū delicti? ¶ I v d. Puto esse remittendum ad locum delicti, ut refert fuisse decisum in sac. regio consil. Gramma. in decisio. xxvj. incip. Michael Hebrzus. ubi concludit, q̃ per magnā curiam uicariam fuit remissus reus ad locum delicti, & pronuiciatum, iudicē domicilij non posse inquirere de delicto alibi commisso. ¶ I N Q. v i. Satis confert ad hanc tuam opinionē regia prag. edita per Cæs. ma. inci. item, q̃ officiales regij. & alia regia prag. inci. licet, ut uniuersis Italix pax. ¶ F i s. † Pone, q̃ unus iudex præuenit in citādo uerbali ter. alter uerò cepit res, & carceribus micipauit, & petit sibi remitti causam: econtra uerò, qui citauit uerbali ter, petit sibi remitti carceratū, quid iuris? ¶ I v d. In hoc passu licet. s. aliqd dixerim, tū altius exordiendo puto distinguendū, q̃ aut citatio realis præcessit citationē uerbale, uel facta sit eodē tēpore. aut citatio uerbali ter præcessit citationem realem. primo casu præualet citatio realis, & est maioris potestatis, & efficacitatis, q̃ uerbali ter. q̃a p̃ capturā præuenitur

uenitur iurisdicção, fm Io. And. in c.j.de obli. ad ratio. & Bald. in l.fi quis.ff.de iurisd.om.iud.& in l.sena tus consulto in fi.C. qui accus. non pos.per tex.in l.ij.ff.de custo.reo.& ponit Bal.in authen.sed nouo iure. C.de ser.fugit. secundo uerò casu, quâdo uerbalis præcessit, Ang.Are. in lib.malefi. in uerbo, iudex commisit. decidit, q non obstante, q præcessit uerbalis, nihilominus realis est potetior, & sic ille iudex præfertur, qui cepit malefactorem. maximè, quia potest ad suum libitum sententiam exequi. quod nō potest ille qui uerbaliter tantum citauit. sed Bal.in d.authen.sed nouo iure, uidetur sentire contrarium, dum dicit, q per citationem realem præuenitur iurisdicção, nisi aliter prius uerbaliter citasset, & sic à cōtrario Bal. tenet, q si præcessit uerbalis, præualeat, & præfertur reali. Mari. Sozi.in cap.proposui.lli.extra, de foro com peten.in viij.q.nu.22. altius exorditur, & dicit esse distinguendum, q aut ambo iudices, seu officiales in eodem loco habent æqualem iurisdic tionem, & potestatem respectu negotij, de quo queritur eò, q uter que potest cognoscere, nec alter ab altero recognoscit iurisdic tionem. exemplum in potestate Senensi, & capitaneo, qui ambo à republica illa iurisdic tionem recognoscunt, & idem, si ab eodem domino: aut ambo recognoscunt iurisdic tionem à diuersis. primo casu dicit, q si oritur contentio inter ipsos officiales, ille præualebit, qui præuenit in cita tione uerba li. quia cum ad præuen tionem sufficiat sola uerbalis cita tio, meritò, cum præuenta sit iurisdic tio alterius, non potest amplius se ipse impedire, & realis citatio nō tenet effectualiter, & potest iudex,

qui præuenit in citando uerbaliter, præcipere alteri, ut illum remittat, uel ad se dimittat uenire; aut iudices, & officiales iurisdic tionem re cognoscunt à diuersis. exemplum in potestate Senensi, & Florētino. uerbi gratia.ratione delicti commisi si iniri per Lapum Florentinum in ciuitate Senensi, & potestas Senen sis citat uerbaliter Lapum existentē Senis, qui citatus discessit, & petijt Florentiam, & ibi capitur pro eodē negotio. & hoc casu dicit ipse, q aut ipse captus opponit de præuen tione facta potestate Senensi, & de bet audiri, & relaxari: & si non audi retur, grauaretur, & posset appella re, & si officialis Florentinus non obstante appell.procederet, & puniret, & pœna nō esset reiterabilis, decisio esset clara. quia eadem pœna ueniret imponenda à iudice Senensi. & hoc casu dicit procedere opin. Ang. demum distinguit, q si ipse citatus malitiosè arripuit iter, ut non cōpareret coràm iudice Senensi citante, & fuit postea captus illud impedimentum capturæ sibi non prodest: sed ualebit processus, qui in ipsius contumaciam fabricatur per iudicem citantem, per allegata per eum. & sit, ut uides relata opi. Mari.Sози. mihi uidetur, q relinquit insolutam quæstionē in isto secundo casu, quâdo præuentio nō allegatur per citatum, sed per officialem, dum est contentio inter ipsos officiales, & sic in isto secundo casu tenerem opinionem Ange. de Are. in loco suprâ citato, q præferatur, & præualeat citatio realis, quia potentior: per allegata per eñ. licet in contrarium uideatur facere decisio Gram. sub nu.26.incip. Michael Hebræus. de qua suprâ men tionem feci. ¶ F i s. † Sed quid dicendum,

82 tionem feci. ¶ F i s. † Sed quid dicendum,

dicendum, si iudex loci delicti de hoc
 homicidio commissio per suum uassal-
 lum in territorio suo inquisiuit, ci-
 tauit, & ad contumaciam processit,
 & omni conatu suo fuit nixus, ut
 eum prae manibus haberet, & non po-
 tuit, tandem uero captus fuit per
 magnam curiam uicariam, an peten-
 te, & instante patrono, & barone di-
 cti delinquentis, quod sibi remittatur,
 debet remitti? ¶ I v d. In hoc
 casu habemus decisionem Gram.
 xxx. incip. in causa excellentis. ex
 qua potest colligi distinctio, quod aut
 baroni apparet concessa iurisdictio
 in suo priuilegio in suos uassallos
 priuatiue, & cum clausula abdicati-
 ua, & annullatiua, ut dixi supra. &
 non est dubium, quin illi remitten-
 dus sit: aut accumulatiue iurisdi-
 ctio est concessa cum superiore, quod
 praesumitur. & sic non uidetur sub-
 lata iurisdictio ab ipso principe co-
 cedente, sed ubique competit. per
 tex. in c. dudum. de praeben. in vj. &
 est tex. in l. j. in fi. C. de offic. praefe.
 urb. & per alia, ut ibi per eum. & sic
 est locus praeventioni, ut dicit An-
 gel. Aret. in l. j. §. si quis in appella-
 tione. pen. col. ff. de app. & Fran. de
 Are. in consi. c. j. spectabilis domine.
 & Do. de san. Gem. in c. per hoc. de
 hær. in vj. Io. de Ana. in c. excommu-
 nicamus el. j. §. uolumus. de hær.
 Bart. in l. studentib. C. de offic. praefe.
 urb. & sic quando magna curia
 praeventit per citationem reale, praefert
 iudici inquirenti per prius, ut
 dicit Bar. in l. iij. ff. de custo. reo. &
 in l. j. de pœ. & Bald. in l. j. C. ubi de
 cri. agi oportet. & in athen. sed nouo
 iure. C. de ser. fugi. sed istis non ob-
 stantibus in isto secundo casu con-
 trarium deciditur in d. decisi. nec
 obstat, quod quando conceditur iuris-
 dictio per principem, maior iurisdic-

ctio residet pœnes ipsum principem,
 & quod sic ipse praefertur, quia hoc ue-
 rum est, quando ipse princeps con-
 currit cum barone. sed hic est ma-
 gna curia uicaria, quae, ut dicit ipse,
 non potest pro principe reputari, nec
 de praeventione per capturam est sien-
 da ius, cum appareat baronem nixum
 fuisse pro ipsum capiendi, & usum
 fuisse omni diligentia contra ipsum
 delinquentem. praeterea, quando baro-
 ni competit iurisdictio uirtute priuile-
 gij, non est locus praeventioni ma-
 gnae curiae uicariae: secus, si esset iuris-
 dictio, quae ad plures priuaretur, quia
 tunc haberet locum praeventio alle-
 gata. c. ut debitus. extra. de appel. c.
 i. j. de offic. archid. & in propriis ter-
 minis decidit Federicus de Sen. in
 c. irrefragabili. extra. de offic. ordi. j.
 col. tanto magis, quod hodie barones
 regni omnes uidentur habere iuris-
 dictionem priuatiue, & non cumu-
 latiue, licet expressè non dicatur,
 quia in quolibet priuilegio dicitur,
 quod causae criminales, & civiles agite-
 tur coram dicto barone inter suos
 uassallos. per quae uerba uidetur
 fuisse de intentione concedentis, iurisdic-
 tionem ipsam concedere priuati-
 uè, secundum Lud. Ro. in consi.
 cccxcij. incip. praesens consultatio.
 & in sing. xxj. uiget pactum. praeterea
 concurrente pragmatica regis
 Ferdinandi primi, quod in primis cau-
 sis tam civilibus, quam criminali-
 bus, cognoscant iudices ordinarij in
 locis sibi ascriptis, & causae ipsae ad
 proprio foro non extrahant, etiam per
 magnam curiam uicariam, satis ui-
 detur baronibus concessa iurisdictio
 priuatiue, concurrente etiam capi-
 tulum Neap. concessio, ut priuile-
 gia concessa baronibus inuiolabiliter
 obseruentur: & sic dicit fuisse deci-
 sum, quae decisio est satis pulchra.
 & praedicta

& prædicta etiã possunt confirmari per regiam prag. incip. item, q̃ officiales regij. quã caueretur, quòd officiales huius regni debet capere malefactores, qui deliquerint et extrã territorium, & q̃ illos debent mittere ad locum delicti, & est cõsili. pragmatica inci. licet uniuerfis Italix. sub rubr. deli. remi. ad iu. cõ-
 83 per. ¶ Vnum tñ non admitto, q̃ si iustitiarius, uel magna curia uicaria posuit in banno aliquem uassallum baronis propter eius cõtumaciam, baro non teneatur ipsum capere, & ponere in manibus iustitij, uel magnæ curiæ uicariæ, ut per Bal. in c. j. §. si iudex. extrã, de pa. tenen. & refert, ac sequitur Affli. in constit. p̃nam eorum. in ulti. nota. teneatur tamen ipsum expellere, & non rece-
 84 pre in territorio suo. ¶ F i s. ¶ Sæpè solent barones præcipere suis uassallis, ne præsumant alibi, & in alijs tribunalibus regijs ciuilitè, uel criminaliter agere, an licet hoc possunt facere? ¶ I v d. Dicat, q̃ sic, q̃ possunt præcipere, ne in præiudicium eorum alibi agant, secundum Io. Fab. in l. j. antè fin. C. de offic. præf. urb. per tex. in c. transmissã. de fo. compe. & uoluit Par. de Put. in lib. syndi. in ti. de exce. baro. c. ultimo in prin. & sequitur Boer. deci.
 85 ex iij. j. prima parte. ¶ F i s. ¶ An clericus coniugatus debeat remitti ad iudicem ecclesiasticum? ¶ I v d. In hoc est sciendum, q̃ clericus coniugatus duplici gaudet priuilegio, primum immunitatis personæ, ut si cū unica tantum uirgine contraxit, & tonsuram, & habitum deferat clericales, iniiciens in eum inanus uiolẽtas, ipso facto sententiã excommunicationis incurrit. de quo xvij. q. iij. c. si quis suadente. item gaudet priuilegio fori, ut scilicet nõ possit

coram iudice seculari conueniri, uel per ipsum astringi, iudicari, uel puniri. quo uerò ad omnia alia, nullo gaudet priuilegio, sed est subiectus coercionis iudicis secularis. ut in c. unico. de cleri. coniu. lib. vj. ¶ Præmissis autem duobus priuilegijs in sex casibus tales clerici coniugati ipso iure sunt priuati. pri. est, si habitum, & tonsuram non deferat clericales, ut in d. c. unico. secundus est si sint bigami, ut extrã. de biga. c. unico. lib. vj. in ca. ulti. de cleri. non resi. tertius, si tonsurã, & uestes clericales etiam deferentes officiũ carnicum, & macellariorum, uel tabernariorum exercentes, moniti infra terminum præfixũ non destiterint, cle. j. de ui. & hone. cleri. quartus, si moniti intrã annum nõ destiterint ioculatorum uel buffonum artem exercere: uel quando nulla monitio ne præmissa exercent illam artẽ per annum, proit de istis duobus habetur in d. c. unico. de uita & ho. cler. lib. vj. sextus, si est degradatus, suo exutus ordine, & priuilegio clericali, relinquitur seculari iudici puniendus. c. nonimus. extrã de uerb. sign. & de ijs omnibus plenè habetur p̃domi. Bonicon. intra. de priuileg.
 87 cleri. in prin. ¶ Sed prædictis quæsitis, dictum fuit, q̃ clericus coniugatus in criminalibus gaudet priuilegio fori. ¶ F i s. Obstat ritus magnæ curiæ uicariæ inci. item q̃ si aliquis citatus. sub rubr. cleri. coniu. nõ admittitur. ad priu. nu. 148. ubi disponitur, q̃ si aliquis citatus cõparet, & dicat se clericum coniugatum, & q̃ gaudeat priuilegio clericali, huiusmodi priuilegium clericale per curiã non admittitur. ¶ I n q̃ v i. Sed in contrarium est ueritas, quando clericus coniugatus cum unica, & ea uirgine contraxit, & tonsuram, & uestes deferat

desert clericales, ut in d. c. unico. de cleri coniu. lib. vj. & plenè p. Alex. in consi. viij. uidetur super pri. lib. j. & consi. cxlix. in vj. li. & plenissimè habetur per Campa. in extrauag. de ui. & hone. cleri. nu. 152. ubi pluribus modis respondet ad ritum magnæ curiæ uicarix. pri. quia dictus ritus tanquam editus à principe seculari disponeus super ecclesiasticas personas, non ualet, quia assumit uires à potestate condemnata à lege. l. si. ff. de iurisd. omni. iudic. sed rex non habet potestatem super clericos. c. cum ad uerum. & c. si imperator. xcvj. disti. facit c. ecclesia sanctæ Mariæ. extrà, de consi. & in athen. cassà. C. de sacrosan. eccle. secundo respondet, quod ille ritus est correctus per regiam prag. regis Ferdinandi incip. Ferdinandus, & c. mag. viro Garfiaz. sub rubr. quod clerici coniugati ubi probatur, quod clerici coniugati gaudent priuilegio fori in criminalibus, & etiam priuile. capitulo si quis suadete. xvij. questione quarta, & illa pragmati. concordat cum dicto capitulo unico, de cleri. coniu. in vj. tertio modo responderi potest, quod ille ritus intelligitur de clericis coniugatis non incedentibus in habitu, & tonsura. Quarto dicit posse responderi, ut intelligatur ille ritus de alijs priuilegijs, præter illa duo, scilicet canonis, si quis suadente. & fori in criminalibus. & sic concordaret cum d. ca. unico, de cleric. coniug. in vj. & quilibet intellectus potest stare iudicio meo. & uide Barthol. Capol. in consil. x. incip. non putet. & in consil. xj. casus talis est, Aloisius. & plenius per Guido Papa decisio. cxxxvij. & ibi etiã uideas, num clericus coniugatus gaudeat priuilegio clericali, si contraxit cum muliere corrupta, quã credidit

uirginem: uel cum illa, quam detorauit: & quid de clerico coniugato, qui uxorem, quæ erat adultera, notoriet, & palàm recõciliauit, uide Cappe. Tolosa. in decisio. lxxiij. & an perdat priuilegium ex inualido matrimonio cum adultera, cuius priorẽ uirum interfecit, uide Boer. in decisio. cclxij. nu. 2. in ij. parte. & an clericalis tonsura probetur per unum testem, & per indicia, uide Boer. in decisio. clxxj. num. 2. 3. cum sequen. prima parte. ¶ I v d. Plenissimè, & optimè casum propositum expleui ssi, & tecum concuro in hoc.

88 ¶ Vnum tamen non admitto, quod si datur petitio excusationis propter absentiam post latam interlocutoriam contumaciæ, etiam quod sit eodem die, non admittitur dicta excusatio, nisi uerbatenus curiæ constiterit, quod excusator non potuit intrare in curiam ea hora ante latã interlocutoriam uel quod non fuit auditus tempore quo allegauit ore tenus absentiam, & offerebat petitionem, ut dictat ritus magnæ curiæ uicarix, incip. item seruat ipsa curia, quod petitio excusationis.

88 ¶ F i s c. ¶ Nunquid si aliquis uassallus baronis latrocinium commiserit in alieno territorio alterius baronis, et petatur remissio per illum baronem iurisdictione habentẽ in eius uassallos cognoscendi de delictis et alibi commissis, et patris priuatiuè, ut. 3. ostensum est, debeat fieri? et uidetur dicendũ, quod non, non obstante regia prag. incip. item, quod officiales regij. qua cauetur non debere fieri remissionẽ in latrocinio. et idem uidetẽ esse de iure comuni rectè intuenti: nam latrones sunt a iure comuni diffidati, et baniti. l. j. et ij. C. de ijs, qui latro. adeo, quod tanquam diffidati a lege possunt quocunque

quocūque occidi impunè, ut l. j. C. quando. lice. unicui. Sine iu. uin. & l. iij. §. transfugas . de sicar. & de fur. nam diffidati à lege sunt extrà protectionem, contra quos notorie bellum est indictum. l. reos. C. de accu. & si isti latrones stratarumq; disturbatores possunt tanquàm diffidati à priuatis quibuscūbet occidi, multò magis per iudicem, arg. Gl. in §. in multis. insti. de liber. & hoc argumento utitur Paris de Put. in lib. syndica. in uerbo, latro. item latro, ubi deprehenditur, ibi debet furca suspendi. l. capitalium. §. famosos, ff. de pœ. & l. j. C. ubi de cri. agi op. & tamen debet intelligi, Vt furca suspendantur ibi per iudicem capiētem, & nō per iudicem illius capti. quia aliàs sequeretur absurdum, q̄ quis possit uti iurisdictione in loco ei non subdito, & extrà iurisdictionem, contrà tex. in l. extrà territorium. ff. de iurisd. om. iudi. ¶ I N Q V I. Ego tamen præmissis non obstantibus puto contrarium esse dicendum. & primò moueor ex nota. doct. Bal. in c. j. de natu. feu. ubi uoluit, q̄ si princeps cōcessit alicui iurisdictionem, nō potest alteri eandem concedere, & dixi suprà; undè si semel concessa est iurdictio baronibus regni in uassallos delinquentes extrà territorium, ergo non potuit, nec potest denuò eandem iurisdictionem concedere capiēti dictos uassallos, & sic alteri, item statutorū interpretatio debet sapere æquitatem, & non iniquitatem, secundum Bal. in l. cum allegas, ad fin. & in authent. ad hæc. ij. colum. C. de usur. & Alex. in l. omnes populi. x. col. ff. de iusti. & iur. etiam si recedatur à proprio significato, secundum Bart. in d. l. omnes. vj. q. princip. sed cui dubium, quia uidetur iniquum, q̄ in-

telligatur hæc pragmat. tollere iurisdictionem aliàs baronibus concessam, suadetur hæc mea opinio, quia uidemus plures prouisiones fuisse factas super remissione delinquentium ad eorum barones. & primò per regiam pragmat. inci. discordias. secundò per regiam prag. regis Ferdi. incip. licet, ut uniuersis Italix pax. quæ in specie loquitur super remissione latronum, & furum, & aliorum delinquentium in maioribus, & atrocioribus criminibus. item extat capitulum obtentū ad instantiam Neapo. quo fuit prouisum, ut priuilegia baronum inuiolabiliter obseruentur, de quo commemorat Gramma. in decisio. x. ergo uidetur manifestè constare, q̄ non fuit de intēctione principis præiudicare baronibus regni habentibus iurisdictionem, maximè cum expresse non dicatur. non obstantibus priuilegijs quibuscūq; baronibus concessis. accedat prædictis, quia dicta regia prag. licet ut uniuersis. loquitur in specie de fienda remissione uassalorum delinquentium ad eorum barones ratione priuilegiorum primarum, & secundarum causarum: & plenius prouidet, quàm dicta nouissima prag. item q̄ officiales regni. quo casu succedit doctri. Bal. in l. si ita scriptum. ff. de hæc. institu. ubi uoluit, q̄ quando reperiuntur duo statuta contraria, illud attenditur, quod in specie, & specificè. & plenius loquitur, & q̄ illud seruari debet. præterea d. regia prag. licet ut uniuersis. si bene inspiciatur, est derogatoria uoluntatis: & uult non posse contradici super dicta remissione fienda, non obstantibus quibuscūq; priuilegijs, & gratijs cum quibuscūq; clausulis factis ex certa scientia, & motu proprio,

prio, quo casu succedit doctri. Bar. in l. omnes populi. in. iij. q. x. prin. ff. de iusti. & iure. ubi uoluit, quidd quando plura statuta reperiunt contraria, si primum est derogatorium uoluntatis, & secundum simplex, at tenditur primum, nec censetur reuocatum per secundum, si non est facta expressa mentio de reuocatione. item confirmatur hæc mea opinio, quia primum statutum, uidelicet dicta regia pragmat. licet est confirmata per dictum capitulum Neapolitanis concessum, de quo supra dixi, & madauit illud seruari, & princeps dixit se illud seruare uelle, & sic uidetur transiisse in quasi contractum, quo casu non potest reuocari in præiudicium baronum quasi cōtrahentium cum eo, ut uoluit idē Bal. in d. l. omnes populi in d. iij. q. & ibi plenissimè per Alexā. in addi. quem uideas, & plenissimè Alex. in cons. l. in. iij. parte per totum quibus, & illud proximum est, q̄ licet princeps aliàs possit tollere, innouare, & modificare priuilegia, quæ à iure, uel ab eo cōceduntur, ut. c. decet de regu. iur. li. vj. & posuit Spe. in titu. de instru. edi. §. nunc autem prope si. tamē quādo in cōtractum transeunt & nō sunt indulta proprio motu principis, illa non possunt reuocari, quia non sine iniuria beneficium sua prouisione quæsitum, alicui potest tolli. c. j. de proba. & ibi per do. Anto. Abb. ubi princeps obligatur cōtractu inito, cum subdito, & Bal. in l. j. ff. de pa. qui refert Magistrum sentētiarum dicere q̄ Deus obligat ex promissione, & idē Bal. in l. pe. C. de dona. inter uir. & uxo. dicit q̄ princeps nō potest reuocare contractum initum cū subdito, nisi ex causa, q̄ sibi non adimpleant promissa, & latē per do. Abb. in c. innotuit. iij.

col. de iu. & Alex. in d. cōfi. l. in. iij. parte imò data, q̄ potuisset tollere, non tamen cum honestate, ut dicit text. in epist. inter claras. C. de sum. tri. & si. catho. ubi est, q̄ nihil luce clarius præfulgeat quam recta fides in principe, & tunc stat regula, q̄ illud nō dicimur posse, q̄ cum honestate nō possumus. l. Nepos Proculo. ff. de uerb. sig. & per Bar. in l. j. v. col. C. de sac. sanct. eccle. & sic dicere debemus, q̄ uolūtas principis in hac secūda prag. non uidetur fuisse, ut præiudicetur baronibus, & eorū priuilegijs, quia uoluntas talis esse præsumitur, qualis esse debet Bald. in l. j. v. col. C. de sacro. san. eccle. & in l. præcibus. xvij. col. C. de impu. & al. sub. & plenissimè in specie disputatur per And. de Iser. quem sequitur Affl. in cōst. ea, quæ ad decus in pri. no. ubi, an, & quādo princeps posset reuocare priuilegia concessa baronibus, & post multa hinc inde dicit, q̄ quādo priuilegia sunt concessa taliter, q̄ transierunt in contractum, uel quasi (ut quia per contractum concessit merum, & mixtum imperium propter bona, & accepta seruitia) tunc reuocari non possunt, & hoc firmat pluribus authoritatibus, nisi quādo barones malè, & pessimè uterentur mero, & mixto imperio, & publica suaderet æquitas, q̄ reuocarentur priuilegia meri, & mixti imperij baronibus concessa. tunc legem cōdendo generalem expressè potest reuocare, si tamen ex certa scientia diceret, q̄ id faciat cā publicæ utilitatis, ut ibi latē per Affl. Et tenendo istam partem nō obstant allegata in contrarium, q̄ latrones sunt diffidati à lege, quia uerum est quo ad respicientia eorū personas, & eorū priuilegiata, & ut ipsi non possint petere remissionem

nem, nec aliquam exceptionem declinatoriam opponere, sed non ex hoc excluditur baro, ut propter suū præiudiciū non possit petere remissionem. † Nec obstat, quod ibi debet latro furca suspendi, ubi deprehenditur. quia respondeo, quod uerum est, & sic etiam est in quolibet alio delicto, ut ibi puniatur ubi patratum est, tamen loquitur de tempore, quo merum, & mixtum imperium erat pœnes regem, & non erat coutumaciā baronibus regni prout hodiē communicatum est per regē Alfonso primum de Arragonia, qui per specialia priuilegia communicauit comitibus, & baronibus regni, ut refert Afflic. in consti. ea, quæ ad decus, in primo nota.

¶ I v d. Equidem satis ad propositum nū. Inquisite in medium attulisti, quæ facere uidentur pro baronibus, & ob ista per te allegata pro nunc teneo hanc tuam opinionem, saluo semper saniori consilio, & intelligo nouissimam pragma. procedere in officialibus regijs de uno ad alium, non autem in officiali regio ad baronem, uel de barone ad baronem, quia in eo casu seruatur alia pragma. licet ut uniuersis, & ita testor Deum millies obtinuisse tempore quo officialis olim, & p. Salerni, & demum eius auditor in toto statueram. † Et quia aliquando in aliquo castro sunt duo iudices, seu duo barones, unus habens iurisdictionem in ciuilibus, alter in criminalibus, & idcirco quærat de quibus cognoscat baro in ciuilibus, & de quibus baro in criminalibus, & de quæstione aliàs, allegationes feci quare eas infra subuectam, Contingit dubitari, si in uno castro unus habet iurisdictionem ciuilem, & alius criminalem, an habens iurisdic-

tionem ciuilem possit cognoscere de damnis illatis, & de minimis fur-
tis, & an possit punire inobedientes
& renitentes ad parendum eis fieri
executionem, & nunquid pœnæ ac-
cusati obligationum pœnes acta,
uel instrumentorum ad ipsum spe-
ctent. † Circà quod operæ prærium
esset primò inuestigare, an iste, qui
habet iurisdictionem ciuilem, dica-
tur habere mixtum imperium, uel
tātum simplicem iurisdictionem, &
uidetur, quod non habeat mixtum im-
perium nam antiquitus in regno in
priuilegijs concessionum cuiusuis
castri cōuenit exceptuari iurdictio
criminalibus, ut dixit Andr. de Iser.
in l. imperialem in §. prætereā, si in
ter duos in si. de prohi. feudi. alie. p.
Fede. barones in regno non uiden-
tur habere mixtum imperium, & id
uidetur sentire capitulum reginæ
Iohannæ, quod incipit, item, quod
iustitiarj. dum uult, quod iustitiarj
in principio suorum officiorum de-
beant mandare comitibus, & baro-
nibus regni, quod non exerceant merū
& mixtum imperium in terris ipso-
rum. ergo, &c. † In contrarium ta-
men facit consti. regni, quæ incipit,
ea quæ addēs. dum sentit, quod me-
rum imperium spectat ad principes,
& non ad barones, quod etiam uo-
luit Gloss. in proæ. constitu. regni,
in uerbo, gladij, & sic tacitè uidetur
inuenire, secus esse in mixto imperio.
Istud etiam clarius uidetur uoluisse
And. de Iser. in c. si uerò uiolator. in
uerbo, hæreditarium de pœce tenē.
dum uult. quod cōdemnationes pe-
cuniariæ sunt baronis, & quod ipse
non habet merum imperium, & sub-
dit, quod baro in regno uasallo con-
tumaci imponit pœnam unius augu-
stalis, ex quo baiulus terræ nō plus,
potest allegare consti. regni, pœnam
eorum

eorum, sed uoluit allegare constitutu-
regni, penam nouem, & idem etiā
est prouisum per constitutu. regni. ad
officiu, & ad hoc bene facit, q̄ uo-
luit Gloss. in consti. regni locorum
baiuli. ubi expresse dicunt, q̄ baiu-
lus dicitur habere mixtum impe-
rium, pro eo, quia habet cognitionē
causarum ciuiliu, & causarū ciuiles
dicuntur esse mixti imperij. facit, q̄
uoluit Bald. in l. fi. col. pen. C. de pe-
da. iudi. qui dixit, q̄ si conceditur
eum imperium, & iurisdicō in ca-
stro, non ueniunt causarū uniuersales
per q̄ patet aliud esse habere mixtū
imperium, & aliud habere cogni-
tionem causarum criminaliū, & ge-
neraliter uidetur, q̄ sub criminalib.
causis ueniat merum imperium, &
sub ciuilibus ueniat mixtum impe-
rium, & simplex iurisdicō. † Hoc
præmissio uenio ad decisionem præ-
dictorum dubiorum, & primò quo
ad id, quod dictum est de damnis
illatis, & minimis furtis. opinor e-
nim de huiusmodi eum, qui ha-
bet iurisdicōnem ciuilem, posse
cognoscere, p̄ eo, quia, & de ijs po-
test cognoscere baiulus, qui solum
habet cognitionem causarum ciui-
lium, ut patet in dicta constitutu. loco-
rum baiuli, & hoc, si agitur ciuilit̄,
secus, si criminaliter, prout sentit
And. de Iser. in d. consti. locorū ba-
iuli, & clarius in consti. de quāti. Et
propterea uidemus, q̄ iustitarius re-
gionis, qui cognoscit de omnibus,
in quibus uenit imponenda p̄na
corporis, uel mutilatio membri, uel
etiā de magno furto, q̄ debet esse
ultra uiginti augustales, et si agatur
ciuilit̄, potest cognoscere de fur-
to minoris quantitatis, si agitur crimi-
naliter, ut patet in consti. iustitarij
nomen, & normam per q̄ apparet q̄
de furto magno non potest cogno-

scere baiulus, etiam si agatur ciuilit̄,
cum eius cognitio spectet ad iusti-
tariū. sed de furto minimo sic, nisi
agatur criminaliter, quia tunc simili-
ter talis cognitio spectat ad iusticia-
riū. † Quo ad fm, similiter opinor,
q̄ is, qui habet iurisdicōnem ciui-
lem possit multare, & punire, ac co-
ercere cōtumacē, ac inobedientem
resistentem executioni, quæ sit ex
mandato ipsius iudicis, tum per id,
q̄ uoluit And. de Iser. in d. c. si uerò
uiolator, in uerbo. hæreditate dū,
dicit, q̄ in regno Siciliae baro nō ha-
bens merū imperiū imponit p̄nā
unius augustalis contumaci, nisi ali-
ter esset consuetum, quia in hoc de-
bet extendi cōsuetudo, fm eum. tū
etiam, quia modica coerctio, quæ sit
3. cōtumaces per denegationē au-
dientiarū, uel per condemnationē ex-
pensarum, uel aliter, dicitur esse mixti
imperij, prout est cōmunis concilia-
tio Dōcto. in l. imperiū. ff. de iurisdicō.
omni. iudi. & fit, cū sub iurisdicō-
ne ciuili ueniat mixtū imperiū,
ut prædictum est, uideat q̄ ueniat hu-
iusmodi coerctio uerbalis, & ad hoc
facit. d. c. reginæ Ioannæ dū uult, q̄
baro, qui nō habet mixtū imperiū,
nō possit suos uasallōs multare, ne
que ab eis aliquas p̄nas exigere in
maiori quātitate, quā eis permittat
à iure per cōstitutu. & capitula regni
& sic innuit, q̄ usq̄ ad dictā summā
pōt eos multare. & istud clare dis-
ponit per. c. regis Caroli primi, q̄
incipit, tertij. in uersu. item ad inqui-
sitionem ubi determinat, q̄ non pos-
sit imponi p̄na in banno ultra au-
gustale, & eodem modo dicit ibi gl.
Lucæ de pen. q̄ communis sentētia
peritorū in regno est q̄ baro nō pos-
sit aliquē p̄na pecuniaria punire ul-
trā augustale, & subdit q̄ comites,
& barones non pōt de cā criminali

cognoscere, illamq; punire, ex quo istud dicitur esse de mero imperio, quod solum à lege datur, & idem etiam in baiulo, qui solum habet cognitionem causarum civilium, & potest imponere dictam pœnam, ut in d. constituto. ad officium baiulorum.

- 96 ¶ Quo ad ultimum de pœna pecuniaria obligationum, & instrumentorum, uidetur prima facie huiusmodi pœnas spectare ad habentem iurisdictionem criminalem pro eo, quia ubi pœna pecuniaria uenit applicanda fisco, dicitur esse criminalis, ut notat Gl. in l. iij. §. si nemo. ff. de sepul. uiola. in l. agraria. ff. de ter. mi. moto. Abba. & Cano. in rubrica extra de iudi. in fi. In contrarium tamen facit id, quod uoluit Andr. de Iser. in d. c. si uerò uiolator. dum dicit, quod condemnationes pecuniariae sunt baronis, licet non habeat merum imperium, & ad hoc etiam bene facit, quod uoluit Bald. in d. l. imperium, col. vij. & in l. si ff. de offic. præf. uigil. qui dixit, quod pœnae pecuniariae, quae non continent publicationem bonorum, non dicuntur meri imperij, & quod propterea ueniunt sub concessione castri in quo quis sibi reseruat merum imperium subdens satis ad propositum, quod istae pœnae pecuniariae redactae ad instar civilium, & infra trecentos aureos, competunt iure magistratus, & sic per similitudinem magis, quam per speciem accedunt simplici iurisdictioni. ¶ Et licet ista respon. sit communiter reprobata, prout referunt Pau. de Cast. Alex. & Iaso. in d. l. imperium. attamen contraria opinio procedit, quando talis pœna pecuniaria imponeretur pro aliqua causa criminali ad publicam utilitatem ut delicta puniantur, ex quo tunc conuenit definitioni meri imperij,

quae est gladij potestas, & animaduersio in facinorosos homines, cum istud possit intelligi nedum de gladio materiali, & ferreo, sed etiam de gladio legali, & punitiuo in ære. maxime tamen, cum etiam leuis multa dicatur esse meri imperij, prout communiter dicunt Doct. in d. l. imperium, sed ubi talis pœna pecuniaria descendit ex causa civili, tunc recte potest procedere opinio Bald. cum non militet ratio supra dicta, nec Docto. Bald. impugnantes loquuntur in hoc casu, sed solum, quando pœna imponitur pro causa criminali ad punitionem delinquentem, ut prædixi, & quod aliud si dicendū ubi pœna pecuniaria imponitur pro causa civili, adduco quod uoluit Bald. in d. l. si. de peda. iudic. col. pen. qui dixit, quod licet concessio mixti imperij, & iurisdictionis in castro non contineat causas criminales, & pecuniarias condemnationes, quod tamen secus est, ubi talis pœna pecuniaria uenit incidenter in civili processu, quia tunc non dicitur esse meri imperij, ex quo incidentia regulatur secundum principale, cui incidunt, & ad hoc facit, quod uoluit Bald. in l. si qua per calumniam. C. de epis. & cleri. qui dixit, quod si papa concedit alicui omnes pœnas civiles in quo castro, quod ueniunt pœnae pecuniariae. ¶ Nec obstat id, quod dictum est, quod ubi pœna uenit applicanda fisco, dicitur esse causa criminalis, nam istud procedit ubi talis pœna imponeretur pro aliquo delicto, alias secus, ut est de mēte Bal. in l. si. C. de litigio. & clarius uoluit Alex. in d. l. iij. de sepul. uiola. in addi. Nam sub ista consideratione dicitur causa criminalis, ubi pœna applicatur fisco. quia agitur ad uindictam publicam, & sic ad punitionem

nem delicti, prout declarat Moder. Papiensin rub. C. de iudi. & ad hoc facit, quod uoluit Bar. in d. l. iij. de sepul. uiola. dum dicit qd tunc causa dicitur criminalis, ubi poena applicatur fisco ex accusatione: & sic ex delicto: & per consequens sentit aliud esse, si poena applicaretur fisco aliter quam ex accusatione. uel de-
 99 licto. † Præterea dato, qd dicta causa esset criminalis, tamen cum istæ poenæ pecuniariæ sint redactæ ad instar ciuiliū, ut prædixi, huiusmodi poenarum exactio spectaret ad habentem iurisdictionem ciuilem, cū magis per similitudinem quam per speciem accedat iurisdictioni ciuili, ut dixit Bal. in d. l. fin. ff. de offic. 100 præf. uigil. † Et ad declarationem etiam prædictorum subnectam aliqua, quæ sint ad declarationem meri, & mixti imperij, & simplicis iurisdictionis. & de gradibus meri imperij dicuntur esse ista, uidelicet: ademptio uitæ naturalis in totum, uel in partem per abscissionē membri: item ademptio uitæ ciuilis, ut quando per deportationem perditur ciuitas & libertas: item relegatio, & tortura, quæ fit ad poenam delicti: item ad leuia crimina modica coercitio corporalis, & leuis mulcta, prout est communis conclu. Docto. in d. l. imperium. mixti uerò imperij, & iurisdictionis dicuntur esse ista, uidelicet: modica coercitio uerbalis, quæ fit coercendo contumaces per denegationem audientie. condemnatio in expensis dicitur esse mixti imperij, ut dicunt Docto. in d. l. imperium. tortura in causis ciuilibus ad ueritatem eruendam, puta, ut testes uiles torqueantur, dicitur eē simplicis iurisdictionis, ut dixit Albe. & Bald. in d. l. imperium. item carceratio, si non fiat ad punitionem deli-

cti, est mixti imperij, uel simplicis iurisdictionis, ut dixit Ange. in d. l. imperium. & in l. magistratibus. eo. titu. item excommunicatio contra contumaces ad instantiam partis dicitur esse simplicis iurisdictionis, ut dicit Abb. in c. cum contingat. col. vj. de fo. compe.

¶ Annotentur bona contumacis. Rub.

S Y M M A R I U M.

- 1 Annotatio bonorum contumacis fieri debet uel post contumaciam contractam, uel antè. Et 3. Et in quibus casibus fiat.
- 2 Bayo si est contumax, eius castrum confiscatur quo ad administrationem iustitia.
- 3 Bonorum mobilium appellatione, an contineantur uuae matura.
- 4 Contumax an intra annum possit alie nare de bonis annotatis.
- 5 Annotatio bonorum qualiter fieri debeat, Et quæ bona debeant inuentariari, Et annotari. Et 7.
- 6 Debitorum nomina an contineantur sub appellatione bonorum mobilium.
- 7 Molendina, quæ super aquis meant, atque ambulant, an sint mobilia, et quid de molis. nu. 10.
- 8 Bonorum mobilium appellatione an ueniat pecunia destinata ad emptionē prædiorum. Et quid de pecunia redacta ex uenditione rei stabilis. num. 12. Et quid de pecunia deposita in bāchiis. num. 13. Et quid de columnis affixis in domo, an sint inter mobilia censenda. num. 14.
- 9 Bonorum mobilium appellatione an ueniant ascripti, asini, et boues.
- 10 Rei uendicatio potest intentari per filios contumacis ad recuperandum partem bonorum.

- 17 Debitoribus contumacis potest mandari per iudicem, ne soluant contumaci.
- 18 Bona contumacis, quæ seruando seruari non possunt, an possit alienari.
- 19 Peculium castrense, & quasi castrense an confiscetur.
- 20 Fiscus in totum succedit contumaci mortuo, patre contumacis non habentis filios.
- 21 Exheredari potest filius ex sola causa foriudicationis.
- 22 Fiscus an succedat foriudicato solum in ea parte, in qua institutus est foriudicatus à patre.
- 23 Xores foriudicatorum an recuperent iura dotalia. & 25.
- 24 Mater foriudicati quid habeat in bonis ipsius. & 25.

FISCVS.

SAT prætaz biberunt in materia excusationis à contumacia, aded, ut nihil, aut parum remaneat dicendū. sequitur, ut uideamus quid aliud debeat facere iudex post contumaciam reorum contractam. prosequere igitur domine iudex, licet agnoscam calores æstiuos satis te radio afficere. ¶ Iv. Timor classis Turcarum, quæ nunc aduenit in iis partibus, & calores æstiuū, cūm sit dies undecimus mensis Iulij, & quedam alia maioris importantiz, quæ nūc taceo, aded me conturbant, ut melius esset tacere, quàm alloqui: sed ne uidear otio deditus, aliqua fragmenta in medium afferam: rogo autem ut si in aliquo deficiā, mihi id non imputetur: & ideo scias, quod reputato aliquo contumace, debeat iudex procedere ad annotationem bonorum, & confectioem inuentarij: licet multoties, & ut plurimum iudices timentes de non cōparatione ci-

tati, antè contumaciam cōtractam, solent procedere ad dictā confectioem inuentarij, quod quidē permittitur, ne res fisco defraudentur, & occultentur. secundum Bar. in l. post contractū. circa fi. ff. de dona. & firmat Afflic. in consti. grandis. in vij. not. in fi. maximè, quia in regno cōtracta contumacia, statim irremissibiliter est acquisita fisco tertia pars bonorum mobilium, ut habetur in consti. gramtis. de quo plenè per Afflic. in consti. pœnam nouè uncia rum. in iij. no. & hæc annotatio bonorum etiam de iure communi debet fieri ut l. j. & sequē. ff. de requir. re. & l. j. C. eo. tit. & hodiè in regno est confirmatum per consti. grandis utilitas, quia etiam statutum est, quod non requiritur, quod annotatio bonorum præueniat in notitiam citati: sufficit enim quod fuerit legitimè citatus. & ulterius per d. consti. grandis. est statutū, quod omnia bona mobilia, & immobilia contumacis debeant annotari, & describi, & quod bonorum mobilium tertiam partem in sui cōmodum fisco conuertat, ei irremissibiliter acquisitam propter contumaciam accusati. alia uerò bona sic annotata, & descripta conseruabuntur, ut si contumax intra annum cōparuerit, & suam contumaciam purgauerit, recuperet dicta bona: quod si minimè intra annum comparuerit, bona ipsa fisco uendicantur, nisi habuerit contumax filios, quia tūc, si contumax unicū filium habuerit, bona ipsa æqualiter diuiduntur inter fiscum, & illum filium: et si duos filios habuerit contumax, fiscus habebit tertiā partē bonorum contumacis: et sic si plures habebit, uel si habuerit partē, quia succedet præterquam in bonis feudalibus, ut habetur in consti. foriudicatorū bona.

alia

alia uerò bona mobilia contumacis elapso anno irremissibiliter sunt fisco acquisita, taliter, qd nō sit distinctio, habeat ne liberos, an nō, ut habetur in d. constit. foriudicatorū. et ibi per Gl. et Afflic. Distinctio autē an habeat filios, an non, sit solum in bonis stabilibus, ut ibi habet si aut contumax habebat bona feudalia, et tunc si sunt quaternata, quæ possidentur in capite a rege, et tūc si habet filios impuberes, regia curia prouidet eis de balio, ac si mortuus eēt eorū pater, et uiriliter diuidenē fructus duorum inter fiscum, et dictos pūpillos durante uita ipsius contumacis: eo uerò mortuo oēs fructus percipientur p balium constitutū: et finito baliatico, et mortuo dicto contumace, naturaliter oēs fructus redintegrantur dictis filiis. si autem contumax habet feuda nō quaternata, sed ea, quæ tenentur a barone, siquidem nō habet filios, neq; parentes, illa feuda reuertuntur baroni, a quo tenentur, et non regis curiæ. si uerò habet filios, fiscus regius habebit ratam fructuū feudorū prædictorum tanquā unus filius uiuentē tū ipso foriudicato. quos quidem fructus habebit fiscus, quēadmodū habet omnia bona mobilia contumacis, ut plenē habetur in cōsti. regni inci. si qñ. † Et notandū est, qd si aliquis baro efficeretur contumax, ultra pēnā tertiæ partis bonorum immobilium inflicantur castra, & castalia quo ad iustitiæ administrationē, ut refert fuisse decisum in sacro regio cōsi. Capi. in decis. 151. incip. in cā nonnullorū baronum. ¶ IN Q V.

3 † Sed quæro in quibus casibus fieri debeat annotatio bonorum? ¶ I V D. Dicis, qd debet fieri in delicto, pro quo uenit imponenda pēna mortis naturalis, uel ciuilis, ut habetur in

d. consti. grandis. & ibi not. per Docto. sed per capitulum regni incip. siue quis sit forbannitus. additur ēē ubi uenit imponēda pēna abscissio nis membri, quia pro eo casu dicitur possē procedi ad sententiā foriudicationis. ergo habet locum annotationis. ¶ F I S C V S. Prædicta dicerem procedere de annotatione solenni omnium bonorum ad effectū, ut possit perueniri ad sententiā foriudicationis, sed non procedunt quo ad inuentarium simplex bonorum mobilium, quia potest fieri in quolibet delicto, cum propter contumaciam fiscus lucretur tertiam partem bonorum mobilium. imō plus dico, qd tale inuentarium nedum in quolibet delicto potest fieri de bonis mobilibus ad effectum confiscandi tertiam partem, sed etiam potest fieri de omnibus bonis etiam stabilibus. quia elapso anno, in quo quis perstet in contumacia, licet in multis delictis non possit foriudicari, tamen omnia bona talis contumacis propter suam contumaciā applicantur fisco, ut habetur in d. c. siue quis sit forbannitus. de quo supra mētio nem fecisti. ¶ I V D X. Vciq; iuri cōsonam censeo opinionem tuam, & ideo transeo cū ea. F I S. † Vtrum in certia parte bonorum mobilium contineantur uux maturæ? I V D. Dico, quod non, quia sunt pars solius fructus pendentes. ff. de re uen. l. fin. §. fina. ff. quæ in frau. cre. fa. sunt. & plenē per Tiraquell. intra. de utro. retra. fol. lxxxij. iiii. 37. ¶ F I S C V S.

5 † An cōtumax. possit intra annum alienare de bonis annotatis? ¶ I N Q V I S I. Videtur dicendum. quod sic, quia est dominus bonorum usque ad finem anni: & sub conditione hunc fisci, uidelicet, si non comparet, & purgat contumaciā intra annum: &

num: & quā dō aliquid debetur sub
 conditione potest alienari, arg. l. &
 post. §. res. ff. famil. hercis. ubi habetur,
 quod id, quod debetur sub conditione,
 potest diuidi ergo permittitur alienatio,
 quia alienatio, & diuisio idem uidetur l. j. C. communia
 utrius. item, quia post contractum
 capitale crimen non prohibetur alienatio
 l. & post contractum. ff. de dona. ¶ **F i s.** Mihi uidetur totum contractum
 possē dici, quia nec ei potest solui à
 debitore suo, ne fuga eius fiat instructior.
 l. si. in fin. ff. de requir. re. item, quia & post contumaciam
 contractam, & post annotationem, est ei
 interdicta administratio bonorum, ergo
 alienare non potest, ut dicit Barto. in l. post
 contractum. ff. de dona. item, quia distribuuntur,
 & auerantur bona post bannum, & infiscantur
 lapso anno, & sic fiscus alienata ante
 annum recuperabit l. si. C. communia de leg.
 ¶ **I v d.** Hanc ultimam opinionem approbant
 Andr. de Iser. & Afflict. in constitu. grandis
 utilitas, in antepe. colum. in iij. q. & eam
 sequor. ¶ **F i s.** ¶ Qualiter debeat fieri huiusmodi
 inuentariū? ¶ **I v d.** Dicas, quod hoc describit
 particulariter text. l. si quis intra. C. de bo.
 proscrip. ubi dicitur si quis intra provinciam
 pro qualitate delicti sententiam proscriptionis.
 scō fiscationis incurrerit, per ordinarij officij
 sollicitudinem bonorum eius indago diligentissime
 celebretur, ne quid priuatæ rei commodis per
 gratiam, atq; colludium furto subducatur,
 & plena descriptio comprehendat quod spatium,
 & quod situris iugerum: quid aut incultum sit,
 aut colatur: quid in uineis, oliuetis, aratorijs,
 pascuis, syluis fuerit inuentum: & quæ gratia,
 & quæ amœnitas sit locorū: quis in ædificijs, aut pos-

sessionibus sit ornatus: quæue incipia in prædijs occupatis, uel urbana, uel rustica, uel quarum artium generibus imbuta teneantur: quot sine censualij, uel coloni: quot boum exercitijs terrarum, atq; uomeribus instrumentum: quot pecorum, atque armentorum greges: & in quā diuersitate sint dinumerati: quantum auri, & argenti: uestium, ac moniliū, uel in specie, uel pondere, & in quibus speciebus: quidue in apothecis sit repertum. & hæc sunt uerba formalia
 tex. d. l. si quis intra. & sic habes formam conficiendi inuentariū. ¶ **F i s c v s.** ¶ Quæ bona debent describi, & inuentariari? ¶ **I v d e x.** Dicas, quod debeat describi insti. debitorum, & creditorum, ut habetur in l. fin. C. de bo. uacanti. lib. x. Item debent describi omnia ea, quæ malefactor possidebat tempore maleficij commissi, etiam si nō constet esse suæ: & si alius prætendat ius in eis, sibi incumbit probatio, ut. C. ne uxor p. ma. l. ob maritorum culpam. & ibi Glo. & ponit Alber. de Rosa. in d. l. si quis intra. ¶ **F i s.** ¶ An nomina debitorum contineantur sub appellatione immobilium, ut sic de eis debeat tertiam pars fisco? & uidetur dicendum, quod sic, ut est Glo. in l. moventium. ff. de uerbo. signifi. argu. l. ij. §. mobilis autē. C. quando, & qui. quar. pars. & pro hoc uidetur text. in l. unica. §. exactio. C. de rei ux. actio. iuncta Gloss. in uerbo, in corporalibus. & ibi etiam Bald. & text. in l. potest. ff. de author. tuto. & ibi Gloss. ¶ **I n q v r s.** Sed iū contrariū tenet Glo. in l. ult. C. in qui. cau. in integ. restit. non est ne. argu. laic prætor. §. j. ff. de iure delibe. & Glo. in c. ij. in uerbo. de re. eccle. nō alie. lib. vj. dum not. ex eo tex. iura. atq; omnia incorporalia poni inter im-

mobilia.

mobilia. & facit l. j. C. de lon. temp. præscri. ubi incorporalia præscribuntur, ut immobilia. ¶ I v d. Hanc ultimam opinionem, quod non sint computanda nomina debitorum inter immobilia, tenent Spec. in tit. de fructi. & inter. §. scias igitur. uers. sed pone prælatus. ibi secundò quaritur. & Bart. & Raphael Fulgo. in l. quam Tuberonis. §. ultimo. ff. de pecul. & Bar. in l. si conuenerit. la. ij. in princip. ff. de pigno. actio. & Gand. in suo opere male. in tit. omniū postremo. colum. antepen. uersic. item pone in statuto. & Alber. de Rosa. in l. mouentium. ff. de uerbo. sign. & ultra omnes plenissimè per d. And. Tiraquell. in trac. de utro. retra. fol. 73. nu. 9. §. j. Gloss. vij. ubi finaliter concludit, neque mobilia, neque immobilia censeri nomina debitorum: & hanc opinionem uideo esse communem, & ubique seruari. ¶ F i s. .
 ¶ An molendina, quæ ad instar nauium super flumina meant, ac ueluti ambulant, sicut sunt in Tiberi, & Capuæ, ut tradit Pau. de Ca. in l. fluminum. in prin. ff. de dā. infec. sint mobilia, an immobilia? ¶ I v. Fran. de Ripa in l. quominus. nu. 126. ff. de flumi. dicit, quod sunt mobilia: sed molendina, quæ tanquam domus in terra, aut in ripis fluminum fiunt, illisq; adharēt, sunt immobilia, ut plenè habet per And. Tiraquell. in trac. de utroque retra. fol. 101. numc. 92. in gloss. vij.
 ¶ §. j. ¶ Et etiā molæ ipsius molendini, quando illi sunt applicitæ, non dicuntur mobilia, sicut Bal. in c. contingit. col. pen. uer. quæro nunquid molæ. extrā, de do. & contu. & est ratio, quia est una contignatio. l. eū, qui ædes. ff. de usuca. & habetur per
 ¶ Tiraquell. ubi sup. ¶ F i s c v s. ¶ Nunquid pecunia destinata ad emptionem prædiorum, dicatur res mobilis,

uel immobilis? & uidetur dicendum, quod sit res mobilis, cum simpliciter pecunia est res mobilis, ut uoluerunt con. Bal. Alber. in l. ea demum. C. de colla. & Specu. in fi. de fru. & intere. §. j. uers. quid de libris. & Bal. conf. ccccxvj. p. mittendū est. col. ij. li. ij. & apertè probat tex. in §. & quia parū. in auth. de nup. imò non solum est mobilis, sed est de rebus, quæ seruādo seruari non possunt, sicut Bart. in l. si ex legati causa. & ibi. Ro. & Fr. Are. & latè Barba. ff. de uerb. obli. p. text. in auth. ut hi, qui obli. se hab. perhi. res mino. & in l. Arist. §. ultimi. cum l. seq. ff. de iure deliberan. & in §. constituitur. institu. de usufructu. hinc est, quod potest alienari sine decreti curiæ per minorem, ut habetur per Bar. in d. l. si ex legati causa uersicu. quid ergo, si debet. & Bal. in l. si curatorem habens. col. ij. uers. hic adde unum. C. de in integ. resti. mi. & idem de pecunia ecclesiæ uoluerunt Panor. Pe. Anca. & Barb. in ca. cum constet de pigno. & Alex. conf. xcij. lib. vj. ¶ I n q u i s i t v s. Licet pecunia sit res mobilis, & quæ seruando seruari non potest, & quæ ideo possit à minore, & prælato alienari absque solemnitate, tamen si ea destinata sit ad emptionem prædiorum, uicem rei immobilis obtinet, ut dicit Raph. Cu. in l. a diuo Pio. §. ult. per illum tex. ff. de re iudi. & in l. cetera. §. sed si separauit. ff. de lega. j. ideo nec ea sine decre. iudicis alienari potest, sicuti nec alia immobilia ipsius minoris. per l. quid ergo. §. uturas. uersic. quid ergo. & ibi Ro. ff. de cōtra. & uti actio. tute. & uoluit idē Roma. in d. l. si ex legati cā. col. iij. & ibi post eum Fran. Are. col. iij. uer. addit etiam dñs meus. & Barba. col. xij. & Rom. singul. c. iij. tu habes, quod pecunia. & ibi ad hoc adducit

cit tex. in d. §. usuras. F. 15. Sed in cō-
 trarium tenet in hoc Iac. Raph. Cy.
 Ray. Bal. & Ange. Imol. Flor. Alex.
 Fran. Are. & Ias. in d. l. cetera. §. sed
 si separauit. ff. de leg. j. ubi dicūt nō
 haberi pro re immobili pecuniā de
 stinatatam ad emptionem prædiorū.
 ¶ Ivd. Huius cōtrouersie cardo in
 eo uertitur, an destinatio habeatur
 pro re perfecta. de quo per Sozi. in
 consi. ccc. lxx. col. pe. uer. circa quar-
 tam. li. ij. & Alber. in ij. parte statu.
 in q. ccv. Bar. & alij in d. §. sed si se-
 parauit. & Alex. con. xcviij. aliās de
 facto consultus. uerfi. & non obstat,
 q̄ destinatio. lib. iij. & Fran. Are. cō
 di. vj. uiso instrumento diuisionis. in
 ij. dubio. & latissimè per Fel. in c. cū
 aded. col. ij. uerfi. de destinato. ex-
 tra. de rescrip. in quibus locis de so-
 lutione quæstionis latè habebis. ui-
 12 de eos. ¶ F. 15. ¶ Quid de pecunia,
 q̄ redacta est ex uenditione rei stabi-
 lis, an mobilis, an immobilis censen-
 da sit? & uidetur dicendū, q̄ sit con-
 numeranda inter mobilia. Em Iaco.
 Raph. Cy. Alber. Bal. & Pet. Philip.
 Corne. in l. ea demū. C. de colla. &
 tenuit Firmia. in suo repert. in uer-
 bo, bona mobilia. uer. iij. ¶ IN QV.
 Sed uidetur dicendum, quod sit im-
 mobilis. nam eius naturæ censeretur de
 bet, cuius res erat, ex cuius uenditio-
 ne confecta est, & quæ sit subroga-
 ta in locū illius, ut h̄r per Masluer.
 in tit. de societ. §. item nomina, seu
 debita. & id uidetur uoluisse Raph.
 Fulg. Alex. & Frā. Are. in d. l. ea de-
 mum. ¶ Ivd. ex. Prima opinio ue-
 rior est, & tenenda est, ut dicit Tira-
 quell. in tract. de utro. retra. fo. 108.
 13 nu. 112. §. j. in gl. viij. ¶ F. 15. ¶ Quid
 de pecunia reposita in bancis, an
 inter mobilia connumeranda sit? &
 uidetur dicendum, q̄ sic, per supra
 allegata. ¶ IN QVI. Sed contrariū

tenet Bal. in c. cum causa extra, de
 rei iudic. ad fi. ubi uoluit, quod cōnu-
 meratur inter immobilia. ¶ Ivd.
 Et hanc opinionem approbat And.
 Tiraquell. in tract. de utro. retra. in
 gl. vij. §. j. fo. 108. nu. 113. eamq; se-
 14 quor. ¶ F. 15. ¶ Quid de columnis af-
 fixis domui, & de structuris factis ex
 tabulis, quæ æstate tolluntur, & hye-
 me ponitur, an inter immobilia cō-
 putentur? & uidetur dicendū, quod
 aut sunt ædibus affixa, & dicentur
 immobilia: aut sunt separata, & dicen-
 tur mobilia. secundū Afllic. in trac.
 protomixees. col. xij. uerfi. subse-
 quenter quæro. & post eum Cassa.
 in consuetu. Būrg. in ritu. de retra.
 §. j. uerbo. font heritage. col. penult.
 uerfi. quæro ulterius. & hoc dicunt
 notaria Gloss. in d. l. fundi. ff. de act.
 empt. ¶ Ivd. Hanc opinionem se-
 quitur Tiraquel in tract. de utro. re-
 tr. in loco sapius allegato. nu. 114.
 sed dicit illam Glo. nihil dicere de
 hoc, ad quod allegatur per supra al-
 15 legatos doctores. ¶ F. 15. ¶ Quid de
 ascriptitijs bobus, & asinis, & alijs
 similibus fundo instruendi gratia il-
 lius additis? Ivd. Quo ad ascripti-
 tios, quandiu glebæ insunt, inter
 immobilia computantur. Em Bald.
 in l. j. col. vj. uer. tertio oppo. C. de
 ser. fugi. per l. iubemus. C. de sacr.
 sanc. eccle. & l. si quis inquilinus. ff.
 de leg. j. & sequitur Afllic. in consti-
 tu. errores. col. j. in ij. no. & sequitur
 Tiraquel. in allega. trac. fol. 109. nu.
 118. Gloss. vij. §. sed secus est in bo-
 bus, & asinis, licet additi sint gratia
 instruendi fundi, quia inter mobi-
 lia connumerantur, ut ibi per Tira-
 19 quel. habetur. ¶ IN QVIST. ¶ Sed
 quia ut plurimum fiscus solet inua-
 dere omnia bona contumacis, qua
 actione ergo agunt filij contuma-
 cis pro recuperatione partis eis cō-

tingentis? ¶ *I v d.* Dic, quòd possunt intentare rei uendicatio. secundum And. de Iser. et Afflic. in constituto. foriudicatorum bona. quia illa consti. diuidit bona inter filios, & 17 fiscum. ¶ *F i s.* ¶ An iudex possit mādare debitoribus contumacis, ne soluant contumaci, uel alteri pro eius parte? ¶ *I v.* Dicas, q̄ sic, ut est tex. in l. si. §. si. ff. de req. reis. ¶ *F i s.*

18 ¶ Quid si i bonis cōtumacis sint bona, quæ seruando seruari nequeūt, quid faciet iudex? ¶ *I v d x.* Dicas, q̄ iubebit ea uendi, & quod pretiū reponitur penès tertium, ut l. fin. ff.

19 de requ. reis. ¶ Et est notandum, q̄ si filiusfamilias est contumax, non confiscabitur peculium castrense, & quasi castrense, nec profectitium. ut est tex. l. si filius. C. de bo. pro. &

20 ibi Bald. ¶ Item mortuo patre contumacis, & foriudicati ab intestato fiscus in totum succedit, si non habebit alios filios, ut est cautum per regni constitutio. incipien. ob filiorum culpas. sub rubrica, ut pa. for. ne ex delict. si. pro conde. & ibi per.

21 Afflic. primo nota. ¶ Et si pater foriudicati fecisset testamentum, & exheredasset filium foriudicatum, sola foriudicatio fuit iusta causa exheredandi filium, & sic fiscus nihil debet habere secundum Iser. & Afflic. in constitutio. ob filiorum culpas. ubi And. dat pro cautela, ut pater exheredet filium foriudicatum quia sic excludetur fiscus. ¶ *F i s.*

22 s c v s. ¶ Sed qui si pater foriudicati facit testamentum, & relinquit certum quid filio, ut in eo tantum succedat fiscus, an fiscus possit petere partem uirilem cōtingentem ipsi filio? ¶ *I v d x.* Afflic. in constituto. ob filiorum culpas. in secundo notabi. uersic. item quæro decidit, quòd succedit fiscus solum in

ea partes, in qua filius ille est institutus. ¶ *I n q v i s i.* ¶ Sed quid de uxoribus contumacium an aliquam patiētur molestium super dotibus, & iuribus dotalibus, donationibus propter nuptias, quarta, & dotarijs constitutis? ¶ *I v d x.* Dicas, quòd non, ut habetur in constitutio. regni. pœna carere. quæ concordat cum l. ob maritorum. C. ne uxor pro mari. & non obstante, quòd uiuant eorum mariti, possunt tamen petere eorum iura dotalia, quia si sunt foriudicati, habentur pro mortuis quo ad istum effectum recuperandi dotes, ut in constituto. pœnam eorum. & habetur per Afflic. in d. constitutio. pœna carere

24 in principio. ¶ Similique modo potest mater recuperare dotes, & iura dotalia super bonis filij contumacis, & foriudicati, si filius est hæres patris sui, & si contumax non habeat liberos, habebit etiā medietatem omnium bonorū ipsius contumacis filij, deductis dote, & omnibus iuribus dotalibus, ut bene declarat Afflic. in d. constituto. pœna carere. iij. notab. ¶ Nec fiscus potest opponere uxoribus, & matribus contumaciam, quòd habent institutionum de recepto tantum, & non probant uerè solus, ut habetur late per Afflic. in constituto. causas. et in d. constitutio. pœna carere. quod puto uerum, quando confessio esset facta ante delictum commissum.

Banniantur.

Rub.

S V M M A R I V M.

1 Bannum quid sit.

2 Bannitus etiam in causa civili non potest

- potest comparere per procuratorem. & nume. 55. 60.
- 3 Bannum debet publicari per civitatem, & nu. 7.
- 4 Banni forma qua sit.
- 5 Bannum debet continere nomen indicis, & causam, & alia, ut ibi. Et debet continere particulariter contumaciam. & nu. 6.
- 8 Bannum non debet publicari diebus feriatis.
- 9 Banniti non debent receptari.
- 10 Receptator bannitorum qua pœna puniatur.
- 11 Et an ratione affinitatis minoretur pœna.
- 12 Vxor receptans virum forindicatum quomodo puniatur.
- 13 Receptans bannitum ignoranter, an puniatur.
- 14 Receptans bannitum toleratum à superiore, an puniatur.
- 15 Tabernarii receptantes bannitum, an puniantur.
- 16 Receptans bannitum propter inueteratam amicitiam, an minus puniatur.
- 17 Receptans delinquentem tantum, an puniatur.
- 18 Receptans bannitum per vim non punitur.
- 19 Aduotatus, & procurator, an puniatur, si postulant pro bannitis.
- 20 Receptans bannitum, & postea curia prodens, an puniatur.
- 21 Literas, vel nuntium mandans contumacibus, an puniatur.
- 22 Receptare quis dicatur.
- 23 Bannitus debet capi à quocunque.
- 24 Vassalli tenentur dare auxilium curia ad capiendum bannitos.
- 25 Bannitus largo modo dicitur rebellis curia.
- 26 Bannum quo tempore debeat publicari.
- 27 Banniri an quis pro omni crimine possit.
- 28 Bannum in quantum se extendat.
- 29 Bannitus de uno loco, censetur bannitus de loco adiacenti.
- 30 Bannito Titio, si duo eius nominis eodem loco habitent, ille censetur bannitus, qui aufugit.
- 31 Bannitus ab uno iudice, potest capi ab alio.
- 32 Bannum an possit à quolibet officiali remitti.
- 33 Vniuersitas contumax qua pœna puniatur.
- 34 Et an banniri possit.
- 35 Bannum an valeat contra filios Titij non expressis nominibus.
- 36 Bannitus an possit iterum banniri.
- 37 Bannitus an desinat esse civis sue civitatis.
- 38 Iudex an possit cognoscere, & bannire committentem delictum in se: vel suam familiam.
- 39 Notarius bannitus de magno, & famoso crimine: an interim possit conficere instrumenta.
- 40 Bannitus qui post duos menses se voluntarie presentat, an debeat omnino carcerari.
- 41 Contumax quas pœnas patiatur, & nume. 43. 44. 45. 46. 48. 49. 50. 51. 52. 53. & nu. 55.
- 42 Accusator contumax punitur.
- 47 Mandati regij contemptor potest capitaliter puniri.
- 54 Contumacia purgata an faciat indicium ad torturam.
- 56 Procurator pro bannito potest comparere, et petere eum cancellari à banno.
- 57 Procurator an possit comparere pro bannito in causa incepta ante bannum.
- 58 Pater an repellatur ubi filius repellitur, quia bannitus sit.
- 59 Bannitus potest per procuratorem excipere de pretio non soluto.
- 61 Bannitus per procuratorem, an possit compensationem opponere.
- 62 Et an eius fideiussor.

- 63 Bannitus, qui ex forma statuti, si non
compareret, infra decem dies potest impuni-
de occidi, an possit occidi in decimo die.
- 64 Vniuersitas an puniatur de recepta-
tione.
- 65 Statuta si sunt contraria, attenditur
illud, quod plenius prouidet.
- 66 Vniuersitas de iure civili non punitur
de delicto, nisi quando congregata ad so-
num campana delinquit.
- 67 Statuta contraria debent ad concor-
diam reduci, si fieri potest.
- 68 Rex in indulto generali an videatur
remittere iniurias partis.

FISCVS.

- HVCVSQVE uidimus usq; ad
actum annotationis bonorum contumacis: uideamus nunc, si placet,
quid posthac restet sciendum contrà
1 ipsum contumacem. ¶ IVD. † Quia
post annotationem bonorum debet
perueniri ad bannimentum reorū, id-
circo primo sciendū est, quādo re-
putatur quis contumax, debet in de-
creto contumacie decerni, dictū cō-
tumacem banno esse supponendū,
quod nihil aliud est, nisi extrā pre-
sentationem citatis eū ponere. Eni Bal.
in d. c. j. in prin. in vj. col. de p. tene.
allegat Cy. in l. j. C. de natu. libe. in-
de dicit Bal. in l. j. C. de h. redi. inst.
quodd bannire in foro seculari, est
ad similitudinem excommunicationis
uis in foro ecclesiastico, quia sicut
excommunicatio eijcit excommu-
nicatum à communione fidelium:
ita bannum in foro ciuili separat bā-
nitum à beneficijs, quæ competant
2 personis secularibus. † Hinc emana-
uit ritus mag. cur. uicariz incip. itē
si aliquis, uel aliqua, qui uult, quodd
si bannitus citetur ad instantiam al-
terius, etiam pro causa ciuili, non po-
test cōparere per procuratorem, nisi

prius contumaciā purgauerit: & q.
si intra mēsem non purgauerit cōtu-
maciā, post mensem pōt capi de p-
sona, ut optimè declarat Afflic. i. cō-
sti. grandis. in ij. no. de quo ritu iſrā-
latius dicā. † Et postq. in decreto cō-
tumacie decretū fuerit, reum contu-
macē esse bannendū, & banno sup-
ponendum, ut suprà dixi, banniri de-
bet curia pro tribunali sedente: de-
mum ipsum bannū debet publicari
per ciuitatē in locis solitis, & cōsue-
tis: multis astantibus, & sic, ubi so-
lent cōuersationes gentiū cōgrega-
ri, ut habetur in d. cōsti. grādis. & ibi
not. Afflic. in viij. no. pro quo facit
c. statuiamus, de male. dēq; tale ban-
num fm eundem. Affli. ubi suprà dī
uulgari uocæ præconia, & alta uoce
ut i. auct. de leno. §. præconizamus.
licet hoc nō requiratur in bāno ma-
gnæ curiæ uicariz, quod sufficit pu-
blicari curia pro tribunali sedente:
nec requiritur publicatio, diuulgatio
per ciuitatem, sed in alijs officiali-
bus, & gubernatoribus prouincia-
rum remanet id, quod suprà dictum
est, quodd requiritur publicatio, & di-
uulgatio. aliās si admitteretur, pos-
set allegari bānum nullum. arg. l. cū
ij. §. si prætor. ff. de transac. & eorū,
quæ no. Abb. in c. cum dilecta. j. co.
extrā, de rescri. & ita firmat Afflic.
ubi suprà. ¶ FISCVS. † Quæ debēt
contineri in banno, & cuiusmodi e-
rit forma? IVD. x. Forma banni
erit hæc: Nos Franciscus Antonius
Seraticotis ciuitatis Salerni, & c. qui
busuis iuratis, & seruientibus nostræ
curiæ, & alterius cuiuscunq; ad iſra-
scripta requirēdo scire facimus per
pſentes, qualiter formata inquisitio
ne, & informatione p nos, & nostrā
curiam ad quærelā Ioānis de Lādul-
fo super homicidio patrato in pſo-
nam quondā Ludouici de Lādulfo
eiusdem

eiusdem ciuitatis de mēse Octobris
 p̄ximi p̄teriti anni 1545. tertia. ī di.
 regnante Cæs. maiestate, & dominiā
 te in dicta ciuitate, in pertinētis, &
 territorio dictæ ciuitatis, & p̄prie,
 ubi dicitur, ala carnalia, iuxta suos fi
 nes, sub p̄sidiatu, quo x̄, fuerunt su
 per dicto homicidio reperti culpa
 biles Ioan. Angelus, & alij infra scri
 pti dictæ ciuitatis, qui citati p̄ nos,
 & nostram curiā ad ipsam informā
 dum super dicto homicidio sub die
 iij. Martij anno 1546. cōparere re
 cusauerunt in primo, & ultimo perē
 ptorio, fuit propterea eisdem pri
 ma contumacia accusata sub die. v.
 p̄dicti mensis, & adueniente ulti
 mo perēptorio fuit eidem accusata
 ultima contumacia, & per curiā fue
 runt condemnati ad p̄nam in man
 dato contentā. sub die uerō eodem
 iij. Martij fuerūt similiter citati ad
 recipiendum copiam capitulorū. q̄
 similiter comparere recusauerūt in
 primo, & ultimo peremptorio, sub
 die nono eiusdem fuit eisdem instā
 te querelante, & curiæ coadiutore
 accusata ultima contumacia, & fue
 runt condemnati ad tertiam partē
 eorum bonorum mobilium, & de
 cretum, cætera bona fore annotāda
 necnon eosdem fore supponendos
 banno, mediante decreto ipsius cu
 riæ lecto, & lato sub die, quo suprā.
 & quia processum est ad annotatio
 nem bonorum, & nobis nouiter in
 statum fuit, p̄dictos contumaces
 publicē banniri, ut iuris; & moris,
 est, & agnoscentes iustum p̄peti, pro
 pterea dicimus, cōmittimus, & mā
 damus uobis, quibus suprā, ad p̄
 nam unciarum auri uiginti quinq;
 nobis, & nostræ curiæ in casu cōtra
 rij applicandam, quod receptis p̄
 sentibus ad omnem instantiā dicti
 querulantis, & curiæ coadiutoris de

beatis publicum bannum alta, & in
 telligibili uoce more p̄conio ī lo
 cis publicis, & consuetis, in quibus
 nniuersitas dictæ ciuitatis, & maior
 pars ipsorum congregari solet, ema
 nare, q̄ nemo de dicta ciuitate ex
 nunc in antea cuiusuis gradus, con
 ditionis, & status, audeat, seu p̄sū
 mat receptare, nec receptari facere
 p̄dictos contumaces inquisitos, ut
 suprā, nec eis ferre auxilium, fauo
 rem, & cōsiliū, nec cum eis loqui,
 cōuersari, potum & esum dare simi
 liter nec locum, nec ignem: sed illos
 capere, & capi facere acclamādo ad
 iutorium, & nobis; & nostræ curiæ
 impartiri auxilium ad ipsos capien
 dum: ipsique teneantur, & trañentur,
 & habeātur p̄ rebellibus nostræ cu
 riæ homicidiarijs, & delinquentibus
 sub p̄na contenta in regia pragma
 tica: & caueat unusquisque, ut cōtra
 rium nō facit. datum, &c. referatur.
 † Et notandum est, quod idēd posui
 nomen gubernatoris, & causam ob
 quam quis bannire, & alia, ut suprā:
 quia bannum debet esse certum, &
 in scriptis: quia debet continere per
 sonam gubernatoris, & iudicis: itē
 causam, pro qua quis bannitur: item
 nomen & cognomen illius qui ban
 nitur: itē annū, & mensem: & sic de
 bet in actis registrari. aliās si secus
 fieret, bannū esset nullū, ut in cōsti
 grādis. & ibi notat per Affli. in no
 no. bannū. n. sine causa nō obli
 gat, fm Bal. ī margarita, uers. termi
 nus. † Itē in dicta forma, & tenore
 bāni posui, & narraui contumaciam
 contractā particulariter, & distin
 cte, quia aliās nō ualeret, nisi sic con
 tumacia exprimeret, fm Bald. in l.
 si quis in fi. C. de fideicō. lib. & Ale.
 in l. ij. §. ignominia. de iis, qui noc.
 inf. † Itē dixi, q̄ publicetur in locis
 publicis, & consuetis, ex quo banno
 fieri

fieri debet in multis partibus ciuitatis consuetis, nec sufficeret fieri, & diuulgari in uno loco tantum. secū dum Bald. in c. j. in v. colum. uersic. quæro ubi quis citatur. de mil. uass. qui contu. est. facit c. cum in tua. de ijs, qui matri. accusa. po. xvj. q. j. c. illa. Ioann. Andr. in cle. grauis. uersic. uoce præconia. de senten. excō. Ange. in l. j. §. hæc uerba stipulationis. ff. si cui plusquā pro l. Fal. † Et est aduertendum, quōd bannum nō debet publicari ī diebus dominicis. & feriatis: & publicatum talibus diebus non tenet, secundum Bald. in l. fih. C. de fer. iij. not. & in l. si ea. in fih. C. qui accu. non possunt. † Item dixi, bannitos non esse receptandos, nec eis dari auxilium, fauorē, & consilium posse, ob id, quia ita cautū est in l. iij. C. de ijs qui latro. & prama. in cip. nos Ferdinandus. & c. assiduo pē satis. & hoc ideō fit, ut ipsis bannitis non remaneat locus, ubi possint moram trahere, ut dicit text. in l. iij. in prin. C. de summa trin. & fide cath.

10 † Et licet de iure cōmuni receptor bannitorum esset puniendus ea dem pœna, qua debent puniri ipsi banniti, ut l. j. ff. de recepta. & l. j. C. de ijs, qui latro. quæ regula de iure communi in pluribus casibus non habebat locum, ut per Afflic. in cōsti. paternorum. in cōl. tamen in regno plures pragmaticæ, & capitula super hoc prouident, & in primis p. c. regis Caroli incip. dudum contrā proditores, char. viij. statutum est, q̄ receptans bannitum incurrit in pœnam uuciarum centum. demum hoc est sublatum per c. regis Roberti in cip. receptatores malefactorū. char. 33. quo cauetur, quōd si barones receptant bānitos post sex mēses sciēter, possēssio. & domus, uel prædia, ubi sunt receptati ipsi delinquētes,

sunt fisci per quinque annos alij uerō puniantur illa pœna, qua debet puniri ipse delinquens. & si uniuersitas receptauerit puniuntur pœna pecuniaria ibi statuta, ut refert Afflic. in d. const. paternorum in ij. rubr. in ij. not. ij. q. Nouissimē autem superuenit dicta regia pragmatica regis Ferdinandi renouata, & confirmata per sacram Cæs. maie. Caro. v. Imperatoris: qua statutum est, quōd tales receptatores puniuntur pœna mille uuciarum, & alia pœna reseruata regi. & est ius nouissimum in regno, & habet locum tam in baronibus, quā in personis priuatis, & uniuersitatibus, ut ibi habetur, & ita ubiq; seruatur in hoc regno ius nouissimum.

11 † F i s c u s. † Sed quid si bannitus est affinis, uel consanguineus receptantis, an nō obstante dicta pragmatica debeat minorari pœna i eo? I v d i x. Dico, quōd sic. per l. fin. ff. de receptor. & firman. Andre. de Iser. & Afflic. in d. const. paternorum. in ij. rubrica. & idē uoluit Iser. in c. i. §. receptorib. de pa. iur. fir. post Gloss. & Jacob. de Belui. & noluit Ioann. de Ana. in c. ij. de delict. puero. v. column. & Alexand. consi. cxliij. in fin. ij. libr. & hoc uerum, nisi receptasset agnatum, uel cognatum uiolatorem pacis, & hostem publicum, uel condēnatum de rebellionē contrā principem, secundū Andre. in d. §. de receptoribus. & Barto. in d. l. fin. nisi per ignorantiam receptasset, nesciens eum esse uiolatorem pacis, & hostem publicum, uel condēnatum de rebellionē contrā principem. secundū Andre. in d. §. de receptoribus. & Barto. in d. l. fin. per l. pri. C. de ijs qui la. & prosequitur larē Afflic. in d. const. paternorum. in ij. q. ij. nota. et adde Afflic. in consi.

pœna carere viij. no. & i Carre. in practica crimi. §. homicid. u. fol. vij. nu. 40. ¶ **I N Q V I.** ¶ An dicta regia pragmatica habeat locum in uxore receptante uirum contumacem, & foriudicatum? ¶ **I v.** Alex. in d. l. fin. arg. l. si cum dotem. §. fin. autē in nouissimo. ff. sol. mat. tenet quoddam impu- nē potest ipsum receptare. & idem firmat in l. j. C. de diuor. & in c. iter alia extrā, de senten. excom. & not. And. de Iser. in consti. pœna carere uolentes, motus, quia hodie non fit separatio matrimonii ex aliquo delicto ut in c. i. j. & c. gaudemus. de diuor. & xxxij. q. j. c. in coniugio. & tenet idem And. in c. j. §. si quis hominem. de pa. tene. in c. j. §. porro. quæ sit pri. cau. bene. amittē. & dominus Nell. in tra. bannito. q. xxij. nec ex hoc debent perdere suas dotes. secundum And. in d. consti. pœna carere. & Saly. in l. j. C. de repu. & habetur in c. regia Caroli secundi incipi. itē statuimus. & refert, ac sequitur Afflic. in d. consti. de paternorum. & in d. consti. pœna carere. in vij. & viij. not. in consti. partem pro filiis in v. no. post And. ibi, in iij. no. & Carre. in sua practica. §. homicidium. autē, dicit Gloss. nu. 4. uersicu. viij. fallit.

13 ¶ **I N.** ¶ Sed utrum ignorans eum esse bannitum, si receptauerit, teneat ad pœnam. ¶ **I v.** Si loquimur de iure cōmuni, dicendum est, quoddam nō. secundum Bar. in l. j. C. de colo. Illyrica. li. xj. & Bar. in l. omnes. C. de agri. & censu. li. xj. ut l. j. de deserto. li. xij. & in l. fin. C. de fabricen. li. xj. & dicitur sciens, si publicum erat, eū esse bannitum. de quo per Ange. de Aret. in li. male. in uerbo, dicto maleficio semper altitit. quod intelligit, ut per Bal. in l. ij. C. de iis qui latro. occul. & habet p Afflic. ubi t. hodie tamen est prouisum in hoc

per dictam regiam pragmaticam, qd ad hoc, ut nemo sub pretextu ignorantie posset eludere dictam pœnā, statutū est, qd nullus exterius possit receptari ultrā binas noctes, quin denuntietur curiæ: & qd si receptatus fuerit ultrā binas noctes, & fuerit postea repertum esse bannitum, teneatur receptator ipse ad pœnā, etiam si alleget ignorantiam. ¶ **I N.**

14 ¶ **Q V I.** ¶ Quid si aliquis receptasset bannitum tolleratum à superiore in ciuitate, an receptator ipsius teneat ad pœnam? ¶ **I v d.** Dicas, quoddam non secundum Saly. in l. nullus. C. de Iudeis. & habetur per Mars. in practica. §. aggredior. nu. 28. qd uerū intelligo, quando talis patetia, & tolerantia fieret palam, & publicē ab ipso superiore. aliās si fieret clā, & occultē, non posset dici tolerantia, & patientia superioris: & hoc puto pcedere, siue esset superior qui bannit, siue superior ipsius receptatoris.

15 ¶ **I N Q V I S I.** ¶ Sed an pœna dictæ regie pragmaticæ habeat locum in hostolanis, & tabernariis receptantibus contumaces, uel eis dātibus potum, & esum per transitum? ¶ **I v d.** Dicas quoddam non. secundum Bart. in l. omnes. C. de agri. & censu. li. xj. facit l. Seiz. §. idem quæsiit. ff. de fun. instru. & Alex. in l. j. ff. de recepta. & per Afflic. in cōstitu. paternorum. in ij. nota. in uersicu. septimo fallit.

¶ **I N Q V I.** Et an receptans bannitū propter inueteratam amicitiam, debeat in eo mittigari pœnā? ¶ **I v d.** Dicit Salyc. in l. nullus. C. de male. quoddam amicitia reproborum est repellenda, & sic non debet excusare. & sequitur Afflic. ubi supra. in secundo nota. in septima. questio.

17 ¶ **F I S C V S.** ¶ Nunquid pœna dictæ regie pragmaticæ habeat locum in receptate, uel aliter fauere delinquenti

linquenti tantum, etiam si non sit bannitus, vel contumax. ¶ *l. v. d. x.* Certè verba dictæ regie pragmatice sunt clara, & loquuntur de receptantibus delinquentes, latrones, homicidas, vel bannitos. & sic loquitur de receptante delinquentem tantum, uel bannitum. & optima ratione videtur hoc statutum, quia licet non sint banniti, receptatores tamen ipsorum dicuntur operem præstare dictis delinquentibus, secundum Bart. in *l. furtum in fi. ff. de fur.* & non procedit dicta regia pragmatica si ignorabant receptatores, fures vel latrones fuisse. secundum Bald. in *l. si furci. C. de iis qui uo. inf.* & semper dicuntur habuisse notitiã, quando est publicum, & notorium maleficiũ, vt *l. si tutor. ff. de peri. tuto.* & ibi Bald. & habetur per Rot. in decisio. ccccxv. & Bald. in c. conuenticula. col. v. de pa. iur. firma. Salt. in *l. j. in fine. C. de iis, qui la. imo plus dicit Bald. in d. l. j. q. ad imponendã pœnam pecuniariã, vt est in dicta regia prag. sufficit probari, q. erat fama, & rumor de delicto. & de ista regia pragmatica mentionẽ facit Carre. in sua praxi crimi. §. homicidium autẽ vt dicit Glo. nu. 42. vbi enumerat, & recolligit omnia capitula, & pragmaticas regni loquẽtes de receptatoribus delinquentiũ, vbi videas.*

18 † Non tamen dicta regia pragmatica habet locum in eo, qui per vim receptauit delinquentem, nõ valens prohibere, vt habetur per Afflic. in cõstitu. patarenorum. in *ij. no. in iij. ca.* & habetur in terminis dictæ regie pragmatice, vbi supra nu. 42. in fi. quos allegat ad hoc Ioã. de Arno. in dialogo. 45. ¶ *IN QVISTVS.*

19 † Sed an habeat locum in aduocato, & procuratore postulanti-
bus pro bannitis, & foriudicatis?

¶ *l. v. d. Ange. de Are. in lib. male. m. verbo, Andreani auxiliatorẽ. ij. col.* tenet, q. sic, quia postulando pro eis auxilium, & fauorem videntur dare, & præstare per doctrinam Bart. in *l. post legatum. §. sunt qui putant. ff. de ijs, qui. vt. indi. sed ibi Aug. de Ari. in addi. tenet contrariã opinionem. & opinionẽ Ang. saluat. in bannitis pro crimine læsæ maiestatis, ut in casu *l. quicumq. C. de epis. & cleri. & idem in hæreticis, ut plenè per Afflic. in constitu. inconfutile. xxv. nota.* quia pro talibus nõ potest postulari absque mandato iudicis: pro aliis uerò licitum est absq; metu pœnæ. & idem firmat Nelli. in tra. bannito. in *ij. parte ij. temp. in xxvj. quæstio.* ubi dicit, quod clarum est posse absq; metu pœnæ postulari pro bannitis per viam iustitiæ, allegando bannum nullum, vel petendo, q. rebanniantur, præter in bannitis pro crimine læsæ maiestatis. sed vbi postulat non in causa, pro qua sunt banniti: sed ad defensionem alterius causæ, tunc est distinguendum: aut ex forma statuti pro illa causa, pro qua postulat, est permixta defensio ipsi bannitis: aut non. primo casu licita est postulatio pro eis. secundo vero casu tenentur ad pœnam de auxilio, vt ibi habetur, & ibi etiam ponit in *xxvj. quæstio. de allegatẽ causas absentie pro bannitis, q. licitũ est, & permissum, vt ibidẽ. & in xxviij. q. ponit de testificante pro bannito; & ibi dicit, q. si in illa causa, pro qua quis testificatur, erat permixta defensio ipsi bannito, licitè potuit testificari, alias non. & est aduertendum, q. cum habemus ritũ magnæ curiæ vicariæ, quo cauetur, ut nemo pro bannitis loquatur, potest dici, quod pro eis non possit postulari. secundum distinctionẽ Nelli de sa. Gemi.**

- 10 ¶ **F15.** † Vtrum pœna dictæ regie pragmatice habeat locum in eo, qui scienter recepit bannitum pluribus vicibus, & diebus in domo sua, & demum ipsum prodidit, & cepit, & curiz tradidit? ¶ **I v d i x.** Hanc quæstionem posuit Nell. de san. Gemi. in tra. bannitorum, in iij. parte ij. tempor. in xxiiij. q. vbi dicit, q̄ Alber. in tracta. statu. q. lxxviii. ponit istam quæstionem, & decidit, q̄ debeat puniri, licet sit mitiganda pœna, & q̄ ita fuit determinatum Bononię. ipse tamen Nell. vbi supra distinguit, q̄ aut constet, q̄ ab initio retinuit eum animo receptandi, & postea mutato proposito deliberavit eum iudici præsentare. ut iam fecit, & tunc punitur. si verò hoc nō constet, non debet puniri, sed debet præmiari: quia præsumitur eum receptasse, & tenuisse, ut curiz traderet. & ita cum hac distinctione per-
- 21 transiit. † Et an mandando nuntiū, vel literas contumaci, uel foriudicato incidat quis in pœnam banni, q̄ nemo loquatur cum bannitis, dicas, ut per Ioan. de Arrio. in commentar. 191. & uide Bonifa. in tit. quid sit accusatio. xxiiij. col. circame dium. & in l. j. §. si. ff. ad l. Iul. maie.
- 22 ¶ **F15.** † Sed quando propriè dicatur quis receptare? ¶ **I v d i x.** Dicas, quòd is dicitur receptor, qui malefactorem abscondidit, non qui dedit ei potum, uel cibum. l. j. §. quod autem. ff. de ser. corrup. l. j. §. j. & ibi Bart. ff. de recep. l. qui vas. §. qui. furem. ff. de furt. per Bal. Ange. & Sali. in l. j. C. de ijs, qui latr. Item qui recepta mercede, uel parte rerū ablatarum à fure, furem dimisit, quem capere potuerit. l. j. in fin. & ibi Doctor. de recepta item, & qui cohabitabat c. j. §. si clericus. i. prin. & ibi Bal. in pri. no. de pa. teuen. in uis. feudo.
- 23 † Dixi etiam in forma banni, q̄ bannitus capiatur, & c. ob id, quia ad id tenetur vnusquisq; si potest, ut l. ij. C. de ijs qui latro. & in d. regia pragmat. est expressum, & quia bannitus potest à quocunq; capi. l. fin. C. de malef. & mathenia. & Bald. in l. j. x. col. uer. ex ijs apparet. C. de summa trinita. & si. catho. & capi pōt quocunq; tempore, etiam die feriata, secundum Bald. in l. qui bonis. C. qui
- 24 bon. cede. po. † Dixi etiam, q̄ impartiat auxilium curiz ad capiendum bannitos, quia ad id tenentur subditi, ut dixi supra in uerbo, captura.
- 25 † Dixi etiam, q̄ habeatur pro rebellibus curiz, ob id, quia licet eo ipso, q̄ quis sit contumax, & bannitus, non dicatur rebellis curiz (quia non dicitur hostis, qui impune offendendi non potest) secundum Bart. in l. amissione, in princ. uersic. aduertendum tamen est. ff. de cap. dimi. & per do. Pet. Philip. Cor. in consi. lv. incip. reperio in litera l, in ij. par. tunc enim dicitur rebellis curiz, quando est foriudicatus, ut habetur in constitut. pœnam eorum. bene tamen dicitur inobediens iudici. secundum Bal. in l. j. vij. colum. uersic. sequitur uidere, qualiter banna. C. de hære. instit. sed largo modo dicitur rebellis curiz, qui est inobediens: non tamen taliter, ut possit offendere.
- 26 ¶ **F15 c v s.** † An statum, ac quis est contumax, possit publicari, & diuulgari, ut bannitus? ¶ **I n q u i s i t v s.** Videtur, quòd non. ex quo habemus in regno consti. incip. clementiz. sub rubri. ut bāni. lib. intrā duos menses re. & c. quia statutum est, q̄ contumax capi non potest infra duos menses, licet per ritum magnæ curiz sit statutum, quòd per mensem capi de persona non potest, ut in ritu incipien. item si aliquis, uel ali-

qua bannitus. & est alius ritus incip. Item, quod nullus bannitus qui est conformis cum constit. clementie. & sic siue per mensem, siue per duos menses, capi non potest, & si capi non potest, minime banniri potest, licet publicari pro bannito: quia si statim bannum posset publicari, ut supra dixi, posset capi de persona contra mentem dictorum iurum. & in tantum hoc est uerum, qd si caperetur infra mensem, deberet relaxari præstitis fideiussoribus. secundum Andri. & Afflic. in d. consti. clementie. quod non procederet, si constaret de crimine, quia deberet se defendere in vinculis. per l. humanitate suggerente. & habetur per Afflic. in d. constitu. clementie. sed in hoc est aduertendum, qd si quis esset bannitus pro crimine, pro quo, si comparuisset sponte à principio, potuisset carcerari, etiam si afferret fideiussores, tunc comparendo, siue intra duos menses, vel unum, siue post, carcerabitur. quia bannum latum per contumaciam, non debet ei præstare immunitatem. argumen. l. relegatorum. §. si. ff. de interd. & ff. de noxa. l. non solum. & l. iij. C. de pat. pote. & ita intelliguntur dicta constitutio. & ritus secundum Afflic. & Andri. in dicta constit. clementie. & ex hoc credo, qd inoleuit consuetudo in aliquibus partibus, & curijs, quia in aliquibus curijs uidi expectari per mensem, & demum bannum publicatur, & in aliquibus publicatur statim contracta contumacia: & in aliquibus expectantur duo menses. seruanda est igitur consuetudo regionis, & curie in hoc, & consuetudo illorum, qui expectant per mensem, uel duos, confirmatur per doctri. Bar. de Cap. in dicta constit. clementie. qd intra dictum mensem se-

cundum ritum, uel duos menses secundum constit. contumax non amittit ciuitatem, & si non amittit ciuitatem, sequitur, qd interim non est publicandus pro bannito: quia alias amitteret. & dicit Bar. de Cap. in c. siue quis sit forbannitus, qd intra dictos duos menses non punitur receptator contumacis, ergo bannum non publicatur. §. l. v. d. Laudo sententiam tuam.

27 §. F. i. s. §. An pro quolibet crimine possit quis banniri, & ut bannitus publicari, & diuulgari? §. l. n. q. v. s. De hoc habemus constit. regni. grandis utilitas. qua cauetur, quod bannum non datur, nisi pro causa, pro qua venit applicanda pena mortis naturalis, uel ciuilis. & idem dicit Bald. in ca. j. in prin. in vj. col. de pat. tenend. & notatur per Afflic. in d. constit. §. l. v. d. licet id procedat, & uerum sit secundum ius. constit. regni, tamen tantum ius capitulorum aliter cauet, ut habetur in ca. siue quis sit forbannitus. quod cauet, qd etiam pro crimine, ubi uenit imponenda pena abscissionis membri, potest banniri ad effectum, ut possit perueniri ad sententiam foriudicationis. item statuit, quod pro alijs minoribus criminibus habeat locum etiam bannum, sic tamen, ut non possit perueniri ad foriudicationem. sed bene potest quis banniri pro dictis criminibus, licet non ueniat imponenda pena capitalis. & ita dicit ibi Bar. de Capua. & si ita bannitus persistit per annum, bona eius uendicantur fisco, facta distinctione liberorum secundum regni consti.

28 §. F. i. s. c. §. In quantum se extendit effectus bannitionis? §. l. v. d. Dicat, quod protenditur, & extenditur per territorium bannientis, non extra, secundum Bald. in l. j. iij. col. uer. & circa primum. C. de hære. insti. & in

l. executorē. x. co. ver. modo ego
quaro de vno. C. de excep. rei iudi.
Glo. in c. j. in prin. in ver. guerram.
hic si. lex Corra. & habetur per Bar.
Cepo. in l. in itinere. ff. de ver. signi.
& plenē per Nel. in tra. bānito. in. j.
par. ij. tempor. q. lviij. vbi videas.

29 ¶ Et est sciendum, q̄ bannitus de
vno loco, videtur bannitus de alio
adiuncto. secundū Bald. in l. etiā. C.
de iure dot. & Alexan. in l. si conue-
nerit. §. si nuda. ff. de pign. actio. &
bannitus de castro adiacente ciuita-
ti, intelligitur etiā bannitus de ciui-
tate. secundū Bal. in d. l. etiā, & Ale-
xan. in d. §. si nuda. & ideo si quis est
bannitus de castello subdito ciuita-
ti, non potest stare in ciuitate: secun-
dum Bal. in d. l. executorē. nona col.
uer. sed pone, est cuidam nobili.

30 ¶ Item si reperiuntur duo Titij de
vna casata, & reperitur vnus banni-
tus, ille censendus est, qui aufugit,
secundū Bal. in l. voluntatis in vl-
ti. col. ver. re cōtra. C. de fidei cōmis.

31 ¶ Et si aliquis est bannitus ab vno
iudice, potest capi ab alio iudice ex-
trā suam iurisdictionem, & hoc per
regiam prāgma. incip. item q̄ offi-
ciales. & per aliam pragmat. regis
Ferdinandi incipiē. licet vt vniuersis
Italiæ pax. quibus cauetur, q̄ iudex
vnius territorij tenetur capere ban-
nitum ad requisitionem alterius iu-
dicialis per solas literas suas, licet Af-
flic. in consti. clementiæ in. x. qua-
stione arguar. pro & contrā.

32 ¶ Et bannum potest remitti à quo-
libet officiali, qui ipsum dedit, secun-
dum Afflic. in consti. clementiæ in.

33 vij. q. ¶ Fr s c v s. ¶ Quid si vniuer-
sitas est citata, & effecta contumax,
quāuā erit pōnā contumaciæ in ea?
¶ I v d e x. In hoc regno est sopita
hæc quæstio per cōstit. regni incip.
dubitationē iurisperitorum. vbi ha-

betur, q̄ est medium augustale pro
quolibet focalari, & q̄ fiet exequu-
tio à tota vniuersitate secundum fa-
cultates: & sic in pōna contumaciæ
inferenda vniuersitati collecta impo-
nenda non est in subsidium, quando
non habet bona in cōmuni, sed prin-
cipaliter pro pōna contumaciæ de-
bet imponi collecta pro modo facul-
tatum, vt ibi not. per Afflic. in vij.
not. sed extrā regnum, si vniuersitas
citata nō comparet, nec defenditur
per syndicum, quia fortē non vult
creare, obseruabitur id, quod habe-
tur in titu. ff. si quis in ius voca. non
ier. & tunc siquid habebit in cōmū-
ne, possidebitur ex primo decreto:
& si admonita vniuersitas non exci-
retur ad sui defensionem, prætor fa-
ciat vendi bona cōmunia illius ciui-
tatis, vt l. j. §. q̄ si nemo. iuncta Gl. ff.
quod cuius. uni. no. & l. cum impone-
nas. C. de bo. autho. iu. possi. si verò
vniuersitas condemnata non habet
crumēnam cōmunem, tunc cogetur
imponere collectam l. j. §. quod si ne-
mo. ff. quod cuius. uni. no. si autē illi
de vniuersitate nollēt imponere col-
lectam, iudex poterit imponere ip-
sis primò vocatis. vt l. fin. C. de mu-
ne. patri. lib. x. ibi, præsidibus signifi-
camus. & poterit idem imponere
onus exigendæ collectæ alicui, vel
aliquibus de vniuersitate intrā cer-
tum tempus: quo elapso exactor, seu
exactores poterunt conueniri, & ca-
pi. l. j. circa prin. ff. de muner. & ho.
de quo ad longum per Ioan. Mil. in
sua praxi. cri. fol. 57. nume. 71.

34 ¶ Fr s. ¶ Et an vniuersitas possit ban-
niri? I v d e x. Hanc quæstionem po-
suit do. Nell. de san. Gemi. in tra. bā-
nito. in. j. par. j. tempo. in N. q. vbi
finaliter dicit, q̄ potest banniri, quia
potest delinquere, & condemnari,
vt habetur in l. metum autē præsen-
tem.

tem. §. animaduertendum. ff. quod met. cau. & l. sed & ex dolo. §. j. ff. de do. & plenissime per Bart. in l. aut fa
 35 Et. §. fin. de pœ. ¶ F i s. ¶ An valeat bannum contrā filios Titij non expressis uominibus? ¶ I v d. x. Dicas qd si ex forma accusationis, seu inquisitionis poterit comprehendi, de quibus filiis dicatur, si sunt plures, validum erit bannum, quod secus est, si nō poterit comprehendi, quæ sint ex aliqua parte actorum, vt habetur per do. Nell. de S. Gemi. vbi suprà in j. par. j. temp. vj. q.
 36 ¶ F i s. ¶ An bannitus possit iterū banniri? ¶ I v d. Hæc quæstio habet plura capita, & eam latè examinat do. Nel. in trac. bannito. in j. par. j. temp. in iij. q. vbi post multa distinguit, qd aut quæstio habet, an possit banniri in eodem loco, in quo semel bannitus fuit. & dicendum est, quodd nō l. licet. §. pen. ff. nau. cau. po. & ita bu. an autem possit in alio loco banniri, puta, quia fuit bannitus in loco maleficij, puta, Bononiæ, inquiritur nunc in loco originis, puta, Florentiæ, vel econtrā, & iterum banniri potest. in pri. enim loco non fuit punitus effectiue, & ideo potest banniri. si verò quæritur, vtrum pro alio delicto possit banniri, dicendum est, quodd aut commiserat illud crimen, de quo nunc proceditur, antequàm fuit bannitus, & potest banniri: quia potest citari, & ibi conueniri: si verò commisit postea delictum, tunc aut illud commisit in loco, à quo bannitus erat: & est idem, quia siue sit locus originis, siue alius ratione delicti, ibi sortitur forum, & ibi potest cōueniri, & sic banniri. si autem fuit bannitus in loco domicilii ratione originis, vel incolatus, & alibi nunc delinquit, & contrā eum proceditur non in loco delicti, sed in lo-

co originis, vel incolatus, maior est dubitatio: & tunc est dicendum, qd si bannitus ex primo banno non perdit domicilium illius loci, à quo bannitus extat, ibi potest conu eniri, & banniri: aut perdit ex primo banno domicilium, & non potest.
 37 ¶ F i s. ¶ An bannitus perdat domicilium, & desinat esse ciuis suæ ciuitatis. ¶ I v d. x. Nellus de sanc. Gemin. in eod. tractat. in j. par. ij. tem. xlv. q. in effectu concludit post multa, qd quo ad sui cōmodū perdit domiciliū, & desinit esse ciuis suæ ciuitatis: sed quo ad sui incōmodum, & odium retinet, maxime si est ciuis origine. ¶ F i s. c. ¶ An possit iudex bannire cōmittentem delictum contrā se, vel suā familiam? ¶ I v d. Dicas, qd aut delictum est notorium, & reperitur pro eo ex forma iuris cōmunis, vel statuti imposita certa, & determinata pœna, & tunc, quia cessat omnis suspicio, potest bannire. si verò non est determinata, & certa pœna, sed est arbitraria, verum arbitrium est declaratum per consuetudinem, idem erit, quia tenetur seruare consuetudinem, vt habetur in l. athletas. §. calumniator. & l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de iis, qui not. infā. si verò nec est certa pœna, nec declarata per consuetudinem, non potest bannire: si verò delictum non est notorium, & tunc aut offenditur principaliter dignitas seu officium, vt quia offenditur officiū exercendo, tunc potest cognoscere, bannire, & punire: si verò offenditur principaliter persona, tunc non potest cognoscere, nec bannire, vt habetur per Nell. in trac. bānito. in prima parte pri. tēpo. in nona q. de quo latè per Capyt. in decisio. cxxiiij.
 39 ¶ F i s. ¶ Quid si aliquis notarius reperitur bannitus pro aliquo magno, &

famoso crimine, an interim possit conficere instrumenta, ita, ut ualeant & an facta possit reallumere? ¶ *IV D.* Hanc questionem posuit idē Nell. in j. par. secundi temporis. in q. clj. ubi post relatas plures opinion. dicit hanc questionem sibi uideri dubiam, & nihilominus adhærendo opinionioni aliorum cōcludit, quod aut notarius est bannitus ex crimine extra officium notariatus commissio, & ualent instrumenta ab eo confecta, tamen uetera magis quam noua, si uero est bannitus ex delicto commissio in officio notariatus, puta, quia fecit instrumentum falsum, & tunc aut simpliciter est bannitus, & ualent instrumenta per eum postea confecta. arg. l. iij. §. quæsitum. ff. de susp. tuto. donec priuatus & exauctoratus fuerit, & ita loquitur dictum Innocen. in c. fraternitatis. de testi. si autem pronunciat, quod debeat abradi de matricula, tunc non dicitur exauctoratus donec abrađat. ¶ *Fi s.*

40 ¶ Quid si aliquis est bannitus pro homicidio, & post duos menses se uoluntarie præsentat, & iudex eum ponit in quadam camera, cum fideiussione de inde non recedendo, an effectualiter debeat carcerari instante querulante? ¶ *IV D. ex.* Dica, quod potest tenere eum in camera cum custodia, quæ tantum teneatur de dolo, & culpa, & non grauabit pars, si etiam fuit data cautio de inde non recedendo, ut late habetur per Cap. pi. in deci. cliiij. ¶ *Fi s. c.* ¶ Subsequenter quæro, quas pœnas patiantur contumaces in regno. ¶ *IV D.* In hoc sciendum est, quod primo in regno contumax condemnatur ad tertiam partem bonorum mobilium, ut supra sæpius tibi dixi, & si intra annum non compareret, & est delictum capitale, foriudicatur, & omnia eius

bona a fisco uenduntur, & impune potest a quocunque occidi, ut dictam in materia foriudicationis, si uero non est delictum capitale, condemnatur ad tertiam partem bonorum immobilium, & si intra annum non compareret, perdit omnia bona sua, & fisco applicantur, reseruato iure liberorum, ut supra dixi in materia inuentarij, & si postea uoluerit reuerti ad se defendendum, debet dicere causam in uinculis; & etiam si ueniret absolueudus in causa priuipali, adhuc tamen debet stare tanto tempore carceratus, quanto tempore durat in contumacia, ut habetur per c. regni, siue quis sit forbannitus, & hæc procedit in accusato.

42 ¶ Sed in accusatore non comparente ultra condemnationem expensarum ad sextam partem mobiliū, ut est consti. regni incip. accusatorum

43 temeritas. & ibi Andr. de Iser. ¶ Item reus contumax debet reficere expensas accusatori, antequam audiat. l. sancimus. & ibi do. & Bald. in j. not. C. de iud. & Bald. in l. iij. in ij. colum. uersicu. in secundo exemplo. C. de eden. & authen. qui semel. & ibi Bart. j. colum. iij. not. C. quo. & quan.

44 iud. ¶ Item contumax in loco delicti, potest inquiri in loco originis, non obstante præuentione facta in loco delicti, quia non potest se fundare ex processu, in quo fuit contumax, secundum Bart. in l. sepulchri. in j. colum. uersicu. item est ar. ad q. ff. de sepulc. uiola. & in l. quamuis. uer. ultimo ex hac l. ff. de dam. infe. & Alex. in l. de die. §. tutor. ff. qui satisf. cogan. & Bartol. in l. j. in iij. q. C. ubi de cri. agi oportet. & in q. accusatus de ui turbatiua, in v. articulo. & Bar. in l. ubi cœptum, circa medi. ff. de iu. & ibi oīno Alexan. de Imo. & omnino per Bal. in l. j. de leg. j. & Bar. in l.

- in l. & si amicis. §. j. ff. de adulter. & Ang. de are. in lib. male. in uerb. Florentia. in fi. ubi dicit, qd pro tractatu homicidij potest inquiri in loco tractatus, licet fuerit inquisitus in loco delicti consummati, in quo tamen fuit contumax, pœna homicidij non potest habere effectum, & in uerbo, inquisitio. in ult. colum. item potest banniri de utroque loco, secundum Bal. in l. j. ij. col. C. ubi de cri. agi o-
- 45 por. de quo supra dixi. † Item contumax, & bannitus ex solis banno, & contumacia potest torqueri, sed quomodo procedat, dicam in tertia
- 46 parte tertiæ partis principalis. † Itē persistētib. in contumacia oportet iudicem esse seuerū, ut ij. q. iij. c. quanto. & c. ea, quæ. de sta. mon. in gl. in uerbo, rebellibus. quæ allegat bonum tex. in c. j. circa fi. de post. p. la. & est de hoc text. in c. j. de appel.
- 47 in vj. † Itē, quia contēptor mandati regij in factō arduo potest capitaliter puniri, ut habetur plene per gl. in pro. sacri regni constit. & ibi per
- 48 Affli. qui optime declarat. † Itē contra contumacem, & bannitum p iudicem potest procedi in suum dedecus, & uituperium ad ereptionem furcarum in domo sua, & ibi mandari affigi, & suspendi imaginem suam cum fune in collo, qñ delictū habet pro confessō, ut habetur per do. Par. de Pu. in li. synd. in uerbo, con-
- 49 tumacia, qd intellige, ut ibi. † Item p contumaciā pōt procedi ad deuationem domorū, & suorū bonorū, non tñ in praiudiciū creditoris, & coloni, & uxoris pro iurib. dotalibus. de quo ad longū p Pari. de pur. in li. syndi. in uerbo, contumacia. uers. an iudex propter cōtu-
- 50 maciā quod intellige, ut ibi. † Item si pars appellata fuerit contumax, propter dictam contumaciam parte
- 51 instante potest iudex determinare in causa intra decem dies, a die receptiōis pcessus numerādos, sine alio ordine iudiciario, ut probatur in cōsti. hac lege. & ibi not. per Afflic. in vj. not. quod dicit esse notandum.
- 52 † Item contumax perdit declinatoriam fori. secundum Ang. in l. eum, qui. ff. de priuileg. cred. & Angel. & Imol. & in l. si finita. §. item uideamus. ff. de dam. infec. & Alexan. in l. quidam consulebant ff. de re iudic. in fi. colum. & Afflic. in loco, de quo supra, & per Innoc. in c. ad petitionem. j. colum. in fi. de accu. Imol. in cap. si duobus. j. colum. in fi. de appella. & Bal. in l. si qui ex consensu. iij. colum. uers. deinde not. C. de episc. audien. & Innoc. in c. præterea. de dila. & Alex. in l. si quis ex aliena. ff. de iud. nisi iudex sit omnino incōpetens, quia tunc, quodcumque cōparet, potest declinare forum, nisi iudex pronunciaffet se competentē, secundum Innoc. in d. ca. præterea. & Fely. in d. c. si duobus. xv. colum. & Barto. in l. ij. in iij. colum. in fi. uers. si. sed quæro, quid si processum. ff. si quis in ius uoc. non ierit. & ibi per Alexan. & uide per Afflic. in consti. pœnam nouem unciarum. in vj. q. ubi tenet illam opinionem, quod pdit declinatoriam fori, si est talis psona, quæ potest renunciare suo priuilegio, alias secus. † Item contumax, & bannitus perdit priuilegium dandi fideiussores iuxta beneficium introductum per regni constit. humanitate suggerente. quod nō procedit, si est rebannitus, & extractus a banno, ut firmat Petr. de Monfor. in d. constitu. humanitate. & ibi per Bar. Cap. de qua tunc admititur oblatio fideiussorum si natura criminis non repugnat, ut late
- 53 firmat Affli. ibi. in xxij. nota. † Sed

istud procedit, quando contumacia est contracta coram iudice eodem, uel quando coram alio iudice, si am bꝛ curiæ dependent ab eodem rege secus si tribunalia sunt diuersa, quia tunc illa contumacia non obstat ipsi contumaci ad effectum predictum, ut late & optime declarat Affli. in d. const. regni, humanitate. in xiiij. nota. uersic. sed iuxta præmissa quæro.

54 ¶ Et est notandum, q̄ ex dictis Pet. de Mon. for. & Bar. de Cap. & Affli. in d. constitu. humanitate. cum quæstiones concludunt, quod bannitus purgata contumacia, & absolutus a banno reducitur in pristinum statũ, si sponte comparuit, nec perdit beneficium dandi fideiussores, infero, q̄ nec remanet indicium sufficiens ad torturam contra eum propter contumaciam purgatam, quod procedere maxime, si appareret fuisse absentem ex probabili causa, quod est notandum.

55 ¶ Item contumacia, & bannitus in regno nõ admittitur ad comparandum per procuratorem, etiam in causa civili, donec non purgauerit contumaciam, & sic denegatur ei audientia, ut dicitur ritus magnæ curiæ uicariz incip. item si aliquis, uel aliqua bannitus, &c. & refert, & sequitur Affli. in constitu. grandis. in viij. not. & in consti. clementiz. iij. colũ. uersic. & scias, & in consti. pœnam no uem unciarum. iij. colum. in fi. cuius ritus uidetur fuisse illa ratio, quia contumaci denegatur audientia, ut est glo. sing. in l. sed & si prætorem. §. sed & si dum decreto. ff. ex quibus causis maio. quam facit singul. Bald. in c. j. de rapt. refert Ias. in l. iij. iij. colum. C. de eden. facit l. contumacia. in princ. ff. de re iudicat. & ibidẽ per scribentes, icet Afflic. in proc. consti. in glo. in uerbo, immortalitate, dicat hoc procedere ad tempus,

non in perpetuum. facit pro ritu, q̄a contumacia interpretatur in id, qđ deterius est contumaci, & utilius aduersario. secundũ Bartol. in l. quandiu la ultima. j. col. uersic. uenio ad ultimam glo. ff. de acqui. hære. facit l. de ætate. §. qui tacuit. ff. de interro. actio. & in l. iij. §. actor. uersic. si reus. de iura. calum. licet possit dici cōtra ritum, quia habemus, quod contumacia in uno, non nocet in alio, ut no. in c. consuluit, de offi. dele. gl. & doct. in c. ij. de dolo & contu. lib. vj. & in c. cum olim. de testi. l. generaliter. §. j. & ibi doct. C. de rebus cred. iij. §. Stichus. & ibi Jac. de are. ff. de sta. libe. sed in regno dictus ritus est in uiridi obseruantia, & est notandum, q̄ iste ritus est cōtra ius commune. secundũ Bald. in l. si cū dote. §. si pater, in iij. no. ff. soluto matri. & ibi Dyn. & not. in l. quarta. §. si communem. ff. fini. regun. Bald. in c. j. in j. colum. in fi. uersic. an autem admittatur bannitus. hic si. lex Corra. Ioan. andr. in cap. ueniens. de accusatio. in nouella. Pau. de cast. in l. sed & si quis, ff. si quis cautio. no. in l. Papinianus. li. iij. responsorum ait, exuli. ff. de minorib. & Ludo. Rom. in singu. in uerb. bannitus. uersic. iij. de quo ad longum per Nell. de san. Gem. in tracta. bannito. in j. parte. ij.

56 temp. q. lxxiiij. ¶ Potest tamẽ bannitus non obstante isto ritu comparere per procuratorem, & petere cancellaria banno, secundũ Paul. de ca. in l. si fideiussor. §. fina. ff. qui falsis. cogantur. ¶ Et potest causam inceptam ante bannimentum finire & prosequi per procuratorem, secundũ Barto. & Angel. in rubri. C. de delatori. lib. x. & Barto. in l. Vranus in princip. ult. colum. uersic. deinde quærit Dyn. ff. de fideiussorib. & Bald. in l. leges. la prima. ultima colum.

lum. uersicul. aduerte, quia formo. C. de legib. licet Cyn. in consilio, cauetur lege municipal. dicat contrarium: sed latius prosequendo quæstionem domi. Nel. in tracta. bannit. in j. par. ij. tempo. in quæst. lix. dicit, quod aliquando statutum dicit, quod bannitus non admittitur ad accusandum, seu agendum, & tunc potest persequi accusationem ante bannum datum, seu agere, & hic est casus noster retentis terminis nostri ritus, quandoque dicit statutum, quod querelæ bannitorum non recipiantur, & quia statutum notat receptionem querelæ, si querela est recepta ante statutum, sibi locum non uendicat. prosequitur ergo iudex ad instantiā partis, quia querimoniam iam receptam, non autem nouam recipit. l. in delictis. §. si damnum extraneus, ff. de noxali. cum similib. & istis duobus casibus loquitur Dyn. quandoque dicit statutum, quod querelæ, & iura bannitorum non audiantur, & idem secundum Bar. in d.l. Vranus. aliquando dicit statutum, quod bannitus non audiat, uel quod non fiat ei ius. & hoc casu decisiones parti non procedunt. certum est enim quod in quacunq; parte iudicij dicitur accusator audiri, & ei ius fieri. l. j. ff. si quis ius dicit. non obtemp. §. j. & idem cum repariatur bannitus, cum uult aliquem actum agere, audientia ei denegari debet, & ita refidet. ¶ **F i s.** ¶ Sed utrum dictus ritus procedat, & habeat locum, si pater de iniuria facta filio accusaret, & pendente processu filius fuerit ex aliquo maleficio bannitus, & sic an ubi filius repelleretur, repelli debeat ipse pater? ¶ **I v d x.** Dicis, quod si apparet patrem querulasse de iniuria facta filio, tunc ubi filius repelleretur, repellitur pater, si autem ex forma

accusationis apparet, cum accusat se de iniuria facta sibi patri per personam filij, per l. j. §. usque adeo. ff. de iniur. & per not. per Bar. in l. ambrosia. ff. de decretis ab ordine faciendis, tunc pater non repelleretur, licet deberet repelli filius. ex libello enim, qui attenditur, ut l. cum quædam puella. ff. de iur. fidei. om. iudic. apparet, quod de sua, non filij iniuria satisfactionem querit. cuius iniuriæ actio sibi fuit orta tali tempore, quo agere poterat, quia filius bannitus non erat, & sic ei filius auferri non potest. l. si quis seruum. ff. de iniurijs. l. contra iuris. §. si filius. ff. de pactis. ut late habetur per Nellum, in loco supra sæpe citato, in j. parte 59 primi temp. in q. lx. ¶ Potest etiam bannitus non obstante ritu excipere de pretio non soluto. si conueniatur ad rem uenditam tradendam. per doctrinam Salyc. in l. fina. C. de pericu. & commo. rei uend. & ibi Bald. j. colum. uersu. dicunt etiam Doct. contra Barto. in l. bona fides. ff. de actio. emp. sed Barto. non loquitur de bannito. ¶ Et ad hoc, ut ritus iste procedat, & habeat locum, necesse est, quod a parte opponatur. secundum Ang. in l. uenditioni. C. de usucapioni. ¶ 60 61 empto. ¶ Nec bannitus retentis terminis dicti ritus, potest suo creditore per procuratorem opponere compensationem, nisi bannitus probaret, se ante bannum etiam extra iudicium compensasse. tunc enim cum ipso iure sit sublatum debitum, ut not. in l. si constat. C. de compensa. non dicitur impugnare, sed ostendere agentis ius non competere, quod ei non est interdictum, aut ergo de nouo compensationem opponit, & non admittitur, quia dicitur petere, uel agere; aut alias oppositam allegat, & tunc admittitur, quia dicitur ex-

clusiue, unum tamē aduertat, quòd isto casu dicens, se alias opposuisse in iudicio, haberet necesse probare, quòd illā index approbauerit l. qđ in diem. §. si rationem. ff. de compē. secundū Iaco. buer. quod non habent necesse probare, si allegat oppositam extra iudicium, secundū Bar. in rub. de compen. & ita residet do. Nell. in tracta. bannito. in j. par. 62 ij. temp. in l. xvj. q. † Bene tamen fideiusor banniti potest opponere talē compensationem, secundū eundem do. Nel. ubi supra. in l. xvij. q. & de multis pertinentibus ad materiā ritus uide per eundem, sequen. q. & in ij. par. ij. tempo. in ij. q. Et aduertat, † quòd si aliquis est bānitus seu foriudicatus, si non comparuerit intra decem dies, ut est hodie in regno emanatum bannum, seu proclama regium, quod ego commentaui, datur licentia, quòd possit occidi, an si occidatur in x. die, impune occidatur? dicas, qđ non, sed debet esse lapsū totum tempus decem dierū, ut dicit pulchre Ang. de arc. in libr. male. in uerbo, qui iu. uid. qđ inqui. non compa. & in sua. con. per fi. com. m. i. tu. præco. qđ ipsos h. fi. col.

64 ¶ **F i s c v s.** † Vtrum uniuersitas teneatur, & puniatur de receptatione bannitorum? & uidetur quòd sic, ut in specie est decisum in regno per regiam prag. regis Ferdin. incip. licet ut uniuersis. ¶ **i n.** Sed in cōtrarium allego tibi c. regni incip. ad in iusta remouenda graua mina. quo ca uerur, qđ uniuersitates terrarum nullatenus teneantur, nec componi possint de receptatione bannitorum, illa quidem ratione, quia ij nonnunquam efficiuntur pœnæ participes, qui culpæ penitus sunt expertes. Nec obstat dicta regia prag. quia licet sit nouissima: & d. c. sit antiquū,

ut sic uideatur tollere dictū capitulum, tamē quia capitulum ipsum est derogatorium uoluntatis, & plenius prouidet, non uidetur sublatū per dictā regiam pragmati. ut per multa dixi supra in uerbo, audiantur 65 excusatores, prope finem. † Item quando reperiuntur duo statuta cōtraria, illud attenditur, quod æquus est, ut plene habetur per Alex. in cōfil. l. in quarta parte, sed nō est dubium, quoniam æquius sit statutum d. c. ad iniusta. cum sit fundatum super æquitate, ut non puniantur innocentes. argum. l. Arrianus. ff. de actio. & obliga. Præterea, & fortius statutum debet interpretari secundū ius commune, secundū Bart. in l. omnes populi. in vj. q. princip. Bal. in l. maximum uitium. in j. colū. C. de lib. præter. & in l. milites. in ij. colū. in uers. & ex prædictis pōt argui. C. de testam. milit. & in l. fi. ij. colū. uers. sed hic quæro. C. de succed. edi. † Sed de iure ciuili uniuersitas non tenetur de aliquo delicto, nec delinquit, nisi quando leuato uexillo, & pulsata campana & præcedente deliberatione concilij committat delictum, & non aliter. secundū Barto. in l. aut facta. §. fin. quarta colū. uers. ulterius quæro. ff. de reg. gl. in l. aliud. §. refertur. ff. de reg. iur. l. semper. §. ij. ff. quod ui. aut clam. l. metum. §. animaduertendū. ff. quod met. causa. Barto. in l. sed & ex dolo. §. sed an municeps. ff. de do 67 lo. † Et ex hoc infero, quod cum clarum sit, quòd ubi reperiuntur duo statuta ad inuicem contraria, si possunt per quandam distinctionem reduci ad concordiam, reduci debent, et utrum quæseruari debet, ut per Bartol. in l. omnes populi. ff. de iust. et iur. colū. undecima, in princip. quòd dicta regia pragma. & dicto c. debent

debent reduci ad concordiam, ut
 pragma. intelligatur, quando uni-
 uersitas recepit bannitos com-
 municato consilio, & in casibus, in
 quibus de iure communi potest in-
 cidere in pœnam. c. uero prædictum
 intelligatur in casu, quo non appa-
 ret de communicato consilio. & si
 dicatur, qd hoc modo intelligendo
 esset de indubitabili, & de eo, quod
 erat per ius commune statutum, re-
 sponderetur, qd satis erat dubium pro-
 pter aliud capitulū editum per eun-
 dem regem Robertum prius in or-
 dine incip. licet contra receptato-
 res: quo providebatur, ut uniuer-
 sitates tenerentur de receptione,
 item erat dubium ex alio, quia de
 consuetudine, & ex quodam ab usu
 uniueritates componebantur de re-
 ceptione, unde ad tollendum di-
 ctum abusum conuenienter fuit cō-
 pilatum illud cap. ad iniusta. & ex
 prædictis teneo hanc opinionem.
 ¶ **I v d x.** Rēdē, & diligenter ca-
 sum quæstionis propositæ tetigi-
 sti, & pro nunc sequor hanc opi-
 nionem, ut non aliās puniantur uni-
 uersitates de receptione, nisi com-
 municato consilio receptassent: uel
 nisi syndici, & electi receptassent,
 & potuissent illi de uniueritate ex-
 pellere, seu monere conciuēs, ut
 expellerent, & non fecerunt: & re-
 ceptatio non fuit momentanea, ut
 uidetur considerasse d. capit. licet
 68 contra receptatores. † Et an sta-
 tutum concedens abolitionem cri-
 minum, & iudicium capientibus
 bannitum, uel occidendis (ut est
 in regno hodie) intelligatur etiam
 remittere ius partis offensæ: dicas,
 qd sic secundum Paris de Pu. in lib.
 syndi. in uerbo, compositio. uersi.
 quia plures, in fi.

¶ Foriudicentur. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Foriudicatur contumax elapso anno, & non comparens, si est delictum, pro quo nemiſ imponenda pœna capitalis.
- 2 Accusator qualiter petat contumacem foriudicari.
- 3 Accusator an debeat ultima die anni accusare contumaciam, ut quis possit foriudicari.
- 4 Citationis forma, quando peruenitur ad foriudicationem.
- 5 Contumacia prima, & secunda debeat ne accusari in citatione ad foriudican- dum.
- 6 Decreti forma, quo procedatur ad sen- tentiam foriudicationis.
- 7 Minor aetas an impediat sententiam foriudicationis.
- 8 Captura penes Turcas, an impediat sententiam foriudicationis proferri.
- 9 Impedimenta, quæ fuerunt tempore citationis ad informandum, impediūt foriudicationem, & nu. 28.
- 10 Foriudicatus an licitè occidatur.
- 11 Foriudicatus potest surca suspendi per priuatum.
- 12 Foriudicatus an possit per pecuniam occidi.
- 13 Foriudicatum dum est in foris ca- rix, an liceat occidere.
- 14 Pater foriudicatus an liceat occidi.
- 15 Foriudicatus rebannitus an possit oc- cidi.
- 16 Exceptio impunitatis delicti, an per quemlibet possit opponi.
- 17 Præscriptum esse querelæ, nunquid op- poni possit, & quanto tempore præscri- batur. ibidem.
- 18 Crimen suppositi partus per quantum tempus præscribatur.
- 19 Adulterium, stuprum, & lenocinium per

- per quantum tempus præscribantur .
- 20 Præscriptio non habet locum in foro spirituali, quando agitur ad pœnitentiam peragendam .
- 21 Actio iniuriarum prætoria , anno finitur .
- 22 Excipi de falso perpetuo potest .
- 23 Præscriptio debet allegari, & opponi, aliis procedit iudicium .
- 24 Præscriptio non currit in criminibus impedimentis executionem ordinis vel beneficij retentionem .
- 25 Præscribitur iuri inquirendi per xx. annos .
- 26 Præscriptionis exceptio, an possit opponi per agnatos, & cognatos .
- 27 Nullitas citationum, contumaciarum, & banni causat nullitatem foriudicationis, & identitatem .
- 29 Sæctia foriudicationis forma qua sit .
- 30 Fiscus an succedat foriudicato, & nu. 31. 32.
- 33 Foriudicari non potest mulier .
- 34 Foriudicatio redditur nulla, si tempore primæ citationis fuerunt allegata iuste impedimenta, & non fuerunt admissa .

FISCVS.

LATISSIME materiã banni in unum congeffisti, aded, ut parum sit, quod ultra dici possit. nunc autem publicato banno quid ultra est per iudicem faciendum? ¶ IVD.

- 1 † Emanato, & publicato banno, si quidẽ fuerit quis accusatus pro crimine capitali, pro quo neniã imponenda pœna mortis naturalis, ciuili, uel abscissionis membri, uel carceris perpetui, quia in istis casibus habet locum foriudicatio, ut habetur in consti. regni. pœnam eorum, & in c. regni. siue quis sit forbannitus. excepto crimine periurij, quia licet pro eo imponatur pœna ab-

scissionis membri, ut in consti. eos qui scienter. tamẽ pro eo non habet locum foriudicatio, ut dicit ritus magnæ curiæ uicariæ inci. item seruat ipsa curia, q̃ pro periurio. facta citatione contra ipsum accusatum secundum formam traditam in materia citationis, secutaq; nuntij relatione ut dixi; accusatisq; contumacijs eo modo, & forma, ut supra demonstrauimus, non comparente excusatore, uel comparente elapso termino ad comparandum dato, uel aliter prouiso super excusationibus, ut dixi in materia comparitionis excusatoris, & remanente firma contumacia, facta annotatione bonorum, uel non, cum non sit de substantiæ de generali cõsuetudine Italiæ, publicatoq; banno per loca publica. ut demonstrauimus supra in materia banni, elapsoq; anno à die publicationis dicti banni, secundum formam, quã supra tradidi, cum ab eodie incipiat currere annus, secundum And. de Iser. & Affli. in consti. pœnam eorum. in vij. requisito. ac uiuente accusatore, ad cuius instantiam fuit processum, cum aliàs eo mortuo non posset procedi ad sententiam foriudicationis contra inquisitum. secundum And. de Iser. in d. constitu. pœnam eorum. & ibi Affli. in x. requisito. & hoc, quando esset processum per uiam querelæ. sed si ex officio esset processum, dato, q̃ primus iudex esset mortuus, uel mutatus, successor posset procedere ad foriudicationẽ, ut per And. de Iser. & Affli. ibidem. quod intellige, ut per eos. tunc comparente accusatore, & petente foriudicari.

2 † Cuius comparitionis forma erit. Coram uobis magnifico Domino Straticoto Salerni comparet Tit. querulator infra scriptorũ, & dicit mensibus

mensibus præteritis per eundem fuisse expositam querelam contra infra scriptos de homicidio commissio in personam Tit. sui quondam filij in uestra curia, in qua fuit contra eosdem processum post captam legitimam informationem de dicto homicidio, & constit. contra eosdem ad citationem eorundem ad informandum, & ad recipiendum copiam capitulorum, & seruatis seruandis fuerunt reputati contumaces, banniti, & annotati iuxta formam sacrarum regni constit. & quia a die publicationis dicti banni iam elapsus est annus, & hodie est ultima dies anni, & nullus ipsorum comparuit, nec aliquis pro parte eorundem legitimam excusationis causam proponendo, sed perseverauerunt, & perseverant in dicta eorum contumacia, contemnendo uos cum reuerentia, & uestram iurisdictionem. quare contra eosdem accusat dictam contumaciam, & eorum perseverantiam, & maxima cum instantia instat, & petit per uos, & uestram curiam procedere ad sententiam foriudicationis contra eosdem, seruatis seruandis, isto, & omni meliori modo, &c. ¶ F. 13.

3. ¶ Quoniam dixisti in comparationis forma: quia iam elapsus est annus, & hodie est ultima dies anni, quæro, an de necessitate debeat accusator in ultima die anni comparere, & iustare pro foriudicatione, ac accusare contumaciam ipsius banniti, uel sufficiat quâdocunque instare post annum? ¶ I. v. d. Reperio And. de Iser. in repertorio suo. in uers. feudatarius bannitus ob maleficiû, qui uidetur uelle, quod de necessitate requiratur, ut in ultima die anni accusetur contumacia: & sic antequam ex toto integer labatur totus annus. de quo dicto meminit Carre. in reper.

lobseruare curabis. nu. 72. ubi dicitur quod licet hoc requisitum non ponatur per Afflic. tamen tutius esset, quod interueniat: licet dicatur, quod nunquam uiderit seruari. & de hoc etiam ego testor, quod nunquam uiderim seruari huiusmodi dictum And. de Iser. & si bene inspicitur, in constit. pœnâ eorum, non dicit id, quod dicitur in repertorio. hodie uero subdit Carre. aut instatur per accusatorem ultima die anni, & tum accusetur contumacia, & perseverantia: aut ante per aliquot dies, aut post citantur agnati, ut infra dicam, & accusata contumacia in ultima die anni, proceditur ad sententiam foriudicationis, secundum Afflic. in d. constit. pœnam eorum. viij. & xj. requisitis. & sentit expectari, quod labatur integer annus: & eo elapso expeditur citatio: & inde nemine in termino citationis comparente proceditur ad foriudicationem, in ultimo tamen peremptorio huius citationis accusatur contumacia banniti, & instatur, quod foriudicetur, & ita seruatur intelligas tamen, quod ante citationem expediendam instetur per accusatorem procedi ad foriudicationem: & hoc siue post annum, siue ante finitum, siue ultima die anni: citatio autem expeditur elapso toto anno. & hæc est practica omnium curiarum de regno.

4. ¶ Forma uero citationis expedienda: antequam foriudicetur, erit hæc: Nos Tit. Seraticotus gubernator Sacerni tibi iuratur, & seruienti nostræ curiæ, & quibuscunque; alijs alguerij, & seruientibus quarumvis curiarum, scire facimus, quod perquisitis actis reperimus infra scriptos fuisse accusatos anno præterito de homicidio commissio in personam Tit. filii Tit. accusatoris, super quo homicidio capta informatione fuerunt reperti

reperi culpabiles infra scripti, qui fuerunt citati per nos, & nostrā curiam ad informandum: & accusata contra præfatos prima contumacia sub die tali. ac expectatis usque, & per totum ultimū peremptoriū, & minimè ipsis comparentibus, contra eosdē fuit accusata ultima contumacia sub die tali. & fuerunt reputati contumaces, & condemnati ad pœnam in mandato contentam, fueruntq; etiam citati ad recipiendum copiam capitulorum dictæ inquisitionis formatæ super dicto homicidio, & contra eos fuit accusata prima contumacia sub die tali. demū expectatis de æquitate per triduum, & minimè ipsis comparentibus, nec aliquibus ipsorum nominè iustam excusationis causam proponentibus, fuit contra eosdē accusata ultima contumacia sub die tali. & condemnati ad tertiam partem bonorum nobilium, fuitq; decretum, cætera bona fore annotanda iuxta formam regni constitutionū, & decreto fore supponendos banno: demum per eandem curiam contra eosdē sub die tali processum fuit ad annotationem bonorum, & sub die tali publicè fuerunt banniti, & præconizati alta, & intelligibili voce more præconis, idq; in locis publicis, & consuetis, & à die dicti banni promulgati elapsus est integer annus datus per regni constitutiones contumacibus pro termino ad comparandum: & infra scripti perseverantes in eorum duritia, & contumacia minimè comparuerūt, nec aliquis pro eis ad proponendam aliquam legitimā causam excusationis: & quia nouiter sub die tali, comparuit dictus querulator, & quàm maxime insitit contra eosdē citatos, & cōtumaces procedi ad sen-

tentiam foriudicationis, accusando contra eos dictam perseveratā contumaciam: & quia iustum petijt: & iusta petentibus nō est denegandum assensus, fuit per nos prouisum fore expediendas debitas prouisiones ꝑ agnatos, cognatos, affines, & amicos, ac uicinos, ac ipsos cōtumaces: quo circa uobis, quibus suprà, mandamus, quatenus receptis præsentibus ad omnem instantiam, & simplicem requisitionem dicti querulantis, uel curiæ coadiutoris, uos, uel alter uestrum se conferat ad domum propriæ habitationis infra scriptorum, ipsosq; nostri parti citet, & requirat, quatenus ad primam iuris compareant coram nobis, & nostra curia ad dicendum, & allegandū causam, quare ad dictā sententiā foriudicationis contra eos procedi nequeat: & ad allegandū causas iustæ absentiæ prout tunc erant: ipsamq; citationē notificet infra scriptorum affinibus, agnatis, cognatis, amicis, & uicinis, & etiam præconizet in loco uiciniz alta, & intelligibili uoce, more præconis, prædicta omnia notificando, ut nemo possit ignorantiam prætere: & qui ipsorum uoluerint causas iustæ absentiæ, prout tunc erant, allegare, uel aliter proponere, & opponere, qd ad sententiam foriudicationis procedi non debeat, comparere ualeat intra eundem terminum datum, &c. & referatur, &c. hanc citationem doceat Afflict. licet non ita particulariter, sed succinctè in d. constitu. pœnam eorum. in xj. requisito. uersic. sed quæro quomodo fiat hæc citatio. † Expedita uerò hac citatione, & facta relatione nuntij in pede ipsius ordine successiuo accusetur prima contumacia, & tridud post secunda instante querulante, & accusante contumaciam

contumaciam contra contumaces,
 & petente provideri super foriudi-
 catione. † Porro deinceps curia ip-
 sa nemine comparente pro parte
 contumacis provideat sub hac for-
 ma. & per curiam uisus banno, &
 contumacijs accusatis contra prædi-
 ctos citatos,relatos, & non compa-
 rentes: uisusq; annotatione bono-
 rum,publicatione banni, & perseue-
 rantia ipsorum in contumacia per
 annum unum integrum a die publi-
 cationis ipsius banni: uisusq; instan-
 tijs factis nobis, & nostræ curiæ pet-
 querulantem: uisusq; citationibus
 expeditis cōtra dictos contumaces,
 eorumq; affines,agnatos,cognatos,
 amicos, & uicinos ad allegandum
 causam iustam impedimentorum,
 prout tunc erant,& ipsarum nuncij
 relationibus: uisusq; contumacijs
 accusatis prima,& ultima, expecta-
 to ultimo peremptorio: & quia ne-
 mo comparuit, fuit per eandem cu-
 riam prouisum, & decretum, fore
 procedendum, prout procedi man-
 datur contrā prædictos ad sententiā
 foriudicationis seruata forma iuris.
 hoc suum,&c.hoc facto poterit pro-
 ferri sententia foriudicationis, uel
 tunc, uel quando iudici uisum fue-
 rit. & ita seruatur in magna curia ui-
 caria, ubi facto dicto decreto non
 profertur sententia tunc, sed in uigi-
 lia natiuitatis Domini nostri Iesu
 Christi, & in ultima curia aliarum
 feriarum, quæ fiunt. ¶ I N Q V I.
 † Quænam possunt allegari ad im-
 pediendam sententiam foriudicatio-
 nis per affines, & amicos foriudican-
 di? ¶ I V D. Plura sunt, quæ possunt
 allegari ad impediendam probatio-
 nem sententiæ foriudicationis. &
 primò potest opponi de minori æta-
 te, quæ obstat in tantum, q̃ minor
 foriudicari nō potest, ut est doctri.

Bal.in l.clarū.C.de autho. præstan.
 & sequitur Marfi.in l. de minore.in
 princ.nu.41. ff. de quæstio. & deci-
 dit Afflic.in consti. minorum iura.
 in v.no.& habetur per Bal. in l.unī-
 ca.C.de conse.uerfi. iuxta hoc quæ-
 ro, an adulus. qui uidetur tenere
 contrarium in adulo, sed non in pu-
 pillo.& habetur per Boer. in decisi.
 lxiiij.in prima parte. & habetur per
 Nel.de sa.Ge.in tra.banniti. prima
 q.primi tempo.& habetur per Bar-
 tol.Cæpol.in consi.xxxj.unde coge-
 tur iudex dare terminū ad proban-
 dum de minori ætate. Aliquando
 facta hac oppositione uide proces-
 sum ad sententiam foriudicationis,
 ita, q̃ quandocunque peruenit ille
 foriudicatus in forijs curiæ, q̃ ha-
 beatur ratio de minori ætate allega-
 ta. † Secundò opponitur impedi-
 mentum captiuitatis penes Turcas
 de quo dixi ad plenum suprā in mi-
 sericordia excusationum. † Vnum
 tamen est notandum tanquam prin-
 cipale in materia, q̃ ex impedimēta
 allegata impediunt foriudicationē,
 quæ fuerunt tēpore citationis ad in-
 formandū:nō ea, quæ ex post facto
 superuenissent, ut habetur per Af-
 fli.in d.consti.pœnam eorum. in xj.
 requisito.& ibi per And. de Ifer.in
 ij.col.& in cōsti.edictorū.in ij. col.
 ¶ I N Q V I. † Nunquid possit oppo-
 ni, quod licet potuit committi ho-
 micidium, quia ille, qui occisus fuit,
 erat foriudicatus? ¶ I V D. Hæc
 quæstio habet plures difficultates.
 prima an sit uerum indistincte, q̃ li-
 cet potest occidi foriudicatus. &
 quomodo procedat secunda, an per
 agnatos, affines, cognatos, & ami-
 cos, posset id opponi. & quo ad pri-
 mam quæstionem dicendum est,
 q̃ homicidium commissum in per-
 sonam foriudicati, est impunibi-
 le, ut

le, ut habetur in consti. pœnâ eorû,
& ibi not. per Afflic. in xj. & xij. not.
ubi dicitur, q̃ tanquam hostis publi-
cus potest foriudicatus occidi, ut
habetur per Bar. in l. i. p̃ amissione. S.
qui deficiunt. ff. de capit. dimi. &
Marfi. in consti. ij. & lvij. lxxxvj. & c.
¶ Et intantum hoc est uerum, q̃ po-
test suspendi foriudicatus per priua-
tum, dummodo non faciat animo
usurpandi iurisdictionem, ut habet
12 per Affli. ubi supra. ¶ F i s. ¶ Sed nũ-
quid liceat occidere foriudicatum
per pecuniam proditori, uel uene-
no? & uidetur dicendum, q̃ non. nã
legis minister occidendo malefacto-
rem licite facit, si facit non odiose,
nec malo zelo, sed cõpassione. xxij.
c. Sed differentia. hic aut̃ quum nō
bono zelo, & zelo iustitiæ, sed pri-
uatæ uindictæ præsupponatur occi-
dere, non est legis minister habendi-
us, sed ultor alienæ uindictæ: ergo
non potest dici excusatus: item, per
legē, quæ delicta puniuntur, non de-
bet delicti uia aperiri. l. ij. C. unde
ui. ne unde iura nascunt̃, inde nascan-
tur iniuriæ. l. meminere. C. unde
ui. sed intelligendo, q̃ præmissa es-
sent permissa p̃ consti. pœnâ eorû.
aperiretur uia maleficiis, quod est p̃
iura. l. nullus. C. de iud. item æpeti-
retur uia ad trucidandum homines
per pecuniā, quod est detestabile cri-
men. c. j. lib. vj. extra de homi. ergo
non excusatur. item probatur tali ra-
tione, quod sit licite, si sit gratis, effi-
citur illicitū, et uidetur esse delictū,
si fiat recepta pecunia. l. j. in fi. ff. de
recepta. sic ergo erit in p̃posito no-
stro. ¶ I N Q V I. Sed contrariam opi-
nionē tenet Bald. in l. Gracchus. C.
de adulter. etiam in consil. fina. in fi.
in pri. lib. ubi consuluit, quod licet
etiam ueneno occidere. & idem te-
net Deci. in consil. cccxxvij. & Marf.

in. l. j. i. pri. ff. de fal. ¶ I V D. Hanc eā-
dem quæstionem examinat Nēl. de
san. Genij. in tra. bāni. in. ij. parte. ij.
tempo. in. xij. q. & finaliter dicit, q̃
licet de stricto iuris rigore prima
opinio esset uerior, tamen ipse uide-
rit seruari secundam opinionem, q̃
qualitercunque foriudicatus occi-
datur, impune occidetur: ad quam
quæstionem addo Bartol. Cepol. in
consil. quinto. & consil. xxxiiij. &
Angel. post Bartol. in. l. fi. C. de dela-
tor lib. x. & Alexād. post Bartol. in. l.
respicendum. S. delinquent in prin-
cip. ff. de pœn. Mar. in singu. xvj. in
cip. proditores, et Ioā. de Arno. in
solilo. il. et Marfil. in consil. cxxj. et
Ioā. de Arno. in dialo. xvj. et solilo.
xl. & in sing. lxxj. post Bald. in. l. de
curiones in fi. C. de infā. ego autem
saluo semper meliori iudicio loquē-
do in terminis dictæ constitutionis
pœnā eorū quicquid dicant Do-
cto. qui in contrarium loquuntur,
dico, quod attentā dicta consti. su-
mus in claris, cum, si rectē inspiciā-
tur dicta cōstitu. mandat occidi for-
iudicatum per pecuniam, dum pro-
mittit dare præmium occidendi. et
sic nō curat legislator committere
assassinium, quia id facit ad uindictā
malorum unde sicut legislator mā-
dat per pecuniam occidi foriuditū,
ita pari modo licet minist. legis, qui
erit quilibet. qui occidit, uel occidi
facit foriudicatum, cum uere hoc
faciat uelut minister legis et sic quo-
cunque modo id faciat, siue per pe-
cuniam, siue ueneno, siue p̃ditori
licite facit tanto magis, cum consti-
tutio dicat impune occidi. quod
enim impune fit, maleficium nō est
secundum Bald. in. l. decuriones in
fi. C. de infā. quod ponderauit Ioā.
de Arno. in. d. singu. lxxj. incip. me-
minimus, et si bene inspiciat Afflic.

- In d. consti. pœnam eorum in. iij. co. in prima quæstio. uidetur tenere hanc opinionem, cum facit oppositum contra constitu. quia uidetur per eam permitti homicidium cum assassinio, & tamen postea tenet cum consti. & ita tenendum puto.
- 13 ¶ **F**is e v s. ¶ Sed an liceat occidere foriudicatum existentem in fortijs curiæ? ¶ **I** v d x. Dicis, q non, ut p Bar. & Ange. in. l. iij. §. transfugas. ff. de siccar. & ita concluditur per Iser. in constitu. pœnam eorum, & ibi Affl. xij. nota. in. iij. q. & in pstitui. pacis multum. xx. & ulti. col. & ideo alias bene consului interrogatus, si quidam cepit foriudicatũ, ut curiæ præsentaret, & tenens ipsum in manibus, ut duceret, socius eiusdem capientis de retro eum interfecit, an teneatur? & dixi quod sic p præsentata. quæ notes, sed contrarium, & melius postea dixi in prag. de foriu. oc
- 14 cidē. uide. q ibi dixi. ¶ Et an liceat occidere fr̄em foriudicatũ uel uirũ foriu. uel patrē, uide Nel. de san. Ge. in tract. bannito in. iij. par. ij. tempo. in. q. liiij. & Ioan. de Arno. in solilo. 66. & in caute. v. & in epito. 62. & Carre. in prag. cri. fol. 94. num. 197.
- 15 ¶ Et quid de occidēte foriudicatum qui erat rebannitus, non tamen ad huc erat cancellatus? ibi per Carre. num. 204. & plurimi sunt modi in quibus limitat non procedere dicta consti. in dicto casu. uide per eundē Carre. & quid de occidente foriudicatũ toleratum à superiore, qui cōmuni existimatione nō habebat pro foriudicato ibi nume. 117. & 118.
- 16 ¶ Redeundo modò ad propositum nostrum, an agnati, cognati, affines, amici uel procurator possint allegare istud, q homicidium commissum fuit in foriudicatum, & sic, q impune potuit committi. Ioā. de Arno.

in commenta. clviij. dicit, q sic Nel. de sancto Gemi. i tra. sapius alle. in ij. par. ij. temp. in. xiiij. q. latius tangit quæstionem, & finaliter dicit q aut foriudicatio est notoria, & per quemlibet potest opponi, aut non est notoria, puta, quia non concordant qualitates, siue demonstrationes mortui in processu nominati cum demonstrationibus foriudicationis & sic esset necesse probari de indemnitate, & tunc opponi non potest. demum subdit se uidisse seruari, q producta foriudicatione iudex ex se debet informare de ueritate, & idemnitate foriudicati occisi, & si reperit demonstrationes foriudicationis multum uarias, debet repellere quemcunque opponentem excepto principali. uide Maria. Sozi. in cap. ueniens. extra de accusatio. nu. 53. cum sequen. uide Marsil. in pra. cri. in. §. constante nume. 30. ubi dicit, q quilibet de populo potest hoc

17 allegare. ¶ **I** n q v i s i t v s. ¶ Nunquid possit opponi, esse præscriptũ querelæ, & actioni? ¶ **I** v d. Duo sunt uidenda in hoc passu, unum per quatum tempus, & quomodo præscribantur querelæ homicidij, & quid in alijs delictis, secundum, an hæc oppositio possit fieri per quemlibet. circa primum sciendum est, quod accusatio criminalis regulariter tollitur spatio. xx. annorum, ut est casus notabilis in. l. querel. C. de fal. quem Bald. & Ange. ibi dicunt singularem, & habetur per Ias. in. §. pœnales in. sti. de actio. colum. v. & Alexan. in. l. honorarijs, in post. ad Bartolum. ff. de actio. & obligatio. & per illam. l. querela. Gl. in. l. i. cognitione in Gl. magna, circa fi. ff. ad Sylle. in specie dixit, quod de homicidio non potest quis accusari post uiginti annos, quia regula illius. l. est genera-

lis in omni crimine publico, ut sonant uerba text. quam Gloss. allegat Angel. in. d. l. querela in fi. & sic per eam determinat Panormi. in. c. cū haberent. iij. not. extra. de eo qui duxit in mat. quam po. per adult. & sic, ut uides, regulariter in omni delicto præscribitur per. xx. annos.

18 † Limitatur primo, ut non procedat in crimine suppositi partus, quia nunquam præscribitur, ut firmat Fran. Bald. in tra. de præ. in. iij. parte. iij. partis principalis in. ij. q.

19 † Secundò fallit in crimine adulterij, stupri, & lenocinij. quia præscribitur quinquennio tātū. l. mariti. §. hoc quinquennium. ff. de adulter. & l. adulter. C. eod. tit. nisi adulteriū esset incestui mixtum, uel è contrā. tunc enim non præscribitur quinquēnio. l. uim passam. §. præscriptio ne eod. tit. nam crimē incestus est perpetuum, & non præscribitur, nisi per. xx. annos, secundum Ange. in. d. §. præscriptione, & sic licet adulterium duret per quinquennium, tamen mixtum cum incestu durat. xx. annos quia quando delicta sunt inuicem permixta, illud, quod est magis perpetuum, reducit ad sui perpetuitatem minus perpetuum, ut dicunt Bald. & Saly. in. l. adulter. ff. de adulter. colum. j. uerfi. ex Glo. tamē not. & hoc probatur etiam per rex. in. d. l. mariti. §. fi. ff. de adulter. ubi adulterium per uim commissum nō tollitur quinquennio ob rationem unionis, licet contrarium uelit Ioā. Berber. in suo iuris uisitorio. in tit. de adulte. in. iij. col. circa medium, & plenē habetur per Boer. in deci.

20 26. in. j. par. nume. 12. † Tertio fallit ut non procedat in foro spiritali ad pœnitentiam peragendam, & sic in foro cōscientiæ, quia ibi nullum tempus est præfinitum, & nūquam

præscribitur in delictis, ut est Glo. singula. in. c. admonere. xxxij. q. ij. quam refert Panor. in. c. fi. col. iij. & ibi Fely. col. ij. de præ. & Panor. in. c. cum haberet. iij. not. extra, de eo, qui diu in mat. & plenē per Fran. Bal. in tract. de præscrip. in. iij. parte. ij. quæ. nume. 4. † Quartò fallit in actione iniuriarum prætoria, quia finit finito anno. l. si non conuictij. C. de iniur. quia tunc actio criminalis, quæ nō oritur ex eodem delicto iuxta. §. i. lumina insti. iniur. pariter finit anno. & idem procedit in alijs delictis, ex quibus regulariter oriē duplex actio, ciuilis, & criminalis. l. fi. ff. de priua. delict. & l. fi. ff. de fur. ista fuit singul. doctrina. Iacob. But. quam sequitur Ange. in. d. l. querela. in prin. & Saly. in fi. qui latius declarat faciens notabilem conclusionem, qd de crimine non potest criminaliter quæri ultra tempus, intra quod potest de eo ciuilitè agi & sic extincta ciuili, erit extincta, & criminalis, cū crimina sint odiosa, & idē eorum metu regulariter minori tempore coarctant, quā ciuiles actiones, quæ durant triginta annos, & in ijs sunt uiginti. d. l. querela. ubi ergo extinguitur ciuilis minori tempore tantò magis debet exigui criminalis. ex quo infert Saly. post Iac. But. qd cum actio de dolo ciuilis hodiè coarctetur biennio continuo. l. fi. C. de dol. non poterit agi de dolo criminaliter puniendo pœna stellionatus ultra bienniū, & pariter in actio ne iniuriarum prætoria, sed quando actio iniuriarum est ciuilis, ut in tribus casibus positis in. l. lex Cornelia ff. de iniur. tunc quia hæc ciuilis durat. xxx. annis in illis casibus secūdum ueram opinionem, ut uolunt Gloss. & docto. in. d. l. si non conuictij eius criminalis durabit. xx. annis,

& sequitur Fran. Bald. ubi suprà.

22. † Quintò fallit, ut nō procedat quo ad excipiendum in crimine falsi, quia potest perpetuò excipi de falso, licet accusatio sit temporalis, & post uigesimalium annuum. ita tenet Gloss. in dicta. l. querela per regulā, quæ habet, quodd temporalia ad agendum, sunt perpetua ad excipiendum. l. purè, in fin. ff. de exceptio. doli. & l. licet. cum Gloss. C. de exceptio. quam copiosè examinat Fely. post Panormi. in capitu. si autem colum. quarta cum sequen. usque ad finem uersicu. temporalia ad agendum de rescrip. latè tractans, an peremptio iure agendi sit peremptum ius excipiendi. † Sextò fallit, ut procedat dicta regula, quando opponitur per accusatam, ut tunc obstat exceptio prescriptionis, alias si non opponatur, tenet iudicium, secundum Bartol. in. l. prima. §. accusationem. ff. ad Turpilia. & in. l. absentem. ultim. colum. ff. de pæn. † Septimò fallit ut non procedat de iure canonico in criminibus impediens executionem ordinis, uel beneficii retentionem, etiam post peractam penitentiam, quia in eis nō currit prescriptio, ut per Abba. & Fely. in capitu. licet causam. colum. xvij. uersicu. tertium remedium de proba. & per Aufrer. in decisio. Cappe. Tolosa. quæst. clxxxviii. de quibus criminibus habetur in capitul. inquisitionis de accusa. in alijs uerò tollitur directa accusatio spatio. xx. annorum, & sequitur Boer. in dicta decisio. xxvj. in prima parte. alias uerò limitationes ad dictam regulam uide per Fran. Bald. in loco supra allegato. † Idem tamen procedit quo ad ius inquirendi. nam ei prescribitur per. xx. annos, secundum Angel. in. l. si uacantia in fin. C. de bo. uacat.

lib. x. ubi refert se audiuisse Bart. in salis allegante per hoc text. cum Gloss. in. l. filius familias. §. ueterani ff. de pro. & Ioan. Imo. in. l. diuus. ff. de re iudica. sequitur Petrus de Ancha. in consi. cxc. uolens, qd sublato iure quærandi, sit etiam iubarum ius inquirendi, secundum Alexand. in. l. ita demum colum. ult. uersicu. & idè facit hæc Gloss. & idem Ias. ibi colum. secunda uersic. xij. limita. C. de procurato. & Boer. in. d. de cisio. xxvj. & an terminus ad accusandum, uel inquirendum currat à die scientiz, uel delicti commissi, uide Marfi. in pract. crimi. in. §. constāte, nume. 85. ubi tenet, qd à die commissi delicti. † Quo uerò ad secundā quæstionem, an hæc exceptio possit opponi per cognatos, & agnatos, & uidetur dici posse, qd sic. argu. cursu, quæ nota per Gloss. in. l. qui cū maior. §. libertus, & §. sequē. ff. de bon. liber. ubi habetur, qd potest opponi per procuratorem, qd querela est calumniosa, præterea dicunt Iaco. de Bel. & Fran. de Tigrinis, de Pisis, ut dicit Barto. in. l. accusatore. §. ad crimen. ff. de pub. iud. & Barto. & Saly. in. l. reus. C. de accus. quod in criminalibus non admittitur procurator ad opponendum exceptionem peremptoriam, nisi esset notoria, quia tunc iudex ex suo officio debet supersedere in processu, & rejicere accusatorem, ne reus, & ipse fatigetur super inani processu. per Glo. singu. in. l. qui cum natu maior. §. si libertus. ff. de bo. libe. sic ergo in isto casu, quia de exceptioe ista apparet ex actis, & sic est notoria. est tē cogitandum super hoc, quia non pono

27 pro constanti. † Potest etiam opponi de nullitate citationum, & contumaciarum, quæ nullitas est tati momenti, qd reddat processum nullum

contra contumacem, taliter, quod non potest subsequi sententia foriudicationis, & hoc est, quando non sunt seruata ea, quæ supradicta sunt in materia citationis, relationis nuncij contumaciæ, & banni, ut habetur per Afflic. in consti. pœnam eorum
 28 in. iij. iij. vj. & vij. requisitis. † Pos- sunt etiam allegari impedimenta ca-
 29 ptiuitatis, carcerationis, infirmitatis & absentia, prout tunc erant, ut su-
 præ dixi. † Sin autem aliquid allega- rum non fuerit, quod impediatur plo-
 lationem sententiæ foriudicationis, tunc iudex proferat sub hac forma dicendam sententiā. Nos Stratio-
 ticus gubernator ciuitatis Salerni, &c. receptis literis nostræ commis-
 sionis, quarum tenor est, &c. nobis- scum assessore T. pro tribunali sedē-
 te, &c. uiso præsentī processu in no- stra curia agitato in contumaciam
 infra scriptorum querulorum, & inquisitorum de homicidio commis-
 so in personam T. quum in eo refe- rantur citatio, relatio Titij, cōtuma-
 ciæ, annotatio bonorum, publica- tio banni particulariter, prout ī for-
 ma banni dictum fuit, referaturque lapsus anni, in quo perstiterunt in
 contumacia, instantia querulantis, pro foriudicatione citationes expe-
 ditæ, cōtumaciæ accusatæ per decre- tum interpositū demū oībus relatis
 subdactis, uisis uidendis, &c. cōsideratis quæ cōsiderandis, Christi, beatæq; Ma-
 riæ uirginis nominib. piē inuocatis, de quorum uultu recta prodeunt iu-
 dicia, & oculi iudicantium respiciūt ueritatem, considerantes dictos T.
 & T. olim per nos nostranīq; curiā citatos per annum integrum expe-
 ctatos fuisse, minimeq; comparuisse aded, q̄ se contumaces nequeant ne-
 gare, in tantum, q̄ merito sunr, & ef- se debent extrā omnem aditum iu-

dicij cōstituti eisque limina iudicij præcludi debēt ipsos foriudicamus-
 ita, quod eis nulla appellationis seu supplicationis remedia superesse co-
 gnoscant, & quo ad omnia ferē pro mortuis habeantur, & hostes publi-
 ci reputentur, ita, ut ab omnibus of- fendantur impunē eorumq; offenso-
 res præmia consequantur, secundū terminos constit. regni pœnam eo-
 rum bonaq; eorum omnia fisco no- stro publicamus, applicamusq; irre-
 missibiliter, seruata tamē distinc-
 30 do. ¶ Pater. † Quid si moriatur pater
 foriudicati intestatus, superstitibus alijs fratribus foriudicatus ne etiam
 succedet, quia primogenitus sit, an ip-
 sius loco fiscus? ¶ I v d e x. Afflic. in consti. ob filiorum culpas in. iij.
 nota. dicit, quod succedet secundū
 31 genitus excluso fisco. † Sed si mo-
 riatur pater foriudicati superstitē ip- so foriudicato, & sorore in capillo,
 tunc succedet ei fiscus cum onere dotandi sororem, & si soror sit mari-
 tata, & dotata, tunc in totum succe-
 dit fiscus, ea in totum exclusa, ut p-
 eundem Affl. in. d. constit. ob filio-
 32 rum culpas in. v. not. † Et si pater
 foriudicati mortuus sit, tēpore quo filius foriudicatus erat mortuus, su-
 perstitē solum filia maritata, quæ re-
 nuntiavit bonis paternis, succe-
 dunt eo casu in alij agnati proximio-
 res in gradu, ut per eundem Affl. ubi
 33 supra in. v. nota. uersu. quid si
 uiuo patre. † Adde, quod mulier nō
 potest foriudicari, sicut non potest minor. secundū Paulum de Cast.
 in. l. ubi exigitur in fi. princip. ff. de
 eden. pro quo faciunt optime dicta
 per Angel. & Bald. & Alexand. in. l.
 secūda col. j. ff. si quis in ius uoca-

non

non ier. & per Marſi. in practica cri.
 34 §. poſtquam. nu. 60. † Debet etiam
 uidere iudex, ſi tempore primę cita
 tionis ad informandum aliquis cõ
 paruit, & propoſuit excuſationem:
 quia ſi erat admittenda, & non fuit
 admiſſa, non põr procedi ad ſniam
 foriudicationis: aliàs erit nulla, ut p
 Afflic. in conſti. pœnam eorum. in
 nono requiſito.

† Captis foriudicatis reco
 gnoscantur. Rub.

SUMMARYM.

- 1 *Foriudicatus cùm captus fuerit, debet fieri recognitio iplius.*
- 2 *Foriudicato debet dari terminus ad dicendum cauſam, quare ſententia foriudicationis exequi non debeat.*
- 3 *Nullitas aduerſus ſententiam foriudicationis allegari poteſt.*
- 4 *Nullitas quæ poſſit allegari aduerſus ſententiam foriudicationis. & nu. 5.*
- 6 *Sententia foriudicationis exequitur ſine alia pronuntiatione.*
- 7 *Sententia foriudicationis an præſcribatur per xxx. annos.*
- 8 *Sententia foriudicationis an poſſit decẽ annos poſſit allegari nulla*

F I S C V S.

V T nihil remaneat intactum,
 1 quæro, † quòd ſi contingat capi for
 iudicatos, quid debet iudex facere?
 ¶ I v d. Si euenerit, q̃ foriudicati
 capiantur, tunc iudices conſeſtim
 ipſos examinent interrogando, ubi,
 & quomodo in forcias curiæ perue
 nerint: quòd nomen habeant, quòd
 cognomen: & de qua caſata, ciuita
 te, terra, caſtello, uel caſali ſint: quã
 to tempore fuerint abſentes ab eo
 rum domibus: qua de cauſa, & ubi

fuerint: quo tempore ſe abſentaue
 rint: ſi in caſata, & cognomine ip
 ſorum ſint & alij, qui uocentur no
 minibus, quibus ipſi uocantur: ſi ha
 beant patrem, uel matrem: & quo
 modo uocentur, uel uocabantur: ſi
 non habent, ſi habeant bona ſtabi
 lia, & domos in ciuitate, & cū qui
 bus continentur: ſi fuerint inque
 ratu de homicidio in perſonã Tic.
 commiſſo: ſi fuerint citati, banditi,
 & ultimo loco foriudicati: & aliter,
 ut natura cauſę expoſecerit, & reo
 rum confeſſiones, uel negationes
 fuerint: & ideo interrogandi ſunt
 ſuper omnibus iſtis circumſtantiis,
 & qualitatibus, ut uideatur, ſi con
 cordent cum qualitatibus exiſtenti
 bus in proceſſu: & ſic fiat recogni
 tio: & hoc, quando non ſtatim con
 ſideretur ſe eſſe illoſmet, de quibus
 in ſententia foriudicationis: demũ
 in faciem ipſorum examinentur ali
 qui teſtes ſuper ipſorum recogni
 tione, ipſos interrogando de omni
 bus circumſtantiis, & demonſtra
 tionibus, de quibus in proceſſu, &
 ſententia: ut ſic uerè appareat eſſe
 eoſdemmet, de quibus in ipſa ſen
 tentia. & hanc practicam docet Bar
 tol. in l. diuus. colum. ij. uerſic. & ſic
 diuus pius. ff. de cuſto. reo. & in l. j.
 ff. de requir. re. & approbat, & tam
 ſequitur Ioan. Mil. in ſua praxi cri.
 fol. lxiij. num. 21. in Gl. publicandos
 docet. Ange. de Are. plenius, quàm
 alibi, in li. maleſi. in uerbo, Caium
 Sempronij. in principi. & ita ſeruatur
 in regno † Facta autem recognitio
 ne, & conſtito curiæ eſſe illoſmet,
 de quibus in ſententia, tunc iudex
 ſtatuat eis breuem terminum ad di
 cendum cauſam, quare contrà eos
 exequi non debeat ſententia foriui
 dicationis: eiſq; prouideat de aduo
 cato, & procuratore: & petentibus

copiam sententiæ foriudicationis, banni, & contumaciæ, iubeat eis consignari. & ita seruandum est, quicquid dicant Ange. in l. inter stipulantem. §. j. ff. de uerbo. obliga. & Ioan. de Armo. in epitom. 87. & in commen. 42. post Fely. in c. ad abolendam in fin. de hære. quos refert Carre. in repet. l. obseruare curabis. C. quod. appe. num. 64. & quicquid dicat Afflic. in consti. pœnam eorum. in xvij. not. quæstiones concludunt, quod constituto, quod est illemet, qui fuit foriudicatus, cõfestim mittitur ad furcas. hoc autem intelligitur, ut procedat dato dicto breui termino, & ita seruatur, & seruari uidi. † Et est ratio, quia licet à sententia foriudicationis non possit appellari, & non possit doceri de innocentia, tamen potest dici de nullitate sententiæ, ut habetur per Afflic. in consti. pœnam eorum. in v. q. prin. in fi. & sequen. cum ergo habeat foriudicatus defensionem aduersus sententiam, audiri debet: & est alleganda nullitas per ipsum principalem, non autem per procuratorem, ut ibi per Afflic. licet possit prædicari, quod non detur terminus prædictus, nisi petatur, & nisi allegetur tale quid, in quo conueniat termini datio: tamen tutius est, quod detur. ¶ **IN QVI SI.** † Quot ergo modis potest dici sententia foriudicationis nulla? ¶ **IN D.** Dic, quod pluribus modis: aliquando enim respectu personæ, in quam est lata: ut, quia clericus, quia tunc erit nulla: uel quando fertur per errorem. de quibus ad longum per Gram. in cõfil. j. post regias decisiones. † Aliquando est nulla, quotiescunque citationes, relationes nuntij, contumaciæ, & alia, quæ per ordinem suis in locis posuimus, non ita interue-

nerunt, ut dixi. & per Afflic. in d. constit. pœnam eorum. in omnibus suis requisitis, & per Gram. ubi supra. † Si uerò nullitates allegatæ non subsistunt, tunc iudex poterit dictam sententiam executioni demandare: secundum præallegatos Doctores. & ita practicandum puto, sine eo, quod alia sententia condemnatoria feratur, nisi quod mittitur ad furcas, uel inciditur caput à spatulis uigore sententiæ foriudicationis, ut dicit Afflic. in d. constitu. pœnam eorum. in xvij. not. ¶ **IN QVI.** † Pone, quod quis stetit foriudicatus per spatium xxx. anno. quibus elapsis captus est, an sententia foriudicationis contra eum executioni demandetur? & uidetur dicendum, quod non, quia sicut cuiusque actioni etiam ex sententiâ præscribitur spatium xxx. anno. l. omnes. & l. sicut. C. de præscrip. xxx. anno. ita in proposito nostro, ¶ **IN D.** x. Sed contrarium decidit Bald. in l. data opera. C. qui accusa. non possunt. & sequitur Nel. de sanct. Gemi. in tra. bannito. in ij. par. ij. temp. in q. lxxij. ¶ **FI S.** † Sed pone, quod lata est sententia foriudicationis contra aliquem, & ab ea iam sunt elapsi duodecim anni, & demum captus est ille foriudicatus, & opponit de nullitate sententiæ, an audietur? & uidetur dicendum, quod non, quia sententia ipsa transiit in rem iudicatam. iam enim sunt anni xij. cum ab ea non fuit aliter reclamatum, seu aliter de nullitate dictum: maxime, quando ex tenore. & uerbis sententiæ liquet omnia solenniter de more iudicij processisse: & citationes, & probationes, & contumacias, & bannum, ac cætera incumbencia, ob quod uerbis ipsius sententiæ cuncta narrantibus standum est: pro quo facit, quia

quia licet petens executionem sententiae debeat ultra sententiam producere acta, tamen si transactum est biennium post sententiam, non tenetur acta producere, secundum Bal. in l.j. uersic. extra quare ne lic. ter. pro. ¶ **IVDEX.** Hæc questio requireret altiore in indaginem, sed quia reperio eam decisam in sacro regio consi. Neapo. ut refert Gram. in decisio. xxiiij. incipit Andreas de Maxi. & tandem deciditur, quod si ex verbis sententiae apparet omnia solenniter processisse, & sunt elapsi saltem x. anni, non potest amplius de nullitate dici, quia sat est, quod constet de corpore foriudicati.

SECUNDA PARS
secundæ partis.

¶ **Verum si citati comparent, & purgant contumaciam, audiantur.** Rub.

SUMMARIVM.

- 1 Citatus comparens recta curia usque ad primum sonum, non dicitur contumax, & in sequente curia debet personaliter instare, quod procedatur. nu. 2.
- 3 Fideiussor citatus ad presentandum principalem, si comparet in ultimo peremptorio sine principali recta curia est contumax.
- 4 Fideiussor contumax, an representando reum purget moram.
- 5 Contumax si comparet intra duos menses, & purgat contumaciam, an debeat sub fideiussoribus liberari.
- 6 Contumacia contracta per praesentem provinciam an purgetur, si contumax comparuerit in magna curia vicaria. Contumax an dicatur, qui accessit ad superiorem, et non comparuit coram tante ex probabili causa.

- 8 Contumax an purgans contumaciam, si non habet fideiussores, statim incarcerationatur.
- 9 Contumax in criminibus, pro quibus alias debet sub fideiussoribus liberari, non liberabitur propter contumaciam.
- 10 Contumax an possit allegare declinatoriam fori.
- 11 Contumacia purgata an faciat indicium sufficiens ad torturam.
- 12 Contumax si purgavit contumaciam, & dedit fideiussores de stando iuri, & iterum citatus ad contestandum litem, si non compareat, quid faciet iudex.
- 13 Fideiussor condemnatus ad poenam, quia non praesentavit principalem, an si post aliquot dies praesentet, evitet poenam.

FISCVS.

¶ **VIDEO** iam primam partem secundæ partis principalis completam, in qua plenè edoctus sum qualiter procedatur contra contumaces, & non comparentes, verum quia aliqui inquisiti comparent post contractam contumaciam, & eam purgant offerentes se stare iuri: aliqui etiam ante contumaciam contractam, sed in ultimo peremptorio. idcirco si placet de iis differamus, ut alias recolo te spopondisse. ¶ **IVDEX.** Acquisitam rem postulas, & iusta perentibus non est denegandus assensus: maximè, quia cornu bos capitur, voce ligatur homo. idcirco scire debes, quod sunt quidam, qui comparerent contracta contumacia recta curia: & tunc etiam si comparent usque ad primum sonum, non erunt contumaces, sed scribitur eorum comparitio: uidelicet, quod talis comparuit dicto die contumacie, adhuc curia ipsa pro tribunali sedente. & licet reuera curia non

ria non sedebat, quādo comparuit, scribitur tñ ita: & non remanet contumax, ut dicat ritus magnæ curiæ uica. incip. item seruat ipsa curia, q̄ si aliquis bannitur. & debet persona liter comparere, & non per procuratorem. † Et si eo sero non fuerit detentus, & carceratus, debet in sequenti curia personaliter comparere, & instare, uel q̄ liberetur, uel q̄ procedatur in causā: aliās remanebit contumax, ut dicat ritus magnæ curiæ uica. incip. item q̄ plerunque contigit. & nihilominus in omnem euentum debet præstare fideiussorē de stando iuri, ut in dicto ritu: & hoc intra tres dies, ut in alio ritu incipien. item q̄ illi, qui sunt banniti.

† Hoc autem non procedit in fideiussore citato, ut præsentet principalem, quia licet compareat eodem die, quo remansit contumax, nō purgat cōtumaciam, nisi dicto die præsentauerit principalem, ut dicat ritus magnæ curiæ uicariæ, incip. itē q̄ si condemnatus est fideiussor. & in ritu incip. item seruat ipsa curia, q̄ si aliquis. † Et intantum hoc procedit, q̄ si fideiussor uoluerit moram purgare intra septē dies iuxta æquitatem traditam per l. & si post tres. ff. si quis cautio. & c. legem ueterem, nō potest, ut dicat ritus magnæ curiæ uicariæ, incip. item non possunt moram. sed aduertendū est, q̄ in contrarium fuit decisum in sacro reg. consi. benē aduertatur, nulla facta mentione de ritu prædicto, ut refert Gram. in decisi. xcv. incip. in causa magnifici. & recolo, dum tunc tēporis essem in ciuitate Neapolis, fuisse patronum causæ magnificum Federicum Longum: ubi tandem dicitur, q̄ fideiussor repræsentando reum congruo loco, & tempore, purgat moram. quod nota.

¶ INQUISITVS. † Sed an si quis comparuerit eodem die, uel intra duos menses, secundum terminos constitutio. regni. clemētiz, debeat carcerari, uel admitti cum fideiussoria cautione extra carceres? ¶ IVD. Dicit Afflic. in prædi. constit. in ij. no. uer. sed quid si personaliter. q̄ si constat de crimine, nō liberabit, sed defender se in carceribus, iuxta terminos consti. regni, humanitate. & hoc quando sumus in casu, quo etiam si à principio cōparuisset, deberet facere defensiones in carceribus: sed si essemus in casu, quo si à principio cōparuisset, deberet sub fideiussoribus liberari, tunc comparens iutrā duos menses etiam liberabitur fideiussoribus: sed si post duos menses cōparuisset, tunc perdit priuilegium, si constat refertum esse expensis: et si non constat, propter spontaneam comparitionem admittit extra carceres: sed si post duos menses capitur defender se in carceribus, etiā si esset casus, in quo à principio non debebat carcerari, si sponte compareret. & hoc propter suam contumaciam, ut optimē declarat Afflic. in constitutio. clemētiz. in ij. notab. uersicu. sed quando post duos menses. adde hic Pet. de Mo. for. & Barth. de Capu. in constitutio. humanitate. quod illa constitutio. quatenus uoluit bannitum nō liberari fideiussoribus, procedit, quando contumacia non est purgata: sed si est purgata contumacia, non habet locum, si modò natura criminis nō repugnet. ¶ FRS C V S. † Quid si aliquis reputatur contumax per iustitiam, an comparēdo in magna curia uicaria purget contumaciam? ¶ IVD. Hanc questionem posuit Afflic. in d. const. clem. in iij. not. & decidit, q̄ non, etiam

etiam si magna curia, uel alius superior admisisset ad purgandum suam contumaciam: nisi esset rex qui dispensasset contra constituta. clementia. cum clausula, q non obstante. & not. quia sepe euenit in facto.

- 7 ¶ *IN QV.* ¶ Quod si citatur quis, qui ob aliquam iustam causam partialitatis contrariæ, aut inimicitia, aut fauoris iudicis in partem contrariam discessit, & accessit ad superiorē iudicis citantis, qui postea remisit eū ad iustitiam, an hic dicat contumax? ¶ *1 v d.* Dicitur, q si constet, q exproabili causa recessit post citationē, & accessit, ad superiorem, non erit contumax, & illa fuga nullum præiudicium sibi infert, ut dicit idem Afflic. in d. consti. clementia, in iij. not. uers. quid dicendum de citato.
- 8 ¶ Et est notandum, q quando quis purgauit contumaciam in casu, quo debet admitti ad fideiussoriam cautionem ex carceres, si non habet fideiussores, etiam si nihil constet de delicto, carcerabitur; & antequā admittatur ad faciendas eius defensiones, debet reficere expensas & damna, ac interesse querulanti sui constitutio. regni. clementia. quæ habet concomitantiam cum iure communi, ut refert ibi Afflic. in ix. not. & non requiritur alia citatio super condemnationem expensarū, & ibi item istæ expensæ taxantur per iudicem delato iuramento ipsi querulanti, ut ibi in x. no. ¶ *1 s.* ¶ Quod si aliquis contumax in minoribus criminibus, pro quibus foriudicari nō potest, steterit in contumacia per annum, an propter tantam contumaciam debeat se defendere in uinculis, non obstante, q uelit dare fideiussores, & reficere expensas? ¶ *1 v d.* Dicitur, q sic, ut statuit rex Caro. secundus, in ca. siue quis. & Afflic. sic

mar in d. consti. clementia. in xij. & 10 ulti. q. ¶ *1 s.* ¶ An purgata contumacia possit allegari declinatoria fori? ¶ *1 v d.* Dixi supra in uerbo, 11 bannim. ¶ *1 s.* ¶ An purgata contumacia remaneat iudiciū sufficiens ad torturā? ¶ *1 v d.* Marli. in l. j. ff. de quaest. nu. 3. vñ dicere, q sic. sed plene dixi in tertia parte, tertiae partis principalis, & aliqd tetigi i materia 12 banni s. ¶ *1 s.* ¶ Quod si aliquis purgata contumacia, & datis fideiussoribus de stando iuri, & solutis expensis, ac dānis aduersæ parti intra statutum sibi terminū ad respondendum capitulis non compareat, accusatore tū multū instāte quō procedet? ¶ *1 v.* Glo. in consti. clementia. dicit, q iudex iterū citabit eū; & si nō comparer, condēnabit ad tertiā partem suorum bonorum mobilium. & iterum bānief, & annorabūtur sua bona, & ita dicit seruari in magna curia uicaria. & hanc practicā sequit Afflic. ibi in fi. & aliam dat ipse. q ci tentur fideiussores ad præstandum, si non præsentent exigetur pœna, & procedet iudex ad exactionem pœnæ sine libello, & sine ordine iudiciario, quia est contractus factus in 13 iudicio ¶ *1 s.* ¶ Quod si fuerint citati fideiussores ad præstandum principalem, & quia non comparuerunt, fuerunt reputati contumaces, condēnati ad pœnā fideiussionis; & post aliquot dies fideiussores præsentarunt principalem, uel principalis ex se sponte se præsentet, & sit carceratus, an teneantur ad pœnam? ¶ *1 v d.* Dicitur, q expectabit finis causæ, ut si principalis ueniat absoluen- dus, non teneantur ad pœnam, si autem uenerit condēnandus, teneant ad pœnam, ut fuit decisum in sacro regio con. ut refert Gramma. in deci. xcv. incip. in causa magnifici.

¶ Et si

¶ Et si comparent ante contumaciam, examinentur. Rub.

S U M M A R I U M.

- 1 Comparitio spontanea est maximum indicium innocentie.
- 2 Comparens reus debet statim examinari.
- 3 Torqueri potest reus nolens responderi inquisitioni, & condemnari ad pœnam pecuniariam.
- 4 Reus pluribus, et reiteratis vicibus debet examinari.
- 5 Notarius actorum de mandato iudicis debet scribere omnes actus, & motus, quos facit reus in examine.
- 6 Minor se maiorem asserens an sibi præiudicet.
- 7 Conversatio cum participantibus in delicto facit indicium.
- 8 Reus debet interrogari super quolibet indicio.
- 9 Clericus nolens respondere in examine, cogendus est.
- 10 Reus est interrogandus, nunquid testes examinati contra eum sint amici, an inimici.
- 11 Reus est interrogandus de omnibus illis, quæ uiderit iudex tergiuersari.
- 12 Principalis excusatur à pœna uarietatis, & periurii.
- 13 Principalis reus est ante omnia examinandus.
- 14 Conversatio mala est malæ operationis indicium.

I N Q U I S I T V S.

¶ Q V O D si aliquis citatus ante cōtumaciā in ultimo peremptorio cōparet, quō debet procedi? ¶ I V D. ¶ Si quis citatus non expectata contumacia, sed in ultimo peremptorio

comparet sponte, spontanea illa cōparitio est maximum indicium illius innocentie. ¶ In Bart. C. po. in consi. 31. inci. super homicidio. iij. col. uers. decima, & ulti. & plene per Marfi. in praxi. cri. §. diligenter. nu. 204. & uoluit Gram. in cōsi. lxx. nume. 4. & in consil. xxix. nume. 32.

¶ Atque tunc omnia solet procedere ad examinationem ipsius, ut docet Io. Mil. i. sua praxi. crimi. fol. 64. Glos. interrogātorum. nu. 1. in interrogando ipsum, quomodo, qualiter, & ex qua causa reperiat captus, uel in curia (si uidelicet fortasse inquiritur de homicidio commisso in personam Tit. de mense Maij sub die 26. de anno 1546.) tunc interrogabitur, si conoſcebat Titium: ubi, & quomodo: si erat ei amicus an inimicus, qua amicitia erat affectus, aut inimicitia: ex qua causa: si aliquo tempore cum eo fuerit in rixa, si ab eo fuerit offensus: ubi, & quomodo: si cum eo solebat loqui, cum ei obuiam fortè ueniret, quibus præsentibus, & a quo tempore, ubi sit nunc dictus Titius, quid ferat de eo, quis ei talia retulerit, quibus præsentibus, de mēse Aprilis an: 1545. ubi fuerit, & si fuerit absens aliquo tempore à ciuitate: & p. quot dies, & ubi fuerit, & cum quibus commoratus fuerit, cum quibus dormiuerit, quis eū uiderit in illo loco, cū quibus cōuersatus fuerit, si aliquo die dicti mensis, quo dicit se fuisse absentē, reuersus fuerit in ciuitatē, uel semp. steterit absens, & deinde descēdat ad mēsem Maij, quo fuit crimē cōmissū, & similia interrogatoria faciat, & alia, prout matura facti expoposcerit, demū descendat ad uerū annū, & mēses cōmissi criminis, & faciat similia interrogatoria, quæ sic intercipient

eum,

eum, quia in primis interrogatoris in anno, & mensibus non commissi criminis ponet, omnes eius defensionis credens esse illum annum, & mensē in anno, & mēse commissi criminis succinctē pertrahit: ipsoque examinato confestim uideat examinare illos, quos nominabit, ut sic ualeat intercepte eū in mendacio, & uarietate, & examinet alios, qui forte dicant, se eum uidisse in ciuitate eo die & mense quo asserit se fuisse absentē. Et si in informatione fuerint aliqui testes, qui dicant se ipsum non agnoscere per nomen, & cognomen, sed ad uisum tantum, tunc constituto eo in medio aliorum demonstrat testibus, eos interrogando, si inter illos est ille, de quo in depositionibus eorundem. de qua affrontatione habetur plenē per Io. Mill. in sua praxi crimin. fol. 83. in glo. commissus, numi.

3. 5. in litera b. † Et si fortē reus ipse noluerit in aliquo interrogatorio ei facto respondere, tunc factis ei trinis monitionibus sub pœna ipsū multabit, & condemnabit ad pœnā in mandatis contentam, iuxta text. l. de ætate. §. qui tacuit. & §. sequ. ff. de interroga. actio. & ibi Barto. hæc enim contumacia in non respondēdo punitur, ut ibi. & habet per Cas. in consu. Burgu. in titu. *lamente de simple rescorisse*. §. vij. fol. 74. in rubri. j. num. 11. pluribus enim modis potest reus arctari ad respondendū: uno modo multa dicta, ut ff. de uē. inspi. l. j. §. quid ergo, si interrogata. alio modo captis pignoribus. argu. ff. de re iud. l. debitoribus. & idē fieri potest, si obscurē respondet. ut l. de ætate. §. si cum esset. & §. nihil in terest. ff. de interroga. act. & habetur per Glof. in l. certum. ff. de cōse. nec enim vñ respondere, qui ad interro

gata formaliter non respondet, ut d. l. de ætate. §. quod autem. & l. j. §. si quis simpliciter. ff. de uerb. oblig. Idē qui præsens est, & iussus est respondere, & recusat absque rationabili causa contumax est, ut plenē per Ioann. Mill. in sua prax. crimin. fol. 69. in Glo. moluit respondere. num. 4. Imō plus dico tibi, q̄ non respondens potest torqueri, ut certum respondet; de quō plenē dixi in tertia parte tertiæ partis, ubi uideas. † Examine tūc iudex, dictum reum pluribus, & diuersis uicibus, & semper faciat eius responsiones in acta redigi per notariū: uideatque, si loquitur pauide, & trepidē: & hoc faciat scribere, cum notarius debeat scribere de mandato iudicis. id ēm Bar. in l. de minore. §. tormen. ff. de questio. uideatque quem motum faciat labijs, & tota personam si iudex ex dictis rei uiderit aliquem uariationem, trepidationem, & uultus pallorem, quod relinquatur eius arbitrio omnia scribi faciat. † Et teneatur notarius id scribere sub hac forma: Iudex mandauit mihi, q̄ scribe rem, q̄ dictus mutauit colorē in facie: loquitur pauendo, uel tremendo, uariando, uel uacillando, & ita mihi uisum fuit. de quo per Parisiū in c. quoniam contrā, extra, de probatio. nu. 159. & ibi Abbas. & Bal. in l. presbyteri. C. de episc. & clerici. ex ijs enim sumitur indicium, ut optime docet Fran. Brun. in tract. de indic. & tor. in notā, & ultima parte. ubi feriati omnia docet. & habet per Marf. in sua prax. cri. §. diligenter, nu. 74. & nu. 98. & in §. quoniam, nu. 4. & nu. 27. & habetur per Ioan. Mill. in sua prax. cri. fol. 65. nu. 11. & ita etiam docet Ang. de Arc. in lib. malef. in uerbo, fama publica. antepenul. col. ix. questio. † Bonum est etiam,

- etiam, ut interrogetur inquisitus de ætate sua, & ad hoc respondere teneatur, ut l. de ætate. in prin. ff. de interrogat. actio. & est maxi. momenti istud interrogatorium, quia si minor se maiorem dixerit, sibi præiudicat, nisi restituatur, quod potest, ut est Glof. in d. l. de ætate. in princ. in uerbo, respondere. & l. certum. §. penul. ff. de confes. nisi dolo fecerit. quæ tunc non restituitur. ut ff. de minori. l. si ex causa. §. nunc uidendum. & sequitur Io. Mil. in sua pract. crimi. fol. 65. in Glof. uti asserbat. nu. 17.
- 7 † Debet etiam interrogari inquisitus, si habuerit conuersationem cum illis, qui forte fuerint participes in delicto. nam rōne cōuersationis cum ijs, qui maleficium cōmiserunt, iudex potest suspicari de maleficio, ut l. dñs horreorum. ff. loca. &
- 8 ibi per Bart. † Debet etiā interrogari sigillatim super quolibet iudicio, ut l. unius. §. cognitum. ff. de quæstio. & Bal. in l. custodias. ff. de pub. iu. quia si reperitur in mēdacio, erit maxima præsumptio cōtra eum, ut d. l. unius. §. testes. & c. literas. extra, de præsumptio. † Si uero examinari contigerit aliquem, qui prætendit se clericum, & ob id noluerit respondere, iudex potest eum cogere ad respondendum, etiam si esset sacerdos, quia fieri potest, quod priuè iure clericatus; maxime, quia oneratus, & suspicatus est enormitatibus se immiscuisse, item, quia inuentus est in non decenti habitu. & q̄ teneatur respondere, fuit decisum Parisijs sub die xv. Aprilis. 1529. vt refert, & sequitur Io. Mill. in sua pract. crimi. fol. 83. in Glof. fori præscriptio.
- 10 nu. 9. quod est notandum. † Interrogabitur etiam, nūquid testes examinati contra eum, sint ei amici, an inimici, num reputet pro bonis, an
- pro malis, & iniquis, non autem dicat iudex esse examinatos cōtra eū, sed in genere interroget, imo bonū est, quod ei nōminet testes, qui non sunt examinati contra eum, & deinde nōminet testes examinatos in causa, ut sic non ualeat preiudicare, qui sint examinati contra eum. & hæc interrogatio est maximi momenti, quid deprehēdet iudex quæ obijci possunt contra dictos testes, & demum potest se summarie informare, an uerum sit id, quod obijcitur, ut sic postea reus non possit falso modo obijcere cōtra testes
- 11 deponentes cōtra eum † Finaliter circumspectus iudex studeat interrogare inquisitū de omnibus illis, in quibus uidetur posse tergiversari eum, & eludere curiam inquirentem, ut ex ijs ualeat rescindere omnes cauillationes, calumnias falsas negatiuas, & quælibet alia obstacula: quia sic extorquebit ab eo, quas defensiones poterit facere: & quæ ueræ sint, & quæ falsæ: & remouet materiam fabricandi falsum, & decipiendi curiam. caueat autem, ut si uiderit uerè inquisito competere aliquas defensiones ueridicas, & non falsas, ut p̄ multiplicia interrogatoria ab eo ipsas nō remoueat, quæ hæc
- 12 faciens reus erit gehennæ. † Et est notandum, quod principalis examinatus excusatur a pœna uarietatis, & periurij. tamen si iudex præceperit ei, quod habeat respondere, & dicere ueritatem sub pœna aliqua, & respondit, & demum cōuincitur de mendacio, tenetur ad pœnā s̄m Bal. notabiliter loquentem in l. ius alimentorum. ff. ubi pu. edu. de. sed pondera bene Bald. in ultima solutione contrarij de l. interlocutio. quia iudicio meo uidetur se limitare
- 13 † Est etiam amantissime lector notandum

dum, quod omnino de necessitate debeat reus examinari, antequam formentur, & dentur capitula; aliàs ualeret inquisitio, si primò dentur capitula, & sic formetur inquisitio, & demum examinatur reus. ut in c. qualiter. el. ij. uersic. debet igitur de accusat. & refert, & sequitur Ang. de Aret. in lib. malef. in uerbo, hæc est quædam inquisitio. in viij. co. in uerbo. **14** sicu. requiritur etiam. † Item bonum est, ut interrogetur ubi, & in quibus locis solitus sit cōuersari eius inquisitus, quia mala cōuersatio, est malæ operationis indicium l. si plures. §. quamuis. ff. de adm. tu. Itē inspiciat constātiā, uel uocis trepidationē, uel membrorū pallorem: & omnia in acta redigi faciat. quia ex ijs sumerē potest iudiciū. ut l. de minore §. tormenta. ff. de quæstio.

¶ Examinati liberentur sub fideiussoribus. Rubri.

S Y M M A R I U M.

- 1** Carcerari non debent offerentes dare fideiussorem cautionem si sumus in delictis, in quibus ueniat imponenda pœna infra relegationem.
- 2** Confessus non debet sub fideiussoribus relaxari, etiam quando uenit imponenda pœna pecuniaria.
- 3** Carcerabitur quis pro pœna pecuniaria stipulata apud acta curiæ.
- 4** Fideiussoribus quando, & in quibus casibus carceratus non liberetur. & 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19.
- 20** Fideiussoribus, si reperiuntur illi fideiussores non idonei, potest iterum capi, ut alios præstes idoneos fideiussores.

I N Q U I S I T I O.

- 1** Et quia post examinationem, &

comparationem reorum solet multipliciter instari pro ipsorum liberatione sub fideiussoribus, & sup hoc sunt fulminatæ petitiones, instantiæ, prestantiones, & appellationes, & ut plurimum minus benè iudices in hoc prouident, cōsiderātes satis iuri, & iustitiæ esse satisfactum p carcerationē reorum: idcirco rogo te, ut aliqua summam de ijs nobis dicas. **¶ I V D I X.** Placet mihi postulatio tua, & idē scias, quod quædā sunt delicta infra relegationem, pro quibus non habet locū tortura iuxta dispositionem cap. regni, incip. tormenta. & in istis indistinctè nuquā peruenitur ad carcerationem oblata fideiussoria cautione, ut dicat tex. in c. ab illo inchoandum. & ita intelligit, & firmat A siliç. in cōsti. humanitate. in v. not. uersic. item quæro an si p delicto. colū. & hoc procedit etiā si constaret: & est statutum i capit. itē statuimus, ut nullius iusticiarius, nulliq; &c. quod incidentes in pœnam pecuniariam, seu bannū, dantes fideiussores carcerentur. **†** Quod quidē dico linuendū, ut non procedat, si inquisitus esset cōfessus. quia eo casu, etiam si ueniret imponenda pœna pœcuniaria, nō esset relaxādus q̃ sub fideiussoribus. fm Bal. in l. nullus. C. de exhiben. rei. & habetur per Mar. in l. unius. §. cogniturum. in ij. col. ff. de quæstionibus. **†** Item non procedit in pœnis pecuniarijs stipulatis penēs acta curiæ, q̃a i eis absq; ordine iudiciario fit executio de persona, ut habetur in ritu magnæ curiæ uicaræ incipien. item seruat ipsa curia, quod quādo cūq; **†** Quædam sunt delicta ultrā relegationem, pro quibus habet locū tortura, ut in d. cap. tormēta. & tunc de iure cōmuni, donec conficitur p̃cesus, accusatus de causa capitali debet

bet stare carceratus. ut l. diuus Pius. ff. de cust. reo. & l. j. C. eo. tit. & declarat Saly. i. l. ij. C. de exhib. re. post Bald. ibi. & Alex. in l. si seruum. ff. li. ex no. ca. aga. superuenit nouiter in præfenti regno benignitas constitutionis, humanitate. qua cautum est, quod inquisiti de criminibus imponentibus pœnam ultra relegationem, parati dare fideiussoriam cautionem, non carcerentur, nisi in decem casibus ibi positis: & hæc est generalis regula, quod exceptis dictis decem casibus indifferenter offerens dare fideiussores, etiam si sit crimen capitale, liberatur: & quod extrâ casus cõprehensos in dicta regni constitutu. nemo potest carcerari offerens dare fideiussores. & est cap. regni incip. item caueant iustitiarj, ne aliquos. ubi iudicibus contrâ facientibus imponitur pœna medietatis gagiorum unius anni, & alia pœna arbitrio regis: nec officiales aliquos de persona capere possunt absque consilio iudicum, uel de mandato regio, si sunt parati dare fideiussores: & iudices malè consulentes tenentur, ut ibi.

5 ¶ Primò fallit hæc generalis regula, ut non procedat quotiescunque de delicto constaret per confessionem illius, qui petit se liberari sub fideiussoribus. quia eo casu non liberatur, aut in constitutu, humanitate. quam fallentiam intelligit domini. Petr. de Mo. for. magnus practicus in d. constitutu. procedere, ubi confitens perseuerat in confessione secus si eam reuocat: & admittitur ad probandum contrarium, quia eo casu offerens fideiussores deberet liberari. Afflic. autem nulla n. mentionem facit de hoc dicto, & simpliciter sequitur fallentiã prædictã. ego credo esse distinguendum, quod aut

quis cõfessionem reuocat, & uult probare de errore, & ided petit terminũ. & si interim, donec de errore probet, petierit sub fideiussoribus liberari: isto casu dicerem non liberari aut quis fuit admissus ad probandum contrarium, & probauit errorẽ illo casu admittitur ad fideiussoriã cautionẽ. & ita loquitur dom. Pe. de

6 Mo. for. ubi. 3. si rectè ponderet ¶ Et prædicta limitatio habet locũ in cõfessione extraiudiciali, & in facta coram actuario, non coram iudice, & nõ in formam iudicij, ut firmat And. de Iser. ibi. & refert & sequit Afflic. in v. not. uersi. sed quid si esset cõfessus & sic non habet locũ oblatio fideiussorum, ut liberet in dictis casibus, & si dictæ confessiones reuocet in iudicio. & ex hoc cõfirmatur id quod proximè dixi. & pcedit hoc dictũ, etiam si testes deposuerint non citatã parte sup dictã extraiudiciali cõfessione: licet cõtrariũ dixerit Affli. ubi suprã. & hoc p. c. ab illo inchoandũ. de quo plenius. J. aliam. ¶ Secundo fallit in captis in fragranti crimine, ut habetur in d. constitutu. humanitate: nam non liberantur sub fideiussoribus. & qui dicantur capti in fragranti crimine, uide per Iser. & Affli. ibi

8 & dicã suo loco & tẽpore. ¶ Tertio fallit, ubicunq; delictum esset notorium, aut publicum: & persona inquisita esset infamata, & leuis uitæ, ut habetur in d. constitutu. humanitate. & ibi per Iser. & Afflic. dicitur autem crimen publicum secundũ eos quando coram populo, uel maiori parte populi factum fuit: & testes examinati deponunt de crimine facto q̃ patratum fuit coram populo, uel multis astantibus. item dicitur crimen publicum, ubicunq; sit factum in iudicio, ut ibi latè per eos declaratur, & dicam infrã. sub lit. cũ Affli. &

unū notabile, quòd si uerè pbatur fama publica de delicto. idest cum omnibus circumstantijs debitis, & à iure requisitis, quòd neutiquàm ad mittitur oblatio fideiussorum de publico, & notorio delicto: subdit etiā Afflic. in viij. not. q. licet delictum sit notorium, si tamen per inquisitū allegatur legitima exceptio, uel excusatio, non debet causam defensionis in uinculis dicere. quod quidem quomodo procedat, infra dicemus.

9. ¶ Quarto fallit, si sit crimen læsæ maiestatis quia in eo debet inquisitus in uinculis se defendere, & hoc procedit, etiam si nisi penitus constaret, sed tantummodo esset suspicio de crimine, ut probatur in d. consti. humanitate. & ibi Afflic. in x. nota. & hoc secundum Bar. de Capua, ibidē procederet in crimine læsæ maiestatis. uidelicet in offensione regis, uel suorum collateralium, non autem in alijs casibus, in quibus etiam cōmittitur crimen læsæ maiestatis. quòd quidem uidebatur Afflic. non procedere, sed habere locum generaliter i omnibus casibus, in quibus crimen læsæ maiestatis committitur licet postea dicat, esse cogitandum propter autoritatem domini Bart. de Cap. & infero ex hoc, quòd isto casu procedit, & habet locū id, quod dicitur in c. nuper apud Trantum, ut suo loco & tempore dicemus. ¶ Quinto fallit, si culpatus fuisset bannitus pro alia causa, ut ibi, quod quidem procedit, nisi purgasset contumaciā & extractus esset à banno, qui tunc admittitur extrā carceres sub fideiussoria cautione, ut ibi habetur per domi. Barthol. de Cap. & dominum Pet. de Mon. for. & ibi dicit Afflic. & dicta fallētia pcedit, etiam si fuisset bannitus per aliā curiam, & non per curiam non procedentem, dum-

modò ambæ curiæ dependeant ab eodem superiore, ut ibi dicit Afflic. in xij. not. uersic. sed iuxta p̄missa quero. ¶ Sexto fallit, quādo quis non potest dare fideiussores, quia tunc debet in carceribus stare, ut in d. constit. humanitate. & licet dare uelit extrā locum iudicii in terrā suā, non auditur, ut ibi dicit Afflic. in iij. nota. uersic. item uidi dubitari, ubi refert ita uidisse practicum.

11. ¶ Septimò fallit, si sit quis commonitus, nam tunc quātuncūque offerat fideiussores, nō auditur, ut dicit Gl. in d. consti. humanitate. & habetur in l. ij. C. de executi. rei iudi. & C. de cust. reo. l. si quis in ea. & concordat c. ab illo inchoādum, ut infra dicā.

12. ¶ Octauò fallit, si quando quis est deportandus per præsidentem, donec princeps rescribat. per text. in l. inter pœnas. §. præsides. ff. de iur. & rele. ¶ Nondò, si quando exactor plus recepisset, quam esset ei concessum, quia carcerabitur, ut authentic. ut li. ma. & au. §. hoc quoque.

13. ¶ Decimo, si mittitur delinquens carceratus, & non sunt præsentes accusatores, quia detinebitur in carceribus, donec accusantes ueniant.

14. ¶ Undecimò fallit, si iudice pro tribunali sedente quis deliquit, quia non liberatur sub fideiussoribus, ut habetur in di. constit. humanitate. & ibi per Afflic. & Iser.

15. ¶ Superuenit postea cap. ab illo inchoandum. quo cauetur, quòd cum statim ac plenè constat de delicto, potest procedi ad capturam, & carcerationem, & oblata fideiussio reiicitur, & dicitur constare de delicto. etiam si processus non sit legitimatus, ut ibi latè habetur per Petrus de Mon. for. & Luc. de Pena, & Barthol. de Capua. & per Afflic. in constit. humanitate. in. v. not.

not.uerfic. quæro pro declaratione demum superuenit ius nouissimū rituum magnæ curiæ, quo cauetur, quod licet non constet plenè de de licto, sed semiplenè tantum, pceditur tamen ad carcerationē & capturam. & defendet se inquisitus in carceribus, ut habetur in ritu inci. itē si accusator aliquis uel ex officio, &c. quem ritū refert Afidict. in d. consti. & dicit fuisse cassatum. & non seruari in v. no. uerfi. rursus quæro. sed dictum ritum dicunt seruari Luc. de Pen. & Ioan. Chrip. epi. teati. i. addi. ad ca. illud. ab illo inchoandū. ut habetur in opere Barth. de Cap. & ita quotidie in regno seruatur.

- 18 † Vno tamē non puto admittendū, q̄ in casu, quo secundū prædictas determinationes aliquis esset liberā dus sub fideiussoribus, & cercā dus, si alias aufugisset de carcere non debeat liberari. secundū Glo. in uerbo, uinculis. & Lud. Ro. in l. lege. ff. ad Sylle. & Ange. Are. in li. male. in uerbo, fama public. in materia carce rationis, prima col. † Item in crimi ne falsi non esset quis liberā dus sub fideiussoribus, etiam si pro ex forma statuti ueniret imponenda pœna pecuniaria, ut habetur per Nell. in tract. banni. in iij. par. ij. temp. xij. q. & per Marf. in prac. cri. in §. attin gā. nu. 8. licet loquat̄ p uerbū, sortē.
- 20 † Et est aduertendum, quod iudex aliquē sub fideiussoribus liberauit, si postea uidentur fideiussores non idonei, potest iudex iterum capi facere illum reum relaxatum: & cogere eum quod alios præstet fideiussores. quibus præstitis illi primi fideiussores sunt liberati, secundū Bal. in l. j. j. col. ff. si quis in ius uoca. nō ierit. & refert & seq. Marf. in d. præti. cri. §. attingam. nu. 10.

Vel carcerentur. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Carcer non datur ad pœnam.
- 2 Carceratio est prohibita in diuissimo loco.
- 3 Carcerati nō debent ferreis manicis ossibus inherētibz granari, sed ita debent custodiri ut non fugiant, non ut perimantur. & nu. 4.
- 5 Nobilis non ita debet duriore carceri mancipari, sicut plebeius.
- 6 Carcerari non ita debent senes, sicut inuenes.
- 7 Item nō ita proximo liberā di, sicut alij.
- 8 Carcer qualis esse debeat.
- 9 Fœminæ non sunt carcerande in loco masculorum.
- 10 Carcer est triplex.
- 11 Carceratus an dicatur, si quis stat in palatio cum custodibus.
- 12 Iudex tenetur uisitare carceratos. Et quid debeat facere. & nu. 14. 15.
- 13 Accusator an teneatur subministrare expensas carcerato.
- 16 Carcerati infirmi debēt curari. et quid petant se liberari.
- 17 Carcerari an debeat quis pro delicto antiquo.
- 18 Pœna ubi uenit minoranda, debet esse pecuniaria.
- 19 Contractus initus per carceratum, an ualeat, necne.
- 20 Vassalli an teneantur ad custodiam carceratorum.
- 21 Capiens homines propria auctoritate, an puniatur de usurpata inuisione & nu. 22.
- 23 Carceratus omni die dicitur granari, & semper poterit appellare.
- 24 Carcerati sunt sub protectione curiæ.
- 25 Carceratam mulierem cognoscens carnaliter qua pœna puniatur.
- 26 Carceratus an in carceribus possit recō mēdari an instantiā alterius curiæ.

FISCVS.

- 1 **E**cce iam uidimus,quādo & qualiter inquisitus debeat sub fideiusſoribus liberari: quia verò aliqui sunt caſus, in quibus dixiſti debere inquisitū carcerari, dices, ſi uisum erit, iam nobis aliqua in materia carceris.
- ¶ **I**tem dicitur. Carcerationis materia eſt ſatis manifeſta, & pauca ueniunt dicenda: ſolū ergo quādā ad inſtruedum iudices dicam, ac primò ſciendum eſt, quòd carcer non datur ad pœnam, ſed ad cuſtodiam de iure ciuili. l. aut damnum. §. ſolent. ff. de pœn. & l. incredibile: C. eo. titu. niſi in caſu l. j. §. ſin. ff. de aleato.
- 2 **E**t idè prohibita eſt carceratio in duriffimo carcere, in quo uero ſimiliter intra paucos dies carceratus mori poſſet: imò prælati hoc faciētes, reputantur homicidæ, & irregulares, ſecundū Car. in clemen. j. vij. q. de pœ. & remiſſio. ubi damnat inſubſtantiationem clericorum.
- 3 **N**ec mittere debent iudices reſ inquisitis, & captis ferreas manicas inhærentes oſibus: ſed prolixiores cathenas, ſi modò criminis qualitas etiam cathenarū acerbiter poſtulatuerit: & ut cruciatio deſit: & permaneat ſub fida cuſtodia: nec uerò ſedis intimæ tenebras pati debebunt incluſi: ſed uſurpata luce uegetari, id eſt, ſubleuari: & ubi nox geminauerit cuſtodiam, in ueſtibus carcerum eſſe iſtis, & in ſalubribus locis permittatur: ac reuertēte iterum die ad primum ſolis ortum illico ad publicum lumen reducantur, ne pœnis carcerū perimantur, quod innocentibus ſatis miſerum noxiis non ſatis ſeuerum eſſe dignoſcitur, ut l. j. C. de custo. reo.
- 4 **D**ebet tamen quis carcerari in eo loco, unde exire nequeat l.

ſuccurrit. ff. ex qui. cau. maio. & Bal. in l. ſi. C. de cap. ner. collige, quis. & Angel. in l. qui ſu carcerem. ff. quod me. cau. & debet haberi reſpectus ad cauſam, & qualitatem perſonæ. nam pro grau delicto inquisitus debet cautius detineri. ſecundū Doc. in l. minimè. C. de appella. ¶ Et nobilis non ita debet duriori carceri mancipari, ſicut plebeius. ſecundū Ange. in l. ſi à bonæ fidei. ff. de rei uendi. & ſequitur Affli. in cōſtit. caſtellani. in 4. not. in 4. q. ¶ Item nō ita carcerandi ſunt ſenes, ſicut & iuuenes. ſecundū Glo. in l. ſi ut certo. §. cuſtodiā. ff. cōmo. & ſequitur Affli. ubi ſuprà. in ij. q. in ſi. & ſignat. Hip. de Marſi. i. praxi. cri. §. attingam. nu. 14. cum ſequen.

7 **I**tem nō ita de proximo liberandi, ſicut alij, qui non ita de proximo. ſecundū Bart. in l. ſi pecuniam. §. ſed ſi acceperit. ff. de condi. ob cau. & ſequitur Affli. ibi in 4. not. 2. q.

8 **C**arcer autem cuſtodia non debet eſſe ſubterraneus, ſed liberū lumen debet habere: nec debet eſſe cum cathenis uel ferreis manicis ſed taliter debet eſſe, ut nō ſit carceratis pœnale, ut dixi ſuprà, & pulchrè exorditur Pet. Philip. Cor. in cōſil. cccxxv. in iiij. parte, nu. 4. nec debent carcerati ligari: quia nō pertinet id ad ſimplicem cuſtodiā, ſed potius ad pœnam. quare ſi carcerati cuſtodiri ualent ſine ligamine, ligari nō debent, ut plenè per Pat. de Put. in li. ſyndica. in verbo. carcer. verſi. an ſi plures. col. iiij. & ſi criminis atrocitas eſt talis, q̄ requirit ligamen, & cathenarū acerbiter, debent eſſe cathenæ prolixiores, ut ſuprà dixi: & totum hoc iudicis arbitrio cōmittitur, qui cōſideret criminis, carceris cōmunis, & perſonarū qualitatem: ſecundū Io. Fab. in d. l. j. C. de custo. reo. nam ſi uiderit locū carceris cōmunis eſſe benè

- munitum, fortem, & custoditum, ut inde de facili carcerati nequeant eua-
dere, nō debet permittere, q̄ habeāt
ligamina, compedes ferreos, vel li-
gneos: aut catenarū, & manicarum
ferrearum acerbitatē, ut plenē con-
gerit Boer. in deci. ccxvj. nu. 3. cum
sequen. in j. parte. & ibi plenē habe-
tur qualiter, & quomodo debeāt es-
se custodes carcerum, & quando tene-
antur de negligentia. & habetur
per Bar. de Cap. in l. ij. C. de exhi. re.
& in singu. cxlj. inci. ponuntur ergo.
- 9 † Item feminae non sunt carceran-
da in carceribus masculorum, secun-
dum Gl. in c. quāvis. de pœn. li. vj. &
sequitur Affli. in cōsti. baiuli locorū.
in iiij. no. uer. quarta opinio ē. & ple-
nē per Gram. in deci. xxxiiij. ubi habe-
tur, ubi debeant feminae carcerari.
- 10 † Est enim carcer quo ad materiam
nostrā triplex. primus carcer est ter-
minus pœnæ: & imponitur à iure ca-
nonico; & de iure regni in pluribus
casibus. primo, si medicus medicatur
absq; approbatione & licentia, i per
annū carceratur, ut in constit. si quis
amodo. & sequen. constit. secundo si
qs dederit amatoria pocula, si mors
non sequatur, per annum carceratur,
ut in constit. amatoria pocula. Item
proijciēs lapidem ex alto, aut ramū,
aut se ipsum præcipitans, si incautē,
& in loco habitabili contingat face-
re, & hominē occiderit, pœna carce-
ris annalis punitur. ut in constit. pœ-
nam præcedentem. Item si aliquis iu-
dex iniustē torserit aliquē, si ex tor-
tura minimē fuerit mortuus, pœna
carceris biennalis pleñitur. in c. si iu-
stē quis. ff. sunt & alij, quibus de iure
regni carcer datur ad pœnam, quos
pronunc omitto. Secūsus carcer est,
quando quis retinetur pro criminis
investigatione. ut l. ij. de exhi. re. Ter-
tius est carcer, quando quis est iam
cōdemnatus, & detinetur in carcere,
ut soluat condemnationē, uel donec
de eo fiat executio, ut cōgerit Ang.
de Are. in li. male. in uerbo, fama pu-
blica. in materia carcerationis. & ui-
de Cassan. in cōsue. Burgu. in tit. des
iustices rubri. prima. fo. 20. num. 99.
- 11 † Et ibi dicit Ange. q̄ si quis stat in
palatio cum custodibus, non dicitur
carceratus. allegat tex. cū Glo. & ibi
Bart. in l. fin. C. de cur. & sta. lib. xij.
- 12 † Et aduertat iudex, q̄ tenetur uisi-
tare carceratos, & curare q̄ habeant
necessaria eis. ut C. de epis. audie. l.
iiij. & in hoc est prouisum per regni
cōsti. humanitate. q̄ si inquisitus est
ad eō pauper, q̄ nō potest sibi mini-
strare expensas, curia tenetur ei sub-
ministrare. † Et an accusator tenea-
tur subministrare, uide Bōer. in de-
cisio. cccxxv. in ij. par. ubi etiā habe-
tur, an teneatur subministrare sum-
ptus, & expensas in litē accusato per
eum, si est ad eō pauper, q̄ se defen-
dere nequit, & dicit, q̄ sic. & q̄ ita
in pluribus causis fuit iudicatum.
- 14 † Debet etiā iudex, dum uisitat car-
ceratos, uidere, an aliquis sit carcera-
tus sine causa, uel sine delicto ad nul-
lius petitionem, ut eum ex mero offi-
cio excarcerari faciat. ut no. Bar. in l.
si quis uxori. §. si fugitiuū. ff. de fur.
& Pau. de Cast. consil. xliij. in prima
impress. & sequitur Ange. de Are. in
lib. male. in uerbo, fama publica. in
materia carcerationis. sed benē ad-
uertat iudex, qualiter mandet quem
captum relaxari, ne postea teneatur
parti, uel fisco, ut ibi monet, & do-
cet Ang. & Par. de Put. in lib. syndi.
in uerbo, captura. uer. licet dicatur.
- 15 † Et de hac uisitatione carceratorū
benē fuit prouisum per sac. Cēs. ma-
Caro. v. Imper. in pragm. incip. man-
damus in super. qua cautum est, q̄ sin-
gulis hebdomadis unus ex regenti-

bus cancellariam regni, cum uno ex consiliarijs sacri consilij in castro Capuano uisitet magnam curiam uicariā, & causas carceratorū audiat, & earū celeri expeditioni uacet, ne diutius in carcere macerent: sed noxijs dēt pœnas legibus debitas, in noxijs indebitas nō luāt. & ita hodiē seruāt. Et quid debeat facere iudex, quando aliquis carceratus est infirmus, & petit ob hoc se liberari, uide Par. de Pu. in li. syndi. in uerbo, tortura. uers. officialis posuit ad chordam. col. iij. † Debent etiā carcerati infirmi curari: nec permitti debet, ut stent absq; regimine, ut sic moriantur: quia iudicibus imputaretur & idē benē statuit Imp. noster Caro. v. in prag. inci. pro cura pauperū. q̄ de publico salarientur duo medici, unus Physicus, alter chirurgicus, qui habeant uacare circa curā carceratorū: & etiā deputetur aliquis, qui habeat uacare circa curationē eorū: & si aliquis est carceratus, & cōmodē in carcere nō potest curari. & infirmitas est grauis, habita fide medici de hoc, debet sub fideiussorib. liberari de redeundo habita reconuascencia. † Considerare etiā debēt iudices circa qualitatem, modum, & formā carcerationis: & etiam circa ipsum carcerē, an dari debeat: & an delictum sit antiquum, an nō. per l. si diutino. ff. de pœn. quia si & per leges diminuitur pœna, quanto magis diminuendus est carcer, uel totaliter tollendus, ut iudici uidebitur carcer. ii. dependet à pœna. l. diuus Pius. ff. de custo. reo. hinc est, q̄ in regno, ubi uenit imponenda pœna ultra relegationem, habet locū carcer. ut in cap. tormenta. & latē per Afflic. in conslit. humanitate. & sic est sequela, quia nō potest esse maior suo principali. l. iustissime. §. j.

ff. de ædi. edi. §. fideiussor. in fin. institutu. de fideiussor. l. si in emptione. cum Glo. uers. accessio. ff. de contra. emptio. sed immediatē sequitur naturam sui principalis. l. fin. & ibi Bartol. C. per quas per. no acqui. & cle. ij. & ibi Car. de prabend. Frañ. Aret. in lex duobus. §. etiam. col. iij. circa princ. uers. Bald. tamen. ff. 18 loca. † Et ex hoc infero, quod etiā si pro delicto ueniet imponenda pœna mortis, & ex diutino tempore esset minoranda, quod ubi nūnoratur ex dispositione iuris, vel aliter, debet esse pecuniaria, uel alia, quæ corpus non affligat, ut latē Gramma. consil. xxxvj. c. iiii. in fin. & sic in proprijs terminis ex diuturnitate temporis cōsultuit Gramma. in consil. xxxix. cri. in fin. & cum redigatur ad pœnam pecuniariam, non debeat quis pro eo carcerari: & quod ubi delictum est antiquum, non habeat locum carceratio. est de hoc ritus in regno Siciliæ, ut refert Capytan. decisio. cliiij. incip. in causa domini comitis. & ita alias obtinui in facto Salerni. sed nunc aduertat, quod prædictæ considerationes procedunt, & habent locum, quo ad factum principale: non autem circa inuestigationem criminis, & detentionem personæ: quia in ijs consideratur natura delicti, non dispositio iuris alterans, seu diminuens pœnā. hinc uidemus multos casus, in quibus pœna uenit minoranda ex dispositione iuris: & tamen habet locum tortura. bene tamen fateor, quod mitius est carcerandus delinquens ex delicto antiquo, quā ex delicto de recenti. & totum cōmittitur iudicis arbitrio. ¶ IN QVISA TVS. 19 † Vtrum cōtra dictu initus per carceratum ualeat, necne? ¶ IVDIX. Aut est carceratus in priuato carcere, &

clarum est, quod non ualet, ut con-
sultuit Bal. in consil. cccxlvij. in ij. lib.
& Fran. Aret. consil. xliij. colum. xij.
si uero est carceratus in iudicio, &
tunc aut sit contrahens in utilitatem
carcerantis, & non ualet. secundum
Bald. in l. vnica. C. de confess. in vij.
colum. & de utroq; dicto est decisio
Afflic. in decisio. cxlix. sed dubium
stat, an ualeat, si contrahit in utilita-
tem alterius, quam eius, qui eum car-
cerari fecit. & de hoc est decisio Af-
fli. in deci. cccxlvj. ubi dicitur, qd ua-
let. uide pro hoc Marfi. in praxi. cri.
§. attingam. nume. 22. ubi plenius. &
quid de cautela, qua utuntur notarij
facientes exire carceratum extra car-
ceres, ut sic contrahant, uide ibidem
nume. 24. & sequentibus. ¶ F i s c.
20 ¶ Verū possint subditi astringi per
officiales ad custodiam carceratorū.
¶ I v d. Dicas, qd non, ut habetur in
capitulis regis Caroli secundi, & fir-
mat Afflic. in constitutio. castellani.
in j. nota. in ver. nec compellant.
21 ¶ F i s c. ¶ Quod si aliquis priuatus
propria autoritate capiat, arrestat,
uel detinet homines: an is puniatur
de usurpata iurisdictione? ¶ I v d.
¶ Dicas, quod non: sed habet locum
pœna statuta per c. regis Caroli pri-
mi, quod incipit. contra effrenatas.
22 ¶ F i s c. ¶ Sed quid si quis unum ho-
minē tantū ceperit, arrestauerit, uel
detinuerit, an sit pœna corporalis?
¶ I v d. ex. Affli. in constit. duram &
diram. in iij. nor. dicit, qd Neapo. in
d. c. contra effrenatas. dicebat, quod
erat pœna legis Iulie de ui pu. si cū
armis: & si sine armis, de ui priuata.
ut l. v. in prin. ff. ad l. Iul. de ui pu. &
quod poterit etiam puniri de priua-
to carcere. & dicit esse tex. in c. ter-
rerij. & in c. quod nulli. vbi expres-
se dicitur, quod si priuatus hominē
ceperit autoritate propria, ubi nō

est magistratus; & tenuerit ultra
per duos dies, incidit in pœnam pri-
uati carceris: & sic hodie in regnō
quis non incidit in pœnam priuati
carceris, retinendo quem carceratū
per duos dies, ut etiā firmat ipse-
met Afflic. in constit. pœnam corū
23 in xvij. no. ¶ Sciendum tamen est,
quod carceratus omni die dicitur
gruari: & ideo tanquā a nouo
grauamine potest omni die appella-
re. secundum Spec. in ti. de appell.
§. restat. ver. & quid dices. Bal. in l.
ij. in ij. col. in si. vers. ij. quæro. C. de
epi. audien. & in l. j. C. sen. rescin. nō
po. plenē per Mar. in praxi. cri. §. at-
24 tingam. nu. 19. ¶ Item sciendum
est, qd carcerati dicuntur esse sub
protectione curiæ, aded, quod occi-
di non possunt stante statuto, quod
banniti possint occidi, secundum
Bart. in l. in laqueum. ff. de acqui. re.
do. & probatur in l. fi. C. de custo-
reo. & firmat Marfi. in l. j. nu. 3. ff. de
25 sicar. ¶ Et aded est uerum, qd car-
cerati sunt in protectione curiæ, qd
si aliqua meretrix publica reperia-
tur carcerata, cognoscens eam car-
naliter puniatur, ac si cognouisset mu-
lierē honestā. secundum Par. de Pu.
in lib. syndic. in uerbo, adulteriū. &
per Mar. in sing. cl. inci. accessus ad
meretrices. & in d. l. j. num. 8. in fin.
26 ¶ F i s c. ¶ Quod si aliquis carceratus
reperiatur in carceribus magnifici
Straticoti. Salerni pro uno delicto,
& magna curia vicaria, seu regia pro
uincialis audientia rescribat, qd eun-
dem habeat inquisitū super nonnul-
lis alijs delictis: & idcirco præcipient
do mandet, qd tunc ipsum detineat:
quid faciet Straticotus ut non inci-
dat in pœnā? ¶ I v d. Nō est dubitan-
dū, quin alius officialis possit reco-
mādate in carceribus carceratū per
aliū iudicē pro alijs delictis. ut uo-
luit

luit Ang. in li. malef. in uerbo, fama publica. in duodecima colū. de quo plene per Marf. in praxi. crimina. §. attingam. num. xxxiij. debet tamen prius iudex procedere in causa usque ad sententiæ prolationem, & de mum proceditur ad instantiam alterius iudicis pro delicto recommendato. & hoc, quando recommendatio fit ad processum, sed si primus iudex condemnauerat carceratum ad pœnam mortis naturalis, non impeditur executio propter illam recommendationem, si uero condemnauerat ad minorem pœnam, & facta est recommendatio propter delictum, in quo cadit maior pœna, tunc facta condemnatione in prima, tradetur alteri iudici, ut tenet Bart. in l. secundā. §. fina. ff. de custo. reo. & hoc uerum intelligas ubi primus iudex nō habet potestatem in carceratum cognoscendi de illo delicto, de quo p magnam curiam uicariam, uel aliū iudicem facta sit recommendatio, uel ratione priuilegiorum nō deberet causa ad ipsum remitti.

¶ *Audiantur exceptiones proponendæ per eos.* Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Iudex tenetur declarare, an procedat ad querelam, an uero ex officio, et edi debet copia querelæ.
- 2 Accusator tenetur declarare, si intendit facere partem in iudicio.
- 3 Accusator an teneatur se inscribere ad pœnam talionis.
- 4 Filius familias si accusat, tenetur se obligare de consensu patris.
- 5 Clericus si accusat, tenetur præstare aliquos, qui principaliter se obligent.
- 6 Accusator tenetur præstare fideiussio-

res, de soluenais expensis.

- 7 Accusatore non præstam e fideiussiores, uel non se obligante in causa, quo tenetur, an procedatur.
- 8 Accusatori non prosequenti accusationem, an possit imponi perpetua silentium.
- 9 Accusatio debet continere substantia- lia libellorum, & nu. 10. 11. 12.
- 13 Accusator debet legitimare personam suam, & nu. 14.
- 14 Exceptio illegitimitatis personæ potest opponi contra accusatorem.
- 15 Mulier, an & quando accuset. & nume. 16.
- 17 Mulier potest accusare de morte filii spiritui.
- 18 Uxor potest accusare de morte mariti.
- 19 Mater, an possit accusare de morte filii.
- 20 Pater præfertur matri in querela de morte filii.
- 21 Patre remittente querelam de morte filii, an mater accuset.
- 22 Soror an possit accusare de morte fratris, si frater remisit.
- 23 Mulieribus competit ius uindictæ per uiam iniuriæ.
- 24 Commater potest accusare de morte sui compatris.
- 25 Accusari an liceat alieno nomine. & nume. 26.
- 27 Accusare an possit, qui semel desistit a querela, & nu. 28.
- 29 Accusator quando uideatur desistere. & nume. 30.
- 31 Transactio in criminalibus, an sit permissa.
- 32 Accusare alius an possit, si est transactum cum parte, & quid si cum parte, & turia.
- 33 Accusatore desistente in crimine usurarum, an iudex possit procedere.
- 34 Accusari an quis possit perempta instantia.

- 35 Accusare quis prohibeatur, remissio-
ne videat.
- 36 Accusatio popularis est in regno sub-
lata.
- 37 Accusare omnes possunt, si prosecun-
tur suam, vel suorum iniuriam.
- 38 Filius familias an possit accusare abs-
que consensu patris.
- 39 Accusare an possit laicus clericum pri-
us a tonsura.
- 40 Accusato pendente sua accusatione,
non potest recusari.
- 41 Accusatio facta a personis prohibi-
tis, parte non opponente, an pro-
cedat.
- 42 Accusare qui prius possint, & qui
prius admittantur, et an negligenter
illis admittantur alii, quorum minus
interest.
- 43 Pater in accusando de morte filii, an
preferatur filius, & nepotibus ex filio
occluso.
- 44 Pater an, & quando possit remittere
iniuriam factam filio.
- 45 Abbas, seu Prior monasterij, an præ-
feratur patri monachi in querela de
morte monachi.
- 46 Pacem sufficiat habere a maiori
parte.
- 47 Accusare an possit socius de morte
socij.
- 48 Accusator de falsitate, an teneatur de-
clarare, in qua parte pretendatur fal-
sum.
- 49 Dies commissi criminis an debeat de-
clarari.
- 50 Accusans aliquem de voluntate Titij
ibidem presentis, an videatur accusare
de mandato Titij.
- 51 Accusare an possit concubinarium eum,
qui carnaliter cognovit concubinam.
- 52 Accusatio contra syndicum, quod non
denuntiavit delictum, quomodo debeat
fieri.
- 53 Accusatio memoriæ hominis, intra
quantum tempus fiat.
- 54 Accusatus ab uno, an ab alio accusa-
ri possit.
- 55 Accusare an alij possint remittente
offenso.
- 56 Accusatio de pace rupta cui competat.
- 57 Accusatio criminalis an detur pro le-
visima culpa.
- 58 Accusator an, & quando dicatur in
evidenti calumnia, & num. 59.
- 60 Accusator, qui diu stetit ad accusan-
dum, eius accusatio redditur suspe-
cta.
- 61 Accusans de insultu qualiter debeat
formare querelam.
- 62 Accusator an debeat interrogari super
eo, quod excludat delictum.
- 63 Mandatum de querulando debet con-
tinere omnes solennitates, quas debet co-
tinere querela.
- 64 Exceptio, quod quis non potest accusa-
ri, est dilatoria.
- 65 Denuntiator debet iurare.
- 66 Vulneratus si fecit querelam de vul-
nere, & deinde moritur, an possit pro-
cedi ex eodem iudicio intentato.

INQUISITVS.

- 1 ET † quia carcerato reo solet
opponi nonnullæ exceptiones per
eum ad impediendum litem ingres-
sum, & processum ad ulteriora, &
ne possit procedi super querela, uel
inquisitione, idcirco, si placet, de eis
aliqua dicamus. ¶ IVD. Votis uti-
que tuis satisfaciam. Arripe aures,
& attende ijs omnibus, quæ tibi di-
cam. sciendum est, quod ante omnia
solent inquisiti petere, quod de-
claretur, si proceditur ad querelam,
uel ex officio, quod quidem declara-
re debet iudex, & facta declara-
tione, quod ad querelam procedi-
tur, solet peti copia querelæ, ut su-
per

per ea disputetur, & edi debet. per
l. edita .C. de edend. cum similibus.
† Qua edita solet peti, quod manderetur querulanti, quod declararet, si intendit facere partem in iudicio. ad quod tenetur iudex, quia per solam querelam, instigationem, & sollicitationem non intelligitur querulantem facere partem in iudicio, sed oportet declarari, ut dicit Mara. in suo Specul. aureo, in sexta, & ultima par. principa. nume. duodecimo, qđ est notandum. † Facta autem declaratione per querulantem, quod intendit facere partem in iudicio, solet similiter instari, quod accusator non aliter admitatur, nisi se inscribat ad pœnam talionis, & det fideiussorem de lite proseguenda, ut tenetur facere de iure communi quod si non faciat, monendus erit, & ex contumacia extra ordinem puniendus, & cōdemnabitur aduersario in expensis, ut est tex. in l. qui crimen. C. qui accus. non pos. & ad hoc, ut sciatur, quando requiratur inscriptio, dicit Bald. ibi, quod de maleficijs cognoscitur quatuor modis, uidelicet, per accusationem, & tunc est necessaria inscriptio. quod fallit in crimine adulterij, ut l. quamuis. C. de adulter. secundum Salycetum ibi. Item fallit in crimine abigeatus. l. prima. C. de abig. proceditur etiam per uiam inquisitionis, & tunc non est necessaria inscriptio, quia non ad paria debet iudicari iudex, & malefactor, aliquando proceditur per uiam denunciationis, & tunc etiam non est necessaria inscriptio. l. diuus Hadrianus. ff. de custod. reorum. aliquando per uiam exceptionis cognoscitur de crimine, & etiā non est necessaria inscriptio. dicta l. diuus. & ita dicit Bald. post Glos. sed ibi Salycet. in ultimo casu, quā-

do proceditur, per uiam exceptionis latius exorditur, dicens, quod aut excipiens stat in meris finibus exceptionis, & tunc non debet fieri inscriptio. per Glossam ibi, rationibus. de quibus per Salycetum, aut excipiens, non stat in meris finibus exceptionis, quia non tantum exceptit, sed etiam puniri petit, & tunc se inscribere debet, quia ex eo capite, quo puniri petit, agit, & accusat: aut proceditur per uiam contradictionis, non enim est contradictio, proprie exceptio, sed est alicuius actus impeditio, puta, si opponatur alicui crimen, ut excludatur a promotione alicuius beneficij, honoris, & dignitatis, & tunc distinguitur, aut ante confirmationem, & inscriptio, non est necessaria, aut post confirmationem, ne electus in episcopum confirmetur, seu consecratur, uel ne literæ confirmationis transcant: uel ne alius actus necessarius fiat, & tunc est necessarium, quod se inscribat ad prædictam pœnam extraordinariam, nam similitudo supplicij non potest habere locum, & est ratio, quia non tantum ab obtinendo, sed ab obtento repellitur. & ita dicit Salycet. ubi supra. & cum hac opinione transit etiam Angelus, & ibi subdit, quod licet obijcienti crimen ad meram, & inexpugnabilem repulsam, non incumbat se inscribere, tamen potest contra eum agi actione iniuriarum, si obiecit crimen contra parentem, uel patronum, secus, si contra alium, dummodò non probauerit, per potentiam aduersarij, quod deceptus fuit a testibus, &

tunc apparet, q̄ non animo iniuriā-
di obiecit, & ideo iniuriarum non
teneretur. similiter punitur excipiens
ad meram repulsam in causa electio-
nis praelati, & dicunt etiam omnes
Docto. q̄ d. l. qui crimen. licet ui-
deatur uelle inscriptionem uecessa-
riam in publico crimine, tamen idē
esse in crimine priuato. & dicit etiā
Bal. in d. l. q̄ aut accusator in totum
desistit sine punitione, & tunc puni-
tur pena Turpili. l. j. C. ad Turpili.
aut accusator tantum distulit, q̄ in-
stantia est p̄empta lapsu biennij,
& tunc punitur quarta parte bono-
rum, & efficitur infamis, ut. C. ut in-
tra certum tem. l. j. aut accusator est
contumax intra tempus iustitiæ dif-
ferendo processum, ut quia cū pos-
sit procedere, tamen contumaciter
non uult procedere, & tunc punitur
arbitrio iudicis per qualitatem deli-
cti, & contumaciæ, & ita loquitur su-
pra ca. lex. sed an admissio inscriptio-
nis uitiet processum? dicunt Docto.
q̄ non. & an, si non est data fideiuf-
sio de lite prosequenda, uitietur p̄-
cessus? dicunt etiam ibi Doct. quod
non. forma enim inscriptionis erit;
quod. l. iurabit accusator non animo
calumniandi quarelam se proposuif-
se, item iurabit, se subiturum eandē
p̄nam, si nō probat, quam reus pa-
teretur, si probaret, & pr̄stabit fi-
deiussorem de lite prosequenda, ut
pulchre tangit Angel. de arc. in libr.
male. in uerbo, nec non ad querelā :
j. colum. sed Ang. in d. l. qui crimē
dicit. quod inscriptio pr̄dicta non
est in usu hodie. & Sp̄. in tit. de ac-
cusa. §. ulti. uerſi. item quod non re-
cte, dicit, quod hodie de consti. mul-
tarum regionum non sunt inscrip-
tiones, & ista consti. ualet, & dicit
etiam Gandi. in tit. quis possit accu-
sare, quod hodie recesserunt ab au-

la ista inscriptiones. sed tu regnico-
la aduertas; q̄ de iure regni est in-
troductum, quod accusatores se o-
bligant ad certam p̄nam pecunia-
riam de probando, ut dicit ritus ma-
gnæ curiæ uicariæ incip. Item q̄ cu-
ria ipsa & in alio ritu inci. item cu-
ria ipsa cognoscit, & est sublata in-
scriptio ad p̄nam talionis, ut fir-
mat Afflic. in consti. p̄nam calum-
niæ. et aduertas etiam, q̄ tpe meo
nunquam uidi seruari dictos ritus
de obligatione accusatorū. † Sed si
est filiusfamilias ille, qui denunciat
seu accusat, tenetur se obligare, cui
quidem obligationi, est necesse, q̄
pater consentiat. uerum si habue-
rit bona castrensia, uel quasi castrensia,
tenetur se similiter obligare, & obli-
gationi consentiat pater, uel est ne-
cesse, q̄ aliquis principali nomine
se obliget, & non per modum fi-
deiussoris, ut dicit ritus magnæ cu-
riæ uicariæ incip. item seruat ipsa
curia, q̄d quando, & seruatur. Et
simili modo, † si est clericus. ille qui
accusat, seu denunciat, tenetur ali-
quos pr̄stare, qui principali nomi-
ne se obligent de non se concordā-
do absque curiæ licentia, & de pro-
bando, & clericus non se obligat,
sed illi solum principaliter se obli-
gant si clericus est miserabilis per-
sona, uel ecclesiastica, ut dicit ritus
magnæ curiæ uicariæ inci. item
seruat ipsa curia, quod quando cle-
ricus. † Et si querulator est aduena,
& non possidet in loco iudicii, tene-
tur pr̄stare fideiussores de solu-
endis expensis, quia tenetur ad expen-
sas absolutio accusato, secundū Bar-
to. in l. cum satis. j. col. uerſi. q̄ mo-
derator. C. de agrico. & censu. lib. xj.
† F r s. Sed pone, q̄ in casibus, i quib-
us accusator tenetur se obligare,
uel pr̄stare fideiussoriam cautionē
de

de soluendis expensis, id facere non potest, nunquid ulterius procedetur contra accusatum, an absoluetur ab instantia iudicii? ¶ *Iv d.* Dicas, qd si est casus, in quo ex officio potest procedi, procedetur ad ulteriora ex officio, quia uidetur pars desistere, qua desistente curia procedit. ut est ca. regni, incip. Robertus Dei gratia, &c. Ad consultationem. ¶ *IN- 8 Qv r.* ¶ Sed utrum isto casu ad petitionem inquisiti possit, et teneatur iudex imponere perpetuum silentium accusatori, an non? ¶ *Iv d.* Dicas, qd sic, quia qui non instat quotidie accusationi, non dicitur accusasse. secundum Bart. in l. eum. §. j. ff. de iure patro. item est aduertendum, qd de iure municipalis huius regni est satis prouisum in hoc, per constit. incip. accusatorem. qua statutum est, qd si accusator lite contestata in accusatione criminali non comparet in termino præfixo a iudice sibi ad aliquem actum faciendum in lite, ob eius contumaciam puniatur in tertia parte bonorum mobilium, et si iterum citetur ad proseguendam accusationem, et fuerit contumax, punietur poena centum augustalium. idem erit, si renunciat expresse post lite contestatam accusationi instituta, in qua constit. not. ibi Afflic. in iij. not. quod si iudex condemnauit accusatorem ad tertiam partem bonorum mobilium, quia post litem contestatam fuerit contumax, et iterum fuerit citatus, ut intra certum terminum compareret persequuturus accusationem, et non comparuit, licet supersit instantia, ulterius non auditur super accusatione, et sic imponetur silentium, et nihilominus constit. nabitur ad poenam centum augustalium. fallit in minoribus, et mulieribus accusantibus. est etiam alia

constit. incip. accusatorum temeritas qua statutum est, qd si accusator est contumax ante litem contestatam. dicitur desistere ab accusatione, et punitur in vj. par. bonorum mobilium, ut optime ibi not. Afflic. in iij. nota. et nihilominus in expensis condemnatur aduersario, et nihilominus potest imponi silentium ad petitionem accusati, secundum Bald. in l. peremptorias. pen. col. in prin. uerli. quæro, utrum reus. C. sen. rescin. nõ po. debet tamen precedere duplex monitio, ut in authen. de hære. et fal. §. si quis autem. cum glo. in uer. admonitus. et ibi Ange. j. col. et de eccle. tit. §. si quis autem. et an non obstante, quod sit impositum silentium, aliquo casu audiat, uide Boer. in decis. colv. ij. parte, uide etiam Ange. de are. in lib. malef. in uerbo, nec non ad querelam. in xv. colum. ubi plene. ¶ Solet etiam similiter opponi, quod querela deficit in substantialibus positis per libellorum. ff. de accusa. quæ substantialia debent interuenire, alias querela esset nulla. ¶ Et intantum est uerum hoc, quod si sit accusatio de crimine ciuilitate, debet continere in se annum, locum, et mensem, secundum Bart. in l. prætor edixit. in princ. ff. de iniur. et in litem exigit. ff. de do. et Ange. de Are. in §. ex maleficiis. in stude. actio. Alexan. in l. edita. col. v. x. annor. et Bertrā. cōsil. ccxvij. num. v. in li. j. & quid si unus est percussus in uno loco, & in alio mortuus, quis locus cōfinabitur? dic, qd locus percussionis, ut l. æt lex. ff. ad l. Aquil. et habetur plene per Ange. de Are. in lib. malef. in uerbo. in placita communi. ij. col. & nõ. quod ubi constat de iniurijs dictis p confessione iniuriantis, non requiritur appositio loci, & temporis, secundum Bertran.

- 1 tran. in consi. ccxj. in pri. lib. † Item intantum est uerum, quod accusatio nendum debet esse certa respectu loci, sed etiam respectu territorij, ubi est locus, secundum Bartol. in l. de minore. §. plurium quoque. & ibi Marfil. septima colum. uersu. dicit tamen. ff. de quæstion. † Tu uero re-
 2 gnicola scias quod hodie parū seu nihil curetur de istis substantialibus. l. libellorum. sed si constet de facto, ipsis non obstantibus, ac non obstantibus quibusuis nullitatibus, ineptitudinibus, procedatur ad ulterio-
 3 riora, ut cauetur per ritum magnæ curiæ uicariæ incipien. Isabella Dei gratia. & dicitur litera de supplen. defecti. post literam, detestantes. qd
 4 quidem notandum est. † Item simili-
 5 ter potest instari & peti, qd legitime-
 6 tur persona querulantis, ut est tex. in l. non ignorat. C. qui accusa-
 7 non possunt. ubi habetur, quod si ali-
 8 qua mulier accusat aliquem de homicidio commissio in nepotem, de-
 9 bet probare se esse amitam. & tenet. Bald. in l. uxor. j. eol. in medio. C. qui
 10 accusare non po. & plene habetur p
 11 Felyn. in c. j. de accusa. & debet op-
 12 poni, & peti hoc ante litem conte-
 13 statam. † Item successinè potest op-
 14 poni exceptio illegitimatis perso-
 15 næ querulantis, ut ibi dicit Felyn. &
 16 debet opponi, ut dixi, ante litē con-
 17 testatam, nisi superuenisset post li-
 18 tem contesta. & ante litem contesta.
 19 non erat in rerum natura, secundum
 20 Bart. in l. inde Neratius. ff. de fideiuf.
 21 so. & est text. in l. is, qui reus. ff. de
 22 publi. iudi. & habetur per Fel. in d.
 23 c. j. † Et primò potest opponi, qd est
 24 mulier, quæ accusat; quæ repellitur
 25 ab accusando, ut l. de crimine. C. q
 26 accusa non possunt. & hoc propter
 27 sexus fragilitatem. hoc tamen non
 28 procedit si suam suorumque iniuriā
 29 persequitur. l. j. ff. de accu. & l. j. & l.
 30 uxor. & l. senatusconsulto. C. qui ac-
 31 cusare non possunt. & ibi per Doc.
 32 Item fallit in crimine simoniæ, qd
 33 in eo admittitur, licet non respiciat
 34 proprium interesse, uel suorum. itē
 35 fallit in crimine hæresis, & laesæ ma-
 36 iestatis. item in crimine dilapidatio-
 37 nis prælati, uidelicet, sui superioris.
 38 item accusat de falso testamento l.
 39 senatusconsulto. & uide Aym. Cras-
 40 ue. in consil. ccxxx. in secunda parti-
 41 16 † Et intantum est hoc uerum, quod
 42 quando mulier accusat prosequen-
 43 do suam, uel suorum iniuriam, præ-
 44 fertur omnibus accusare uolentibus,
 45 qui non prosequuntur suam, uel suo-
 46 rum iniuriam, ut est casus in d. l. u-
 47 xor. uersu. nisi ad te. & ibi Salyce. si
 48 autem in accusatione de iniuria suo-
 49 rum concurrunt mulier, & mascu-
 50 lus, tunc etiam si masculus sit in ul-
 51 teriori gradu, præfertur tamen mu-
 52 lieri. l. ij. ff. de libe. cautio. masculus
 53 enim admittitur ad accusandum de
 54 iure communi: fœmina uero de iure
 55 speciali. l. eius militis. §. militia mis-
 56 sus. ff. de testa. mili. secundum Salyce.
 57 & Bald. in d. l. uxor. si uero nec fœmi-
 58 na, nec masculus prosequitur suorū
 59 iniuriā, casu quo mulier admitti-
 60 tur, si masculus est habilis, ille præ-
 61 fertur mulieri, si uero isit inhabi-
 62 lis, erit locus gratificationi. l. quar-
 63 ta. §. sed & si mulier. ff. de liberis
 64 honi. exhibendis. secundum Sa-
 65 lycetum, in dicta l. uxor. & sequitur
 66 Angel. de arc. in libro malefici. in
 67 uerbo, nec non ad querelam. in quin-
 68 ta colum. & sequitur Gandinus in li-
 69 bro maleficio. in titul. qui accusa-
 70 17 possunt, uel non. † Item intan-
 71 tum hoc procedit, quod mulier
 72 accusare potest de morte filij spu-
 73 rij, & filia sacerdotis de morte pa-
 74 tris, secundum Angel. in l. prima.
 75 de

de accusatio. & sequitur Bar. ibidē. sed Bal. in l. j. C. qui accus. non poss. in primo casu distinguit, q̄ aut de filiis naturalibus, & potest indistinctē: aut de alijs filiis, quos dignos naturali ratione non censet lex: & tunc si sunt nati ex certo complexu potest accusare mulier, quia naturalis dolor illos impellit: aut ex incerto complexu, ut uulgo concepti: & tunc aut per respectum ad maternā lineam, & admittitur: aut per respectum ad lineam paternam, & nō admittitur. uide Fely. in c. nōnulli. de rescript. Ange. Aret. in lib. malef. in uerbo, nec non ad querelam part. in

18 ij. col. † Item uxor potest accusare de morte sui uiri, ut est Gloss. in constitut. incip. summo periculo. quam sequitur ibi Affli. in nono notabili. quia si potest de morte sui consobrini accusare, ut d. l. uxor. & l. sororē. C. de ijs quibus, ut in dig. & in l. ij. ff. de accusatio. multo fortius de morte mariti. & hoc ppter suum interesse: non propter interesse mariti, quia uxor non agit de iniuria facta marito. l. q̄ si uiro. ff. de iniurijs. nisi concernat etiam suam iniuriam, ut not. in §. patitur. instit. de inui. & idem procedit in sponsa, ut dicit Arc. in d. §. patitur. in Gloss. in uerbo, per uxorem. in fi. & Affli. ubi suprā. uide Boer. deci. ccxxxij.

19 secunda parte. † Item mater potest accusare de morte filij. ut d. l. uxor. & l. senatusconsulto. C. qui accusa. non possunt. & l. de crimine. eo. tit. & probatur in consti. regni summo

20 periculo. & ibi. not. gl. † Verū si concurrunt pater & mater, præfertur pater ratione patriæ potestatis, & ratione ordinis literæ, ut est tex. in d. constitut. summo periculo. & ibi not. Affli. in nouo not. & not.

21 Saly. in d. l. uxor. † Sed si pater re-

misit, mater potest accusare secundum Saly. in d. l. uxor. & sequitur Affli. in d. constit. summo periculo. in nono no. & ita uidi iudicari,

22 † Et soror potest accusare de morte fratris occisi. etiam si frater remissus fisset, & fecisset pacem cum interfessore. secundum Affli. in constit. iustitiarum non per calendas. in fin.

23 col. † Nam fœminis competit ius iudiciæ iudicialiter accusando: & ab eis debet etiā haberi pax. ut pulchrē cōcludit per plura Boer. in decisio. ccxxj. in prima parte. nu. 2. cū pluribus sequit. pro quibus uide Tiraquel. in tractatu. de legi. connu. in prima lege. nu. 58. Guliel. Bene. in repe. c. Raynuitius. in uerbo, duas habens filias. nu. 130. fol. xxix. & an sororibus interfecit obster sententia absolutoria lata pro reo citatis omnibus præter ipsas sorores, uide Bal. consi. ccccxxx. in quinto li. † Item commater potest accusare occisores sui compatris. secundum Boer.

25 in decisio. ccxxxij. † Item secundū principaliter potest opponi, q̄ alieno nomine accusat: quod non est licitum. l. ij. C. qui accus. non poli. & procurator, tutor, curator, & actor, administratorio nomine accus. non possunt, ut dicit etiam ibi Saly. quando ergo uolunt accusare, debent accusare nomine proprio: ad utilitatē tamen dominorum suorū. ut dicit Doct. & Bart. in l. ij. §. j. ff. de accus. sed hanc cautelam impugnatur Ange. de Aret. in lib. malef. in uerbo, nec non ad querelam. in v. col. uers. iij. Gandi. in suo opere malefici. in tit. qui accus. pos. uel non. secunda col. uers. sic. item accusare prohibentur, approbat dictam cautelam. dicit tamen Iacob. But. in addit. ad d. locum, quod ad euitandum opinionones potest cogi talis accusator, ut

declaret,

- declaret, si accusat alieno nomine, an proprio. & hoc per l. si duo. ff. de solu. & l. qui. in princip. ff. de tutel.
- 26 † Prædicta tamen non habent locū in fisco, illustribus personis, mulieribus honestis, & minoribus: nam omnes istæ personæ possunt ꝑ procuratorem, tutores, & curatores accusare. ut habet per Affli. in consti. beneficiū. in secunda Glo. & in con
- 27 stit. generalia iura. † Item potest opponi, q̄ tacite uel expresse renūciavit accusator accusationi. l. accusationem. C. qui accus. nō pos. & est ratio propter uarietatem euitandā. secundū Aug. de Ari. in addit. ad Ange. de Aret. in lib. malefi. in uerbo, nec non ad querelam. in vj. col. in uersicu. iij. dicit, q̄ hoc procedit post querelam institutam: nō antē: quia tunc, si querela non fuit proposita, potest proponi: per text. & ibi Bar. in l. ii. §. si ijs. ff. de sepul. uiol. & ibi Ber. de Landria. allegat Barb.
- 28 consi. lxij. † Hoc autem uerum est in tacita renuntiatione, ut quo ad suū cōmodum accusationē prosequi nō possit; sed tanquam unus de populo bene potest. sed secus est in expressa renuntiatione; quia nec tāquam unus de populo potest, ut inquit Bal. in l. accusationem. j. col. C. qui accus. non pos. & sequitur Affli. in constitut. accusatorē.
- 29 in fin. col. † Et est notandum, q̄ si accusator post litē contestatam non comparet in termino sibi præfixo, uidetur tacite desistere, & tacite renuntiare accusationi institutæ. ut est tex. & ibi no. Affli. in v. no.
- 30 in const. t. accusatorem: † Item est notandum, q̄ ille, qui tacite desistit, si allegat iustam causam quare fuerit contumax, poterit prosequi accusationem, & illam probare. ut in l. si accusatoribus. C. de accusa. & in

l. & si siue. ff. de minori. sed ille, qui expresse renuntiat accusationi, non poterit ulterius prosequi accusationem iam institutam. quia ad ius expresse renunciatum nō datur egressus. l. si filius. ff. de minor. l. queritur de ea. §. si uenditor. ff. de x. dil. edi. &

31 firmat Affli. ubi suprā. † Et est sciendum, q̄ de iure constit. regni in criminibus ingredientibus pœnam sanguinis, nullo modo licet desistere, et trāfigere, neque pacisci gratis in quacunque parte litis: et transactio, uel pactum factum non ualeat, si curia ipsam, uel ipsum nō acceperat ut habetur in constitut. post citationē. iuncta constitut. priusquam citatæ partes. et procedit hoc indistinctē ante comparitionem partiū, et post comparitionem: tam antē litē contestatam, quā post et iudex non obstante transactione potest prosequi ex eodem processu: et non est necesse incipere processum de nouo, ex quo transactio non ualuit: et sic in regno est correctā dispositio legis, transfigere. C. de transa. in eo, q̄ permittit trāfactionem in pœnis sanguinis, et si sit transactio aliquo dato accusatori, ut à lite discedat, si quidem fiat antequam citatus accusatus compareat, punitur accusator ad duplū eius, quod recepit: quam pœnā fisco ꝑsoluit: si uerō fiat post comparitionem accusati, et antē litē cōtestatam, punitur accusator ad decem augustales fisco applicandos: si uerō fiat post litis contestationem, tunc puniuntur ambo, scilicet, accusatus, et accusator ad duodecim augustales ꝑ quolibet: et nihilominus iudex potest causam prosequi, ut probatur in dicta constitut. ibi, causa nihilominus suo ordine. sed secundum formam ritus, si partes se cōcordant sine licentia curia,

ria, puniuntur ad x. tarenos tantum. ut est ritus in nu. 228. incip. item q. si partes. bene tamen potest aliquid accipi per accusatorem ab accusato pro estimatione damnorum, et expensarum, ut tamen non incidat in penas prefatas, ut probatur in §. j. illius constituti. non tamen intelligas, ut tunc valeat transactio in prejudicium fisci. quia nunquam valet, sed solum evitatur poena. si vero sumus in criminibus non ingerentibus poenam sanguinis, non est permissa transactio, nisi in crimine falsi. et sic concordat cum iure communi. sed in iniurijs leuibus permittitur transactio, et pactum, antequam partes compareant coram iudice post citationem: sed post comparitionem non permittitur, ut colligitur ibi a contrario sensu, et bene declarat Mar. in sua praet. in vj. et ultima parte. nume. 63.

32 per totum. ¶ I N Q. v. 1. † Quid si de delicto est transactum cum parte, an alius possit accusare? ¶ I v. d. Dicis, q. ubicunque sit transactio, et etiam si in casibus permixtis, non excluditur ab accusando, nisi ille qui transigit: alius autem tertius non excluditur, sed admittitur ad accusandum, et si ita transactio non ualuit, potest ipse idem transigens prosequi. secundum Fely. in c. de ijs. de accus. col. j. uers. ij. limit. et ibi Abb. et alij Doct. potest etiam fiscus inquirere, non obstante transactione, in casibus, in quibus transactio fieri non potuit in prejudicium fisci: uerum licet non obstante transactione, ut dixi, tertius admittatur ad querulandum: non tamen potest persequi eundem processum, super quo transactum est. nec etiam iudex ex officio, sed oportet de nouo formare alium processum, & hoc in casibus, in quibus est permixta transactio: in casibus uero non

permixtis potest accusator et iudex persequi eundem processum. secundum Bar. in l. transigere. C. de trans. col. j. in fi. et col. ij. in iij. oppo. et sequitur Alex. ibi in iij. col. et magis communiter scribentes. et plenè per Maran. ubi supra. nu. 48. Sed si est transactum cum curia, et parte in casibus permixtis, ulterius non potest molestari, ut per Pau. Grillā. in tra. de rela. carce. in vj. quaest. ut quia facta sit compositio. quia tunc fit abolitio processus, ut per Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, compositio. et Pau. Crilla. ubi supra. quia compositio fieri debet lite pendente, non lata sententia: quia tunc non posset fieri absque auctoritate principis: item debet fieri compositio ex causa rationabili: ut quia non est solitus similia, uel alia delicta patrare: sed est honesta persona: item debet fieri, quando non plenè constat: alias crimine liquidato deberet ferri sententia: nisi de iure posset minorari poena. ut habetur per Pau. Grilla. ubi supra. in tit. de compo. in prin. sed in regno extat ritus magnae curiae uicarius incip. item q. nullus. quo cauetur, q. non ualeat compositio, nec fieri debet, nisi crimine uerificato. item debet fieri compositio parte concordata, ut sunt plures ritus incip. item seruat ipsa curia nullum. item q. dictus locum tenens. ite q. ubi proceditur. item compositio non potest fieri in criminibus enormibus: et maxime ubi officiales non possunt commutare poenas, ut est in regno per prag. inci. et quia facilitas. ubi tamen uenit imponenda poena corporis afflictiua: et non aliter.

33 ¶ F I S. † Quid in crimine usurarum, si accusator desistit ab accusatione ante sententiam, an iudex possit procedere? I N Q. Videtur dicendum, quod

quod non, quia in crimine, in quo uenit imponenda poena publicationis omnium bonorum (ut est crimē usurarium) permilla est transactio. secundum Mod. Per. in l. transigere. C. de trāsa. & ibi Lauce. Decisi. col. pen. & Alex. consi. ix. in ij. col. in ij. uolu. sed dicit Bar. in d. l. trāsigere. col. ij. q. ubi permilla est transactio, parte desistente, iudex cognoscere non potest. ergo, &c. ¶ I v d. In contrariū est doctrina And. de lser. in consi. usurariorū. quem sequitur Afflict. ibi in Glo. in uerbo, deferendi. ubi dicit, q. parte desistente, iudex procedit. argu. l. iij. C. de abolitio. & de hoc est ritus magnæ curiæ uicariæ incip. si moritur. sub rubrica. q. accusa. de curia potest procedere.

34 ¶ F i s. ¶ Vtrum perempta instantia possit quis accusari? I v d. Dicit Saly. in l. iij alias, q. de crimine. in ij. col. iij. oppo. de accusa. q. aut perijt instantia culpa iudicis, & potest iterū accusari: aut perijt culpa partis, & iterum non potest accusari. & ita in indiuiduo decidit Capi. in decisio. ccvj. incipien. in causa.

35 ¶ Item potest opponi, q. sunt de personis, quæ prohibentur accusare. de quibus per Ange. de Aret. in lib. malefi. in uerbo, necnon ad querelam. & per Gandi. in opere suo, in

36 titu. qui accusa. poss. uel non. ¶ Et generaliter potest opponi, q. non prosequitur suam, uel suorum iniuriam: & q. in regno est sublata popularis accusatio, ut dicitur ritus magnæ curiæ uicariæ incip. Itē q. nul-

37 lus laicus. ¶ Est tamen sciendum, q. omnes illæ personæ, quæ prohibentur accusare, de quibus per Angel. ubi suprā, si prosequuntur suā, uel suorum iniuriam, possunt accusare: & non aliter repelluntur. l. ij. tamen omnes. ff. de accus. in pri. si

sunt iudicij, & discretionis capaces.

38 ¶ F i s. ¶ Vtrum filius familias possit accusare absque cōsensu patris? ¶ I n q v i. Videtur, q. non. secundum Spec. in titu. de accus. in princ. uersi. sed quid si accusator sit filius.

¶ F i s. Contrariam opinionem tenent. Dy. Bar. & Ange. & Imo. in l. fi. §. j. ff. de uerbo. oblig. & Bar. in l. inter liberas. §. j. & in l. filium familias. ff. de adulter. q. non requiritur patris consensus: & ita firmat Ange. de Arc. in lib. malefi. in uerbo, necnon ad querelam. col. xxiiij. uersic. quare, quando. ¶ I v d. Hanc ultimam opinionem ego tenerem, si nō esset ritus magnæ curiæ uicariæ incipiens: item seruat ipsa curia, q. quando. qui uult, q. filius familias non admittitur ad denuntiandū, uel accusandū absque obligatione, cui interueniat consensus patris. &

39 sic cogitate, ¶ F i s. ¶ An laicus possit accusare clericum primæ tonsuræ? ¶ I v d. Dicitur, q. non. ut decidit Ant. Corset. in sing. in uerbo, accusatio. & uide do. Alex. in consi. viij. incip. super hac consultatione. in ij. col. j. lib. quod quidem credo nō procedere, si prosequitur suam,

40 suorumq. iniuriam. ¶ Item potest principaliter opponi, q. ipse primò accusauit accusatorem suū quo casu pendente accusatione nō potest accusari: in quo dubio diuersimodè reperitur statutum de iure communi, & de iure regni. nam pri. dicit Angel. in lib. malefi. in uerbo, necnon ad querelā. nu. 16. distinguens, q. aut nomē rei receptum est inter reos, aut non: aut usque ad conclusionem in causa, aut post conclusionem in causa: aut usque ad sententiam, aut post sententiam. primo casu post nomen rei receptum inter reos: & tunc aut uult inscriptionem accusationis

accusationis facere ad finem, ne sibi eurrat terminus, & ut post sententiam possit accusator prosequi accusationem, auditur. ut l. neganda. C. qui accen. nō possit. siue accuset suū accusatorem, siue alium dummodò non faciat in fraudem, ut tardet executionem sententiæ ferendæ. Aut uult accusare ad finem, ut procedatur super ea: & tunc aut suam, aut suorum iniuriam prosequitur, auditur contrā quemlibet, siue de maiori, siue de pari, siue de minori. ut d. l. neganda. si autem suam, uel suorum iniuriam non prosequatur: & tunc aut uult accusare de maiori crimine potest quemlibet siue accusatorē, siue extraneum accusare d. l. neganda. sed in hoc est aduertendum, qđ iste, qui reaccusat, aut reaccusat de maiori: quod quidem si est uerum, & probet, extinguetur ex toto crimen obiectum contrā ipsum nunc reaccusantem: & tunc non solum non auditur, sed imponitur ex toto silentium ipsi primo accusanti super sua accusatione, donec secunda accusatio discutatur. & ex[er]euentu causæ procedatur postea, uel non. iste est casus l. j. C. qui accu. nō possit. aut delictum, de quo fit reaccusatio potest esse tale, qđ ipsum poterit esse & etiam poterit esse crimen primo loco intentatum: & tunc audietur, ut super secundo pariter procedatur, sicut proceditur in crimine, qđ sibi ascribitur. iste est casus d. l. neganda. si autem uult accusare de pari, uel minori: idq; post nomen suū receptū inter reos, nullo modo auditur. ut l. is, qui reus. ff. de pub. iud. siue extraneum accuset, siue suum accusatorem. fallit in uxore obijciente de lenocinio. secundo casu principali nulli dubium est, qđ nisi a legē prohibeatur, pmittitur ei reac-

cusare suum accusatorē, & quemlibet alium, siue de maiori, siue de minori, siue de pari: siue snā, suorumq; iniuriam prosequatur, siue non: etiā ad finem, ut super sua accusatione procedatur: & isto casu, si accusat suum accusatorem, discutitur super utraque: si autē accusat extraneum, tunc quādo libet potest procedere, ut solertior erit. ueruntamē citatis pro uno iudicio. non cogitur cōparere pro alio tertio casu principali post conclusum in causa, & antē sententiam, & quarto casu principali post sententiā: & tunc aut fertur absolutoria, & clarum est, qđ accusatus accusare potest de quolibet crimine: aut fuit condemnatoria, & tunc aut fuit condemnatus de crimine priuato tantū, & per consequēs nō fuit effectus infamis, & potest quēlibet de quouis crimine accusare: aut fuit condemnatus de publico iudicio, & sic est infamis: & tūc aut uult accusare extraneū de nouo, & nullo modo audit de aliquo crimine, nisi pro crimine læsæ maiestatis: aut uult accusare suū accusatorē, & tūc aut per sententiā debet perdere uitam naturalem, & non potest: aut libertatē, & ciuitatem tātū, & potest. hæc sunt uerba Ange. ubi suprā. sed in regno, sunt iura municipalia, quæ obseruantur in regno, ut in ritu incip. item seruat ipsa curia, & in ritu incip. item si quis, uel si qua accusatus. quibus cauetur. qđ accusator nō potest nec ipse, neque mater, neque pater, filij, fratres, nec singuli familiares, nisi eodem die, & ex nouo delicto accusari. & similiter est cap. incip. legislatoris. ubi cauetur, qđ nullatenus accusator potest per accusatum reaccusari, siue de maiori, siue de minori crimine: siue prosequatur suam suorumq; iniuriam,

siue

siue non : sed si querela fieret, præstatu-
 fideiussoria cautio. de stando iuri determinata prima querela. uerū potest accusari de nouo delicto. uerum si ambæ querelæ, procedunt ex eodem fonte, proceditur super utraque. ut refert fuisse decisum in sacro regio consilio Gramma. in de
 41 ciso. liij. ¶ F r s. † Quid si est facta querela à personis prohibitis? an si non opponatur, sit nullum, quicquid fiat? ¶ I v d. Dicis, q̄ non: sed debet opponi, secundum Bart. in l. j. ff. ad Turpi. in §. accusationē. & ibi Alex. & habetur per Alex. in l. eleganter. §. si quis post. ff. de condi. indeb. † Vnum tamen sciendum est in hac materia, quod est principalis, & sicut fundamentum in domo, q̄ negligentibus illis, quorum magis interest, accusare, admittuntur illi, quorū minus interest. ut est Gl. not. in l. senatusconsult. C. qui accus. non poss. & ibi not. Saly. tamen illos, quorum magis interest, pœnitere potest usque ad contestationem litis exclusiue, & admittuntur ad accusandum. ut est text. not. in l. iij. §. item si is, cuius interest. ff. de sepul. uio. ubi optime probatur. & not. Saly. ubi suprà. & Alber. de Rosa. dicit in d. §. item is, cuius interest. q̄ ante contestationem litis non dicitur perfectè ius quæsitum alteri accusanti. ita, q̄ priores per pœnitentiam non admittantur. & de ijs omnibus est text. not. in l. sepulchri. ff. de sepul. uiolat. ubi dicit prius esse admittendos illos, quorū magis interest: & illis cessantibus admitti, quorū minus interest. qui si postea uelint accusare, & reperitur in accusatione processum usque ad condemnationem, uel saltem usque ad contestationem litis inclusiue, secundum Glo. in d. l. sepulchri.

nō debent admitti aliquo modo ad accusandum. & quamuis sint primò citati illi, qui ad accusandum prius debent admitti, quam alius admittatur: tamen dicit Boer. in decis. ccxx. in prima parte nume. 8. q̄ de stylo curiarum quilibet proximior admittitur, usquequò alius magis proximus apparuerit instigans. quæ omnia notes in actu practico: quia habui in sacro Salerni, tempore quo ibi eram iudex, sub die vj. Nouembris. an. 1547. & seruaui, ut suprà.

43 † Et nota, q̄ Boer. in d. decis. ccxx. latè d. scutit, an pater præferatur in accusando de morte filij fratribus, & nepotibus ex ipso filio præiortuo. & plura dicit, tandem uero cōcludit, q̄ pater præfertur, nisi pater colluderet, & componeret cum occisore. uerum si fratres, & nepotes ex filio uoluerint interesse accusationi, & simul concurrerint, tunc admittentur omnes simul de æquitate pro ipsorum interesse. & ibi habetur, an pater remittente admittantur fratres. adde etiam, quòd quilibet tertius potest comparere, & instare, si sua interest. secundum Aymo. Craue. in consil. ccxxx. in
 44 secunda parte. † Et an, & quando pater possit remittere iniuriam factam filio, uide Boer. in d. decis. ccxx. in prima parte. ubi ponit regulam cum pluribus fallentijs. & Iaco. de Bello uis. in sua praxi. cri. in uerbo, q̄ dictus reus. in titu. de iniur. in vij. colum. ubi plenè. & adde, quòd si est facta iniuria filio per coniunctam personam, non potest pater eam remittere: licet alias posset. ut habetur per Ludo. de Roma. in singul. xcij. incip. tu habes. quod & refert & sequitur Marfil. in l. diuus Adrianus. ff. ad l. Pomp.
 45 de par. nume. 2. ¶ F r s. † Qued si filius

si filius alicuius effectus fuerit monachus, & fuerit occisus, qui præferretur in accusando, paterne ipsius, an abbas, seu prior monasterij?
 ¶ **IV D.** Dicas, quòd uterque admititur, pater, & abbas, quilibet pro suo interesse, & remissio unius non obstat alteri quominus agere possit ut habetur per Boer. in deci. xxij. in prima parte per totum. An uerò religiosus iniuriatus remittens iniuriam, possit denum agere contrà iniuriantem nomine monasterij, uide Iaco. de bello uis. in praxi. cri. in titu. de iniur. in uerbo, quòd dictus reus malitiosè in. x. col. ubi tenet,
 46 quòd sic. ¶ **IN QVISITVS.** ¶ An sufficiat habere pacem à maiori parte? ¶ **IV D.** Dicas, quòd sic. ut uoluit Bart. quem sequuntur Docto. in l. iij. §. Caro. ff. de uerbo. ob. & sequitur Boer. in decisio. ccxxj. prima
 47 ta. nume. 3. ¶ **FIS.** ¶ Nunquid socius possit accusare de morte socij in mercatura, uel in aliquo artificio?
 ¶ **IV D.** Dicas, quòd sic. ut dicit Masuer. in sua praxi. cri. in tit. de expensis, inte. & damnis fol. cvij. col. ij. uersi. item propter homicidium refert ac sequitur Nico. Boer. in deci.
 48 ccxxxij. in secunda parte. ¶ Itè solet instari, & accusator falsitatis declaret in qua specie prætendatur falsum & i quo loco, & in qua parte in quo Capy. in deci. lxxix. arguit p. & rādē uero ut sentire, & uō teneatur.
 49 ¶ **IN Q.** ¶ Nunquid ad exigentiam accusati, uel inquisiti teneat iudex inquirens, uel accusator declarare diem commissi criminis? & uidetur dicendum, quòd sic, per doctri. Bar. in. l. ij. §. si quis Ephesi. ff. de eo, & ceriloco. & in. l. is, qui reus uersi. sed quæro cum in accusatione. ff. de publi. iudi. ubi dicit, quòd æquum est, quòd declaretur, ne auferatur reo

defensio, & ut libellus sit talis, per quem reus plenè instruat, an uelit cedere, an uerò contendere, ut. l. j. ff. de eden. & facit pro hoc. l. pen. ff. de interro. actio. ¶ **FIS CV S.** Sed cōtrariam opinionem tenuit Imo. in d. l. is, qui reus motus, quia in. l. libellorum dicitur, quòd non debet cogi accusator apponere diem. Nec obstat. l. pen. ff. de interro. actio, quia illa debet intelligi in casibus in quibus à iure non reperitur facta permissio i specie specificata quia clausula generalis non refertur ad specificata, ut. l. doli clausula. ff. de uerbo. oblig. ¶ **IV D.** ¶ Ego puto opinionem Bar. esse ueriores, & sic, quòd debet declarari, & hoc per id, quòd ipsemet dicit in. d. l. libellorum uersicu. circa tempus in fi. quia accusator propter hoc non grauatur, quia licet cogatur apponere diem, non tamen probare, & si non probat, nō per hoc reus absoluetur, & ita firmat Ange. de Are. in lib. malefi. in uerbo, de anno præsentis, & hāc opinionem dicit Augu. de Arim. in addi. ibi. & Kald. in. l. j. C. de re iudi. & Roma. in. l. Pomponius. §. rei p. duellionis. ff. de acqui. hære. intelligēdo tamē opinionem Imo. in. d. l. is, qui reus procedere, quòd non possit iudex cogere querulantem ad instantiam partis, ut declarat diem, sed ex officio bene potest, & ita intelligat opi. Bar. potest tamen pars implorare officium iudicis, ut declarat dies sed dicit Ange. ubi suprā, & ita demum cogitur apponere diē, si reus exprimat in iudicio diē, in qua uult facere defensiones secundum Saly.
 50 in. l. pen. C. de accu. ¶ **FIS.** ¶ Nunquid accusans aliquem de uoluntate Titij ibidem præsentis, uideatur accusare de mandato Titij? ¶ **IV D.** Dicas, & non secundum Bartol. &

secundum constit. uarietates pœnarum estimando iniuriam, libellus non procederet, ut ad Inghum congerit Rober. Venu. ubi supra nũ. 57.
 56 **F**i s. † Cui competat accusatio de pace rupta, quādo ambo se offenderunt, nec constet, quis primo offenderit? **I**v d. dicas, quod nulli competit in dicto casu, secundum Bart. in l. cum pater. §. libertis in fi. ff. de leg. ij. §. **F**i s. † An accusatio criminalis detur pro leuissima culpa? **I**v d. Dicas, q̄ non, sed bene datur pro dā no dato iniuriosē alicui dolo, uel culpa etiam leui. secundum Bald. in c. iniuria. ij. col. uers. quāro, an sit dā num de pac. iur. fir. quia pro leuissima non competit actio criminalis, secundum Cy. in l. si quis non dicā sapere. C. de epis. & cle. & Bal. d. c.
 58 **I**niuria. **I**n q̄ vi. † An & quando accusator dicatur in euidenti calumnia? **I**v d. Dicas, quod olim eo ipso, quod non probabat, erat in calumnia præsumpta, nisi probaret contrarium, scilicet quod non est in aliqua calumnia, ut quia probat esse famam publicam, uel aliter, secundum Bar. i. l. athletas. §. calumniator. uer. puto autem. ff. de infā. & Felyn. in c. sortis de calumniato, & fm Bar. in l. ij. uers. ulti. no. C. si ser. aut liber. li. x. & Ang. in l. cū qdā. §. qdr. ff. de acq. hære. hodiē aut in regno per cō sti. pœnam calumniae de pœn. cal. cō. calū. istud est correctum, sed tūc quis punitur de calumnia, quando probatur, q̄ fuit accusator in euidenti calumnia, & hoc pbato debet iudex omnino ipsum condemnare ad pœnam calumniae, quæ est similitudo supplicij, alias ipse iudex puniē pœna infamiae, & duarum librarum auri, ut in c. regis Roberti incip. accusatorum tenueritas, & probatur in d. consti. pœnam calumniae punitur

autem hodiē accusator non probas ad pœnam, ad quam se obligauit de probando, ut habetur latius per Afflict. in d. consti. pœnam calumniae.
 59 3. & 4. no. † Vnde in regno dicitur aliquis in euidenti calumnia, quando ex actis apparet, q̄ est in calumnia euidenti, uel apparet ex legitimis præsumptionibus, ut l. licet de lega. j. item dicitur accusator in euidenti calumnia, si accusatus probat, quod accusator dixit, dabo ei magnam brigam. Item dicitur accusator esse in euidenti calumnia, si præt̄ id, quod non probauit suam accusationem, concurrat probatio, q̄ accusator conuersatur cum accusato, uel si cōcurrat prohibitio accusationis à iure. item dicitur in euidenti calumnia in casu posito per consti. incip. pessimam, ut colligit hæc omnia Afflict. in consti. pœnam calumniae. primo not. uers. sic. iuxta
 60 hoc quāro. † Vnum tamen non admitto, quod si accusator diu stetit ad accusandū eius accusatio postea redditur suspecta, & præsimitur esse in dolo, ut consuluit Bal. i. consil. xxxvij. j. lib. incip. quidam tabellio: in fi. instantum, q̄ Marf. in sua praxi. §. diligenter, nume. 201. adducit hæc doctrinam pro indicio faciente iu fauorem reorum, licet in corrupte alleget Bald. in. iij. li. & est in v. lim.
 61 † Et nota, q̄ accusans de insultu debet dicere, q̄ stantem sub protectione Dei, & regis securum Tit. eum Ti. eo. tēpore, & loco aggressus est, ut. not. in consti. fidelium nostrorū, & ibi per Afflict. in. ij. nota. & ideo debent apponi hæc uerba, quod ex tali insultu non solum est offensus ipse insultatus, sed etiam Deus, & rex sub quorum protectione erat ipse offensus, nā rex studet dare securitatem i regno suo, ut plenē cōgerit

Affili. in loco. §. allegato. ¶ IN QVI.

62 ¶ Vtrum inquisitus possit petere, q̄ interrogetur accusator super eo, q̄ excludit delictum? ¶ IV D. Dicat, q̄ sic, ut firmat Albe. de Rōf. in l. ubi-
cunque. ff. de interro. actio. in fi. & ita dicit uidisse practitari, & obine-
ri, & idē potest peti, quōd interro-
getur accusator, an uoluntate sua
accusatus de furto rem accepit, &
an testes produci sunt ei inimici,

63 uel similia. ¶ Vnū tamen non omi-
to, Vos scitis, quōd in regno mulie-
res conjugatz, & uniuersitates pos-
sunt accusare per procuratores cum
speciali mandato, ut cauetur in con-
sti. generalia iura. idēd sciatis, quōd
in mandato de querulando, q̄ sit p̄
mulieres, & uniuersitates, debent ap-
poni omnes illā solennitates, & re-
quisita, quā debent apponi in accu-
satione. aliā mandatum non esset
efficax, ut in indiuiduo cōsultuit Rō-
ma. in consi. lx. incip. mandatum mi-
hi ostensum, & refert, & sequitur
Bern. de Lādr. in addi. ad Angel. de
Are. in li. male. i. uerbo, hāc est quā
dam inquisitio. in addi. incip. locus
& tempus. q̄ est summē notandum

64 quia pauci aduertunt. ¶ Vtērius ad-
uertat, q̄ exceptio, q̄ non potest ac-
cusari, est dilatoria, & debet opponi
ante litem contestatā, & nomen rei
receptum inter reos, alias si non op-
ponatur processus remanebit ualid⁹
ut. l. si maritus. §. prescriptiones. ff.
de adulte. & ita dicit Bar. in l. hos ac-

65 cusare in pri. ff. de accusa. ¶ Et si for-
te procedit ad denunciationem ali-
quorum ad id deputatorum, ut pu-
ta, istorum nunciorum, seu balulorū
curiā, potest opponi, q̄ denunciato-
res ipsi non iurauerant in principio
eorum officiorum, quo casu non de-
bet admitti eorum denuntiatio, iux-
ta doct. Angel. in A. si uacantia. C. de

bonis uacan. & Ang. de Are. in li. ma-
le. in uerbo, necnō ad denuntiatio-
nem. ij. col. in fi. & ibi uide, quā alia
possint opponi aduersus istos denū-
tiatores. ¶ Et est notandum, q̄ si ali-
quis fuit uulneratus à Titio, & con-
tra eum ipse uulneratus fecit queru-
lande simplicibus uulneribus, & ob
id fuit formata inquisitio contra Ti-
tium, & ipse fuit captus, & carcera-
tus, & fuerunt ei datæ defensiones,
& processum fuit ad alios actus, de-
mum, si uulneratus moriatur ex il-
lis uulneribus, non potest procedi
ex illo iudicio intentato, sed debet
absolui obseruatione primi iudiciij
de simplicibus uulneribus, reserua-
to tamen iure procedendi de morte
secuta ad uindictam, & p̄nam cor-
poralem imponendam, & sic ex inte-
gro debet formari inquisitio de mor-
te, ut docet Ang. Are. in li. male. in
uerbo, in platea communi in fi. sed
cogita, si procedit in regno, ubi ac-
cusatore desistente proceditur cum
coadiutore curiā, per capitulum re-
gni incip. Robertus, & c. spectat ad
præsides, & sic nō sequitur abolitio
per mortem querulantis.

¶ Dentur capitula q̄ suffo-
cauit uxorem. Rub.

S Y M M A R I V M.

- 1 Inquisitio debet continere easdem solē-
nitates, quas accusatio.
- 2 Inquisitio non potest alteri committi.
- 3 Pœna corporalis nunquam imponitur
nisi ubi interuenerit dolus, nu. 4. 5. 6.
- 7 Maritus calce percussiens uxorem pœna
mortis puniatur, si illa moriatur ex il-
la percussione, & c. nu. 62.
- 8 Tortura nō habet locum, nisi delictum
scelere

scelere fuerit commissum.

9 Uxor reperta suffocata in lecto niri,
an presumatur a niro interfecta. & nu. 15. 26.

10 Maritus repertus in domo, presumi-
tur occisus ab his qui ibi erant.

11 Mortuus repertus prope domum alicu-
ius, presumitur contra dominum domus.

12 Repertus in loco delicti habet indicium
contra se.

13 Delictum de nocte commissum probatur
per coniecturas.

14 Argumentum a ceteris accidentibus
facit indicium. & nu. 15.

16 Suffocatio quomodo probetur. & nu-
mero. 17.

18 Mors quomodo multipliciter eneniat.

19 Mors subitanea quomodo possit cau-
sari.

20 Condemnari quid quis non possit nisi
sit convictus, aut confessus.

21 Probationes in criminalibus debent
esse luce meridiana clariiores.

22 Indicia debent esse certa, & clara in
genere suo.

23 Probationes debent esse verosimiles.

24 Condemnari non potest quis ex indicijs
indubitatjs.

25 Indicia relinquuntur arbitrio indicis,
& quomodo.

26 Fama an, & quando faciat indicium ad
torturam. et nu. 27. 28. 35. 36. 37.

29 Fama bona in genere probata, tollit
indicium fame publica. & nu. 30.

31 Fama publica, quod quis non commi-
sit delictum, quid operetur. & nu. 32.
33. 34.

38 Sepultura mortuorum quomodo fiat, &
an, si non sit secundum consuetudinem,
inducatur suspicio. & nu. 39.

39 Clandestinitas inducit suspicionem.

40 Maritus non luent mortem uxoris, ha-
bet indicium contra se. & numer. 41.
42. 46. 48.

43 Maritus quantum debeat amare uxorem.

44 Maritus induens se vestibus feminis

max a morte uxoris, habet indicium
contra se.

45 Paupertas excusat maritum, si non se-
pelinit uxorem cum pompis.

47 Coniectura una tollit aliam.

49 Indicia quando sint sufficiencia ad tor-
turam.

50 Indicia purgantur per bonam famam.

51 Indicia facientia pro reo, faciunt, ne
ad torturam non possit deveniri.

52 Coniectura semper est capienda, ut ex-
cludatur delictum.

53 Indicium unum tollitur per aliud.

54 Uxor de sero uisa incolumis, si de ma-
ne mortua sit, presumitur a viro in-
terfecta.

55 Delictum gravissimum est, occidere
uxorem.

56 Iudex non debet servare ordinem intro
in atrocissimis delictis. & nu. 57.

58 Tortura non potest dari indicij non
precedentibus.

59 Defensiones adversus signa suffocationis.

60 Maritus occidens suam uxorem, perdis
ius succedendi.

61 Maritus non adhibens medicos uxori
infirmam, quomodo puniatur.

63 Maritus an possit occidere uxorem in
adulterio deprehensam.

64 Maritus non vindicans mortem uxo-
ris occise, quomodo puniatur.

65 Maritus non potest, nisi modice, & ex
causa, verberare uxorem.

66 Uxor licite recedit a viro, si male ab
eo tractatur.

67 Maritus male tractans uxorem, est
excommunicandus.

68 Maritus tenetur prestare cautionem
uxori, quae recessit ab eo.

69 Maritus non potest contrahere matri-
monium cum ea, quae consensit mori
prioris uxoris.

70 Maritus si male tractat suam uxorem sit
separatio habitationis & thori.

71 Uxor potest agere contra virum iniuste
eam verberantem, actione in factum.

72. *Uxor non tenetur ad virum redire, si ei insidiatur gladio.*

73. *Maritus si uxorem uerberauit baculo taliter, q. sanguis exiit, ex officio non potest procedi.*

74. *Maritus male tractas uxorem, perdit lucra dotis.*

75. *Uxor an possit maritum accusare, q. eam uulnerauit gladio.*

F I S C V S.

SOLET oppositis exceptiōibus peremptoriis, & dilatoriis, & prouiso ipsis non obstantibus fore procedendū ad ulteriora, procedi ad editionem capitulorum: idcirco hunc ordinem seruemus. ego quidem formabo capitula, intentionemq; meā contrā inquisitōs iuribus & auctoritatibus coadiuquo: econtrariō uerō tu inquisite studeas, quæ tibi contraria uidebuntur euacuare: tu autem iudex opiniones iuri consonas approbes, & non iuri consonas reiicias. ¶ I V D. Incipe tu fisco: tu deinde sequere Inquisite: ego autē conabor. pro uiribus meis Deum, & iustitiam præ oculis habendo, per tramites iuris lites uestras dirimere. ¶ F I S. Præmittam præmium, quod solet in principio capitulorū poni: in quo, quo. animo delicta, quæ prætenduntur, per te inquisitū cōmissa sint, enarratur. ¶ C A P I T V L A specialis inquisitionis faciendæ ex officio curiæ, magnifici Straticō ciuitatis Salemi contrā & aduersus Tit. de nounullis criminibus & delictis per eundem cōmissis, & signatē, q. suffocauit uxorem: item, q. fuit leno eiusdē uxoris: item, q. commisit fallitatem: item, q. à pluribus repertus fuit in fragranti crimine: item, q. est notorius delinquens: item, q. cōmisit crimen læsæ maiestatis: item, q. sororem uenenauit: & de aliis, ut in informationib. & actis dictæ curiæ latius continetur instante regio, pcuratore fiscali, & per te per dictam curiam contrā eundem debitorē, & diligente inquiri deberet: & repertum culpabilem condignæ pœnæ puniri, prout iura, sacræq; regni consti. & capitula uolūt & mandant: & in casu semiplenæ probationis prædictum Tit. cogi & compelli iuris & facti remediis oportunitas ad eruendū ab eo de prædictis ueritatem, super quibus oninibus, &c. quæ omnia, &c. & protestatur, &c. non se astringens, &c. & infra particulariter describetur, &c. ¶ Sciendū tamen est, q. illæ solennitates, quæ requiruntur in accusatione, requiruntur etiam in inquisitione. ut plenè per Afflic. in consti. ij. qui. in xij. nota. ¶ Et aduertendum est, q. officiales debent per seipso inquisitiones formare, nec alteri possunt eas faciendas committere. ut habetur in c. regni incipit. item iustitiarj inquisitiones. ¶ I N primis inquirēdū est, q. de anno. 1550. regnantibus, &c. dominante, &c. sub præsidatu, &c. de mense, &c. in loco, &c. dictus Tit. suis iuribus non contentus, sed animo diabolico instigatus, & spiritu nequam ductus, temere, dolose, scelerenter, & appensatē, non aduertens, quā graue scelus sit uxorem suffocare, Lucretiam suā uxorem sub protectione Dei, & Cæsareæ maiestatis cōstitutam, & secum in eodē cubili dormientem, suffocauit: taliter, quod mortua propè ipsum reperta fuit de mane, de qua morte fuit, & est publica uox, & fama inter homines, & per homines dictæ ciuitatis: quod inquirēdū est, &c. q. fuit, &c. incipiendo in pœnā &c. ¶ Cū ministerio ponunt ut illa uerba in

statu: item, q. sororem uenenauit: & de aliis, ut in informationib. & actis dictæ curiæ latius continetur instante regio, pcuratore fiscali, & per te per dictam curiam contrā eundem debitorē, & diligente inquiri deberet: & repertum culpabilem condignæ pœnæ puniri, prout iura, sacræq; regni consti. & capitula uolūt & mandant: & in casu semiplenæ probationis prædictum Tit. cogi & compelli iuris & facti remediis oportunitas ad eruendū ab eo de prædictis ueritatem, super quibus oninibus, &c. quæ omnia, &c. & protestatur, &c. non se astringens, &c. & infra particulariter describetur, &c. ¶ Sciendū tamen est, q. illæ solennitates, quæ requiruntur in accusatione, requiruntur etiam in inquisitione. ut plenè per Afflic. in consti. ij. qui. in xij. nota. ¶ Et aduertendum est, q. officiales debent per seipso inquisitiones formare, nec alteri possunt eas faciendas committere. ut habetur in c. regni incipit. item iustitiarj inquisitiones. ¶ I N primis inquirēdū est, q. de anno. 1550. regnantibus, &c. dominante, &c. sub præsidatu, &c. de mense, &c. in loco, &c. dictus Tit. suis iuribus non contentus, sed animo diabolico instigatus, & spiritu nequam ductus, temere, dolose, scelerenter, & appensatē, non aduertens, quā graue scelus sit uxorem suffocare, Lucretiam suā uxorem sub protectione Dei, & Cæsareæ maiestatis cōstitutam, & secum in eodē cubili dormientem, suffocauit: taliter, quod mortua propè ipsum reperta fuit de mane, de qua morte fuit, & est publica uox, & fama inter homines, & per homines dictæ ciuitatis: quod inquirēdū est, &c. q. fuit, &c. incipiendo in pœnā &c. ¶ Cū ministerio ponunt ut illa uerba in

- ba in capitulo: temerè, dolosè, &c. quia quoties imponenda est pœna corporalis ex delicto, nunquam imponitur, nisi dolus interuenerit, secundum Bart. in l. j. §. j. ff. si quis te li. esse iu. fuer. uerfi. iuxta hoc quæro. & habetur per Afflic. in consti.
- 4 terminū uitæ. ¶ Occidēs em̄ casu, non puniē pœna mortis, ut latè per Marli. in consi. lxxvij. nu. 6. pri. lib. & cōsi. xcj. nu. 15. in ij. lib. & consil. cxxvij. nu. 22. & cōs. cxxvij. nu. 4. in eo. uol. & Per. de Anc. c. cclxxx. iij. & habetur p Affli. in consti. ter-
- 5 minū uitæ. ¶ Et intantū est uerum istud, ut q si quis aliquē occiderit in ludo pugnoriū, uel alio ludo permissō, nō puuiatur pœna mortis, ut latè cōsuluit deci. in cōsi. ix. & cōsi.
- 6 lxxvij. nu. 53. pri. lib. ¶ Itē intantum hoc procedit, ut q si rixantibus Anto. & Beradino, eis se interposuerit ad sedandum rixam uxor B. eamq; percusserit A. propē renes, ac ob id illa abortū fecerit, non puniatur pœna mortis, ut latè habetur p. Signo. de Home. in consi. j. incip. Itatuto. ci-
- 7 uitatis. ¶ Itē intantum est uerum istud, ut debeat apparere, q scienter & dolosè. q si maritus percusserit calce, nō præsūmitur dolus & uolūtas occidendi. & sic si moriatur ex illa p̄uisione, nō debet pœna mortis puniri, ut plenè habetur per Signo. de Hom. in c. lxiiij. Titius calce percussit. & Fran. Are. cōs. cxlvij. uisā consule. in ij. & iij. dubio, uerfi. uenio nūc ad fm. col. pe. & antepe. & Ang. cōsi. xxvij. inci. quidā uictor
- 8 de caltro. ¶ Itē intantū est uerū, ut, nisi appareat delictum sceleratè & appenitate commissum, non habeat locum tortura, ut est tex. unicus & sing. in l. j. §. itē illud, ff. ad Sylle. et uide ad prædi. Boer. in deci. clxiiij. j.
- 9 par. ¶ Nunc uerò ad delictum prin-

cipale condescendendo dicto, q ex hoc solo, q reperta sit uxor in lecto mortua propē maritum, præsūmit occisa ab eo. intantū, q pōt cōdemnari, uel saltem torqueri. et hoc ex pluribus: et primò, arg. tex. in l. fi. C. ad l. Cor. de sicar. et ibi not. per Bal. ubi habetur, q qñ crimen nō pōtest probari per regularem modum pbandi, procedit probatio quodammodo irregularis. & ibi dicit Bald. illam lege esse notandam cōtra ne- cantē suum maritū. et ibi etiam no-

10 Saly. q delictū præsūmitur factū p existentes in domo. si domū sit factū delictū. secūdo probatur p tex. l. si quis in grau. §. si maritus. ff. ad Sylle. et ibi per Lud. Rom. et in l. j. §. si uir, aut uxor, eo. ti. quia si in domo nulli serni sunt, maritus per illū

10 text. fecisse uidetur. ¶ Tertiò, quia nos habemus, q si reperiatur mortuus in domo aliquis homo, resultat indicium contra existentes in domo, ut præsūmatur interfectus ab illis, qui in eā exāt, & ex eo poterūt torqueri: licet non cōdemnari, quia posset esse, q eò aliquis eū sic mortuum portasset, uel ibi interfecisset, quod nō potest dici in casu nostro, secundum Dyn. per illum text. in l. j. §. si quis in uilla. ff. ad Sylle. et ibi Roma. et Moder. argu. tex. l. j. §. si ff. de extr. et in l. j. in fi. ff. de iis qui deie. per quæ iura idem uoluit Paris de Put. in lib. syndi. circa finem. in uerbo, mandauit. colum. v. uerfi. si reperitur corpus. et Angel. in lib. malefi. in uerbo, fama publica. numer. 53. in casu uerò nostro non potest præsūmi, q alius, quā uir interfecerit uxorem: nec q alius illuc eā mortuā detulerit, pōtquā mortua reperta est in lecto. ergo nedum resultat indicium cōtra eū ad torquendum, sestetia ad condemnandum.

- ¶ Quartò, quia ex hoc solo, q̄ quis mortuus reperiatur propè domum alicuius, resultat præsumptio cōtrà dominum domus: secundum Bart. in l. ædiles. ff. de uia pu. Roma. in l. j. §. si quis in uilla. in prin. ff. ad Sylla. de quo plenè per Marc. Anto. Blā. in repeti. l. fin. ff. de q. nume. 298. & ibi habetur, quomodo intelligatur, quanto fortius debet resultare sufficiens probatio contra uirum, in cuius lecto eius uxor est reperta suffo
- 12 cata? ¶ Quintò, quia repertus in loco delicti, & ubi quis iacet occisus, habet indicium contrà se taliter, q̄ poterit torqueri. secundum Angel. in li. male. in uerbo, fama publica. iij. col. uersic. quæro an unum indicium allegat Barto. in l. fur manifestus. ff. de fur. & est indicium propinquum. ut per Barto. in in l. fin. ff. de quæstio. & ibi per Marc. Anto. Blā. nume. 295. cum ergo maritus sit repertus, & reperiatur in eodem lecto, ubi eius uxor mortua iacebat, sequitur, q̄ resultat indicium propinquum, q̄ ipse fecerit: taliter, q̄ sine dubio potest torqueri: in idò fortè
- 13 y condemnari. ¶ Sextò, quia factus in delicto de nocte commissio, & difficilis probatio, quo casu admittitur probatio per coniecturas. l. filiū eū definimus. ff. de iis, qui sunt sui, uel alie. iur. & l. si uicinis. C. de nup. l. consensu. §. super plagis. C. de repul. non omnes. §. à barbaris. ff. de re milita. c. ueniens. ij. in fi. de testi. in talibus enim lex est cōtenta probationibus, quæ haberi possunt, quā uis plenè nō sint, secundum Feder. de Senen. in cnsi. exix. incip. nulli dubium. ubi pro hoc allegat Inno. & Hostien. in c. super eo. quod me. cau. & idem uoluit Bart. in l. si quis ex argentariis. §. pe. ff. de eden. & tales probationes factæ per coniecturas in talibus casibus, dicuntur manifestæ probationes. l. licet. ff. de le. j. l. si qs locuples. ff. de manu. test. & not. Bart. in l. si quando. C. unde uideā enim quæ de nocte sunt, probabiliter ignorantur. ut no. glā in l. si cum exceptione. §. in actione. uersic. ignorantiam. ff. quod me. cau. quā ad hoc allegat Bal. in c. porro. in ti. quæ fuit primā cau. bene. amitte. & plenè per Alex. in cōsi. xliij. alias. clxvj. in ij. lib. & per Soz. in cōsil. 14 liij. in ij. lib. ¶ Septimò, quia à cōter accidentibus uxores solēt per uiros interfici uariis de causis: ergo ipsos uiros resultat indicium, ut per Bal. in l. fi. in fi. ff. de hæredi. insti. & plenè per Marc. Anto. Blā. in repe. l. fi. ff. de quæstio. numer. 257. & 258.
- 15 ¶ Octauò, hoc confirmatur ex notabili consi. Hip. de Marfil. in nu. 5. in pri. lib. ubi in propriis terminis cōtulsit, q̄ si reperta est uxor mortua in lecto mariti, & nō constat eā mortuā morte uioleta, (quia fortè fuit sepulta antequā hoc perueniret in notitiā iudicis) sed constat de fama publica, eā esse mortuā morte uiolenta ab eius uiro, q̄ ob hoc solum potest uir ille torqueri: & sic in indiuiduo casus iste deciditur per eū: tantò magis, q̄ reperta sunt signa suffocationis in uxore reperta mortua hoc procedit, ut in seq. c. patet.
- ¶ Item inquitendū est, qualiter reperta mortua Lucretia uxor dicti Tit. de mane fuit uisa, & recognita à pluribus & diuersis psonis: & qualiter in gutture ipsius fuerūt repta & recognita plura signa suffocationis, & mortis uiolentiæ: & ita uerosimiliter, & cōi iudicio expertorum uidebat. q̄ inquitendū est, & c. quod
- 16 fuit, & c. ¶ Per hoc capitulū p̄prie pbat delictū in genere fore cōmissum, p̄bādo fuisse uisā & recognita signa

signa suffocationis in gutture, uel alijs partibus suæ personæ, & ante omnia hoc debet constare, ut inquisino procedat; & hoc procedit, si hoc apparere potest: alias sufficit probare famam publicā esse, quòd mortua fuit, & quod uolenter per suffocationē, ut dicit Hip. de Marf. in 17 dicto cō. v. † Hæc enim signa in gutture probant suffocationem, sicut dicimus de tortura, quæ probatur per stigmata, & ligaturas, quæ in brachijs apparēt post torturam. argu. l. stigmata & fabri. li. xj. & firmat Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura uerf. quia sæpe ibi, & adde, quia poterit. † I N Q. Prædictis non obstantibus contrariam partem de iure uerriorem esse existimo, quod prædicta sola de per se nedom non sunt sufficiens ad condemnandum, sed minime ad torquendum. & hoc ex pluribus.

18 † Et primo quia licet mors regulariter duobus modis naturaliter contingat: primo propter infirmitatē, quæ multipliciter hominem grauat, ut ait Psalmista in persona humani generis, Psalm. 37. Non est sanitas in carne mea. proprie uerò infirmitas dicitur carnis, quia elementis, & humoribus turbatis caro ipsa afficitur, inficitur, & tandem dissoluitur: adeo autem reperitur caro humana infirma, ut uix reperiatur, qui non ab utero matris aliquam infirmitatem secum ad duxerit, quæ eum frequenter molestat, & tandem perimat, ut indies uidemus. secundo modo mors contingit homini ex senectute. nam dicit Apo. ad Heb. viij. omne quod antiquatur, & senescit prope interitum est, hæc autem senectus plena est miserijs, quæ annunciant domū corporis cito ruiturā. unde Boet. lib. j. de conso. inquit, uenit properata malis inopinata senectus, de quibus ple-

nè Eccle. c. fi. & sæpè ex senio senfus deficit. propter quod dicitur Psalm. lxx. Ne proijcias me in tpe senectutis, cum defecerit uirtus mea, ne derelinquas me. & plene enarrat Guliel. Benedi. i. repeti. c. Raynutius. in uerbo, mortuo testatore. el. j. nu. 9. fol. 94. taliter, quod prima facie horū duorū altero non iterueniēte præsumat, quod sit mortua uxor morte uolenta, & sic resultet iudicium contra uirū, apud quem reperitur mortua, tñ et alio modo pōt contingere mors naturaliter, ex improuiso casu, & subitaneo. iuxta illud Eccle. c. 9. Nescit homo finem suum, sed sicut capiuntur pisces hamo, & aues laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tpe malo. s. impræmeditate, & præter intentionē, uarijs autē modis & causis uenit mors subitanea, & ex improuiso hominibus æqualiter, infirmis senibus, iuuenibus, & non infirmis, ut multis exēplis probat Guliel. Bene. in c. Ray. extrā. de test. in uerbo, mortuo test. el. pri. mu. 9. cū pluribus sequentibus, mors enim subitanea uarijs ex causis solet euenire, aliquando propter nimiam latitiā, aliquando propter nimium dolorē, & cordis tristitiā, & alijs de causis, ut recitat Valer. lib. 9. in titu. de mor. non uul. † Item mors subitanea potest euenire ex nimio cibo, & nimis abundanti cœna secundum Galenum in lib. pri. accusa. mor. aut ut alij uertunt, de differen. morbo. & idem Galen. in initio primi libri scribit, temperantiam siue symmetriam calidi, & frigidi, sicci & humiditatis naturalem esse sanitatem, præferim similitudinem partium, quam Aristoteles in tertia quæstio. encyclica primæ sectionis definit, secundam ualitudinem mediocritatem quandā esse. quocirca tradit Plato in Timæo,

mzo, corpus nostrum ijs quatuor qualitatibus constare, sicco, humido, frigido, calido: ut quod sit compactum ex terra, aqua, aere, & igne: quibus cum unū plus equo aut excedit, aut deficit, flaccescit corpus, & in ægritudinem labitur, & ita medicocritate, ac temperamento de corporibus sublato mutationes variaz, morbi, corruptiones propè infinitæ irroborant, atque inualescunt. Cuius Platonice sententiæ testimonium citat Galen. in lib. de ele. sed & Alcmeon quoque scribit, sanitatem isonomia contineri, hoc est æquabilitate potentiarum quarundam, videlicet: humidi, calidi: sicci, frigidi: amari, dulcis: & id genus aliorum. & si monarchia in ijs aliqua se ostentaret, confestim oriri morbos, deinde quoque mortem consequi, ut retulit Plutarch. in libro postremo de placitis Philosophorum e. quoque postremo. præterea Aristoteles in primo omnium problemate inquit: quare magnæ exuperantiæ pestilentes sunt? quoniam aut excessum, aut defectum faciunt: quæ quidem re morbum consistere certum est. uidentur enim eum, qui supra modum bibit, aut comedit, crapula & ebrietate perire, contrà, qui nihil bibit, & comedit, aut minimum edit, marcescere, & in phthisim, hoc est tabem, iucideri. eodem modo, qui non dormit, aut qui minimum, necesse est morbo perire. aliàs infinitas auctoritates medicinz ad hoc uide per And. Tiraquel. an tracta. de nobilita. capitu. 31. nume. 367. cum pluribus sequentibus. & nume. 405. & hoc maxime procedit, si forte probaretur, quoddam dicta eius uxor de sero comedit uarios & diuersos cibos. quia ait Phil. lib. xj. cap. 53. quod cibis uti-

litimus simplex est aceruatio saporum pestifera, & condimenta perniciosiora. & Galenus in commentario Hippocratis de uictu. ratione in morbis acutis, tradit aliorum auctoritate ciborum uarietatem, præsertim uerò ubi uarijs constant facultatibus esse! no centissimâ, utpote quæ ingesta ipsa probè concoqui prohibeat, & in lib. de iuuamentis membrorum capi. 4. scribit, res compositas ex multis rebus uelocioris esse corruptionis, quàm ex paucis compositas. & alias infinitas auctoritates de hoc uide per And. Tiraquel. in tracta. de nobilita. capitu. 31. n. 452. fol. 191. & sic ex eis cõcluditur, quoddam cum uxor potuerit ab improviso alia morte, quàm uiolenta, etiam naturali mori, etiam si repariatur mortua apud maritum, non sit concludens probatio, ut possit maritus cõdemnari. ¶ Secundo hoc probatur, quia cautum est in iure, quoddam nunquam quis condemnatur, nisi sit testibus conuictus, uel ore proprio confessus. uulgata l. qui sententiam. C. de pœn. in casu uero proposito neutrum istorum interuenit, ergo potest habere locum
21. condemnatio. ¶ Terriò quia in criminalibus probationes debent esse luce meridiana clariores. l. fin. C. de prob. & ibi Doct. & per. Spe. in titu. de iura. dela. uers. secundum est & de teste. §. ij. uers. quid si criminaliter. & de probat. §. primo. post uersicu. ultimo. quaritur. & Paul. de Castro, in consilio 199. incipien. uisa inquisitione. item probationes debent esse concludentes l. matrem. & ibi Bald. C. de probationibus. & l. non hoc. C. unde cõgna. & debent esse concludentes de necessitate, & non per possibile. l. ad probationem. ij. & ibi Bald. C. de probat.

- probat. uersic. ex quo uo. in casu uero nostro nulli dubium est, q non sunt probationes luce meridiana clariores, & concludentes, ut patet ad sensum, ergo dicere, quòd habeat locum condemnatio, ridiculum est.
- 22 † Quarto probatur, q nec etià potest torqueri, nam habemus, q indicia debent esse in genere suo clara, & talia quæ de iure subsistant secundum Bald. in cons. cccxix. incip. uerba inquisitionis. ij. col. in iij. uol. & habetur per Marf. in con. lxxxviii. incip. in causa inquisitionis formare. nume. 2. in casu uero nostro nō uideo indicia tam clara, & de iure subsistentia, quòd maritus suffocauerit uxorem. quia, ut dixi, potest mors cōtingere etià naturaliter ab
- 23 improviso. † Quinto probatur, quia probationes debent esse uerosimiles, aliàs ei non est standum. secundum Bald. in l. si. in fin. C. de eden. & Inno. in c. auditis. de p̄scriptio. & per Marf. in con. c. j. incip. in p̄missa causa accusationis. nu. 23. hic autem nō est uerosimile, nec est credendum, q uir debuisset. & uoluisset occidere uxorem propriam, nō probata aliqua iusta causa, ex qua potuisset moueri, cum uir cum uxore sit una caro, unum corpus, & una anima. nam facta est uxor de costa uiri, non ex pede, ne esse uideretur ad seruitutem subiicienda: ut dicit princeps sententiarum Lombardus hb. ij. distinctio. xviii. & ibi Doctor theologi. ergo nullatenus est dicendum, q ex hoc solo, quòd dixisti, uir possit condemnari, uel torqueri.
- 24 † Sexto probatur, quia dato & concessò, & quòd hoc solum, quòd dixi, fuisset indicium indubitatum, & p̄sumptio uiolenta, quòd maritus uerò & certitudinarie suffocasset uxorem, non tamen ex p̄sumptione uiolenta, & indicij indubitatis potest quis criminaliter damnari, s̄m Gandin. trac. suo malef. sub rubr. de p̄sumptio. & indi. indu. & Paul. de Cast. in consil. cxcvii. incip. uis in inquisitione. in ult. col. in principi. & Barth. Cæpol. in consil. vj. incip. ueritas. in iij. col. & Angel. in l. ij. ff. de furt. & late per Marf. in consil. xcvj. nu. 10. ergo i casu nostro quāto magis non est uerum, quòd habeat locum condemnatio, cum nullibi reperitur, q resulcet indicium indubitatum, quòd maritus suffocasset uxorem.
- 25 † Septimò probatur, quòd nec potest habere locum tortura, cum liceat relinqui iudicij arbitrio, quæ indicia sint sufficientia ad torturam, & quæ non, tamē tale arbitrium debet esse iuri, & æquitati consonum; seu congruum. aliàs si ex ceruice sua procederet, non ualeret, quòd ageret. secundum Ludouic. Roma. in consil. cccxxvj. incip. quæstio est, nunquid in pen. col. ubi p̄ hoc allegat Glos. in l. eas causas. ff. de condi. & demon. & hoc etià uoluit Bald. in dispu. sua. incip. statuto cauetur, quòd fenerator in ult. colum. arg. l. codicillis. §. si. ff. de legat. ij. & idē etiam dixit dom. Alex. in consil. suo xxj. incip. uis uerbis. pe. col. & per Marf. in consil. viij. nu. 25. & in consil. xv. nume. 17. & consil. 24. nu. 11. & consil. lxiij. nume. 16. dicere enim, quòd sola intentio uxoris mortue p̄cens maritum in lecto, sit indicium ad torturam non est iuri consonum; maximè, quia poterit esse, quòd alia morte, quàm uiolenta, sit mortua, ut supra latè dictum est, ergo non potest ad torturam procedi ex eo solo indicio alijs non concurrentibus. † Ite v. x. † Audiui iam altercationes uestras, & sequor opinionem inquisiti, & eam puto uerorem.

rem, quòd alijs adminiculis nō con-
currentibus contra maritum nō ha-
bet locum condemnatio, nec tortu-
ra, ut in proprijs terminis consuluit
Bald. in cōsil. ccliiij. in secundo li.
et plene per Boer. in deci. 261. per
totam. in ij. par. ubi inter cetera al-
legat d. cōsil. Bal. licet incorrupte,
dum ipsum alleg. in cōf. 122. in pri.
lib. quare dñe fisci, si alia nō habes,
est locus libetationi sub fideiussoria
cautione. ¶ **F i s.** Vtique alia cōcur-
runt, uidelicet: **I t e m** inquirendū
est, q̄ statim ac dicta Lucretia fuit
inuenta et reperta mortuā in dicto
lecto, insurrexit publi. uox et fama,
publicum notōrium. et manifestū
non quidem à maleuolis, sed fide
dignis, non sentel tantum, sed plu-
ries in pluribus & diuersis partib. q̄
dicta Lucretia fuit mortua, et uiolē-
ter suffocata ab eius marito, quod
28 inquirendum est, & c. quod fuit. ¶ **F a-**
m a & m omnes in ca. qualiter & quā-
do. de accu. el. ij. & in l. de minore. §.
plurimum, quoque. ff. de quæstio. fa-
cit indicium ad torturam, & sic nul-
li dubium est, quòd maritus potest
torqueri, saltem ex istis supradictis.
¶ **I N Q U I S I T V S.** Ego autem dico,
quòd nequaquā potest protedi ad
torturam, etiam concurrente fa-
ma ex pluribus. & primò præsuppo-
nendo, q̄ non est probata, ut decet.
nam testes non deponentes, nec no-
minantes saltem duos, a quibus au-
dierunt dici non probant, nec con-
cludunt famam. ¶ **m** Innocen. in ca.
qualiter, & quando. ij. de accus. Bar.
in d. §. plurimum quoque. Abb. in ca.
cum causam de testi. item præsup-
ponendo, quòd non concludant tes-
tes audiuisse dici a maiori parte po-
puli castri, uel uillæ, ubi delictum
est commissum, ut requiritur ad pro-
bationem famæ. secundum Barto.

in d. §. plurimum. & ibi plene. Marfil.
et Bald. in rub. C. de probat. et An-
ge. in l. quid ergo. §. quantū. ff. de ijs
qui not. infam. item præsupponendo,
quòd testes nō exprimant causam,
propter quā fama ipsa sit orta, utpu-
ta, ex tali inimicitia, ex inihiis & in-
iurie, uel alia cōstituti causa. secun-
dum Barto. in d. §. plurimum, et Saly.
in l. ea quidem. C. de accusat. Abb.
alij omnes in cap. ueniens. de testi.
Item præsupponendo, quòd sit or-
ta post inquisitionem formatā, uel
post carcerationem, quò casu nul-
lum indicium resultat, ut cōsuluit
Pet. de Anch. in cōsil. cclij. incip.
in quæstione presbyteri. & Grā. uo-
to. 34. n. 3. per totum. & nu. 14. Imo
si bene inspiciantur doctōres loque-
tes de hoc, & maxime. Bart. in d. §.
plurimum, dum dicit ibi, an uerifi-
catis omnibus istis adhuc fama fa-
ciat sufficiens indicium, & dicit de-
bere considerari illa indicia, & illas
præsumptiones, ex quibus fama tra-
xit originem, qualiter uigeat, & sic
secundū qualitates traditas docet fa-
cere indicium, & sic ex eius uerbis
Docto. dicūt firmam cōclusionem
non dari. unde Bal. in l. milites. col.
pri. C. de quæstio. & Cy. in l. fin. eo.
titu. & Imo. in l. fin. ff. de hære. iustit.
& omnes alij, quos refert Iaso. in l.
admonendi. nu. 252. dicunt famam
nō facere indicium, & q̄ ista est cōis
opinio. & ita firmat Marfil. in §. plu-
rium. plures doctōres allegās, & ibi
limitat hanc cōmunem conclusio-
nem, ut non procedat in uehemen-
ti famā, licet ex mēte omniū Doc-
tōrū dici, q̄ faciat indicium, sed
non sufficiens, ut puta, si testes po-
nant, ut supra dixi, exemplum, duo
testes deponunt Titium occidisse
Sempropiū propter inimicitia, quæ
erat inter eos, quia aspirabāt ad eā-
dem

dem dignitatē, uel ob aliam causam
 consimilem; & q̄ de hoc est fama à
 maiore parte populi: tūc tales testes
 deponentes de fama, & exprimētes
 causam faciunt indicium, quāuis de
 causa non deponent. nisi ex auditu;
 sed non est habile indicium, nisi si ex
 post facto fuerint probata causa ex
 pressa p̄ testes: ut est inimicitia, uel
 alia consimilis. hoc casu uerum est,
 quòd erit sufficiens indicium ad cor
 turam. & hoc modo intelligunt uer
 ba Docto. loquentium in hac mate
 ria. & uide Blan. in repet. l. fin. ff. de
 quæstio. nume. 311. & 312. & Gram.
 consi. xliij. per totum. & Fran. Bru. in
 tra. de indic. & form. iij. quæstio. pri
 ma p̄ partis, nu. 32. ¶ Secundo princi
 paliter tollitur istud indicium præ
 supponendo, quòd sit probatum de
 bona fama in genere. fm̄ Bal. in l. ea
 quidē. C. de accu. §. pen. uersic. itē
 quæstio, an infamatus. nisi indicium fa
 mæ probaretur: & coadiuuaretur ex
 terioribus præsumptionibus, & con
 iecturis ualidioribus, isto. n. casu nō
 tolleretur, ut consuluuit Veronen. cō
 si. xxxviij. nu. 42. ¶ Imò nos habem
 us, q̄ ubi contrā inquisitionem extra
 ret unum indicium tantum, proban
 do bonam famam, elidatur illud in
 dicium. fm̄ Bal. in l. si. ult. col. C. de
 probat. refert & sequitur Alex. in l.
 fin. in iij. apostilla. ff. de quæstio, & in
 consi. xc. inci. uiso themate antescr
 ipto. pe. col. iij. uolu. & Catal. in trac.
 syndi. nu. 142. incip. adde quia sæpē.
 & Deci. cons. clxxxix. pen. col. & ibi
 allegat Bal. in l. j. in fi. C. loca. ¶ Itē
 tollitur illud indicium præsupponē
 do, q̄ sit probatum, esse famā publi
 cam, q̄ dictus maritus non suffoca
 uit uxorem; sed q̄ mortua sit natu
 raliter: ut dicit Bar. in d. §. plurium.
 & sequitur ibi Marf. nu. 52. & tunc
 dicitur probata esse negatiua, nō af

firmatiua uidelicet, q̄ publica uox
 & fama est, Titium non fecisse. alle
 gat, quæ habentur in l. arbit. ff. de
 probatio. ¶ Et si per curiam proba
 tum est de fama affirmatiue, quòd
 maritus suffocauit uxorem, & per
 maritum est probata fama negatiua
 q̄ non suffocauit, tunc standum est
 testibus digniorib. & si testes essent
 æquales, statim illi probationi famæ
 quæ processit ex uerosimilioribus
 p̄sumptionibus. fm̄ Bar. ubi suprā.
 allegat in arg. l. ob carnē. ff. de testi.
 in fin. cum sua Glo. & per Mar. in d.
 §. plurium. nu. 53. ¶ Imò plus dico,
 quòd si per curiam probaretur fa
 ma publica maritum commississe de
 lictum, & quòd statim orta fuit hæc
 fama, & maritus probauerit, famam
 publicam esse, maritum non cōmis
 sisse delictum in uxorem, & q̄ illa fa
 ma orta fuit post delictum commiss
 sum illinc ad duos, uel tres menses,
 uel ultra: hæc ultima fama præuale
 bit. secundum Bar. ibi allegat casum
 in l. ij. circa prin. ff. quis or. i. bon. po.
 ser. & sequitur Marf. ibi nume. 54.
 ¶ Item ulterius est sciendum, quòd
 si probata est fama affirmatiua in ca
 stro, ubi est delictum commissum: &
 negatiua in ciuitate: tunc si qualita
 tes testium, & causæ, ex quibus fa
 ma processit, sunt æquales, tales p
 probationes sibi inuicem derogāt. adeò
 ut neutri fides adhibenda sit. arg. d.
 l. ob carnē. in fi. & l. scripturæ. C. de
 fide instru. & c. licet. de proba. & se
 quitur Marf. in d. §. plurium. nume.
 54. & ibi Bar. sed si essent inæquales;
 illis stabitur, in quibus concurrunt
 meliores & ualidiores causæ, & me
 liores testes. ¶ Itē tollitur istud in
 dicium famæ, præsupponēdo q̄ sit
 probatum, q̄ habuit ortū & princi
 pium ab inimicis maleuolis, offen
 so, uel affinis offensi: quia tunc nō
 resultat

resultat aliquod indicium, cum fama
debeat habere ortum à fide. dignis
personis, nō autem à maleuolis, uel
suspectis. fm Bar. in d. §. plurium. &
ibi Marf. nume. 44. hoc autem pote
rit constare probando, qđ commissio
delicto affines offensi, uel ipse offen
sus, inimici, & maleuoli inquisiti in
pluribus & diuersis partibus ciuita
36 tis id dixerunt. ¶ Item tollit istud
indiciū præsупponendo esse pro
batas causas, ex quibus fama pces
sit, uidelicet, causa inimicitia, uel rā
coris, si ex aduerso probetur fuisse
factam reconciliationem inter eos,
& niniā amicitiam, & amorē usq;
ad ultimum uitæ spiritū uxoris fuis
se inter eam & maritum. per hęc e
nim tollitur indicium rācoris & ini
micitia. fm Bar. in l. iij. §. si ff. de ad.
37 lega. §. l. v. d. ¶ Vtique licet pro par
te fisci sit bene fundata intentio cu
ria, tamē pro parte inquisiti melius
resoluuntur obiecta. & de hac fama
uīde ad plenum per Marf. in consil.
xviiij. nu. 40. j. li. & cōs. xlviij. nu. xx.
& consil. xxij. nu. 20. & consil. xx. nu.
21. et cōs. 76. n. 20. et cōs. 88. n. 12. & 31
n. 4. et cōs. 3. n. 5. & cōs. 49. n. 65. & cōs.
nu. 67. & Philip. Dec. in cōs. xxxv. j.
col. iij. & cōs. lvij. co. j. & cōs. cxxxij.
col. iij. & consil. cclxxij. nu. 4. Laure.
Calca. in consil. lxxvj. nu. 29. & cōs. ij.
nu. 6. Gemina. consil. lix. Franc. Arc.
in consil. xij. ibi, an fama in crimina
libus cum uno teste sine alijs admi
niculis plenē pbet. & consil. lxxij.
ibi, si fama non debet certum aucto
ritatē, an præbeat iustam causam iu
dici inquirendi. & in consil. ciiij. ibi,
an probetur fama, si testes dicant, qđ
audiuerunt à pluribus, & plurib. &
in consil. cxxij. ibi an testes in proba
tione famæ debeāt reddere causam
sui dicti, etiam nō interrogati. &
Bal. in cōs. cxlj. in iij. par. p. totū &

in consil. cccij. in v. par. nu. 5. ibi quæ
sit fama publica, & an faciat indicium
& consil. cclij. in v. par. nume. j. ibi,
quid requiratur ad probandam fa
mam. & consil. lxxviij. in v. par. nu. 2.
ibi, an probatio bonæ famæ præua
leat probationi malæ famæ. & consil.
ccccxlvij. i. v. par. nu. 5. & 10. ibi, quā
liter probetur, & quis sit famæ effe
ctus. & consil. cccclxxij. in v. par. nu
me. 3. ibi, quomodo probetur fama.
& consil. cxcv. in j. par. nu. 2. & cōs.
ccccv. in j. par. nu. 3. ibi, an possit pro
bati per duos testes. & consil. ccccvj.
j. par. nu. 2. ibi, an testes singulares
probent famam. & consil. cpeclxxij.
in iij. par. nu. 6. ibi, quando sufficiat
ad torturam. & consil. lxxvij. in iij.
par. nu. 9. & consil. lxxvij. in iij. par.
nu. 1. ibi, an dicatur indicium certū,
ut possit ad torturā deueniri. & cōs.
cclxxvj. in iij. par. nu. 1. & cōs. cxxij.
in iij. par. nu. 4. & cōs. cccclxv. in iij.
par. nu. 9. & consil. x. in iij. par. nu. 5.
Alex. in consil. xviii. incip. in causa
appellationis. iij. uol. n. 8. 9. ibi, quo
modo probetur fama. et cōs. cxxxv.
iij. nu. 67. in vj. uolu ibi, quomodo
probetur. & consil. el. nu. 18. & consil.
clxxij. nu. 7. in vj. lib. & in consil. c. j.
vj. lib. & in consil. ij. nume. 16. in vj.
lib. & in consil. lvij. num. 7. in vj. lib.
& consil. xxxiii. nume. 6. in vj. lib. &
consil. lvij. num. 3. in vj. lib. & consil.
cxxxij. nume. 3. in vj. lib. & consil. xv
vij. lib. ibi, quomodo probetur. &
consil. clxxiiij. in vj. lib. num. 1. &
ibi, unde probetur fama, si testes di
cant à multis audiuisse dici. & ibi, si
est probata fama affirmatiuē & ne
gatiuē, quæ præualeat. nume. 14. &
Yeronē. consil. xxxviii. num. 43. ibi,
an fama in genere tollat diffamatio
nem in specie de delicto. Aymo. Cra
ue. in consil. xlv. numer. 6. j. lib. ibi,
an sufficiat ad torturam. & consil.
xviiiij.

xcviii. nume. i. ibi, an bona fama.
inquisiti tollat suspiciones existentes
contrà eum. & consi. clj. co. libr.
& consi. lxxxvii. nume. i. 3. ibi, an fa-
ma excuset impetrantem beneficiū
uiuentis, quando fama erat de mor-
te. et consi. xlj. ibi, à quibus debet ha-
bere originem. et consi. cxlv. eo. lib.
ibi, an bona fama tollat suspiciones
contrà eum. et consi. clxxxii. ibi, an
plenè probet, ubi agitur de modico
præiudicio. Stephau. Bertran. consi.
xlj. nume. 6. in j. par. ibi, quomodo
probetur et consi. xxxvij. num. 11.
1j. lib. ibi, si est probata fama affirma-
tiua et negatiua, quæ præualeat. et
consil. xxvj. numer. 12. in ij. par. et
cōsil. clxxxiiij. ij. par. ibi, quomodo
probetur. et consil. lxj. numer. 6. in
1j. par. ibi, an. faciat indicium, et qua-
liter si probanda. Philip. Cor. in con-
sil. cxxxij. nume. 14. in 1j. lib. ibi, qua-
liter probanda. et consi. lxxxiiij. j. li.
nume. 7. ibi, an probetur per testes
dicentes audiuisse dici ab omnibus.
et consi. cxcviiij. nume. 2. in. ij. lib. et
consi. xlvj. nume. 16. in iij. lib. et cō-
si. lxij. nume. 23. in. j. lib. ibi, quomo-
do probetur. et consi. cccxxxix. num.
4. in j. lib. ibi, q̄ debet habere ortum
ex causis probabilibus. et consi. xxx.
nu. 10. in ij. li. et consi. lxxvij. nu. 11.
1j. lib. ibi, quomodo probetur et cōs.
x. nu. 6. in iij. li. ibi, q̄ debet habere
ortum ex probabili causa. et consil.
cxxxvii. nu. 11. in iiii. li. ibi, quomo-
do probetur. et consi. cxcviii. nu. 11.
in ii. li. et consi. xxxi. nu. 10. in ii. li. et
con. xxiii. nu. 9. in ii. li. ibi, quomodo
debet probari famam esse, mulierē
esse meretricē. et consi. xxxiiii. num.
12. in ii. li. ibi, q̄ probatur testibus
singularibus. et consi. ccxx. nu. 12. in
iii. li. ibi, q̄ fama non probat lauda-
bilem alicuius uitam, sed alias pro-
bationes cōadiuuat. et cōs. ccxlvii;

nu. 24. in ii. li. et cōs. cxcviii. nu. 16. i
ii. li. ibi, q̄ attēdit famæ origo. et q̄s.
lxxviii. nu. 4. i. ii. li. ibi, q̄ nō sufficit, q̄
testes dicāt, q̄ populus ita dicat, sed
q̄ maior pars populi separatim ita
fateatur. Io. Mill. in prac. cri. nu. 162
fol. xii. ibi q̄ fama maleficii sufficit
ad inquirendum. et nu. 31. fol. xx. ibi;
q̄ probatur duobus testibus. Guid.
Pa. in deci. ccc. ibi, quos effectus
operetur. et Cappe. Tolosa. in deci.
cclxxix. ibi, quomodo probetur. et
Abbas in cōsil. lxxxi. nu. 1. ibi, fama
cum aliis adminiculis sufficit ad pro-
bandum quem usurariū manifestū.
et Afflic. in cōstit. pessimam. in viii.
no. ibi, an accusator, qui probauit fa-
mam publicam, excusetur à calum-
nia. et i cōsti. humanitate i. v. no. ibi,
an sola fama sufficiat ad carcemandū
qn̄ quis fuit sub fideiussorib. libera-
tus, et an faciat indicium ad torturam
et ibi, quomodo probetur. et Gram.
in deci. xxxiiij. nu. 52. et deci. xlii. n.
12. et de iis hætenus, quare uideas
Fisce, si alia habes contrà maritum.
¶ F. s. Alia et illa quidem urgentio-
ra habeo, uidelicet. ¶ I. t. e. m. inquire-
dum est, qualiter mortua dicta Lu-
cretia dictus T. eam de nocte clam et
occulte sepeliri fecit absque solen-
nitatibus, exequiis, et pompis fune-
ralibus, quæ cōmuniter fieri et adhi-
beri solent funeribus eiusdem quali-
tatis et facultatis, et quomodo casta
d. Tit. absq; plāctu et ululatu fuit
quod inquirendum est, etc. qđ fuit,
38 &c. ¶ Clarum est, q̄ sepultura eccle-
siastica sit cum psalmis et orationi-
bus. xxiii. q. v. c. placuit iii. q. ii. cap.
quest. 8. item quare. et c. abolendz.
de sepul. et Car. in cle. ii. xxv. q. eo.
tit. et in tradenda sepultura attendit
cōsuetudo loci, ut habet p̄ Gul. Be-
ne. i c. Ray. e. de testa. i uerbo, mor-
tuo testator. in pri. nu. 53. ubi multa
de hoc.

de hoc. fol. xcviij. & quotiescunque non sit id, quod consuetum est fieri, dicitur clam fieri. fm Bar. in l. ij. §. si na. ff. ui bo. raptio. item id quod sit si ne debita solennitate, dicitur clâdestinum. secundum eundem Bar. in l. si. ff. de ri. nup. & in l. ij. uer. & sic no.

39 C. d. ijs, qui ex pub. ratio. li. x. §. Sed sic est, q̄ clandestinitas inducit suspicionem. vt no. per Gl. l. j. C. de in ter. ma. & extrâ, de cland. despon. p totum. & per Philip. Cor. in cōf. lxj. nu. 2. in iij. li. ergo resultat indicium cōtrâ maritum sepelientem uxore clam non seruatis consuetudinibus loci, q̄ ipse eā occidit. imò abscondens mortem alicuius punit, & magna insurgit suspicio cōtrâ eum, ut habetur p Boer. in decis. cclxxxvij. in secunda par. per totum. uide multa ad confirmationem huius dicti p Mars. in rubrica de sicar. n. 4. cū seq.

40 ¶ Præterea iurgit alia suspicio cōtrâ maritum, si mortem suæ uxoris non lugeat, nec seruat consuetudinē patriæ circa luctum. quod probatur, quit plâctus est signum magni amoris, ut habetur in Euangelio Ioā. ca. xj. ibi: lachrimatus est Iesus. non lachrimare, nec lugere mortem uxoris, est signum odij, & inducit suspicionem cōtrâ maritum. hinc uide mus, quod uxores non seruantes cōsuetudinem luctus maritorū defunctorum, & nubentes intrâ annū efficiuntur infames, & puniuntur pœna iuris positiui: & ultrâ hoc perdunt gloriam matrimonialē pudoris, cū hic actus non sit laudabilis, nec sine rubore faciei detergentis maculam cordis. fm Bal. in proœ. decr. col. iij. in uerbo, pudicos. & habetur per Ti raque. in tract. de legi. conu. in viij. nu. 3. & plenē p Gul. Bene. in repe. c. Rayautius. in uerbo, qui cum alia matrimonium contraxit. nume. 36.

uerfi. x. in tertia parte. hinc etiam uidemus: quod seruatio uiduitatis, est signum amoris, ut plenē habetur p eundem Guliel. Benè. i. d. uerbo. nu. cix. ergo non seruans, exhibet signū se non amare. hinc etiam uidemus, q̄ uiduæ debēt flere, & uestir se fm morem regionis, ut per eundē Gul. Bene. ubi suprâ. nu. 177. ubi multa de uestibus lugubribus, & plura de pertinentibus ad uiduas. uide dici. si fueris Romæ Romano uiuito more. c. illa. xij. dist. & melius in c. si q̄ uiro rō. xxx. dist. hic Pau. apo. ad Ro ma. xij. inquit gaudete cum gauden tibus, & flete cum flentibus. & im possible est, q̄ maritus non lugeat, & non sit tristis ob mortem uxoris. iuxtrâ illud Dominicum dictum, ca ro i firma est, sed spiritus promptus. maximē: quia uir & uxor sunt una caro, & unus debet lugere de morte alterius. fm morem regionis, ut per eundem Guliel. Bene. ubi suprâ. nu. 184. & tantò magis est indicium cōtrâ maritū, id quod capitulat. quia concurret etiam id, quod in sequēti capitulo dici, uidelicet.

¶ I T E M inquirendum est, qualiter mortua dicta Lucretia, illicò uel pa rum pōst fuit uisus d. T. ridere, & cū magna lætitiā, & gaudiō conuersari in festiuitatibus, & iocis, & gaudijs, induēdo se festiuis uestib. demonstrādo itrinsec⁹ & extri sec⁹ se nullū dolōre habere de dicta eius. uxore, sed potius ingens gaudium & lætitiā, qđ inquirendū est, & c. qđ fuit, & c.

41 ¶ Maritus, ut dixi, tenetur lugere mortem uxoris, & econtrâ, iuxtrâ illud Ouidij in li. de ponto. læta quidem lætis cecini, cano tristia tristis, conueniens operi tempus utrique suum. Est enim conueniens extraneis personis lugere alicuius uxorem. est certē igitur & ipsi maritō, imò

imò est opus charitatis dolere de aduersis proximi: & e contra est peccatum mortale gaudere de aduersis, & dolere de prosperis: quanto magis de marito in uxorem, qui debet esse particeps infortunij uxoris. l. si cum dotē. §. si maritus. & ibi Alex. ff. sol. mat. per Afili. in proœ. consti. in vj. no. & in cōsti. iusticiarij per prouincias. in tertio notat, & per Alber. de Rosa. in l. cum tale. ff. de condi. & de monstra. nume. 3. ergo sequitur de necessitare, quod si contrarium sit per ipsum maritum, insurgit non modica suspicio contra eum.

42 † Nam nemo sani capitis dicet uiros non lugentes mortem uxorum, sed magis gaudentes, & ridentes, se stuiusq; uestibus se induentes, non esse grauandos suspicione, eos odio persecutos fuisse eas, & aliquid triste aduersus eas esse machinatos. amor enim uel odiū ex coniecturis perpenditur, ut habetur per Cor. in consil. clxj. nu. 13. in ij. lib. qui enim amat, figurā, imaginē, & faciē eius, quem amat, suo imprimit atque insculpit animo. fit itaq; amantis animus tanquā speculum quoddam, in quo amati reluceat imago: ut habetur per Tiraq. de legi. cōnu. 13. l. nume. 23. ex istis ergo exterioribus cognoscuntur interiora. secundū Bar. Soc. consi. cxxxj. incip. in præsenti. uersi. præterea cum ratio. circa prima par. Bal. in l. is qui. §. di. uis. de tuto. & cura. & i l. si ex plagijs. ff. ad leg. Aquil. & Signo. de Ho. consi. 96.

43 † Et si uis uidere copiosissime quantum uir debeat amare uxorem, uide Guliel. Bene. in rēper. c. Raynurius. in uerbo, cuidam Pet. tradiderunt. nu. 75. cum pluribus sequētib; . ex quibus colligetur, an oriatur suspicio, si uir nō luget mortē uxoris. & per quot dies debeāt portari uestes

lugubres de iure, uide Ang. in l. li. ex re. §. quæ sitū. ff. de stipu. seruo. nu. 3. & an uxor non portans uestes lugubres sit infamis, uide Bal. in cō. 478. in v. lib. & Phi. in c. j. de testa. in iij. col. in vj. & Cap. in cōsi. cxxxv. in ij.

44 col. † Alia enim insurgit suspicio contra maritum induentem se mortuæ vxore uestibus festiuis, dum debuisset se induere uestibus lugubribus. nam uestes lugubres, quæ solēt portari ob mortē alicuius, in illa regione aliquid cōferunt, saltem quoad uulgi opinionē: secundū Guliel. Bene. in c. Raynurius. in uerbo, qui cum alia ma. cont. nu. 180. nā sapientis est se cōformare ritui, & habitui maioris parcis. c. deus, qui ecclesiam. de ui. & ho. cleri. quoniā turpis est pars, quæ suo non congruit uniuerso. c. quo iure. viij. dist. portantur enim istę uestes lugubres in signum tristitiæ: adēd, qd dicit Ange. in l. ple num. §. equitij. ff. de usu, & ha. qd si testator legauerit lectum mulieri uiduæ, non uidetur legasse culcitradē serico. quia intelligitur. secundum conditionem mulieris uiduæ, & nō de lecto pomposo. & idē si legatus esset lectus uxori per maritiū, secundum Bal. in l. j. circa princ. C. de leg. imò si testator præciperet filiis eam tractari, prout ipse eam tractauit, nō tenentur ei filij emere uestes pomposas, puta sericas, uel auratas, quas uiuente marito in honorem, & lætitiā illius portauerat. secundū Bar. in l. liberorum. §. fin. ff. de leg. iij. & habetur per Guliel. Bene. ubi sup. nu. 131. cum sequentibus. unde ex ijs infertur, qd maritus induens se uestibus lætitiæ, & non tristitiæ, incurrit suspensionem non modicam. ¶ I v d. Quid aduersus hęc, quę obijciuntur per Fiscū, habes inquisitiæ?

45 † IN Q. † complura habeo, quæ in

facto consistunt. & pri. dico, q̄ dato, q̄ aliqua suspicio possit oriri ex prædictis, attamen probando paupertatem, propter quam causatum extitit, q̄ non fuit sepulta uxor cū pompis funeralibus: nec fuit factus luctus, & planctus secundum morem regionis: & q̄ ob causam non fuerint factæ uestes lugubres: item, q̄ ob hanc causam non fuit sepulta de die ad euitandum dictas pompas funerales: & alia, quæ solent fieri secundum morem regionis in sepultura mortuorū, ut multoties fieri solet, ob similem causam tollitur ista suspicio: paupertas. n. multum prodest in hoc: sicut & alibi uidemus, q̄ paupertas excusat à multa, & pœna arbitraria: non autē à pœna ordinaria. secundū Bal. in l. acceptā. xiiij. q. C. de usur. & per Fran. Aret. in l. inuitus. C. de procur. itē excusat à desertione, ne pauperi appellanti currant fatalia. secundū Glo. in l. eos qui. C. de appel. in §. super ijs uerō. in uerbo, inopia. & Glo. ul. in l. minorib. C. de ijs quib. ut indi. Inn. in c. ex ratione de appell. item excusat à pœnis l. j. & ij. C. de secum. nup. si mater secundò nubens nō reddat rationē tutelæ, priusquā secundò nubat. secundū Bald. in auth. ijsdē. C. de sec. nup. itē paupertas excusat etiā in foro cōsciētiae, ut etiā excōmunicatus absoluat nō facta satisfactione ob paupertatē: ut in c. à nobis. x. de sen. excō. itē paupertas excusat, ut propter nō solutionē census, uel canonis, res emphyteotica nō incidat in cōmissum: ut per Spec. in ti. loca. §. nunc aliqua. ver. xxix. quærit. in fin.

46 † Et si fortasse maritus non habet hanc defensionem (quia forte diues est, & nobilis) potest excipi, articulare, & probari, q̄ inter nobiles, & diuites pompæ funerales nō sunt se-

cundum morē regionis: ut fieri solet in pluribus partibus: item qualiter sepultura nobiliū, & personarū bonæ reputationis, ut plurimum solet fieri de nocte, & nō de die, absq̄ alijs solemnitatibus, & uestibus lugubrib. mos. n. regionis in talibus attendendus est, ut supra dixi. uel uideatur, si probari poterit, q̄ dicta uxor semper tempore quo uixit dicebat, q̄ si in ultimo uite spiritu permitteretur, ut loqui posset, sub maledictione uolet præcipere, ut de nocte, & absq̄ pompa funerali sepeliretur, quia summopere ei displicebant dictæ funerales pompæ: ut uidi à nonnullis dici: uel probetur, q̄ dictus maritus est implicitus nonnullis oneribus: & q̄ deducto ære alieno parum ipsi restat. arg. tex. l. at si quis impediatur. §. hæc actio. ff. de relig. & sumpt. fu. si autē esset diues, & prædicta alia nō concurrerent, tunc esset suspicio. ar. tex. in ea l. §. iudex, qui de ea æquitate, licet posset dici, q̄ ob non factas pompas funerales, nulla oriatur suspicio. per tex. l. si quis sepulchrum. ff. de reli. & sumpt. fu. uel potest probari, quod uxor decessit absq̄ prole. quo casu dos reuertebatur ad patrē, uel fratres, & q̄ sic ad eum nō spectabat funeris impensa, per tex. l. in eum. ff. de reli. & sumpt. fu. iuncta Glo. & l. Celsus. ff. eo. ti. itō poterit probari, q̄ erat aliquis infirmus in domo, & ne ei daretur terror, fuit sepulta ita clam, & occulte. itē potest probari amor, quem gerebat erga suam uxorem per euidentiores cōiecturas, ut uix negari queat, sic esse: probando etiā bona tractamenta, quæ ei fecerat usq̄ ad ultimum uitæ spiritū. item probando d. cōtrariū dolorem, & tristitiam, quā habuit de eius morte per alias cōiecturas ualidiores. item probando, q̄

semper

semper in uita summiopere ibi gratulabatur dicta uxor de dicto suo uiro . item probando pudicitiam suæ uxoris , ac eius bonos mores , ut sic nulla possit imaginari causa , ob quam uoluisset eam interficere .

47 † Vna enim coniectura tollit aliam : ut per Bart. in l. fi. C. fa. hæc. & Par. in uerbo , tortura. lo. iij. uer. sequit̃ quæstio. & uerfi. mandauit rex Alex. consil. lxxvij. ul. col. j. li. & Marfi. in pract. cri. §. diligēter. uer. quæro modo ulterius. nu. 193. & in l. j. §. diuus Adrianus. ff. de sicar. nu. 28. itē probando bonā famam , & uitam ipsius mariti . & quod ad suspicionem de uestibus pōpōsis. poterit probari paupertas : & q̃ non poterat facere uestes lugubres , nec uestes pomposas .

48 † Item probando , q̃ ita seruetur in illa regione , uidelicet , quodd propter mortē uxoris nō solent fieri uestes lugubres : nec solet fieri plāctus , sed risus , & cantus , ut sit in multis partibus : ut refert Alex. in l. fi. cum doctē. §. si maritus. col. ult. ff. solu. matr. & Accur. in l. cū quidā. & ibi Bar. ff. de annu. legat. & Roma. singula. 33. & est Glo. in §. ultimo. in uerbo , natalibus. insti. de inge. & in c. non licet. 33. q. 4. & Panor. in c. licet. in ij. not. de fer. item probādo , q̃ hoc nō fecit ob paucū amorē , quē gerebat erga suam uxore , sed causa religionis : & ut demonstraret , q̃ debemus gaudere de morte , quia tendit ad uitam æternam : ut docet copiosissimē Tiraq. i. tra. de nobilita. c. 31. nu. 467. cum pluribus sequentibus : ubi inter cætera refert hos uersus : Oportuit nos funeris luctu graui dolere natū maxima ad discrimina : at mortuū , qui cassus est laboribus , efferre læto corde , lætis uocibus . ita autē uertit Cicero : nam nos decebat cætus celebrantes domū lugere , ubi esset ali-

quis in lucem editus , humanæ uitæ uaria reputantes mala : at qui labores morte finissent graues , omnes amicos laude & lætitia exequi . plura alia exempla uide ibi , ut scias euade re has suspiciones , quia ibi habes mare magnū : & ibi uerē exprobrat ac uituperat lugentes mortē amico : rum & parentum . ¶ I v d e x . Vti quē licet fiscus benē fundet intentionē suam : attamen ex aduerso inquisitus quā optimē enervat , & tollit ea , quæ adducuntur in contrarium .

49 † Nam licet̃ indicia , suspiciones , & coniecturæ , quæ adducuntur per fiscum sint alias sufficientes saltem ad torturam : tamen quia aliæ coniecturæ adducuntur ad excusandum delictum , sequitur , quodd ad torturam procedi non potest ut est tex. in l. j. §. ad quæstionem . uer. nec facilē . & ibi Bart. ff. de quæst. † Hinc est q̃ indicia purgantur per probationem bonæ uitæ & famæ . secundum Bar. in l. ij. §. pe. ff. de re mil. & Alex. in l. fin. ff. de quæstio. & Ange. in l. milites. C. eo. tit. & habetur per Cor. in consil. lvij. incip. uiso in ij. parte .

51 † Imō plus tibi dico , q̃ si aliqua sunt indicia sufficientia ad torturā contra reum , & aliqua sint probata indicia faciētia pro reo , tūc nunquā ad torturam deueniri potest . & hoc duplici ratione : primō , quia semper in obscuris debemus inclinare in benigniorem partē . l. semper in obscuris. ff. de reg. iur. l. factum cuique . §. si eo. tit. regula. in pœnis . de regul. iur. in vj. † Et ubi potest capi duplex intellectus , semper debet capi intellectus per quē quis nō cadat in delictū : ut latissimē habet per Marfi. in repe. l. fin. C. de pro. & per Franc. Cur. senior in consil. lxx. incip. circa

53 primū . in iij. col. † Secunda ratio est , quia unum indicium tollit al-

72. Uxor non tenetur ad nimum redire, si ei insidiatur gladio.

73. Maritus si uxorem uerberauit bacula taliter, q. sanguis exiuit; ex officio non potest procedi.

74. Maritus male tractas uxorem, perdit lucra dotis.

75. Uxor an possit maritum accusare, q. eam uulnerauit gladio.

FISCVS.

SOLBT oppositis exceptiōibus peremptoriis, & dilatoriis, & prouiso ipsis non obstantibus fore procedendū ad ulteriora, procedi ad editionem capitulorum: idcirco hunc ordinem seruemus. ego quidem formabo capitula, intentionemq. meā contrā inquisitos iuribus & auctoritatibus coadiuabo: econtrariō uerō tu inquirere studeas, quæ tibi contraria uidebuntur euacuare: tu autem iudex opiniones iuri consonas approbes, & non iuri consonas reiciias. ¶ **IVD.** Incipe tu fisco: tu deinde sequere Inquisite: ego autē conabor, pro uiribus meis Deum, & iusticiam præ oculis habendo, per amicitias iuris lites uestras dirimere. ¶ **FIS.** Præmittam proœmium, quod solet in principio capitulorū poni: in quo, quo, animo delicta, quæ prætenduntur, per te inquisitū cōmissa sint, enarratur. ¶ **CAPITVLA** specialis inquisitionis faciendæ ex officio curiæ, magnifici Straticō ciuitatis Salerni contrā & aduersus Tit. de nonnullis criminibus & delictis per eundem cōmissis, & siquidē q. suffocauit uxorem: item, q. fuit leno eiusdem uxoris: item, q. commisit falsitatem: item, q. à pluribus repertus fuit in fragranti crimine: item, q. est notorius delinquens: item, q. cōmisit crimen læsæ maiestatis: item, q. sororem uenenauit: & de aliis, ut in informationib. & actis dictæ curiæ latius continetur instante regio, pcuratore fiscali, & petente per dictam euriā contrā eundem debitē, & diligente inquiri deberet & repertum culpabilem condignæ pœna puniri, prout iura, sacræq. regni consti. & capitula uolūt & mandant: & in casu semiplenæ probationis prædictum Tit. cogi & compelli iuris & facti remediis oportunitatis ad eruendū ab eo de prædictis ueritatem, super quibus omnibus, &c. quæ omnia, &c. & protestatur, &c. non se astringens, &c. & infra parti-
culariter describetur, &c. ¶ Sciendū tamen est, q. illæ solennitates, quæ requiruntur in accusatione, requiruntur etiam in inquisitione. ut plenè per Afflic. in consti. ij. qui. in xij. nota. ¶ Et aduertendū est, q. officiales debent per seipso inquisitiones formare, nec alteri possunt eas faciendas committere. ut habetur in ciregni incipiē. item iustitiarij inquisitiones. ¶ **IN** primis inquirendū est, q. de anno. 1550. regnantibus, &c. dominante, &c. sub præsidatu, &c. de mense, &c. in loco, &c. dictus Tit. suis iuribus non contentus, sed animo diabolico instigatus, & spiritum nequam ductus, temere, dolosē, scelerenter, & appensatē, non aduertens, quā graue scelus sit uxorem suffocare, Lucretiam suā uxorem sub protectione Dei, & Cæsareæ maiestatis cōstitutam, & secum in eodem cubili dormientem, suffocauit: taliter, quod mortua propè ipsum reperta fuit de mane, de qua morte fuit, & est publica uox, & fama inter homines, & per homines dictæ ciuitatis: quod inquirendū est, &c. q. fuit, &c. incipiendo in pœnā &c. ¶ Cū ministerio ponunt ut illa uer-

ba in

- ba in capitulo: temerè, dolosè, &c. quia quoties imponenda est pœna corporalis ex delicto, nunquam imponitur, nisi dolus interuenerit, secundum Bart. in l. j. §. j. ff. si quis te li. esse iu. fuer. uerfi. iuxta hoc quæro. & habetur per Afflic. in consti.
- 4 terminū uitæ. † Occidēs eīm casu, non puniē pœna mortis, ut latè per Mari. in consi. lxxvij. nu. 6. pri. lib. & cōsi. xc. nu. 15. in ij. lib. & consil. cxxvij. nu. 22. & cōs. cxxvij. nu. 4. in eo. uol. & Pet. de Anc. 25. cclxxx. iij. & habetur p Affli. in consti. ter.
- 5 minū uitæ. † Et intantū est uerum istud, ut q si quis aliquē occiderit in ludo pugnōrū, uel alio ludo permisso, nō puuiatur pœna mortis, ut latè cōsultuit deci. in cōsi. ix. & cōsi. lxxij. nu. 53. pri. lib. † Itē intantum hoc procedit, ut q si rixantibus Anto. & Beradino, eis se interposuerit ad sedandum rixam uxor B. eamq; percussit A. propè renes, ac ob id illā abortū fecerit, non puniatur pœna mortis, ut latè habetur p. Signo. de Home. in consi. j. incip. Itaruto ci
- 7 uitatis. † Item intantum est uerum istud, ut debeat apparere, q sciēter & dolosè. q si maritus percussit calce, nō præsūmitur dolus & uolūtas occidendi. & sic si moriatur ex illa pcussione, nō debet pœna mortis puniri, ut plenè habetur per Signo. de Hom. in 25. lxxij. Titus calce percussit. & Fran. Are. cōs. cxlvij. uisa consulte. in ij. & iij. dubio, uerfi. uenio nūc ad 5m. col. pe. & antepe. & Ang. cōsi. xxvij. inci. quidā uictor de castro. † Itē intantū est uerū, ut, nisi appareat delictum sceleratè & appenlate commissum, non habeat locum tortura, ut est tex. unicus & sing. in l. j. §. atē illud, ff. ad Sylle. et uide ad prædi. Boer. in deci. clxij. j.
- 9 par. † Nunc uerò ad delictum prin-

cipale condescendendo dico, q ex hoc solo, q reperta sit uxor in lecto mortua propè maritum, præsūmē occisa ab eo. intantū, q pōt cōdemnari, uel saltem torqueri. et hoc ex pluribus: et primò, arg. tex. in l. fi. C. ad l. Cor. de sicar. et ibi not. per Bal. ubi habetur, q qñ crimen nō pōtest probari per regularem modum pbandi, procedit probatio quodammodo irregularis. & ibi dicit Bald. illam lege esse notandam cōtra ne cantē suum maritū. et ibi etiā no. Saly. q delictū præsūmitur factū p existentes in domo. si domi sit factū delictū. secūdo probatur p tex. l. si quis in grau. §. si maritus. ff. ad Sylle. et ibi per Lud. Rom. et in l. j. §. si uir aut uxor, eo. ti. quia si in domo nulli serui sunt, maritus per illū 10 text. fecisse uidetur. † Tertio, quia nos habemus, q si reperiatur mortuus in domo aliquis homo, resultat indicium contra existentes in domo, ut præsūmatur interfecit ab illis, qui in ea erāt, & ex eo poterūt torqueri: licet non cōdemnari, quia posset esse, q eò aliquis eū sic mortuum portasset, uel ibi interfecisset. 12 quod nō potest dici in casu nostro, secundum Dyn. per illum text. in l. j. §. si quis in uilla. ff. ad Sylle. et ibi Roma. et Moder. arg. tex. l. j. §. si ff. de extr. et in l. j. in fi. ff. de iis qui deie. per quæ iura idem uoluit Paris de Put. in lib. syndi. circa finem. in uerbo, mandauit. colum. v. uerfi. si reperitur corpus. et Angel. in lib. malefi. in uerbo, fama publica. numer. 53. in casu uerò nostro non potest præsūmi, q alius, quā uir interfecerit uxorem: nec q alius illuc eā mortuā detulerit, pōtquā mortua reperta est in lecto. ergo nedum resultat indicium cōtra eū ad torquendum, sed etiā ad condemnandum.

signa suffocationis in gutture , uel alijs partibus suæ personæ , & ante omnia hoc debet constare, ut inquisitio procedat , & hoc procedit , si hoc apparere potest : alias sufficit probare famam publicā esse , quòd mortua fuit, & q̄ uiolenter per suffocationē, ut dicit Hip. de Marf. in

17 dicto cō. v. † Hæc enim signa in gutture probant suffocationem, sicut dicimus de torturā, quæ probatur p̄ stigmata, & ligaturas , quæ in brachijs apparēt post torturam. argu. l. stigmata d̄ fabri. li. xj. & firmat Pat. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura uerfi. quia sæpe ibi, & adde , quia poterit. † In Q. Prædictis non obstat contrariā partem de iure ueriores esse existimo, q̄ prædicta sola de per senedum non sunt sufficētia ad condemnandum , sed minime ad torquendū . & hoc ex pluribus.

18 † Et primo quia licet mors regulariter duobus modis naturaliter contingat : primo propter infirmitatē, quæ multipliciter hōsem grauat, ut ait P̄ salmista in persona humani generis, Psal. 37. Non est sanitas in carne mea . proprie uerò infirmitas d̄ carnis, quæ elementis, & humoribus turbatis caro ipsa afficitur, inficitur, & tandem dissoluitur : adeo autem reperitur caro humana infirma , ut uix reperiatur, qui non ab utero matris aliquam infirmitatem secum ad duxerit, quæ eum frequenter molestet, & tandem perimat, ut indies uidemus. secundo modo mors contingit homini ex senectute . nam dicit Apo. ad Heb. viij. omne q̄ antiquatur , & senescit prope interitum est, hæc autem senectus plena est miserijs , quæ annunciant domū corporis cito ruiturā. unde Boet. lib. j. de conso. inquit , uenit properata malis inopinata senectus, de q̄bus ple-

nē Eccle. c. fi. & sæpè ex senio sensus deficit. propter qd̄ d̄r P̄ sal. lxx. Ne proijcias me in tpe senectutis, cum defecerit uirtus mea ; ne derelinquas me. & plene enarrat Guliel. Benedi. i. repeti. c. Raynutius. in uerbo, mortuo testatore. el. j. nu. 9. fol. 94. taliter, q̄ prima facie horū duorū altero nō iterueniēte præsumat, q̄ sit mortua uxor morte uiolenta, & sic resulet indicium contra uirū, apud quem reperitur mortua, tñ ēt alio modo pōt contingere mors naturaliter, ex improuiso casu, & subitaneo. iuxta illud Eccle. c. 9. Nescit homo finem suum, sed sicut capiumtur pisces hamo, & aues laqueo cōprehenduntur, sic capiuntur hōies in tpe malo. s. impræmeditate, & præter intentionē, uarijs autē modis & causis uenit mors subitanea , & ex improuiso hōibus æqualiter, infirmis senibus, iuuenibus, & non infirmis, ut multis exēplis pbat Guliel. Bepe. in c. Ray. extrā. de test. in uerbo, mortuo test. el. pri. nu. 9. tū pluribus sequentibus, mors enim subitanea uarijs ex causis solet euenire, aliquando propter nimiam lætitiā, aliquando propter nimium dolorē, & cordis tristitiā, & alijs de causis, ut recitat Valer. lib. 9. in titu. de

19 mor. non uul. † Item mors subitanea potest euenire ex nimio cibo, & nimis abundanti cœna secundum Galenum in lib. pri. accusa. mor. aut ut alij uertunt, de differen. morbo. & idem Galen. in initio primi libri scribit , temperantiā siue symmetriā calidi & frigidi, siccī & humidī naturalem esse sanitatem, præsertim similium partium, quam Aristoteles in tertia quæstio. encyclica primæ sectionis definit, secundam ualitudinem mediocritatem quandā esse. quocircā tradit Plato in Timæo,

mzo, corpus nostrum ijs quatuor qualitatibus constare, sicco, humido, frigido, calido: ut quod sit compositum ex terra, aqua, aere, & igne: quibus cum unū plus equo aut excedit, aut deficit, flaccescit corpus, & in ægriudinem labitur, & ita me diocritate, ac temperamento de corporibus sublato mutationes uariæ, morbi, corruptiones propè infinitæ irroborent, atque inualescant. Cuius Platonice sententiæ testimonium citat Galen. in lib. de ele. sed & Alcmeon quoque scribit, sanitatem isonomia contineri, hoc est æquabilitate potentiarum quarundam, uidelicet: humidi, calidi: siccici, frigidi: amari, dulcis: & id genus aliorum. & si monarchia in ijs aliqua se ostentaret, confestim oriri morbos, deinde quoque mortem consequi, ut reculit Plutarch. in libro postremo de placitis Philosophorum e quoque postremo prætere Aristoteles in primo omnium problemate inquit: quare magnæ exuperantiæ pestilentes sunt? quoniam aut excessum, aut defectum faciunt: qua quidem re morbum consistere certum est. uidemus enim eum, qui supra modum bibit, aut comedit, crapula & ebrietate perire, contrà, qui nihil bibit, & comedit, aut minimum edit, marcescere, & in phthisim, hoc est tabem, incidere. eodem modo, qui non dormit, aut qui minimum, necesse est morbo perire. aliàs infinitas auctoritates medicinæ ad hoc uide per Andr. Tiraquel. in tracta. de nobilita. capitulo. 31. nume. 367. cum pluribus sequentibus. & nume. 405. & hoc maxime procedit, si forte probaretur, quod dicta eius uxor de sero comedie uarios & diuersos cibos. quia ait Plin. lib. xj. cap. 53. quod cibus uti-

lissimus simplex est aceruatio saporum pestifera, & condimenta perniciosiora. & Galenus in commentario Hippocratis de uictu. ratione in morbis acutis, tradit aliorum auctoritate ciborum uarietatem, præsertim uerò ubi uarijs constant facultatibus esse nocentissimā, utpote quæ ingesta ipsa probè concoqui prohibeat, & in lib. de iuuentis membrorum capi. 4. scribit, res compositas ex multis rebus uelocioris esse corruptionis, q̃ ex paucis compositas. & alias infinitas auctoritates de hoc uide per Andr. Tiraquel. in tracta. de nobilita. capitulo. 31. n. 452. fol. 191. & sic ex eis concluditur, quod cum uxor potuerit ab improviso alia morte, quàm uiolenta, etiam naturali mori, etiamsi repariatur mortua apud maritum, non sit concludens probatio, ut possit 20. maritus cōdemnari. † Secundo hoc probatur, quia cautum est in iure, quod nunquam quis condemnatur, nisi sit testibus conuictus, uel ore proprio confessus. uulgata l. qui sententiam. C. de pæn. in casu uero proposito neutrum istorum interuenit, ergo potest habere locum 21. condemnatio. † Tertiò quia in criminalibus probationes debent esse luce meridiana clariores. l. fin. C. de prob. & ibi Doct. & per. Spe. in titu. de iura. dela. uers. secundum est & de teste. §. ij. uers. quid si criminaliter. & de probat. §. primo. post uersicu. ultimo queritur. & Paul. de Castro, in consilio 199. incipiens inquisitione, item probationes debent esse concludentes l. matrem. & ibi Bald. C. de probationibus, & l. non hoc. C. unde cōgna. & debent esse concludentes de necessitate, & non per possibile. l. ad probationem. ij. & ibi Bald. C. de probat.

probat. uerfic. ex quo no. in casu uero nostro nulli dubium est, q̄ non sunt probationes luce meridiana clariores, & concludentes, ut pater ad sensum, ergo dicere, quòd habeat locum condemnatio, ridiculum est.

22 † Quarto probatur, q̄ nec etiā potest torqueri, nam habemus, q̄ indicia debent esse in genere suo clara, & talia quæ de iure subsistant secundum Bald. in consil. cccxix. incip. uerba inquisitionis. ij. col. in ij. fol. & habetur per Marf. in con. lxxxviij. incip. in causa inquisitionis formate. nume. 2. in casu uero nostro nō uideo indicia tam clara, & de iure subsistentia, quòd maritus suffocauerit uxorem. quia, ut dixi, potest mors cōtingere. etiā naturaliter ab

23 improuiso. † Quinto probatur, quia probationes debent esse uerosimiles, aliās ei non est standum. secundum Bald. in l. si. in fin. C. de eden. & Inno. in c. auditis. de præscriptio. & per Marf. in con. ej. incip. in præmissa causa accusationis. nu. 23. hic autem nō est uerosimile, nec est credendum, q̄ uir debuisset, & uoluisset occidere uxorem propriam, nō probata aliqua iusta causa, ex qua potuisset moneri, cum uir cum uxore sit una caro, unum corpus, & una anima. nam facta est uxor de costa uiri, non ex pede, ne esse uideretur ad seruitutem subiicienda: ut dicit princeps sententiarum Lombardus lib. ij. distinctio. xvij. & ibi Doctor theologi. ergo nullatenus est dicendum, q̄ ex hoc solo, quòd dixisti, uir possit condemnari, uel torqueri.

24 † Sexto probatur, quia dato & concessio, & quòd hoc solum, quòd dixisti, esset indicium indubitatum, & præsumptio uiolenta, quòd maritus uerè & certitudinarie suffocasset uxorem, non tamen ex præsumptione

uiolenta, & indicij indubitatis potest quis criminaliter damnari, s̄m Gandi. in trac. suo malef. sub rubr. de præsumptio. & indi. indu. & Paul. de Castr. in consil. excv. incip. uisa inquisitione. in ult. col. in princ. & Barth. Cæpol. in consil. vj. incip. ueritas. in ij. col. & Angel. in l. ij. ff. de furt. & late per Marf. in consil. xcvi. nu. 10. ergo i casu nostro quāto magis non est uerum, quòd habeat locum condemnatio, cum nullibi reperitur, q̄ resulter indicium indubitatum, quòd maritus suffocasset uxorem.

25 † Septimò probatur, quòd nec potest habere locum tortura, cum liceat relinqui iudicij arbitrio, quæ indicia sint sufficientia ad torturam, & quæ non, tamē tale arbitrium debet esse iuri, & æquitati consonum; seu congruū. aliās si ex ceruice sua procederet, non ualeret, quòd ageret, secundum Ludouic. Roma. in consil. cccxxvj. incip. quæstio est, nunquid in pen. col. ubi pro hoc allegat Glos. in l. eas causas. ff. de condi. & demon. & hoc etiā uoluit Bald. in dispu. sua. incip. statuto cauetur, quòd fœnerator in ult. colum. arg. l. codicillis. §. si. ff. de legat. ij. & idē etiam dixit dom. Alex. in consil. suo xxj. incip. uis uerbis. pe. col. & per Marf. in consil. viij. nu. 25. & in consil. xv. nume. 17. & consil. 24. nu. 11. & consil. lxxij. nume. 16. dicere enim, quòd sola intentio uxoris mortue pœnēs maritum in lecto, sit indicium ad torturam non est iuri consonum, maximè, quia poterit esse, quòd alia morte, quàm uiolenta, sit mortua, ut supra latè dictum est, ergo non potest ad torturam procedi ex eo solo indicio alijs non concurrentibus. † Iſv d. x. † Audiui iam altercationes uestras, & sequor opinionem inquisiti, & eam puto ueriorē,

dem dignitatē, uel ob aliam causam
 consimilem; & q̄ de hoc est fama à
 maiore parte populi: tūc tales testes
 deponentes de fama, & exprimētes
 causam faciunt indicium, quāuis de
 causa non deponant. nisi ex auditu;
 sed non est habile indicium, nisi si ex
 post facto fuerint probata causae ex
 pressae p̄ testes: ut est inimicitia, uel
 alia consimilis. hoc casu uerum est,
 quòd erit sufficiens indicium ad tor
 turam. & hoc modo intelligunt uer
 ba Dōcto. loquentium in hac mate
 ria. & uidē Blān. in repet. l. fin. ff. de
 quæstio. nume. 311. & 312. & Gram.
 consi. xliij. per totum. & Fran. Bru. in
 tra. de indic. & torm. iij. quæstio. pri
 29 mæ parris, nu. 32. † Secundo princi
 paliter tollitur istud indicium præ
 supponendo, quòd sit probatum de
 bona fama in genere. fm̄ Bal. in l. ea
 quidem. C. de accu. §. pen. uersic. itē
 quæro, an infamatus, nisi indicium fa
 mæ probaretur: & coadiuuaretur ex
 terioribus præsumptionibus, & con
 iecturis ualidioribus, isto. n. casu nō
 tolleretur, ut consuluīt Veronen. cō
 30 si. xxxviii. nu. 42. † Imò nos habē
 mus, q̄ ubi contrā inquisitum extra
 ret unum indicium tantūm, proban
 do bonā famam, elidatur illud in
 dicium. fm̄ Bal. in l. si. ult. col. C. de
 probat. refert & sequitur Alex. in l.
 fin. in iij. apostilla. ff. de quæstio, & in
 consi. xc. inci. uiso themate antescrī
 pto. pe. col. iij. uolu. & Catal. in trac.
 syndi. nu. 142. incip. adde quia sæpē.
 & Deci. cons. clxxxix. pen. col. & ibi
 31 allegat Bal. in l. j. in fi. C. loca. † Itē
 tollitur illud indicium præsupponē
 do, q̄ sit probatum, esse famā publi
 cam, q̄ dictus maritus non suffoca
 uit uxorem; sed q̄ mortua sit natu
 raliter: ut dicie Bar. in d. §. plurium.
 & sequitur ibi Marf. nu. 52. & tunc
 dicitur probata esse negatiua, nō af

firmatia uidelicet, q̄ publica uox
 & fama est, Titium non fecisse. alle
 gat, quæ habentur in l. arbit. ff. de
 32 probatio. † Et si per curiam proba
 tum est de fama affirmatiuē, quòd
 maritus suffocauit uxorem, & per
 maritum est probata fama negatiua
 q̄ non suffocauit, tunc standum est
 testibus digniorib. & si testes essent
 æquales, statim illi probationi famæ
 quæ processit ex uerosimilioribus
 p̄sumptionibus. fm̄ Bart. ubi suprā.
 allegat in arg. l. ob carnē. ff. de testi.
 in fin. cum sua Glo. & per Mar. in d.
 33 §. plurium. nu. 53. † Imò plus dico,
 quòd si per curiam probaretur fa
 ma publica maritum commississe de
 lictum, & quòd statim orta fuit hæc
 fama, & maritus probauerit, famam
 publicam esse, maritum non cōmis
 sisse delictum in uxorem, & q̄ illa fa
 ma orta fuit post delictum commis
 sum illinc ad duos, uel tres menses;
 uel ultra: hæc ultima fama præuale
 bit. secundūm Bar. ibi allegat casum
 in l. ij. circa prin. ff. quis ex. i. bon. po.
 ser. & sequitur Marf. ibi nume. 54.
 34 † Item ulterius est sciendūm, quòd
 si probata est fama affirmatiua in ca
 stro, ubi est delictum commissum: &
 negatiua in ciuitate: tunc si qualita
 tes testium, & causæ, ex quibus fa
 ma processit, sunt æquales, tales p̄
 bationes sibi inuicem derogāt. adēd
 ut neutri fides adhibenda sit. arg. d.
 l. ob carnē. in fi. & l. scripturæ. C. de
 fide instru. & c. licet. de proba. & se
 quitur Marf. in d. §. plurium. nume.
 54. & ibi Bar. sed si essent inæquales;
 illis stabitur, in quibus concurrunt
 meliores & ualidiores causæ, & me
 35 liores testes. † Itē tollitur istud in
 dicium famæ, præsupponēdo q̄ sit
 probatum, q̄ habuit ortū & princi
 pium ab inimicis maleuolis, offen
 so, uel assinibus offensi: quia tunc nō
 resultat

resultat aliquod indicium, cum fama
 debeat habere ortum à fide dignis
 personis, nō autem à maleuolis, uel
 suspectis. *fm Bar. in d. §. plurimum. &*
ibi Marf. nume. 44. hoc autem pote
rit constare probando, qd commissio
delicti affines offensi, uel ipsi offen
sus, inimici, & maleuoli inquisiti in
pluribus & diuersis partibus ciuita-
 36 *tis id dixerunt. ¶ Item tollit istud*
indicium præsupponendo esse pro-
batas causas, ex quibus fama pces-
sit, uidelicet, causa inimicitie, uel rā
coris, si ex aduerso probetur fuisse
factam reconciliationem inter eos,
& nimiam amicitiam, & amorē usq;
ad ultimum uitæ spiritū uxoris fuis-
se inter eam & maritum. per hæc e-
nim tollitur indicium. rācoris & ini-
micitiæ. fm Bar. in l. iij. §. si. ff. de ad.
 37 *lega. ¶ In d. ¶ Vtique licet pro par-*
te fisci sit bene fundata intentio cu-
ria, tamē pro parte inquisiti melius
resoluuuntur obiecta. & de hac fama
uide ad plenum per Marf. in consil.
xvij. nu. 40. j. li. & cōs. xliiij. nu. xx.
& consil. xxij. nu. 20. & consil. xx. nu.
21. et cōs. 76. n. 20. et cōs. 88. n. 12. & 31
n. 4. et cōs. 3. n. 5. & cōs. 49. n. 65. & cōs. j.
nu. 67. & Philip. Dec. in cō. xxxv. j.
col. iij. & cōs. lvij. co. j. & cōs. cxxxij.
col. iij. & consil. cclxxij nu. 4. Laurē.
Calca. in consil. lxxvj. nu. 29. & cōs. ij.
nu. 6. Geminia. consil. lix. Franc. Are;
in consil. xij. ibi, an fapa in crimina-
libus cum uno teste sine alijs admi-
niculis plenē pbet. & consil. lxxij.
ibi, si fama non debet certum aucto-
ritatē, an præbeat iustam causam iu-
dici inquirendi. & in consil. ciiij. ibi,
an probe tur fama, si testes dicant, qd
audiuerunt à pluribus, & plurib. &
in consil. cxxij. ibi an testes in proba-
tione famæ debeant reddere causam
sui dicti, etiam non interrogati. &
Bal. in cōs. cxlj. in iij. par. p totū &

in consil. ccccij. in v. par. nu. 5. ibi quæ
sit fama publica, & an faciat indicium
& consil. ccclij. in v. par. nume. j. ibi,
quid requiratur ad probandam fa-
mam. & consil. lxxviij. in v. par. nu. 2.
ibi, an probatio bonæ famæ præua-
leat probationi malæ famæ. & consil.
cccclxvij. i v. par. nu. 5. & 10. ibi, qua-
liter probetur, & quis sit famæ effe-
ctus. & consil. cccclxxxij. in v. par. nu.
me. 3. ibi, quomodo probetur fama.
& consil. ccxcv. in. j. par. nu. 2. & cōs.
ccc cv. in j. par. nu. 3. ibi, an possit pro-
bari per duos testes. & consil. ccccvj.
j. par. nu. 2. ibi, an testes singulares
probent famam. & consil. cccclxxij.
in iij. par. nu. 6. ibi, quando sufficiat
ad torturam. & consil. lxxvij. in iij.
par. nu. 9. & consil. lxxviij. in iij. par.
nu. i. ibi, an dicatur indicium certū,
ut possit ad torturā deueniri. & cōs.
cclxxvj. in iij. par. nu. 1. & cōs. cxxij.
in iij. par. nu. 4. & cōs. cccclxv. in iij.
par. nu. 9. & consil. x. in iij. par. nu. 5.
Alex. in consil. xviii. incip. in causa
appellationis. iij. uol. n. 8. 9. ibi, quo-
mōdo probetur fama, et cōs. cxxxv-
iiij. nu. 67. in vj. uolu ibi, quomodo
probetur. & consil. cl. nu. 18. & consil.
clxxij. nu. 7. in vj. lib. & in consil. c. j.
vj. lib. & in consil. ij. nume. 16. in vij.
lib. & in consil. lvij. num. 7. in vij. lib.
& consil. xxiii. nume. 6. in vij. libr. &
consil. lvij. num. 3. in vij. lib. & consil.
cxxij. nume. 3. in vij. lib. & consil. xv
vij. lib. ibi, quomodo probetur. &
consil. clxxxiiij. in vij. lib. num. 1. i.
ibi, unde probetur fama, si testes di-
cane à multis audiuisse dici. & ibi, si
est probata fama affirmatiuē & ne-
gatiuē, quæ præualeat. nume. 14. &
Veronē. consil. xxxviii. num. 43. ibi,
an fama in genere tollat diffamatio-
nem in specie de delicto. Aymo. Cra-
ue. in consil. xlj. numer. 6. j. libr. ibi,
an sufficiat ad torturam. & consil.
 xcviii.

xcviii. nume. i. ibi, an bona fama.
inquisiti tollat suspiciones existen-
tes contrà eum. & consi. clj. eo. libr.
& consi. lxxxviiij. nume. i. 3. ibi, an fa-
ma excuset impetrandem beneficiū
uiuentis, quando fama erat de mor-
te. et consi. xli. ibi, à quibus debet ha-
bere originem. et consi. cxlv. eo. lib.
ibi, an bona fama tollat. suspiciones
contrà eum. et consi. clxxxii. ibi, an
plenè probet, ubi agitur de modico
præiudicio. Stephan. Bertran, consi.
xli. nume. 6. in j. par. ibi, quomodo
probetur et consi. xxxvij. num. 11.
ij. lib. ibi, si est probata fama affirma-
tiua et negatiua, quæ præualeat. et
consi. xxvj. numer. 12. in ij. par. et
consi. clxxxiiij. ij. par. ibi, quomodo
probetur. et consi. lxj. numer. 6. in
ij. par. ibi, an faciat indicium, et qua-
liter si probanda. Philip. Cor. in con-
si. ccxxxij. nume. 14. in ij. lib. ibi, qua-
liter probanda. et consi. lxxxiiij. j. li.
nume. 7. ibi, an probetur per testes
dicentes audiuisse dici ab omnibus.
et consi. cxcviiij. nume. 2. in ij. lib. et
consi. xlvi. nume. 16. in iij. lib. et cō-
si. lxij. nume. 23. in j. lib. ibi, quomo-
do probetur. et consi. cccxxix. num.
4. in j. lib. ibi, q̄ debet habere ortum
ex causis probabilibus. et consi. xxx.
nu. 10. in iij. li. et consi. lxviij. nu. 1. i.
ij. lib. ibi, quomodo probetur. et cōs.
x. nu. 6. in iij. li. ibi, q̄ debet habere
ortum ex probabili causa. et consi.
cxxvii. nu. 1. in iij. li. ibi, quomo-
do probetur. et consi. cxcviii. nu. 11.
in ii. li. et consi. xxxi. nu. 10. in ii. li. et
con. xxiii. nu. 9. in ii. li. ibi, quomodo
debet probari famam esse, mulierē
esse meretricē. et consi. xxxiiii. num.
12. in ii. li. ibi, q̄ probatur testibus
singularibus. et consi. ccxx. nu. 12. in
iii. li. ibi, q̄ fama non probat lauda-
bilem alicuius uitam, sed alias pro-
bationes coadiuuat. et cōs. cxxlvij.

nu. 24. in ii. li. et cōs. cxcviii. nu. 16. i.
ii. li. ibi, q̄ attendit famæ origo. et q̄s.
lxviii. nu. 4. i. ii. li. ibi, q̄ nō sufficit, q̄
testes dicāt, q̄ populus ita dicat, sed
q̄ maior pars populi separatim ita
fateatur. Io. Mill. in prac. cri. nu. 162
fol. xii. ibi q̄ fama maleficii sufficit
ad inquirendum. et nu. 31. fol. xx. ibi
q̄ probatur duobus testibus. Guid.
Pa. in deci. ccc. ibi, quos effectus
operetur. et Cappe. Tolosa. in deci.
cclxxix. ibi, quomodo probetur. et
Abbas in cōsil. lxxx. nu. 1. ibi, fama
cum aliis adminiculis sufficit ad pro-
bandum quem usurariū manifestū.
et Afflic. in cōstit. pessimam. in viij.
no. ibi, an accusator, qui probauit fa-
mam publicam, excusetur à calum-
nia. et i. cōstr. humanitate i. v. no. ibi,
an sola fama sufficiat ad carcerandū
q̄n quis fuit sub fideiusorb. libera-
tus, et an faciat indicium ad torturam
et ibi, quomodo probetur. et Gram.
in deci. xxxiiij. nu. 52. et deci. xlii. n.
12. et de iis hætenus, quare uideas
Fisce, si alia habes contrà maritum.
¶ F i s. Alia et illa quidem urgentio-
ra habeo, uidelicet. ¶ I t e m inquire-
dum est, qualiter mortua dicta Lu-
cretia dictus T. eam de nocte clam et
occulte sepeliri fecit absque solen-
nitatibus, exequiis, et pompis fune-
ralibus, quæ cōmuniter fieri et adhi-
beri solent funeribus eiusdem quali-
tatis et facultatis, et quomodo casa-
ta d. Tir. absq; plāctu et ululatu fuit
quod inquirendum est, etc. q̄d fuit,
38 &c. ¶ Clarum est, q̄ sepultura eccle-
siastica sit cum psalmis et orationi-
bus. xxiii. q. v. c. placuit iii. q. ii. cap.
questa. §. item quare et c. abolendæ.
de sepul. et Car. in cle. ii. xxv. q. eo.
tir. et in tradenda sepultura attendit
cōsuetudo loci, ut habet p. Gul. Be-
ne. i. c. Ray. e. de testa. i. uerbo, mor-
tuo testator. in pri. nu. 53. ubi multa
de hoc.

de hoc. fol. xcviij. & quotiescunque non fit id, quod consuetum est fieri, dicitur clam fieri. *f.m.* Bar. in l. ij. §. si na. ff. ui bo. raptio. item id quod fit si ne debita solennitate, dicitur clandestinum. secundum eundem Bar. in l. si. ff. de ri. nup. & in l. ij. uer. & sic no.

39 C. d. ijs, qui ex pub. ratio. li. x. §. Sed sic est, q̄ clandestinitas inducit suspicionem. vt no. per Gl. l. j. C. de in ter. ma. & extrā, de cland. despon. p totum. & per Philip. Cor. in cōs. lxj. nu. 2. in iij. li. ergo resultat indicium cōtrā maritum sepelientem uxore clam non seruatis consuetudinibus loci, q̄ ipse eā occidit. imò abscondens mortem alicuius puniē, & magna insurgit suspicio cōtrā eum, ut habetur p Boer. in decisi. cclxxxvij. in secunda par. per totum. uide multa ad confirmationem huius dicti p Marf. in rubrica de sicar. n. 4. cū seq.

40 † Præterea insurgit alia suspicio cōtrā maritum, si mortem suæ uxoris non lugeat, nec seruat consuetudinē patriæ circā luctum. quod probatur, quit plāctus est signum magni amoris, ut habetur in Euangelio Ioā. ca. xj. ibi: lachrimatus est Iesus. non lachrimare, nec lugere mortem uxoris, est signum odij, & inducit suspicionem cōtrā maritum. hinc uidemus, quòd uxores non seruantes consuetudinem Inſtus maritorū defunctorum, & nubentes intrā annū efficiuntur infames, & puniuntur pœna iuris positui: & ultrā hoc perdunt gloriam matrimonialē pudoris, cū hic actus non sit laudabilis, nec sine rubore faciei detergentis maculam cordis. *f.m.* Bal. in proœ. decr. col. iij. in uerbo, pudicos. & habetur per Ti raque. in tract. de legi. connu. in viij. nu. 3. & plenē p Guli. Bene. in repe. c. Rayautius. in uerbo, qui cum alia matrimonium contraxit. nume. 36.

uerſix. in tertia parte. hinc etiam uidemus: quòd seruatio uiduitatis, est signum amoris, ut plenē habetur p eundem Guliel. Bene. i. d. uerbo. nu. cix. ergo non seruans, exhibet signū se non amare. hinc etiam uidemus, q̄ uiduæ debēt flere, & uestīr se *f.m.* morem regionis, ut per eundē Gul. Bene. ubi suprā. nu. 177. ubi multa de uestibus lugubribus, & plura de pertinentibus ad uiduas. uide diciē. si fueris Romæ Romano uiuito more. c. illa. xij. dist. & melius in c. si q̄ uirorū. xxx. dist. hīc Pau. apo. ad Ro ma. xij. inquit gaudete cum gauden tibus, & flete cum flentibus. & im possible est, q̄ maritus non lugeat, & non sit tristis ob mortem uxoris. iuxtrā illud Dominicum dictum, ca ro īfirma est, sed spiritus promptus. maximē: quia uir & uxor sunt una caro, & unus debet lugere de morte alterius. *f.m.* morem regionis, ut per eundem Guliel. Bene. ubi suprā. nu. 184. & tantò magis est indicium cō trā maritū, id quod capitulat. quia concurrat etiam id, quod in sequēti capitulo diciē, uidelicet.

¶ I T E M inquirendum est, qualiter mortua dicta Lucretia, illicò uel pa rum pòst fuit uisus d. T. ridere, & cū magna lætitia, & gaudio conuersari in festiuitatibus, & iocis, & gaudijs, induēdo se festiuis uestib. de mōstrā do ītrinsec⁹ & extrīsec⁹ se nullū do lorē habere de dicta eius uxore, sed potius ingens gaudium & lætitiā, qđ inquirendū est, & c. qđ fuit, & c.

41 † Maritus, ut dixi, tenetur lugere mortem uxoris, & econtrā, iuxtrā il lud Ouidij in li. de ponto. læta qui dem lætis cecini, cano tristia tristis, conueniens operi tempus utrique suum. Est enim conueniens extra neis personis lugere alicuius uxorem. est certē igitur & ipsi maritò, imò

imò est opus charitatis dolere de aduersis proximis: & e contra est peccatum mortale gaudere de aduersis, & dolere de prosperis: quanto magis de marito in uxorem, qui debet esse particeps infortunij uxoris. l. si cum dotē. §. si maritus. & ibi Alex. ff. sol. mat. per Afili. in pro. consti. in vj. no. & in cōsti. iusticiarij per prouincias. in tertio notat, & per Alber. de Rosa. in l. cum tale. ff. de condi. & de monstra. nume. 3. ergo sequitur de necessitate, quod si contrarium fit per ipsum maritum, insurgit non modica suspicio contra eum.

42 † Nam nemo sani capitis dicet uiros non lugentes mortem uxorum, sed magis gaudentes, & ridentes, festiuusq; uestibus se induentes, non esse grauandos suspicione, eos odio prosecutos fuisse eas, & aliquid triste aduersus eas esse machinatos. amor enim uel odiū ex coniecturis perpenditur, ut habetur per Cor. in consil. clxj. nu. 13. in ij. lib. qui enim amat, figurā, imaginē, & faciē eius, quem amat, suo imprimit atque insculpit animo. fit itaq; amantis animus tanquā speculum quoddam, in quo amati reluceat imago: ut habetur per Tiraq. de legi. cōnu. 13. l. nume. 23. ex istis ergo exterioribus cognoscuntur interiora. secundū Bar. Soc. consi. cxxxj. iucip. in præsenti. uersis. præterea cum ratio. circa prin. prima par. Bal. in l. is qui, §. di. ius. de tuto. & cura. & i. l. si ex plagijs. ff. ad leg. Aquil. & Signo. de Ho. consi. 96.

43 † Et si uis uidere copiosissime quantum uir debeat amare uxorem, uide Guliel. Bene. in repet. c. Raynutius. in uerbo, cuidam Pet. tradiderunt. nu. 75. cum pluribus sequētib; . ex quibus colligetur, an oriatur suspicio, si uir nō luget mortē uxoris. & per quot dies debeat portari uestes

lugubres de iure, uide Ang. in l. si ex re. §. quæsitū. ff. de stipu. seruo. nu. 3. & an uxor non portans uestes lugubres sit infamis, uide Bal. in cō. 478. in v. lib. & Phi. in c. j. de testa. in iij. col. in vj. & Cap. in cōli. cxxxv. in ij. col. † Alia enim insurgit suspicio contra maritum induentem se mortua vxore uestibus festiuis, dum debuisse se induere uestibus lugubribus, nam uestes lugubres, quæ solē portari ob mortē alicuius, in illa regione aliquid cōferunt, saltem quod ad uulgi opinionē: secundū Guliel. Bene. in c. Raynutius. in uerbo, qui cum alia ma. cont. nu. 180. nā sapientis est se cōformare ritui, & habitui maioris partis. c. deus, qui ecclesiam. de ui. & ho. cleri. quomā turpis esset pars, quæ suo non congruit uniuerso. c. quo iure. viij. di. portantur enim istę uestes lugubres in signum tristitiæ: adeo, qd dicit Ange. in l. plenum. §. equitij. ff. de vsu, & ha. qd si testator legauerit lectum mulieri uiduæ, non uidetur legasse culcitradē serico. quia intelligitur. secundum conditionem mulieris uiduæ, & nō de lecto pomposo. & idē si legatus esset lectus uxori per maritū, secundum Bal. in l. j. circa princ. C. de leg. imò si testator præciperet filiis eam tractari, prout ipse eam tractauit, nō tenentur ei filij emere uestes pomposas, puta sericas, uel auratas, quas uiuente marito in honorem, & lætitiā illius portauerat. secundū Bar. in l. liberorum. §. fin. ff. de leg. iij. & habetur per Guliel. Bene. ubi sup. nu. 131. cum sequentibus. unde ex ijs inferitur, qd maritus induens se uestibus lætitiæ, & non tristitiæ, incurrit suspensionem non modicam.

¶ I v d. Quid aduersus hæc, quę obijciuntur per Fiscū, habes inquisitæ?

45 ¶ I n q. † complura habeo, quæ in facto

facto consistunt. & pri. dico, q̄ dato, q̄ aliqua suspicio possit oriri ex prædictis, attamen probando paupertatem, propter quam causatum extitit, q̄ non fuit sepulta uxor cū pompis funeralibus: nec fuit factus luctus, & planctus secundum morem regionis: & q̄ ob causam non fuerint factæ uestes lugubres: item, q̄ ob hanc causam non fuit sepulta de die ad euitandum dictas pompas funerales: & alia, quæ solent fieri secundum morem regionis in sepultura mortuorū, ut multoties fieri solet, ob similem causam tollitur ista suspicio: paupertas. n. multum prodest in hoc: sicut & alibi uidemus, q̄ paupertas excusat à multa, & pœna arbitraria: non autē à pœna ordinaria. secundū Bal. in l. acceptā. xij. q. C. de usur. & per Fran. Aret. in l. inuitus. C. de procur. itē excusat à desertione, ne pauperi appellanti currant fatalia. secundū Glo. in l. eos qui. C. de appel. in §. super ijs uerō. in uerbo, inopia. & Glo. ul. in l. minorib. C. de ijs quib. ut indi. l. an. in c. ex ratione de appell. item excusat à pœnis l. j. & ij. C. de secun. nup. si mater secundò nubens nō reddat rationē tutelæ, priusquā secundò nubat. secundū Bald. in auth. ijsdē. C. de sec. nup. itē paupertas excusat etiā in foro cōsciētiz, ut etiā excommunicatus absoluat nō facta satisfactione ob paupertatē: ut in c. à nobis. x. de sen. excō. itē paupertas excusat, ut propter nō solutionē census, uel canonis, res emphyteotica nō incadat in cōmissum: ut per Spec. in ti. loca. §. nunc aliqua. ver. xxix. q̄zrit. in fin.

46 † Et si fortasse maritus non habet hanc defensionem (quia forte diues est, & nobilis) potest excipi, articulare, & probari, q̄ inter nobiles, & diuites pompæ funerales nō fiunt se-

cundum morē regionis: ut fieri solet in pluribus partibus: item qualiter sepultura nobiliū, & personarū bonæ reputationis, ut plurimum solet fieri de nocte, & nō de die, absq̄ alijs solemnitatibus, & uestibus lugubrib. mos. n. regionis in talibus attendendus est, ut supra dixi. uel uideatur, si probari poterit, q̄ dicta uxor semper tempore quo uiuit dicebat, q̄ si in ultimo uitæ spiritu permitteretur, ut loqui posset, sub maledictione uolet præcipere, ut de nocte, & absq̄ pompa funerali sepeliretur, quia summopere ei displicebant dictæ funerales pompæ: ut uidi à nonnullis dici: uel probetur, q̄ dictus maritus est implicitus nonnullis oneribus: & q̄ deducto ære alieno parum ipsi restat. arg. tex. l. ac si quis impediatur. §. hæc actio. ff. de relig. & sumpt. fu. si autē esset diues, & prædicta alia nō concurrerent, tunc esset suspicio. ar. tex. in ea l. §. iudex, qui de ea æquitate, licet posset dici, q̄ ob non factas pompas funerales, nulla oriatur suspicio. per tex. l. si quis sepulchrum. ff. de reli. & sumpt. fu. uel potest probari, quod uxor decessit absq̄ prole. quo casu dos reuertebatur ad patrē, uel fratres, & q̄ sic ad eum nō spectabat funeris impensa, per tex. l. in eum. ff. de reli. & sumpt. fu. iuncta Glo. & l. Celsus. ff. eo. ti. itē poterit probari, q̄ erat aliquis infirmus in domo, & ne ei daret terror, fuit sepulta ita clam, & occulte. itē potest probari amor, quem gerebat erga suam uxorem per euidentiores cōiecturas, ut uix negari queat, sic esse: probando etiā bona tractamenta, quæ ei fecerat usq̄ ad ultimum uitæ spiritū. item probando cōtrariū dolorem, & tristitiam, quā habuit de eius morte per alias cōiecturas ualidiores. item probando, q̄ semper

semper in uita summiopere ibi gratulabatur dicta uxor de dicto suo uiro . item probando pudicitiam suæ uxoris , ac eius bonos mores , ut sic nulla possit imaginari causa , ob quam uoluisset eam interficere .

47 † Vna enim coniectura tollit aliam : ut per Bart. in l. fi. C. fa. hzrc. & Par. in uerbo , tortura. lo. iij. uer. sequit̃ quæstio. & uers. mandauit rex Alex. consil. lxxvij. ul. col. j. li. & Marfi. in pract. cri. §. diligēter. uer. quæro modo ulterius. nu. 193. & in l. j. §. diuus Adrianus. ff. de sicar. nu. 28. itē probando bonā famam , & uitam ipsius mariti . & quòd ad suspensionem de uestibus pōpōsis . poterit probari paupertas : & q̃ non poterat facere uestes lugubres , nec uestes pomposas .

48 † Item probando , q̃ ita seruatur in illa regione , uidelicet , quòd propter mortē uxoris nō solent fieri uestes lugubres : nec solet fieri plāctus , sed risus , & cantus , ut sit in multis partibus : ut refert Alex. in l. fi. cum dotē. §. si maritus . col. ult. ff. solu. matr. & Accur. in l. cū quidā . & ibi Bar. ff. de annu. legat. & Roma. singula. 33. & est Glo. in §. ultimo. in uerbo , natalibus . insti. de inge. & in c. non licet. 33. q. 4. & Panor. in c. licet. in ij. not. de fer. item probādo , q̃ hoc nō fecit ob paucū amorē , quē gerebat erga suam uxorē , sed causa religionis : & ut demonstraret , q̃ debemus gaudere de morte , quia tendit ad uitam æternam : ut docet copiosissimē Tiraq. i tra. de nobilita. c. 31. nu. 467. cum pluribus sequentibus : ubi inter cætera refert hos uersus : Oportuit nos funeris luctu graui dolere natū maxima ad discrimina : at mortuū , qui cassus est laboribus , efferre læto corde ; lætis uocibus . ita autē uertit Cicero : nam nos decebat cætus celebrantes domū lugere , ubi esset ali-

quis in lucem editus , humana uitæ uaria reputantes mala : at qui labores morte finissent graues , omnes amicos laude & lætitia exequi . plura alia exempla uide ibi , ut scias euadere has suspiciones , quia ibi habes mare magnū : & ibi uerē exprobrat ac uituperat lugentes mortē amicorum & parentum . ¶ I v d e x . Vtique licet fiscus benè fundet intentionē suam : attamen ex aduerso inquisitus quān̄ optimē eneruat , & tollit ea , quæ adducuntur in contrarium .

49 † Nam licet indicia , suspiciones , & coniecturæ , quæ adducuntur per fiscum sint alias sufficientes saltem ad torturam : tamen quia aliæ coniecturæ adducuntur ad excusandum delictum , sequitur , quòd ad torturam procedi non potest ut est tex. in l. j. §. ad quæstionem . uer. nec facilē . & ibi Bart. ff. de quæst. † Hinc est q̃ indicia purgantur per probationem bonæ uitæ & famæ . secundum Bar. in l. ij. §. pe. ff. de re mil. & Alex. in l. fin. ff. de quæstio. & Ange. in l. milites . C. eo. tit. & habetur per Cor. in consil. lviij. incip. uiso in ij. parte .

51 † Imò plus tibi dico , q̃ si aliqua sunt indicia sufficientia ad torturā contra reum , & aliqua sint probata indicia faciētia pro reo , tūc nunquā ad torturam deueniri potest . & hoc duplici ratione : primò , quia semper in obscuris debemus inclinare in benigniorem partē . l. semper in obscuris . ff. de reg. iur. l. factum cuique . §. fi. eo. tit. regula. in pœuis . de regul. iur. in vj. † Et ubi potest capi duplex intellectus , semper debet capi intellectus per quē quis nō cadat in delictū : ut latissimē habet per Marfi. in repe. l. fin. C. de pro. & per Franc. Cur. senior in consil. lxx. incip. circa

53 primū . in iij. col. † Secunda ratio est , quia unum indicium tollit al-

terū. secundū Alexan. in con. lxxvij. incip. in causa accusa. in ult. colum. in. j. lib. & una præsumpcio tollit alteram. l. diuus. ff. de in inte. re. c. accedens. de cri. fals. & latè habetur per Marfi. in sua. pract. cri. §. diligenter. nu. 190. Quamobrè uideamus, num alia cōcurrant pro parte fisci contra inquisitū. ¶ **¶** 1 s. Ultra ea, quæ supra ad intentionem meam fundandam adducta sunt, alia cōcurrunt coadiuuantia opinionē meā, & ideo attēdas. ¶ **¶** 1 r e m inquirendum est, qualiter dicta Lucretia die præcedenti se benè habebat, & nulla infirmitas erat in ea: & quomodo per multum temporis spatium ante se bene, & incolumen habuit: imò die præcedenti fuit uisā plurima domestica seruitia facere, ut antea solebat: & de mane fuit reperta mortua. quod inquirendum est, &c. quod sunt &c.

54 ¶ Est autem maximum indicium cōtra maritū, si die præcedenti uxor fuerit uisā absq; infirmitate, & incolumis, & de mane reperiatur mortua: nam mori ex triplici ratione potest euenire; vel propter infirmitatem, uel propter nimiam senectutē, uel propter insidias uolēter. neutro ergo istorum interueniente, scilicet infirmitate, uel senectute, præsimitur mortua ex tertia ratione, scilicet uiolenter. ¶ **¶** I N Q U I S I T V S. Si bene perpendisti, quæ supra late dixi, huic indicio satisfactum uidebitur, quia dixi, qd alio modo potest mors contingere, uidelicet, casu inopinato ex improuiso: quod accidit pluribus modis: & ideo nō aliter in

55 hoc insisto. ¶ **¶** F a s c. ¶ Licet aduersus ea, quæ contra Inquisitum adduxi, aliqua sint pro ipsius parte probata, quibus prima facie uideri posset eā in totum sublata: nihilominus tamen indubitanter dico, saltem esse

locum torturæ ex tot indicijis, coniecturis, & præsumptionibus, licet aliquo modo elidis: maxime, quia delictum istud homicidij in uxorem commissi, est grauissimū delictum. hinc dicit Io. Fa. in. §. alia. in tit. de pu. iu. qd plus punitur occidens suam uxorem, qd si occideret matrem, uel patrem. secundum Gloff. in c. decerner. 89. distin. & in c. admonere. ubi bonius textum Gl. xxxij. quæst. ij. & ibi in c. placuit. per Gloff. ponitur pœna uerberantis uxorem: & inquit qd occidere uxorem, est crimen parricidij. est tex. in l. j. ff. ad l. Pom. de par. imò dicit Io. Neuiza. in sylua, nu. 43. qd occidere uxorem, est detestabilius homicidio, & etiā parricidio. & firmat Ange. in l. inauditū. §. legis Cornelia. ff. de fidei. & probatur in l. j. ff. de par. & ibi Bar. & in l. unica. C. eo. tit. & declarat Glo. ibi. & Bart. in d. l. j. licet. contrarium tenet Veronen. in consi. v. in iij. col. quem refert Guliel. Bene. in repe. c. Raynutius. in uerbo, cuidam Petro tradiderunt. num. 77. cum sequen. & ibi dicit, qd uerior est opinio Veronen. quia plus punitur occidens patrem, uel matrem, attenda grauitate parricidij, cui pœna statuta fuit seuerior, & grauior. ut. ff. ad l. Pom. de parti. per totum. & facit text. in. §. causas, in auth. ut cum de appe. cogn. ubi filius impias manus iniiciēs contra patrem, uel matrem citra mortem, priuari potest eius successionē: quod non reperitur statutum in coniugibus, qd propter hoc perdat dotis, uel donationis propter nuptias lucrum. secundū Gloff. in c. placuit. xxxij. q. ij. nisi unus occideret allum. ut l. ab hostibus. §. si. ff. soluto matrimo. subdit tamen postea idem Guliel. quod communiter tenetur, quod plus peccat maritus, cui

cui permittit occidere filiā in adulterio deprehensam, sed non uxore. l. 1. nec i ea lege. §. si. ff. de adul. † Vñ, cū sit delictum atrocissimum, potest & debet iudex iura transgredi, & regulas iuris communis, & statutorum, ut per multa firmat Hipp. de Marsi. in sua praxi. crimin. §. diligenter. nu. clix. nec debet attendi ordo iuris, imò est ordo, ordinem non seruare. I N. † licet possit iudex iura transgredi in enormibus, non tamē procedit, quando imputatur enorme delictum alicui, quia licet inquiratur de enormi delicto, non tamen adhuc constat, eum commississe enorme crimen, & donec constet, & conuincatur, seruandæ sunt solennitates iuris, ut prosequitur idem Marsi. per tex. allegatum in eodem loco. nume. 170. cum sequentib. Præterea nullibi reperitur, quòd in enormi crimine procedatur ad torturā non subsistentibus legitimis indicis, cum etiam in crimine læsæ maiestatis requiratur, q̄ procedant legitima indicia. secundum text. hot. & ibi glo. Cyn. & Bal. & Salyet. in l. si quis alicui. C. ad leg. Iul. maie. imò etiam si iudex haberet liberum arbitrium, requireretur tamen, ut præcederent indicia. secundum Paul. de Leaza. in c. grauis. extra de depo. & domi. Alexand. in l. filius familias. in v. apostilla. ff. de do. cum similibus. indicia uero elisa non dicuntur indicia legitima, & sufficiētia, ergo, &c.

59 † F r s. † Hucusque non uideo, quomodo sit satisfactum illi indicio, qd̄ supra adduxi de signis suffocationis repertis in gutture uxoris, & per expertos recognitis, quod est maximū indicium, ergo adhuc debemus in euidentiis concludere, q̄ saltem sit locus torturæ. † I N. Multa aduersus hoc in facto consistentia possunt

probari. & primo potest probari q̄ expertos, & medicos, q̄ mors subitanea, ut plurimum solet causare talia, & peiora signa in gutture, & alijs partibus personæ, cum sit quædam mors uiolenta, & indies hoc uidemus. item potest probari, quòd antea in vita ipsius talia signa habebat in gutture, probando, q̄ habuit aliquam infirmitatem, ob quam causata extiterunt. item probando per peritiores expertos qui fortè uiderint signa prædicta, q̄ non apparebant uerè esse signa suffocationis, item probando alia, per quæ excludatur coniectura præsumendi, uirū uoluisse interficere, & suffocare suā uxorem. † I v. Satis per utrunque multa dicta sunt in hoc delicto suffocationis, suntque optimè fundatæ utrinque intentiones, adeo uero id quidem ut non opus sit alia conclusionē, sed ex prædictis sequatur. transeamus ergo ad alia delicta, sed antequam ad illa deueniamus, aliqua generalia in hoc delicto audiat. Et

60 † primo sciendum est, q̄ maritus occidens eius uxorem, perdit ius succedendi, quòd habet indefectum parentum, secundum Bald. in l. j. C. unde uir & uxor. de quo plenius p̄ Guilielm. bene. in c. Raynutius. in uerbo, mortuo itaque testatore, & pri. nume. 17. fol. 96. fallit, si occidat statuto permittente, ut per Ioā. Campe. in trac. de do. in v. q. & per Boe. de cis. xxv. in prima par. † Imò plus tibi dico, quòd maritus non adhibens medicos uxori infirmæ, nec eam curari faciens, ac eam despiciens, non lucratur dotem, etiam si ex forma statuti lucrari deberet ex morte uxoris, nec etiam facit fructus suos de rebus dotalibus, ut ad plenū conuuluit Bal. in consil. liij. in v. lib. & p̄ Marsil. in consil. xcij. nu. 7. & consil.

cxxv. nu. 3. de quo per Alex. in cōsi.
 xcj. nu. 5. in vij. uol. & cōf. cxxij.
 per totum. eo. li. & Bertrand. cōsil.
 cxxv. in ij. par. nu. 5. & Cor. in cōf.
 61 cccxvj. nu. 35. j. li. † Item est sciend-
 um, qd maritus dans calcē uxori ta-
 liter, qd moriatur, non tenet pœna
 mortis. secundū Marsil. in cōsil.
 63 cxxxvj. nu. 27. ij. li. per totum. † Itē
 est sciendum, qd marito non licet in-
 terficere uxorem deprehensam in
 adulterio. l. nec in ea. §. si. ff. de adul.
 tamen si in ipso actu maritus occi-
 dat, licet puniatur, non tamen pœ-
 na ultimi supplicij, sed minori pœ-
 na, ut consuluat Alexand. cōsil. cc-
 lxxxij. aliās cxi. in ij. lib. nume. 12.
 secus est de iure regni, ut habetur
 in cōsti. si maritus: & ibi plene per
 Afflic. & de iure cōmuni, uide Mar-
 sil. in l. j. §. item diuus. ff. de sicar. &
 64 in l. j. ff. de parri. † Item maritus nō
 uindicans mortem uxoris occisæ,
 perdit dotem. l. cum mortem. ff. de
 iure fi. Item perdit lucrum dotis si-
 bi a statuto concessum. secundū
 Bar. & Aug. in l. si sequens. §. si. ff. ad
 Sylle. & in l. eum qui. ff. de ijs, quib.
 65 ut indig. † Itē maritus nō pōt nisi
 modicē, & ex cā corrigere, & uerbe-
 rare uxore, ut not. in l. ex consensu.
 & in auth. ibi posita. C. de repud. &
 in auth. matri, & apiz. §. si quis autē.
 & glo. vij. q. j. ca. sicut alterius. & in
 gl. c. quemadmodum. de iureiurā. &
 xxxij. q. ij. c. placuit. & Bal. in l. si fi-
 lius. C. de pa. po. l. sicut patronus. ff.
 de op. li. & Barth. Cap. in l. Marcel-
 lus. ff. de uer. sig. & Alexā. in cōsil.
 xcvj. in iij. par. & per Fely. in c. cum
 contingat. de foro compe. cir. fin. in
 ij. col. & in c. illud. de psumpt. uide
 Mar. in sua praxi. in §. aggredior. nu.
 me. 81. & in l. j. §. ad q. pri. col. ff. de
 quæst. uer. attamen doctrina. nu. 5.
 66 † Item si maritus malē tractat uxo-

rem. & acriter eam uerberat, licitē
 uxor recedit ab eo, & tenetur eam
 ille alere extra domum, ut p Dyn.
 & Cyn. in l. quod in uxorem. C. de
 neg. gest. & per Gui. Pa. in de. cccc-
 xxxix. an uir. & Capell. Tolos. in de
 67 ci. lxxxvj. ibi in addit. † Item mari-
 tus uxore non tractans cum marita-
 li affectu. est excōicandus. secundū
 gl. et doct. in l. si cum doct. §. si ma-
 68 ritus. ff. solu. matr. † Item maritus
 tenetur præstare cautionem de non
 offendendo suam uxorem, quæ re-
 cessit ab eo, aliās ei non restituitur,
 etiam si culpa sua discesserit, ut ha-
 betur per Abb. in c. ex transmissa. in
 pri. no. de resti. spol. uerū pōt eam le-
 uiter corrigere, nō obstante cautio-
 ne præstata. de quo uide Iac. de bel.
 vj. in sua praxi. cri. in ti. de leno. nu.
 19. Verum dicit ibi Abb. quod si timor
 scuitiæ uiri esset talis, quod nō
 obstante cautione uerosimiliter fie-
 ret offensio, etiam cū cautione non
 69 debet restitui. † Item maritus, qui
 interfecit uxorem, ut aliā duceret,
 non potest contrahere matrimoniū
 cum ea, quæ consensit morti uxoris
 ut ipsa in uxorem caperetur, ut ha-
 betur per Specul. in tit. de diuor. in
 prin. et idem est in casu cōtrario.
 70 † Item, si maritus malē et pessimē
 tractat eius uxorem, fit separatio
 habitationis, et thori, ut est text. in
 c. literas. extra de restitu. spol. et hī
 p Cassa. in cōsu. Burgun. in titul. de
 71 maintenir. §. vj. fo. 156. nu. 15. † Itē
 marito iniuste uerberante uxore pōt
 cōtra eū agere actiōe in factū, licet
 aliqui dicebāt actiōe iniuriarū, ut
 p Io. And. in addi. Spe. in rub. de in-
 iur. uerfi. est quæstio de uxore. quē
 refert, et sequit Alex. in l. diuortio.
 §. si fundū. col. iij. verū item in quatuor-
 tuni. ff. sol. mar. et plenē Tiraquell.
 de leg. conu. in pri. l. nume. 24. nul-

lo enim modo sunt uxores uerberā
dz. licet enim dicatur posse corrigi,
nō intelligitur id, quali possint uer-
berari, secundum Alexan. consil. xv.
uiso themate. post prin. libr. quarto.
& plura incommoda & mala solent
oriri ex uerbis vxorum. de qui-
bus ad saturitatem per Tiraquel. de
legi. con. in viij. l. num. 8. cum pluri.
seq. fol. 61. & 63. & habetur in syl.
nup. per Io. Neuiza. nu. 36. uide Iac.
de belui. in praxi. cri. in tit. de leno.
in v. colum. uer. ij. ante quā uir. ubi
ponit, quam pēnam patiatu r mar-
itus atrociter uerberaus uxorem.

72 † Item si maritus uxori insidiatur
gladio, non tenetur ad eum redire,
si discessit ab eo, ut habetur p Iaco.
de bellouiso, in praxi. crimi. in titu.

73 de pēnis ca. nu. 7. † Item si maritus
uerberauit uxorem baculo taliter,
quòd sanguis exiuit, non potest p-
cedi ex officio, quia non p̄sumit
dolosa percussio, secundum Guido.
Pap. in tract. de p̄sumpt. num. 91.

74 † Item inaritus malè tractans uxo-
rem, perdit lucra dotis, secundum
Boer. in decis. ccxliij. num. 12. in se-
cunda par. & ibi habes, quando dica-
tur malè tractare. & vide in decisio.
xxxv. num. 4. pri. par. & vide Ioann.
Campeg. in trac. de dote. ibi, de sta-
tu loquenti de dote. in ij. quæstion.

75 † Item est sciendum, q̄ uxor vulne-
rata a viro gladio, non potest eum
accusare, secundum Alber. de Rosa.
in l. diuortij. nu. ij. C. re. amo.

¶ Item, quod fuit leno eius-
dem. Rub.

S V M M A R I V M.

1 Lenocinium est detestabile crimen. &
nu. 33. & est maius adulterio. nume. 2.
24. & puniatur etiam effectū non se-

ento. nu. 3. & 31.

4 Lenocinium uisissima persona,

5 Lenocinium quomodo probetur.

6 Adulterium p̄sumitur commissum
de uoluntate uiri.

7 Maritus puniatur propter adulterium
uxoris, & qua pēna. nu. 8. & 10.

9 Maritus est sicut custos in grege.

10 Maritus committens lenocinium in
suam uxorem, qualiter puniatur.

11 Maritus repiciens uxorem in actu a-
dulteri, & tacens, p̄sumitur leno. nu-
me. 12. 13.

14 Defensiones quas poterit facere mari-
tus aduersus lenocinium. & nume. 19.
20. 22.

15 Amici & propinqui parificantur.

16 Amicitia facit cessare actionem, qua
alias competeret.

17 Amicus potest accusare de iniuria fa-
cta amico suo.

18 Amicus pro amico admittitur sine m̄a
dato cum cautione de rato.

21 Metus mortis terret etiam constantis-
simos viros, & qualiter probetur. n. 22.

23 Paupertas excusat maritum a leno-
cinio.

25 Lenocinium qualiter in regno punia-
tur, & qualiter committatur. num. 26.
& 27.

28 Mater lena filia qualiter puniatur. &
num. 29.

30 Lenocinium qualiter puniatur in fa-
mina extranea.

32 Lenocinium qualiter puniatur in ma-
sculis. & nu. 37.

34 Lenones, & meretrices debent expelli
de ciuitate.

35 Castitas est amica Deo.

36 Blanditia equiparantur minis.

38 Receptantes lenones qualiter punian-
tur. & nu. 39.

39 Tabernarij receptantes lenones an pu-
niantur.

40 Lenones possunt capi per alios iudices,
sed debent remitti ad magnā curiam

*nicariam.*41 *Leno est peior, quam diabolus.*42 *Lenonem interficiens an puniatur.*43 *Lenones repelluntur a testimonio. & nam. 45*44 *Lenocinium uilis persone, est crimen extraordinarium.***F I S C V S.**

1. **L** I C E T multo plura potuissim dicere in precedenti delicto ultra ea quæ dixi, tamen quia alia sunt delicta capitulata, ideo contenti de ijs deueniamus ad alia & primò offert se crimen lenocinii, quod est adeò horrendum, detestabile, & pestiferum, & odibile, ut potius homines in alle deberet pessundari, & in igne se uiuos proijcere uoluntariè, quàm in illud incidere. quid enim detestabilius, & horrendius dici potest, quàm miserandas puellas simplices ad luxuriosam uitam deducere, attrahere, & impellere? † Hinc dicit glo. in l. athletas. §. qui lenociniū. ff. de ijs, qui notan. infam. quod lenocinium est maius delictum, quam adulteriū de quo per Bar. Ange. & Imol. in l. 15, qui reus. ff. de publ. iud. & p. Bar. in l. palam. ff. de rit. nup. † Hinc est, quod l. puniatur ipsum lenocinium, etiamsi effectum non habuerit, ut est casus singul. in l. pri. ff. de extraordin. crimi. in princi. etiamsi peruentū fuerit ad actum uerbi tantum, secundum Bar. ibi. † Hinc leno dicitur uilissima persona, secundum Bald. in l. humilem. C. de incest. nupt. idcirco hæc sunt, quæ in hoc delicto prætenduntur in iure, & in facto, uidelicet.

† **I** T E M inquirendum est, qualiter de anno, & de mense, &c. regnantis, & de dominatōe, &c. sub præsidatu, &c. loco, &c. dictus Tit. suis iu-

ribus non contentus, animoq; diabólico instigatus, & spiritu nequam ductus, non aduertens quàm graue scelus sit lenocinium cum sua uxore committere, eamq; prostituere, & ex ea quæstum facere, passim pluribus & diuersis personis prostituit, ipsos ducendo ad suam domum, ac permittendo ut cum dicta sua uxore adulterium committerent pluribus, & diuersis uicibus, & in pluribus & diuersis temporibus, quod in fra particulariter describetur quod inquirendū est, &c. quod fuit, &c.

I T E M inquirendum est, qualiter d. Tit. pluries uisus & auditus sit secū trahere in domum suam, ubi habitabat, & habitat dicta eius uxor, plures & plures iuuenes, ipsosque solos dimittere in camera cum dicta eius uxore sola, tam de die, quàm de nocte, per magnum temporis intervalum, quod inquirendum est, quod

fuit, &c. † Hæc enim probatio, quod plures iuuenes uir duxit ad uxoris domum, eos relinquendo cum ea sola, est indicium & coniectura indicans lenocinium. nam adulterium probatur per coniecturas. c. præterea. extra. de testib. l. cum probatio. ff. de proba. l. quæro. §. fina. ff. de ad. l. edic. nec aliquis negare poterit, quod uidere iuuenes solos cū puella maxime pulchra, non sit indicium, quod adulterium commiserint, ut dicit Bald. in l. neque natales. C. de proba. & Bar. in l. ij. ff. de furt. & per ea, quæ habentur in l. capite quinto. ff. de adulter. & per Panormi. in d. c. præterea. & in c. literis. de præsum-

ptio. † Et præsumitur adulterium committi in uxorem de uoluntate mariti, maximè concurrente eo, quod in capitulo dicitur, quia sicut incendium, sic etiam adulterium uix sine culpa, & negligentia in domo habet

tan-

tantiū committitur. l. ij. ff. de of. prae-
 fe. uigi. iuxta illud Ioelis 3. & posue-
 runt puerum in prostibulo, & puel-
 lam uendiderunt pro uino, ut bibe-
 rent, facit l. mariti. §. qui quæstum.
 ff. de adulter. & habetur per Guliel.
 Bene. in c. Raynutius. extra de testa-
 men. in uerbo, cuidam Petro tradi-
 derunt. num. 63. † Vbi infert, qd non
 sine causa in tota Cathalonia. & a-
 liis multis partibus uir per uxorem
 cucurbitatus, quadraginta solidos
 soluit domino temporalis, & Parisijs
 ducitur super asinum facie uersa ad
 caudam, & sic per totam uillam uxo-
 re asinum traheute, & præconem an-
 te eos clamante, qui sic faciet, sic ca-
 piet, uituperose ducitur, ut referit
 Guliel. de Mon. Lau. & Zaba. in cle-
 cum ex eo. de senten. excommunic.
 8 † Maximè, quia præsumitur, quòd si
 non factis, saltem exemplis uiri u-
 xor committat adulterium, cū uir
 debeat esse author colendi bonos
 mores uxori. iuxta text. in l. si uxor.
 §. iudex. ff. de adul. iuxta illud Socra-
 tis dicentis, uiros ciuitatis legibus
 coerceri debere, fœminas uero, uiro-
 rum cohabitantium disciplina, ob
 quod Hesiodus suadebat uirginem
 ducendam, quam moribus instituere
 posset maritus. atqui multi & si
 uxor casta sit, eam negligenter cu-
 stodiūt, & (quod deterius est) inter-
 cū eam incitant, uel occasionem
 dant ad libidinem cum aliis exp'en-
 dam. de quibus sic dicit Bart. in qua-
 dam lectura antiqua hodie non im-
 pressa. in l. si lenonem. C. de episco.
 auquen. uidi semel quendam, q. sua-
 rum uxoris, & filix leno fuerat, qui
 combustus fuit, & meritò. debuit
 enim uxori quoque irasci, quæ ma-
 trimonium eius uiolauit. dicit text.
 in l. mariti. §. j. ff. de adul. tunc puni-
 en- ius est, cū excusare ignorantiam

suam non potest, uel obumbrare pa-
 tientiam suam p'textu incredulitatis
 ut ibi, & postea sequit in §. qui quæ-
 stum. nec mediocriter delinqt, qui
 lenociniū in uxorem committit, &
 sic summè delinquit. † Est. n. mari-
 tus sicut custos in grege, ut ait Pla-
 to circa initiū li. 3. de repu. & Arist.
 poli. li. j. c. viij. uir quidē (inqt) uxori
 p'est, & filijs, tanquā liberis quidem
 ambobus, sed nō eodē imperij mō,
 sed uxori quidē ciuilitè, filijs autē
 regaliter. masculus. n. quā fœmina
 dñio natura est aptior, & idē libr. ij.
 œconomicon in c. j. existimare autē,
 ait, debet mulier uerè cōposita, mo-
 res uiri esse legē uitæ suæ impositā
 sibi a Deo. cui finitimū est illud di-
 ui Pauli ad Rom. 7. rursusq; prio-
 ris ad Corin. 7. mulier quanto tpe ui-
 uit uir eius, alligata est legi, ipsius,
 caput. n. (ut idē inquit) uxoris est uir
 qd & Genes. 3. hē, sub uiri potesta-
 te eris, & ipse dñabi tui. & nō sine
 rōne hoc esse dignoscit. ait. n. Augu-
 sti. primū decet naturaliter illum
 dñari, & præesse, qui sit corporis ui-
 ribus præstantior, contra eū seruire,
 atq; modis omnibus cedere, qui sit
 infirmior, secūddò, ut qui plus habet
 rōnis, ingenij, prudētiæ, cōsiliij, do-
 mine, qui uero minus, seruiat. nam
 ut Salomon in prouerb. xj. cap. qui
 stultus est, seruiet sapienti. & xviij.
 & seruis sapiens dominabitur stul-
 tis filiis suis. & Aristot. libr. primo
 poli. dicit, eos seruos esse in repub.
 qui inscientes, rerumque ignoran-
 tes teneantur, qui uero ingenio præ-
 stant, naturaliter dominos. legerat, il-
 le apud Platonem præceptorem in
 lib. i. ij. de legib. septem esse rōnes,
 quæ ad dignitatē imperandi facere
 uident. quæ sunt paternitas, nobili-
 tas, dñatio, potentia, senectus, pru-
 dētia, rō, sed prudentiā oībus antec-
 ponit.

ponit. uir ergo corporis & animi viribus præpoller, fœmina uero fragilis, infirma, & imbecillis est, ut scribitur in l. si mulier. C. ad Velle. & in l. si pater. C. de sponsa. & l. prima. §. pen. C. de rei uxor. actio. & in l. vlti. C. de dona. ante nup. & in l. sicut. C. de præcri. xxx. vel xl. anno. & in l. asfiduis. post princ. C. qui po. in pign. habet. hinc est, quod apud Græcos mulieribus dabatur tutor & curator ut refert Tiraquel. de legi. connub. in prima l. nume. 67. & scribit etiam Quintilianus in declama. iij. matrimonia ab ipsa rerum natura esse inuenta, sicque mares fœminis iungi, ut imbecillior sexus præsidium ex
 10 mutua societate sumat. † Quid ergo dicemus de marito, qui non cultos sive vxoris, sed lupus & deuorator efficitur? de eiusmodi quum cōqueretur, si ipsemet erit uastator castitatis suæ vxoris, ac sui honoris destrutor, ipsi proponatur id, quod dicit text. in §. necesse est. xlvij. distincti. vxores ergo (ut tandem concludamus) non verberibus, sed potius exemplis corrigamus, & a vitijs, si quæ sint, ad virtutum studia puocemus. Audiat etiam quod dicit text. in ca. indignantur, in fi. xxxij. q. vj. pudice que viucentes vxoribus bonos mores colendi authores simus. iuxta iuriscon. sententiam in l. si vxor. §. iudex. ff. de adulter. virorum enim dicta factaq; sunt vxoribus veluti speculum, ad cuius inuitum suos ipsæ mores forment, atque componant. nam cum semper alijs exēpla sine magni momenti ad corrigenda, vel deprauanda hominum ingenia, cum ea maximè, quæ a domesticis proficiuntur, ut probat text. in l. prima. C. de cmen. pro. & illud Satyrogra. poe. sa. 14. velocius & citius nos corrumpunt vitiorū exēpla domestica,

magnis cum subeant animos authoribus. hinc ait Petrarca de remed. adue. for. dialo. xxj. quod persæpe vxori dux, atque exemplum lasciuia vir fuit. hinc Plutarchus in præceptis connubialibus, cap. xvij. inquit, vir corporis studiosus vxorem reddit lasciuo cultui deditam, voluptuosus amatoriam, & libidinofam, boni honestique amator modestam & honestam, & rursus ferè in vmbilico eiusdem operis, ne putēs (ait) a superfluis profusisque sumptibus vxorem temperaturam, si te in ijs minimè continentem conspiciat, quin potius auratis poculis, prætiq; cubiculis, mulierum & equorū phaleris gaudentem videbis. non enim fieri potest, ut a mulieribus luxus remoueat, quo viri circumfluunt. propterea & diuus Augustinus in ca. si ducturi. xxxij. q. vj. nos monet, ut quales volumus vxores nostras inuenire, tales & ipsæ nos inueniant, & si intactam, intacti simus, si puri, puri. non enim illa possit, quod nos non possumus, & idem alibi in lib. de decem chordis, si caput inquit, est vir, melius debet viuere, & præcedere in omnibus factis suis vxorem, ut illa imitetur eum, quo circa bene dicebat Gulielm. in loco supra citato, quem etiam refert & sequitur Tiraquel. de legi. connu. in ix. l. nume. 172. q. vir debet puniri ob adulterium commissum per eius vxorem, & quod ita in multis partibus seruatur, quasi non potuerit committi sine eo, quod vit ex suis malis moribus dederit causam vxori talia perpetrandi. hæc consuetudo sancta est, & vbique deberet seruari. ex ijs propemodum habes, quàm puniri debeat vir, qui factis & re vxorem inducit ad adulterium committendum.

¶ **I T E M** inquirendum est, q̄ de anno, &c. de mense, &c. regnātibus, &c. dominante, &c. sub præsidentu, &c. d. T. ad suam domum accedens reperijt dictam eius uxorem in actu adulterij cum tali, &c. in camera existēte in dicta eius domo, et propriā. et q̄ id non ægrè tulit, sed eos diuinit ibidem, ut commodius explet adulterium, dando eisdem commoditatem, et locum taliter, ut faceret commissum adulteriū. quod inquirendum est, &c. quod fuit, &c.

- ¶ **U**ltra hæc, quæ supra dixi, alia concurrūt, uidelicet: q̄ uir reperijt uxorem in actu adulterij, et q̄ id non ægrè tulit, sed tacuit, et retinuit et uxorem taliter. atque hoc quidem solum conuincit ipsum de lenocinio. quia dicit text. in l. mariti. circa princ. et l. ij. §. lenociniij. in ff. de adulter. dūm unam lecturam. ff. de adulter. q̄ maritus habens suspectam uxore de adulterio, et eam retinens, lenocinium committit. quod est uerum, quando suam scientiam obumbrare non potest, dicens, q̄ non credebat. sed si uiderit scholarē ei pluries loquentem, et manus in sinu tenentē, uel eam osculantem, et sic suspicari debuit uehementer, tunc non excusatur à crimine lenociniij. ut d. l. mariti. ut declarat Saly. in l. crimen. C. de adulter. quanto fortius in casu isto, in quo præsupponitur inuenisse uxorem in actu adulterij. ut est
- ¶ **t**ex. in l. crimen. C. de adulter. ¶ Et licet Salyciā d. l. crimen. dixerit, q̄ etiam si maritus sciens uxorem esse adulteram, nihil dicat, et eam retineat: non tamen incidat in crimen lenociniij, nisi apparuerit eam ad id induxisse, et quæstum ex ea fecisse, per d. l. mariti. §. qui quæstum. tamen de iure regni illud dictum Salyci. non procedit. quia per constit.

incip. maritum cauetur, q̄ maritus uelut leno puniatur, si uxore in adulterio deprehendit, et eam retinuit: nec occidit adulterum, sed dimittit, cum capere et occidere potuerit, se ens, si sine sua culpa aufugerit, ut ibi habetur. ¶ Et tunc dicitur maritus deprehendisse uxorem in adulterio, cum eam reperijt in actibus uenericis, puta, tenentem manus ad pectus, uel alios actus inhonestos facientem, non enim requiritur, ut reperiat adulterum cum uirga in uulua. ut declarat Afili. in consti. regni incip. si maritus. in ult. columbi, et pondera tex. ibi, in ipso actu. ¶ **I** v. d. Quenā aduersus hæc, quæ tibi obijciuntur, affers Inquirit? ¶ **I** n. q. Audias quæso patienter, uidebis proculdubio omnia euacuari adeo,

¶ **u**t nihil obstare uideatur. ¶ Et primo quatenus dicatur, quòd uir duxit plures iuuenes in domum, eos solos relinquendo cum uxore in domo probabitur intrinseca ee inueterata amicitia eorum, quos apparebit in domum induxisse, item probabitur bona fama, uita, legalitas, et conscientia ipsorum, ut merito confidere poterit eis maritus. nam hæc excusant, ut in proprijs terminis habetur per Ang. in l. mariti. §. qui quæstum. ff. de adulter. pro quo faciunt, quæ plenè scripsit Marsil. in practi. crim. in §. principium. ubi multa de hoc. ¶ Amici enim et propinqui purificantur secundū Abb. in ca. requisisti. de testi. et Alexan. in l. non solum. §. qui alieno. ff. de procurat. et faciunt ea, quæ scribit

¶ **G**lo. in l. j. C. de fidei. ¶ Amicitia autem facit cessare actionem, quæ alias competeret. secundū Spec. in titu. de fur. uersis: quid si amicus.

¶ **H**inc est, quòd amicus intimus potest accusare, de iniuria illata amico

amico suo: quia iniuria ipsius dicitur: & ideo potest eam prosequi sine mandato. secundum Bal. in l. j. C. qui accusi non poss. & Alex. in d. §. qui alieno.

18 † Hinc est etiam, quod amicus admittitur pro amico sine mandato cum cautione ratificat coniunctus pro coniuncto. secundum Guliel. de Cu. in l. sed & ff. de procurat. licet ibi Rapha. Fulgo. intelligat de amico coniuncto maxima amicitia. de quo per Ludo. de Roma. in singu. in verbo, amicus. & per Bar. in l. non solum. §. qui alieno. ff. de procura. j. col. uer. fallit in coniuncta persona. & ibi omnino per Alex. ubi etiam dicit, quod amicus agit interdicto recuperanda po. l. j. C. si per vim, uel alio modo. & per eum in l. cum alienam. C. de leg. & in l. exigendi. de probat. & per Fely. in c. coram. de offic. de-

19 leg. † Item probetur bona fama, & uita uxoris tunc temporis, & intimus amor, qui erat inter eos. nam semper quando maritus potest modo aliquo adumbrare probationem lenocinii per aliquam excusationem, non punitur de lenocinio: ut habet in l. mariti. §. qui quæstus. ff. de adul-

20 te. & ibi per Doct. † Quo uero ad id, quod dicitur, reperiisse adulterum in sua domo cum uxore, & ipsum dimisisse, poterit probari, quod ipse maritus erat debilis, & adulter ille fortis, robustus, & nimis ualens de persona sua: taliter, quod non poterat modo aliquo sine magno periculo sue persone occidere, uel capere ipsum, uel suam uxorem. item, quod ille erat armatus: ipse uero inermis. item, quod adulter erat potens in ciuitate: item, quod si in ipso actu, uel post occidisset suam uxorem, absque dubio adulter ille etiam interemisset ipsum. item, quod ille erat potens & ualens ad

hoc faciendum. item, quod pluries minatus fuit se ipsum occisurum, si in iudicio, uel extrajudicium de hoc conquereretur, uel male tractaret suam uxorem. hæc autem probando se excusat: ut habes per Afflict. in constitut. incip. qui coram se spectante. in prin. ubi pulchre.

21 † Metus enim mortis terret etiam constantissimos uiros. secundum Bal. in trac. schisma. in v. col. dicitur etiam iustissimus metus mortis, et si mors non sit secuta. l. si quis fumo. §. pen. ff. ad leg. Aquil. & ibi dicitur iustus metus ubi est iusta suspicio. l. si. j. col. in fin. C. de iure deli. per l. nouissime. ff. quod fal. tutor. aut & metus iustus excusat à culpa occidendi. secundum Gloss. in l. sed & si. ff. ad l. Aquil. & institu. de interdi.

22 §. recuperanda. per Gloss. & l. iij. §. armis. ff. de ui. & ui arma. † Et metus iustus probatur probando potestiam, & malam consuetudinem alicuius, secundum Bart. in l. j. ff. quod ui. aut clam. & in l. de pupillo. §. si quis ipsi. de no. ope. nuncia. & Abb. in ca. fin. de appella. item probatur ex nimis, secundum Bar. in l. famosi. §. j. ff. ad leg. Julia. maiest. & l. iij. §. quolibet. ff. quod met. cau. de quo plenè per Spe. in tit. quod met. cau. Itè poterit probari de bona fama, uita, & conditione ipsius: & quod non est uerosimile, quod ipse uoluerit committere lenocinium in suam uxorem, cum mirè fuerit zelotypus. item, quod non est uerosimile, quod sciuerit dictum adulterum fornicari cum sua uxore antè deprehensionem in actu adulterij: attento, quia semper tenuerit, & tractauerit eam uti castissimam: nec dictus adulter uideri potuerit habere conuersationem cum ea. itè, quod dum esset in actu accusandi ipsam uxorem, fuerit ei à pluribus dictum,

Cum, ut nō faceret: nam alioqui cer-
 tō futurum esse, ut ab adultero oc-
 cidatur. item, q̄ semper ex post fa-
 cto fuit uisus odio persequi dictum
 adulterum: taliter, q̄ uerosimiliter
 occidisset, si potuisset. & alia plura
 possunt probari, quā curiosus aduo-
 23 carus studeat inuenire. † Et si for-
 talis probetur fecisse quæstum de
 uxore, probentur prædicta: & ultra
 probetur paupertas mariti. per cou-
 litic. incip. matres, quæ. ubi in termi-
 24 nis deciditur. † I v d. † Optimè
 quidem inquisite præcogitali de-
 fensiones, quæ fieri possunt aduer-
 sus ea, quæ præposita & obiecta fue-
 re per hunc: adeò certè, ut meri-
 tō absolutoria sperari ipsis probatis
 possit, & ue sicco calle pertranscam
 materiam istam, in qua tractatur de
 crimine, quod est maius delictum,
 quàm adulterium: quia adulter pec-
 cat in se, & unam scēminam: sed le-
 no peccat in se, & duos alios pecca-
 re facit. imò est maius delictum,
 quàm homicidium: ut per Ang. de
 Are. in lib. malefi. in uerbo, *che me*
hai adulterata la mia donna. in fi. ali-
 25 qua dicam. † Et primò est sciend-
 um, q̄ in regno sunt tria iura mu-
 nicipalia super hoc crimine lenoci-
 nij mariti ultra regiam pragmaticā,
 quæ loquitur de lenocinio in gene-
 re: & primum est constit. maritum.
 qua cauetur, q̄ maritus deprehen-
 dens uxorem in adulterio, & eam
 detinens, & liberè dimittens adul-
 terum, ut leno puniatur: secundum
 est constit. qui coram se spectan-
 te. qua cauetur, q̄ permittens uxo-
 rem adulterari & mœchari, non po-
 test eam accusare de adulterio: quia
 uidetur consentire adulterio. & per
 illam constitut. dicit Afflict. q̄ nec
 maritus ipse potest puniri de leno-
 cinio. tertium est constit. quauis

uxorem. qua cauetur, quòd si ma-
 ritus habens suspectam uxorem de
 adulterio, eam retinet, non ex hoc
 potest de lenocinio condemnari:
 sed tunc punitur de lenocinio, quā-
 do patenter & euidenter constite-
 rit tenere uxorem ad turpe lucrum:
 tunc enim condemnatur de lenoci-
 nio, & efficitur infamis. & sic, ut
 uides, in duobus casibus maritus in
 regno conuincitur de lenocinio:
 primò quādo deprehendit uxorem
 in adulterio, & eam retinet, & libe-
 rē dimittit adulterum: secundò,
 quando patenter constat maritum
 detinere uxorem ad turpe lucrum.
 remanet porro, q̄ si maritus per-
 mittat uxorem luxuriari cum alijs,
 non tamen puniatur de lenocinio:
 nisi appareat eā tenere ad turpe lu-
 crum. ut in d. constitut. qui coram
 se spectante. et ibi per Afflict. sed
 est aduertendum, q̄ omnes istę tres
 constitutiones sunt cōformes cum
 iure communi, uidelicet, cum l. ma-
 riti. ff. de adulter. nam ibi etiam so-
 lum punitur maritus in dictis duo-
 bus casibus: quando quæstum de
 uxore facit, uel quando deprehen-
 dit uxorem in adulterio. sed si aliās
 patiatu uxorem delinquere, dicit
 ibi text. in d. l. mariti. §. qui quæ-
 stum. quòd hic casus extra legem
 positus est, et est ratio secundum
 Angel. ibi. quia licet sit in culpa,
 non tamen est in dolo: et ad punien-
 dum lenocinium requiritur dolus,
 et sic inferri potest ex dictis Ange.
 et Alber. de Rosa. ibi. quòd si ali-
 ter apparebit, quòd dolosè maritus
 patiebatur delinquere uxorem, et q̄
 ad hoc ipsam inducebat, licet quæ-
 stum de ea non fecerit, quòd puni-
 tur de lenocinio. quia plus est indu-
 cere uxorem ad adulterium, et pa-
 ti ipsum adulterari, ac permittere,
 quàm

quàm deprehendere uxore in adul-
 27 terio, & eam retinere. † Secundò
 est sciendum, quòd si maritus ac-
 cusauerit uxore de adulterio, eaq;
 fuerit de adulterio condemnata, si
 deinde eam sibi reconciliauerit, &
 in suam domū receperit, licet tex.
 in d.l.mariti dicat, qd censendus &
 iudicandus sit ut leno, tamen ibi
 Angel. dicit, quòd hodiè hoc est
 correctum per text.authen. sed ho-
 diè. C.de adult. & idem dicit Salyc.
 in l.sine metu. C.co.titu. & ibi hoc
 firmat Gloss. sed istud intelligitur,
 quando illa uxor fuerit emendata
 & correctā & fuerit ad melioris ui-
 tæ frugem conuersa: ut dicit Iaco.
 de Bello iur.in practi.crimi. in titu.
 de leno.iiiij.colu.uerfic. & commit-
 titur lenocinium.

28 † Tertio est sciendum, quòd ma-
 ritus leno suæ uxoris punitur pœ-
 na mortis naturalis. secundum Af-
 flic. in constitut. mariti lenoci-
 29 nium. † Quarto est sciendum,
 quòd mater, quæ fuit lena suæ fi-
 liæ, punitur pœna truncationis na-
 ris. & hoc est uerum, quando quæ-
 stum facit ex ea, & pretium recipit:
 ut habetur in constitut. matres. sed
 si quæstum non facit, sed solum
 consentit filiam luxurari, & mæ-
 chari, extrâ ordinem punitur: ut
 dicitur regni constitu. incip. matres.
 Excusabitur autem mater, si fece-
 rit id propter extremam pauper-
 tatem, & non habebat undè uiue-
 ret, nisi quæstum de filia fecisset:
 probando etiam, quòd filia con-
 sensit dicto lenocinio: ut habetur
 in alia constitut. incip. matres, quæ.

30 † Quintò est sciendum, pro fœmi-
 na, quæ fuerit lena alterius fœmi-
 næ extraneæ, & sibi non coniun-
 ctæ, prima uice suffigabitur, & si-
 gnabitur in fronte: pro secunda ui-

ce truncabitur ei nasus: ut habetur
 in constitu. lenas. sed si fuerit mates
 lena filia uel fororis, pro prima ui-
 ce est pœna truncationis. naris, ut
 31 supra dixi. † Sextò est sciendum,
 quòd si non fuerit secutus effectus.
 quia fortè mulier, cum qua leno-
 cinium commiserat, noluit con-
 sentire, punitur leno pœna arbi-
 traria. secundum Afflic. in d. con-
 32 stitut. lenas. † Septimò est scien-
 dum, quòd masculus ob lenociniū
 commissum in quancunque fœmi-
 nam, punitur pœna mortis natura-
 lis. secundum Afflic. in d. constitu-
 lenas. ut erat de iure communi: ut
 habetur in auth. de leno. in princ. &
 ita cautum est per regiam nouel.
 prag. incip. Ferdinandus Dei gra-
 tia, &c. desiderantes itaque ab hac
 ciuitate. circa quam pragmaticam,
 33 ut aliqua dicamus, est. † Primò no-
 tandum in tex. ibi: esse pestiferum
 genus, nephandumq; nomen leno-
 cinium, quòd genus lenonum est pes-
 simum, sceleratum, nephandū, cru-
 dele. odiosum, pestiferum, & com-
 munit uastatio castitatis: & quòd
 idè lenones ipsi sunt expellendi de
 ciuitate: ut in auth. de leno. §. si quis
 autem conscriptionem. imò tan-
 quam leprosi sunt fugiendi, & ex-
 pellendi, ne inficiant, decipiant, &
 subuertant bonas mulieres suis pes-
 simis, & pestiferis artibus, & dolosis
 subuersionibus, ac odiosis fallacijs:
 & ne de bonis faciant prauas: & in-
 uitas faciant uolentes: ut. C. de rap.
 uir. l. unica. circa uers. si enim ipsa.
 & §. si. & pulchrè habetur per Iaco.
 de Bel. iur. in prac. cri. in secundo de
 34 leno. ubi multa habes. † Et ob id
 emanauit constitut. incip. quæ pas-
 sim uenalem. quæ uult, qd meretri-
 ces & lenones debent expelli, ut nō
 habitent in uicina honestarum mu-
 ierum,

lierum, ne alia bona corrumpatur: ut bene in hoc concordat text. no-
 35 ster. in d. regia pragmat. † In tex. ibi: qui miserandas puellas à castitate. &c. notatur, qd castitas est amica Deo: & qd sola potest animas hominum præsentare coram eo. ut concordat tex. in auth. de leno in §. san-
 36 cinus igitur. † In tex. ibi: modo blandicijs. notatur, qd à pari procedunt deducere, attrahere, & impellere mulieres ad luxuriosam uitā blandicijs, uel minis. hinc est, qd committens stuprum uel uiolentiā, punitur pœna mortis. & stuprum uiolentiū nedum dicitur, quando interuenit uis, & uiolentia uera: sed etiam, si interuenissent blanda uerba, & allectamenta, ac dolosa promissiones. & isto casu parificantur hæc, ut habeat locum pœna mortis. secundum Affli. in constit. si quis rapere. in ij.
 37 not. in iij. q. † In tex. ibi: ultimo sup-
 plicio debere cōdemnari. dubitatur num leno sit puniendus hac pœna, si unica tantum uice lenociniū committit. & uidetur dicendum, qd ille iudicandus est leno, & ut leno puniendus, qui ex consuetudine talia committit: & sic ad minimum per duas uices: ut habetur per Iaco. de Bel. uis. in sua pract. cri. in tit. de leno. in uer. alius etiam modus confir-
 matur. & etiam ex tex. ipsius regie prag. ibi: lenones, qui mulieres quaestuiarias prostituunt. non dicitur quis leno, ut possit puniri illa pœna, si plures mulieres prostituit. nā numerus pluralis uerificatur saltē in duobus l. ubi numerus. ff. de testib. nec potest uerificari in uno tantū, secundum Pau. de Cast. in consi. xiiij. quē ēt uide in cōsi. cij. & cōsil. ccxxiiij. & tenet Io. And. in addi. Spec. in tit. de test. §. j. uer. iij. q. cogitandū tamen est in facti contingentia. & pro

38 nunc decido. † In tex. ibi: receptatores eorum. notatur, qd receptatores huiusmodi lenones, puniuntur secundum qualitatē personarū, uidelicet baro, & uniuersitas in uncijis ducentis, nobilis burgenſis in uncijis cōtū, plebeius, uel uillanus in uncijis quinquaginta. de iure uerō cōmuni indifferenter puniuntur taliū receptatores in decem libris auri, & in amissione domus. ut in auth. de leno. §.
 39 si quis autē patiatur. † Hic autē occurrat dubiū in tabernarij receptantes dictos lenones puniātur hac pœna. & uidetur dicendū, qd non. quia (ut dixi suprà in uerbo, bannū) tales tabernarij non tenentur de receptione contumaciū. per doct. Bar. in l. omnes. C. de agri. & censit. li. xj. ergo idem dicendum est in casu nostro. tu uerō dicas, qd aut per transitū ignoranter receptassent, & tunc procedat prædicta, etiā in hoc casu, aut continuò, uel per plures dies receptassent scienter, ut quia ibi tenebant meretrices, & isto casu tenentur
 40 ad pœnam prædictam. † In tex. ibi. mandantes, duo notantur, primum, qd in hoc crimine ex officio proceditur, & tenentur officiales sub pœna unciarū centū inquirere. secundum, qd officiales inferiores à magna curia uicaria possunt inquirere, & capere lenones, non tamen possunt contra eos procedere ad punitionē ipsorum, sed debent sic captos benè custoditos remittere ad magnā curiam uicariam, per eandem plectendos, non obstantibus priuilegijs priuatum causarum, ac alijs quibuscūque, ut ibi latè habet, quod est mirabile. † Est etiam sciendum, qd leno est peior, quā diabolus, ut habetur per Io. Neuiza. in syl. nup. nu.
 41 42. † An interficiens lenonem puniatur, & possit criminaliter accusari,
 uide

- uide Iacob. de Bello uis. in pra. suu.
 43 74. † Item est sciendum, q̄ lenones
 à testimonio repelluntur. secū dum
 Bal. in tra. de testib. allegat l. athle-
 tas. §. j. ff. de infra. & habet p̄ Stepha.
 Aulre. in tra. de repro. test. nu. 63.
 44 † Item est notandum, q̄ lenociniū
 uilis personæ, est crimen extraordi-
 narium: ut habetur per Bart. in l. le-
 uia. ff. de accusa. † Admittuntur ta-
 mē lenones ad testimonium de ijs,
 quæ fiūt in prostibulo, ut per Mar.
 in consi. cij. nu. 2. in ij. li. item quan-
 do aliter ueritas haberi non posset.
 ut per eundem in cōsi. cxij. nu. 29.
 in ij. li. & consi. cxxvij. nu. 8. in eo.
 li. & de ijs hæcenus.

¶ Item quòd commisit falsi-
 tatem. Rub.

SUMMARIUM.

- 1 *Falsum committitur per eum, qui ali-
 quem supponit loco absentis dicentem.
 se esse illum. & nu. 9.*
 2 *Notarius non habet necesse cognosce-
 re contrahentes, per nomen & co-
 gnomen.*
 3 *Indemnitas probatur per signa. &
 nume. 4.*
Instrumentum nunquam reprobat
per testes instrumentarios, nisi probetur
esse illos ipsos, qui descripti sunt in ipso
instrumento.
*Instrumentum probatur falsum eo ip-
 so, quòd probetur contrahentium ali-*
quem fuisse absentem tempore celebra-
ti contractus.
Utens falso instrumēto puniatur de falso,
& præsimitur fabricasse. & nu. 8.
 11. 21.
 10 *Identitas nominis arguit identitatem*
corporis.

- utens falso non puniatur de falso.*
 12 *Delinquere nemo præsimitur.*
 13 *Falsitas nē committatur, nimia subli-*
litas adhibenda est.
 14 *Falsum ut excludatur, semper inter-*
pretandus est actus.
 15 *Falsitas ut excludatur, lex præsmit*
uarietatem loci, & temporis.
 16 *Utens falso instrumēto postquā cer-*
tioratus est de falso, nō euuat poenam
falsi, etiam si produxisset cum clausula
si, & quatenus. & nu. 23. 24.
 17 *Exceptionem habens in principio cau-*
se, & non opponens, non potest eam po-
stea opponere.
 18 *Accusatio redditur suspecta, si nimis*
tardè fuit proposita.
 19 *Notarius si nimis tardauit in regi-*
strando instrumentum in protocollo,
præsimitur suspectus.
 20 *Dolus præsimitur in eo, qui potest ob-*
nuare delicto, & non obuiat.
 22 *Falso utens, & ipsam fabricans, etiam*
si dixerit, nolle uti, puniatur.
 25 *Testes singulares non probant.*
 26 *Testium singularitas arguit dolum.*
 27 *Testes discordes inter se ipsos, non*
probant.
 28 *Testes quando sint singulares.*
 29 *Testes contrarij sibi ipsis, nunquā sunt*
ad concordiam reducendi.
 30 *Testes deponentes de absentia contra-*
hentium, debent dicere, q̄ tota die con-
tractus fuerunt absentes.
 31 *Suspicio falsi habetur pro ueritate. &*
nu. 32.
 33 *Dolus excusat qualibet causa.*
 34 *Bono uiro credendum est.*
 35 *Falsum non potest dici, quod adiuna-*
tur primordio ueritatis.
 36 *Falsitas non est, ubi non est dolus.*
 37 *Falsitas non committitur, ubi quis lō-*
go tempore stetit in possessione, uigore
instrumēti, quod dicitur falsum.
 38 *Falsitas ubi nocet, puniatur.*
 39 *Utens instrumēto continente plura*
capitula

- capitula in capitulo nero, si aliquod capitulum est falsum, puniatur de falso.
- 40 Utens falso teste, qui aduersario non nocet, & producenti non prodest puniatur de falso.
- 41 Utens falso articulo per falsum testem etiam si renunciat, puniatur.
- 42 Falsa scriptura priuata utens ita puniatur, sicut si publica uteretur falsa.
- 43 Testes falsos producens compellitur eos iterato in iudicio producere.
- 44 Testes falsos, vel scripturam falsam producens, quando puniatur, & num. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53.
- 54 Instrumentum productum si cum dicatur falsum, producens surripiat de manibus notarii, & in ignem proiciat, an puniatur.
- 55 Testes falsos subducens, an & quando puniatur.
- 56 Falsum crimen est detestabilius neneficio.
- 57 Falsum est crimen exceptuatum ab indultibus.
- 58 Notarius an dicatur falsarius, si aliter sit dictum, quam scriptum.
- 59 Error notarii per quot testes probetur & an presumatur si admittit solemnitates instrumentorum, & nu. 60. et. 61.
- 60 Notarius an, & quando potest corrigere errorem suum.
- 61 Notarius an possit supplere clausulas omissas ab alio notario.
- 62 Instrumentum per quot testes probetur falsum, & quomodo.
- 63 Notarius, an & quando puniatur de falso instrumento, si probetur aliter dictum quam scriptum.
- 64 Notarius an puniatur de falso, si scripsit, talis habuit, & recepit, & reuera non habuit, & nu. 67.
- 65 Instrumentum falsum in uno capitulo an sit falsum in omnibus.
- 66 Notarius an dicatur falsarius, si attestetur omnes canonicos interfuisse, cum unus abfuerit.

- 70 Notarius falsum conficiens instrumentum, qua pena puniatur.
- 71 Notarius potest per torturam cogi ad exhibendam primam imbreuiaturam.
- 72 Testis deponens contra fiscum qua pena puniatur.
- 73 Falsum non committit, qui falsum deponit, credens esse verum.

F I S C V S.

AVDIAS quæso domine Iudex quæ contrà inquisitum obijciantur in crimine falsi, & tu Inquisire erige aures, quia uix ullas uideo posse parari defensiones. ¶ **I**TEM inquire dū est, & de anno, & c. de mense, & c. regnātibus, & c. dominante, & c. sub præsidatu, & c. Salerni, & c. d. Ti. temere, dolosè, scienter, & appensatè obripièdo notario, animo falsum cōmittendi, ipsum induxit ad fabricandum instrumentum remissionis, tanquam initæ per hæredes dicti quondam Tit. & tamen re uera supposuit & induxit Tit. & Tit. quos asseuerabat esse hæredes dicti quōdam Tit. cum ipsos aliter nō cognoscebat notarius inducendo etiam d. Tit. & Ti. ad mutandum sibi ipsis nomina, & cognomina, taliter & dictum instrumentum fuit confectum, & expletū incidendo in pœnam, & c. & inquire dū ē, & c. & fuit, & c. ¶ Falsum uerò committit ille, qui scienter, & dolo sè per obreptionem inducit notariū ad faciendum aliquem contractum tanquam factum ab aliquo. qui erat absens, supponendo aliquem asseuerantem, & dicentem esse se illum, & sic se nominatē per nomen, & cognomen. per text. l. qui ueluti. C. de falsi. iuncta. l. si quis obreperit. ff. de falsi. ¶ Et si notarius hoc bona fide fecerit, non puniatur, quia notarius nō

M debet,

debet, uel habet necesse cognoscere contrahentes secundum Bald. in l. fi. §. j. in. ix. col. C. de iur. delib. & in rub. de fide instru. in. iiii. col. debet tamen tempore rogatus uidere, & audire partes loqui. secundum Inn. in. c. fraternitatis extrà de test. nec habet necesse cognoscere nomina testium, nisi quando habet necesse facere mentionem de qualitatibus eorum puta, num sint idonei, & pos-
 5 sidentes in bonis secundum Bald. in d. rub. de fide instru. in. iiii. col. nec tenetur reddere rationem de identitate contrahentium. ¶ ITEM inquirendum est, qualiter omnes testes descripti in prædicto instrumento deponunt examinati per signa, & ueras coniecturas, ex quibus de facili perpenditur non fuisse hæredes dicti quondam Tit. qui contraxerunt, sed alios suppositos in uicem eorum
 3 ut supra dictum est, quod inquirendum est, &c. ¶ Semper, quando constare non potest de nomine, & cognomine alicuius, uel de identitate, sufficit probare signa ipsius, ex quibus uerificatur identitas, uel diuersitas hominis, secundum Ang. Are. in §. quadrupli. inst. de act. & Bal. in l. quando. C. de testibus. & dixi supra in uerb. uel eos uerbali-
 6 ter citari faciat. ¶ ITEM inquirendum est, quod hæredes dicti quondam Tit. fuerunt, & sunt minores impuberes, & absque barba, paruam personam habentes, & quod illi, qui contraxerunt, fuerunt, & sunt maiores barbati habentes, & longi. quod inquirendum
 4 est, &c. quod fuit, &c. ¶ Dissimilitudo autem signorum existentium in persona contrahentium in uicem absentium, & ipsorum absentium nulli dubium est, quin inducat diuersitatem personarum, secundum Bart. in l. senatus. ff. de accusa, in fi. & in

l. demonstratio. in fi. prin. ff. de condi. & demonstratio. & per consequens uidetur conuinci inquisitus de falso. ¶ ITEM inquirendum est, quod testes examinati supradictis signis, sunt illi ipsi, qui sunt descripti in instrumento, & uocantur iisdem nominibus, & cognominibus, quibus illi, & eadem personæ sunt quod ad omnia, quod inquirendum est, &c. quod fuit
 5 &c. ¶ Semper enim, quando quis uult reprobare instrumentum tanquam falsum per testes descriptos in ipso instrumento, est necesse, quod probet esse illosmet testes, qui in ipso instrumento descripti sunt, aliàs non reprobatur, ut dicam infra. ¶ ITEM inquirendum est, qualiter eo die, quo prætenditur, dictos hæredes d. quondam Tit. fecisse dictum instrumentum in ciuitate Salerni, erant, & fuerunt in ciuitate Baroli, taliter, quod impossibile sit fuisse in dicta ciuitate Salerni, quod inquirendum est, &c. quod fuit, &c.
 6 ¶ Non est dubitandum, si probetur contrahentem fuisse absentem tempore celebrati contractus, quin ex hoc instrumentum reddatur falsum, per l. optimam. C. de contra. & commi. stipu. & insti. de inuti. stipu. Si item uerborum, &c. ex tenore de test. & habetur per Alexan. in conf. cxc. in. vj. lib. & ibi habes, quomodo intelligatur, & habetur per Roer. in decisio. clxv. in prima parte & sic non est dubitandum, quin debeat procedi ad condemnationem ex prædictis. ¶ ITEM inquirendum est qualiter dicto instrumento falso d. Tit. usus fuit in iudicio, ipsumque produxit, & præsentauit, & usus fuit utque ad finem causæ scienter, & dolose, quæ omnia constant ex actis causæ, quæ reproduciuntur si, & in quantum incidendo in penam, &c. quod inquirendum

rendum est, &c. quod tuit, &c.

7 ¶ Ex hoc etiam conuincitur quis de falso, quod utitur instrumento falso in iudicio, ut habetur per Angel. in athen. de nō alie. §. quia uero el. iij. colla. ij. & habetur per Bal. in consil. cxxxvj. in quinto li. & hodie est decisum in regno per nouel. preg. incip. testem falsum.

8 ¶ Et intantum id est uerum, ut utens re falsa, præsumentur eandem fabricasse, nisi doceat expresse de fabricante secundum Bald. in l. maiorem. C. de fals. et Alexan. in l. si quis obrepserit. ff. eod. tit. et sic clarè patet debere procedi ad condemnationem inquisiti ex prædictis.

¶ In. Audistis, quod in ore uulgi est, audias alteram partem, si uis rectè iudicare quare considerentur, quæ aduersus hæc obiecta propomuntur, et uidebuntur omnia absque fundamento stare. ¶ Et primo est aduer-

9 tendum, quod tria sunt, quæ pro parte fisci adducuntur. primum diuersitas signorum suppositorum ad contrahendum cum ijs quorum nomina, et cognomina sunt apposita in instrumento, secundum est absentia prolata die celebrari contractus eorum, quorum nomina fuerunt descripta in instrumento tertium est, usus instrumenti prætensi falsi. Ad primum, et secundum euacuandum potest probari, quod ipse inquisitus nunquam cognouit hæredes dicti quondam Tit. nec cum eis fuit uisus, et auditus habere, et habuisse aliquam conuersationem, et cognitionem, maximè, cum sint de diuersis locis, item, quod stanre dicto inquisito in ciuitate Salerni, quodam die fuit ei relatum, isthuc aduenisse duos iuuenes, qui dicerentur hæredes d. quondam Tit. item quod hoc audiens accessit ad eos interro-

gando, quo nomine, et cognomine uocarentur, qui dixerunt se uocari & cognominari nominibus, & cognominibus, de quibus in instrumento, asserentes se esse hæredes d. quondam Tit. item qualiter ipsos rogauit de remissione prædicta, qui libenter promiserunt, prout postea effectualiter fecerunt. item qualiter non dolose, sed bona fide dictus inquisitus credens prædictis induxit, & rogauit notarium ad fabricandum dictum instrumentum. item, qualiter pro remissione prædicta soluit ducentos centum, quos non soluisset si sciuisset, illos non esse hæredes dicti quondam Tit. Item, ad hoc demonstrandum probetur, quod de facili poterat habere remissionem à ueris heredibus dicti quondam Tit. cum dicta pecuniarum quantitate, & sic non esse uerosimile, quod uoluisset ipsam habere à falsis, & non ueris heredibus. Item, quod ueri hæredes dicti quondam Tit. uocantur, & cognominantur illismet nominibus, & cognominibus, quibus illi descripti in instru-

10 mento. ¶ Et sic identitas nominis arguit identitatem corporis, nisi contrarium probetur. l. qui habebat. ff. de ma. testa. & per Alexan. in l. diuus. de custo. reo. & una coniectura tollitur per aliam, ut plenius, quod alibi, per Boer. in decisio. clxv. prima parte. ubi docet, quomodo tollantur indicia. ¶ Quo uero ad id, quod dicitur, quod usus fuit in iudicio dicto instrumento respondetur. quod usus fuit cum clausula si, & inquantum, quæ est clausula conditionalis, taliter, quod id quod ponitur seu produci cum illa clausula, uel sub conditione poni seu produci, & resoluta conditione, habet per non productum, & præsentatum. l. in tempus in prin. ff. de hæ. insti. l. hæc conditione, ff. de condi. & demon. l. cum ad præsens. ff.

si cer. pet. l. cōditio, in præteritum. ff. de uerbo. ob. & habetur per Bart. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab ordi. facien. antep. col. Bald. in. l. edita. C. de eden. in. xix. col. in repeti. Philip. Corne. confi. lxxx. primo lib. in deci siuis consultationibus, nu. 4. & cōsil. cclxxxij. nume. 2. in præsenti cōsultatione in. iij. lib. hinc est, quod p illam clausulam euitatur falsum per producentem, ut docet Cyn. in. l. si falsos. C. de fal. And. de Iser. & Affl. in consti. qui falso instrumento nec obstat, quod non fuit extensa clausula si, & in quantum instrumentum apparebit uerum, quia ibi est posita dictio, & c. quæ extenditur, ut supra, nec obstat quatenus posset dici, q illa clausula operatur, ut quatenus probet pro producente intelligatur productio facta quatenus uero contrà, non quia respondetur, quod uirtus clausulæ non est arcenda, cum habeat largas habenas, & utrumque est apta significare, & in iure clarum est, quod est conditionalis, ut supra dixi, & nō est conditionalis in uno & in alio non, quia lex generaliter loquens generaliter est intelligenda, ut est notissimi iuris, ex quibus ad ultimum inferitur, q cum facta fuerit productio cum dicta clausula apparet ipsum noluisse liberè illo uti, sed sub conditione, si pro se faceret, & si ueritatem contineret, nō enim dicitur facere pro eo id, quod falsum est, sed contrà eum, cum ex eo posset puniri criminaliter, & in
 12 perditione causæ. † Et non est præsumendum, ipsum uoluisse delinquere. l. merito. ff. pro socio. bal. in. l. mo. ueor. C. si ser. expor. ug. semp enim capienda est coniectura, ut excludatur delictum; ut consuluit Corn. in consti. ej. in. ij. lib. nu. 25. etiam, ubi geureret cōiectura, & præsumptio

includens delictum nam debet atq di exclusiue, ut potius iudicetur nō delictum, ut per Gramma. in deci. xvij. nume. 5. & consuluit Lud. Roma. in consil. lxxvij. uisis in propositis habetur per Bar. in. l. non solum. sed ut probari. ff. de no. oper. nun. semper enim, quando quid produci tur cum clausula si, & quatenus uidetur excludi falsum, quia falsum p eo non facit, quia est delictum punibile, & non causat uictoriam causæ, sed perditionem, & ipsius perditionis.
 13 nem. † Et de iure, ne committatur falsitas, nimia subtilitas adhibenda
 14 est. l. si. & ibi Bald. C. de fideius. † In tantum, ut si sit aliquod uerbū aptū importare falsitatem, fiat interpretatio, ut nō importet, secundum Bal. in. l. j. C. de sac. san. eccle. & in. l. errore. C. de testa. & Barto. in. l. gerit in
 15 v. col. ff. de acqui. hære. † Hinc etiā uidemus, q ut excludatur falsitas, lex præsumit uarietatem loci, uel temporis, secundum Bal. in. l. imperator. ij. col. ff. de statu homi. Alex. in. l. iurispergentium. ff. quod ferè. ff. de pact. & Saly. in. l. de tutela. C. de restitu. in integ. & Alex. in cōsi. lxx. in. j. par. ¶ **F**is. Ne ultra progrediamur, ad hoc ultimum fundamentū de usu instrumenti respondeo, q etiam si prædicta possent procedere, tamen non procedant, quando producens certioratus, q sit falsum instrumentum productum cum dicta clausula, statim non renuntiat usus ipsius, sed usq; ad finem causæ perseuerat utens ipso, quia licet postea renuntiet, non euitat. pœnam falsi, ut habet per Saly. i. l. si falsos. C. de fal. & Gandi. in tit. de falsa. ij. colū. uersi. sed pone. ratio est, quia licet à principio dotuisset dici, quod erat ignorans, & habuisset ex hoc excusationem certioratus tamen de falsita-

te dicitur in dolo, ut ff. de libe. homi. exhiben. l. ij. §. is qui nescit & argu. ff. de pact. l. i. iuris gentium. §. siue & l. ij. §. circa. ff. de do. except. & sequitur Angel. de Are. in li. male. in uerbo, falsario. in vij. col. in si. uerfi.

17 sed pone: Titius. † Quod quidē cor roboratur, quia licet quis sit tutus aliqua exceptione, si potuit oppo nere antē litem contestatam & non opposuit, non potest ea amplius se tueri, secundum Saly. in li. ita demū. C. de pur. & exceptio non opposita in prima causa per maliciā, non potest opponi in causa appellationis. secundum Abba. in cap. j. de excep.

18 † Item confirmatur, quia si accusator diu stetit ad accipiendum, eius accusatio redditur postea suspecta, & præsimitur esse in dolo: ut consulu it Bald. in consi. xxxvij. j. lib. incip. quidam tabellio. in fin. & sequit Mar. in sua praxi. §. diligenter. num. 201. & ibi allegat consi. Bal. incorrupte, sed uoluit eum allegare, ut su

19 pra. † Tertiō confirmatur, quia si notarius tardauit in registrando instrumentum in protocollo, oritur suspitio de falso contra eū ex illa tarditate: secundum Pau. de Cast. in cō sil. cclxxxj. in causa ista quinq. col. j. libr. j. & pari modo si pars distulit producere instrumentum, oritur suspitio de falso contra eum: ut probatur in l. si quis fortē. §. j. ff. de pœn. ibi: nec enim debebant tam magnā rem tandiū reticere. & per Oldra. consi. clxxxix. factum tale est uacante ecclesia. & sequitur illū Ay. Craue. in consi. xxvij. assertū testamē tum. nu. 6. in pri. lib. † Quartō confirmatur quia dolus præsimitur in nō obuiante delicto, cum pōt: secundum Abb. Sicu. in c. quantitate. de sentē. ex com. facit xxij. q. iij. c. qui potest. cum ergo hic usus fuit usq;

ad finem causæ, & orta quæstione falsi non renuntiavit, nō potest eui tari quin de falso puniatur. † Item hoc cōfirmatur, quia licet aliās quis in falsum non incidat, utens instrumento falso: nisi facta instantia, ut declaret, an uelit uti, & ei assignato termino ad declarandum. iuxta doctrinam Bart. in l. diuus. ff. de fal. la ij. quam approbat Angel. de Are. in li. male. in uerbo, falsario. in xij. col. uerfi. sed cautela est tamen quando falsitas est notoria, in actis absque partis instantia debet declarare, se nolle uti aliās in falsum incidit. secundum Saly. in l. si falsos. C. de fal. & est ratio, quia præsimitur esse in dolo, qui nō facit id, ad quod scit & scire debet se teneri. secundum Bar. in l. tutor. qui repertorium. in ij. col. in si. ff. de administra. tuto. & l. dolus. & ibi Bart. ff. man. & l. procuratorē. §. dolo. eo. tit. & Alex. in l. ubi. ff. de edendo: sed data notorietate falsitatis, tenetur renunciare: ergo si nō renuntiat, uidetur in dolo. Itē non est dubium, qd falsitas est de genere prohibitorum. quare quando cunq; est notoria, qui ei non renuntiat, uidetur esse in ludo. secundum Bal. in l. dolum. C. de dolo. & ibi Docto. & not. in l. si non conuictij. C. de iniuriis. & in l. j. C. de fal. cum ergo, qm notoriē constaret ex actis de falsitate prædicta, non renuntiauerit usui dicti instrumenti, nō potest euitari,

22 ut de falso nō condemnnetur. † Imō plus dico, qd licet renuntiasset a principio orta quæstione falsitatis, uel antea, adhuc nō euitaret falsum: qd præsupponitur ipsum fabricasse falsum. quo casu licet renuntiet, adhuc tamen puniatur de falso, quia nō est simplex usus: sed concurrat fabricatio falsitatis: ut habetur per Angel. de Are. in lib. malefic. in uerbo, falsario.

- fario. ¶ **IN**. Subtiliter insurrexisti domine Fisce aduersus excusationes & defensiones per me propositas: sed parum, aut nihil ueritati officere possunt. ¶ Quare sciendum est, q̄ prædicta omnia procedunt, & habent locum, quādo uerè falsitas apparet in actis. probatas: si præsumpta tantum: ut in terminis deciet nostri. interpretum uerus antistes Alberi. de Rosa. in l. diuus. ff. de fal. la. ij. sequitur pater. prædicta crimina. Ang. de Arc. in lib. malef. in uerbo, falsario. in vij. colum.
- 24 ¶ Item procederēt dicta doctrina, quando produciens esset certioratus de falsitate, & esset instatum, ut declararet, an intēderet uti. per doctrinam Bald. in l. fin. C. si ex fal. instru. men. in fi. quia non debet ex seipso ultro renuntiare. quam doctrinam corrobore per decisionem Cappy. lxxvij. in fi. cū ergo in casu nostro non constet de dicta falsitate notoriè, nec sit certioratus, prædicta doctrina non procedunt, nec obstant, & q̄ non probetur ex actis falsitas instrumenti uerè, patet, quia testes deponentes super signis contrahentium, & diuersitate signorum eorū qui reuera erāt hæredes dicti quondam talis, omnes sunt singulares.
- 25 ¶ Et clarum est, q̄ testes singulares non probant, ut habetur in l. ob carmen. §. fi. C. de testibus. ¶ Imò testium singularitas arguit dolum. secundum Bald. in l. iuris iurandi. C. de testi. in ij. col. uerfi. deinde not.
- 27 ¶ Item dicti testes sunt discordes inter se, ut uideri potest: & sic non probatur secundum Bar. & Alex. & Docto. in l. ij. §. credendum. ff. si certum petat. & Bar. in l. insulam. §. fructus. & ibi Imo. in pri. oppo. uerfic. & hoc inducit. & ibi Alex. ff. solu. matri. & Ioan. And. in addi. Spec. in
- titu. de testi. §. iam de interrogato. riis. et Bartol. in l. si finita. §. si ante hoc decretum. ff. de damno infect. Ang. in l. qui sententiam. C. de pœ. nis. ¶ Et q̄ testes examinari sint singulares, probatur, nam tunc dicuntur testes singulares, quādo eorum dicta recipiunt separationem ex diuersitate factorum. secundum Bald. in l. j. C. si unus ex plu. appe. ad fin. ante uerfic. quæro utrum. & Bar. in l. ij. §. si dubitetur. quemadmo. testa. aperia. & Bald. in l. apud antiquos. j. col. uer. item not. illam uulgatam. C. de fur. & in l. j. viij. q. de testa. & in l. ij. in ij. colū. C. de bon. pos. secun. tabu. cū ergo dicti testes partim dicāt, q̄ d. T. induxit notarium ad faciendum contrahū, & q̄ ei dixit, q̄ d. tales essent hæredes quondam T. & q̄ uocaretur nominibus et cognominibus, ut in instrumento: partim uerò, q̄ ipse nihil dixit: sed q̄ dicti tales asseriebant se esse hæredes, et uocari et cognominari, ut instrumento cauetur: sequitur, q̄ sunt singulares, et contrarij: item discordes in signis contrahentium, ut patet ex actis: ergo sequitur, q̄ eis non est adhibenda fides.
- 29 ¶ Itē duo testes primi examinati sunt contrarij sibi ipsis: quo casu nunquam sunt reducendi ad concordiam, sic quidem, ut probetur: secundum Gloss. But. et Abb. in c. in nostra. de testi. Bartol. in l. eos. ff. de fal. Iacob. But. in l. cum de ætate. ff. de proba. But. in c. cum tu. de testi. uer. de pri. mo. et Alex. in l. inter stipulantem. §. j. de uerb. obl. Alex. in §. cxxxij. in j. par. et cons. xlij. in iij. par. et in
- 30 l. j. de no. oper. uuntia. ¶ Præterea testes deponentes de absentia hæredum d. quondam talis, non deponunt, q̄ per totam illam diem contrahus fuerunt in ciuitate Baroli, et

quod

quod nō potuerunt alibi esse, ut requiritur secundū Alex. in cōsil. exc. in vj. li. & sic ex iis habetur nō esse probatam falsitatem. ¶ F. s. Vtique si cuiusdā rimares, & persuatoriē nō pertransires, agnosceres ueritatem.

31 ¶ Scis enim, q̄ suspitio falsi pro ueritate habetur, nisi ille suspectus p̄bet ueritatem. secundū domi. Archi. in c. iij. memoriam. xix. distin. al. legat. l. iubemus. C. de proba. & plenē habetur per Marfi. in rubri. ff. ad le. Cor. de fal. nu. 19. & 36. & sic licet plena probatio fortē non adesset, non posset tamen negari, multas suspiciones, & indicia, ac p̄sumptiōes de falsitate adesse: ex quibus meritō debeat procedi ad condemnationem. ¶ IN QVISTVS. Si benē inspicerentur Doctores loquentes

32 de hoc, non utique ita dixisses. ¶ Nā p̄dicta procedunt, ut possit ad capturam procedi: non autem quòd ad condemnationem. secundū Affli. in constitutio. qui literas. de fal. in iij. q. & dicit hoc uelle tex. in l. iubemus. C. de probatio. & Deci. in consili. clxxv. iuci. in causa falsitatis imò Gramma. in consi. xxx. num. 5. tenet, q̄ p̄dicta procedūt in actio ne falsi ciuilititer intentata: non autē,

34 quādo criminaliter. ¶ Præterea nō uē habemus, q̄ quālibet causa, etiā iniusta, excusat à dolo: ut est Glo. in leg. plagij. la. ij. in uerbo, iusta. C. de pla. & leg. j. in fi. de abi. ligitur. §. illud. ff. de lib. cau. & Alex. in l. qui Romx. §. duo fratres. in ix. col. ff. de uerbo. obliga. l. as. in l. si quis maior. ix. col. C. de tra. Ang. in l. fi. in prin. ff. de eo, per quem fa. erit. ubi etiam dicit, q̄ causa temeraria excusat à dolo. Barth. Sozi. in consi. cxvij. incip. uis narratis. uide circa tertiam dubitationē. j. par. ubi dicit, q̄ quālibet causa bestialis excusat à dolo.

cū ergo exprobat in processu falsitatis cōstet, q̄ inquisitus habuit iustā causam credēdi, illos nominatos in processu fuisse, & esse h̄redes ueros dicti quondā talis (quia ipsi hoc asserabant, & ab aliis erat ei relatū) sequitur, q̄ excusatur à falsitate: maxime, quia erant, & uidebantur boni uiri. Et habemus etiam, q̄ credendum est bono uiro: ut est Glo. not. in l. Titio fundus. ff. de condi. & demonstrat. quam dixit sing. Bal. in c. sanctorum. de p̄scri. & in c. cū contingat. de rescri. & Pet. de Anch. in c. fi. extrā de appel. & Ang. in l. j. ff. de eo, per quem fa. erit. & Ioan. de Imo. in consi. ciiij. & plenē per Marfi. in pract. cri. in §. principium. num. 8. ¶ Præterea illi descripti in instrumento uocantur, & cognominantur, sicut illi h̄redes dicti quondam T. & sic dictum instrumentum adiuuatur primordio ueritatis: & sic non potest dici falsum. nam in iure est conclusio communiter approbata, q̄ nō potest dici falsum id, quod adiuuatur primordio ueritatis. l. cū filius. §. h̄res meus ff. de leg. ij. & ibi Bar. Io. de Imo. & Albe. de Rosa. & l. ei, qui. §. fi. ff. de solu. pro quo consuluit Aymon Craue. in consil. xlvj. nu. 8. pri. lib. Philip. Cor. in cōsil. xxvj. h̄c cōsultatio. num. 15. ij.

36 lib. ¶ Imo stantibus p̄dictis, inuitis dentibus est dicendum, q̄ non adest dolus in eo: & ubi non est dolus, & certa scientia, non datur falsitas. fm Hosti. in c. in summa extra. de cri. fal. per l. nec exemplū. C. de fal. & l. quid sit falsum. & l. diuus. ff. eo. titu. sequitur Marfi. in rubri. ff. de fal. Veronen. consi. xxj. num. 23. cum seq. & cōsi. xxiiij. Bertran. cōsi. clxxv. iij. lib. nu. 8. Marfi. in q̄si. cxj. nu. 14. ij. lib. & consi. lxx. nu. 7. j. lib. & consi. lxxvij. nu. 1. ij. lib. & consil.

lxxxix. nu. i. lib. ij. Bal. consi. xxxiiij. iij. li. nu. 2. Alber. de Rosa. in d. l. nec exemplum. & in l. ex lege num. 4. ff. ad l. Iuliam. de adulter. & in l. ex quibusdam. §. diuus. ff. de iure si. Ange. de Arc. in lib. malefi. in uerbo, falsario. in prin. & nouissimè est statutum in regno per regiã nouellã pragrammaticam incip. testẽ falsum. † Præterea, diu est: quod dictum instrumentum confectum fuit, & productum in iudicio, & ibi admissum, idque suo uigore. diu est etiam quod d. T. inquisitus non fuit molestatus: quo casu uidetur dici posse, quod falsitas non committatur: per ea, quæ scribit Aymo. Craue. in consi. lxxv. nu. i. r. j. lib. ubi si quis utitur instrumento, licet falso, cum longo tempore steterit in possessione, non committitur falsitas. quia ex quo longo tempore illud instrumentum fuit obseruatum, censetur approbatum: & per consequens cessat falsitas. allegat pro hoc Bald. in consi. xxxvij. quidam tabelio. lib. pri. pro quo etiam dicit facere id, quod scribit Cyn. inter consilia Bald. in allegationibus suis, quæ sunt post consi. Bald. cccc. super primo puncto, col. j. lib. iij. allegat etiam Bal. in consi. cccij. queritur, an per solam diffamationem. in fin. lib. v.

38 † Præterea tunc falsitas puniatur, ubi aduersario nocet, & adfert damnum: ut latè tu domine iudex dixisti in iij. parte terciæ partis principalis huius praxis. hic autem nullum damnum adfert: ergo non puniatur. ¶ I v d. Datis pro ueris iis, quæ per inquisitionem adducta fuerunt, cum pro maiori parte in facto consistant, non est dubitandum quin excusetur à falso: & ita censeo iuris esse. sed ne uidear furda aure pertrāsire, in hac materia falsitatis aliqua summam dicere decreui, ut sic ualeatis materiam cri-

minis falsitatis scire. & pri. ad materiam regie pragmatice testẽ falsum. est sciendum. † Quod aded est uerum, quod utens scriptura, instrumento, uel testibus falsis, puniatur de falso, ut si aliquis produxerit instrumentum plura capita continens & eo utatur in capite uero: si tamen id ipsum capitulum contineat capitulum falsum, licet eo non utatur, quod de eo non sit uis questionis, teneatur tamen pena falsi. secundum Ioan. Andræ. in addi. Specu. in titu. de instru. edi. §. postremò aliàs est. in §. seq. in addi. quæ incipit. huic dicto. quem refert & sequitur Alex. in l. si unus, in fin. C. de test. & est satis notabile dictum. & habetur per Gandi. in tit. de falsar. ij. col. uersicu. sed quid si instrumentum. & in §. subiiciamus. eo. titu.

40 † Item in tantum est uerum, quod utens falso puniatur de falso, ut si quis utatur teste, qui aduersario non nocet, & producenti non prodest, nihilominus teneatur de falso. per doctrinam Bal. in l. si. C. si ex falso instru. quam ad hoc allegat Bertra. in suo repertorio. in uerbo, falsum. Aer. cv. ubi ad hoc allegat Pau. de Cast. consil. cxlvij. & habetur per Gandi. in titu. de fal. uer. subiiciamus. † Item aded procedit præcedens conclusio, ut si aliquis produxerit falsum testem ad probandum falsum articulum, licet postea renuntiet, puniatur tamen pena falsi. & est ratio, quia non est simplex usus: sed concurret fabricatio falsitatis: nisi testis deponeret extra articulum. secundum Bar. in l. si falsos. C. de fals. Barto. & Bald. in l. iij. in fin. C. de fin. instru. pro quo uide Capytium in decisi. lxxvij. incip. in causa magnifici

42 Annibalis. † Item aded procedit, ut etiam puniatur de falso producere scripturam priuatam falsam. & ea utens

utēs, sicut puniret, si produceret publicam scripturam falsam. *fm* Bal. in l. fin. j. colum. in fi. C. de fi. instrumen. & Bar. in l. pennl. C. de probatio. & habetur in l. Lucius. ff. ad municipa. & per Alex. in l. diuus. ff. de

43 fal. † Item est adeo uera dicta conclusio, ut si quis produxerit falsos testes, compellatur ad ipsos iterum presentandum in iudicio, orta questione falsitatis. per doctri. Bald. in l. fina. C. de fi. instrumen. colum. fin. uerfi. quæro, nunquid. & ita fuit decisum in sacro regio consi. ut testatur Capytius. in decisio. 60. † Limitantur tamen prædicta pluribus modis. primo, ut procedant, quæ dicta sunt supra. si scienter, & dolose fuerint facta productio falsitatum, ut dixi in quarta parte tertiæ partis principalis huius praxis. & habetur in individuo in d. pragmati. testem falsum. quia si forte apparebit pignoratiam id fuisse factum, etiam si testes deposuerint super falso articulo (quo casu dixi supra teneri de falso producentem, licet renuntiauerit usui) probata, ut dixi, ignorantia excusatur. ut late per Capy. in decisio. lxxvij. incip. in causa magnifici Annibalis, & per ea, quæ habentur in dicta decisio. reprobatum id, quod dixit Moder. Cauen. in dicta pragma. testem falsum. nu. 3. dum dicit, quòd ille scienter dicitur producere testem falsum, qui eum pro-

45 duxit super articulo falso. † Secundo limitantur prædicta, ut procedant, nisi producens renuntiauerit usui scripturarum uel testium productorum intra octo dies post publicationem in causa, ut in dicta pragmatica habetur. quam ego intelligere rem procedere, si præcessisset protestatio, & instantia partis aduersæ, ut declaret, an intendat uti testibus, &

scripturis. nã si non præcedit instantia partis, non tenetur ultro renuntiare. imo si sponere renuntiaret, non evitaret poenam falsi. quia uideretur declarare dolum adhibitum in falsitate. & in productione, secundum Areti. in cap. presentium. v. colum. extra. de testi. & sequitur Capy. in dicta decisio. lxxvij. & qui non renuntiat, eo, quia per partem non est instatur, non punitur: licet postea reperiatur falsum, id quod fuit productum. quia istud nõ esset uti, sed usum esset, & tunc aderat bona fides. secundum Bald. in individuo, in l. fina. C. si ex fal. instrumento. in fin. colum. uerfi. pone ergo. sed contrariũ potest attentari retentis terminis regie pragmaticæ: quoniam ex actis facta publicatione in causa resultat notoriũ, ut habetur per Innocen. in capit. ex insinuatione. extra. de appellatio. & per Ange. in l. si pars. ff. de inoffic. testa. si ergo notorium resultat clarissimè, erit producens informatus de falsitate, quo casu debet ex se renuntiare usui, aliàs incidit in falsum. & ita intelligit doctri. Barr. in l. diuus. ff. de falsa. ij. & Angel. in libro malefic. in uerbo, falsario. Salyce. in l. si falsos. C. de fal. dũ ibi dicit, quod ita demum est uerum, quòd utens non incidit in falsum, nisi fuerit ipse statutus terminus ad declarandum, utrum intendat uti, nec ne, quando non fuerit instructus de falsitate, uel instrui non potuerit. & est ratio, quia præsumitur esse in dolo ille, qui non facit id, ad quod scit, & scire debet se teneri, secundum Barto. in l. tutor. in ij. col. in fin. ff. de administ. tuto. & l. dolus. § ibi Bar. ff. mã. & l. si procuratorem. § dolo. eo. titu. & Alex. in l. ubi. ff. de eden. ergo data notorietate tenetur ex se renuntiare, & si non

si non renuntiat, uidetur in dolo. sed tenendo primam partem, unico fundamento destruuntur omnia allegata in contrarium. nam non est uerum, quod facta publicatione in causa resultat notorium de falsitate, & q̄ utens est informatus & certioratus de falsitate ipsa, bene tamē uerum est, q̄ resultat notorium de probatis: sed utrum ea sit falsa, nequaquam, cum adhuc id a partibus non sit dictum, nec de eo sit uis quęstionis. & licet contrarium forte sit probatum per aduersam partem, nō tamen ex hoc potest dici constare de falsitate sed bene est confictus probationum, & stat pro possibili, ut ita sit uerum id, quod probatur, & producitur ab una parte, sicut id, quod probatur ex aduerso pro alia parte, taliter, q̄ non datur nisi materia iudici inquirēdi de falsitate in alteram partium, ut infra dicam. & bona fides. quę in principio fuit circa productionem in producente, pari modo poterit esse facta publicatione in causa, cum a principio producens cogitauit, omnia posita per se posse probari. doctrinę autem allegatę procedunt orta quęstione falsitatis. & facta publicatione in causa ipsius falsitatis, uel quando in processu civili clare apparet de falsitate. non autem intelliguntur, quando est facta publicatio in causa principali, in qua fuit facta productio. quia eo casu requiritur instātia partis, ut dixi. & ita prędicatur, & quotidie seruatur in iudicijs, ut etiam refert Moder. Cauen. in dicta pragmatica. † Tertiō limitantur prędicta non procedere, quādo falsitas respectu usus esset causata per errorem. quia eo casu non est punibilis. quia id, quod per errorem factum est, dicitur sine cōsensu factum. l. si per

errorem. ff. de iuri. om. iudi. & ideo dicebat Alex. consil. lv. iij. lib. incip. perspectis. v. colum. quōd falsitas causata per errorem, operatur, quōd actus non sortitur effectum. allegat Barr. in l. demonstratio falsa. §. j. in vj. q. ff. de condi. & demō. & per Afflic. in constitu. qui falso intru. ibi: 47 item nō. ex tex. ibi: nescius. † Quarto limitantur, ut una procedat, quādo id, q̄ productum est, adiungetur primordio ueritatis, per ea, quę supra dixisti tu Inquisite. † Quinto limitantur, ut non procedant, quādo productio fuerit facta per procuratorem cum generali mandato, ut late habetur in decisio. Cap. 67. per totam. de qua supra sapius est facta 49 mentio. † Sexto limitantur, ut non procedant, quando falsitas non est aduersario nocitura, uel damnum inferre non potest, per ea, quę dixi 50 in quarta parte tercię partis. † Septimo limitantur prędicta, ut non procedant, quando producens probasset de ueritate contentorum in instrumento. nam licet instrumentum si forte falsum circa indictionem, uel alia substantialia, nō tamen punitur pœna falsi ut habetur per Gādi. in suo opere malefic. in titu. de falsari. in uersicu. quęstio talis est. 51 † Octauo limitantur prędicta, ut non procedant, quando producens esset illiteratus, & produceret instrumentum, quod dixit uelle uti, & in eo fuit defectus, quia ibi non sint anni Domini. & sit differentia signi ad signa eiusdem notarij in alijs chartis. quia ex quo hic pręsumitur potius error, quā dolus, & malicia, non tenetur pœna falsi, ut habetur per Gādi. in titu. de falsar. uersu. sequitur uidere aliā quęstionem. † Nono limitantur prędicta, ut in omnibus casibus quando quis excusatur a fabricatione

ratione falsi fortius excusat ab usu.
& sic in illis casibus prædicta nõ pro
cedunt. † Decimo limitantur prædi
cta, ut non procedant in producen
te falsam narrationem. secundum Bal.
in l. quicunque. in ult. col. C. de ser.
fug. si quidem tantummodo proced
unt in producente falsas probatio
nes. † Ceterum si quis in iudicium
a se productum instrumentum, quò
ab aduersarijs falsum dicatur de ma
nibus tunc magistri actorum ere
ptum in ignem proijciat, an pœna
falsi afficiendus sit? Videtur dicen
dum, quod non. quia si licet ad euitan
dã pœnam falsi abstinere ab usu per
declarationem uerbo factam, quòd
non intendit uti. ut l. si falsos. C. de
fals. fortius potest declarare factò. ca
piendo illud instrumen. & laceran
do uel comburendo. sed in contra
rium consuluit Pet. de Anch. in con
sil. 173. incip. circa primum. † Quid
si aliquis subornauit testes, ut fal
sum dicerent. an si postea desistit ab
usu, euitet pœnã, iuxta formam re
gix pragmatice. dicas, quòd nõ, sed pun
itur per l. si falsos, & ibi Cy. & Sa
lyc. in fin. C. de fal. † Secundo prin
cipaliter est sciendum, quòd crimen
falsi est detestabilius ueneficio, &
homicidio, secundum Ange. in auth.
de nup. §. minorem. in tantum, ut
homo deueniat ad nihilũ inter ho
mines, quia dicitur eo casu sine fi
de, & confidentia, ut dicit Cy. in l.
transigere. C. de transact. & firmat
Gram. in consil. 109. nume. 11. in ci
uilibus, & sic est nobilis, qui com
mittit falsitatem perdit nobilitatem,
sẽm Luc. de Pen. in l. milites. iij. col.
C. de dignita. li. xij. & firmat Afflic.
in consil. qui literas. in v. q. in fin.
† Hiuc est, quod est crimẽ exceptuatũ
& non includitur in generali indul
gentia factò de reb. criminalib. ut in l.

Lucius. ff. ad Turpi. s. m. Albe. d. Ro.
in rubr. de eri. fal. & Grã. ubi s. q. d.
nõ pcedit, si idultus esset factus de
carceratis, & nõ essent carcerati, nisi
p crimine falsi, ut p Hipp. de Mar.
in rub. de fal. n. 12. † An semp nota
rius dicatur cõmittere falsum, si ali
ter reperiat scriptum quod sit dictũ &
dicas, quod sic, si ab instro confectò p
eum remouent uerba, & mēs cõtra
hentiũ. Bar. in l. quoties. §. j. ff. de hæ
re. insti. uer. iij. lex ponit. dicit, quod nõ
præsumit falsum fecisse dolosẽ, sed
potius præsumit id causatum ex er
rore, si tñ ex alijs coniecturis, & cie
cũstatijs, uel indicijs aliud non sua
det, quod quidẽ dicit ibi Alex. esse
uerũ, & confirmat per l. si finita. in
prin. cum ibi not. & ibi per Imo. ff.
de dam. infecabi. dicit dixisse, & in
Lina stipulatus. 4. col. ff. d. uerb. obli.
& in l. i. c. §. si. ff. de pac. & p Glo. &
Bar. in l. cũ proponeret. de lega. iij.
sequit Frã. Arc. in consil. xlvij. col. ij.
& Marfi. consil. vij. nu. 24. & consil. ij.
nu. 31. & cõs. ciiij. n. 27. & con. 132.
nu. 10. Alex. con. 53. in fi. vij. uol. &
consil. 87. nu. 7. eo lib. & cõs. 179. nu.
3. in fi. eo lib. et consil. 74. incip. uiso
testamẽto. j. uolu. nume. 4. † Et per
quot testes probetur error notarij,
uide Alexan. in consil. 247. incipien.
reuerẽde. ij. uol. nu. 6. cũ seq. Capo
la. cõs. 21. nu. 34. notarius enim ha
bet prẽsumptionẽ iuris p se, adeo,
ut liquidissimẽ constare debeat de
falsitate contra eum. per Aymon.
Craue. consil. 75. nume. 8. prim. lib.
Bertran. consil. 61. nume. 16. primo
libr. plene Boer. in decisio. 116. pri
ma parte. nume. 2. cum sequentib.
& Gramma. decisio. 60. numer. 6. &
consil. 69. nume. 29. in ciuilibus. Al
ciatus in tract. de prẽsumptio. xij.
præsum. nu. 10. cum sequẽ. & Fely.
in c. ex literis. in iij. conclu. de fi. in
stru.

- stru. Pet. de Ancha. consil. cclxxxv. tria principaliter. col. j. Dec. in con. clxxxvij. Marfil. in l. j. nu. 71. C. ad l. Cor. de sicca. & in rub. de fidelus. col. ix. nu. 56. Notarius enim nunquam punitur, nisi cõster de eius do lo, ut dicit Alciat. ubi supra. & per Alex. consil. 88. ij. col. in quarto lib.
- 60 † Sed ibi dicit Alcia. nõ procedere id, quod supra dictum est, quando notarius omitteret solennitates instrumentorum, quia in eo casu præsumitur potius dolus, q̃ error, & punitur de falso, & consuluit Aymo. Craue. in con. lxxv. nu. 6. in pri. lib. licet dicat Sozi. in con. xcviij. in iij. lib. nu. 16. id procedere in testamentis: non in alijs instrumentis. sed ad id respondet Alciat. ubi supra, & sequitur Bald. in l. si post diuisionē. C. de iur. & fa.igno. & Guliel. Bene. in repet. c. Raynutius. i. uerbo, in eodem testamento relinquens. el. j. nu.
- 61 § 1. † Vnum tamen sciendum est, q̃ si notarius sit excellens persona, & omitteret ista solennia, non tenebitur de falso. fm Barba. in repetitio. rubr. de fideiusso. xxxv. col. quem refert, & sequitur Guliel. Bene. in loco supra allegato. nu. eodem. † Sed q̃ si notarius omiserit ponere substantialia in instrumento, an possit illud corrigere, & emendare illum suum errorem. Bald. in rubr. C. de fid. instrumen. in vij. colum. in fin. uers. sed pone. quod tabellio dicit, quod si errauerit notarius in non apponendo diem, uel consulem in instrumento, uel alia substantialia, poterit illa postea emendare, & corrigere, sed si sit quæstio in facto errore, & iam sit orta quæstio erroris inter partes, tunc non poterit notarius aliquid corrigere, nisi iudice mandante, aut nulla quæstio erroris sit orta inter partes, & tunc si reas-
- sumpserit instrum., & tradiderit parti, nõ poterit: si uero nõ reassumpserit, nec parti tradiderit, tunc poterit corrigere, et emendare errorem suum, de quo plenissime p̃ d. Vital. de Cāba. in tra. & clau. in clau. de erro. nota. in uerbo, restat uidendum, an notarius errorem suum possit corrigere. uide etiam plenē per Dec. & Guliel. Main. & Bar. in l. si librarius. ff. de regu. iur. ubi plenissime. † Et an alius notarius possit supplere clausulas ex errore omittas per notarium mortuum, & dicas, q̃ sic, mediante decreto curiæ. & ita practicaui, & uidi practitari. pro quo uide Ias. in l. argētarius, in prin. de eden. in l. Galus. §. idem credendum. vlti. & pen. col. ff. de lib. & posth. & habeo unā addi. in lib. meo. Bald. in rub. de fid. instru. q̃ ita practicaui do. Ioancola de Vicar. Salerni sub diem xvij. Iunij. an. 1529. quod est notandum.
- 64 † Sed quæro per quot testes probetur falsum instrumentum, & quomodo. hanc quæstionem plenissime tangit Fely. in ca. cum Ioannes. extra. de fid. instru. nu. 34. qui ex dictis omnium docto. facit duas conclusiones. prima cõclusio fm eum est, quod duo testes in instrumento de scripti, possunt ipsum reprobare, & probare falsum. & habet locum ista conclusio, etiamsi illi duo testes deponant per probationes diuersi generis ad concludendum unum totum, ut ibi p̃ Fely. & per Pe. de Ancha. secundum eum in consil. lxxj. incipien. uis limitata commissione. limitatur ista prima cõclusio, ut nõ procedat, quando est casus, in quo ex dispositione legis instrumentum nõ admittit probationem in cõtrariū. sed hæc prima limitatio restringitur quatuor modis, ut ibi per eum: secundò limitatur, ut procedat, qñ

ex parte aëtoris eit instrumentum; ex parte uerò rei producùtur duo testes contradicentes illi instrumento. sed si econtra ex parte aëtoris producerent testes: ex parte uerò rei ,pduceretur instrumentũ, standum est instrumento; nisi plures testes , quã duo contrà ipsum producantur. sed dicit ibi Fely. sibi non placere hanc limitationem, tertio limitatur præcedens cõclusio, quãdo testes deponentes contrà instrumentũ assignãt rationem dicti sui ultro, & non interrogati. aliàs enim non reprobant instrumentum, quarto intelligitur, & declaratur, quando pro instrumẽto non est probatio coadiuuans. aliàs si aliquis testis descriptus, uel non descriptus coadiuuaret instrumentũ requireretur plures ad reprobandũ instrumentum secundum qualitatem & numerum coadiuuatium. quinto declaratur, ut testes deponentes contrà instrumentum sint undique idonei, & omni exceptione maiores, nõ enim sufficeret, q̃ essent aliàs simpliciter idonei. ita, q̃ modicus defectus uitiat, in quo uersatur multum arbitrium iudicis. & de hoc uide ad longum per Aymo. Craue. consi. lvi. nu. 9. pri. li. ubi dicit sine dubio procedere hoc, quando uolo reprobare instrumentum per testes non descriptos in instrumento, ut procedit præcedens conclusio: secus si uellem reprobare per testes instrumentarios, quia non requiritur, quòd sint testes omni exceptione maiores. Sexto declaratur, ut procedat, q̃ duo testes sufficiunt ad reprobandum instrumentum, ut non probet: non autem, ut notarius possit de falso condemnari sed bene sufficiunt, ut acerrima fiat indago de falso: & operantur ad torturam. secundum Saly. in l. in exercẽdis. C. de fid. instru. licet dicat idem

Saly. q̃ si essent plures, quã duo testes, omni exceptione maiores deponentes contrà instrumentum aliàs non coadiuuatum, bene sufficerent ad puniendum notarium. quod non uidetur omnino placet Fely. in d. loco: de cuius ueritate infra uidebim⁹ secunda conclusio est, quòd potest etiã reprobari, & probari falsum instrumentum per testes descriptos in ipso instrumẽto. & procedit hæc cõclusio, siue testes descripti in ipso instrumento, & reprobãtes ipsum, sint de testibus necessarijs instrumenti: siue de non necessarijs: quia fortẽ ultra competentem numerum, itẽ procedit, ut non solum reprobent instrumentum narrãdo aliter fuisse dictũ, quã scriptũ, sed etiam, si simpliciter dicant, se non interfuisse. quod quidem non procedit, si ex aduerso probaretur per alios testes descriptos uel non descriptos, illos fuisse præsentes. secundo intelligitur ita demum id procedere, si testes dicẽtes, se non interfuisse, probent hoc per alios testes, quia si ipsi soli hoc dicerent, non probarent, ut qui sine singulares, sed in hoc dicit contrarium idem Fely. ubi suprã, quod p̃ dictos testes licet singulares reprobatur instrumentum: quod consule do approbat Aymo. Craue. in consi. lvj. nu. 17. pri. par. dicẽs non esse singulares. & dicit hoc tenere Sozin. cõsi. xxviii. ij. col. uer. sed ad hoc clare respondetur. lib. iij. ubi dicit hanc esse cõmunem opinionem. item procedit dicta secunda conclusio, etiam si esset unus testis descriptus in instrumento contradicens ei. quia si p̃ alios probat, se non interfuisse, siue sit de necessarijs, siue nõ, uitatur in instrumentum. quod procedit, ut dixi, si per alios probetur, ipsum non interfuisse. aliàs si esset solus, licet faciat

ciat uacillare instrumentū, si est de necessarijs testibus descriptis in instrumento & nisi alio ipsum adiuvetur, non tamē probatur falsum. limitatur dicta secunda cōclusio, si testes descripti producti ad impugnandū, non dicerent aliud, nisi q̄ non recordantur interfuisse: uel de ijs, quæ dicuntur in instrumento fuisse gesta. & hoc non est uerū in scriptura publica: secus est in scriptura priuata. quia si testes ita deponerent, uacillaret illa priuata scriptura limitatur secundū, si pro instrumentō sint duo testes, quia eis stabitur. & probabit saltem eius tenor, etiā si illi nō sint descripti. sed hæc limitatio intelligitur, dummodo impugnantes nō excedant numerum testium coadiuuantium instrumentum, nam si coadiuantes sint plures, uel numerus hic inde sit æqualis, stabitur instrumento propter authoritatē notarij: sed si testes impugnantes narrent seriē facti, & dicant rem aliter fuisse uel nō interfuisse, tunc procedant prædicta. sed si deponerent uerbis merē negatiuis, præferūtur illi duo testes pro instrumento, quia affirmant. & statut potius duobus testibus. affirmantibus, quā mille negantibus. secundū intelligitur hæc limitatio, dummodo testes coadiuantes deponant directē contrā impugnantes ut si ij dicant, se non interfuisse, isti dicant, se interfuisse, & si dixerint, rem aliter se habuisse, isti dicant, se habuisse tempore scripturæ. aliās. h. si coadiuantes simplices attestarent. rē ita fuisse & nō dicerēt tpe, cōsecuti, instrū, nō p̄barēt pro instrū, quia stant ista simul, factum à principio sic se habuisse, & tempore confecti instrumenti nō sic fuisse dictū à partibus, uel nō sic à notario lectum. tertio intelligit, dummodo te-

ites coadiuantes deponant in numero sufficienter. nam si esset instrumentum, in quo requirerentur quinque testes, uel codicillus, non sufficeret ad ipsum coadiuandum producere duos testes, sed deberent esse quinque; qđ itelligit. ibi p̄ Fely. itelligit ētur p̄cedat, dūmodo probeet illos testes reprobatorios esse illosmet, qui sunt in instrumento descripti, ut latē in dicto loco per do. Fely. quem refert & sequitur Alexan. in consi. exc. in vj. lib. num. 31. & per totum illud consilium latē defendit testamentum, quod allegabatur falsum, eod, quia testes aliqui descripti dicebant, se nō interfuisse, & est pulchrum consilium. & in consi. liij. in vii. lib. latē consuluit, qualiter debeant deponere testes, reprobant uolentes instrumentū, & quod debeant esse omni exceptione maiores, & quæ etiam non interrogati debeant reddere causam scientiæ, & quod in notario præsumatur potius error, quā dolus. in consi. clxix. aliās xxvij. i. ij. lib. in causa & litæ dominæ Barthol. ibi, quod semper præsumitur error in notario, & non dolus. & ibi, quomodo per testes reprobetur instrumentum. & sequitur doctrinam Fely. & Doct. per eū allegatorum. & i. cō. xvij. pōderatis ijs. i. ij. li. ubi habetur, qđ duo testes instrumentarii contradicentes instrumento, quāuis non sint de numero necessario, reprobant instrumentum & in consi. xlii. in iij. li. uisus & ponderatis. ibi, quomodo debeant deponere testes contradicentes instrumentō, maxime, quādo dicunt, nō fuisse aliqd dictum. quia debet dicere, qđ illo tempore nō potuit dici, qui audiissent. & ibi, an testes sint singulares si deponant, non interfuisse, unoquoque deponēte de seipso. & alia multa. & per

per Sozi. in còli. xlvj. col. fi. in fi. ubi dicit, q̄ nō probat instrumentum, si unus ex testib. ibi descriptis contra dicit instrumentum, uel se nō interfuisse, dicat. & in còli. cxliij. colū. ij. in fi. & in còli. clxxj. col. ii. in pri. & q̄ instrumentum reprobetur per duos testes, etiam in ipso instrumento nō descriptos. & in còli. cclxxiii. colū. viii. uer. postremò dico. & per Cor. in còli. cclxi. in iii. li. nu. 10. ubi cōcludit communem esse opinionem, quòd per duos testes instrumentarios fides instrumenti uacillat. & ibi pulchrè habes, quomodò debeāt deponere testes, & disputatur plenè, quo modo defendatur instrumentum à falsitate obiecta. & in còli. cclx. lib. iij. nu. 2. habes, an instrumentum carēs debitis solēnitatibus præsumatur errore, an dolo cōfectum. & in còli. ccxvi. i. iiii. lib. habetur, p̄ quos testes reprobetur instrumentum. & ibi dicitur, quòd per duos, uel tres. & per Are. in còli. lxxxviii. ubi habetur, quòd per duos testes reprobat instrumentum, si sunt de descriptis in eo, & per Cor. i. còli. ccxxxii. nu. 5. pri. li. & per Bertrā. còli. cclxv. ii. lib. etiam cū iis. & an testes mortui descripti in instrumento iudicentur pro instrumento, plenè per Aym. Craue. còli. lvi. pri. lib. & per eundē in còli. lxxv. nume. 56. pri. lib. & ibi etiam habes, quòd ad hoc, ut instrumentum reprobetur per testes, debeant ipsi deponere de toto eius tenore, ut nu. 28. & ibidem, an reprobetur instrumentum per testes, quorum quilibet deponit de sensu suo, se nō audiuisse proferri tale quid p̄ disponētem, ut nu. 29. & per Marli. còli. xxvii. nu. 14. ibi, an reprobetur instrumentum, si duo ex tribus testibus instrumentariis cōtra instrumentum deponāt, & illorum tertius de-

ponat pro instrumento. uide plene per Gul. Mainer. i. l. ubi repugnātia. ff. de reg. iur. † Sed redeūdo ad quæstionem 3. positam, an prædicta procedāt, ut taliter arguatur instrumentum de falso, ut notarius ualeat, & possit puniri, ego puto distinguendum, aut dicitur instrumentum falsum, quia sic scriptum aliter, quàm à partibus sic dictum, & tūc aut ex aliis cōiecturis indiciiis probatur de dolo notarii, & agitur directè cōtra notarium de falso, & tūc ex prædictis dico notariū puniri de falso, aut ex aliis cōiecturis & indiciiis nō cōstat de dolo notarii. & tunc ex iis, quæ suprà dixi (q̄ uidelicet potius præsumatur error notarii, quàm dolus) nō potest puniri. & hoc modo nō procederet dictum Saly. 3. relatu. aut dicit instrumentum falsum, q̄ testes deponāt, nō interfuisse, & tūc si nō coadiuuatur instrumentū, & agitur directè cōtra notarium de falso procedat dictum Saly. iunctis aliquibus aliis cōiecturis, quia cessant tūc oppositiones Saly. ubi suprà, aut nō agitur cōtra notarium de directo, sed iter partes dicitur instrumentum falsum & probant prædicta, tūc nō procedat dictum Saly. sed tūc iudex per dictas probationes potest subtiliter procedere contra dictum notariū ad indagandam etiam falsitatem, sed ad unum est aduertendum, quòd Saly. in d. l. in exercēdis. nō dixit id, ad quod allegatur per Fely. nēpe quòd si per quatuor testes probetur instrumentum falsum sufficiat ad cōdemnandum notariū sed bene dicit, quòd si duo testes contradicunt instrumento non dicatur instrumentum falsum, sed suspectum de falso. sed si sint plures testes, ut quatuor, p̄beet uerū falsum instrumentum, sed certe pōt dici, q̄ ex dictis Saly. resultat id, qd̄ dicit Fely. vc 3, q̄ sufficiat ad cō-

ad condemnandum notarium de falso, quia si uere instrumentum probetur falsum per quatuor testes contradicentes instrumento, sicut dictum Saly. sequitur quod notarius est falsarius: & sic de falso puniri posset. & ita etiam illud dictum Saly. intelligit Bert. in suo reperto. in uerbo, notarius an & quando de falso tenetur. uersic. xxiiij. sed uide Cap. in deci. xciiij. incip. in causa Ioan. Pauli, per quam habes, quod non statuitur nec in instrumento, nec testibus contrariantibus instrumento ad condemnandum: sed bene ad inquirendum, uel ad tortu-

66 ram. ¶ Quod si notarius scribat: talis constitutus coram nobis habuit, & recepit ducatos centum, re uera autem probetur, pecuniam non fuisse numeratam, an notarius teneatur de falso? Bar. in l. singularia. ff. si cer. peta. quem sequitur ibi Alex. dicit, quod sic. & sequitur Bal. in rubr. C. de fide instru. in iiij. co. & consuluit. Cor. in cōf. lxj. in iij. li. & cōf. ccxvj. nu. 6. iij. lib. & Ange. de Are. in lib. male. in uerbo, falsario. uers. quæro, tabellio. tenet contrarium, per doctrinam Bar. in l. prædia. ff. de acqui. pos. quæ opinio cōter reprobat: ut per Alex. ubi suprā: pro quo uide Marf. in consi. c. nu. 15. Iaso. in l. sin-

67 gularia. ff. si cer. petatur. ¶ Excusabitur autem notarius à pœna falsi, si forte probetur cōsuetudinem in regione illa esse sic scribendi. secundū Bal. i rub. C. de si. instr. uel si scripsit id partibus mandantibus: maximè, si in instrumento apparet, ipsum se aliquatenus retulisse ad confessionem seu mandatum partium. sicut Bal. ibi uel si uerba notarii de necessitate non significant realem numerationem, sed possunt aptari ad fidam: & hoc modo procedat opi. Bart. in d. l. prædia. secus si de necessitate significat rea-

lem, & effectualement numerationem, quia tunc præcedit opinio contra Bar. & hoc modo concordantur opinioniones sicut Ver. consi. xxiij. iij. col. & idem dico, quod ista uerba, habuit & recepit, si aliud non dicatur de necessitate, non inferunt realem satisfactionem: sed aptari possunt ad fidam per confessionem partium: uidelicet, habuit & recepit, ut ipsæ partes confessæ fuerunt. sed si dicatur: habuit & recepit in præsentia mei notarii: uel si dicatur, dedit & numerauit in nostra præsentia, tunc hæc uerba male possent aptari ad fidam solutionem significatam per confessionem partium: & sic notarius incidit in falsum, & ita intelligo quæ dicta sunt suprā. uide Bal. in l. uni. C. de conf. in ix. & x. col. & in l. si ex cautione. C. de non nu. pe. potest etiam probari ad excusationem notarii, quod fuerit demonstratum marsupium, in quo esse uerosimiliter uiderentur dicti ducati centum: & quod pro tanto pars aduersa receperit. item potest probari legalitas, bona uita, & fama ipsius notarii. item potest probari bona existimatio ipsorum contrahentium, ita, quod non poterat uideri uerosimile, ipsos se inuicem decepturos, taliter uerò etiam quod quilibet credidisset eis contrahentibus. tunc enim excusaretur notarius eis credendo. arg. eorum. quæ no. Marf. in sua praxi. cri. §. principium. nu. 8. cum seq. & tunc subdant alius articulus, quod partes ipsæ unanimiter mādauit ipsi notario, quod scriberet ita, quia ita se haberet ueritas. istis probatis puto excusari notarium à falso, quia qualibet iusta causa excusat. per hoc facit, quia notarius credens schedulæ excusatur. sicut Alex. in l. si quis obrepserit. ff. de fal.

68 ¶ Quod si instrumentum sit falsum in uno cap. an sit idecirco falsum in omni-

in omnibus? reperio in hac quæstio. tres opiniones prima fuit Gloss. l. si ex falsis. C. de transactio. distinguen-
tis, qd aut capitula sunt separata, aut connexa, primo casu non redditur falsum in alijs capitulis separatis, se-
cundo casu sic. secunda fuit opin. Barto. Brixi. in quæstionibus suis. cxxxvii. incip. aliquod instrumen-
tum, & Gloss. in. ix. distin. capitu. si ad scripturas sacras, ut ibi per Arch. & Gloss. xxiiij. quæst. quinto capitu.
quid ergo, qd totum instrumentum reddatur suspectum per falsitatem unius capituli, & hanc opinionem tenet Marfi. de Fano. Iaco. de Are. & Galeo. & Specu. in titu. de instru. edi. S. restat uersicu. quid si aliquod instrumentum, & hanc sequitur In no. extra de offi. delega. c. cum in iu-
re peritus, & extra de hære. c. fraternitatis, ut refert Alber. de Rosa. in d. l. si ex falsis. ubi dicit dictam opi-
nionem de scripto iuris rigore esse uerionem, modo notarius iurauerit se suum officium fideliter exercituru-
m. c. ad audientiam extra de præscrip. ex quo ergo perierauit falsum committendo in uno capi. suspectus etiam est in alijs capitulis. l. si cui. §. ijsdem. ff. de accusa. c. semel malus. extra de regu. iur. tertia fuit opin. Barto. in d. l. si ex falsis, & ante eum Martin. Sylla. & Cyn. ibidem, ut refert Alberi. de Rosa. quodd instrumen-
tum est suspectum, & falsum propter uitium notarij, & ratione falsi-
tatis aut propter alium defectum, primo casu in totum est falsum secundo uero casu aut defectus est cir-
ca substantialia, ut circa diem, & cõ-
sulem, & uitatur totum, aut circa substantiam instrumenti, & tunc p-
sequere, ut per Barto. ibi. in hac opi-
nione uidentur concurrere Alber. Saly. & Ange. & magis communi-

ter scribentes, ut refert Iaso. ibi. & sequitur consulendo Come. in consil. lxxj. in. iij. lib. nume. 23. & Alexan. consil. xliij. in. iij. lib. sanè tamẽ eorum dicta intelligenda sic sunt, ut procedant si pars non fatetur aliud capitulum, sed simpliciter dicit totum falsum, ad cuius probationem adducit falsitatẽ unius capituli, nec ex aduerso probatur ueritas alioru capitulorum, ut uoluit Bald. consu-
lendo in consil. cccxvii. in. ij. lib. incip. in quodam instrumento, & ita intelligitur Gloss. in. l. ij. C. de fal. quam simpliciter secutus fuit Bald. in. d. l. si ex falsis, prout etiam tenet ibi Iaso. in secunda limitatione. itẽ procedunt prædicta, quando falsitas est in capitulo substantiali, secus si in alijs item procedunt prædicta, quan-
do sumus in uerè falso, secus, si in præsumpto, uel quasi falso puta in rasura instrumenti, & ita uidetur te-
nere Albe. ubi suprã, & ceteri Doc. si rectè inspiciantur refert, & sequi-
tur Iaso. ubi suprã, uide etiam Cor. in consil. cxlix. iij. lib. & consil. clxiiij. 69 nume. 7. in. iij. lib. † Quodd si nota-
rius dicat omnes Canonicos inter-
fuisse, uel omnes de collegio, cum eorum unus abfuerit, an dicatur fal-
sarius? Bald. in. l. si. C. si cen. uel rele. dicit, quodd sic, argu. l. si is, qui ducen-
ta. §. utrum de reb. du. sed Bal. in. l. j. C. comm. deleg. dicit, qd si in instr. dicatur, qd omnes consiliarij inter-
fuerunt, & appareat, qd aliqui non interfuerunt, saluabitur instrumen-
tum dicit tamen Barto. quem sequi-
tur Alexan. in. l. inter omnes. ff. qui satisda. cogau. qd si in instrumento dicatur, qd talis reformatio processit de uoluntate omnium de collegio, intelligitur omnium scilicet præsen-
tium. plura alia exempla, & plures etiam casus quibus notarius potest
N falsificare

falsificare instrumēta uide, p Doct.

70 † Videamus modò, quæ nam pœ-
na sit statuta in regno contrà nota-
rium falsum fabricantem instrumē-
tum in quo breuiter, quicquid sit
de iure communi, in isto regno est
pœna ultimi supplicij per tex. cōst.
Iudices sub titu. de apparitoribus,
& ita fuit decisum in sacro regio
confi. Neapo. testatur Cap. in deci-
sio. cclij. incip. notarius Petrus, &
Gram. in decisio. xxvij. licet Affli. in
d. confi. iudices intelligat illam cō-
f. procedere in falsificante acta iu-
dicialia, & contractus extrà iudicia-
les, & malè, ut ex prædictis patet.

71 † Quòd si orta suspitione falsi con-
tra notarium appareant testes con-
tradicentes instr. & fiat instantia, ut
notarius exhibeat matricē scriptu-
ram, & primam iubreuaturam, ip-
se uerò non uelit producere, uel dif-
ferat, an possit torqueri, dicas, qd sic
fm Bal. in rub. C. de fid. instru. uers.
quæro dixi superius, & Fran. Cur. se-
ni. in p. l. vj. nu. 38. & Lud. Rom. in
confi. clxxiij. in ult. col. ubi dicit, qd
neminem habet pcedentem. ¶ F i s.

72 † Qua pœna plectat testis deponēs
falsum p fiscum? ¶ I v. Dica, qd est
pœna arbitraria, fm Marfi. in l. j. §.
præterea, nu. 6. ff. de sicar. & Alexā.

73 cōf. l. v. in. vij. uol. † Itē est aduer-
ten- dum, qd qui cum credit se dicere ue-
ritatem, dicit falsum, non est peritu-
rus, & falsarius, fm Bal. in l. ij. §. qd
obseruari in. iij. not. C. de iura. calū.
& sequitur Pet. de Au. in c. ij. de iur.
cal. in. vj. quos refert, & sequitur Fe-
lyn. in c. j. circa fin. de lit. contest.
in. vj. & Marfi. in conf. lxxvij. & in
d. l. j. §. præterea, nu. 13. & Fely. in
c. si aurem de rescri. ij. col. & proce-
dunt prædicta ē in. teste dicere fal-
sum, quū credat esse uerū, ut plenè
p Mar. in rub. ff. ad l. cor. de fal. n. 3.

¶ Item qd fuit captus in flagran-
ti crimine. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Captus in flagranti crimine debet dā-
nari ex abrupto.
- 2 Defensio non est danda capto in flagrā-
ti crimine.
- 3 Ordo iuris non est seruandus in capto
in flagranti crimine.
- 4 Appellatio non admittitur in flagran-
ti crimine.
- 5 Capi à quocūque potest repertus in fla-
granti crimine.
- 6 Clericus in flagranti repertus, potest
per laicum capi, ut portetur ad ecclesia-
sticum.
- 7 Testes idonei sunt illi, qui capiunt ali-
quem in flagranti contra eum.
- 8 Copia repertorum non datur capto in
flagranti.
- 9 Captus in flagranti quis dicatur, &
nu. 10. & 11.
- 10 Ordo procedendi contra captum in fla-
granti crimine.

F I S C V S.

- 1 ULTRA † prædicta prætenditur
hūc Inquisitum in nonnullis crimi-
nibus, & delictis fuisse captū in fla-
granti crimine, quo casu debet pro-
cedi ad condemnationem absq; p-
cessu, & ex abrupto, secundū Marf.
in l. unius. §. cogiturum. ff. de q. in
pen. col. & Alex. in conf. cclxxv. ui-
so themate. j. col. ij. lib. & Ang. in li.
male, in uerbo, che me hai adulterata
la mia donna, colū. xvij. uers. quid si
pater, uel maritus, & Mar. in l. unica
xviij. col. nu. 95. C. de rap. uir. & in
induiduo decidit const. regni. inci-
iustitiarj non per Calē. ut ibi per
Affli.

- 2 Affli. in. liiij. not. † Et intantum hoc pcedit, ut nec sit ipsi danda aliqua defensio, secundum Par. de Put. in tracta. findi. in uerbo condemnatio. in tit. an potestas fol. lxxxiiij. in par uo uolu. & firmat Bald. secundum eum in. l. j. C. qui accus. non pos. & in. l. si quis non dicam rapere. C. de epi. & cle. † Nec debet seruari ordo iuris, imò ordo est, ordinem nò seruare, ut plenè dicit Ang. in. lib. male. in uet. etiam p modum notorij, & per Fely. in. c. euidencia de accu. & in. c. cum nò ab homine de iudi. & nouissimè pulchrè per Do. Grāma. in deci. xxxvj. nu. 78. cum pluribus sequentib. † Item in talib. non admittit appellario ad effectum, ut iudex à quo tenetur teneat deferre appellationi, sed bene, ut iudex appellationis cognoscere possit de ipsa appellatione, an sit admittenda, uel respuenda. per no. in. c. pastoralis de appel. & per Gl. in uerbo one ramus in cle. j. de iure patro. ut dicit etiā Grāma. in 3. alleg. decif. nu. 78.
- 3 † Itē adeò sunt uera prædicta, ut de iure permittat unicuiq; ad quē spectat, capere repertū in flagranti crimine. dūmodò portet eū ad iudicē, ut ē tex. i. l. raptores. C. d. epi. & cle. & uoluit Andr. de Iser. in. d. consti. iustitiarj nō p Cal. in. liiij. not. imò etiā permittat alijs, ad quos nō spectat p. l. iij. ff. de fur. & l. defensores C. de defens. ciuit. † Imo licet alijs clericus non possit capi etiā per iudicē laicū, nisi cū licētia superioris tñ cū fuerit repertus in flagranti crimine ēt priuata persona pōt eū capere, dūmodò portet ad iudicē ecclesiasticū. fm Ange. in li. malef. in uerbo fama publica uers. nono not. & dicit hanc fuisse doctrinā Inn. in c. ut famz. de sen. excō. & tenet Bal. i. c. j. de pac. iu. fir. & oēs Doct. quos

uidi mouenē per doctrinam, Inn. licet possit dici, q̄ ibi Inn. nō firmat pedes, imò allegatur pro contraria opi. ut fateat Bal. in. l. si qua per calūniā. C. de epi. & cle. ut per Barb. in addi. Bal. in. d. l. si qua per calūniā tamen ibi Barb. per alias autoritates firmat hanc opin. & precisè per doctrinam Abb. in. c. cū ab hoīe. de iudi. & ibi Fely. col. j. in Glo. j. & ita concludit Par. de Put. in li. findi. in uerbo clericus in fi. & Affli. in consti. iustitiarj nō p Calen. in. liiij. no. & Marfi. in consi. cxxvj. in. ij. li. nu. 23. cum sequē. † Et illi, qui capiunt aliquem in flagranti crimine, sunt idonei testes contrā eum, quando per alios probari non potest, & dictis testibus aliud non obstat secundum Andr. de Iser. in consti. humanitate, & ibi Affli. licet in hoc multum uersari debeat sollicitudo iudicis, qui debet modis omnibus perquirere ueritatem. † Nec etiam capto in flagranti crimine datur copia repertorum, nec requiritur citatio ad sententiam, ut per Grāma. ubi supra nūm. 71. cum sequentibus.

9 † In. † Nullibi ex processu apparet captum fuisse in flagranti crimine, & sic uera sunt prædicta, & bene pcedunt in capto in flagranti crimine, sed cū ex processu minimè constet hoc, taliter, q̄ possint uerificari prædicta, ergo sequitur, q̄ ex eis nō est fiēda uis, & ut cognoscatur hoc præmittēdū est, q̄ captus in flagranti ille dicit pōt, qui in ipso actu deprehēsus erit, uel ille qui d. prehēdit antequā ueniret ad locū destinātū, uel cum latitaret, nō ita longe post alio actu extraneo in medio nō exstente, fuit repertus, ut bene declarat Andr. de Iser. in. d. p. iustitiarj nō p Calē. post Gl. † Et ea sunt de li. flagranti, & sunt notoria adeo,

ut sine accusatore possint puniri, ut habetur in. l. ea quidem. C. de accu. & ideo est, quia nulla tergiuersatione celari possunt, ut dicit text. in. d. consti. iustitiarum non per Calendas.

† Et quando sic captus esset fateor, quod procederent predicta, sed in casu nostro non ita fuit captus, sed fuit captus, cum rebus furto subtrahis longè post furtum commissum, & postquam peruenit ad locum destinatum, & constat ad dictum locum destinatum reposuisse dictas res, & actus extraneus in medio interuenit cum statim ubi uenisset ad locum destinatum reposuit res ibidem demum exiuit foras, & emit res comestibiles, & reuersus comedit, & fuit captus, & sic, si talis potest dici captus in flagranti, iudicet dominus Iudex qui habet cuncta rimari. ¶ IVD. Optimè fundat intentionem suam Inquisitis, & procedunt de iure allegata per eum, sed quia ex facto ius oritur. l. si ex plagijs. §. incliuo. ff. ad l. Aquil. ideo uariato facto, uariatur ius concludo igitur quod non potest

† dici captus in flagranti. † Et ut sciat, qualiter procedatur contra captum in flagranti crimine, est sciendum, quod aut quis deprehenditur in flagranti crimine per officiales ad hoc deputatos, aut per alios, ut puta consanguineos, & amicos primo casu, presentato, & exhibito capto coram iudice, scribatur actus presentis cause hoc ordine, Die, & c. coram, & c. comparuit T. barrigellus, & capitaneus ad maleficos capiendos cum suis satellitibus, & sodalibus, & ipsi curia presentauit T. reum presentem audientem, & intelligentem, quem cum suis sodalibus, & alijs deprehendit occidisse talem, & ipsum in ipso actu homicidij, alio actu extraneo in medio non interueniente, cepit

in tali loco hodie predicto die de presenti mense, & c. regnatis, & c. dominante, & c. sub presidatu, & c. & captum in uestris fortijs, reduxit, & asportauit, ut sic possit contra ipsum procedi, ut iuris erit, & c. quo facto statim examinentur testes barrigellus, & sodales, & alij, si haberi possunt, in presentia illius capti audientis, uidentis, & intelligentis, qui testes dicant uidisse, & captum fuisse per familiam curie in ipso actu homicidij ilico, & nullo temporis interuallo interueniente, sic captu, & carceratum statim in fortijs curie fuisse redactum, & asportatum, & presentibus T. & T. examinatisque testibus, examine statim principalis, si uidetur super omnibus interrogatorijs, interrogando de nomine, & cognomine, et quare sic captus reperiatur, ubi, et per quos captus fuerit, et an comiserit delictu, de quo inculpatur, et alias, ut natura facti exposcerit, qui si confiteatur delictum, scribatur eius confessio sigillatim, et particulariter, qua confessione facta, iudex eum ilico condemnet, et exequatur sententiam etiam nullo termino dato ad se defendendum, quia secundum Bal. in l. ut uim. ff. de iust. et iur. non datur terminus capto ad se defendendum ratione flagrantis delicti, et hoc bene procedit retentis terminis questionis quando capitur per officiales ad hoc deputatos, secundum And. de Iser. in consti. humanitate, et habetur per Affli. in. d. consti. iustitiarum non per Calendas in. iij. no. non autem quando capitur per alios unum tamen dicerem in hoc, quod dictu Bal. fundatur in. l. iij. §. si ad diem. ff. de re milita. et tamen si recte inspiciatur illa tex. uidetur dicere oppositum cum ibi dicatur, quod non obstante quod

quòd constet aliquē non uenisse die statuta, non potest condemnari, nisi dato termino ad docendum, num iuste fuerit impeditus. sed pro Bal. potest dici, quòd eius dictum procedat, quādo per captum in flagranti nulla defensio allegatur: & constet ei nullam defensionem competere: & non petitur terminus ad se defendendum. aliās autem ego dubitatem seruare dictum Bald. simpliciter. & mihi uidetur, quòd Andræ de Iser. in d. constit. humanitate in penul. colum. uersic. si autem uoluerit se defendere. tene oppositum, dum dicit: quòd si captus in flagranti uoluerit se defendere, ut quòd fecit ad sui defensionem, uel quòd testes sunt sibi inimici, uel aliter, tunc audietur: & allegat text. d. l. ea quidem. C. de accu. ibi: uerū falsis nec non notoriis. super quo cogitandum est, cum casus euenierit. Si autem neget delictum, tunc faciat confrontationem cum testibus. lecta & diuulgata eisdem eorum depositionem, ipso capto uidente, audiente, & intelligente: & ipso in negatione persistēte, dicat iudex ipsi capto, quòd testes omnes, ut audiuit & uidit, dicunt eum commisisse delictū, & fuisse captum in flagrāti crimine: & iterum eo negante faciat publicationem in ipso processu: & demum ipsum tormentis subiiciat ad sciendum qualitates delicti, complices, & fautores, citrà praiudicium plenè probatorum, & sic absque aliquo ordine iudiciario: ut etiam statuit cap. regni incipien. tormentis. & licet supra dixerim, dari defensiones, & terminum ad se defendendum: tamen quotidie practicatur dictum Bald. in d. l. ut uim. intelligendo secundum Iserni. & Afflic. ubi supra. uerū ut

dicit Iser. quando allegatur aliqua defensio, ut quia dicat delictum fecisse ad defensionem: uel quòd testes sint inimici, debet iudex ab eisdem testibus se informare de allegatis: & in acta redigat: & si constiterit esse uera, ipsum audiat: si autem constiterit non esse uera, procedat ut supra, nulla dilatione data, ut dixi. & si in tortura confiteatur, die sequenti ratificari faciat: & demum procedat ad condemnationē, & executionem iustitiæ, non obstante appellatione fortè fienda, cum non debeat admitti: nec data aliqua dilatione. si uerò adhuc induratus persistit in negando, tunc, quia conuictus est, captus in flagranti esse, condemnet ipsum prius data ei dilatione ad se defendendum. secundum Afflic. in d. constit. humanitate. & nihil probante ad suam defensionem in termino secundo uerò casu principali, quando captus est per consanguineos & amicos, & alios: quam per officiales, tunc per omnia seruanda sunt prædicta: sed cum maiori moderantia debet procedere iudex, dando dilationes, & non respiciendo omnino defensiones, quæ offeruntur ad exclusionem delicti, sed iudex ex officio inquirat, num ea, quæ allegantur ad defensionem, uera sint: & consideret, quanta fides sit testibus adhibenda: & nū uerosimilia sint: & sit in hoc ualde circumspectus, ne damnet animam & corpus. regulatiter enim ut dixi reperto in flagranti crimine, non datur terminus ad se defendendum: nec etiam datur copia repertorum, ut supra dixi.

Fiscus, et est uerum,
ut ego dixi.

Item quod est notorius delinquens. Rub.

SUMMARIUM.

- 1 Notorius delinquens damnandus est absque aliquo ordine iudiciario. & nume. 6.
- 2 Tortura non habet locum in crimine notorio.
- 3 Notoriè criminofus potest ex officio cōdemnari.
- 4 Notorius criminofus summatus inter rogandus est super facto.
- 5 Litis contestatio non requiritur in crimine notorio.
- 7 Dilatio non datur in crimine notorio.
- 8 Copia repertorum non datur notoriè delinquenti.
- 9 Exceptiones notoriè friuolas potest index refutare.
- 10 Probari an debeat factum principale in notorio.
- 11 Notorium quotuplex fit.
- 12 Notorium actu transeuntis quomodo probetur.
- 13 Notorie qualitas debet antè omnia probari.
- 14 Decerni debet procedendum esse, ut in notorio, & esse notorium.
- 15 Ordo procedendi, & formandi processum in notorio. & nu. 19. 23. 26.
- 16 Notorium prr quo testes probetur. & nu. 17. 18.
- 20 Sententia requiritur in notorio. & qualiter.
- 21 Appellatio nō admittitur in crimine notorio. & nu. 22.
- 24 Notoriū quando negatur per partem, quid faciendum. & nu. 25.
- 27 Ordo procedendi in notorio iudicij, quando quis deliquit iudice pro tribunali sedente.
- 28 Notoriū qualitas quando probatur, an exigatur citatio partis.

29 Delinquent coram iudice, ubi nullus adeat, nisi ipse index, & notarius, quō de mandato iudicis scribit, illum deliquisse, nunquid possit puniri.

30 Blasphemās Deū corā iudice an possit ad panam pecuniariam puniri.

FISCVS.

- 1 Si rectè inspiciatur processus, constat eundem inquisitū esse notorium delinquentem in nonnullis criminibus & delictis. † Quo casu debet procedi ad cōdemnationē absq; aliquo ordine iuris. secundum Spec. in ritu. de expen. §. fi. in fi. & Bald. in l. cum fratrem. C. ad Syl. & Abba. in c. quia clerici. de iure patro. & Alex. in l. ij. §. si publico. de adulte. & Bal. in l. postquam. C. de pact. & in l. j. C. de iudi. & Bart. in l. j. §. fi. de uar. cognitio. † Adeq; ut dicat Bald. in l. mālites. C. de q. q. nec debeat procedi, nec habeat locum tortura: sed sola condemnatio. quia cum tortura datur ad inuestigandam ueritatem, ueritate manifesta & notoria nō habet locum tortura. † Et notoriè criminofus potest absq; accusatore, & denuntiatore condemnari ex solo officio iudicis. l. ea quidem. C. de accus. l. ij. §. si publico. ff. de adulter. & l. cōgruit. ff. de offic. præs. & lare professus. Ant. de But. in trac. de notorio. in iiij. articulo, in prin. † Licet debeant fieri aliqua capitula seu aliqua facti narratio, ut sciat reus id, super quo inquiritur: & id exponi secundum Inno. in c. tua. in Gloss. magna. in uerbo, item dicimus. & sequitur Ant. de But. in trac. suprā allega. in iiij. arti. nu. 19. † Nec etiam requiritur litis contestatio secundum cōmunem sententiam, in casibus maximè, in quibus ex officio proceditur: & idem in casibus, in quibus ex officio

officio procedi nō potest. nec attin-
gunt materiam peccati: sed agitur
ad commodum priuatum: siue aga-
tur in absentem, siue in præsentem:
& quæcunque sit species notorij fa-
cti, siue interpellati siue momenta-
nei, siue continui: & ita concludit
relatis pluribus opinionibus Anto.
de Butr. in d. tra. de notorio. in iij. ar-
ti. nume. 25. cum sequentibus. † Sed
iudex examinato reo super crimi-
ne & qualitate notorij, ipsum po-
test condemnare statim, si confite-
bitur: & si negauerit, & allegauerit
aliquas defensiones seu excusatio-
nes, ipsas audiat & recipiat. senten-
tia tamen non dicetur nulla ex sola
omissione admissionis defensionū:
sed benè dicetur iniusta: nisi aliter
euidenter pateat, causæ cognitionē
esse exclusam: & hoc, quia multa
possent iudicem mouere, quæ non
pateat: ut in c. in præsentia. extra
de probat. et ita firmat Ant. de Bu-
tri. in c. ecclesia Sanctæ Mariæ. ex-
tra de consili. & in tra. de notorio.
in iij. arti. num. 28 et 29. † Nec ob-
stat, si dicatur, qd non fuit datus ter-
minus ad faciendas defensiones. qd
licet regulariter debeat dari termi-
nus, ad se defendendum: tamen quā-
do eiusmodi est factum, in quo
non cadat defensio et excusatio,
tunc nulla datur dilatio. secundum
Gemi. in c. ordinarij. §. j. de offi. or-
dina. in vi. et pulchrè per Felyn. in
c. cum non ab homine de iudi. nu.
11. & nume. 10. & per Gramma. in
decisi. xxxvj. num. 57. cum ergo ex
processu appareat esse tale factum in
quo nulla cadit defensio, nō debet
dari dilatio. † Nec etiā notorio de-
linquenti debet copia repertorum
tradi. secundum Ang. de Are. in lib.
malefici. in uerbo, etiam per modum
notorij. & sequitur Gramma. in de-

cisio. xxxvj. nume. 56. † Nec in ali-
quo obstat pōr, quod plures fue-
runt oppositæ exceptiones, & eas
non admisit iudex. quia respōdeo:
quod cum sint notoriè friuolæ, de-
buit illas iudex repellere. l. ij. C. de
fal. c. post electionem. extra. de cō-
cep. præben. c. bone. extra. de po-
stula. prælato. el. j. & plenè per An-
to. de Butri. in loco suprā allega. in
10 iij. arti. nume. 48. † Nec etiam ob-
stat, quod non constet in actis pro-
batam esse occisionem: & sic ipsum
factum principale. quia dico, quod
notorium, non eget probatione. l.
emporeun. in priu. & §. j. & ibi Bar-
to. ff. de actio. emp. l. ea quidem.
& ibi Bal. C. de accus. c. iij. de testi.
cogen. c. euidetia. de accusa. Bar. in
l. j. C. q. & aduer. quos sed sat erit,
si probetur notorium esse. secundū
Glo. not. in c. ad nostram. extra. de
empr. & uenditio. & in c. consuluit.
de appel. probato enim, quod noto-
rium est, quod Titius occidit Seiu,
non est probanda occisio, quæ est
notoria. l. si uerò. §. j. cum Gl. ff. quī
facit. cogau. & in l. ea quidem. C. de
11 accus. † IN QVISITVS. † Facilis
est responsio ad obiecta tua domi-
ne Filce. dico enim ex pluribus ex
processu apparētibus, & in iure no-
tis, non obstat. & primò dico nō
esse notoriū: quod quidem triplex
est: notorium facti, iuris, & præsū-
ptionis. primum autem notorium
habet tres species. aliud enim dici-
tur notorium facti actu transeun-
tis, seu continens actum momenta-
neum, id quod idem est: aliud est no-
torium facti interpellari: aliud est
notoriū facti permanentis: ut benè
declarat Ant. de Butr. in tra. de no-
parte alle. in pri. arti. nu. 12. omis-
sis autem aliis speciebus notorij, quia
non faciunt ad rem nostram, hic si

notorium dici potest, est notorium
 12 actu transeuntis: cum sit de homici-
 dio. † Ut uerò dicatur cōcludenter
 probatum esse notoriū requiritur,
 ut testes concludant notorium esse
 ratione loci: quippè, q̄ fuit factum
 in loco publico & patenti: ratione
 personarum, q̄ fuit in conspectu to-
 tius populi, uel maioris partis ipsi:
 ratione temporis, q̄ fuit de die, et
 non de nocte: et ut cōcludant, q̄ est
 aded publicum et notorium, ut to-
 tus populus, seu maior pars ipsius
 possit esse testis: et debent etiam ta-
 liter testes deponere, ut concludant
 facti certi scientiam populi, uel ma-
 ioris partis: hoc autem concludere
 non possunt, nisi uiderint populum
 uel maiorem partem populi facto
 præsentem: nec sufficit, si dicant, se
 audiuisse dici a populo. quia sic de-
 ponerent de eo, q̄ perciperent sen-
 sum alterius. et hoc procedit, quan-
 do delictum est recens. quia si esset
 antiquum, sufficeret, si dicant et cō-
 cludant de auditu: ut not. extra. de
 uerbo. signi. lib. vj. c. ueniens et per
 Ant. de Butr. in c. quid per nouale.
 co. titu. cum ergo in casu nostro ho-
 micidium prætendatur factū in do-
 mo, et de nocte, non potest dici no-
 13 toriū. † Præterea ad hoc, ut iudex
 possit procedere super notorio tan-
 quam in notorio, debet antè omnia
 se informare de qualitate notorij,
 omissis omnibus opinionibus. Do-
 cto. et sequendo comunem senten-
 tiam. si uerò qualitas notorij exiga-
 tur ad fundandam potestatem iudi-
 cis, & eius iurisdictionem (quia cer-
 tē sunt casus, in quibus ex vi no-
 torij iudex cognoscere potest) tūc ad
 hoc, ut possit procedere, est necesse,
 q̄ constet de qualitate notorij, tan-
 quam fundatē eius iurisdictionem.
 & hoc habet locum etiam si nō ne-

getur notorium: sed si negetur no-
 torium, recurrendum est ad Gl. c. j.
 de electio. lib. vj. ut se informet su-
 per hoc summarie: ut uideat, an sit
 iudex: & secundum quod inuenit,
 procedat, uel non procedat. ut l. si-
 quis ex aliena. ff. de iudi. c. super lite-
 ris. extra. de rescri. si uerò allegetur
 aliqua defensio uel excusatio, adhuc
 sufficit iudici factum. principale fo-
 re notorium, non attenta obumbra-
 tione accidentalium circumstantia-
 rū, ut ipse possit super notorio pro-
 cedere. & quidem aliter hoc casu
 processus nō ualeret, nisi habita
 informatione super notorio. quando-
 que qualitas notorij exigitur solū
 ratiōe processus, ut iudex possit uia
 extraordinaria, & iuris ordine non
 seruato, procedere. & tunc si iudex
 elegit procedere uia ordinaria, & iu-
 ris ordine seruato, ac si non foret
 notorium, non est necesse capere
 informationem de qualitate noto-
 rij. sed si elegit procedere uia extra-
 ordinaria, ubi potest, tūc iura & le-
 gista exigunt, quòd sit notorium,
 & quòd iudici constet: & sic est ne-
 cesse, q̄ capiatur informatio de qua-
 litate ipsa: & sic intelligitur Gloss.
 in l. j. C. qui & aduer. quos. & in l.
 iij. §. eiusdem. ff. de testi. & sequitur
 Gratia. in ij. q. j. §. quando autem.
 & tenet Gloss. in capit. ad nostram.
 extra. de iure iuran. & sic dicunt Do-
 cto. practici. l. ea quidem. C. de ac-
 cus. nam de notorio, uel delicto non
 stabitur dicto denuntiantis: sed se
 informabit iudex super notorio, &
 postea procedet ad dictum eius: &
 si aliter fiat, processus est nullus eo
 casu, quando qualitas notorij exi-
 gitur ad fundandam iurisdictionem,
 & proceditur in absentem, uel
 in præsentem negantem. sed si pro-
 ceditur in præsentem nō negantem
 notorium,

notorium, tunc ualeat processus, quia ea, quæ ponuntur in libello, quoad modum procedendi, habentur pro ueris, ex quo per partes non negantur, etiam quo ad fundandam potestatem iudicis, ut dicit Innoc. in ca. ceterum. extra. de iudi. & cap. si clericus. & c. conquestus. extra. de foro competen. & l. cum quædā puel. la. ff. de iur. om. iud. sed ubi exigitur qualitas notorii quo ad modum procedendi, tunc si non præcedit dicta informatio, processus erit nullus, & ita in prædictis omnibus post relatas plures opiniones, firmat iuris esse Anto. de Burr. in tra&. de noto. in 4. articul. nume. 40. & cum intermedijs. & Aret. in consil. clxij. in cip. sicut Ioānes dicit in Apocalyp. cum autem hic fuit processum iuris ordine non seruato ex vi notorii, non constitit prius de qualitate notorii: ergo, & c. † Præterea ex alio non obitante prædicta, ex eo, quia nulla in actis apparet facta pronuntiatio, delictum esse notoriū, & uelut in notorio esse procedendum, cum id de iure requiritur, siue negetur esse notorium: siue non negetur, ut not. Abb. in cap. ad nostram. el. iij. extra de iur. iurā. & Car. di. in cle. pastoralis. in princ. 17. not. & sequitur Gramma. in decisio. 65. nume. 12. & uidetur transire cum ista opinione Afflict. in constitu. humanitate, in viij. not. & Gandi. in op. male. in titu. quo. pro quando cri. est noto. & hoc ad cautelam, & debet audiri pars, ut consuluit Aret. in d. consil. clxij. quo pronunciato, quod sit notorium. ex tunc iudex procedat non seruato iuris ordine: nisi ab hac declaratione extitisset appellatum, quia potest appellari. secundum Gandi. ubi supra, sed Salyc. in l. ea quidem quæ. C. de accus.

tinet, quod tunc non est necessaria pronuntiatio, si negetur notorium. 15 ¶ IVD. † Sat bene confutasti Fisci opinionem, & ex processu liquet, non esse notorium, quocirca non opus est, ut ultra procedas, sed, ut aliqua super isto notorio dicam, patienter audiat, quia tradam uobis modum, & formam procedendi super eo: quæ erit hæc, Coram uobis magnifico Straticoto Salerni comparet Tit. denuntiator, & dicit hodie prædicto die fuisse commissum homicidium in platea publica huius ciuitatis, in personam talis ibi astantis sub protectione Dei, & regie maiestatis, per Tit. suis iuribus non contemptum, & animo diabolico instigatum, temere, dolose, sciens, & appensatè, regnantibus, & c. domnante, & c. sub præsidatu, & c. de anno, & c. de præsentī mense, & in conspectu totius populi ibi tunc temporis existentis, seu maioris partis ipsius: adeo, quod est publicum, notorium, & manifestum dictum homicidium, & fore patratū & commissum per d. talem, & uniuersis populis seu maior pars poterit esse testis de hoc: ita quod nulla tergiversatio ne celari potest, & tanquam contra notorium criminofum & delinquentem debet procedi omisso iuris ordine, cum in talibus ordo est ordinē nō seruare. quocirca ipse uestre curie denunciatur, ut ualeatis de iustitia providere. præcedente autem hac denūciatione, iudex capiat informationem, & si uult procedere uia extraordinaria ex vi notorii, & tunc aut præsens sit reus, aut absens, primo casu in sua præsentia examinet testes de qualitate notorii, qui taliter deponant, ut concludant notorium esse ratione loci, uidelicet, quod fuit in loco publico, ubi singuli, & omnes

& omnes de ciuitate conuenire solent, ratione personarum, q̄ fuit in conspectu totius populi, uel maioris partis ipsius: & ratione temporis, q̄ fuit de die, & hora, qua totus populus, seu maior pars ibi cōueniat, et debent concludere dicti testes causam scientiæ ex uisu, taliter, q̄ habeant certi facti scientiam, uidelicet, concludendo, q̄ uiderint totum populū, uel maiorem partem populi facti præsentem. nec sufficit, si dicant audiuisse dici a populo, q̄ fuit præsens, quia sic deponerent de eo, q̄ perciperent sensu alterius, quod non sufficit, quando delictum est recens, si uero esset antiquum, bene sufficeret, ut no. extra de uerbo. signi. li. vj. c. ueniens. & per Ant. de Bu. in c. quid per nouale. eo. tit. & ad faciendam fidē de notorio sufficit, si testes deponāt de præsentia populi in facto, licet non deponant directe de facto, & hoc pōt cōtingere, q̄n testes uiderūt magnū tumultum, ad quē totus populus, seu eius maior pars conuenerat, & post commissum homicidium sedato tumultu uiderunt Titiū captum, qui publice dicebatur cōmississe dictum homicidium, uel quādo uiderūt Titiū inde aufugientem cum gladio sanguinolēto, & publice ferebatur, ipsum commississe dictum homicidiū. nā licet testes ipsi nō uiderint actū
 16 occisionis, tamen sufficit. † Et ad faciendā fidē de notorio sufficit examinari duos testes: ut est Glo. ij. q. j. c. Deus omnipotens. §. q̄n autem. & no. Archi. in c. j. lib. vj. extra. de off.
 17 deleg. † Sed est aduertendum, q̄ ad hoc, ut dicatur notorium, est necesse, q̄ omnium sit notitia de ciuitate, uel maioris partis eorum. maior autem pars pōt esse minoris numeri. quam decem. porro si factum est

prorsus notabile & arduū, tunc notitia totius populi ciuitatis exigīt, si modo in ciuitate id sit patratum, & si in uilla, uel castro, totius castri, uel uillæ, si autē sit factum non ita grande & arduum, ut plane in notitiam totius ciuitatis, uillæ, uel castri debeat transire, tunc sufficit, si uniuersæ uicinix populo innotescat. quare cū concubinatus presbyteri alicuius facile non posset transire in notitiam totius ciuitatis, sufficit, si innotescat uniuerso populo suæ parochiæ, uel eius, in qua concubinatū agit, uel uniuerso populo illius uicinix. non tñ possunt esse pauciores
 18 numero, q̄ decem. † Et sic debet iudex examinare oēs de illa uicina, uel parochia, ubi delictum est commissum. ut sic appareat esse notoriū absque alia probatione. & est optima cautela tradita per Salyc. in l. ea quidē quæ. C. de accus. nu. 91. & nu. 82. in fi. & prædicta tenet Salyc. ibi: post relatas plures opinioēs ex me
 19 te omnium, & sic est seruandū. † Capta autem informatione, ut dictum est, debet examinari reus super omnibus interrogatorijs necessarijs ad factum, super quo proceditur, & si confitebitur, damnāus erit aliquo iuris ordine non requisito: si autem negauerit, tunc uulla facta litis contestatione, quæ in notorio non exigitur, ut suprā demonstrauit Fiscus: si est factum, in quo nulla cadit defensio seu excusatio, nec aliqua allegatur, etiam nulla data dilatione ad condemnationem procedendū est, ut etiā supra dictum est: si uero aliqua excusatio, uel defensio fuerit allegata, q̄ uiderit iudex posse cōpetere: uel est factū, in quo potest cadere defensio, & excusatio, licet nō allegetur, tunc iudex statuatur ei cōpetenti terminū ad se defendendum.

dum, & licet petierit copiam reperi-
torum, non est danda, ul supra dictū
fuit, & si uiderit iudex opponi exce-
ptione notorie friuolas, eas repelle-
re debet ex officio suo. l. secūda. C.
20 de fal. et supra dictū fuit. † Deinū
procedatur ad sententiam condēni-
natoriam, quæ requiritur in isto ca-
su, licet nō in scriptis, et cum solen-
nitate, de qua in c. fi. de re iud. li. vj.
& in titu. de senten. ex breuiō. reci-
tan. C. per totum: & tenet Archidia.
in ij. q. j. c. quæ Lotharius. super Gl.
& in cap. felicis. in uerbo. pontifi-
ciali. ad fi. Glof. magnæ & sequitur
plene Anto. de Butri. ubi supra. nu.
15. sed potuerit. Item notificari de-
linquenti, q̄ mittitur ad supplicium
pro tali causa, ut sic habeat loco con-
demnationis, sicut dicimus in con-
fessio, ut dixi in prima parte tertiæ
21 partis principalis. nn. 98. † Et si ap-
pellabitur, non debet admitti eius
appellatio: ut traditur in cūm sit
Romana. c. peruenit. c. cōsuluit. ex-
trā de appella. vbi Philip. Franc. &
Dec. est tex. & Glo. in c. Romana. §.
si autem. de appel. in vj. Bal. in l. ad-
dictos. C. de epis. audien. & in l. ad-
dictos. C. de appella. Alex. post Bar.
in l. cōstitutiones. ff. de app. Panor.
in c. q̄ perniciosum. de usur. Angel.
in lib. malefic. in uerbo, præsentē
22 Caio & appellante. † Sed hoc est ue-
rum. & procedit in sententia con-
demnatoria super ipso crimine sed
si appellatur autē sententiam pro-
pter defensiones probabiles & excu-
sabiles, quas non admittit iudex, po-
test appellari, & appellatio est ad-
mittenda quo ad omnem effectum.
& ita intelligit Anto. de Butri. in d.
trac. de noto. cri. in .iij. artic. nu. 53.
23 † Si uero proceditur in absentem, in
casibus, in quibus ad definitiuā pro-
cedi potest contra absentem, hoc

casu omnis omnib. alijs opinioni-
bus placet mihi opinio Saly. in d. l.
ea quidem. C. de accus. ubi distin-
guat, quòd aut agitur ad repellēdū,
aut ad puniendū. primo casu aut a
quæstis, aut q̄rēdis. primo casu est
necesse, q̄ ipse delinquens citetur.
aliās non præcedente citatione, non
potest procedi contrā eum, licet sit
notorium crimen. secundo casu non
est necesse, quòd citetur, sed ille, qui
habebat aliquid concedere ipsi ab-
senti, uel ipsum confirmare, potest
illum repellere, ut notoriū crimino-
sum. si uero agitur ad puniendū, est
distinguentū inter citationem rea-
lem, & uerbalem. q̄n igitur est peri-
culum in mora, tūc statim debet fie-
ri realis citatio uerbali omiſsa, si au-
tē periculū non est in mora, uel q̄
realis est impossibilis (quia ille iam
aufugit) tūc citatio uerbalis est ne-
cessaria, uel quia crimen est tale, in
quo contra absentes non pōt proce-
di ad definitiuam, et tūc est necessa-
ria citatio propter annotationē bo-
norum, ad quam aliter perueniri uō
pōt, aut demū quia sumus in casu,
in quo ipse procedit contrā abſen-
tem, & idem est. quia hæc sunt com-
parabilia, delictum ab alio esse com-
missum, et notorium esse, & tamen
illud esse impunibile, puta, si mien-
tem occidit, uel bannitum. igitur ne
huiusmodi defensiones auferentur,
debet ipse citari, maximè, quia de
magno præiudicio tractatur. & ita
residet, & placet mihi eius opinio.
& sic capta informatione contra ab-
sentem, & constito de qualitate no-
torij debet expediri citatio ad infor-
mandam curiā. ad recipiendum co-
piam capitulorum, ad uidendum iu-
ramentum testium publicationem
fiendā. & ultimo loco ad audiendū
sententiā, seu dicatur ad omnes seu
singulos

singulos actus usque ad sententiæ prolationem inclusiue, quod idem est, & tunc procedatur ad repetitionem testium examinatorum, fiatq; publicatio processus, ac si reus est præsens & demum ad sententiæ prolationem procedatur, ut iuris erit.

- 14 ¶ Et est sciendum, quod quando negatur notorium per delinquentem, est distinguendum, quod aliquando negatur factum, non tamen qualitas facti, & tunc per negationem non efficitur res dubia propter uirtutem notorii. c. ad decimas. extra. de resti. spolia. li. vj. & per Innocentium in ca. uenerabili. extra. de censu. & c. ex parte extra. de uerb. signi. & per Glossam. c. j. de offic. de leg. lib. vj. & tenet Doctor de Rot. in decisi. cccxxij. sed hoc procedit, nisi negatio habeat aliquam causam annexam, & euidentem. ut d. c. ad decimas. talis enim negatio habens notorium contra te, non est probabilis. & negatio tunc demum facit rem dubiam, quando est probabilis. quandoque negatur notorium tantum, & sic qualitas notorii, & tunc oportet, quod probetur illud notorium esse iudicium.
- 15 ¶ Si uero allegentur aliquæ circumstantiæ, talis allegatio non inficit notorium, nec effectus procedendi super notorio, attendi enim debet regulariter natura facti. et sic si factum sui natura arguit maleficiū, erit maleficiū notorium si uero factum arguit bonum erit & notorium bonum, non attentis circumstantiis extrinsecis, & accidentibus, quæ habent se ad esse, et non esse, ponderatur enim factum secundum naturalem cursum ipsius. ut l. suis quoque. ff. de hæc. insti. §. fin. et l. j. c. ad l. Cor. de siccar. ¶ In notorijs uero actus permanentis, et interpellati similiter procedatur, licet in notorio facti permanentis dicat Bald.

in d. l. ca. quæ. viij. col. quod nullus ordo est seruandus, sed dicendum erit, quod aut est notorium iudici, et alijs, et tunc iuris ordo non est seruandus, aut est notorium alijs, et non iudici, ut iudici, et tunc est seruandus ordo iuris, saltem quod ad probationem, et examinationem, ne reo defensiones subtrahantur, sicut Glossa. ca. ad nostram. extra. de iureiur. quam sequuntur communiter Canonistæ, ut refert et sequitur Salycet. in d. l. ca. quidem quæ. nu. 74. ¶ Si uero loquimur in notorijs iudicij (quod est, quando iudice pro tribunali sedente, uel ius inter partes reddente, aliquis deliquit) tunc modus hic procedendi erit: iudex curabit scribi sub hac forma, hæc est annotatio, quæ fit per uiam et modum notorii contra Titium, ex quo hodie de presentibus anno et mense in palatio, ubi curia regitur et regi solet, regnantibus, etc. dominante, etc. sub presidatu, & c. curia pro tribunali sedente, multis assistentibus, dictus Titius suis iuribus non contentus, & c. alapa dedit Seio ibi assistenti sub protectione Dei, & regie maiestatis, & dictæ curiæ, super quibus omnibus fuit processum, ut infra. & statim procedatur ad examinationem ipsius principalis, qui si confitebitur, statim condemnatur, si autem negauerit, examinentur in ipsius presentia testes, qui uiderint ac ijs examinatis condemnentur, & dicti testes debent concludere, quod illud tale sit dictum uel factum, & quod uiderunt, & quod curia pro tribunali sedente & multis assistentibus. & ita docet praticari Luc. de Pen. in l. quoties. de dignita. lib. xij. quem refert & sequitur Par. de Pu. in lib. syndica. in uerbo, notorium. & debet fieri condemnatio, antequam discedat ipse reus a tribunali, & presentia

psentia iudicis alias non posset condēnari absq; citatione ad snām, & à tali cōdēnatione non potest appellari, nisi nimis ea fuerit seuera & acerba, ut habetur in l. abstinendum. C. 30 quo. appella. & per Doct. in d. l. ea q. dem. & habetur in l. executorem. C. de executione. C. quo. appel. & Par. 28 de Put. i. loço suprā allega. † Sed an iudex possit se informare super ista qualitate notorij de plano, non citata parte, dicit idem Ant. de Rut. ubi suprā quòd potest iudex de plano parte non citata, & testibus non iuratis receptis se informare de hac qualitate. & hoc per tex. c. bonæ. extrā. de electio. & dicit idem uoluisse Inno. in fi. primæ Gloss. magnæ, & ibi allegat l. si uerò. §. qui pro rei qualitate. ff. qui satis. cogan. & extrā de appella. c. interposita. §. fin. sed in contrarium consuluit Aret. in cōsil. clxiiij. suprā allegato. ubi dicit in tali informatione debere citari partem, ex multis, de quibus per eum. 29 † Sed si quis in iudicio deliquerit, ubi nullus est testis, & notarius de mandato iudicis scripserit, illum de liquisse, dubitat Par. in loço, de quo suprā, an debeat fieri cōdēnatio, & an isto casu credat actis, & tenet post multa, quòd nō licet postea dicat, qd fauor iudicii, & uiso iudicis, ac odiū deliquētis ī tribunali operetur, ut credat iudici, & nūc pēdet in facto hic Salerni corāne, ubi syndicum magnifici regij auditoris Ioānes Carolus Borda iure persequit, quòd ab ipso multatus sit, quia ī examine ipsius dixisset, *rinegho de Dio che me ha desbiaciuto. cū tamē id nullo, nisi magistri actorum scripturæ testimonio comprobaretur, ipseque negaret, sed cum insuper scriptum sit, ipsum postea, quid ita dixisset, interrogatum respondisse, che la colera*

ghe lo haueua fatto dire: uisum est, ipsius adesse confessionem. quo casu dixi benē fuisse prouisum, licet renuntiasset querulator, & non fuit deuentum ad sentētiā. † Et blasphemās Deum corā iudice, potest ad pœnam pecuniariam puniri, ut habetur per Glo. c. Deus omnipotens. in uerbo, iudicis. ij. quæstio. j. & in l. j. C. qui & aduer. quos. & refert & sequitur Casia. in cōsuetu. Burgu. in titu. lamende de simple resconosse. num. 3 fol. lxxiiij. sed Gloss. illa non loquit de blasphemante, sed generaliter de committente delictum corā iudice, unde dubito propter regiam pragmat. qua cauetur pœnam non posse commutari in pecuniariam in blasphemia.

¶ Item quòd commisit crimē læsæ maiestatis. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 *Crimen læsæ maiestatis committit ille, qui mittit nuntium uel literas hostibus populi Roma. & nu. 8.*
- 2 *Socius criminis admittitur contra socium criminis in crimine læsæ maiestatis.*
- 3 *Testes singulares, & uarii, probant in crimine læsæ maiestatis.*
- 4 *Crimen læsæ maiestatis committit ille, qui mittit pecuniam hostibus populi Romani, & nu. 9.*
- 5 *Testes inhabiles & infames admittuntur in hoc crimine læsæ maiestatis. & nume. 87. 108.*
- 6 *Minores torquentur in hoc crimine læsæ maiestatis.*
- 7 *Crimen læsæ maiestatis committit ille, cuius opera iniussu principis obsides liberati sunt. & nu. 10.*
- 11 *Congregā armatos in ciuitate, à quibus oritur motus, seditio, committit crimen*

- crimen læsæ maiestatis. & numer. 16.
17. 18.
- 12 Tractatum faciens de sumendo arma
aduersus regem, crimen læsæ maiestatis
committit. & nu. 22.
- 13 Consilium datus hostibus in perniciem
regis, committit crimen læsæ maiesta-
tis. & nume. 23.
- 14 Crimē læsæ maiestatis committit ille,
qui hostes sollicitat, ut arma sumant con-
tra regem. & nu. 24.
- 15 Item, si quis concitauerit exercitum
regis ad tumultum. & numero 25. 26.
27. 28. 29.
- 19 Seditiosus quis proprie dicatur.
- 20 Seditio quid sit.
- 21 Congregans gentes, ut faciat seditionem,
si non sequatur effectus, an punia-
tur.
- 28 Filius non præsumitur, quod sit dissi-
milis patris.
- 30 Crimen læsæ maiestatis non commit-
tit ille, qui fuit cū hostibus citrà usum
armorum, & quasi per casum.
- 31 Crimen læsæ maiestatis committit il-
le, qui quoquo modo opem hostibus tra-
dit. & nu. 37. & 38.
- 32 Item committit tradendo victoriam
hostibus. & nu. 39. 40. & 41.
- 33 Item committit tenēdo arcem contra
uoluntatem principis. & nu. 42. 44.
- 34 Item committit tradendo arcem hosti-
bus. & nu. 45. 46.
- 35 Item committit bellum gerendo cum
hostibus regis absque permissu princi-
pis. & nu. 47.
- 36 Item committit creando magistrum
militum absque licentia principis. &
nu. 48. 49.
- 43 Litteræ regis non sunt semper exequen-
dæ.
- 50 Crimen læsæ maiestatis committitur
recusando exercitum successori tradere.
& nume. 64. 65. 66. 67.
- 51 Item committitur derelinquendo e-
xercitum regis, et accedendo ad hostes.
- & nu. 68. 69. 70. 71. 72.
- 52 Crimen læsæ maiestatis committit, qui
sub iureiurando promissit, se produiturū
regem. & nu. 73.
- 53 Item committit inducendo exercitū
regis in insidias. & nu. 74.
- 54 Item committit relaxando hostes re-
gis captos. & nu. 75.
- 55 Item committitur per eum, cuius ope-
ra factum est, ut fideles regis deficerēt.
& nu. 76.
- 56 Item committitur per eum, cuius ope-
ra factum est, ut rex exteræ nationis re-
gi non obtemperaret. & nu. 77.
- 57 Item committitur per eum, cuius ope-
ra factum est, ut hostes inuentur pecu-
nia, iumentis, & aliis. & nu. 78.
- 58 Item committitur corrumpeudo statu-
as Imperatoris iam consecratas. nu. 79.
- 59 Item committitur per eum, cuius ope-
ra factum est, ut ciuitas caperetur. nu.
80. 81. 82.
- 60 Item committitur per eum, cuius ope-
ra factum est consilium de occidendo
rege. num. 81. 83.
- 61 Item committitur per eum, qui fide-
cassauit sodales, ut accederent ad hostes
num. 84.
- 62 Item committitur per eum, qui ma-
chinatur de non præstanda obedientia
regi. nu. 85. 86.
- 63 Item committitur per eū, qui falsum
in tabulis publicis conscribit in læsionē
reipublicæ.
- 69 Conatus punitur in crimine læsæ ma-
iestatis. & nu. 70. 71. 72. 88. 89.
- 70 Attentare quid sit.
- 81 Proditor dicitur qui unum in mente
gerit. & aliud fingit gerere in actu.
- 86 Crimen læsæ maiestatis non committit-
tur uerbis, & habet duo capita. & nu-
me. 90. & tam in primo, quàm in secū-
do capite potest in absenti procedi. nu.
91. & quæ sit pœna contentorum in 1.
& 2. cap. nu. 92.
- 93 Crimen læsæ maiestatis committunt
etiam

- etiam conscii nuntij, & satellites. & nu. 94. & an committatur per clericū nu. 95. & 96. & in hoc crimine proceditur ex officio. nu. 97.
- 98 Copia denuntiationis an detur in crimine læsæ maiestatis.
- 99 Defensiones non dantur in crimine læsæ maiestatis in consulto prorege.
- 100 Index debet considerare in crimine læsæ maiestatis personā deferentis, qualitatē testium, & alia.
- 101 Fideiussores liberari nō debet carceratus pro crimine læsæ maiestatis in consulto rege.
- 102 Tractatum, qui sit contrā principē, sciens & non reuelans, quā pœna puniatur.
- 103 Tortura etiam in crimine læsæ maiestatis non infertur non precedentibus indiis, & precedentibus indiis omnes possunt torqueri. & nu. 104.
- 105 Accusare omnes possunt in crimine læsæ maiestatis.
- 106 Filij ex delicto puniuntur patris in crimine læsæ maiestatis.
- 107 Appellatio non permittitur in crimine læsæ maiestatis.
- 108 Quando infames, & alij ad testificandum non idonei, ad ferendum testimonium de crimine læsæ maiestatis admittantur.

F I S C V S.

- 1 AD HVC & alia longe maiora ex fabricato processu, si recte inspiciat liquere dignoscuntur. apparet enim eundem intentum esse crimine læsæ maiestatis : quod quidem quā sit horrēdum & atrox, nemo est qui nesciat. constat autem ex protestatis, eundem inquisitum misisse literas & nuntium hostibus & rebellibus Cesareæ maiestatis: quo casu crimē læsæ maiestatis cōmisit, ut habetur in l.j. ff. ad l. Iul. maie. dū in indiuiduo

dicat, itē is, qui hostibus populi Romani nuntiū uel literas miserit.

2 † Nec obstat, si dici potest. quòd ille, qui hoc deponit, sit socius criminis. quia dato, & hoc sit uerum cogitari debet, quòd in hoc crimine socius criminis admittitur contrā socium criminis, licet aliās sit secus, ut in l.j. §. diuus. ff. de quæst. & in l. quoniam liberi. C. de testi. † Nec etiam obstat uidetur, quod non sit contestis cum alijs testibus examinatis. quia in hoc crimine læsæ maiestatis non obstat singularitas testium, nec etiā ueritas, maximē quando contrā aliquē inquiritur de crimine læsæ maiestatis in genere, non de aliquo facto specifico, ut hic factum fuit, cū generaliter fuit inquisitus de hoc crimine læsæ maiestatis, & in ea informatione multa uerificantur, quæ tēdunt nō ad unum specificū actum criminis læsæ maiestatis, sed ad plura. & testes ipsi concurrūt, & se concordant in eundē rei finem, & commisit crimē læsæ maiestatis. quo casu id sufficit, ut per multa latē concludit Marfi. in consi. j. in j. li. nu. 27.

4 cum pluribus sequentibus. † Item constat, quòd dum esset in urbe, pecuniam misit hostibus regiē maiestatis, & sic crimen prædictū clarē cōmisit, ut habetur in l. iij. ff. ad l. Iul. maie. † Nec obstat, quod testes hoc deponentes sint minores, quia in crimine læsæ maiestatis admittūtur testes aliās inhabiles, & etiā infames, ut latē concludit Marfi. in consi. supra allegato. † Imò minores in hoc crimine torquentur, ut habetur in l. de minore. ff. de quæst. † Itē cōmisit crimē læsæ maiestatis eo, quia de eius cōs. factū fuit, ut obsides iniussu principis aufugerēt, & liberaretur. habet in l. j. ff. ad l. Iul. ma. ex qb. oib. simul iūcti debet ad mortē cōdēnari.

- 8 demnari. † IN. Sæpius dixi, qd̄ caute procedentes prius factum bene calculatum & ponderatum proponunt ac ius postmodum eo eliciunt, cum ex facto ius oriatur, quam ob rem cum ex processu simpliciter cōstet de missione literarum, & nuntij, nō potest dici cōmissum esse læsæ maiestatis crimen, non constico, q̄ miserit literas uel nuntium hostibus, q̄ bus deuuntiaret, oportunitatem esse capiendi ciuitatem, & dominium illius, uel aliquid aliud machinandi contra regiam maiestatem aliās si ad hunc finem non miserit, nō iucidit in crimen læsæ maiestatis. fm̄ Mart. Lauden. in tra. de cri. l. x. maie. §. ij. ubi dicit, q̄ dolose mittat. & sequit̄ Ludo. de Ro. in cōsi. ccclxv. in fi. & Cepol. in cōsi. xvij. col. vij. in princ. & Oldra. in cōsi. xliij. in vij. q. & Borer. in tra. de seditio. in vi. præmissio.
- 9 nu. 15. † Quo uerò ad id, quod dicit̄ de pecunia hostibus missa, replicat̄, q̄ tunc dicendus solum est aliquis cōmississe crimen læsæ maiestatis, quando probatum est, q̄ sciuerit illum esse hostem, inimicum, & rebellem domini; puta, quia seruiret in armis, aut consilio contra dominum. arg. tex. l. diuus. ubi Bart. ff. de testa. mili. & uoluit Aymo. Craue. in con. vj. nu. 72. in pri. lib. item tunc quoq; quando constat, dedisse illum pecuniam, uel aliter auxilium in damnum & præiudicium domini. aliās enim, si tantum cōstaret dedisse ipsum pecuniam, non esset concludenter probatum, ut haberetur latè per eundem Aymo. in d. cōsi. vj. nu. 87. uersic. xj. arguitur. uide Fran. Cur. seni. in cō. xx. incip. sæpè numero. col. xx.
- 10 † Quo uero ad id, quod obiicit̄, q̄ de eius consilio factum fuit ut obsides iniussu principis aufugerent, respondendo, q̄ non apparet probatum,

q̄ id factum fuit dolo malo, ut requiritur ad hoc, ut cōmittatur læsæ maiest. crimen. probatur. d. l. j. ff. ad legē Iu. maiesta. quo circa præsupponendo, dictum inquisitum dedisse consilium. ut dicti obsides asportarentur ad alium locum causa maioris securitatis, si postea contrarium eueniat uidelicet, si in itinere aufugiant, aut aliter liberentur, satis defensionis erit, q̄ dederat consilium ad bonū finem. nam ut sæpè dixi, nemo sine psu miē delinquere. l. merito. ff. pro soc. & sic res erit clarior. debuit enim concludi, q̄ de eius cōsilio, animo, & proposito offendēdi regiam maiestatem sciēt̄ & dolosè actum fuit, ut obsides iniussu principis liberarētur prout effectualiter liberati fuerunt, & sic cuncta non concludantur, sed simpliciter probetur, q̄ si dederat consilium, ut obsides alportarētur de una ciuitate ad aliam, & in itinere p̄ hostes fuerint erepti, & sic res male successerit, non tamē ob id constare, q̄ dolose id fecerit, id qd̄ omnino requiritur, ut in crimē læsæ maiestatis quis incidat. consilium porro illud oportebat esse bonum, uel malum, sed debeat præsumi bonum legis autoritate, & fauorē hominis, & debet interpretari ab homine illo, qui consilium dedit, fm̄ Bal. in l. j. in v. col. uersi. & no. quod cōsiliū C. de ser. fugi. itē consilium nō obligat ad delictum, nisi procedat ad delictum specificè, fm̄ eundē Bald. in d. l. j. in ij. col. cum ergo non probetur, q̄ fuerit datum consilium ad cōmittēdum delictum, sequitur, q̄ nō potest dici, inquisitum deliquisse, & sic ex istis cessant allegata per fiscū.

11 † I v. † Equidē optime, & concludēt̄ in medium attulisti Inquisitē qnz pro te facere uidentur, adeo, ut pro Fisco hucusque nihil uideo, relictū

- lictum. Quare prosequere tu Fisce, si alia habes in hoc eodem crimine.
- ¶ **Frs.** Alia quidem sunt nã, & hinc in patria sua congregauit nonnullos homines armatos, q̄ paulopost commota seditione in ciuitate irruerunt in nonnullas domos magnatū illam sedate conātium, quo casu crimē læsæ maiestatis commisit, ut habetur in ead. l. j. ff. ad leg. Iul. maie.
- ¶ **Item** similiter constat tractasse cum nonnullis exulibus, & cōtumacibus, ut tempore aduentus hostium regiæ maiestatis sumerent arma aduersus eandem regiam maiestatem in fauorem hostium, & sic crimen læsæ maiestatis in prin. capite commisit, ut i. d. l. j. latius habet.
- ¶ **Item** commisit crimen prædictū ex alio, quia dederat consilium hostibus, ut si uellent uictoriam obtinere, accederent ex tali latere ciuitatis, & ibi præliarētur, & sic in prædictum crimen incidit in. j. c. ut in
- ¶ **d. l. j.** & ibi per Doct. habetur. ¶ Itē ulterius constat, sollicitasse ipsum, & cōcitasse hostes, ut quā ocyssimē possent, sumerent arma aduersus regiam maiestatem, quo casu crimen læsæ maiestatis in pri. capite commisit, ut. l. iij. ff. ad leg. Iul. maie.
- ¶ **Item** constat concitasse milites, & sodales exercitus regie maiestatis ad tumultum, & seditionem aduersus ipsam regiam maiestatem, quo casu specificum crimen læsæ maiestatis in. j. capi. commisit, ut in allegata. l. j. continet ff. eo. tit. & sic ex omnibus prædictis, & unoquoq; ipso forū nō uideo rationē cur dici possit nō esse ultimo supplicio plectendum.
- ¶ **Item.** ¶ Ad hæc nouiter obiecta facilis est responsio. quatenus ergo dicitur, eundem inquisitum congregasse homines armatos in ciuitate, à quibus mota ac concitata seditione nonnulla loca occupata, & quædam alia facta crudeliter essent sciedum est, non sic committi crimē læsæ maiestatis, nisi qñ id fiat in ciuitate Romana, uel alia non agnoscente superiorem, ut no. Gl. in. d. l. j. ff. eo. tit. in uerbo, in urbe sint, & ibi
- ¶ **Bar. & Alex.** in addi. ¶ Præterea nō apparet concludenter probatum, q̄ dolo malo consilium inutum sit, ut armati homines in ciuitate sint, ut cœtus conuentusue fiant, & homines ad seditionē conuocent, animo & intentione dictā ciuitatē debellandi, & ut principi auferatur, nã tunc dato, q̄ prædicta non fuissent facta in urbe, uel ciuitate non cognoscente superiorē (ut supra dixi) committi tamē crimē læsæ maiestatis, quia offendit regia maiestas, ut plenē per Boer. in tract. de sedi. in. vj. præsupposito per totū per allegata per eū & Bal. in cons. lix. in. j. lib. & cons. lvij. eo. lib. sed si fuerint congregati hoīes ad fi. ut cōmitteret seditionē & sic dolo malo committi seditionē tantū, si non ad finem occupandi dominiū eius ciuitatis, uel ut ea debellaret.
- ¶ **Imo** et dico, q̄ nec pœna seditionis posset plecti, stante, quia dicta congregatio gentium facta fuit ex priuata inimicitia, quā habebat ipse cum illis de Zechinis, & ut illi penitus extirparentur, & nō animo cōmittēdi seditionē in ciuitate ipsa ut uoluit Boer. in tract. prædicto de sedi. in. iij. præmisso circa fi. nec aliud fuit secutum procedendo ad aliquē actū.
- ¶ **Et** ille dicit propriē seditiosus, qui seditionē, uel proditionem tractat de aliqua ciuitate, uel castro habendo, uel dando cām faciendi guerrā ꝑ publicā utilitatē, uel tractat facere nouitatē in ciuitate, uel bonū publicū statum mutat uel tractat, ut fiat dominus terræ,

uel alterius loci, s'm bonif. i. tra cri
minum in tit. de sedi. & facit id q
scribit Bal. in consi. ccxxx. incip. de
cretu domini. uol. j. & sequit Boer.
in. d. tracta. de sedi. in. ij. præsупpo.
20 † Est enim seditio quietis publicæ
21 perturbatio. l. j. & ij. C. de sedi. † Et
licet dicat Ang. in. l. in eadem causa
ff. de ui pu. q congregas gentes ani
mo, & proposito faciendi seditionē
licet ad alium actum non processerit,
q teneatur eadem lege attamen
pulchrè, & latè id tetigit Nicolaus
Boer. in tract. de sedi. in. vij. & ulti
mo præsупpo. nume. 39. cum sequē
ti. & post multa uidetur concludere
contrarium, q non est admissum cri
22 men læsæ maiestatis. † Ad id uerò,
q dicitur tractasse cum exulibus, &
contumacibus, ut tempore aduen
tus hostium sumerent arma, & cæ
tera, replicatur, q id non concluden
ter probatur. nā ad hoc, ut læsæ ma
iestatis crimen committatur in eo,
quod dicitur, debet probari, q do
lo malo id fecerit, ut requirit text.
in. d. l. j. & sic, q tractauit cum dictis
contumacibus, & exulibus, seu eis
consilium dedit animo & proposito
regiam maiestatem offendendi, ut
contrā ipsam regiam maiestatem ar
ma sumerēt, quod quidem minimè
constat esse probatum cum solum
probetur dixisse, q tempore aduen
tus hostium regie maiestatis debe
rent parati esse in armis. Id enim ad
bonum, & malum finem accipi po
test, ad bonum, ut regie maiestati
possit succurri ad malum, ut possint
hostes adiuuari, & cum duplex con
iectura potest sumi, una includens
delictum, alia excludens, debet attē
di illa exclusiua delicti, ubet sæpius di
23 xi in præcedentibus. † Quo uero ad
id, q dicitur, dedisse cōsiliū hosti
bus, quo iuari possunt aduersus re,

giā maiestatem, respondetur simili
ter non esse concludenter probatū,
ut requirit tex. in. d. l. j. dum dicit itē
ille, qui dolo malo fecit, ut hostes
populi Ro. consi. i. uentur aduersus
republicam nō enim est probatū
dolo malo .i. animo, & pposito of
fendendi regiam maiestatem (prout ef
fectualiter offensa fuisse, & de faci
li ostendi poterat ex illo cōsilio) da
tum fuisse illud consiliū, imo totū
econtrā prætendit, cum ciuitas ex
nullo alio latere ē fortior, & aptior
ad resistendū quā ex eo, q nominatē
in præsenso cōsilio dato, & sic po
tius id uidet actū, & consultū, ut ho
stes ipsi inciderent in Scyllā cupien
tes euitare Charybdim, & sic in fa
uorē ipsius regie maiestatis, & ita
præsumendū est, ut euitet delictum
24 l. merito. ff. pro soc. † Quatenus ue
ro dicii sollicitasse, & concitasse ho
stes, ut citius uenirent aduersus re
giā maiestatem, dicendū est ex pro
batis, & apparētibus in processu po
tius id fuisse actum in utilitatē re
gie maiestatis, quā in fauorē hostiū
cū si eo tēpore uenissent hostes, pro
culdubio regalis exercitus, qui tūc
temporis erat ualde potēs deuicisset
eos, & si nimis tardassent, futurum
erat secus, secundū cōem opinionē
omniū de cōsilio armorū, maxime
quia fuerit auditum pluries à d. ing
lito ante, & post, se ob hanc causam
sollicitasse hostes sub specie amicit
iæ, ut citius in laqueū inciderent, &
de iure fictio tunc reprobatur quan
do est mala, non quando est bona,
ut hic, & ad bonum finē, ut in cle. j.
§. quia uero, & ibi Car. d. sta mona.
25 † Nec obstat aliud, q opponitur, uī
delicet, q cōcitauit milites sodales
regalis exercitus ad tumultū, & se
ditionem aduersus regiam maiestatem,
quia respondet. & dicitur, q nō est
con-

concludenter probatum, & taliter, q̄ incidere in crimē læsæ maiestatis quia licet p̄betur dixisse militibus, q̄ nō deberet mirari regia maiestas si milites & sodales committerent seditionem & tumultū, postquā eis non soluiuntur salaria, non tamen apparet id dixisse malo zelo doloque malo, ut requiritur ad hoc, ut crimē læsæ maiestatis cōmittatur, ut bene concludit Aymo. Craue. in allegato consi. vj. pri. lib. nu. 87. potius enim id uidetur dixisse, non ut concitaret milites ad tumultum, sed quia uerē dum erat de tumultu, & seditione ob non solutionem salarij quasi diceret, q̄ id non deberet committi p̄ regios officiales, quia potius deberent sodales. & milites lætos regere & intertenere, quā eos in iram, & de sperationem p̄citare uerba enim dubia intelliguntur secundū intentionē proferentis, secundū Bald. & Docto. in c. si de beneficio de cōcessio. præben tanto magis, quia in præcedentibus uerbis, & rationibus habitis, fuit ad hunc effectum ualde dictum, & inclinatum de iure uerba generalia, & obscura declarant per præcedentia clara, & aperta. l. Titius. §. Lucius. ff. de lib. & post. & ibi Bart. & l. legatorum. §. si. & ibi Bar. de le. ga. ij. & l. si seruus pluriū. §. fin. & l. qui filius de lega. primo. & l. qui non militabat. §. Lucio. ff. de hereditibus instituendis.

26 † Nec enim est curandum de uerbis postquā constat de mente. l. quoniā indignum, & ibi Bal. in uersic. item not. el. j. C. de test. & in l. ij. in j. col. uersicul. not. q̄ ubi. C. cōmunia de leg. habetur per Specu. in titu. de instru. edict. §. nunc aliqua uersic. p̄oue testator.

27 † Nec obstat, q̄ multi sodales depōnunt q̄ ob illa uerba maxima ira ac

cenſi fuere, adeo, q̄ ad seditionem, & tumultum ipsos induxerūt, quia ad id ē responsio, q̄ uerba instituta sunt ided, ut per ea quisq; proferat cogitationes suas in notitiam alterius, non ut se fallant. unde uerborū color non debet attendi, sed ueritas consistens in contentione sermonis secundū Spe. in tit. de aduo. §. nūc de exordijs uers. aduocatus ergo cū in. vj. col. & uerba taliter prolata de buerunt intelligi ciuilitur. l. si cui. de ser. & ibi Alex. & sic si aliter intellexerunt, id processit ex malo animo, & dolo ipsoꝝ, & quia qui uult diuertere ab amico occasionē querit, & non est imputandum ei, qui bona fide uersatus fuit, & ad id, q̄ supra dixi, q̄ potuit inquisitus absque metu incidendi in crimen læsæ maiestatis simulare se amicum hostiū, & eos sollicitare ad bonum finem ad de uidendum. d. Gramma. in decis. xviii. inci. in causa magnifici ac strenui nume. 6. cum sequen. † Et tanto magis prædicta omnia non habent obstare, cum constat curiz omnes prædecessores inquisiti fuisse, & esse fidelissimos Cæsareæ maiestatis, & semper fuisse secutos partes dictæ Cæsareæ maiestatis præsumendum enim est, cum non esse dissimilem eorum, ut inquit Spec. in proemio suo. in uersicu. cæterum, & habetur in. l. quod si nolit. §. qui mancipia. ff. de ædil. edict. l. quisquis. C. ad. l. Iuliam maiestatis, & firmat. Neapoli. in consue. Neapoli. & si testator in uersicu. disponere, & prosequitur latē Gramma. in dicta decis. in principio.

29 † Item constat ipsum innot. nōnulla magnifica facta fecisse in fauorem regiz maiestatis. propter quæ uero similiter expectabat præmium unde non sit præsumendum, uoluisse

illum diuertere à regis fidelitate, & perdere quicquid gratiæ antea promeritus esset, concurrente maximè bona uita, fama, conscientia, & legalitate ipsius. † Nec habet ei ob stare, q̃ dum esset in urbe eoq; aduenissent hostes, cū eisdem puerſatus fuerit, quia ad id bene rñdeſt, q̃ hoc non obstat, cum non ipse dolo malo accesserit eò, ut ualeret cōuersari, & cōmorari cum hostibus, sed quæ ibi haberet negotia, exequeret̃ si autem postea ibi reperijt hostes, & cum eis conuersatus fuit, non ob id commisit crimē læsæ maiestatis, si mō cū ipsis nō fuit in usu armorū in opem eorū, ut benè cōsuluit Oldrā. in suo consi. xliij. in. ij. col. uers. circa sextā, & p̃sequit̃ latè Grā. ubi. §. nu. 14. cum sequentibus, & sic ex istis omnib. simul iunctis nemo ſani capitis dicet eum incurrisse in crimē læsæ maiestatis. ¶ **IVDEX.** Hæc omnia in facto consistere uidentur, & non est dubitandum, quin si aduersus illa capitula criminis læsæ maiestatis obiecta per Fiscū hæ defensiones propositæ competerint, potius iudex debeat declarare, non esse incinctum crimine læsæ maiestatis, quàm aliter quare prosequere Fiscē. si alia habes, in eodem genere criminis. ¶ **F. s.** Omnia contenta in j. & ij. capite criminis læsæ maiestatis hic talis commisit idcirco si prædicta non sufficiunt, sequentia certè uidebunt̃ sufficere in primis autem mirificè ipsum, dū in urbe esset gratificatum esse hostibus constat iam donando equos, iam pecuniam, iam innumera alia pro eis faciendo, ex quibus apparenter, & uerè regia maiestas fuit offensa, quo casu nulli dubium est ipsum incurrisse læsæ maiesta crimē, ut apparet, & constat ex lex. l. iij. ff. co. titu. ad. l. Iul. maiesta.

32 † Item ex alio cōmisit crimen læsæ maiestatis tradendo uictoriā hostibus dolosè, & per industriā, cū alias poterat habere uictoriam in fauorē regis maiestatis, quo casu prædictū crimē cōmisit. ut in. d. l. iij. habetur.

33 † Item cum se cōtulisset in castrum & arcem ciuitatis Brundusij, & pluries fuisset ei iniunctum, & ordinatū nomine regis maiestatis, ut inde discederet, semper renuit tenendo dictam arcem, & uoluntatem principis quo casu reus est criminis læsæ maiestatis, ut ea. l. iij. † Item ex postea superuenientibus hostibus dictum castrum eisdem tradidit, & cōcessit incidit etiam propterea in dictum crimen, ut ibidem habet̃. † Itē dum esset cum exercitu in conspicijs regni, absq; permissu & licentiā principis bellum gessit cū hostibus, & inimicis regis maiestatis, & distū crimen ob id, commisit, ut in. d. l. iij.

36 habet̃. † Item creauit magistrū militum absq; permissu, & ordinatione principis, & exercitum præparauit. commisit etiā ob id dictum crimen ut ibi habet̃, & hoc procedit etiā si prosperè ei successit, per Albe. in. d. l. iij. ¶ **IN Q.** Ex infra dicendis patebit prædicta illa parū aut nihil ueritati officere. † Et idē ad primum de ope præstita respondeo, q̃ non ex hoc cōmisit crimen læsæ maiestatis, q̃ donauit equos, & pecuniam hostib. quia non in perniciē, & læsionē regis maiestatis id fecit, sed potius quodā metu ne i quorū manu iā esset, & commodi quippiā ab ijs acciperet, & licet ðhāt amicitia cū hostibus, dummodo non fiat in perniciem, & præiudiciū regis maiestatis, non incurritur in crimen prædictum, ut supra dixi, & habetur per Aymo. in supra allegato consil. & per Gramma. in dicta decisio. xvij.

xviii. nume. 6. cum pluribus sequen-
 38 tibus. † Imò crimen læsæ maiesta-
 tis nunquam committitur, nisi pu-
 blica principaliter lædatur maiestas.
 l. j. in prin. & l. iij. cum Glo. j. iij. iij.
 & aliis. ff. ad l. Iul. maiesta. & not.
 Azo. in summa. C. eo. titu. & est ge-
 nerale, ut is deum dicatur offen-
 deret, in quem principaliter fit offen-
 sio: aded, ut secundum Bald. in l. j.
 C. de princi. Cor. prope fi. quando
 maiestas publica læditur secunda-
 rio, non dicatur committi crimen
 læsæ maiestatis & habetur latius
 per domi. Albertum Bru. in consi.
 lxxix. incip. uiso processu inquisitio-
 39 nali, &c. num. 5. † Quòd uerò ad id,
 quod dicitur, qd tradidit uictoriam
 hostibus, &c. replicatur primò, qd
 non constat id illum per industriam
 fecisse, & dolosè, animoq; lædendi
 regiam maiestatem, & opem tra-
 dendi hostibus, ut requiritur per al-
 legata per Fiscum: nec constat, qd
 aliàs poterat habere uictoriam in
 fauorem principis. id enim depen-
 debat ab euentu & fortuna, nec e-
 rat in potestate ipsius, imò prorsus
 ediuersò constat, qd totis uiribus
 nixus fuit ad habendam uictoriam:
 & ita præsumendum est, cùm u-
 nusquisque appetat naturaliter ho-
 norem. secundum Specu. in titu. de
 40 cita. §. v. uer. delegat. quoq; † Nec
 ei obstarè debet, qd aufugit, & sic ui-
 ctoria cessit hostibus. quia ad hoc
 respondeo, qd id fuit propter timo-
 rem mortis: non autem, ut hos-
 tibus dare uictoriā: metus. enim mor-
 tis ipsum habet excusare. secundum
 Bar. in indiuiduo in l. si ob turpenti-
 in uerfi. idem dico. ff. de condi. ob-
 turp. cau. & firmat Grammat. in d.
 decisio. xvij. non enim debebat ex-
 pectare periculum, & sic se pericu-
 lo exponere: ut dixit Imo. & Bal. in

ca. j. quod me. cau. hic dixit pul-
 chrè. Luc. de Pen. in l. si coloni. C.
 de agri. & censu. lib. xj. qd sufficit ti-
 mere saltem probabiliter, & si non
 41 iustè. † Secundo principaliter re-
 spondetur, qd si rectè inspiciatur,
 nullam uictoriā habuerunt hostes:
 uel saltem talem, ut aliquid acqui-
 sierint: seu aliquid damnum. & præiu-
 dicio regis maiestati sit illatum.
 tex. enim in l. iij. intelligitur de no-
 tabili uictoria, ex qua fuerit causa
 tum aliquod graue interesse ipsi re-
 gis maiestati: puta, perditio alicuius
 terræ, castri, ciuitatis, uel occi-
 sionis exercitus, uel maioris partis
 ipsius: & quòd id per insidias & in-
 dustriam factum fuerit: puta, si du-
 xerit exercitum per eum locum, ubi
 erant insidie præparatæ, cum hoc
 sciret. argu. tex. iuncta Gloss. in uer-
 bo, falsa indicia. in l. iij. ff. de sicar.
 hic autem nulla perditio, nullumq;
 graue interesse successit. solū enim
 perierunt centum sodales, & ex parte
 aduersa quinquaginta: ut sic dici
 possit illud uulgarè: *Africa plange,*
 42 *Italia non ride.* † Ad id uerò, quod
 dicitur, qd castrum tenuerit citrà uo-
 luntatem principis, & quòd nolue-
 rit relinquere ad iussionem princi-
 pis. respondeo, qd nō constat ipsum
 id fecisse, ut principi non obediret:
 sed quia stantibus suspitionibus bel-
 li, & quia hostes erant proximi, du-
 bitauit, num essent ueræ prouision-
 es regis maiestatis, imò etiam ue-
 rosimiliter uidebantur suspectæ, cū
 paulò antè recepisset literas, qui-
 bus præcipiebatur, ut benè & dili-
 43 genter arcem custodiret. † Et quā-
 do uerosimiliter dubitatur de uali-
 ditate, & ueritate literarū, non sunt
 semper exequendæ, sed rescriben-
 dum est principi: secundum Bal. in
 consi. lxxij. in j. par. ut hic fecit, cū

principi rescriptit: & superueniente noua iussione ipsius principis, obediuit. † Et de iure licet quis non prauertit pri. præcepto, non incidit in pœnam, si paruerit secundo. Glo. & Ange. in auth. de non alieua. §. quia uerò. colla. ij. & per Spec. in titu. de contumacia. §. iij. uerfi. quid si duobus. † Quatenus uerò dicitur dictū castrum hostibus tradidisse, respondeo, nō constare, id dolose ipsum fecisse, & per industriam, ut requiritur secundum Capy. in decisio. ccxxx. at ediuersò magis constat, id successisse coactè. quia dum uoluit arcem prædictam tradere ei, cui princeps rescripserat tradi debere, superuenerunt hostes ex insidiis iam præparatis, & magno impetu eam occupauerunt absque facto & culpa ipsius: quia occurrere & præuidere maluisset. quo casu non teneatur, ut ibidem per Capy. † Nullus enim dolus potest hic considerari: & in imponendis pœnis corporalibus requiritur dolus. secundū Bal. in l. quicunque. vj. col. C. de ser. fugi. Pau. de Cast. in consi. cxc. & consil. excij. † Ad id uerò, quod dicitur quoddam bellum gessit cum inimicis absque permissione principis: respondeo, quoddam id processit absque dolo & culpa ipsius: sed facto inimicorum, qui ab improuiso inuasērunt eum. quo casu id quod fecit, fuit ad eius necessariam defensionem: & sic ipsi non est imputandum modo aliquo: quia id ipsi licebat, cum defensio contrā uolentiam est de iure naturali: ut in pri. distin. ius naturale. l. ut uim. ff. de iust. & iur. l. j. C. unde ui. nec aliquis cedere debet ulli. l. iij. §. si ad diem. ff. de re milita. l. pe. C. de tempo. in integ. restit. in id aded permissitur defensio, ut si quis se non defenderit, cum po-

tuerit peccaturus sit. xxij. q. iij. e. non inferenda. & c. fi. & c. quantæ. cum Glo. & Docto. extra. de sentent. ex com. & iij. q. j. c. nulli. & c. sequē. † Quatenus uerò. dicitur creasse magistrum militū absque permissione principis, respondeo id fuisse absque culpa & dolo ipsius, & processisse facto sodalium & militum, qui accensi magno impetu & furore animi contrā magistrū militū à principe creatum, ipsum occidere uolebant, & trāsfigere ad hostes. quod quidem quum facile ille ipsis esse animaduerneret, simulq; quauis ratione isti malo occurrendum putaret, creatione alterius magistri in solita ipsos regie maiestatis obediencia retinere coactus est. & de iure, ut euitetur maius malū, permittitur minus. l. si procurator rei. de doli except. l. exigendi. in fin. C. de procurator. & l. qui sub prætextu. C. de sacr. sanc. eccle. et. c. non magnopere ne cleri. uel mo. Gloss. & text. xxxij. q. iij. dixit. Sarra. Glo. & Cardi. in Clem. pri. in princip. de hæret. Malum enim respectu boni ex malo sequentis toleratur. ut iij. di. c. denique. xij. di. c. nerui Alexā. in consil. ccccix. Item mala sunt toleranda ratione pacis. ut xxij. q. iij. per totum. et causa scandali uitandi. ut xxxj. q. j. c. hac ratione. per Archi. quicquid autem ipse fecit, factū ostenditur, ut euitaretur maius malum, etiam ad euitandū scandala, & ex causa pacis & concordie non autem ad offendendum regiæ maiestatem. & sic non potest dici commisisse crimen læsæ maiestatis. † Ad id uerò, quod dicitur, quoddam exercitum præparauit, respondetur id nō fuisse actum in exitium reipublicæ, uel publicæ, maiestatis: sed in ipsius honorē & utilitatem. quocasu

casu non committitur crimen læsæ maiestatis: ut habetur per Albertum Bru. in consil. lxxix. uiso processu inquisitionali. ¶ I v d. Hucusque; quam optimè nideo defensatā opinionē inquisiti: et etiamsi alia non concurrunt, proculdubio tamen Fiscus inaniter laborauit. ¶ F i s. Dixi, et dico, q̄ omnia capitula tam in primo, quam in secundo capite cōtenta, per eundem fuerunt commissæ. et ideo si prædicta non sufficiunt, alia certè omnino sufficere debēt.

50 ¶ Et ideo dico, q̄ ex alio hic talis læsæ maiestatis crimen commisit, quando cum esset cum exercitu in prouincia sibi commissæ, exercitum illum successorī tradere recusauit: ut habetur in l. iiii. ff. eodem. titu.

51 ¶ Item, quia deseruit & dereliquit exercitum populi Romani, uel regis maiestatis accedendo ad hostes. quo casu crimini læsæ maiestatis in primo capite commisit: ut in 52 ea. leg. iiii. habetur. ¶ Item, quia dum ibi esset, sub iureiurando promisit se facturum prodicionem aduersus ipsam regiam maiestatem, et ad id iusiurandum induxit etiam suum socium, qui similiter ob id in uinculis adseruatur: ut in dicta le

53 ge quarta. ¶ Item, quia exercitus regis maiestatis per eundem in insidias deductus, et hostibus proditus fuit. incidit enim et propterea in dictum crimen: ut dict. l. quarta.

54 ¶ Item ex alio, quia præmanibus habuit nonnullos rebelles, et hostes regis maiestatis, et facti ipsius non perueniunt in potestatem ipsius regis maiestatis. et sic quoque commisit crimen læsæ maiestatis: ut

55 ibidem habetur. ¶ Item, quia eius opera et industria dolose malo nō nulli subditi Cæs. maiestatis ac fideles rebellauerunt, et effecti fuerunt.

hostes ipsius. incidit et ob hoc in dictum crimen: ut d. l. iiii. ¶ Itē, quia cū rex Angliæ fuerat in præcincto obtemperandi regis maiestati, et ad eius fidelitatē perueniendi, ad eū ipsi persuasit animo offendendi ipsam regiam maiestatem, ut minus ei obtemperauerit, dictum propterea crimen et hinc commisit, ut ibidem.

57 ¶ Item, quia eius dolo malo, et opera factū est, quod magis obsides, pecunia, iupenta hostibus populi Romani darentur aduersus rempublicam, uel regiam maiestatem. commisit etiam propterea dictū crimen:

58 ut in ea. l. quarta. ¶ Item, quia statuas, et imagines imperatoris iam consecratas corrupto animo offendendi regiam maiestatem. incidit etiā in dictum crimen: ut in le. qui statuas ff. eod. titu. ¶ Item, quia dolo eius factū fuit, ut nonnullæ ciuitates proderentur hostibus. quo casu quoque in dictū crimen incidit: ut in 60 leg. pri. ff. eo. tit. ¶ Item, quia tractatum et factionem fecit cum hostibus de occidendo principe, et eius collateralibus in eius damnum, et præ iudicium, ac manifestam læsionem. commisit hic etiam dictū crimen: ut habetur in leg. quisquis. C. ad l. Iul. 61 maie. ¶ Item, quia aduenientibus hostibus, cōplures milites et sodales castrauit fictē, et hoc, ut accederent et confugerēt ad ipsos hostes, quod ipsi cōmodius bellum gererēt aduersus principem. commissum et hic crimen læsæ maiestatis est, ut in extrau. qui sunt rebell. et ibi Bar. in 62 Glo. in uerbo, occultē. ¶ Itē, quia nonnullas machinationes cum pluribus fecit, ut adueniente principe ei non præstaretur obedientia. commissum et sic est dictum crimen: ut 63 in d. extrau. et ibi Bar. ¶ Item falsum in læsionē reipublicæ et regis

maiestatis conscripsit in tabulis publicis. incidit sic quoque in dictum crimen: ut l. ij. ff. eod. titu. ad l. l. l. maiesta. & hæc omnia capitula continentur in primo capite, ut bene not. Capy. in decisio. cxxx. IN QVARTIS. ¶ Vt prius abs te obiecta nihil nobis officere Fisce clare demonstravi: sic etiam hæc nihil obfutura esse, demonstraturum me con-
 64 fido. ¶ Et respondendo per ordinem dico ad primum, quatenus dicitur non tradidisse exercitum successori, quod recte considerando processum, minimè appareat probatum, ut dici possit commississe læsæ maiestatis crimen: cum non constet dolo malo fecisse, quo minus exercitus successori traderetur, ut requiritur: quia in atrocissimis solus dolus punitur, & non lata culpa. l. in lege Cornelia. ff. ad l. Cor. de sicar. de quo per Bar. in l. quod Nerua. ff. de possi. & l. j. §. non autem. ff. si quis testa. lib. esse iu. fuer. & crimen læsæ maiestatis est de atrocioribus, ut appareat tam ex persona eius, qui per illud offenditur, quam etiam ex genere pœnæ, quæ imponitur pro huiusmodi crimine. quod etiam satis expressit Glo. C. de adulter. in rubric. quo circa pœna huiusmodi criminis duntaxat punitur ille, qui dolo sè sic peccauit. quod uidetur satis exprimi in l. j. & multis aliis. ff. ad l. l. maiesta. & in indiuiduo habetur per Bertran. in consi. cclix. in j. lib. imò constat non tradidisse exercitum, ut esset inobediens, & offenderet regiam maiestatem: sed ex eo, quia literæ, quæ præsentabantur ei per successorem, uidebantur suspen-
 65 sæ. ¶ Et id quidem, quia carebant data diei, anni, mensis, et loci. constat autem literas debere continere locum, tempus, & datam. secundum Bal.

in addi. Spec. de rescrip. pœn. uerfi. litera. ibi. Spec. §. iij. uerfi. itè quod non
 66 est. ibi: locus. ¶ Et literæ male formatæ non debent exire de cancellaria. l. fi. & ibi Bart. de diuer. rescrip. debet enim in eis seruari stylus: alias non seruantur. secundum Hostien. in c. in nostra. de rescrip. quia quando sunt contra consuetudinem, sunt erroneæ, & eis non est credendum. l. fi. & ibi Bart. C. de cano. præ-
 67 sta. lib. x. ¶ Et idè non immeritò dixit Bal. in consi. lxxij. in j. lib. quod literæ principis non sunt semper exequendæ, sed rescribendum est principi, ut hic talis fecit, & altera superueniente iussione principis, ei paruit: & sic aliquis dolus in eo con-
 68 siderari non potest. ¶ Ad secundum uero, quod obiicitur, quod uidelicet deseruit exercitum accedendo ad hostes, respondetur, quod non potest hunc talem dici deseruisse exercitum, cum statim reuersus fuerit. artex. l. iij. ff. de diuor. & ff. de ri. nup. l. plerumque. & ff. de dona. inter uir. & uxo. l. uir mulieri. processit. n. id calore iracundiæ: & absque aliqua offensione regis maiestatis ilico reuersus fuit. quanquā etiā potest ad hostes accedi, ut non committatur crimen læsæ maiestatis, si uidelicet id fiat citra armorum usum & opem. fm Oldr. in consi. xliij. in ij. col. uerfi. circa sextā. & Grā. in deci. xvij.
 69 ¶ Fals. ¶ Atqui in crimine læsæ maiestatis uel solus conatus punitur. fm Pau. de Cast. & Ang. in l. j. §. fi. ff. quod quis iur. & ibi Alex. & Ias. & Fel. in trac. de cona. i. iij. col. uer. & idè dicit Bar. & Mart. Laudè. in tra. de crimine læsæ maiesta. §. xix. & sequitur Boer. in tra. de seditio. in septimo & ultimo psuppo. num. 44.
 70 ¶ Imò si benè hic aduertat, nedum adest conatus: sed plena cōsumatio delicti.

delicti. nā attentare idem est, quod aliquem actum procedere. l. si quis nō dicam rapere. & ibi per omnes. C. de epis. et cler. & in authen. habitata. ne si. pro pat. tractare, est colloquiū habere. qualiter qd geri possit c. cū olim. de arbi. c. dudū. de reb. ecclie. non alienā. li. vj. procedere, est prosequi incoacte, & maleuolū actū animi, & propositum conari producere ad finem. l. possessio. ff. de usufructu. consummare delictum, est id facere, quo incipiat esse delictum. unde aliqui dicunt delictum esse consummatum. quando lex punit consilium principaliter, non accessorie. l. j. §. persuadere. ff. de ser. corrup. & quædam non consummata in opere, sunt consummata in crimine. quia factiosam uoluntatem notant, & multo fortius factiosam factionem. l. quæsitum. ff. qui & a qui. & tales ordientes lex censet reos. quia post factum non habent iudicem puniorem, debet autem habere factum ultorē. l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest. & habetur per Bald. in consil. xxiiij. uolu. iiij. & Boer. in d. trac. de sedi. ubi supra. hic autem deseruit exercitum, et accessit ad hostes, ergo consummauit delictū, et sic puniendus est dicto crimine læsæ maiestatis. obstat tamen text. in l. iij. §. is qui ad hostes. ff. de re milit. sed an saltem minorem pœna, et uidetur, quòd sic l. nō omnes desertores, in prin. ff. de re milita. iuncta Gloss. cogita super

71 prædictis. ¶ IN QVISITVS. † Non simpliciter dicit text. in l. iij. puniri crimine læsæ maiestatis cum, qui exercitum deseruit, sed dicit, eum qui imperium exercitumue deseruerit, quasi dicat eū cōmittere crimen læsæ maiestatis in hoc capitulo, qui iurisdictioni, et potestati imperij suppositus ab obediētia realiter se sub-

trahit hostisq; animum assumit, et domini sui aduersarius fit, ut declarat Oldra. in d. consil. xliij. hic autem tametsi exercitum deseruit, non dolose id fecit tamen, animoq; offendendi regiam maiestatem, nec imperium deseruit, & statim ad obediētiā reuersus fuit, nec aliquid machinatus fuit cum hostibus, uel intra se contra personā principis, uel eius honorem, nec cum hostibus insecutus est principē et gētem eius, ut requiritur, priusquam quis possit dici rebellis, et committatur crimen læsæ maiestatis. ut d. Bart. in extra, qui sint rebel. in Glo. faciunt. ubi casus hinc deciditur. & sic non obstat allegata in contrariū: quæ tum quidem procedunt, quando foret facta machinatio contra personam principis, uel ipsius collateralium in eius damnum, de ipso uel ipsis occidendis uel aliter prodendis, uel de lædēda republica, quorum nequitum hic interuenit. ergo cessat. Imò si quis has machinationes et cōiurationes fecisset, uel ijs consensisset, posteaque pœnitentia ductus reuelasset principi, potius esset premiandus, quàm puniendus, ut l. quisquis. §. si nē siquis. C. ad l. Iul. maiest. sic ergo etiam dicamus in isto, qui non fecit cōiurationes, sed tantum deseruit exercitum accedendo ad hostes, & ilico reuersus fuit pœnitēcia ductus.

73 † Ad tertium uidelicet, quòd sub iurandō promisit hostibus, se prodicionem aduersus regiam maiestatem facturum responderetur, quòd id fuit per uim et metū, quo casu non tenetur crimine læsæ maiestatis, ut per Gramma. in d. decisione. xvij. item, quia reuersus statim ac spontē id reuelauit et patefecit principi, et effectus non fuit securus, & sic excusatur, et premio esset afficiendus,

dus, ut in d.l. quisquis. §. sanè si q̄s
 74. C. ad l. Iul. maie. † Ad id quod d̄r, q̄
 exercitus per eum in insidias dedu-
 ctus fuit. & hostibus proditus, respō-
 derur, quòd non probatur dolo ma-
 lo, scienter, & appensate id factum
 fuisse, ut requirit text. d.l. iij. uerbi
 gratia, quòd ipse sciens, ubi essent
 insidiæ hostiū pręparatæ, illuc exer-
 citum duxit, eumque ipsis hosti-
 bus, prodidit animo & intentione
 offendendi regiā maiestatem. at-
 qui contrarium ponitur, cū constare
 dicitur, ei iniunctum fuisse per
 ipsum principem, ut exercitum dū-
 ceret in cōfinia regni, cui pręcepto
 necesse erat parere. vt xiiij. q. j. cap.
 quòd pręcipi. & per Cardi. in Cle.
 fi. de æta. & qualita. & tale pręceptū
 domini excusat à pœna, ut habetur
 per Spec. in tit. de feud. §. quoniam.
 uerfi. xv. quæritur. & non obedire
 pręcepto, est peccatum, & punitur,
 cap. fi. xiiij. q. j. Nec potest ei aliqua
 culpa imputari, quia accessit per uia
 rectam, solitam, & consuetam, &
 non per uiam insolitam. quo casu
 de eo, quòd per uiam ipsam accide-
 rit non tenerur. secundum Barto. in
 l. ij. C. de nau. non excu. libro. xj. &
 75. Bald. in l. iij. C. de nau. sc̄no. † Ad
 id uero, q̄ dicitur habuisse pręma-
 nibus nonnullos rebelles regiæ ma-
 iestatis, & facto ipsius non peruenis-
 se in potestatem principis: Primò
 respondetur, q̄ non tenetur crimi-
 ne læsæ maie. quia ignorauit illos
 fuisse rebelles, & sic non dolo ma-
 lo fecit, quò minus peruenirent in
 potestatem regiæ maiestatis. ut re-
 quiritur per d.l. iij. dum ibi dicitur:
 factum uero dolo malo cuius dicitur,
 quò minus hostes in potestatem po-
 puli Romani ueniāt. & probatur in
 l. Metrodorū ff. de pœn. iūcta. Glo.
 Secundo respondetur, q̄ minime

constat facto ipsius euasisse, & dolo
 malo, ac per industriam, sed potius
 constat euasisse casualiter, & absque
 ipsius culpa, & sic ei non est impu-
 tandum ad crimen læsæ maiestatis,
 quod tunc commissum foret, si ip-
 sos aufugere fecisset, ut non perue-
 nirent in potestatem principis, &
 principaliter, ut læderetur ipsa re-
 gia maiestas, secus si aliquid factum
 fuit, quod non principaliter in læ-
 sionem principis cedit. quia licet se-
 cundario, & per quandā consequen-
 tiam postea leditur, non cōmittitur
 tamen crimen læsæ maiestatis, ut h̄c
 per Albe. Bru. in allega. consil. lxxix.
 76 † Quatenus uero d̄r, q̄ eius dolo fa-
 ctū est, ut nonnulli subditi Cæsa. ma-
 ei rebellarent & hostes efficerentur,
 replicatur q̄ licet uerum sit, id q̄d
 prætenditur probatum, q̄ uidelicet
 pessimè tractasset subditos istos, &
 q̄ nimis eos angariasset, non tamen
 ex hoc potest dici ipsum icidisse in
 crimen læsæ maiestatis. quia id non
 probatur factum ad effectum, ut ho-
 stes regiæ maiestatis fierent, & ut re-
 bellarent: idq̄; dolo malo, ac per in-
 dustriā, ut requiritur in d.l. iij. quo
 casu licet secundario, et per quandā
 consequentiā lædatur regiā maiestas,
 non tñ cōmittitur crimen læsæ ma-
 iestatis, per ea, quæ proximè dixi.
 77 † Ad illud uero, quod dicitur, q̄
 eius opera doloue malo factum est,
 quò minus rex exteræ nationis prin-
 cipi obtemperaret, respondetur, q̄
 non constat fuisse persuasum regi,
 ut non obtemperaret maiestati Cæ-
 sa. per industriam ac dolo malo. ete-
 nim licet dum tractaretur de illo
 reducendo ad Cæs. fidelitatem, di-
 xerit, ac ei persuaserit, quòd si ad fi-
 delitatem principis ueniret, debe-
 ret eam omnino seruare, alias male
 successurum, quia soleat princeps;

Agre ferre refractarios, non tamē id dixit animo, & intentione offendendi regiam maiestatem, sed potius animo persuadendi eius fidelitatem pro omni futuro tempore. & quantum rex propter illa uerba se retraxerit ab intentione iurandi fidelitatem, non tamē potest dici commissum crimen læsæ maiestatis. cū non principaliter illa uerba fuerint dicta ad illum effectum, sed potius ad bonum, quò casu habet locū distinctio Bar. in l. non solum. §. si mandatum meo. ff. de iniur. in ij. col. seu tertia, ubi cōcludit, q̄ aut persuadetur delictum, & tunc non fit distinctio, an alias persuasus fuisset facturus, an non, & an dolo id fecerit, aut nō persuadetur delictum. & tunc fit distinctio, an dolo malo id persuasum sit, an non. & sic cum in casu isto nō sit in persuasum delictum, sed bonum, licet ex persuasione causetur delictum debet distingui, an persuasus id fecerit dolo malo, an non. nā, ut sæpius dixi, crimen læsæ maiestatis, non committitur, q̄n aliquid fit non principaliter, ut lædatur regia maiestas, licet secundario, & per quandā consequentiam lædatur. & q̄ non sit persuasum delictum, sed bonum, & habens cōformitatem cum iure cōmuni, patet in cap. j. qualiter iu. de. 78 u. do. fidei. † Nec etiam obstat, q̄ dicatur, per eum factū fuisse, ut obfides, pecunia, & iumenta hostibus darentur, quia respondetur duobus modis: primo, quia non constat, ea ipsum dedisse scienter hostibus, id est scientem tunc temporis istos esse hostes. nec etiam constat, ea data esse in læsionē, & præiudiciū rei publicæ, & regie maiestatis. quò casu uerum est committi crimen prædictū, ut d. l. iij. hæc enim qualitas est fundamentum, sine quò cessat

dictum crimen, & debet probari, quia est quedam qualitas animi, & debet probari per testes, qui uidentur actus exteriores. secundum Bar. in l. ijs, qui. §. diuinus. in fi. ff. de tut. & cura. da. ab ijs. & plene habetur per Aymo. Craue. in consi. vj. per totū, & probatur argu. tex. l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de capti. & postlim. reuer. & firmat Ange. in l. j. ff. ad l. Iul. maiesta. circa medium. 79 † Minimē etiam obstat uidetur, quòd dicit statuas imperatoris corrupisse, quia id fortuito casu, & nō per industriam, ac dolo malo euenit, quò casu non contrahitur crimen læsæ maiestatis, ut est text. in l. non contrahit. ff. ad l. Iul. maiesta. 80 † Quatenus uero dicitur, quòd eius dolo & opera factum fuit, ut nonnullæ ciuitates ab hostibus caperentur, respondetur, quòd non est concludenter probatum, ut possit dici commississe læsæ maiestatis crimen. nam licet probetur scripsisse quoddam literas regie maiestati, quòd dictæ ciuitates minime possent resistere hostium potentie, quòd muri ciuitatum ex tali & tali latere essent debiles, & non bene muniti alijs munitionibus, & has literas peruicisse in hostium manum, ac earum uelut instinctu ciuitates illas mox fuisse oppugnatas & captas. non tamen ex hoc sequitur commissum esse dictū crimen, quia patet has literas non hostibus, sed regie maiestati fuisse directas, & ad bonum finē, nēpe ut regia maiestas ualeret prouidete circa tuitionem dictarum ciuitatum, & sic non dolo, & per industriam, ut requiritur in l. penult. ff. ad l. Iul. maiesta. & quòd peruenerunt in manus hostium, id euenit fortuito quodā casu, & nō dolo, uel culpa ipsius. nuntius enim, qui lite-

ras portabat, erat nuntius solitus, fidelis, & approbatus à cùria, & solebat literas secretas ferre & referre. ut nulla culpa possit imputari circa ipsius electionem, ut est doct. Bal. in l. si is cui. C. de fur. ubi hoc simul discere licet, qd si debitor miserit pecuniam creditori suo per fidu nuntium, solitum, & consuetum, & qui solet esse bontis, eaque illi eripitur, uel aliud sinistrè eueniat, excusabitur, & amplius non tenebitur.

81 † Nec obstat, quatenus dicitur, qd proditor dicitur, qui unum in mente gerit, & aliud fingit gerere in actu, secundum Bal. in cap. j. iij. col. uer. quid de rebus ecclesie. qui. mo. feu. amitta. & Bart. in extraud. ad reprimendum. uer. rebelles. & per consequens qd licet apparenter literæ fuerint directæ, & scriptæ sub nomine regio, id tñ fuerit per industriam factum & simulatè, si quidem reuera totum id fiebat, ut ad hostes peruenirent. uerum quia totum hoc figuratur. nec ulla cõiectura apparet de hoc in processu, non est faciendâ uis

82 ex hoc. † Quò uerò ad id, quod dicitur, quòd fecit trahat cum hostibus de occidendo principe, & eius collateralibus, respondet, qd ex quo statim, antequam aliquid successisset pœnitentia ductus, id principi reuelauit, non solum non debet puniri, sed præmio & honore affici, ut l. quisquis. §. sanè si quis. C. ad l. Iul.

83 maiest. † Quatenus uero dicatur, qd aduenientibus hostibus plures sodales fidei cassauit, ad hoc, ut accederent ad hostes, prout cum effectu accesserunt, respondetur, qd non sufficit probare, qd sodales cassauit, & deinde figurare in aere, qd id fecit fidei, ut accederent ad hostes. id enim tanquam inducens delictum, debet probari per exteriores cõiecturas

et præsumptiones, per testes, qui uiderint, uel audiuerint actus exteriores. secundum Barro. in l. ijs, qui. §. diuus. ff. de turo. & curat. dat. ab ijs. in fin. uerbi gratia, probando, quòd illi sodales cassati erant strenui milites, & practici in usu armorum: adeo, quòd absque causa ipsos cassauit, item quòd tunc temporis erat fama indubitata, quòd hostes erant præparati, ut uenirent ad eum locum, item, quòd nedum essent necessarij illi sodales cassati, sed erat necesse quòd plures fierent pro tuitione, & defensione illius loci, item, quòd communis opinio stantibus prædictis fuit & erat, quòd fidei fuerunt cassati, ut accederent ad hostes: stante maximè, quia statim nulla mora interueniente accesserunt, illis autè concurrentibus putarem sufficere, & si non ad cõdemnandum, saltem ad torquendum. sed istis non concurrentibus non est concludenter probatum, ut possit dici probatum

85 crimen læsæ maiestatis. † Nec obstat, quòd dicatur plures machinationes fecisse, ut adueniente principi. ei nō præstaretur obedientia. ga responderetur, qd nihil de hoc in processu constat, & dato, qd cõstaret uerbis hoc dixisse, nihilominus, ga postea non fuit secuta inobedientia, sed potius obediencia, & maxima fidelitas, non potest dici commississe crimen læsæ maiestatis. fm Bart. in extraud. qui sint rebell. in uerbo. 89 machinantur. † Non enim committitur crimen læsæ maiestatis uerbis, sed facto, nec potest procedi, ac si foret crimen læsæ maiestatis, ut est tex. in l. famosi. ff. ad leg. Iul. maiesta. & firmat Boer. in trac. de sedi. in 4. præmissio. nu. 1. & do. Stepha. Buinar. in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. in j. not. uer. ij. dictum no. & consuluie

consuluit Aymo. Craue. in cōsil. vj. pri. lib. nu. 71. & num. 9. ubi plenè.

87 † Et idè inferre, q̄ licet alias in crimine læsæ maiestatis admittantur testes non idonei (& hoc quando læditur principis maiestas factò, & p̄cipaliter) secus tamen, si solis uerbis quia tunc & eo casu non dicitur crimen læsæ maiestatis, & sic specialia, quæ uigent in eo crimine, habet locum in offensione facti, non aut uer

88 balli. ¶ F. s. † Hic proximè dictis p̄te, obstat in idip̄ duo. tex. l. quisquis C. ad l. l. iul. maiesta. ubi sola cōspiratio & machinatio contrā principem punitur eadem lege, & committitur crimen læsæ maiestatis, imò ex solo conatu contrā principem cōmittit̄ crimen p̄dictum. fm Ange. in l. j. §. si. ff. quod quis. iur. & Marti. Laud. in trac. de cri. læsæ maie. §. xix. & sequūt̄ Ias. Pau. de Cas. & Ale.

89 in d. §. si. ¶ I. v. † In hoc passu est animaduertendum, quòd licet dicatur in crimine læsæ maiestatis puniri solum affectum etiam effectum non secuto, per allegat per Fiscum, tamen Glo. in extraua qui sint rebel. in uer. machinantur. ultra machinationem requirit inobedientiam, & similiter Gloss. in d. l. quisquis, in uerbo, eadē. requirit, quòd ultra machinationem processum sit ad aliquem actum, & ita uoluit Bonifa. in trac. de crim. in tit. de sedi. uer. ut dixi perueniendo ad actum. & sequitur Boer. in trac. de sedi. in vij. & ultimo p̄suppo. nu. 42. quare ego puto distinguendū: aut quis machinatus fuit contrā personā principis de ipso occidendo, & in hac machinatione fuit excogitatus modus id faciendi, & cum alijs ordinatus, & ultrā fuit adinuenta persona, quæ id faceret. hinc si machinatio fuerit detecta, punit̄ machinas, ac si esset secutus effectus, quia serò

pararetur uindicta crimine cōsumato. fecit enim, quicquid potuit excogitādo modum, & ad inueniendo personā, & ei mandando, ac persuadendo: & de facili poterat sequi effectus, nisi fuisset detecta machinatio. q̄ uerò puniatur, probatur per Car. in c. j. extrā, de eo, qui mitti. in pos. aut potuit conatū ad effectum de facili deducere secundū modum ordinatum, sed p̄nitentia ductus nō duxit, imò reductus est ad meliorem uitæ frugē, & ad maiorem obedientiam, & isto casu non punitur. p̄ tex. l. qui falsam, & ibi Marfi. nu. 15. ff. de fal. & hoc modo loquitur Gl. in uerbo, machinantur. in extraua. qui sint rebel. dū dicit, q̄ machinatio de non obediendo principi, punitur secuta inobedientia: quasi uelit dicere, q̄ si sequatur postea obedientia, illa machinatio nō punitur pro crimine læsæ maie. & ita itelligo in oib. machinationib. ut cōmittat̄ cri. læsæ maie. si ad aliquem actum sit processum, & appareat factū esse, quicquid fieri potuit, secus si ad aliquem actum non sit processum, sed tantummodo ad uerbalem machinationem, & constat, potuisse deduci ad effectum, sed p̄nitentia receptum esse ab illo maleuolo animo, & ita dicerem, saluo semper meliori consilio, cui me subiicio, & de omnibus me remitto excellentibus regentibus regiam cancellariā, qui plures in similibus causis iudicauerunt, in alijs uerò capitulis. §. dictis puto benè fuisse p̄ parte

90 Inquisiti r̄sum. † Et est sciendū, q̄ cri. læsæ maie. habet duo principalia capita: & hucusq; dictum est de capitulis contentis in primo capite pro maiori parte. omnes. n. illi casus sup̄rà nominati, quibus offendit̄ p̄cipaliter princeps, debent collocari in j. capi. illi uerò, qui non principa
liter

- liter tendunt ad offensionē principis, debent collocari in ij. cap. ut est uidere in eo, qui dat operā, ut magisteratus populi Romani occidatur, item si priuatus gerat se pro magistratu, uidentur esse & hæc in ij. ca. collocanda si priuatus gesserit quid sciens dolo malo pro potestate magistratuue. ut l. iij. ff. ad le. Iu. ma. itē qui de prouicia, cum ei successor datus esset, non discesserit. itē qui exercitum deseruerit. itē qui priuatus ad hostes profugerit. Item qui confessum in iudicio reum, & propter hoc in uincula coniectum, emisit ut l. iij. eod. tit. omnes autē isti casus continentur in ij. c. & omnes alij, ut dixi, quibus directo non offendit princeps, ut pulchre dicit Capit. in decisio. cxxx. nu. 17. † Est etiam sciendum, quod tam in capitulis contentis in pri. capite, quam in secundo, habet locum extra. qui sint rebe. ut possit procedi ad definitiuam finem contra absentes, ac si forent presentes de plano & sine strepitu, ut ibi habetur, &
- 92 declarat ibi Bar. † Item est sciendum quod poena capitulorum contentorum in primo capite, est mortis naturalis & datur memoria etiā post mortem rei. ut l. fi. ff. eo. ti. nec habet potestatem hæredem, sed fiscus ei succedit. §. p. contrarium. in l. i. de hære. quæ ab in test. deferunt. & filij rei efficiuntur incapaces, & inhabiles bonorum, & successorum. ut l. quisquis. C. eo. titu. Poena uero contentorum in secundo capite, est mortis naturalis & publicationis bonorum, sed morte rei extinguitur delictum, ut optimè concludit Csp. in deci. cxxx. nu. 20.
- 93 † Item aduertendum, quod crimine læsæ maiestatis tenentur nedom facientes cōiurationē uel machinationem contra principem, sed etiā satellites conscii & non reuelantes, &
- nuntij, ut habet in l. quisquis. C. eo. titu. §. id quod. † Sed an peregrinus & exterus teneatur reuelare cōspirationē, ut ne puniatur? dicat, quod non sicut Oldra. in consi. xxxxiij. col. ij. uers. circa sextam quæstionem. & Mar. de Laude. in trac. de cri. l. 2. ma.
- 95 §. xxij. † Item est notandum, quod clericus non dicitur committere crimē læsæ maiestatis, nec habet locum in eo poena. l. quisquis. C. ad l. Iu. ma. ut uoluit And. Barb. in consi. xxj. uolu. iij. de quo per Bar. Soz. in consi. xij. in iij. & iij. q. i. j. li. & Abbas Sicu. in c. at si clerici, in principi. extra. de iud. & tex. in c. si quis laicus. xxij. q. v. & Hiero. Tor. in suo consi. quod est inter consil. Anto. de Butr. in ultimo. & per Bal. in consi. xxij. in iij. li. incipi. quidam plebanus. & sequitur Cēpol. in consi. xvj. col. iij. uersic. cū ergo casus noster. in iij. col. uersic.
- 96 præterea lice. † Et pro crimine læsæ maiestatis clericus debet remitti ad iudicē ecclesiasticum, ut est Glo. in consi. de personis. & ibi habetur per Iser. & Affliat. & Bar. de Capua, & sequitur Boer. in trac. de sedit. in
- 97 vj. præsuppo. nu. 3. † Item est sciendum, quod in hoc crimine læsæ maiestatis procedit ex solo officio iudicis absque querela & denunciazione, ut dicitur regni in consi. incipi. ii. qui. & quā proceditur per inquisitionem ex mero officio, debent seruari omnia ea, quæ ponuntur & seruantur, quando proceditur per accusationem & querelam, ut ibi habetur, & declaratur
- 98 per Affliat. † Et si cū proceditur ad denunciationem in tali crimine, petatur per inquisitum copia delationis, & denuntiationis, debet dari ipsi inquisito. & hoc procedit regulariter, præterquam quādo proceditur de crimine læsæ maiestatis directo contra personam principis, quia tunc

tunc non debet dari copia denunti-
tionis nec debet declarari inquisito
99 nomen delatoris. † Et formata in-
quisitione per ipsum iudicem in di-
cto crimine. si inquisitus reperiatur
in fortijs curiæ, & petantur pro e-
ius parte defensiones, non debet da-
ri, sed debet iudex, antequàm den-
defensiones, referre causam, & meri-
ta ipsius regi uel proregi, in qua re-
latione debet facere mentionem de
nomine deferētis, & delati, & de qua-
litate & numero testium, & eorum
depositionibus, eorumque forma, &
quod nouiter instatur pro defensionib.
& debet expectari respōsum ipsius.
habetur in d. consti. ij. qui. & in c. nu-
per apud Trani. nec etiam datur
copia repertorum inquisito absque
consultatione regia, ut ibi habetur.
sed est aduertendum, quod prædicta p-
cedunt, & habent locum in eo crimi-
ne læsæ maiestatis. quod committitur con-
trà principem, uel rempublicam de
directò, & contrà eius collaterales,
secùs in alijs capitulis contentis in
l. ij. & iij. ff. ad le. lu. maiestatis. & ita pro-
cedunt & limitantur cōsti. humani-
tate. & ij. qui. & c. nuper apud Tra-
num. ut dicit & declarat Bar. de Ca-
pua in d. consti. humanitate.
100 † Debet autem iudex considera-
re, quoniam sit zelus delatoris, & quid ad
delationem ipsum induxerit, quia si
odio defert, non admittitur, ut habe-
tur i. c. nuper apud Tranum. ubi habe-
tur, quod iudex ei debet deferre iura-
mentum, quod non defert propter odiū,
sed quia credit uerum esse. Item de-
bet considerare personas testium, quia
non testimonijs, sed testibus credē-
dum est, ut l. iij. ff. de testi. & docet
101 rex. d. cōsti. ij. qui. † Similiter si pe-
tetur per inquisitum liberatio sub fi-
dei iussoria cautione, debet regē uel
proregem iudex consulere, & expe-

ctare eius responsum, & interim reū
tenere sub fida custodia, ut habetur
in d. consti. humanitate. & c. nuper
apud Tranum. & hoc procedit, quā de-
directo est offensa maiestas princi-
pis, uel eius collaterales, uel respu-
blica, ut suprā dixi.
102 † F i s c. † Qua pœna uerò pu-
nietur ille, qui cum scit tractatū fieri
contrà principem, non reuelat?
‡ I v. Hoc potest determinari per
text. l. frater. ff. ad le. Pomp. de par,
quod puniatur pœna relegationis, ut ē
declarat ibi Marf. sed Marf. non me-
minit text. l. quisquis §. pe. C. ad leg.
Iul. maiestatis. ubi habetur, quod puniatur de
crimine læsæ maiestatis. & ideo in l.
utrum. ff. de parr. tenuit cōtra rium.
procedit autem hæc opinio, quando
sciens tractatum potest pbarē, aliàs
si non potest, quia posset torqueri.
per l. iij. C. ad le. lu. maiestatis. non te-
netur reuelare, & per cōsequens ip-
sum exponere periculo torture, ut
late disputat Marf. in d. l. utrum. ff.
ad l. Pompe. de parr. & plenē uide
Angē. de Are. in lib. malef. in uerbo.
che hai tradita la tua patria. ij. colū.
103 † Item est sciendum, quod licet ma-
gna si enormitas & grauitas delicti
istius, tamen non potest ad torturā
procedi, non præcedētibz indicijs,
& alijs præsumptionibus, ut est text.
& Gloss. Cyn. Bal. & Sal. in l. si quis
alicui. C. ad le. Iul. maiestatis.
104 † Præcedentibus autem indicijs,
omnes possunt torqueri, etiam priui
legiati & minores. ut l. milites. C. de
quæstio. & l. de minore. ff. eo. ti. & ha-
betur in l. nullus. C. eo. ti. & per An-
gel. Areti. in lib. malef. in uerbo. *che*
hai tradita la tua patria. in prin.
105 † Item in crimine læsæ maiesta-
tis omnes possunt accusare, etiam in
fames, & dānari de publico iudicio,
ut plenē ibi per eundem Angel.
‡ Item

- 106 † Item in crimine læsæ maiestatis puniuntur filij ex delicto patris, ut habetur in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. & an idem sit, ut puniantur filij ex delicto matris incidētis in crimē læsæ maiestatis, & an fœmina cōmittat dictum crimen, uide per eundem Ang. ubi suprā. iii. col. & ibi p. Augu. de Ari. & Bernar. in addi.
- 107 † Item in crimine læsæ maiestatis non appellatur. fm Ang. de Arc. in lib. male. in uerbo. de quo suprā. in prin. & in uerbo. p. presente Caio, & appellante. sed contrarium tenet Marti. Lauden. in vij. q. per Glo. in l. Panton ius. §. rei. ff. de acqui. hære.
- 108 † Item est aduertendum, q. cūm dicitur in crimine læsæ maiestatis admitti ad testificandum etiam testes infames, & aliter ihabiles, id uerum sit ad probandum directō ipsūm crimen læsæ maiestatis, non autem ad probandum adminicula, quæ requiruntur probari in dicto crimine, ut in exemplis positis per Bart. in l. famosi. ff. ad legem Iu. maie. ubi hoc etiam firmat Alex. sed dicit procedere de illis adminiculis, quæ non sunt de substantia accusationis.

¶ Item quod sororem venenauit. Rub.

SUMMARY.

- 1 Venenare aliquem, est graue admodū delictum, adeo ut grauius etiam sit homicidio. & nu. 2. & est crimen occultū sapiens prodicionem. & nu. 3. & quomodo cognoscatur quem esse uenenatū nume. 4. 13. 14. 15. 16. & quæ indicia possint haberi in hoc delicto, nume. 5. 17. 21.
- 6 Mā faciunt indicium ad torturam. & nu. 23. 24. 25. 26.
- 7 Indiciū ad torturam an faciat asser-

- 110 defuncti cum iuramento. & numero 27.
- 8 Solitus delinquere habet indicium contra se. & nu. 28.
- 9 Mendacium an faciat indicium ad torturam. & nu. 29.
- 10 Fuga quando faciat indicium. & nume. 30.
- 11 Ordo iuris non seruatur in enormibus, et nume. 31.
- 12 Affectus si non sequatur effectus, quādo puniatur in crimine ueneni. & numero 32.
- 13 Testes singulares non probant.
- 14 Medicorum est scire, an aliquis ex ueneno sit mortuus.
- 15 Consistens se uenenasse aliquem, & ex ueneno mortuum, an ualeat.
- 17 Testes familiares sunt idonei ad probandum innocentiam.
- 18 Amicitia & amor facit omnem suspicionem cessare.
- 19 Delinquere nemo præsumitur nisi ex causa.
- 20 Coniectura una tollit aliam.
- 23 Defensiones quæ competāt in crimine ueneni. nume. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.
- 33 Statuto stante, quod baninitus occidatur, an possit ueneno occidi.
- 34 Venenantes affines carceratos qualiter puniuntur.
- 34 Iudex debet esse promptior ad torturam in crimine ueneni.
- 36 Vxor inquisita de uenensatione uiri, si torquetur, non debet interrogari, an maritus sit ex ueneno mortuus.
- 37 Venenum uendens, & emens quāpoena puniatur.

F I S C V S.

VLTRA prædicta crimina & delicta, in alio reperitur deliquisse præfatum delinquentem, constat enim uenenasse sororem. † Quod quidem grauissi-

grauissimum crimen est, & grauius homicidio, ut. l. j. C. de male. & mathe. & quæ sit ratio, quæ sit grauius homicidio, uide Marfil. in rub. ff. de sic. car. nume. 3. † Hinc est, quod uenenans non uenit appellatione homicidæ, secundum Saly. in. d. l. prima, & habetur per Barto. de Cap. in consti. constitutionem diui. patris nostri, & quod sit grauius, & detestabilius homicidio, tenet Gramma. in consil. xxxvj. nume. 2. & in uoto. 3. nume. 3. pri. † Est etiam crimen occultum sapiens prodicionem, ut per Bald. in l. crimen fratrem. C. de ijs, quib. ut indi. in. j. not. & in l. nemo. ij. colum. uersic. simile est in beneficio. C. de summa trini. & plenè per Gramma. in. d. uoto. 3. adeò, quod i eo iudex prior debet esse ad torturam, & condemnationem, ut ibi per Gramma. quod quidem crimè ex infra dicendis in processu apparentibus constare manifestum est. † Et primò constat de delicto in genere commissio, dum constat fuisse repertum corpus mortuum cum liuoribus, & spumis ore fluentibus, ex quibus cognoscitur corpus uenenatum secundum Suet. in Caligula in principio. & Ioan. de Firmo in suo aureo reperto. in uerbo, uenenatio. item constat, quod sumpto ueneno semper uomuit, quod quidem arguit uenenationem.

5 † Item constat, eundem inquisitum fuisse uisum emere uenenum, & deinde fuisse uisum triturare in quadam mortario, & ponere in quadam charta, & cum dicta eius soror uellet comedere, dictum uenenum in eius parapside apposuisse. Item constat in eadem charta fuisse repertam magnam quantitatem dicti ueneni. quæ omnia sunt indicia nedum ad torturam sufficientia, sed etiam ad condemnationem secundum Par. de

Put. in lib. findica. in uerbo, tortura lo. iij. uersicu. an stetur dicto torti. 6 pen. colum. † Item constat, eundem inquisitum pluries minatum fuisse dictæ suæ sorori, minæ autem faciunt indicium ad torturam secundum Specu. in titu. de præsumptio. §. species uersic. sed pone, L. minatus est Tit. Bald. in. l. Paçtuleius. ff. de hæred. in sti. & argumen. l. si qui adulterij. C. ad. l. Iul. de adulter. & ff. man. l. si uerò nõ remunerandi. cum similibus.

7 † Item constat, eandem sororem de functam tempore quo niuebat pluries dixisse, & mediante iuramento deposuisse, se esse uenenatam per dictum inquisitum eius fratrem, ex quo resultat indicium ad torturam secundum Angel. in. l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. de Sylle. & ibi Lodo. Roma. & idem uidetur tenere Bald. in auren. si dicatur. C. de testi. & in. c. literas de præsumptio.

8 † Item constat fuisse, & esse solitum delinquere, ex quo causatur indicium ad torturam, secundum Barto. in. l. si. ff. de quæsti. & Bal. in. l. si. ff. de hæred. in sti. & Gloss. in. l. iubemus. C. de probatio, cum similibus de quibus ad longum per Marfil. in sua præxi. §. diligenter, nume. 99. & Marti. Anto. Blaui. in repeti. d. l. si. de quæstio. nume. 246. cum sequentibus.

9 † Item ulterius, constat, fuisse, & esse conuictum de mendacio, quo fit, ut indicium ad torturam oriatur. secundum Bar. in. l. de minore. §. plurimè quoque. ff. de quæstio. refert, & sequitur Ange. de Are. in lib. male. in uerbo, fama publica uersicu. nonò quæro, & idem Bar. in. l. si. in. ij. col. ff. de quæst. & plenè Marfil. i sua præxi. §. diligenter, nume. 74. † Item, quia constat, quod dum captus esset per familiam curiæ, aufugit, & in fuga rursus captus est ex qua fuga oritur

non modica suspicio, & indicium, ut habetur per scribentes in l. fin ff. de quæ. & in l. in le. Cor. ff. ad Sylle. & per Ang. de Are. i li. male. in uerbo, fama publica uers. an fuga. de quo latè per Marf. in l. fi. C. de probatio. & in praxi. §. diligenter, num. 41. ex quibus omnibus necesse est dicere, nedum posse procedi liberè absque alia consideratione ad torturam, sed etiam ad cōdemnationem etiam nō seruato aliquo iuris ordine. † Quia sumus in enormibus, in quibus non seruatur iuris ordo, secundum do. Par. de Put. in tract. findi. in. §. 1. car. 2. col. in fi. & plenè congerit Marf. in sua praxi. in. §. diligenter nu. 165.

12 † Et intantum est uerum istud maxime in hoc crimine uenenationis, ut in eo puniatur affectus, licet non sequatur effectus secundum Bart. in l. j. C. ad le. Pomp. de par.

13 † INQUISITVS. † Si uera essent ea quæ proposuisti, proculdubio sequeretur conclusio tua, sed ex infra dicendis patebit in iure, & in facto parum ea ueritati officere, & primò dico minimè constare de delicto in genere commisso concludenter. omnes enim testes in hoc deponentes sunt singulæ, & contrarij, qui de iure etiam non coniunguntur ad faciendum indicium ad torturam secundum Bald. in l. si quis ex argentijs. §. j. ff. de edē. & ita uoluit Bal. in le. spadonem. §. quarta. ff. de excu. tuto. & in l. iurifiurandi. C. de testi. & Ioan. Cal. & Anto. de But. in c. ueniens el primo de testi. adeo, ut dicat Bald. in rub. de contro. in uas. in. j. col. q. si essent duo testes singulares non cōferentes in eundem rei finem, non probant aliquid, & qui eos produxit, non dicit habere alios quos testes pro se apparet autem in hoc quatuor testes fore examinatos

quorū unus dicit, cadauer illius mulieris se uidisse cum liuoribus, & cū spumis ore fluentibus, & iudicio suo esse id signum ueneni uerū potest causari ex febre pestifera, & nā ligna aded, q. utrūque poterit esse, & sic pcludenter nihil probat alius uero testis deponit, se non uidisse liuorem in eo cadauere indicantem uenenationē, sed spumā in ore, quæ multoties in nonnullis cadaueribus solet apparere, & hoc propter fortem transitum, & sic etiā dicunt diuersimode alij testes, aded, ut nihil concludunt, si rectè inspiciantur.

14 † Præterea ij testes non sunt expectati medici, nec qui possent deponere de hoc, & quorum dicto credi debeat secundum Spec. in tit. de testa. §. vij. uers. hoc quoque, sed sunt illiterati, & idiotæ, nullam habentes experientiam, quæ posset supplere illiteraturam secundum Spec. in tit. de iud. dele. §. viij. uers. item, q. est illiteratus scire enim an sint signa uenenationis, an non, & an aliquis sit ex ueneno mortuus, an non est peritorum medicorum, & cum difficultate hoc possunt scire secundū Marf. in l. j. §. præterea nu. 37. ff. de sicar.

15 † Intantum, ut secundum eundem si aliquis cōfiteatur, se uenenasse aliquem, & ex ueneno mortuum esse, hæc confessio ei non præiudicet, quā ipsius facultatis non sit dignoscere, uenenum ne illum enecarit, an quipiam aliud. † Ad id uero, q. dicitur, q. semper uomuit, breuiter replicat q. si rectè inspiciatur processus, non concluditur fuisse signum uenenationis, imo per testes curiæ, & inquisiti contrarium constat, dum dicunt q. sunt nonnullæ infirmitates, quæ uomitum i corporibus humanis solent causare, citra tamen speciem ueneni, & ex istis est uidere, num probatum

batum sit de delicto in genere cō-
 missio. descendendo uero ad indicia,
 quæ adducuntur, dico minimè ea ob-
 stare, & dicit Par. de Put. in lib. sin-
 dica. in uerbo, tortura lo. iij. uers.
 mandauit rex. 4. col. nu. 11. q. uomi-
 tus potest causari ex materia chole-
 rica. † Et primo non obstat id, q. di-
 citur, q. fuit uisus emere uenenum,
 tum, quia probatur per familiares
 domus (qui sunt idonei testes ad p-
 bandum innocentiam inquisiti se-
 cundum Spe. in tit. de inquisitio. §.
 j. uers. sed nunquid reus refert, & se-
 quitur Ioan. de Ana. in cons. suo.
 59. & Alex. in cons. xxiii. incip. ani-
 maduersis in. ij. lt. 1. 3. col. & plene p-
 Marsi. in praxi. §. oportune nu. 17.)
 q. dictum uenenum emptum, & rep-
 pertum in domo in quadam fissura
 cuiusdam parietis domus, fuit em-
 ptum propter mures, & ad hoc de-
 monstrandum fuit præcedente instā-
 tia ipsius inquisiti pquisitum in plu-
 ribus partibus ipsius domus, & præ-
 cisè in nonnullis fissuris, & fenestris
 & alijs locis, in quibus solent mures
 concurrere, & ibi fuerunt repertæ
 plures partes casei, & panis cum ue-
 neno. & toxico, quæ est magna con-
 iectura pro ipso inquisito, tanto ma-
 gis, quia idem testes deponunt, q. di-
 ctum uenenum, & toxicum fuit per
 dictum inquisitum emptum ad prætes
 & importunitatem dictæ mulieris
 tempore quo uiuebat ad effectum in-
 terimendi mures, & per eandem fuit
 i pluribus partibus domus, ut supra
 dixi, positum. item cōcurrit, quia lō-
 gè antè, & ferè per tres mēses an-
 tè mortem mulieris fuit dictum ue-
 nenū emptum. † Item accedat præ-
 dictis, q. quo tempore fuit dictum
 uenenū emptū summopere dictus
 inquisitus diligebat dictam suā so-
 rorē, quo fit, ut omnis sinistra suspi-

tio cesset secundum Gl. l. j. C. de si-
 car. & bal. in marga. in uerbo, amici-
 tia, & Cepol. in 2. l. ij. in. ij. col. in fi.
 19 † Item cōcurrit maxima cōiectura
 elidens omnia indicia existentia
 eum, uidelicet probatio bonæ uitæ
 castitatis, famę, bonorumq. morum
 dictæ mulieris, ac maximè obediē-
 tiæ, quā habebat erga dictum suum
 fratrem, aded ut nulla ugens causa
 possit cōiecturari, quā potuisset di-
 ctus inquisitus moueri ad interimē-
 dum dictā suā sororē, & de iure ne-
 mo præsumit delinquere, nisi ex cā-
 ut p. Fely. in. c. j. de offi. & pote. iud.
 delega. & Alex. in 2. l. cvj. in. iij. par.
 per Glo. sing. in. l. qui iurasse. §. si pa-
 20 ter de iureiur. † Item accedat prædi-
 ctis probatio maximæ diligentia, &
 sollicitudinis adhibita in curatione
 dictæ suæ sororis, & intimi doloris
 an planctus immensi ob mortem ip-
 sius. ex quibus omnibus resultat nō
 modica coniectura exclusiua delicti
 una enim coniectura tollit aliam, ut
 21 sæpius dixi. † Nec obstat, q. dicatur
 fuisse uisum dictum inquisitum tri-
 turare uenenum in mortario, & de-
 muni ponere in parapside suæ sor-
 ris, quia ad id pluribus modis respō-
 deo, primò, quòd hoc non probatur
 cū aliqui testes dicant uidisse ip-
 sum triturare quandam rem albam,
 aliqui quandam rem similē sulphu-
 ri, tertij uerò rem nigram, & aliqui
 dicunt fuisse tempore quo dicta mu-
 lier erat infirma, aliqui uerò dicunt,
 quòd erat incolumis, & sana, & sic
 testes sunt uarij, cōtrarij, singulares
 & discordantes, & sic eis non est stā-
 dum, ut suprā dixi. item secundò,
 quia probatur eandem rem tritura-
 tam fuisse per dictum inquisitum et
 inspersam parapsidi uxoris, & filio-
 rū, quo fit, ut si fuisset uenenū, oēs
 mortui essent, ut arguit Gramma.

in decisio. ij. & sic non est præsumendum fuisse uenenum. item liquidè constat ex defensionibus adductis fuisse piper, id quod fuit tritaturum & non uenenum, & sic cessat supra dictum indicium, debent enim testes cōcludere, quod fuit uenenum malum, aptum ad nocendum, aliàs nihil probant, ut per Par. de Put. in lib. sindica. in uerbo, tortura. lo. iij. uersicu. mandauit rex. iij. colum.

22 † Tanto magis, quia id fuit longè antè infirmitatem, & mortem dictæ mulieris, & nullum signum ueneni fuit in ea post, quod quidem fuisset proculdubio, si fuisset uenenum, ut experientia docet, & est regulare secundum ueras medicinæ regulas, & ita dicit Par. de Put. in li. sindica. in d. uerbo, tortura. lo. iij. uersi. manda

23 uit rex. 4. col. in fi. † nume. 11. Similiter non obstat, quatenus adducatur eundem pluries, minatur fuisse forori, quia ad id pluribus modis respōdetur, & primò quia licet testes dicant, quod pluries minatus fuit, *che li uolea rompere le braxze*, alij *che li uolea rompere la testa*, nullus tamè dicit, q̃ minabatur, ei se ueneno insidiaturum, & tunc minæ faciunt indicium, quando subsequitur illud ipsum delictum, quod minatur, uerbi gratia, si cum minatur occisurum sequatur occisio, si cū minatur uerberaturum, sequatur uerberatio, si cum minatur uulneraturum, sequatur uulnus, & sic de singulis, nō autem, quando sequitur delictum extraneum, uel maius aut minus, ut egregiè consuluit Bertran. doct. Gal. li. an. consi. lxj. in. ij. par. incip. nō pu

torturam, imo exaduersò probatur esse impotentem, timidū, pressi animi, & non solitum minas executio

24 niter. † Item similiter non obstat præsumendum indicium stante probatione bonæ famæ inquisiti, nec exaduerso probatur mala fama ipsius, quo casu minæ facerēt indicium secundum Cy. in. l. si. ff. de hære. insti. intelligendo tamen, quando est probata mala fama in eodē genere mali. fm eundem Bertran. in. d. consi. lxj. & in consi. cxxxvij. in ea. ij. par-

25 te, & sic non est facienda uis. † Prætere licet minæ probari possint & per testes singulares secundum Pet. de Anch. in consi. cclxxvij. & in c. cxcix. & Fulgo. in consi. clxxvij. ut refert, & sequitur Gramma. in deci. v. in nu. 15. id solum tamen tunc pcederet, quando testes essent singulares ratione loci, uel temporis, & concurrerent in eundem rei finem, quo casu benè probant, ut per Fulgo. in consi. clxxij. post med. primæ colum. secus tamen erit, quando testes nō pcedant de qualitate minarum, ut i casu nostro. nam alij dicūt q̃ dixerat, *che li uolea rompere le braxze*, alij, *che li uolea rompere la testa*. & sic non concordant in qualitate mi

26 narum, † Prætereà prætensæ minæ non fuerunt puræ, & simplices, sed conditionales, uidelicet, *che li haueua rotta la testa, se la se fosse piu affacciata alla fenestra*, quo casu non oritur iudicium, nisi probata illa qualitate, & cōditionale, secundum Ber-

tran.

tran. in dicto consil. lxxj. & consil. cxxxvij. ex quibus omnib⁹ resultat clara iuris conclusio, q^d de dicto indicio minatum non est curandum.

27 † Nec similiter obstat depositio dictæ offensæ, etiam facta in mortis articulo ex pluribus: & primò, quia non facit indicium sufficiens ad torturam, secundum Bertran. in consilio. cxxxvij. ij. parte incipien. uiso processu. & in consil. xxvj. eo. ij. uol. nu. 8. Gramma. consil. lvij. num. 14. Bal. in l. mater. C. de calumniator. Petri de Gerar. in sing. lv. Mar. Ant. Blan. in repetitione l. si. ff. de q. nu. 390. & Gramma. in consil. xlij. num. 7. & in consil. lxx. & Marsil. in singu. xxij. & Ang. in d. l. mater. & ibi Gl. licet idē Ang. tenuerit cōtrarium in l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad Syl. lenia. quia se corripuit in d. l. mater. secundò, quia dato, q^d faceret indicium, id est uerum, quando concurrerent ea, quæ posuit Marsi. in sua praxi. in §. diligenter. nu. 118. cum seq. uidelicet, q^d fuerit facta in mortis articulo cum iuramento: & q^d talis asseuerans fuerit homo bonæ cōditionis uitæ, & famæ: & alia, de quibus per eum. quæ utiq^{ue} in casu nostro minimè concurrere uidentur: & ideo succedit, q^d nullum indicium sumi potest ex dicta depositione nō formaliter facta: & in propriis terminis firmat Par. de Put. in lib. syndic. in uerbo, tortura. l. o. iij. uersicu. mandauit rex. iij. col. nu. 11. tertio ex alio non obstat, quia, ut suprà dixi, etiam si principalis inquisitus diceret, & confiteretur, se uenenasse aliquem, qui ex dicto ueneno mortuus sit, non propterea ex dicta confessione damnari posset. secundum Marsi. in l. j. §. prætereā. ff. de sicar. numer. 37. ratio est, quia ut hic nescire potest, ita pari modo persona

offensa non potest præiudicare inquisito per suam confessionem.

28 † Quatenus uerò dicatur, q^d sit solitus delinquere, pluribus medijs tollitur huiusmodi indicium: & primò, quia nō est simpliciter uerum, q^d solitus delinquere, habeat ex solo hoc indicium ad torturam: ut plenè congerit Marsi. in praxi in §. diligenter. num. 99. de quo per Marc. Anto. Blan. in repetit. l. si. ff. de quaestio. numer. 246. cum sequentibus. secundò, quia non probatur, fuisse solitum delinquere in eodem genere delicti, quo casu non resultat indicium: secundum Gloss. singu. in le. iubemus. C. de probat. Barro. & Mod. in l. si. ff. de quaestio. Saly. in l. si. C. eo. titu. Gandu. in rubr. de indicio. col. fin. Gramma. consil. xlv. & consil. lv. & uoluit Iacob. Nouell. in sua praxi ad defen. numer. 104. fol. lxxvij. tertio, quia probatur ex aduersò ex parte inquisiti, q^d à tribus annis tetro aliquod delictum nō commisit, sed bene, pacificè, & quietè uixit, conuersando cum bonis & perfectis hominibus. quo casu purgata reusetur illa mala fama. secundum Iaso. in l. si prius. col. cxliij. ff. de no. opet. nunc. & Ro. in consil. ccxxxvj. colum. ij. & sequitur idem Iacobus Nouell. ibidem nu. 106. iij. quia nō sufficit dicere, q^d aliàs hic talis fuit inquisitus de talibus delictis, & producere ad hoc simplices informationes, ut possit dici solitus delinquere: sed est necesse, q^d probetur, quod fuit conuictus: secundum Andr. de Iser. in titu. de pa. tenen. in uers. publici latrones. et probatur per tex. l. idus fustium. et ibi Bal. et Doct. C. de infam. nam non statim, quādo quis accusatur de crimine, criminofus dici potest: sed quando conuincitur: text. est in c. fin. in fin. xy. distin. in

ulti. quæstio. & in c. nōne. viij. q. iij.
 uel quando pronuntiatus fuerit pro
 tali: ut dicit Spec. in tit. de instr. edi.
 §. restat. uersic. quid sit tabellio. uel
 quando in iudicio fuerit confessus:
 ut pulchrè prosequitur Gramma. in
 uot. xxx. num. 25. cum sequentibus
 quorum neutrum hic interuenit: ex
 29 go indicium nō resultat. † Nec ob
 stat, & dicatur, ipsum fuisse conui
 ctum de mendacio, quia responde
 tur pluribus modis: primò, quia nō
 est simpliciter uerum, quod menda
 cium sit sufficiens indicium ad tor
 turam: licet nonnulli Doct. teneant,
 quod sic. Par. in lib. syndi. in uerbo,
 tortura. lo. j. uer. uiso. de indi. indu
 bi. & Affli. in const. si damna clande
 stina. in xliij. no. uersi. sed quero. &
 ibi Andr. de Iser. uidentur conclu
 dere, quod non facit sufficiens indi
 cium ad torturam, ex eo, quia licet
 principali celare ueritatem propter
 suam salutem: maximè propter ritum
 magnæ curiæ uicariæ, de quo per
 eosdem: licet moder. doctor Marc.
 Ant. Blan. in repe. l. si. ff. de quæstio.
 nume. 265. cum sequentibus con
 tur prædictas opiniones reducere for
 dere distinctionis ad concordiam: ut
 opinio Iser. Par. & Affli. procedat
 in iis, quæ spectant ad eius immedia
 tam defensionem: ut si primò nega
 uerat, postea fecisse dicat ad suam
 necessariam defensionem, uel & ca
 sualiter percussit, uel aliter: opinio
 autem Bart. procedat in iis, quæ nō
 spectant ad eius defensionem imme
 diatam: ut si dicat, in die delicti locu
 tum se esse cum Petro. & postea di
 cat, eum non uidisse. uel si dicat,
 tali die se fuisse Venetiis, & postea
 dicat, eo die se fuisse Mediolani. ista
 enim non respiciunt defensionem
 immediatam: idè faciunt præsum
 ptionem contrà eum. sed opinio.

Iser. simpliciter sequitur Gramma.
 in uoto 30. nume. 16. tamen utrun
 que sit, quia hic negauit id, quod
 pluraliter respiciebat confessionem
 delicti, & immediatam defensionem
 (quia negauit se emisisse uenenum)
 tenendo opinio. Marci. Anto. ad
 huc sumus in tuto. secundò respon
 detur, non posse ipsum dici conui
 ctum de mendacio, ex quo, si rectè
 inspiciatur, depositio, negauit emis
 se uenenum non purè & simplici
 ter, sed quod non recordaretur e
 misisse. nam facta affrontatione cum
 testibus dixit, quod melius consu
 ta memoria recordatur emisisse uene
 num: & sic non potest dici uariis
 & conuictus de mendacio: ut habet
 ur per Tindar. in tra. de testib. ua
 ria. in primo lib. trac. in nono capi
 30 tulo. † Minimè etiam obstat, qua
 tenus dicatur aufugisse è manibus
 familiæ, quia cum subito apprehen
 sus detraharè ignominiam carce
 ris, non resultat aliquod indicium
 contrà eum: ut notabiliter firmauit
 Salyc. in admonendi. ff. de iure iu
 31 ran. nume. 11. † Nec obstat, quod
 sumus in enormibus, in quibus nō
 debet seruari ordo iuris, quia dico,
 quod etiam in crimine læsæ maie
 statis, et in casibus, in quibus iudex
 habet liberum arbitrium requiritur
 quod præcedant legitima indicia
 uel probationes: secundum Franc.
 Brun. in tra. de indi. & tor. in vij.
 quæstio. ij. q. j. nume. 7. & Marsil. in
 consil. xlix. nume. 46. & in consil. j.
 nume. 3. & in praxi cri. §. constan
 te. nume. 24. cum sequen. & in §.
 successiue. in si. & Par. de Puteo. in
 lib. syndi. in uerbo, tortura. lo. iij.
 uersic. an stetur dicto tori. uersic. u.
 32 licet iudex. † Nec est uerum, quod
 punitur affectus, ac si secutus esset
 affectus: quia contrarium fuit deci
 sum

sum in sacro regio consi. Neapo. ut testatur Gram. in decisio. ij. per totam. & ex istis puto (saluo semper saniori consilio) esse sublata omnia ex aduerso adducta. ¶ **IV D.** Aded bene & eleganter proposuisti defensiones aduersus ea, quæ per Fiscum adducebantur, ut merito debeant
 33 absolutioni uiam sternere. † Et ut aliqua in hoc crimine dicam, sciendum est, qd crimen ueneni est aded odiosum & grande, ut si statutum permittat bannitū impune occidi, non possit tamen uenenari: ut habetur per Ange. in l. fin. C. de delator. lib. x. nisi esset bannitus pro crimine læsæ maiestatis. et sequitur Marfil. in rub. de sicar. nume. 12. pro quo uide Rochum in tract. de consuetudine. xj. fol. & Pet. de Gerar. in sing. xiiij. & ita tenet Afflic. in constitu. mala
 34 noxia. in fi. † Item si affines uenenuerint affines suos, qui erant carcerati, & meriti suspendium: & hoc, ne uituperarētur, puniuntur, ut paricidæ. secundum Bal. in l. libertas. ff. de sta. ho. & dixit Io. de Ana. in c. cum iuramento. ult. col. de homici. & firmat Mar. in l. j. ff. de sicar. nu. 6.
 35 † Item iudex in hoc delicto ueneni debet esse promptior ad torturam, præcedentibus tamen legitimis indiciis uel præsumptionibus: ut habetur secundum Bald. in l. iij. C. de epi. audien. & Afflic. in constit. mala
 36 la noxia. j. col. in fin. † Vbi plus dicit, qd si examinatur uxor de uenena-
 37 tione in fi. in iij. lib. † Itē est sciendum, quòd uendens, et emens uenum necandi causa, uel habens, puniatur pœna mortis. ut in constit. ma-

la noxia. & in constit. eadem pœna. & constit. quicumq; toxicum. & per tex. in l. eiusdem. ff. de fca. licet Afflic. intelligat procedere, quādo ex ueneno illo secuta esset mors: non aliàs: & quòd ita interpretatum fuit ex generali consuetudine totius Italia: & hoc dicit in d. constitu. mala noxia. in v. nota. & dixit suprā inquisitus ex decisio. Gramma. ij. item procedunt prædicta, si temere fuerit uenditum uenenum: ut puta, si uendatur discolis & incognitis, quos uerosimiliter pōt coniecturari ad malum finē emere: secus si uendatur p
 bis uiris, in quibus nulla cadit suspitio: ut declarat Marfil. in d. leg. eiusdem. §. alio senatus consulto.

¶ Fiat contestatio litis super eis. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Capitula debent legi inquisito, & super ipsis interrogabuntur.
- 2 Litis contestationis forma.
- 3 Confessio facta, in vinculis an ualeat, & nume. 5.
- 4 Litem contestare si reus sponte noluerit, an cogetur.
- 6 Litis contestatio an debeat fieri in præsentia accusatoris, & rei.
- 7 Reus inquisitus an possit in cōtestatione litis dicere, nego me esse culpabilem.
- 8 Litis contestatio an semper debeat fieri iudice pro tribunali sedente.
- 9 Litis contestatio an inducatur, si dicatur, mentitur, qui hoc nulli dicere.
- 10 Litis contestatio quos effectus pariat. nu. 11. 12. 13. 23. 24.
- 13 Fideiusio sisti cū clausula, toties quoties, expiras lapso biēnio à die lisis contestationis.
- 14 Tortura datur facta cōtestatione litis.
- 15 Instantia perempta in causa periurij an possit pronuntari super debito. & nume. 19.

- 16 *iudicium est unicum, licet plures conveniantur in uno libello.*
- 17 *Accessorium sequitur naturā sui principalis. & nu. 22.*
- 18 *Instantia si est perempta in uno, est perempta in alio.*
- 19 *Periviū intetatum importat causam civilem, & criminalem.*
- 21 *Sententia pōt ferri contra unū, & contra alios superfederi, si plures accusantur in uno eodemq; libello.*
- 23 *Exceptiones dilatoriae adversus accusationem proponuntur antē litis contestationem.*
- 25 *Instantia in criminalibus durat per biennium.*
- 26 *Instantia in criminalibus potest prorogari per regem per insusstationem spiritus vite.*
- 27 *Actio iniuriarū transit ad heredes facta litis contestatione.*
- 28 *Curator debet dari minori antē litem contestatam, & qualiter.*
- 29 *Aduocatus & procurator dandi sunt inquisito.*
- 30 *Ordo iuris non est servandus in le-nibus.*

FISCVS.

HVCVSQVE visum fuit, qualiter formentur capitula contra inquisitos. auditis uero fisco & inquisito, officium iudicis est telam processus & iudicij in iis, quæ spectant ad eius officium, ordinatim pertractare. † Quam ob rem sciendum est, q̃ formatis capitulis, ut suprà, debet duci reus ad iudicem sedentem pro tribunali ad eum actum solutus uinculis & cathenis: ut dicit text. in const. regni incip. si damna clandestina. & ibi p. gl. & Afflic. in uerbo, soluti tormentis. & eo ibidem existente debent legi, & particulariter declarari eidem inquisito dicta capi-

tula, & super unoquoq; ipsorū debet scribi eius responsio in pede uniuscuiusq; iuxta practicā datā per Afflic. in d. consti. si damna clandestina. in nono no. & docet Marsi. in sua praxi. nu. 11. §. constante. & lectis eidem omnibus capitulis, ac scriptis, ut suprà. & annotatis omnibus eius responsionibus, in fine capitulorum scribi debet actus litis contestationis. † Eius autem forma erit: die quarto Februarij an. 1553. instā te regio procuratore fiscali præsentia capitula fuerunt exhibita & præsentata, lecta & diuulgata de uerbo ad uerbum, d. inquisito constituto coram magnifico Straticoro ciuitatis Salerni pro tribunali sedente ad hunc actum: isq; idem inquisitus solutus uinculis & cathenis. & cum super eis unoquoq; ipsorum interrogaretur, litem cōtestando & animo contestandi, respondit prout in pede eorum & uniuscuiusq; ipsorum continetur. immediatē autem tum debet dari terminus per iudicē eidē inquisito ad faciendum oēs & singulas defensiones, quas habet & habere poterit, & fiscus debet acceptare omnes confessiones, mendacia, & uariationes dicti inquisiti, si & quatenus pro se faciunt, & non aliter nec alio modo: & econtrā reuocare omnes, & quasq; confessiones, & propositiones, ac instantias quomodolibet sibi nociuas, & non aliter nec alio modo. † F i s. † Quid ergo important illa uerba: solutus uinculis & cathenis? an quæso sunt de substantia litis cōtestationis? † I v d. Illa profectō uerba sunt magnæ importantie: quia si reus confiteret ali quid in capitulis cū esset in uinculis & cathenis, posset allegari p. uim & metū tormentorū extortū: ut in d. cōsti. si dāna clādestina. & ibi Affli. itē

ex alio.

ex alio, quia litis contestatio impeditur per metum, & esset ipso iure nulla dato metu. *fm* Gul. de Cu. & Doc. in l. j. C. de lit. conte. & Pet. de Su. in li. ij. in fi. ff. de iudi. *Fr s.* † Sed pone casum, quod reus in iudicio constitutus non uult litem contestare, nonne eo casu cogetur? & certe sic, ut habetur in tex. c. j. & c. tu. ut lit. non contesta. & ibi *Glos.* & *Cy.* in l. j. C. de cont. lit. in vij. q. & ibi *Bald.* in v. q. & *Alex.* in l. si finita. §. *Julianus.* col. x. ff. de dam. infe. & habetur per *Afflic.* in consti. speciale. & posset cogi per impositionem pœnarum, pecuniarũ, & etiam per torturam, ut habetur per *Bal.* in l. ac cufationem. C. qui accu. nō possunt. & tu dixisti infra in tertia parte tertiæ partis, ut ibi, & tamen litis contestatio facta isto modo ualet & tenet, ergo quomodo procedūt, quæ dicta sunt supra? *Id v. ex.* † Non nego, quin etiam litis contest. possit fieri per reum uiribus prætoris compulsus in casu, quo noluerit sponte litem contestari, attamen posito casu, quod aliquid confiteretur, esset necessaria ratificatio. quia uideretur facta confessio per metum, & comminationem pœnarum, & torturæ. & ideo benè ad cautelam fuit prouisum, ut apponatur illa uerba, de quibus supra dictum fuit. *Fr s.*

6 Vtrum in casu, quo proceditur ad querelam, requiratur de necessitate. ut fiat contestatio litis per reum in præsentia accusatoris, sicut requiritur in ciuilibus? *Id v. ex.* Dicās, quod non, quia in criminalibus absente accusatore iudex ex officio procedere potest et interrogare, ut l. ij. C. de aboli. & l. quanuis. C. de adulter. tradit *Bart.* in l. is, qui reus. ff. de pub. iud. & *Bald.* in l. j. C. qui accu. non po. uerfi. sed hic nō occurrunt.

et idem tenet *Bald.* in l. j. C. de litis contest. & firmat *Maria. Soc.* in cap. olim. inter. de lit. contest. nu. 65. in fin. et uide *Ang.* de Aret. in lib. malefi. in uerbo, hæc est quædā inquisitio. viij. colu. *Fr s.* † Vtrum reus inquisitus possit respondere in capitulis hoc modo, nego me esse culpabilem? *Id v. d.* *Bar.* in l. j. §. acufationem. ff. ad Turpi. dicit, q non debet admitti talis responsio. quia reus debet respondere super facto, utrum fecerit, an non fecerit, id super quo accusatur, non autem, utrum illud sit culpabile, an non culpabile. quia hoc spectat ad iudicem, ut in d. §. acufationē. facit, q no. in c. fi. de purga. cano. & sequitur *Bal.* in l. unica. C. de lit. cōte. in viij. q. & firmat idē *Maria.* in d. c. olim inter. nu. 67. in fi. & dicit esse perpetuo notandum.

8 *Fr s.* † Vtrū semper requiratur, ut contestatio litis fiat iudice sedente pro tribunali: et aliter facta an ualet. *Id v.* Dicās, q ad ualiditatem litis contestationis requiritur, ut fiat iudice sedente pro tribunali, ut est tex. in d. c. olim inter. & per tex. in l. j. C. de lit. cont. & l. rem nō nouam. §. patroni. C. de iudi. et firmat idem *Maria.* ubi supra. nu. 75. et aliter facta non ualet. et ideo esse cautus, ut semper apponi facias dicta uerba.

9 *Fr s.* † Quod si reus responderit in aliquo capitulo, q mētitur, qui hoc uoluerit dicere, an dicatur litem cōtestari? *Id v. d.* Dicās, q sic, *fm* *Bal.* et *Doc.* in l. turpia. ff. de lega. j. et est notandum, q plurimos uidi reos ita respondere. et est sciendum, quod plures effectus parit litis contestatio. † Et primus est, quia si moritur reus post litem contestatam, facit heredē teneri, qui alias regulariter non tenetur. secundum *Bar.* in l. senatus. ff. de offi. præsidis. et no. per *Doct.*

Docto. in l. j. C. ne ex delict. defun-
cto. & Bar. in l. quid ergo. §. pœna. ff.
de infami. & Alex. in l. absentem. ff.
de pœn. & ibi habes, in quibus casu-
11 bus hoc procedat. † Secundo opera-
tur, quia lite contestata currit instā-
tia. secundum Bald. in l. properan-
dum. in v. col. C. de iudi. & ante litē
12 contestatam non currit. † Et an la-
psa instantia ulterius audiatur accu-
sator uel fiscus, uel restituatur in in-
tegrum, uide Gramma. in uero 31.
per totum, ubi pulchre. & uide Ca-
py. in decisio. ccvj. incip. in causa.
13 & cætera. † Tertio operatur, quia
facta litis contestatione, & elapso
biennio expirat fideiussio de iudi-
cio sisti cum clausula, toties quo-
ties, secundum Afflict. in constitu-
14 tione. saepe contigit. la. ij. in ij. no. † Quar-
to operatur, quia sine contestatione
litis non potest procedi ad torturā:
ut dixi in tertia parte tertiæ partis,
nume. 49. & intelligas regulariter.
15 ¶ **E**is c. † Quod si agitur de periuri-
o cōtra aliquem, & a die litis con-
testatæ elapsum est bienniū, et sic in-
stantia est perēpta quo ad periuriū,
cū sit causa cri. an possit nō obstāte
peremptione instantiæ provideri, et
pronuntiarī super debito, & uidetur
dicendum, q̄ non. quia stante lapsu
biennij a die litis contestatæ super
causa criminali, perempta instantia
ipsius causæ criminalis et p̄ncipalis,
intelligetur, peremptum omne ius
proueniens ex ea. quia causa p̄nci-
palis debet attendi. l. si quis nec cau-
sam. ff. si cer. petā. & sic ciuilitas, seu
iudicium ciuile non est amplius in
consideratione, alias sententia esset
nulla, ut per Docto. in l. propeādū.
16 de iudi. † Et pro cōfirmatione opi-
nionis p̄dictæ addicitur, q̄ si in li-
bello plures conueiuntur, unicum
est iudicium, et unica instantia, &

indiuia par formiter sententia. l.
in hoc iudicio. ff. famil. herciscun-
ita si in libello sunt plures actio-
nes, instātia unica, & indiuia de-
bet esse, & sic stante unitate causæ,
non potest dici in parte perempta,
17 et in parte non. † Tertio confirma-
tur, quia accessorium sequitur natu-
rā sui principalis. c. accessorium de
reg. iur. in vj. l. non dubium. C. de le-
gi. l. as. in l. j. §. si quis ita. ff. de uerb.
obli. sed causa ciuilis est accessoria
ad criminalem periurij, quæ est prin-
cipalis, et principaliter intentata, er-
go ea sublata, & sic perempta instā-
tia illius principalis, sublatū est ac-
cessorium. & quod causa criminalis
sit principalis, patet ex ordine libel-
li, quia p̄ponitur, quia ordo scri-
pturæ est attendendus. secundum
Bald. in l. aduersus. C. de usur. & in l.
j. C. de sublti. hinc est, q̄ dixit Bar.
in j. cōsi. col. fi. q̄ si reperiuntur duo
instrumenta scripta in eadem charta
p̄sumitur prius factum, & scriptū
illud quod p̄cedit ex ordine scri-
pturæ. & habetur per Bald. in l. si
18 duas. ff. de excusa. tut. † Præterea si
instantia non esset perempta etiam
quod ad ciuilitatem, sequeretur ab-
surdum: quod nec instantia quod ad
criminalitatem esset perempta, cum
sit indiuia, ut dictum fuit. & sic
principale reciperet confirmationē
ab accessorio, quod esset contra l.
quod per manus. ff. de iure codi. &
contra omnia iura cantantia, q̄ ela-
pso biennio instantia causæ crimina-
19 lis est perempta. ¶ **I** v d. † Sed p̄m-
issis non obstantibus contrariam
sententiam de iure probabiliorē
esse existimo, & sic, ut licet possit di-
ci perempta instantia quod ad caput
criminalitatis, non tamen quod ad ca-
put ciuilitatis ex infra dicendis. &
primo, quia licet de iure cōi. non po-
terat

terat agi criminaliter, & ciuilitur in uno eodeniq; libello & tempore l. j. C. quando ciuilis actio prau. crita me hodie propter clausulas consuetas apponi in instrumento, uel propter pactum habitum inter partes, pot agi simul, & semel ciuilitur & criminaliter. fm Afflic. in const. si ciuilitur. dum dicit ibi, sumpra est ista
 20 practica. † Et semper, qn agitur de periurio, agitur criminaliter, & ciuilitur, & in primo tractatur de pena periurij, in secundo de solutione. unde sequitur, ut si in libello contineantur plura, & diuersa, tot censeantur esse libelli, quot sunt capita in eo contenta, & tot dicantur esse instantie, & non unica, secundum Bald. in l. edita. C. de ede. uers. xliij. quaro. dum dixit, qd si in libello contineantur pura, et sic fiat cumlatio, an dicatur una instantia, an plures. & distinguat, aut loquitur de unitate collectiua. & est una instantia, sicut unus libellus, aut de unitate specifica, & tunc sunt plures instantie, & ita plures considerantur, & effectus erit, dicit ipse, si plures instantie considerantur, si unum crimen est liquidum, super eo potest pronuntiari, & instantia diuidi potest. sic ergo in casu proposito dicendum est, ut licet prepta sit instantia quod ad unum caput criminalitatis, non dicatur tñ prepta quod ad caput ciuilitatis longe diuersum ab eo, cu capita iam sunt specificata, & cause sint diuersae, & ita uidetur tenere Alexan. in l. scire debemus. de uerbo. obli. † Et ad confirmationem predictorum adducitur doctrina Bar. in l. de unoquoq; ff. de re iud. ubi dixit, qd si plures accusantur in uno libello, una sententia pot ferri contra unum, salvo processu contra alios, & sic instantia diuidi potest, quae erat unica. quanto

igitur fortius dicendum est in casu nostro, in quo consideratur duae causae, & duae instantie, et una stat de per se ab alia, & sic una sublata non intelligitur alia sublata uel perempta. † Præterea quando sunt duae causae æquæ principales simul iunctae, una non debet dependere ab alia, & sic in eis non consideratur principale et accessorium, neque quod principaliter actum est, ut eleganter dixit Hipp. de Mar. in rub. de fideius. nu. 63. sed in materia nostra causae sunt coaequales, & separatae. ergo una non dependet ab alia. ut probat per doctrinam Bar. in d. l. j. C. qn ciuili. actio. dum dixit, qd una sublata, alia non tollitur. ergo sequitur, qd una non est accessoria ad aliam, sed sunt æquæ principales. & tenendo istam partem. breuiter respondetur ad allegata. in contrarium, & quo ad primum, in quantum dicitur, qd debet attendi illud, quod principaliter agit, respondet, qd illud procedit, qn causae non essent aequalis potestatis, ut dictum fuit, nec obstat illud, quod dicitur secundum per textum in l. in hoc iudicio. ff. fa. test. quia ille tex. procedit, quando plures sunt conuerti, & oēs comparati, ut sic contra oēs possit determinari, uel in fauorem omnium, & tunc instantia unica diuidi non potest, nec sententia, secus autem, si aliqui essent absentes, diuiditur enim tunc instantia, & sententia. l. non ideo. ff. de iud. sed materia nostra continet duas causas separatas, & principales, & coaequales ac duas instantias non respectu unitatis collectiuae, sed respectu, quia sunt omnia separata in libello specificata, & sic una ab alia separari, & diuidi potest. nec obstat aliud, qd accessorium sequitur naturam sui principalis, nam in casu proposito non datur principale & accessorium,

& accessorium, ut dictū fuit sed bēs causæ sunt æquē principales; & diuersæ, & diuersæ instātiæ; nec habet obstāre aliud, inquantum dicebatur, q̄ attēditur ordo scripturæ, & per ordinem apparet, q̄ principaliter est intentata causa criminalis; & sic illa sit potētior, unde ea subla-
ta, omne sequens tolli debeat. nam responsum fuit, q̄ illud procedit, q̄ non daretur æqualitas causarum, sicut in casu nostro, quia tunc nō pro-
cedit, quod illud dī, q̄ debet atten-
di, quod principaliter agitur, & sic li-
mitatio erit ad dictam l. si quis nec
causam. ff. si cer. pe. ut per Hippo. in
d. n. 63. præterea ordo scripturæ nō
est attendendus, q̄n constat de inen-
te disponētis. l. nec enim. ff. de solu.
Bar. in l. cum prætor. §. fidei. ff. de le-
ga. iij. sed iam constat, q̄ istæ causæ
sunt separatæ & coequales; & sic in-
stantiæ. per doctrinam Bald. in d. l.
edita. & per Alexan. in d. l. scire de-
bemus. ¶ Quinto operatur litis cō-
testatio, quia per eam præcluditur
uia proponendi exceptiones dilato-
rias aduersus accusationem & inqui-
sitionem. secundum Marfi. in l. j. nu-
24 me. 15. ff. de quæst. ¶ Sexto opera-
tur, ut si unus, ad quem spectat de
iure ius accusandi, postquam accu-
savit & litem contestatus fuit, desi-
stat, alius ad accusandum nō admit-
tatur, ut probat text. iuxta Glo. in l.
sepulchri uiolati actio. ff. d. sepulch-
25 uiola. ¶ Et nota, quod etiam de iu-
re regū in criminalibus durat instā-
tia per biennium, ut habetur in ritu
magnæ curiæ uicariæ incip. item ser-
26 uat ipsa curia, ut instantiam. ¶ Et
secundum eundem ritum instantia
etiam in criminalibus potēt prorogari
per regē, ut ibi habetur. ¶ Se-
27 primō operatur, quia facta litis con-
testatione actio iniuriarum transi-

ad hæredes, ut habetur in l. iniuria-
rū. ff. de iniur. l. si nomen. ff. de hæ-
redi. uel actio. uendi. & firmat Ia-
cob. de Bello uis. in praxi. crimina. in
titul. de iniur. in uerbo, quod di-
ctus rei malitiosus. in xij. col. uet. sic.
28 sed nunquid ista actio. ¶ Et est ad-
uertēdum, ne erretur, quod si inqui-
situs erit minor, die uno uel duo-
bus ante examen debet ei dari cura-
tor ad litem, ut latē dicam in tertia
parte tertiæ partis; & ideo dixi dan-
dum esse curatōrē uno die ante uel
duobus, quā examinetur, ut den-
tur ei capitula, quod benē informa-
tus de iuribus minoris possit rectē
ei authorari, aliās si eodem instanti,
quo daretur, præstaret suam autho-
ritatē, actus esset nullus, ut latē dis-
seruit Mar. in praxi. crimi. in §. nunc
uidendum. nu. 31. quia esset præsta-
re authoritatem absque causæ co-
29 gnitione. ¶ Est etiam aduertēdum,
quod facta litis contestatione de-
bent inquisiti interrogari, num ha-
beāt aduocatū, & procuratorem,
& si dixerint non habere, debet eis
provideri expensis curiæ, si sunt
pauperes & miserabiles personæ, ut
habetur in constitu. lege præsentī.
30 ¶ Et est aduertēdum: quod hæ so-
lemnitates requiruntur in delictis
grauibus, non autē in leuibus, quia
in illis nō requiritur ordo iuris, nec
requiritur ut formetur processus,
sed sufficit, si fiat mandatum, q̄ solu-
uat pœnam: puta, si iudex inuenit
ludentes talis, uel portantes arma:
ut dicit Ange. de Ater. in lib. malef. in
uerbo, hæc est quædam inquisi-
tio. viij. col. & pro cōfirmatione eo-
rum, quæ dixit Ange. facit doctrina
Bar. in l. diuus. ij. col. ff. de custodia
reo. & in l. adiles. per illū text. ff. de
uia pu. & Bal. l. si irruptio. ff. si. re-
gū. Fely. c. ueniēs, ult. col. de testi.
ubi

ubi tenent, q̄ in leuibus (ut si iudex uidit ludentes, uel portantes arma, & similia) potest iudex statim punire, & ei creditur. sed in contrariū in indiuiduo tenet Afflic. in consti. in tentionis, in ix. q. Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo notoriū. effudit multa uerba, uidetur tñ sentire q̄ sufficiat, sola uisio iudicis, ego autē cōsulo, quicquid sit, ut scribatur in actis q̄ talis fuit annotatus ad pēnā, ex quo tali die per iudicem fuit reperimentum cum armis, uel ludens chartis: & habetur eius confessio uel depositio saltem unius testis depositionis loco: licet in puncto iuris, ēt si hoc non fieret posset ex prdictis sustineri id, quod iudex facit.

¶ Et facta litis contestatione detur terminis ad probandū. Rub.

SUMMARYM.

- 1 Terminus ad faciendas defensiones dā-
tus est reo, fallit in capto in flagranti
crimine, nu. 2. fallit crimine læsæ mai-
estatis, ubi non datur in consulo rege. nu-
mero 3.
- 4 Terminus debet dari secundum distan-
tiam locorum.
- 5 Terminum longiorem petens, si postea
non nititur, puniatur.
- 6 Nominans testes extrā regnum, & ul-
trā mare, debet facere depositum.
- 7 Audientia testiu in criminalibus an
committatur, quando testes sunt extrā
regnum, uel extrā iurisdictionem.
- 8 Termine defensionis an possit reus renū-
tiare.
- 9 Terminus unicus datur in regno ad fa-
ciendas defensiones.
- 10 Reus inquisitus debet reduci ad carce-
res inferiores, & dari licentia ei debet

ut possit cum aduocato & procuratori-
bus colloqui.

11 Terminus non datur fisco ad examina-
ri faciendum.

12 Terminus ad defendendum, & ad re-
pulsam, an unicus possit dari.

I V D E X.

- 1 FACTA igitur litis contesta-
tione, ut dixi de necessitate debet iu-
dex dare terminum reo ad se defen-
dendum, etiam si non petatur, licet
in ciuilibus sit contrarium, ut habet
in l. j. ff. de fur. & l. desertorem. §. si
ad diē. ff. de remi. uoluit Bar. & Imo.
in l. custodias. §. j. ff. de pub. iud. ple-
nē per Afflic. in consti. pacis cultum
in v. not. in pri. q. nu. 54. in fin. & fir-
mat Ange. de Arc. in lib. male. i uer-
bo. qui iudex statuit ter. ad eo. de-
fensio. & Par. de Put. in lib. syndi. in
uerbo. condemnatio. uerbi. an pote-
stas. num. 13. & docet etiam Marf. in
praxi. cri. in. §. nunc uidendū in pri.
- 2 Quod quidē non procedit in capto
in flagrati crimine per officiales ad
hoc deputatos, & i notorio actus in
stantis, quia tunc non dat terminus.
Imo Bal. in l. ut uim. ff. de iust. & iur.
& dixi in uerbo. item pluries captus
fuit in flagran. cri. & in uerbo. item,
- 3 q̄ est no. delinque. ¶ Item fallit i cri-
mine læsæ maiestatis, ubi non datur
terminus ad faciendas defensiones
per iudicem absq; consultatione re-
gia, ut dixi supra in uerbo. item q̄
com. cri. læsæ maiest. ¶ Et est notan-
dum, q̄ si nominant testes, qui sunt
in partibus distantibus, debet dari
dilatio secundum distantiam locoru
& eo casu debet iudex dare iuramē-
tum ipsi petenti, q̄ non petat ani-
mo differēdi iudicium, sed ex neces-
sitate suæ defensionis, ut no. Afflic.
in consti. causas. alias. in ij. nota.

Bt si

5 ¶ Et si petierit dilationē, & non usus fuerit, punitur pecunialiter secundū regiam pragmat. quæ habet locū etiā in criminalib. licet loquatur in ciuilib. *fm Afflic. ubi suprà.* ¶ Et si fortasse allegentur testes qui sunt ex regnū, debent nominari isti testes & iurari iussu super, nihil dolose aut di ci aut agi debet. & debet fieri depositum, ut habetur per regiam pragmat. regis Ferdi. incip. si quis petierit dilationem ultramarinā. & habet p Afflic. ubi suprà. ¶ *¶ I. x.* ¶ Quod si testes examinandi defensionē suut ex regnum, uel extrā iurisdictionē uolentis eos examinare, aut cōmittatur ipsorum audientia. ¶ *¶ I. v.* Regulariter dicendū est, q in criminalib. non cōmittitur audientia testium, nisi se num & ualeudinariorū, ut dicat ritus magnæ curiæ uicariæ. incip. itē seruat ipsa curia alicui. & in alio ritu incip. itē seruat ipsa curia. q quāuis & in consti. in pecuniariis. nō in casu proposito bene cōmittitur secundū Affli. i. consti. inquisitiones. & in cōsti. iustitiarior. & in cōsti. in pecunia rijs. & per Grāma. in conf. xj. nume. 2. 16. cum seq. ¶ *¶ I. s.* ¶ An termino defensionis possit reus renūciat. ¶ *¶ I. v.* Reperio Ange. in li. male. iu. uerbo. qui iudex statu. ter. dicentē, se semper practicasse dictū Bal. in l. raptor. C. de epis. & cleri. q si inquisitus dicat se ex certa scientia, & sciens, non habere defensiones, imō carere defensionibus, sponte ob id renuntiat termino ad se defendendū, & q tunc talis renūtiatio ualeat, aliās nō. ibi uide in contingentia facti eum. & plenissimē de hac quæstione uideas per Marf. iu. praxi. cri. §. examināda. per torū. ad quem me remitto & aduerte, q ibi dicit Ang. procedere id, quod ipse dicit, si constat, nullā competere defensionē, secus, si con-

stat ei cōpetere. item si pœnitet re de tali renuntiatione, potest se defendere ut ibi per eum. ¶ Et est notā dum, q secundū practicam sacri regii consilij Neapoli. in criminalib. non datur noua dilatio ad faciendas defensiones reo inquisito, sed benē admittitur reus abique alia ulterio ri dilatione ad ulterius probandum & se defendendum, etiam post publicationem, & q ita seruat magna curia uicariæ, ut dicit Capi. in deci. 10 lxxxj. ¶ Et est aduertendum, q dato termino ad probandum, debet duci reus in carceres inferiores, & dari licentia, ut possit loqui cū procuratoribus & aduocato, & ordinare suas defensiones, aliās grauaretur ut docet Marf. in. praxi. cri. i. §. post quam. nn. 5. in fi. ¶ Item est aduertē dum, q si reus dixerit, q sententiē ex eisdem actis, in casibus, in quibus potest renuntiare defensionibus, si scus nō potest petere terminum ad examinari faciendum, & si petierit, nō debet dari, ut dicat ritus magnæ curiæ uicariæ, incip. item seruat ipsa curia rato. ¶ Item est aduertendū q nō potest per curiam dari unicus terminus ad probandum, & reprobandum testes, & sic ad repulsam. secundum Card. post Gl. in cle. s. xpe. §. & quia xj. q. de uerbo. significa. & hoc, nisi de uoluntate inquisiti renū tiantis futuræ repulsæ, ut dicant infra in uerbo. concedatur repulsæ. & est ratio, quia sunt diuersi termini, sed licet hoc sit, uerumtamen benē potest iudex concedere repulsam, quæ incipiat currere finito primo termino, quia licet officium iudicis conquiescat pendente dilatione, tamen ea pendente potest dari alia, quæ incipiat prima finita. *fm Bart. in l. quandiu la. iij. ff. de acqui. hære. & ibi Bald.*

¶ Detur copia capitulorum in inquisitis. Rub.

S V M M A R I V M

- 1 Copia capitulorum debet dari inquisito, & debet dari gratis, ibidem.
- 2 Capitula quæ eliciuntur ex repertis, debent esse conformia cum ipsi repertis.
- 3 Capitula debent esse clara, et non obscura.
- 4 Copia capitulorum non datur in crimine laesa maiestate, absque consultatione regie.
- 5 Copia repertorum datur habitis testibus pro repetitis.
- 6 Inquiri non potest de omni delicto.
- 7 Delicta indultata, præscripta, uel sententiata, non debent capitulari, nisi ad aggrauandum.
- 8 Exceptio, quod non potest ex officio procedi, est admittenda, alia appellabitur & debet opponi ante litem contestatam. n. 9.
- 9 Stylus quomodo probetur.
- 10 Additio in capitulis quando possit fieri.
- 11 Socii & complices nominati in capitulis absque nominibus, & cognominibus, debent declarari.
- 12 Terminus non currit, donec disceptabitur super exceptionibus oppositis.

I N D E X.

1 PERFECTA ¶ iam litis contestatione, & concessio termino ad probandum, debet dari inquisito copia capitulorum, ad hoc, ut ualeat & possit se defendere. Sunt autem capitula illa, quæ eliciuntur ex omnibus repertis indicij & probationibus existentibus contra inquisitum, quorum formam supra demonstrasti tu Fisco, & in regno est generalis practica, quæ passim ubique seruatur, & non datur inquisito copia ipsorum repertorum: maxime reluctantem Fisco, licet plura sint prodita iura in

hoc tam communia, quam municipalia (si municipalia dici possunt contra capitula, & prag. regni) de quibus mentionem facit Pet. de Mo. for. in cap. subiungendo. & Affli. in cons. ij. qui. & in cons. si dāna clandestina, quæ referre potius laboriosum uidetur, quam expendi, licet repetitis testibus parte citata, & sic legitimatedo processu, uel habitis testibus pro repetitis debeat dari, ut habetur per Capi. in decisio. sac. re. cōsil. Neap. lxxiii. inci. causa Francisci de Serino. & ideo inoleuit practica quod quando inquisitus desiderat copiam repertorum, ad hoc, ut melius & ualidius possit formare & patrare suas defensiones, solet instare pro dicta copia, & dicere, quod habet testes curiæ pro citatis, iuratis, & legitime repetitis, eo etenim casu ut dixi, conceditur dicta copia, cum congrua ratio assignari nequit, cur denegari debeat non habitis testibus pro repetitis, indifferenter conceditur & datur copia capitulorum, in quibus continetur omnia reperta. & de hoc uide Par. de Put. in lib. syndic. in uerbo. inquisito. uersic. & aduerte. ubi dicit non dari copiam repertorum, sed capitulorum. & an debeat dari etiam non petente reo, Mar. in praxi. cri. §. nunc uidendum. dicit, quod sic: maxime, si reus est rusticus. nu. 3. & sequen. & debet dari sumptibus querulantis uel inquirentis ad exemplum libelli in ciuili. Angel. in uerbo. qui. in. ut supra pro tri. sed. ¶ Et quia poterit esse, quod aliqui iudices in capitulis non ponant omnia reperta, ut fieri debet, & ut tenent iudices, inoleuit practica generalis in regno, quod prestant inquisiti, quod si, & quatenus capitula non corresponderint aut defectiua quomodo fuerint, & de eis nulla habeatur ratio,

ratio, nec consideratio aliqua, nec ei
deta, nec inquisito possunt obesse,
& est utilis & necessaria practica,
copia enim capitulorum debet es-
se conformis cum exemplato. ut l.
si quis ex argentarijs. §. pertinere. &
ibi Bart. ff. de eden. & uoluit Ange.
de Are. in lib. male. in uer. qui iudex
3 ut supra pro tri. se. in prin. † Et simi-
liter quia multoties solent formari
capitula obscura, non continentia
eas qualitates, quæ in eis requirun-
tur, uel aliter (quo casu commodè
non possunt patrari defensiones) ino-
leuit similiter practica, ut instetur
& petatur, quod declarentur dicta
capitula aliàs protestari, cōtra quos
decer. de omnibus sibi licitis prote-
stari. & quod interim terminus non
currat. & debent de iure declarari,
quia in criminalibus debet factum
clare proponi, secundum Bald. in
addi. Specu. in titu. de actio. & peti.
uerficu. licet. item, quia actor tene-
tur declarare libellum incertum. se-
cundum Docto in linter stipulan-
tem. §. j. ff. de uerbo. obliga. & Bart.
in l. si quis intentione. uer. querit gl.
4 ff. de iudi. † Et licet supra dixerim
indifferenter dari copiam capitulo-
rum, tamen non procedit in crimi-
ne læsæ maiestatis, quia non datur
absque consultatione regia, ut dixi
suprà in uerbo, item commisit cri-
men læsæ maiestatis, & idem i est no-
torio, ut dixi supra in uerbo. item,
quod est notorius delinquēs.

5 † Item est aduertendum, quod mul-
toties solent haberi testes pro cita-
tis, iuratis, & legitimè repetitis. ut
habetur copia repertorum, prater
testes absentes & mortuos. an uero
possit fiscus instare, ut non de cū di-
cta reservatione, nisi omnes habeant
tur pro repetitis & iuratis, & in hoc
dicas, quod sic, & ita uidi seruatum,

& seruari in magna curia uicaria, li-
cet Salerni & in sancto Seuerino cō-
trarium seruetur, quia datur copia
repertorum etiam cum dilata refer-
uatione, & qualitate, & in regia pro-
uinciali audientia indistincte datur
dicta copia repertorum, etiam non
habitis testibus pro iuratis & repe-
titis, sed uidetur posse dici, qd dicta
reseruatō debeat admitti, & quod
debeat dari tunc copia repertorum,
quoniam cessat tunc ratio, quare de-
negatur copia repertorum, quæ est,
ut per inquisitū non fiat fraus, ut te-
stes antequam repetantur, discedāt
de ciuitate, & sic, ut repeti minime
possint. habitis ergo p repetitis ces-
sat illa ratio. & licet absentes & mor-
tui minimè p repetitis habentur p-
pter illā reservationem, illud tamen
non debet obstare, quin debeat dari
copia repertorum admissa illa refer-
uatione, maximè quod ad mortuos,
qui repeti minimè possunt, nec i eis
uiget timor subornationis postquā
mortui sunt, & sic cessat ratio probi-
bitionis ex generali practica de non
dandis repertis. & similiter dicerem
de absentibus, intelligendo de illis,
qui longa absentia abfuerunt sunt, ex
quibus nō posset retardari expeditio
causæ propter eorum nō repeti-
tionē, ut dicam in uerbo. repetantur
6 testes licet sit maius dubiū. † Insuper
aduertant reorum aduocati ut dili-
genter percontentur & inspiciant
capitula formata contrā suos clien-
tes inquisitos, & si uiderint forte ca-
pitulari aliqua delicta, in quibus ex
officio non potest formari inquisi-
tio, excipiant & oponāt de hoc, & pe-
tant ante oīa, prouideri super dicta ex-
ceptiōe, qd de oī delicto nō potest
inquiri, & tenei iudex sup hoc iter-
loqui, ut docet Ange. de Are. i li. ma.
in uerbo, hæc est quædam inquisi-
tio. viij.

¶ Videtur et hoc in quibusdam libris. Char. d. Interrog. Reij lib. 3. cap. 7. n. 6.
¶ Item in quibusdam libris. Char. d. Interrog. Reij lib. 3. cap. 7. n. 6.
¶ Item in quibusdam libris. Char. d. Interrog. Reij lib. 3. cap. 7. n. 6.
¶ Item in quibusdam libris. Char. d. Interrog. Reij lib. 3. cap. 7. n. 6.

- 7 tio. 8. col. in fin. † Item si capitulatur delicta indultata, cōposita, transacta, uel sententiatā, opponatur exceptio indultus, compositionis, transactionis, & rei iudicatā; & etiam pręscriptionis: & alia, ut supra disserui in uerbo, audiantur exceptiones proponendę per eos: quia hę exceptiones, quę competunt aduersus accusationem, competunt etiam aduersus inquisitionē. secundū Bart. in l. ij. §. si publico. ff. de adul. & oppositis dictis exceptionibus debet prouideri super eis antē omnia.
- 8 † Et quatenus supra dixi, posse excipi & opponi, quod non potest ex officio procedi & inquiri, est aded uerum istud, ut si iudex non obstante exceptione ad ulteriora procedat, possit appellari: si modo causa, propter quam allegatur, non posse ex officio procedi, esset iusta, & impediret processum. secundū Bald. in l. ij. C. de epi. audien. quem refert & sequitur Ange. Arc. in lib. malefi. in uerbo; hęc est quędam inquisitio.
- 9 in ulti. col. † Et aduertendum est, qđ dicta exceptio est dilatoria, & debet opponi antē litem contestatam, & antequam nomen rei sit receptum inter reos. ut l. si maritus. la. ij. §. pręscriptiones. ff. de adulter. & dixi supra in d. uerbo, audiantur exceptiones. circa finem. † Illud etiam pręmittendum minimē putauī. cum multoties per reos solet allegari aliquis stylus, ut circa dationem copiarū repertorum, uel alia, quod in eo casu debet iudex leuata uoce ex suo mero officio pro sua informatione interrogare procuratores, & alios circumstantes, & litigantes cum iuramento: & in actis eorum relationem & depositionem scribi faciat: ut notabiliter dicit Bart. & Florian. in l. ij. §. fin. ff. de testi. & in specie reportauit Ang. de Arcet. in lib. malefi. in uerbo, nec nō ad quęrelam. in col. xiiij.
- 11 circa fin. † Item est aduertendum, quia ut plurimum solent iudices maleficiorum post datam copiam capitulorum addere aliquam qualitatem in capitulis. nam hęc additio non potest fieri, nisi citato reo, & antē litem contestatam, quando est talis qualitas, quę alterat delictum capitulatum per prius: & facit plus ipsum puniri: uel facit eum reduci in aliam speciem delicti: secūs, si qualitas adiecta non alterat, nec transformat. quia potest fieri usq; ad sententiam exclusiue, citato tamen reo. ut benē congerit Ange. de Arc. in lib. malefi. in uerbo, qui di. iu. addi. & de tra. potest etiam quādoq; addere, etiam in priori casu: dummodō cōtestetur lis super dicta additione.
- 12 † Item est ulterius aduertendum, quod multoties in capitulis solent nominari alij socij participes, mandantes, uel mandatarij, uel alij complices. (dicendo uerbi gratia, quod dictus inquisitus associatus cū alijs, uel ad mandatum alterius, & similibus modis commisit delictum) quo casu potest inquisitus petere, ut nominentur in specie illi complices, socij, mādantes, uel mandatarij: quia commode non potest suas patrare defensiones: & debent declarari & nominari per curiam: ut consuluit Marfi. in consi. xlix. & l. quod est ual de notandum. † Item est sciendum, quod oppositis prędictis exceptionibus, seu altera ipsarū, donec super eis non fuerit debite prouisum: non currit nec currere incipit terminus datus ad faciendas defensiones, secundū Bald. in l. quādiu. la. ultima. ff. de acquiren. hæreditat.

¶ Et demum repetantur testes curiæ. Rub.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes repeti debent parte citata, ut faciant indicium; & debent repeti coram iudice, & non coram actuaria, nume. 2. nec potest alteri demandari, nume. 3. & qualiter debeat repeti, numero. 4. & an, & quando possint addere vel detrahere ex eorum depositionibus, nume. 5. & an testes probent, si sint mortui ante repetitionem, nume. 6. & an probent testes, si dicant in repetitione, se non recordari, nume. 7. & an debeant testes repeti, eis non lecta depositione, nume. 9. & 13.
- 2 Testes debent reddere causam scientia etiam non interrogati.
- 10 Testium repetitio non impedit expeditionem causæ.
- 11 Testes possunt repeti post publicationem in causâ, si non deposuerint, an vnus sit morale, an non.
- 12 Testes non possunt repeti post citationem ad dicendum.
- 14 Testes an possint dicere in repetitione, se non ita dixisse, si se subscripserunt in priori examine, & si possunt ita dicere, illi tunc, an actis sit credendum, nume. 15. & 16.
- 17 Testes si in repetitione variant, an probent.

¶ I N D E X.

- D A T O uero iam termino ad
- 1 probandum. ¶ Quia testes exactè ad informationem curiæ non probant, nisi repetantur parte citata ad uidendum iuramenta testium, ideo debet iudices illic citari facere testes, & partem, ad eorum iuramenta uidendum;

licet hoc non procedat in disprobatoribus stratarum, in insignibus latronibus, in crimine læsæ maiestatis, & assassinij: ut dixi in tertia tertiæ partis. nu. 50. cum sequentibus. & ut etiam docet Marfi in praxi. crimi. in §. nunc uidendum. nu. 29. & pulchrè per Ange. de Aret. in libr. malefi. in uerbo, fama publica. iij. col. ¶ Et hæc repetitio debet fieri coram iudice, non coram actuaria: ut in auth. de testi. §. & quoniam, iuncta Glo. in uerbo, obseruationibus, col. vij. authent. apud eloquentissimum. C. de fi. instru. & dixi in tertia tertiæ partis. ¶ Nec alteri potest demandari repetitio prædicta: quia causa meri vel mixti imperij non potest delegari l. j. ff. de offic. eius cui man. est iuri. quod est uerum: nisi ex iusta causa, ut puta, si testes sint alterius territorij, & non subiecti: ut supra dixi in uerbo, & deur terminus ad probandum. uel nisi esset iudex impeditus iusto impedimento absentie uel infirmitatis, uel alia iustissima causa. secundum Ang. in li. malefi. in uerbo, qui iur. statuit ter. num. 23. ut etiam dicit Mar. in d. §. nunc uidendum. nu. 30. ¶ Et talis repetitio debet fieri per iudicem legendo unicuique testi depositionem suam separatim ab alijs testibus & in secreto, ne unius depositio per aliam fabricetur: ut per Danielelem inductum est: ut c. nos. §. ite Daniel. ij. q. vij. & lecta depositione testi, scribatur actus repetitionis hoc ordine: dic. & teorâ. &c. talis testis cum iuramento inquisitus & extractus super dicta informatione, & tota causâ, & quicquid inde scit, dixit: che supra tal causâ: è stato secondo se recorda un'altra uolta examinato, ala quale examine se refere. & lecta eidem dicta sua depositione facta sub die &c. & incipit, &c. & finit, &c. ac ei diuulgata, ut

ta, ut iacet de uerbo ad uerbū, dixit
che quāto in ipsa se cōtēnerē uero
& uerissimo: & quello ratifica acce-
pta & emologa. de uerbo ad uerbū,
sic de loco tempore, & causa scien-
tiz. & c. † Et si testes in suis deposi-
tionibus aliquid addunt uel detra-
hunt primis depositionibus, rele-
uant, uel agrauant inquisitos: ut per
Ca. in decisio. lxj. & c. per tuas. & ibi
Abb. extrā. de test. nam possunt cor-
rigere dicta, & depositiones suas à
primis depositionibus antequā publi-
cationem, & confrontationem nec ha-
bet docere de errore: ut per Abba. in
cap. praterē. extrā. de testib. cogen.
uel anteq̃ testes loquuti fuerint cum
parte producere. secundum Inno. in
c. cum dilecti. extrā. de accusa. & ea-
dem die, qua deposuerunt, possunt
se corrigere, priusquā fuerint loquū-
ti cum parte: secus autē ex interval-
lo: ut in aucten. at qui semel. in Glo.
in uerbo, productione. C. de proba.
† F15. † Quid si testes antequā repe-
tantur, mortui fuerint, an probent?
† I v d. Tex. in l. fin. C. de testi. & ibi
Paul. de Cast. tenet, q̃ probant, saluo
iure legitimo ipsi reo opponēdi con-
trā personas & dicta testiū. & ita fir-
mat Ioan. Mille. in sua praxi, fol. 84.
nume. 17. Sed in criminalibus non
credo procedere istud dictum ad
plenam probationem: uideō cogita.
† F15. † Quid si aliquis testis dicat
in repetitione, se non recordari, an
uitiatur dictum ipsius? † I v d. Ioan.
Mille. in sua praxi, fo. 83. in Glof. nō
recordaretur. dicit, q̃ non: sed susti-
neret. & dicit probati in l. cum prae-
cibus. C. de proba. & per Bare. in l. in
exercendis. C. de fi. instru. in uersis.
quāto quid si testes. Adde, q̃ si re-
dē inspiciatur doctrina Bart. non fa-
cit ad propositum nostrum. quia lo-
quitur, quando testes in instrumen-

to descripti dicunt, se non recordari,
q̃ tunc sustinetur instrumentum,
nec inualidatur. & est ratio in eo ca-
su, quia instrumentum remanet ua-
lidum auctoritate publicae scriptu-
rae: & testes dicentes, se non recor-
dari, non contradicunt instrumen-
to. undē sat erit, si nihil adducatur
contrā ipsum instrumentum: quod
non sit uerum, uel quod sit falsum,
uel aliter. in casu autem nostro te-
stes non probant, nisi repetantur: un-
dē si repetiti dicant se non recorda-
ri, eorum dictum corrui, remanet
depositio non repetita, & facta non
uocata parte: & etiam elisa per illa
uerba: non recordari. & sic uidetur
dictum Io. Mille. non procedere. sed
Bald. in l. j. col. in fi. C. de re iudi. ui-
detur tenere id quod dicit Ioan.
Mille. loquitur tamen in ciuilibus.

† F15. † Vtrum testis cogatur se re-
petere, ei non lecta sua depositione?
† I v d. Hanc quāstionem latē exa-
minauit Boer. in decisio. cvij. in pri-
ma parte. & tandem post multa ui-
detur firmare, quod non: sed quod
debeat eidem legi sua depositio.

† Item debet curare iudex, ut sem-
per intetoget testes de causa scien-
tiz. quia sicut testes etiam non in-
terrogati in criminalibus ad plenam
probationem faciendam debent red-
dere rationem suorum dictorum. se-
cundum Saly. in l. fin. C. de probat.
ita etiam ad faciendum indicium
ad torturam. secundū Marfi. in pra-
xi. crim. §. diligenter. nume. 31.

† Et nota, q̃ in regno extat pragma-
tica, qua cauetur, q̃ expeditio causae
criminalis nullatenus retardetur pre-
textu testiū curiae non repetito-
rum: ut habetur per Gramma. in de-
cisio. xxvij. incip. magnificus. nu. 6.

† Et est notandum, q̃ si testes exa-
minati super uulnere non deposue-

† Quis autē dicitur, sed tū ad quādā leuē presumptionē
ut q̃dā op. lat. Nat. in cons. 375. & xi. et uel. ut pot.

361. v. 22. n. 133.

rint, an sit uulnus mortale, an non, possunt post publicationem in causa repeti. secundum Afflict. in constit. terminum uitæ. uers. sexto quæro.

12 † Est tamen notandum, quod post citationem ad dicendum, & post pronuntiatum in causa, minime, potest fieri repetitio testium: ut habetur per Gramma. in d. decis. xviii. & in decis. xv. per Capi. circa finem incip. in causa magistri Antonij.

13 † Item est aduertendum quod non ualeat repetitio testium, nisi formaliter sit facta: uidelicet lecta eisdem eorum depositione, ut supra dixi, & ea subscripta per proprias manus ipsorum, si scribere sciunt: uel saltem per signum crucis: quatenus nesciunt scribere, & in hoc aduertas, quia multi decipiuntur. quia non lecta depositione dicunt testibus, an referant se ad priora dicta, qui dicunt, quod sic. nam talis repetitio non ualeat: ut uideatur uelle Bal. l. i. ff. C. plus ual. quod agi.

14 † Et an testis, qui se subscripsit in priori examine, possit nunc in repetitione dicere, se non ita dixisse, uide Gramma. in consil. xlvij in causa honorabiliu. & ultra cum uide tex. l. Caius. ff. de pigno. actio. & Saly. in d. l. fin. C. plus ual. quod ag.

15 † Et an dicto casu credatur magis actuario, quam testibus, uide per Gram. ubi supra: & Cap. in decis. lxx. nu. 5. in causa magnifici Carafelli. & quod si testis est notabilis persona, actarius simplex scriba, ibidem per prefatos: ubi fit communis distinctio, quod aut tractatur de puniendo teste accusato de falso, & creditur potius testi: aut tractatur ad sciendum, cui potius debeat credi, & tunc statuitur potius notario. † Ego autem quando casus mihi contingeret, ex quo ex depositione sua resultat quoddam in-

dicium, quod testis ille icit ueritatem, & nunc eam uult occultare, examinarem ultra aliquos testes de uerosimilitudine illius primò dicti, nunc negati: & quod uerosimile est illud dixisse, quia uerosimiliter poterat, & potest scire ueritatem: & illud, quod dixit: & de bona fama notarij: & istis probatis subijcerem illum testem tormentis per ea, quia late dixi in uerbis, item capiat infortnationem. † Quid autem si testes uariant à primo dicto? Bald. in l. fin. C. de re iudi. dicit, quod primum dictum corrumpit ex eo: quia primum dictum est nulum abtq; repetitione, & cum sint in repetitione uarij, nec primo, nec secundo standum est.

¶ Recipiantur defensiones reorum. Rub.

S U M M A R I U M.

- 1 Defensiones qualiter fiant, & quo ordine.
- 2 Inimicitia indicium qualiter tollatur.
- 3 Vulneratus qualiter probetur, quod non sit ex uulnere mortuus. & nu. 4. 5. 6.
- 7 Vulnerans aliquem, quem postea alius exinanuit, an teneatur de officio.
- 8 Defensiones etiam post sententiam recipiende sunt, & ex officio iudicis ad defensionem possunt examinari testes. nume. 9.
- 10 Testes etiam non integri probant induci ad defensionem.
- 11 Defensio necessaria qualiter probetur. & nume. 12. 13.
- 14 Descendendo occidens eum, cui praestiterat cautionem de non offendendo, an puniatur saltem poena cautionis.
- 15 Descendendi causa semper praesumitur repercutere percussus primo.

Moderamen

- 16 Moderamen inculpatæ intellæ, an consideretur in rixa.
- 17 Defensio est permissa nō solum pro se, sed etiam pro patre, & e contrā.
- 18 Pœna mortis ex quibus excusetur.
- 19 Defensionum quot sunt species.
- 20 Homicidium commissum baculo, quomodo excusetur a pœna mortis.
- 21 Statuto dictante, quod possit occidi bannitus, an poterit occidi bannitus, cum quo erat facta pax.
- 22 Defensio an statim debeāt reo dari.
- 23 Statuto dictante, quod impunitè cideatur bannitus, an occidens bannitum indultatum, sed non cancellatum, puniatur.
- 24 Homicidium in rixa commissum, quomodo excusetur.
- 25 Vulnerans qualiter excusetur. nu. 26.
- 27 Pauperi inquisito debent fieri acta, et defensiones gratis.
- 28 Mulieres deponentes in favorem reorum, uiris in favorem fisci, uel querulantibus deponentibus præferuntur.
- 29 Animus occidendi probatur, si aliàs solitus fuit delinquere.
- 30 Testes laici præferuntur clericis, si deponant ad defensionem.
- 31 Negativa coarctata loco & tempore, quomodo & qualiter probetur.
- 32 Interrogatoria dantur per curiam, sed non per inquisitum.
- 33 Accusatus, quod de mense Maij interfecit Titium, si probet, quod erat bannitus, et non probat, quod de mense Maij an absolvendus sit.
- 34 Delictum commissum per eum, quem probatur habere dilucida internalla, in dubio præsumitur commississe, quo tempore habebat dilucida internalla.
- 35 Insultus qualiter excusetur.
- 36 Blasphemia qualiter excusetur.
- 37 Adulterium quomodo defendatur.
- 38 Iudex laicus potest terminum statueretenti remissionem ad ecclesiasticum, intra quem habeat producere ea,

quæ intendit producere coram ecclesiastico, ut videat, si relement.
39 Hom. illum de nocte commissum quomodo excusetur.

I V D E X.

OMNIBVS prædictis executi, & gestis, ꝑ debent recipi defensiones reorum, & sic exceptiones, & examinari testes super eis, aliaque iura admittenda admitti, sintq; causæ reorum aduocati, ut semper studeant indiciorum vires euacuare, tollere, & perimere, & attendere circa substantialia, & non fundare exceptiones & defensiones in phylactæris, & alijs generalibus, quæ etiāsi probata forent, adhuc tamen indicia remanerent illæsa & indiminuta, ut buandoque uidi plures aduocatos errasse, & in fine causæ se repenisse uento plenos, quod quidem non prouenit, nisi ex crassa ignorantiaquare pro instructione iuuenum sciendum est, quod forma fundandi defensiones erit huiuscemodi. Si cōtigerit ꝑcōtra aliquem adduci inimicitiam capitalem pro indicio, debet considerari causa, unde processit, quæ ex multis causis causari potest. aliquando enim ex iniuria uerbalī, aliquando ex iniuria reali, aliquando ex litibus, & propter bona, & alijs ex causis. considerata uerò cā inimicitia debet considerari & uideri, si causa ipsa poterit tolli, uel minorari, quod si non poterit, quia est uera & clara, tunc debet probari reconciliatio, probando actus exteriores. ex quibus præsumitur & inducitur, ut quia diu est, quod post dictam causam inimicitia uisus fuit conuersari cum iniuriante comedendo, bibendo, ridendo, saltando, & alia faciendo, quæ nō inter inimicos, sed ami-

eos fieri ad solent. Item probari debet, quod post dictam iniuriam realem, uel uerbalem ilico tunc, nec postea fuit visus, uel auditus reuocasse expresse ad animum suum, ad iniuriam, sed potius dissimulasse. istis enim iunctim probatis, tollitur dictum indicium, uidelicet, quod non reuocauit ad animum, & quod per magnum temporis interuallum ante delictum secutum fuerit facta reconciliatio: aliis non, ut habetur plenissime per dominum Iacobum de Bellouis. in sua praxi. crimina. in titulo de iniur. in uerbo, quod dictus reus malitiose. in fin. colum. & Marc. Anton. Blanc. in repet. l. fina. ff. de quaestionibus. nume. 161. & post omnes Iacob. Nouell. in sua praxi. seu tracta. de defen. fol. 55. nume. quadragesimo quarto. licet non ita clare, ut per Iacobum de Bellovis. & si inimicitia processit ex lite, non sufficit simpliciter probari recessus a lite, ut ex hoc sublata foret, si processit inimicitia capitalis, aut grauis, sed requiritur ultra recessum a lite, quod probetur reconciliatio, quae etiam non sit de praesenti, & ita post multa firmat Blanc. in dicta repet. .fina. nume. 137. in fine. item debet probari bona, & optima fama inquisiti, quia si ex aduerso non probetur mala fama, tollitur indicium praedictum, ut per Bertran. in conf. sexagesimo primo. & capi. trigesimo septimo, in secunda parte, per doctrinam Cyn. in l. fina. ff. de haeredibus instituend. item poterit probari exculpatio offensi in mortis articulo, quia per eam tollitur dictum indicium, ut per Baldum in l. j. ultima colum. in vers. pone, testator. nume. vigesimo tertio. C. communia de lega. & Alexand. in l. si quis in graui. §. si quis moriens.

ff. ad Sylle. & in conf. trigesimo. ultima colum. in septimo volumine, & Mars. in sua praxi. in §. diligenter. nume. ducentesimo. Item poterit probari grauior inimicitia, quam habebat cum alio, probando etiam minas prolatas ab eo, & malam consuetudinem illius in demandando minas executioni, uel fugam illius, & alia indicia, ut magis resulet suspitio contra illum, quam contra hunc: ex istis enim tollitur, vel saltem eliditur dictum indicium, uide Afflict. in constitutio. terminum vitae. quarta colum. uers. quarto fallit. † Et si aliquis inquiratur de homicidio, poterit probari, quod mortuus non fuit ex vulnere, probando quod surrexit, & ambulauit, secundum Bartolum, in l. fina. ff. de sicar. per gloss. leg. pri. C. de emen. seruo. & per textum, cap. secundo de clerici. percussio. & est recurrendum ad indicium medicorum, ut in l. si semel. C. de re milit. libr. duodecimo. & in l. prima. ff. de uent. in spicien. & per Angelum de Are. in libr. malefic. in uerbo, & ex interuallo dictus Titius ex dictis vulner. mor. fuit. in principi. uers. quare si ex interuallo. Czpol. conf. quadragesimo, incip. licet. in quinta colum. & Angel. in l. quod si nolit. §. si mancipium. ff. de adil. edict. & Petr. de ancharano, in conf. cclxxxij. incip. iure stricto. & Bald. in l. prima, quarta colum. C. de adil. actio. pro quo videndus est Abb. in dicto capitulo secundo, de cler. percussio. & Mars. in praxi. crimina. §. & quia. nume. decimosexto, cum sequentibus. Item poterit probari, quod noluit adhibere medicum. quia uidetur mortuus esse sua culpa, secundum Baldum, in l. si ab hostibus. §. si vir. per gloss. ibi. ff. soluto matrimonio, quod dictum ibi summe

summe not. Paul. de castro, & Alexander, & Bald. in l. qui occidit. §. finali. ff. ad legem Aquiliam. & in capitulo primo, quibus mod. feud. amitti. & volunt Doctor. in capitulo secundo, de electrico percusso. pro qua parte facit etiam secundum eum textum; in l. huic scripturæ. in §. primo. & in l. item Mela. §. Celsus. ff. ad legem Aquiliam. Item poterit probari quod adhibuit medicum imperitum, & inordinatè vixit, comedendo res nocivas, & quod noluit parere medicis, secundum dominum Felynum, in capitulo præbytesum. extra de homicidijs, vel si concubuit cum vxore, vel alia femina. Item poterit probari, quod se medicari fecit in cantationibus, quo casu vulnerans non tenetur de morte, si vulneratus moriatur. secundum Sozinum in cons. centesimo septuagesimo octauo. incip. prima aspectu. vltima colum. pro quo facit text. l. pri. §. sed & obstetrices. ff. de varijs, & extraordinarijs. cognij. & refert, & sequitur Mars. in praxi. crimina. in §. & quia. nume. decimo octauo, & decimo nono. & sequen. quod nota pro curantibus se aqua incantata. † Et aduertas, ne decipiaris, quod dato, quod vulneratus diceret, se moti sua culpa, hoc non sufficit, nisi aliter apparuerit. secundum Marsiliū, ubi suprà numero vigesimo quarto, pro quo allegat cap. fina. extra de successu. ab intestato. Item poterit probari, quod longo tempore post vulnus illatum decessit, ad quod tempus, non consueuerunt mortaliter vulnerati vitam extendere, & quod semper processit de bono in melius, & non de malo in peius. Item poterit probari, quod

recesserunt accidentia mala, quia cessauit febris, & quod percussus in operationibus naturalibus non impediebatur, nec in corpore ob illam percussione[m] grauabatur. sic enim loquebatur, & ita sanè intelligebat, sicut homo non lethaler percussus, sunt enim hæc signa infallibilis salutis, si non peruenit noua culpa vulnerati. Item poterit probari mala custodia vulnerati, vt quia non stetit in camera clausus, sed exiit ad aerem, vel bibit vinum, frequentando tabernas. Item poterit probari, quod medici affirmabant, quod erat extra periculum mortis. Item, poterit probari natura vulnerati, robusta, & fortis, quæ benè, & prudenter custodita, raro perit, quia dura textura raro, & difficulter soluitur, vt benè, & eleganter hæc omnia cumulat Boeri. in decision. tercentesima vigesima tertia, in secunda parte. † Et ibi plus dicit, quod pro parte fisci, plura possunt probari, vt videatur percussus mortuus, & vulnere, & primò potest verissimè probari breuitas temporis, vt si intra triduum mortuus sit a die illati vulneris, vel si infra longum tempus, si nunquam conualuit, & indies accessit de malo in peius. Item, quod continuo fuit in vulnerato, perseuerantia vomitus, febris, ac aliorum accidentium, significantium mortem. Item, quod vulnus erat adeo latum, & profundum, vt communiter iudicaretur mortale. Item poterit probari qualitas instrumenti, quod non consuevit leuem plagam inferre. Item poterit probari, quod continuo infirmus habuit dolorem, quia percussus

7 sus fuit in actus, unde prouenit spasmus & mors. & est pulcherrima de ciso in hoc casu, uideatis eam in facti contingentia. Item poterit probari, quod alius eum uulnerauit, & exinanivit post primum uulnerantem: quia licet primus mortaliter uulnerasset, non tenetur de occiso, si alius postea uulnerauit & occidit, ut plene per Marsilium in l. nihil interest. nume. decimo septimo. ff. de sicar. & est textus in l. item Mela. §. primo. ff. ad legem Aquiliam, sed in contrarium est textus, in l. ita uulneratus. §. primo. ff. eodem titulo, pro cuius solutione uideatur Boer. in de cisione, de qua supra. & Alberic. de Rosat. in dicta l. item Mela. & quasi omnes Doctores, uidentur concludere, quod aut primus uulnerans addidit uulnerauit, ut impossibile foret uulneratum potuisse uiuere, & certum foret debuisse mori secundum omnes regulas medicine, & praxim, & eo casu procedat id, quod dicitur in dicta l. ita uulneratus, aut primum uulnus poterat se habere ad mortem, & uitam, & procedat textus, in l. item Mela. & ita alias practicaui Salerni. Item Et est aduertendum, quod etiam post sententiam condemnatoriam debent audiri, & admitti defensiones reorum, & ubi constituit de innocentia, debet supersederi a superiori. secundum Bartolum, in l. prima. §. fina. ff. de questionibus, & ibi per Mar. in decima quinta colum. uersicu. quinimo fortius. & firmat Innocentius, quem ibi secutur Doctor. in capitulo significantibus. in fine. de purga. uulgar. & uoluit Bald. sequendo Innocentium. in l. unica. in ultima colum. C. de confes.

9 Item plus est sciendum, quod ad defensionem reorum iudex potest, & debet testes ex officio suo exami-

nare etiam a parte non productos, etiam ipsa parte non instante, nec postulante. secundum Bartolum, in l. prima. §. fina. circa principium. ff. de questionibus. & in l. secunda. C. de abolitio. & est optimus textus in l. si non defendatur. ff. de pœn. & in l. quarta. §. hoc autem iudicium. ff. de damn. infest. & in l. secunda. secunda colum. C. de edend. & plene per Mar. in praxi criminum. in §. opportunè. numero decimo quarto.

10 Item ad defensionem admittuntur testes non integri, & minus idonei. Specul. in titulo de inquisitione. §. primo. uersicu. sed nunquid reus. refert & sequitur Ioann. de Anan. in consil. quinquagesimo nono. & uoluit in consil. vigesimo quarto. Alexand. incip. animaduersus. decimater tia colum. in secundo libr. ¶ I N Q V A. Item Ediscere nobis domine iudex, qualiter probetur quem commisisse delictum homicidij ad sui defensionem. I V D. Hæc est materia satis trita, & in pluribus locis tractata per Doctores, sed ut uotis uestris satisfaciam, aliqua summatim congeram. Sciendum itaque est, quod pluribus modis dicitur permissa defensio. aliquando enim quis prouocatur uerbis iniuriis, & tunc regulariter uerbis, & non factis est permissa defensio. secundum Speculatorem in titulo de accusa. uersicu. quid si uocaui te latronem. & sequitur Angel. in l. ut uim. ff. de iustitia, & iure. & ibi Ias. sed quia multoties euenit, quod facto quis se defendit, tunc licet excedat modum defensionis, mitius tamen debet puniri. secundum Angel. de aret. in libr. malefic. in uerbo, uerba contumeliosa, & sequitur Grammaticus in consil. uigesimo nono. & in uoto vigesimo tertio. probando prius iniuriam dictam

Itam clarè & particulariter: probando etiam, & articulando gravitatem illius iniuriæ in illis partibus, & q̃ patientes illam iniuriam constituitur in maximo vituperio & dedecore, ut non minus, tolerabile eis foret interfici. Item, quòd est talis iniuria, quæ non uerbis, sed factò tollitur. Item, quòd illis partibus pluris honor, quam uita æstimatur. Itē, quòd passus iniuriam est nobilis, uel aliàs bonæ uitæ, conditionis, & famæ. Item, quòd iniuria illa fuit dicta in loco publico coram nonnullis hominibus eiusdem conditionis, & melioris, adeò, quòd dissimulari non poterat, absque maximo dedecore. Item, quòd propter illam iniuriam adeò accensus fuit calore iracundiæ, ut propalam uideretur non esse in plenitudine sui intellectus, ut quid faceret, ignoraret. Item, quòd nullo dato interuallo fuit secuta percussio. Item, quòd provocatus ipse adeò solet ira accendi, ut cum plurimum uelut furiosus ignoret penitus, quid faciat. Isti enim p̃batis bene habet locum conclusio supradictorum Doctorum, & aliorum in hoc scribentium. † Si autem offensæ fuerit realis & facti, & similiter defensio realis, & facti fuerit, (quæ regulariter est permissa cū moderamine culpæ & tutelæ) ad hoc, ut concludenter deducatur, & probeatur, debet probari & articulari, q̃ quis stabat neminem offendendo sub protectione Dei, & Cæs. ma. & Titius eum insultauit, uel uidit Titium uenientem ad se gladio euaginato, dicendo, quòd extraheret ensē, & similia. uel, quòd deambulabat, & Titius eum insequabatur uocando, quòd expectaret, uel etiam non uocando, sed ueloci passu eum insequabatur ense euaginato, uel

ad latus, tamen cum uultu tincto, & cholerice, taliter q̃ manifestè uidebatur uelle offendere illum. probando minas paulò antè factas de eo occidendo, & quòd erat solitus exequi, uel potens. Item, quòd ille erat robustus, & fortior eo. Item, quòd si expectasset se percuti, interfectus foret: Item, quòd non poterat euadere fugiendo, imò citius interfectus fuisset. Item, quòd per fugam maximum dedecus consecutus esset. Item, quòd in illis partibus est & reputatur magna ignominia, aufugere. Item, quòd ille prout catus erat debilis, parum fortis, & non armiger. Item, quòd erat adeò in discrimine uitæ constitutus, uel adeò deangulatus, ut nisi extraxisset ensē, & se defendisset, occisus fuisset adeò, ut id, quòd factum est, non sit nisi ad necessariam defensionem. Itē, quòd insultatus fuit prior uulneratus. Item, quòd non cessabat, nec desistebat inferre idus, sed semper perseuerabat. Item, quòd non sedata rixa, nec cessante insultante, fuit facta percussio per insultatum. Item, quòd insultatus ipse erat adeò accensus calore iracundiæ, ut non esset in plenitudine sui intellectus, & uideretur ignorare, quid ageret. Item, quòd non habebat alium modum & formam euadendi mortem, nisi percutiendo insultantem. Item, quòd non habebat aliud genus armorum. Item, quòd non est scandalosus, & rixosus, sed homo pacificus & quietus, & bonæ uitæ, conditionis & famæ, & è contrario insultans erat rixosus, scandalosus, & uir prauæ qualicatis, & uitæ, solitus similia & peiora perpetrare, & similia, uel alia, prout facti qualitas exegerit, nec putēs de necessitate omnia prædicta esse probanda, sed

sed plus & minus, ut qualitas facti requirit, hæc omnia colliguntur ex dictis Barto. in l. sed et si quemcunque. ff. ad legem Aquil. in princ. & Ioan. de Ana. in c. li. perfodiens. ult. col. de homici. Batth. Capol. consil. xxix. v. col. p. quo est tex. in l. si quis percussorem. C. ad legem Corne. de sicar. & in l. iij. §. qui armati. ff. de vi, & vi arma. & Marsil. in l. j. nume. 37. ff. ad legem Corne. de sicar. & in consil. iij. j. lib. nume. 17. & consil. xxv. nume. 41. consil. xxxj. nu. 53. & 55. consil. lxxij. nu. 44. & consil. lxxxj. nu. 13. consil. lxxv. num. 55. consil. xij. nume. 322. consil. xxj. nume. 27. consil. xij. nu. 15. & Bertr. cōs. cclxxiiij. nu. 4. Afflic. in consti. pacis cultum. xix. colū. plenè per Carre. in praxi. cri. §. circa. nu. 95. cum pluribus sequen. Jacob. de Noue. in praxi. ad defen. fol. 23. nume. 61. cum sequē. Ange. de Are. in lib. malefic. in uerbo, & dictus Titius se defendendo. uers. dixi q. licita Ioan. Mille. in sua praxi. crimi. fol. 22. in Glo. defenden. tem. num. 13. cum pluribus sequen. Aymo. Crauer. in consil. cxix. j. lib. 13. & nume. 7. & nume. 8. † Vbi etiam plus dicit, q. probatur defensio per testes coniunctos, & feminas: & per præsumptiones. Item, testes deponētes per uerbum credo, plenè pbant defensionem. fm Saly. & Bal. in l. fo lam. ij. col. uers. ex hoc nota. C. de testi. Iaso. in l. j. nu. 25. ff. de re iudi. Bart. consil. xvj. in ij. uolu. Marsil. in l. de minore. §. plurium. nume. 65. ff. de quæstio. & in singu. xix. & uide Iaco. de Nouel. in praxi. crimi. ad defen. & q. pberur defensio per testes domesticos, plenè per Paul. Grillā. in tracta. de relaxa. carce. in iij. q. ubi dicit, q. faciunt plenā probationem, nisi alia indicia resistent: Item, quodd dicitur probata defen-

sio, si pculsus; pugno occiderit percutientem. † Et q. si duo dederunt fideiussionem inuicem de non offendendo, & demum unus ab altero insultatur, & ille insultatus se defendendo occidit insultantem, & excessit modum in se defendendo, an pñatur pœna contenta in fideiussione, an uero de excessu tantum. uide Afflic. in decisione sacri regis consilij, nume. 106. incipien. penes & apud acta. ubi refert fuisse decisum, q. non punitur pœna, de qua in fideiussione, sed pro excessu tantum. & uide Corne. in consilio. cclxxiiij. nume. 4. j. libr. & in consil. cxvii. ij. libr. & in consil. cxxxviij. in iij. libr. & consil. clxij. & cvij. j. libr. & in consil. xxxvii. ij. libr. & consil. vij. nume. 15. j. libr. in quibus locis latè de modo probandi defensionem, & q. si duo inuicem se offenderunt, inter quos erat data fideiussio de uiuendo pacifice, & ignoratur uter prior percussit, an ambo teneantur ad pœnam fideiussionis, uide Nic. Boer. in decisio. cxxxvij. ij. parte. 5. † Et est sciendum, q. aggressus & prius percussus, semper præsumitur repercutere ad defensionem: non autem ad uindictam: ut habetur in l. ij. & ibi hoc uoluit Bald. C. de sicar. uoluit Barto. in l. si ex plagis. ff. ad legem Aquilia. & in l. sed & si quēcunq. ff. eo. tit. & Marsil. refert & sequitur in l. j. ff. de sic. num. 45. sed q. si duo rixati fuerunt, quorum unus est occisus, uter eorum debet præsumi, q. fuerit aggressor: & multa pulchra in hac materia. uide Boer. in deci. cxxxvij. in ij. parte. † Scias etiam, quodd moderamen inculpate tutelæ non consideratur in rixa, si indeliberatè, & accensus furore iracundiæ insultatus excessit modum in se defendendo, quia non imputa-

tur excessus eo casu, quia primi motus non sunt in potestate nostra. secundum Affli. in consti. asperitatē. in vij. not. licet postea dicat totum hoc residere in pectore iudicis. & 17 certe est aureum uerbum. † Et non solum est permittenda defensio pro seipso: sed etiam patri pro filio, & e contra: uxori pro uiro, & e contra. amasio pro concubina, & e contra. secundum Aug. in li. male. in uerbo, & dicitur Aug. Ti. se defendendo. v. col. per totum. 18 tam. † Et si uis uidere plures modos ad excusandum quem a pena ordinaria propter homicidium, uide Marfil. in d. l. j. ff. de fidei. Ia. de Nouel. in d. praxi. cri. ad defen. fol. 16. nu. 32. cum sequen. & Affli. in consti. terminum uitę, quia intentio mea non est, hic inferere omnes defensiones iuris, sed facti tantum, ad instruendum 19 dum iudices tyrunculos. † Quia plura sunt genera defensionum. nam alia est iuris, alia facti: alia civilis, alia naturalis: alia, quę respicit merita causę, & actoris intentionem perimit; alia, quę respicit processum. secundum Bal. in l. j. col. xij. nu. 57. C. qui accus. non poss. in l. cum mulier ff. solu. mar. & Dec. in l. emancipatus. nu. 4. C. de rep. bo. po. ego solum per uiribus meis ponam modum defendendi per uiam facti, & aliquando iuris. † Et ad materiam defendendi quem a pena mortis propter homicidium commissum baculo, & percussione facta spatulis, uide Marfil. in 21 conf. vij. per totum. † Et ad materiam defendendi quem a pena homicidij commissi in personam eius, cum quo facta fuit pax & promissio de non offendendo, posito, quod erat bannitus, qui ex forma statuti poterat offendere: uide Marfil. in conf. ix. per totum. 22 tum. B. i. s. † Quod si petantur defensiones per reum inquisitum, an

iudex possit dicere, quod cura stat in se informando, & sic perferre in dando eas? ¶ I. v. d. Dicas, quod sic, quia de iure primo fundatur intentio actoris, & fundata intentione ipsius, reus admittitur ad opponendum exceptiones suas, & defensiones probandum: & non ante l. si quidem C. de exceptio. & l. exceptione. de probatio. igitur primo totaliter debet fundari intentio actoris, & sic curari, per testes, antequam reus audiatur in suis exceptionibus & defensionibus: ut etiam firmat & arguit Guido de Suza. in tract. de indi. et tor. num. 62. et sic potest licite iudex denegare defensiones, donec fuerit effectualiter completa informatio. sed est aduertendum, quod in regno est promulgata regia pragmatica, qua cauetur, quod expeditio causę criminalis nullatenus retardetur preteritu testium non examinationem per curiam: de qua mentionem facit Gram. decis. xxviii. nu. 6. licet loquatur de repetitione testium: tamen eadem uidetur ratio. † Et ad materiam defendendi occidentem bannitum indultatum, non tamen cancellatum a libro bannitorum, uide Mar. in consil. x. per totum. † Et ad materiam homicidij commissi in rixa a pluribus, in casu, quo nescitur, a quo commissum fuerit, per eundem in consil. xxxiii. et 25 conf. xxv. † Et ad materiam defendendi inquisitum de uulnere, contra quem sunt plures testes, uide per eundem in consil. xxxj. ubi multa pulchra circa reprobationem testium examinatum. 26 rum. † Et ad defendendum plures inquisitos de pluribus uulneribus uel illatis in rixa, cum nescit a quibus, et quod uulnera illata sint, ab unoquoque ipsorum in specie, uide per Mar. in consil. 34. et probat in consil. regni

- 27 re. ni incip. lege præfenti. † Et est sciendum, q̄ pauperi inquisito debent fieri acta & defensiones gratis: ut est tex. iuncta Gl. in l. tam demen- tis. C. de epis. audien. & illum text. extendit ad actuarium Affli. in consi. appellationum tēpora. in v. nor. uerfi. rursus. pro quō uide Boer. in decisio. cccxxv. ij. lib. & Par. de Pu. in lib. syndi. in uerbo. expensæ. & p
- 28 Affli. in cōsti. ij. qui. xvij. not. † Vt- terius est aduertendum, q̄ cū testi- monium masculorū præferatur testi- monio mulierū & fœminarum, hoc est uerū, nisi testimoniū fœmi- narū tendat in fauorem rei, & testi- monium uirorū in fauorem queru- lantis. quia hoc casu præfertur testi- monium fœminarum testimonio uirorum. uoluit Belen. in c. forus. de uerb. signi. mouetur per Gl. singu. in c. clerici. lxxxj. distin. & sequitur Mar. in l. unius. §. n. ea causa. in fi. ff. de quæst. nu. 7. & sequitur Gramm.
- 29 consi. xlv. nu. 40. † Et est aduertē- dum, q̄ cū dubium est, an quis inter- fecerit quem animo occidēdi, an non, si constat, q̄ aliās aliq̄d inter- fecerit, præsumptio resultat, q̄ ani- mo occidēdi illum occidit: ut dixit singu. Gandi. in tract. malefi. sub ru- bri. de homici. in ult. col. uer. istud autē. & refert & sequitur Mar. in l. j. §. diuus Adrianus nu. 39. ff. de fidei.
- 30 † Est etiam sciendum, q̄ adēd defen- sionibus fauendum est, ut si duo cle- rici deponāt uidisse Titium delictū committentem, & ē contrario duo laici deponant eo tempore Titium fuisse alibi, & sic non cōmisisse deli- ctum, præferri debeant laici clericis, licet dignioribus. secūdum Gl. in c. clerici. lxxxj. distin. quam Gl. sequi- tur communiter Docto. & maxime Abb. in c. ex literis. de proba. in c. in nostra. de test. And. Bar. in c. cum re-
- stes. de testi. col. j. Fran. de Arc. in l. j. ff. de uerb. obli. §. eandem. laf. in l. ut uim. ff. de iust. & iur. † Item est aduertendum, q̄ ubi quis inquitur de delicto, in defensionibus suis ad eludendū & tollendū indicia, exi- stentia contrā eum, potest probare negatiuā, coarctatam loco & tempo- re: uidelicet, q̄ toto illo die fuit ali- bi: & q̄ inde non discesserit, nec dis- scedere poterat, quin fuisset uisus: ut plene habetur per Bru. in trac. de indi. & tor. in v. q. prin. & Affli. in cōsti. si damna clandestina. xiiij. no- ta in si plene Bar. & Bal. in l. actor. C. de proba. Lanfran. in c. quoniā §. de proba. Imo. & alij in l. in illa sti- pulatione. ff. de uerb. oblig. Pau. de Castr. & Alex. in l. j. in prin. ff. quod quis iur. Fel. in c. ex tenore. de test.
- 32 iij. col. Corn. consi. cccxc. j. lib. † Il- lud etiam sciendum est, q̄ de iure cō- muni, mittebat inquisito, ut pos- set facere interrogatoria testibus examinatis contra ipsum. l. si postu- lauerit. §. quæstioni. ff. de adulte. & refert Ang. Are. in lib. malefi. in uer- bo. fama publica. in iij. col. hodiē au- tem de stylo omnium curiarum nō dantur interrogatoria per inquisitū & est ratio, quia habet repulsam: so- lum autem dantur per fiscū, qui nō habet repulsam: licet stylus aliqua- rum curiarum sit, q̄ etiā per inquisi- tum dantur interrogatoria: ut uidi seruari tempore meo in curia baro- nia Silenti. ¶ *IN Q. V.* † Quid si aliquis accusatur, q̄ uulnerauit Ti- tium de mense Maij, & probetur: & ex aduerso probetur, q̄ de mense Maij erat bannitus, & ex forma stā- tuti licebat occidi, nec probatur, q̄ erat bannitus antē uulnus, uel post, an debeat absolui? ¶ *F. i. s.* Videtur q̄ non debeat absolui, sed condemnari, eo, quia exceptionem obscuram proposuit,

proposuit, nec probauit eam concludenter: ut l. ab ea parte. ff. de proba. & ita tenet Bal. in l. matrem. C. de proba. § I v d. Sed contrariam opinionem tenuit Bar. in l. non solū §. sed ut probari. ff. de no. ope. nuntia. quem ibi sequuntur Imo. Raph. & Ludo. per l. ij. C. de peti. hære. & sequitur Ang. & ibi Aug. de Ari. & Bernar. in addi. in lib. malefi. in uerbo 34 de anno presenti. ij. col. † Item est aduertendum, qd si est probatum, delictum commissum esse per eum, qui habet dilucida interualla: & probetur in defensionibus, qd habet dilucida interualla, in dubio præsumitur fecisse eo tempore, & non tēpo re sanz mentis: nisi expressē probeatur contrariū: quia antiquis furor transfertur unus probandi in aduersarium: ut no. in c. fi. de succe. ab intesta. & firmat ac summe commendat ad liberandum amicum Ang. in lib. male. in uerbo sciēter & dolosē. iij. col. & ibi uide, quā cautela debeat uti iudex, quando allegatur & 35 probatur, quem esse furiosum. † Et si aliquis inquiratur de insulto, poterit probari ad defensionem, qd insultans erat distans ab insultato, & nō propinquus: adeo, ut etiam si uoluisse eum uerberare, nō potuisset: quia non dicitur, quem fecisse insultum, nisi adeo sit propinquus insultato, ut posset uerberare ipsum si uellet. uē aurea est doctrina Bald. in c. j. §. similiter. quibus mo. fea. amit. & refert & sequitur Ang. de Are. in lib. malefi. in uerbo. fecit insultum. in prin. Item poterit probari, qd insultans ibi stabat pro certis suis negotijs, nec progressus fuit à loco, in quo stabat, nec saltum fecit in eū, qui esse insultatus dicitur. ut l. fi. C. de Iudæ. & declarat Ange. de Aret. ubi suprā. & dicitur tunc insultum

quis facere, quando promouet se de loco ad locum, & aggreditur. Item, qd ibi stabat casualiter. & non data opera expectādo insultatum. Item, qd ibi solebat stare antea per magnum spatium: & sic de singulis: ut sic probetur non esse præmeditatum insultum: de quo per Gl. & Moder. in cōsti. si quis in posterū. in uerbo. quas pœnas & Asti. & ibi tex. in constit. iustitiarj nomen. in §. latrocinia. & Fran. de Are. in cōf. xxxiij. Gram. in uoto xv. & in decisio. xviij. §. Fi s. 36 † Nunquid in crimine blasphemie cadat defensio, & quā? & uidetur dicendum, qd non: ut dicit Pat. in uerbo. condemnatio. in ca. an potellas. iij. col. § I v d. Dicas contrarium, qd cadit defensio, potest enim probari negatiua coarctata loco & tempore uel qd calore iracundie blasphemauit, uel aliter: ut considerat Grāma. in cōf. xv. nu. 12. in criminalibus, † Et si quis inquiratur in crimine adulterij, potest se defendere primò, qd transactum est quinquennium, quia quinquennio durat accusatio de adulterio: ut l. si maritus la. ij. §. præscriptione. ff. de adult. quod est intelligendum secundum Gl. & late Saly. in l. adulte. C. de adulte. ut non procedat, quando non potuit accusari ratione ordinis, quia incepisset ab adultera: & sic illa causa fuisset prius finienda. Item, quādo non potuit accusari, quia fuisset ab alio præuenus, qui fuerat præuariatatus. Item, quando maritus nō potuit, quia in maiori magistratu esset constitutus, uel aliter. Reipublice absens. Item, quando adulterium fuit per uim commissum. item potest allegari & probari, qd maritus destituitur. ff. de adulte. l. j. §. j. Item potest allegari & probari, qd adulter fuit absolutus, quia amplius uxor accusari

accusari non potest. l. denuntiassē. §. si. & no. Gl. & Bar. ff. de adul. quia absolutoria facta de adulterio, prædest adulteræ. item potest allegari, q̄ uir fuit author malorum morū: debet enim iudex inquirere, an maritus pudicē uiuens, mulieri quoq; colendi bonos mores author fuerit. item potest allegari & probari, q̄ maritus eius mores approbavit, q̄ primò propter adulterium eā expulit, & deinde reassumpsit. itē q̄ maritus fuit leno, hæc omnia cumulat & congerit Ang. de Arc. in li. male. in uerbo. *che me hai adulterata la mia donna*. vj. col. aduerte, q̄ in regno, si maritus desistat, iudex ex officio possit procedere ad condemnationem, ut habetur per Afflict. in const. legum asperitate in quarto & uki. not. & uide const. sequen. inci. qui coram se spectare. qua cauetur, maritum non posse de adulterio ac-

- 38 cusare, si permittat luxuriam. † Et si fortasse opponeretur q̄ matrimonium non tenuit propter aliquod iustum impedimentum, & peteretur causam remitti ad ecclesiasticum, debet iudex ad effugiendas opiniones, si uiderit, q̄ constat de coitu, & q̄ hoc allegatur per calumniam, q̄ nullum fuit matrimonium, quia ille uir suus erat consanguineus cū quo non poterat esse matrimonium, uel erat compater, uel allegat alium canonicum impedimentum, quod impedit matrimonium contrahi, & cōtractū dissoluit, potest statuere opponenti terminum, intrā quem producere habeat ea, quæ uult probare coram episcopo, & si uiderit ea nō obstat, procedat ad ulteriora: ut p̄ e nē docuit Afflict. in consti. maiesta-
39 ti nostræ. ij. & iij. tol. † Et si inquiratur de homicidio de nocte commissio, potest probari & articulari,

q̄ Luna non lucebat, & obscurum erat. nam tunc licet possit probari delictum fore commissum: non tamen potest probari per quem fuit commissum: ut est Glo. ord. in l. si cum exceptione. §. in hac actione. ff. quod me. cau. & ibi Bal. & refert & sequitur Ange. in lib. malef. in uerbo, cōpa. di. inqui. & in tert. defen. circa finem.

¶ Fiat publicatio processus. Rub.

SUMMARIVM.

- 1 Publicatio processus in criminalibus non est necessaria.
- 2 Publicatione facta testis ad offensam non admittitur.
- 3 Publicatio debet fieri citatis inquisito, & accusatore.

¶ I N D E X.

- ELAPSO termino dato ad probandum † solet ad petitionem inquisiti, accusatoris, uel fisci, procedi, ad actum publicationis processus, cum alias non sit de necessitate: & si non petatur, etiam non facta publicatione processus, potest procedi ad torturam: ut dixi in tertia parte tertiæ partis principalis: quocirca inoleuit practica generalis in rubrica exceptionum peti publicationem fieri: audiri cum aduocatis in discussione indiciorum: & concedi repulsam gradatim, conditionaliter, & successiue. † Et est magni effectus publicationem fieri: quia licet possint recipi testes etiam facta publicatione ad defensam super nouis & antiquis iuribus: tamen ad offensam non licet, nisi super no-
uis

nis iuribus & capitulis: secundum
 §aly. in l. 6. C. de quæstio. in ult. col.
 quem refert & sequitur Marfil. in
 sua praxi. crim. in §. sequens. nu. 8.
 † Et debet fieri publicatio in cau-
 sa citato inquisito, uel de uoluntate
 ipsius præsentis & acceptantis: &
 sic etiam citato querulante. secun-
 dum Bal. in l. gesta. C. de re iudi. ij.
 col. uersic. quæro qualiter. alias non
 ualet.

¶ Concedatur repulsa. Rub.

SUMMARIVM.

- 1 Repulsa est species defensionis, & de-
 bet concedi, & debet etiam dari ac-
 cusatori. nu. 2.
- 2 Repulsantur testes ratione domesticita-
 tis cum offenso.
- 3 Repulsa non conceditur in crimine bla-
 sphemia, nisi ex capite inimicitie ca-
 pitalis.
- 4 Repulsa non conceditur in crimine le-
 se maiestatis, hæresis, & assassinij,
 nisi ex capite inimicitie.
- 5 Repulsa qualiter sit facienda.
- 6 Repulsa ex quibus fieri possint.
- 7 Repulsari non debent testes in pri-
 mis exceptionibus, & primo ter-
 mino.
- 8 Repulsa terminus, est medietas primi
 termini.
- 9 Repulsa est odiosa, & currit terminus
 de momento ad momentum. & num.
 12. 17.
- 10 Repulsa non conceditur aduersus scri-
 pturas.
- 11 Repulsa quando petatur.
- 12 Repulsari an possit testis per eum alias
 productus.
- 13 Repulsari nedum debent testes de ni-
 su, sed etiam de fama.
- 14 Articuli continentes idem, uel de di-

- recto contrarij, admittuntur in re-
 pulsa.
- 15 Protestari debet inquisitus contra te-
 stes, & eorum dicta. nu. 24.
- 16 Repulsari possunt testes etiam ex præ-
 sumpta inimicitia.
- 17 Repulsantur testes, quo ad dicta.
- 18 Repulsa, repulsa conceditur accusa-
 tori.
- 19 Protestari debet obijciens crimina cō-
 tra testes, quod non animo iniuriandi
 obijcit.
- 20 Repulsam si non petit minor, an resti-
 tuatur ad eam petendam.
- 21 Repulsari testes possunt, contra quos ni-
 hil obiecit reus tempore examinis, ex
 capite ignorantie.
- 22 Repulsari licet non sint testes, si tamen
 ex actis apparet de ipsorum inhabilita-
 te, non faciunt fidem.
- 23 Accusatus accusatione pendente, non
 est idoneus testis.
- 24 Laicus contra clericum non probat.
- 25 Repulsa debet fundari & referri ad
 tempus iuramenti.
- 26 Testes non sunt idonei monachi.
- 27 Repulsa an possit continere idem, uel
 de directo contraria cum primis.

¶ I V D I X.

FACTA autem publicatione
 in causa, & percunctato processu,
 † solet ut plurimum instari, & pe-
 ti repulsa, quia ex defensionibus
 factis non in totum uidentur indi-
 cia elisa, quæ repulsa, quia est spe-
 cies defensionis, est omnino con-
 cedenda: ut dixi in tertia parte ter-
 tiz partis principalis, ubi dixi ad
 quid operetur repulsa: & quomo-
 do debeat fieri concludenter: &
 ad ibi dicta me remitto. † Et est
 notandum, quod repulsa non so-
 lum datur reo inquisito: sed etiam

tiam accusatori aduersus testes examinatos ad defensionē rei: ut in c. in generalibus inquisitionibus. & refert & sequit̃ Par. de Put. in lib. syndi. in uerb. inquisitio. in uers. & aduerte. tamen non datur fisco, ubi proceditur per inquisitionem, s̃m eundem Pari. ubi sup̃ra. † Item est aduertendum, q̃ sicut repulsantur testes ratione domesticitatis cū accusatore, quando pceditur ad querelam: pari modo repulsantur ratione dictæ domesticitatis offensi, quando proceditur per inquisitionem. & est ratio, quia delictum per inquisitionem non alterat naturam suam, imò cū iudex subeat locū accusatoris, & inquisitio succedat loco accusationis, debet esse eiusdē qualitatis & naturæ, cuius est accusatio & accusator: ut l. j. §. hæc actio. ff. si quis testa. li. esse ius sue. & ita consuluit Raph. Cuma. in consil. suo xxvij. incip. cum aded. quem refert & sequitur Renar. de Landia. in addi. ad Ange. in uerbo, hæc est quedam inquisitio. in Glo. locus & tempus. licet Ange. de Are. in li. malef. in uerb. qui iu. sta. ter. ad oppo. uideatur sentire cōtrariū, ibi per eum. † Est etiam notādum, q̃ in crimine blasphemie non conceditur repulsa, nisi ex causa inimicitie capitalis. arg. l. famosi. & l. in quæstionibus. & quod ibi no. Bar. ff. ad leg. Iul. maiesta. & dixit Par. de Put. in lib. syndica. in uerbo, condemnatio. in c. an potestas. iij. col. & Gram. cōsil. xv. nu. 12. & ibi sentit Gramma. q̃ blasphemias potest se defendere: ut dixi sup̃ra in uerbo, recipiantur defensiones. uide plene per Boer. in decisio. cccj. in ij. par. † Item aduertendum est, quod in crimine læsæ maiestatis, & hæresis non conceditur repulsa, nisi ex capite inimici

tiz, non ex alijs capitulis. ratio est, quia in dictis criminibus admittuntur testes infames, & minores, & aliter inhabiles: & eorum dicta faciunt legitimū indicium, s̃m Alex. in consil. xj. incip. circa primum. ij. col. j. uol. Bar. in l. famosi. ff. ad leg. Iul. maiesta. quod sanē intelligendū est, ut dixi sup̃ra, in uerbo, item cōmisit crimen læsæ maiestatis. † Et qualiter & quō debeat fieri repulsa, uide, quæ dicam inf̃ra in tertia parte tertiæ partis, ubi latē. & ultra ibi dicta uide Boer. in deci. cccxxj. in ij. parte. † Et quæ possint opponi contra testes, & quæ non: uide Ange. de Are. in lib. malefic. in uerbo, qui iu. sta. ter. ad oppo. ubi multa. † Item est aduertēdum, q̃ in termino dato ad faciendas defensiones, nō possunt fieri exceptiones repulsatorie: nisi ex causa inimicitie capitalis: ut dictat ritus magnæ curiæ uicariz incip. item seruat ipsa curia, q̃ in exceptionibus: uel nisi renuntiauerit inquisitus futuræ repulsæ: & ita praticauit. † Itē est aduertendum, q̃ terminus ad repulsam, est medietas primi termini: ut habetur in prag. cursu dilationum. † Item est aduertendum, q̃ repulsa est odiosa, & currit terminus repulsæ de momento ad momentū: aded, ut testes debeant citari, iurare, & examinari intra terminum: ut dictat ritus magnæ curiæ uicariz incip. item q̃ facta. † Item est aduertendum, q̃ non conceditur repulsa cōtra scripturas: sed bene possunt allegari falsæ: ut dicit ritus magnæ curiæ uicariz incip. item seruat dicta curia non concedere. Item est aduertendum, q̃ repulsa ex capite inimicitie debet fornari in specie, & non in genere, & de multis alijs uide Iaso. in l. j. C. de testa. † Item aduer-

aduertas, & licet supra dixerim, terminū ad repulsam currere de momēto ad momentum, & q̄ si non examinentur testes intra ipsum terminum, ulterius non examinentur id tamen procedit, & uerum est, nisi al legerur iusta causa impedimēti uer bi gratia, quia testes renuerunt examinari, & fuerit peticum, ut cogerē tur captis pignorib. uel aliter inul tati, nam quia tūc apparet partem fecisse, quicquid potuit pro propul sanda contumacia testiū, & pro ip sis examinandis, non debet dici ter minum non debere restaurari per text. l. de quibus diebus in princ. ff. de condi. & demon. uel quia stetit, facto iudicis, quominus fuit exami natum in termino, uel ex alia iusta causa ut uoluit idem ritus supra al. 3. legatus in fi. † Item aduertendum est, q̄ repulsa debet peti intra decē dies numerandos à die consignatæ copiz processus, ut dicto ritu caue tur, sed puto, q̄ procedat in ciuili bus, & non in criminalibus, ubi tra ctatur de uita hominis, sed ad tollē da dubia inoleuit practica semper peti repulsam, in rubrica exceptio num quæ presentantur in defensio nibus reorum, & pro certo nunquā uidi seruari illum ritum de petendo repulsam intra decem dies, ut supra sed semper q̄ petita, fuit idistinctē concessa. † Item est notādum, q̄ li cet iquisitus ad suam defensionem produxerit aliquem in testem, quē fiscus reproducit eundem contra di ctum producentem in eadē, uel alia causa, non possit regulariter eundē repulsare, tamen hoc est uerum, & procedit, nisi uellet eum repulsare ex causa proueniente ex parte fisci, uel accusatoris nunc reproducentis cōtra ipsum inquisitum prius eum testem producētem uerbi gratia si

uult repulsare ex causa, quia familia ris, uel coniunctus offensis, uel accu satoris sit, uel si uult repulsare ratio ne subornationis. factæ ex post fa cto per fiscum ad id deponendum, uel potest repulsare ratiōe criminis sed non prætenu infamiz ciuilis, uel etiam potest reprobare quo ad dictum suum probando rem aliter se habere, uel probādo eum falsum ut pulchre habetur per Inn. in c. cū uenerabilis de excep. nu. 7. & Bal. in margar. in uerbo, testis, & prædicta maximē procedunt, quando sunt di uersæ causæ, seu capita, semper qui bus deponit ad instantiam inquisiti & fisci & uide omnino Capy. in deci. lxiij. in causa illustrissimi, sed uide omninō Saly. in l. si quis testibus. C. de testi. ubi etiam dicit, q̄ potest repulsari ex causa, quæ nō erat nota producenti tunc temporis item, si fiscus, uel querulator repulsaui, quando ille inquisitus produxit, po test ipse ipsum repulsare, si fiscus, uel querulator contra ipsum reexa minat, ut ibi per Saly. sed plenissimē uide Boer. in dec. ccxlv. ubi plenius, an ex causa antiqua, an de nouo su peruenienti, & dicit, q̄ sic, & si quæ solum citauit in testem, postea nolo examinare, & expresse renuntio, an possum eundem repulsare, & ad 5 eum me remitto. † Item est aduer tendum, q̄ si cōtra aliquem sunt tes tes de uisu deponentes, & alij de fama publica, debent nedum repul sari illi, qui deponunt de uisu, sed & deponentes de fama publica, aliās si non repulsarentur illi de fama pu blica, posset procedi ad torturam se cundum Iaco. But. ut refert Alber. in l. iij. §. eiusdem. ff. de testi. refert, & sequitur consulendo Calca. in cō sil. cix. pen. col. & nouissimē sequit Gramma. in deci. sac. con. Neapol. deci.

16 deci. xxxij. nume. 54. † Item est ad
uertendum, q̄ licet non sint admit-
tendi articuli iidem, uel de directo
contrarij articulis partis aduersæ, ut
habetur in. c. fraternitatis iuncta gl.
de testi. tamen id non procedit in re-
pulsâ quia si aliq̄s repulsauit testes
a me producos, possum ego repul-
sare testes repulsatorios, & approba-
re meos per eosdem articulos, uel
de directo contrarios secundum Ca-
py. in d. deci. lxiij. † Item licet repul-
sa sit odiosa, & terminus currat de
momento ad monientum, ut supra
dixi, id tamen procedit, & habet lo-
cum quando repulsantur testes pro-
pter defectus, & crimina, sec⁹ si q̄to
ad dicta probando idem, q̄ fuit pro-
batum in primis articulis, uel de di-
recto contraria, ut uoluit idem Ca-
py. ubi supra, adeò, ut in eo casu li-
cet terminus sit elapsus concedatur
beneficium seu reintegratio termi-
ni. † Item est aduertendum, q̄ quā-
do inquisitus citatur ad uidendum
iuramenta testium, uel ipsi examinā-
tur coram ipso inquisito, debet esse
cautus, ut protestetur contra ipso-
rum testium personas, & eorum di-
cta, ne uideatur consentire, ut uo-
luit Saly. in. d. l. si quis testibus. C.
de testib. & cauti⁹ debet se gere-
re in suo examine, quando interro-
gatur, quomodo reputet testes con-
tra se examinatos, ut non approbet,
quia non potest eos postea repulsa-
re. adde Boer. in deci. cccxxj. in. ij.
par. in fi. & Bald. in consi. cccxvj. uo-
lum. iijj. inci. præsupposito statuto.
19 † Item est aduertendum, q̄ testis
potest repulsari etiā ex præsumptâ
inimicitia, secundum Doct. in. c. per
tuas extra de sumo. & Barto. in. l. in
questionibus. ff. ad. l. lul. ma. & Lu-
do. Roma. in. l. si uero. §. de uiro. ff.
sola. mari. & est text. & ibi Abbas

in. c. cum P. Mâconella. extra de ac-
cusa. & per Arno. in cōdenimētario
10 136. † Item est aduertendum, q̄ to-
stes repulsantur quo ad dicta, hoc
modo, si per curiam est probatum
per testes me occidisse Titium tali
die, in præsentia talium poterit pro-
bari ad repulsam dictorum ipsorum
testium, q̄ eram absens tota ea die,
& sic probando negatiuam coarcta-
tam loco, & tempore, & similibus
modis, ut uoluit Saly. & Capi. ubi
21 supra. † Item est aduertendum, q̄
accusator in termino repulsæ potest
per se examinatos testes approbare
& demum factâ publicatione in re-
pulsâ, potest petere terminum ad re-
pulsam repulsæ, in quō repulsare
poterit testes examinatos ad repul-
sam, ad instantiam inquisiti in quo
etiam termino inquisitus ipse suos
testes approbet, ut habetur in. c. in
generalibus inquisitionibus, & dixi
22 in principio. † Item est aduertendū
q̄ i exceptionibus repulsatorijs cri-
minosis debet apponi protestatio,
q̄ id, q̄ ponitur, & excipitur, sit nō
animo iniuriandi, sed pro iuribus, &
defensionibus inquisiti, & nō aliter
nec alio modo, secundum Specu. in
titu. de accu. §. i. uersicu. q̄ & Barto.
in. l. eum. ff. de iniur. quem sequitur
Ludoui. de Rom. in. l. si. q̄ quis. iur.
& plenè Boer. i deci. cccxliv. in. ij. par.
23 te, in fi. † Sed quid si minor omisit
petere repulsam, an restituatur i in-
tegrum ad eam petendam? in hoc
extat decisio Cappe. Tolo. liij. quæ
uoluit, q̄ nō, sed Boer. in dec. cccxliv.
nume. 7. tenet oppositum seruari,
ubi causa minoris perderetur ex de-
24 fectu repulsæ non petita. † Item est
aduertendum, q̄ licet supra dixerim
cautum debere esse inquisitum, quā-
do interrogatur de conditione, &
qualitate testium, ut non approbet,
sed

sed obijciat, si tñ hoc nō faciat exa-
p̄te ignorantia, pōt potestā repul-
sare testes examinatos contra, se ut
plenē habetur per Boer. in decisio.
cccj. in. ij. parte, nume. 12. quem om-
nino uideas in facti contingentia.

- 25 Item est aduertendum, q̄ licet nō
sint repulsati testes per repulsam
ordinariam, si tamen ex actis cōstet
de eorum inhabilitate (puta, quia te-
stes confessi sunt se esse accusatoris
familiares, uel ex delicto fuisse puni-
tos, uel aliter) tunc iudex potest, &
debet ex officio eos repellere, & eis
non adhibere fidem, prout consu-
luit Lau. Calca. in consi. lxxij. num.
16 Barto. & Mar. in l. maritus. ff. de
quæstio. In hoc casu dicit Anto. de
But. in. c. bonæ. vj. colum. de electio.
& in. c. cum dilectus de consuetu. x.
col. q̄ istud pcedit, ubi testes sunt
omnino inhabiles, puta infames iu-
dici, hæretici, & similes, secus si non
essent omnino inhabiles, qui tacito
uel expressio consensu possunt habi-
litari, ut proxeneta, uel domesticus,
aut consanguineus aduersarij, & idē
in similibus, qui repelluntur non
odio ipsorum testium, ut primi, sed
fauore partis, ut uoluit clarius Fe-
26 ly. in. c. intimauit de testibus. Item
sciendum est, q̄ accusatus criminali-
tē, accusatione pendente, non ad-
mittitur in testem contra alium in
causa criminali. c. fi. de testib. & ibi
Docto. Specu. in titu. de teste. §. j.
uersicu. item pendente; & ibi Ioan.
And. & Bal. in addi. & est ratio, quia
ex pendentia huiusmodi accusatio-
nis aggrauatur opinio accusati, ut
non dicatur, integri status fallit in
criminibus exceptis, positus in alle-
gato. c. fi. per. Si cul. post. Specu. in
27 titu. de accu. in fi. Item si laicus te-
stificatur contra clericum, repulsa-
tur. c. de cetero de testib. fallit secū

dum Abba. in. d. c. de cetero. quan-
do delictum fuit commissum, ubi
non erat clericorum copia. Item fal-
lit, quando delictum clerici esset no-
torium tertio limitat, ut laici non
admittantur q̄ clericū ad plenā pba-
tionē, ad faciendū uero iudicium, ut
sic saltē subijciat torturæ admittun-
tur item fallit in criminibus exce-
28 ptis. Item aduertas amantissime
lector, ut repulsam fundes, ita, & ta-
liter, ut referatur ad tempus iuramē-
ti nam illud tempus est in conside-
ratione, ut testis repellatur. l. j. & ibi
Bar. C. de testa. l. si arbiter. C. de sen-
ten. l. ad testium. §. conditione qui
testa. fac. pos. Ange. in consi. j. Spec.
in titu. de teste. §. j. col. x. uersu. quid
si testis erat testabilis, & ibi Ioan.
29 And. Item est sciendum, q̄ in cri-
minalibus non probant monachi
aduersus laicos, ut habetur in consi.
30 iij. per Grammaticum. Item est
aduertendum, q̄ licet in articulis
repulsæ non possit poni idem, q̄
fuit positum, uel articulatū in pri-
mis articulis, uel de directo contra-
ria per regiam prag. incip. contigit
sæpē tamen hoc nō procedit in cri-
minalibus, quia eo casu, ex quo sem-
per ad defensam etiā uisq̄ ad
sententiam possunt examinari tes-
tes super nouis, & super ueteri-
bus (ut dixi supra in uerbo, recipian-
tur defensiones reorum) non potest
dici impertinenter id poni. & articu-
larj penē tamen ex parte accusato-
ris procedit illa prag. ut sub specie
repulsæ non ponatur idem, uel de
directo contraria, & est ratio, quia
post publicationem hōn licet ad of-
fensam examinare, & si permittere-
tur sub specie repulsæ poni idem
uel de directo contrarium, esset fa-
cere fraudem legi.

¶ Fiat citatio ad dicen-
dum. Rub.

S U M M A R I V M.

- ¶ Citatio ad dicendum fit facta publica-
tione in causa.

I N D E X.

FACTA verò publicatione p-
cessus ¶ tam in termino defensiuo,
quam ad repulsam quoties fuerit pe-
cita, debet expediri citatio dicto reo
inquisito, & eius procuratori, ad di-
cendum quicquid dicere uoluerit &
ad discutiendum super indicijs exi-
stentibus contra ipsum, ut late dicā
in tertia parte tertiæ partis, & ibi
etiam dicam, an sit de substantia, ita
ut si omittatur, annulletur proces-
sus, & aduertendum est q̄ ultra di-
spositionem iuris communis in hoc
habemus dispositionem ritus ma-
gnæ curiæ uicariæ incip. item facta
publicatione dictæ repulsæ, &c. quo
cauetur, q̄ debet dari terminus qui-
decim dierum ad allegandum in iu-
re nec dicatur, q̄ loquitur in ciuili-
bus, quia non distinguit, & etiam si
in ciuili procederet, fortius tum cer-
te in criminali, ubi de uita hominis
agitur, &c.

¶ Rei indurati torquean-
tur. Rub.

S U M M A R I V M.

- ¶ Tortura quo ordine, et qualiter debeat
inferri.
¶ Tortura an detur cunctis de crimine
& nu. 3.

- 4 Mandatarius nunquid possit torqueri
ut indicet mandantem, si dicat se pro-
prio motu fecisse, & si cum tortura con-
fiteatur quo ad se, potest absque alijs in-
dicijs iterum torqueri, ut indicet man-
dantem, & nu. 5.
6 Torqueri an possit, ut confiteatur alia
delicta, de quibus nulla extant indicia
si confessus fuerit ea de, quibus inculpa-
batur.
7 Torqueri qui non possunt, possunt tamē
terrerī, & duci ad chordā, & spoliari.
8 Tortura quid sit.
9 Tortura chorda est approbata.
10 Tortura nō est passim danda cū aqua
frigida.
11 Tortura non debet dari per noua ge-
nera tormentorum.
12 Tortura in quibus casibus habeat locū
in regno, & an habeat locum in furtis
minimis nu. 13.
14 Serui possunt torqueri ab eorū dominis
15 Appellatio à decreto de torquendo,
quando admittenda sit.
16 Tortura cum quo moderamina debeat
dari.
17 Tortura gradus quot sint.
18 Tortus an dicatur, qui fuerit ligatur,
& aliquantisper suspensione supra ter-
ram eleuatus.
19 Tortura an etiam tempore seriato li-
ceat inferri.
20 Minor quatuordecim annis an possit
torqueri.
21 Senes an possint torqueri,

I N D E X.

- ¶ QVOTIES ¶ vero ex defensionib-
us reorum non sint sublata, eua-
cuata, uel elisa indicia existentia cō-
tra ipsos, & uisum fuerit iudicibus
debere subijci tormentis, tunc du-
ctis ipsis corā iudicibus ad peden-
tondoli, & in locū torturæ, & ipsis
reis delato iūro de ueritate dicēda
contra

trā socios & auxiliatores delicti secundum practicam, quā docet Marfil. in sua praxi. cri. §. diligenter. nu. 66. in fine. & factis eisdem pluribus interrogatoriis super iis, de quibus inquiruntur, securisq; pluribus monitionibus, q̄ dicere habeant ueritatem: aliās enim curiam non ualentem ueritatem habere, processuram ad torturam eorum: & persistentibus ipsis adhuc in duritia cordis, p̄feratur decretum de torquendo: & eo lecto in præsentiā ipsorum reorum, mandetur ipsos ligari ad chordam: & ligati interrogentur sigillatim de omnibus in processu apparētib; et de quibus sunt indicia; moneanturq; , ut dicant ueritatem: & scribant omnes responsiones & uerba, quas & quā dixerint ipsi rei in tortura per extensum. de iis uerō, de quibus nulla sunt indicia, coniecturæ, uel præsumptiones in processu, non debent iudices particulariter & distincte reos interrogare, si fecerunt tale quid: & an Lucius Titius tale quid fecerit cum eis. quia hoc esset suggerere. sed debent ipsos interrogare generaliter non nominando certam personam: ut puta, si commiserunt alia: & si soli, an associatis & cum quibus: & similibus modis; ut docet Vlpia. iurecon. in l. j. §. qui quæstionem. ff. de quæstio. & aduertant iudices, ut ad torturā deueniāt seruatis & concurrentibus omnibus iis, quæ latè disserui infra in tertia tertiæ partis, ubi descripta sunt oīa requisita, quæ debēt interuenire ad hoc, ut ad torturam possit deueniri.

† Et quia suprà dixi, q̄ debent fieri monitiones reis inquisitis, ut dicant ueritatem, alias curiam, non ualentem aliunde & aliter habere ueritatem, processuram ad torturam eorum. hoc dixi propter uerba Angel.

de Aret. in lib. malefic. in uerbō, fama publica. col. xviii. in fin. dum dat cautelam iudicibus uolentibus aliquos torquere, ut faciant ex actis apparere, q̄ cum non posset aliter haberi ueritas, deuentum fuit ad torturam: licet iudicio meo hæc cautela non sit nimis necessaria, cum ex processu, indicis, & probationibus liquere dignoscitur, nū ueritas aliunde haberi ualeat. nec uerba iudicum dicentium, aliter ueritatem haberi non posse, possunt operari, ut si contrarium ex actis constiterit, quod aliunde habuerunt ueritatem, id non sit: & si ex actis apparet non plenè de delicto constare, & aliunde ueritatem haberi non potuisset, frustratoria uidetur illa cautela: licet ego ut plurimum ea usus fuerim. ¶ Frs & v. s. † Sed nūquid uerū sit indistincte, q̄ si plenè constat de delicto, non possit ad torturam deueniri. ¶ l. v. d. Tex. & ibi Bart. in l. editum. ff. de quæstio. dicit in subdium inferri torturam, quādo aliter ueritas haberi nō posset: & sequitur Ange in lib. male. in uerbō, fama publica col. xvii. in fi. & subdit, q̄ aliter faciendo iudex tenetur in syndicato. & idem uoluit Angel. in l. & si certus. ff. ad sena Syllæ. ubi dicit, q̄ malè faciūt assessores, ponendo reū ad torturam liquidato negotio: & quod possent redargui tēpore syndicati. habent ergo remedium assessores, si uolunt torquere liquidato negotio, ut torqueant reum, ut manifeste mādatores & complices. et hanc causam possunt captare, ut non redarguantur tempore syndicati: secundum eundem Ang. & hāc opinionem firmat Bal. in l. milites. C. de quæstio. & sequitur Angu. de Arim. in addi. ad Ange. in loco suprà allegato, Bald. in l. j. C. de iur. iu

rand. propter calum. dan. in fine dicit, q̄ Cy. in l. obseruare. C. quo. ap. pe. non reci. dicebat, q̄ malè faciunt iudices, quando habent certitudinem maleficij per probationes, ponendo reum ad torturam: cum tortura regulariter non datur, nisi in defectum probationis. demum subdit ipse Bal. per uerba formalia; ego credo, q̄ iudices benè faciunt, quando habent plenariam certitudinem de maleficio, si obuiant, ne appelletur per calumniam: & maxime in criminibus enormibus, in quibus licitum est iura transgredi idem firmat ipse in l. obseruare. suprà allegata. ij. col. ubi referendo opi. Cyn. dicit hæc uerba: tu dic, q̄ iudices benè faciunt, quia crimina patentia sunt puniendi, nec dari debet occasio appellandi: quanquam, etiam si constaret de tortura, nō esset prohibitum appellare. & nota hoc ultimum uerbum Bal. quia sentit, q̄ si quis in tortura esset confessus, & per probationes conuictus, posset nihilominus appellare. cuius contrarium tenuit ibi And. Barba. in addi. Bald. & hanc secundam opinionem suprà firmatam nouissimè tenuit Gramma. in consi. j. in criminalibus. Afflic. in cōsti. si damna clandestina. in xij. not. refert opiniones, & finaliter dicit hæc formalia uerba: si tamen iudex uellet ipsum tormentare, quādo ueras probationes criminis habet contra eum, & ipse criminofus nō uult sponte confiteri delictum, ad effectum, ut posset appellare & retardare executionem, credo, q̄ Bal. in d. l. ij. C. quo. appella. & in d. l. j. C. de iura. calum. dicat, q̄ ad effectum, ut sit conuictus & confessus, qui non auditur appellans, ut d. l. ij. posset ipsum tormentare in criminibus enormibus, in quibus licet leges transgre-

di. secundum Inno. in c. j. de consuet. item in criminibus; ubi licet interrogari de sociis & mandatoribus. & ita pertransit cum secunda opin. & ita etiam notauit Gramma. in uoto. j. subdens ita ex cōmuni obseruantia obseruari. & sequitur Marsi. in l. j. ff. de quæst. & uide Boer. in decis. clxij. in j. par. & testor Deum, quod ita quotidie seruauit, & seruari uidi. **F i s.** † Sed quid si inquiritur contra aliquem, q̄ de mandato Titij occidit Sempronium, qui de plano & sponte confitetur, se occidisse quem dictū Sempronium, sed motu proprio, & non ad instantiam alicuius, nunquid possit torqueri, ut indicet mandantem? **I v d.** Doc. in c. ad audientiam. de homi. & Bald. in c. j. §. iniuria. viij. colū. de patiur. fir. & Alex. in l. fi. ff. de quæstio. et Bald. in l. quicūq;. C. de ser. fugi. Cepo. caut. l. j. incip. uidemus. Par. in trac. syndi. in iij. char. j. col. & Marsi. in l. j. §. diuus Antonius. ff. de quæst. num. 10. tangunt istam quæstionem, an mandatarius possit excusare mādantem, dicendo, se fecisse motu proprio, & non ad instantiam alicuius: & finaliter concludunt, q̄ potest excusare, nisi aliæ coniecturæ resistant cōtrā mandatem, & in dubio. præsumitur contra eum: ut per Tho. Gram. cōsi. lxij. in fi. & sic ex iis poteris colligere ueritatem quæstionis præpositæ; ut si resistunt coniecturæ & indicia dictæ excusationi, & confessio ni mandatarij, poterit torqueri, non obstante, q̄ confessus sit, ut indicet mandantem. & ita teneo, saluo semper meliori iudicio. & uide Par. in uerbo, tortura. lo. iij. uer. quia sæpè. in uer. an si quis mandauit Seio. & Capol. caute. xxix. Alex. post Bart. in l. pe. ff. de quæstio. Tho. Gramma. cōsi. lxij. in fi. † Et si fortè mandatarius

tarius non sponte, sed cum tormen-
tis confessus fuerit delictum quod ad
se, potest absq; aliis indiciis iterum
torqueri, ut manifestet mandatem.
secundum Angel. in l. & si certus. ff.
ad Sylle. & idem tenet Ang. de Are.
in li. male. in uerbo, Semproniu man-
datorem. ij. col. uerfi. & benè not. re-
fert & sequitur Phil. Dec. in consil.
clxxxix. in ep. l. etatus sum. & Ang.
de Are. in eo. lib. in uerbo, fama pu-
blica. xliij. char. uer. quæro, aliquis.
& Bal. in marga. in uerbo, confessio
Ludo. Bologni. in consil. viij. in iij.
col. in princip. & Bal. in l. non ideo
minus. j. col. C. de accu. et Alexand.
post Bar. in l. repeti. ff. de quæstio. &
Marfi. in praxi. cri. §. diligenter. nu.
155. quæ oia notes. ¶ **F i s.** ¶ Quid si
aliquis fuit tortus & confessus deli-
ctum, de quo impetebatur, an iterum
possit torqueri, & interrogari de al-
iis delictis in genere, de quibus nul-
la extant indicia? **I v d i x.** Gandi-
in ticu. de quæstio. et torment. uer.
sed quid de quæstione, quæ tota die
occurrit. concludit, quod de iuris
subtilitate non potest interrogari:
subdit tamen, quod de generali con-
suetudine Italiae seruatur totum cõ-
trarium: & ista consuetudo adiuua-
ri potest per l. non omnes. §. à bar-
baris. ff. de re militar. & l. congruit
ff. de offic. præsid. & idem tenet O-
dofre. in suo tract. de quæstio. in xj.
quæstio. & idem tenet Angel. de A-
ret. lib. male. in uerbo, fama publica
præcedente. in fin. & Cæpol. consil.
xxxix. numer. 44. Cardin. in consil.
xlv. Alexan. consil. liij. lib. Bal. de
Per. in tra. de indi. num. 5. Guido de
Suzar. in tract. de indi. & tor. nu. 56.
& ibi Ludo. Bolo. Grām. in decisio.
sacri consilij Neapol. decisio. xlvij.
nu. 1. & per Marfi. in praxi. cri. §. con-
fante. num. 34. & licet prius de iure

antiquo hoc solum procederet in
furto: tamen hodie indistinctè pro-
cedit in omnibus delictis: ut habe-
tur per Gramma. in decisio. xxxiiij.
nume. 34. **F i s c v s.** ¶ Nunquid
illi, qui non possunt torqueri de iu-
re aliqua de causa, siue propter de-
fectum indiciorum, siue propter de-
fectum ætatis, uel aliter, possint spo-
liari, & ligari, & duci ad chordam?
¶ **I v d.** In hoc Bald. in l. ij. C. quo.
appella. non recipia. tenet, qd sic, per:
hæc uerba formalia: & nota, quod
licet non omnes, nec omni casu pos-
sunt torqueri: possunt tamen terre-
ri. quia uultus iudicis in talibus de-
bet apparere terribilis. firmat & se-
quitur Pau. Grilla. in tra. de quæstio.
& tor. uersicu. quartò. nunc uiden-
dum, ubi facit quinq; gradus tortu-
ræ: & temitio, de qua suprà, est infi-
mus gradus. et firmat Par. de Put.
in trac. syndic. in uerbo, tortura. lo-
iiij. uer. de repetitione torturæ scias,
in finalibus uerbis. hoc tamen uerū
intelligas, quando satis, atq; satis ut-
get aliqua præsumptio contrā ter-
rendum. adde Ioan. de Arno. singula.
xcix. & uide Ang. in l. item apud La-
beonem. §. quæstionem. ff. de iniur.
¶ Pro quo facit, quia tortura est in-
quisitio, & indagatio ueritatis peri-
tormenta corporis, & cordis dolo-
rem: nuda ergo interrogatio & le-
uis territio absq; corporis tormen-
to, & cordis dolore, nō dicitur quæ-
stio, nec tortura. d. l. item apud La-
beo. §. quæst. ff. de iniur. & §. quæsi-
tum. & definit ita Azo. in summa
de quæstio. & omnes Doct. criminā-
listæ. ¶ Et aduertas amantissime Fi-
scoe, qd tortura chordæ est magis in-
usu & frequentior: imò in iure non
reperitur aliud tormentum, quod
quidē per ll. ponatur, nisi tormentū
chordæ: ut est text. in l. nullus. C.

- ad l. iul. maiest. ut dicit Boñifa. in titu. quæ debent præce. tot. & est notandum, qd chorda subtilis infert magis dolorem, quàm tortura chotdæ grossæ: ut dicit Salyc. in d. l. nullus. & Par. in uerbo, tortura. el. iij. uersu.
- 10 de repetitione. † Et est aduertendum, qd quando datur tortura chordæ, non est passim & indistinctè in quolibet casu adhibenda aqua frigida in dorso pendens in tortura, nisi in casibus enormibus: ut notabiliter dicit Par. à Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. el. iij. in fi. uersicu. de
- 11 repe. † Illud etiam proximè scias, ut caueas, nouum torture genus inuenire, & imponere reis, quod sciunt dar carnes, nisi in prauius: ut dixit Bald. in l. j. C. de iis, qui ad libertatem peruen. ut refert idem Par. ubi supra in d. uerb. tortura. el. iij. uersicu.
- 12 de repetitio. † Et tu regnicola non admittas, ut tortura adhibeatur passim in omnibus casibus: sed in illis delictis, ubi uenit imponenda pœna ultra relegationem, non infra: ut est text. in c. tormenta. et refert Gramma. in consil. xv. et uoto xv. Match. de Afflict. in constit. in quæstio. in viij. not. idem Afflict. et Iher. in constit. si damna clandestina. Par. in uerbo, tortura. el. iij. uersicu. an in causa pecuniaria. et idèd nō habet locum tortura in insultu factō cum armis, et ui priuata. et percussionibus sine armis, et ubi ueniret imponenda pœna publicationis bonorum: secus in ui publica. et excogitato insultu cū turba, licet cum baculo. secundum Thom. Grāma. uoto xv. et quæ sint delicta, in quibus uenit imponenda pœna ultra relegationem, uide infra in uerbo, pœnis debitis feriantur.
- 13 ¶ F i s c u s. † Sed nunquid tortura habeat locum, ubi uenit imponenda pœna fustigationis: ut in atroci iniuria. J. fin. ff. de iniur. & in furto infra augustalem. secundum tex. in c. ad hoc qd nostrorum, & uidebatur dicendum, quod sic: ut in indiuiduo decidit Par. in uerbo, tortura. lo. iij. uersicu. an in causa pecuniaria. ubi dicit, qd in furtis, licet minimis, est locus torture. ¶ I v d. Contrariam opinionem puto tenendam ex mēte Fran. Bru. in tra. de indi. & tor. in ij. parte. in iij. q. ubi dicit, quod furtum in re parua, dicitur delictum leue: & sic non habet locum tortura. & pendet hæc quæstio, an fustigatio sit maior relegatione, & licet multi multa allegent: tamen potest induci doctri. Bart. in authen. de incest. nup. in princip. ubi maior pœna imponitur humili, quàm nobili inferenti iniuriam atrocem. ut l. fin. ff. de iniur. ut humilis fustigetur, & nobilis relegatur: ergo fustigatio est maior relegatione. Thom. Gramma. in consil. xxxvj. tenet, qd fustigatio non est maior relegatione, sed similis: & per consequens dicit, qd in furto minimo non habet locum tortura, & reprehendit Par. tanquam sine lege loquentem: nō tamen aduertit ad dictam doctri. Bart. in d. l. fin. ff. de iniur. & idem dicit Ioan. de Arno. in commentario. nu. 31. & ita etiani tenet Moder. in d. c. ad hoc qd
- 14 nostrorum. ¶ F i s. † Nunquid serui possint torqueri per eorū dominos? ¶ I v. Dicas qd Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. el. iij. uer. an dicto torti. v. col. uersu. an dominus tenet, qd sic. per l. & si certus. §. si appetitus. ff. ad Sylle. & sequitur Cappy.
- 15 in deci. cxxvj. ¶ F i s. † Quid faciendum est, quando appellatur à cōmū nata tortura, uel à decreto de torturedo? ¶ I d. Dicā de hoc in iij. parte tertie partis principalis, ubi uideas.
- 16 ¶ F i s. † Sed cū quo moderamine &

ne & qualiter debet se habere iudex in torquendo reum? ¶ q. l. v. d. x. In hoc aduertendum est. q. non potest dari certa & determinata regula, cū totum hoc dependeat ex grauitate, uel leuitate delicti: ex qualitate indiciorum, nunquid leuia, an urgentia sint, & an plura, an unicū, & ex qualitate torquendi, nunquid sit robustus et fortis, an debilis, an delicatus et an sit minor, an maior: senex, an iuuenis: infirmus, an sanus. quæ omnia bonus iudex consideret in torquendo, ut innocentia, uel supplicio eum conseruet indemnem, ut l. quæstionis modus. ff. de quæstio. et ne damnet animā & corpus suū, ut etiam dicit Ange. de Aret. in lib. malef. in uerbo, fama publica. in vij. q. ubi loquitur de tortura, pro quo etiam uide Gandi. in trac. de quæst. & cor. & lo. An. in c. cū in cōem platione. de reg. iur. & Bal. in l. j. de confes. & Bal. in consil. clxxv. in fin. j. libro quare consulo, ut in tortura adhibeatur ampollēcta, ut sciatur quanto spatio quis pependit in tortura, et redigatur inter acta, quādo erigitur ampollēcta ipsa, et quādo finem facit. non enim debet tortura inferri per tres uel quatuor horas, imo raro ultra horā: nisi in enormissimis. & considerentur prædicta. Aristot. enim in primo omnium problematico, quare magnæ exuperantiæ pestilentes sunt, quoniā am (inquit) aut excessum, aut defectum faciunt. quæ quidem re morbum consistere certū est, idcirco non in immoderatum quis torquendus est, sed moderate, ne si acciderit, ut tortus in tortura moriatur, imputetur iudici, et ponatur in periculo, et præcipitio, quia tenetur tunc iudex, cum appareret egressum fuisse terminos, & moderantiam tormentorum. secundum

Cyn. in l. iij. C. de adulter. quem re-
fert & sequitur Ang. in d. lib. malef.
in uerbo, fama publica præce. anre-
17 pe. col. in viij. q. † Et est aduertend-
um, q̄ quinque sunt gradus tormē-
torum, ut describit pulchrè Paul.
Grillan. in suo trac. de quæst. et tortu-
tu. in iij. quæstio. Primus gradus
est terrizio illa, quam inferre reo iu-
dex ligando ipsum, et ducendo ad
chordani, et minando torturam. et
iste primus gradus, secundum eum
potest inferri quibuslibet, etiā ijs,
quos de iure torqueri illicitum est :
ut etiam supra dixi. Secundus gra-
dus torturæ est, cū reus ligatus ele-
uatur modicū supra terram, et quasi
ad momentum detinetur eleuatus,
et protinus deponitur, uel detine-
tur suspensus spatio, quanto recite-
tur aue Maria : de quo secundo gra-
du dicam infra diffusius. Tertius
gradus est, cū reus suspensus in tor-
tura detinetur, quanto spatio recite-
tur semel miserere, uel bis, uel ali-
quanto diutius, absque tamen ali-
quo tractu, uel impulsione chordæ,
et ad istum gradum, dicit ipse, q̄ iu-
dex ascendere debet quotiescūque
reus est magis de crimine suspe-
ctus, et indicia tendentia: contra ip-
sum sunt plene probata, delictū tñ
non est de atrocioribus. Quartus
gradus torturæ est, quotiescūque
reus post eleuationē diutius suspen-
sus in tortura detinetur, uidelicet p̄
quartam certiam, mediamque partē,
uel duas tertias unius horæ, aut per
integram horam, secundum grauita-
tem criminis, suspicionem rei, et ui-
res indiciorum, cūque in ipso deten-
tionis spatio adhibentur unus aut
duo ictus seu tractus chordæ, qñ in-
dicia sunt prægnantia, et limus in
delictis, magis grauib⁹. Quintus, et
ultimus torturæ gradus est, quo-
uescūque

tescunq; post aliquam suspēſionis detentionem, & iſtus, siue tractus chordæ, si adhuc reus persistis in negando, appēdunt pedibus ipsius pōdera quārdā, cuiusmodi sunt compe des ferrei, & similia. & istud est sēuissimū genus tormenti, qđ raro iudex adhibere solet, & det nisi in certis casibus & criminib. atrocissimis, ut est hæresis, crimen læsæ maiest. euerſionis status, & similiū, & nō passim, & indistincte in oībus criminibus, & delictis, ut faciunt crudeles iudices hodierni, qui uere ſitiūt sanguinē humanū, & per immēsem cruciatum & dolorē coguntur nonnulli confiteri, quæ nō fecerūt. at qui dicam de ijs? anima eorum sepelietur in inferno, idcirco caue amantissime lector, ne damues animam tuā, & in syndicatu tenearis.

18 † Et quod supra dixi de secūdo gradu torturæ: qñ quis fuit ligatus ad chordā, et parū eleuat⁹ supra terrā, & p̄tinus dimissus, an dicat⁹ tortura, Bal. in l. ij. C. quorū appel. dicit, qđ nō est tortura, sicut leuis febricula, non est febris. Paul. Grill. ubi 3 v̄ tenere cōtrariū, & ibi dicit hæc fōr malia uerba, & ideo ego nunquam consueui uenire ad gradum istum, nisi qñ præcedunt indicia, & sunt bene probata, tñ etsi sint indicia aliquauulum remota a facto, cum persona est uilis, & ignota, & ualde suspecta de crimine, aut in responsionibus suis uariat, & aliæ suspiciones præcedunt, pōt deueniri ad istum gradum. ¶ F. l. s. † Sed nunquid tortura liceat inferri quocunque tempore, etiam feriato in honorē Dei? ¶ I. v. d. In hoc passu allegatur tex. l. nemo. C. de epis. audien. & in l. prouinciarum. C. de fer. & est distinguendum pro ueritate decisionis, qđ aut sumus in delictis grauioribus, aut le-

uibus, primo casu etiā die feriato in honorē Dei procedi potest, ut dictis. ll. secundo casu non pōt procedi ad torturam die feriato. firmat expresse Fran. Bru. in trac. de indi. & tortu. in ij. parte. vj. q. nu. 52. uersic. quarto ulterius: & in hoc concordat. c. regni inci. item prouisa iuris san-
 20. c. io. & c. ¶ F. l. s. † Nunquid minor quatuordecim annis possit torqueri? ¶ I. v. d. Dicas, qđ non, sed debet ferula cædi: ut l. excipiuntur. ff. ad sena. Sylle. & refert & sequit^r Ange. in trac. maleſi. in uerbo, fama publica. uers. sexto quarto. quæ persone, refert & sequitur Brun. in tra. de indi. & tor. in iij. q. nu. 16. ubi allegat l. de minore. in prin. & l. ex libero. ff. de quæst. & qđ possit ferula cædi, allegat text. in l. j. S. impubes. ff. ad Sylle. & l. excipiuntur, in princ. ff. ad Syll. subdit Bru. qđ istud non habet locum in crimine læsæ maiestatis, quia tunc minor torqueri pōt, per l. de minore. ff. de quæst. & ibi not. Marſi. ubi not. qđ minor in testē nō examinatur per torturam, fallit in crimine læsæ maiest. quia etiam cū tortura examinatur. adde qđ dicit Lud. Bolo. in addi. ad trac. Guid. de Suzar. in tract. de indi. & tormen. qđ hæc procedunt in minore maiore infante. seu est in infante, quia ille etiam ferula cædi non potest. nu.
 21. 13. ibi in dictis additio. † Et an senes possint torqueri, uide infra in tertia parte tertiæ partis.

TERTIA PARS.

¶ Et si consitebuntur. Rub. . .

SUMMARIUM.

1 Confessio debet fieri corā indice competentis.

1 Hæredi

- 2 Hæredi confitentis nocet confessio facta coram incompetenti.
- 3 Nullitas proveniens ex defectu iurisdictionis invalidat confessionem.
- 4 Facta per iudicem incompetentem, pro non factis habentur.
- 5 Iudex recipiens confessionem debet esse ordinarius, non delegatus.
- 6 Confessio debet fieri coram omnibus, si sunt tres iudices.
- 7 Confessio debet fieri iudici pro tribunali sedenti, & qui si non est facta in forma iudicij, nume. 8.
- 9 Confessio facta coram iudice tacente, an dicatur iudicialis.
- 10 Testes examinari debent per iudicem, ut faciant iudicium.
- 11 Testis deponens falsum coram actuario non punitur.
- 12 Id dicitur fieri apud acta, quod fit coram iudice.
- 13 Obligatio recepta in absentia iudicis, non habet executionem paratam.
- 14 Iudice mandante actuario, quid aliquid faciat, habetur, ac si esset factum coram eo.
- 15 Confessio facta sub spe gratia, non nocet.
- 16 Stuprum commissum per allecationes, an dicatur insolentum.
- 17 Confessio facta per iram, non nocet. & num. 136.
- 18 Confessio extorta dolo adversarij an noceat.
- 19 Minoris confessio quomodo debeat fieri: num. 19. usque ad 27.
- 27 Mulier confitens an restituatur in integrum.
- 28 Furiosus & demens an possint condemnari.
- 29 Confessio facta per testem, an ei noceat: ut reo, postea inquisito. num. 32.
- 30 Confessio an noceat perempta instantia.
- 31 Confessio incidenter facta, ad quid noceat.
- 33 Confessio debet esse uerosimilis, & debet esse probabilis. nume. 34.
- 35 Delictum in genere esse commissum quando dicatur constare.
- 36 Confessio debet esse possibilis.
- 37 Confitens se uenensse aliquem, & inde mortuum esse, an noceat.
- 38 Confitens se alicui fregisse cranium, an, & quando noceat.
- 39 In confessione an debeat perseverari.
- 40 Sententia contra confessionem, quid operetur & num. 41. 42. 43. 44.
- 45 Confessio debet esse cum causa.
- 46 Confessio debet esse simplex. & an in totum debeat acceptari. nume. 47.
- 48 Torqueri an possit confitens se occidisse ad sui defensionem, ut explicite deponatur.
- 49 Acceptari debet confessio per partem.
- 50 Renocari, an & quando possit confessio. & an renocata operetur. num. 51. usque ad 56.
- 57 Confessio facta ex causa pietatis, an noceat.
- 58 Confessio an operetur, ubi liquet de innocentia.
- 59 Confessio debet esse clara, & non dubia.
- 60 Confessio debet fieri in loco solito iudiciorum, & non alibi.
- 61 Confessio debet fieri in loco iurisdictionis, & non extra.
- 62 Confessio non debet fieri propter tormenta.
- 63 Ratificari debet confessio in tormentis, extra tormenta.
- 64 Terminus debet dari confessi ad probationem adversus confessionem.
- 65 Confessus ex invalido processu condemnatur.
- 66 Appellari an possit per confessum.
- 67 Confessus etiam precepta instantia, condemnatur.
- 68 Confessio etiam non procedentibus iudicij, valida est.
- 69 Confessio producti in testem de crimine causat, ut remaneat a promotione.

- 70 Confessus dicitur manifestus delinquens.
- 71 Appellare an possit tertius pro confesso.
- 72 Defensionibus an reus possit renuntiare.
- 73 Fideiussores an liberetur confessus. nume. 110.
- 74 Confessio coram in competente, quid operetur. nume. 85.
- 75 Confessio inducit notorium.
- 76 Confessio habet vim rei iudicata.
- 77 Confessio est plenissima probatio.
- 78 Confessio vulnerati, quod non fuit vulneratus ab inquisito, est indicium innocentie.
- 79 Hares confessi, an & quando teneatur.
- 80 Adulter & adultera confitentes ante coitum se contraxisse matrimonium excusantur.
- 81 Confessio operatur, ut procedatur ex officio, ubi alioqui non posset.
- 82 Confessus sponte mitius punitur.
- 83 Confessio tollit presumptionem inris, & de iure.
- 84 Confessio facit haberi rem pro liquida.
- 86 Confessio iudicialis presumitur vera, operatur etiam, quia facit, ut non requiratur infamia, item sponte confessus aliquando non punitur.
- 87 Stante statuto, quod poena minoretur ex confessione, qualiter debeat esse, & nume. 88. 89.
- 90 Confessio an possit reuocari post sententiam.
- 91 Testis in mortis articulo confitens se falsum testimonium dixisse, an probet.
- 92 Infamia an resultet ex confessione.
- 93 Testatori an credatur, si confiteatur in testamento, se esse usurarium.
- 94 Clericus an possit deponi, si confiteatur, quod promisit decem, ne accusetur.
- 95 Surdus & mutus an possint confiteri.
- 96 Confessio facta coram syndico denuntiante, an valeat.
- 97 Procuratoris confessio in criminalibus an noceat domino.
- 98 Confessio in criminalibus, an habeat executionem paratam.
- 99 Conficiens se fecisse plura furtiva eodem loco, diuersis tamen temporibus, an debeat morti tradi. & nu. 100.
- 101 Conficiens esse vera, qua continentur in inquisitione, seu in capitulo, cum contineat, quod sit insignis laicus, an debeat mori, si reuera non commisit, nisi unicuique furtum.
- 102 Confessio socii criminis, an, & quando noceat socijs. nu. 102. usque ad nume. 104.
- 103 Conficiens se occidisse hominem, cuius nomen ignoratur, an damnari possit.
- 106 Confessio serui an noceat domino.
- 107 Confessio per tortum facta, an valeat.
- 108 Conficiens se adulterasse Bertam, an uideatur confiteri eam esse coniugatam.
- 109 Confessio trium latronum quid operetur.
- 110 Confessus delictum, an debeat liberari sub fideiussores.
- 111 Conficiens se vulnerasse Titium, & ex dicto vulnere ipsum decessisse, si tamen constet de contrario, non nocet.
- 112 Statuto dictante, quod reuelanti furtum parcatur, an si est principalis, parcatur.
- 113 Confessus an possit obicere de nullitate iudicii.
- 114 Conficiens & reuocans confessionem an debeat torqueri.
- 115 Confiteri an dicatur, dicens se condemnatum in supplicatione.
- 116 Conficiens se commississe usuras, an damnetur.
- 117 Confessio usurarii, qua confitetur se extorsisse usuras, an noceat fisco, si sit ante damnatus.
- 118 Confessio an noceat, si non constet de delicto.
- 119 Inquiritur contra aliquem ut ordinatorem, & mandatorum delicti, si is confitetur

- fitur esse verum, an possit condemnari.
 110 Verbum, nolo confiteri, an inducat confessionem.
 111 Furtum committens Roma, & captus alibi cum re furtiva, an puniatur.
 112 Delictum si est commissum in medio duarum civitatum, coram quo puniatur.
 113 Clericus confitens se esse laicum, an sibi noceat.
 114 Confessio contra matrimonium, an noceat.
 115 Confitens instrumentum verum esse falsum, an præiudicat.
 116 Confessio coniugis, in cuius favorem lata est sententia divorcii, an sufficiat ad eam retractandam.
 117 Forindecatus nulliter, an si confiteatur, sibi noceat.
 118 Confitens se fecisse homicidium, sed ad sui defensionem, an sufficiat ad condemnandum.
 119 Confiteri an censeatur recipiens literas ad se missas per assassinum.
 120 Confessio an possit declarari.
 121 Confessio syndici an probeat delictum commissum per civitatem.
 122 Confitens se stuprasse aliquam, tantquam suam uxorem, an sufficiat, ut stuprata vendicet eum in virum.
 123 Confitens se absolutum ab excommunicatione, an confiteri videatur se fuisse excommunicatum.
 124 Confessio rei nunquid noceat tertio.
 125 Tertius comparens pro suo interesse, an audiri debeat.
 126 Confessio per iram facta, an noceat.
 127 Confessio lamiarum & incantatricum, an sufficiat ad eas condemnandum.
 128 Confitens se aliàs in iudicio abusuasse hæresim, an ex nova confessione possit damnari.
 129 Hæreticus an ex sola confessione possit condemnari.
 130 Confessio incontinèti renocata, an debeat de errore probari.
 131 Confessio ararii, an noceat p̄sco,

- 142 Confessio facta in civili an præiudicet in criminali.
 143 Confessio facta præmissa negativa, an sufficiat ad condemnationem.
 144 Confitens se corrupisse iudicem, cuius index sit absolutus, an sibi noceat ad condemnationem.
 145 Compositione an inducatur confessio.
 146 Mulieri confitenti se virginem, an stet.
 147 Clerici confitentes delictum absque accusatore, puniuntur.
 148 Confessio delicti aliquādo probat delictum incorrigibilem.

Diuisio tertie partis principalis,

¶ I V D. Sequitur congruenti ordine iuxta promissa tertia pars principalis, quam diuido principaliter in quatuor partes, in prima tractabitur de confessionibus iudicialibus spontaneis, in secunda de extrajudicialibus, in tertia de confessionibus per torturam extortis, in quarta de confessionibus fictis. Quocirca sequitur prima pars de confessionibus iudicialibus spontaneis.

¶ P R I M O igitur loco, ut diximus, de confessionibus iudicialibus spontaneis dicturi, sciri oportere præmonemus, plura requisita debere concurrere, ut confessio valida sit, & fortietur effectum, nam quædam requiruntur concernentia personam iudicis, confessionem recipientis, quædam personam confitentis, quædam temporis qualitatem, quædam qualitatem & formam confessionis, quædam locum, ubi sit, & quædam, quæ servari debent per iudicem habita ipsa confessione, quare de ipsis requisitis primo dicemus, secundo de effectibus ipsius confessionis, tertio ex

trauagantes quaestiones in materia
sparsim positas in unum colligemus,
& huic ordinem in qualibet parte
nostri tractatus seruabimus.

Atque circa personam iudicis con-
fessionem recipientis, sciendum est
requiri, ut iudex, coram quo confes-
sio fiat, sit iudex competens, & habes
iurisdictionem, cum aliis ex mente
omnium doctorum distinguendum
esset, aut est talis iudex, cuius iurisdic-
tio nullo modo prorogari potest,
ut clerici in laicum, aut est talis iu-
dex, qui licet sit incompetens, tamē
nō est omnino incompetens, sed eius
iurisdicatio prorogabilis est. primo
casu oēs doctores uidentur in hoc
concurrere, quod talis confessio, nec ad pē-
nationē, nec ad indicium ad torturā
operatur, sicut Ant. de But. in c. at si cle-
rici. de indi. iij. col. uer. utrum autē.
Bal. in c. cum super. de confessis. &
Ange. in l. j. col. ult. C. de confess. &
in l. j. ff. eo. titu. Abba. in cons. xxv.
uolu. j. & Docto. antiqui & moderni
in l. magistratibus. ff. de iurisdic. om-
ni. iudi. & firmat Afflic. in consi. si dā-
na clandestina. nono no. uer. quarto
quero & latius, quā alibi. p. Boer.
in deci. xc. in j. par. & licet dicat in
curia seruari contrarium, tamen prae-
dictam de iure attestatur esse com-
munem opinionem. Secundo uerō
casu non operatur quoad condem-
nationem, sed tantum ad torturam,
sicut Bald. Ange. Alex. & ceteros do-
ctores in d. l. magistratibus. & Ange.
in l. j. C. de confess. & Fely. in d. c. at
si clerici. & Bal. in l. clarū. C. author.
præstan. & Afflic. ubi supra. & Ange.
de Are. in tract. male. in uerbo, com-
parent dicti inquisiti, & consentitur
totum. uerf. & tene menti. & Bal. in
l. unica. C. de confess. in pen. col. 1. &
Ludo. Roma. consi. cccclj. incip. que-
dam mulier. & plenē per. Boer. ubi

supra. istud tamen, quod faciat indi-
cium, limitatur, ut non procedat, si
fuerit confessio reuocata coram cō-
petenti secundum Bal. in l. unica. C.
de conse. pen. col. & sequitur Ias. in
d. l. magistratibus. in secunda subli-
mitatione. sed Boer. in d. decisio. in
fine optimē confutat. nam dicit ipse
quod si hæc sublimitatio eēt uera, esset
destruere supradictam communem
opinionem, nam aut coram iudice
competenti perseueratur, aut nega-
tur. primo casu non est necessaria
tortura, sed damnatur, aut negatur,
& tunc est necessaria tortura, & pro-
ut est communis opinio, irrogatur,
ergo non potest esse uera sublimita-
tio prædicta, & sic concludit, quod etiā
si reuocata esset irrogaretur tortura
ita seruatur sicut est. Limitatur etiā, ut
procedat conclusio supra firmata,
ubi confessio esset uerosimilis. secun-
dum Bald. in l. clarum. C. de author.
præstan. & sequitur Ias. ubi supra, in
tertia sublimitatione. & tenet Bart.
in d. l. magistratibus. & Canon. in d.
c. at si clerici. & Abba. in c. olim. de re-
scri. & And. Barb. in add. Bal. in d. l.
clarum. debet etiam concurrere ul-
tra uerosimilitudinem, quod si orta
infamia aut suspitio, aliās secus. secun-
dum Ange. de Are. in lib. ma. in uer-
bo, comparent dicti inquisiti. & con-
sistentur totum uerf. & tene menti.
& id uolebat Bald. in d. l. clarum. &
Inno. in c. per inquisitionem extr.
de electio. & ideo sit cautus eius ad
uocatus, ut reuocata dicta confessio-
ne, petat terminum, & in termino
uerificet, quod ex tali confessione nulla or-
ta fuit suspitio, nec infamia, sed po-
tius orta fuit fama; quod est erronez.
Limitatur etiam, ut procedat, si con-
fessio fieret ad eundem finem, secus
si ob aliam causam, ut tenet Ias. ubi
supra. in iij. sublimitatione. sed

Alex.

Alex. in d. l. magistratibus tenet contrarium, & dicit procedere dictam sublimitationem, quando est sententiatum contra confessionem, quod sit facta non ad eundem finem. sed Franc. Cur. ibi in addi. Alexand. defendit opinionem relatum per Ias. uide omnino Francis. Are. in d. cap. at si clerici. & in consil. xxvj. in fin. col. ¶ Et ubi confessio facta coram incompetenti uocet alicui confitentis, nocetur etiā heredi ipsius, si fuerit mortuus antequam ad iudicem suum competentem remitteretur, ut dicit Ange. in l. ij. ff. ui. bono. rapt. quod est intelligendum, quando aliās confessio defuncti noceret heredi, tamen si bene inspiciatur, Ange. non uidetur firmare pedes in hoc dicto, uideatis eum.

3 ¶ Et ad corroboracionem prædicti primi requisiti, intellecti & limitati, & sublimitati facit, quia licet aliās confessio sit tantæ potestatis, ut etiā confessus super inordinato processu possit condemnari. secundum Inno. quem omnes secuntur in cap. qualiter & quando. el. ij. de accu. & in cap. per inquisitionem. de electio. est tamen uerum, nisi nullitas proueniret ex defectu iurisdictionis iudicis. nā eo casu dicta confessio non ualida est pro cessum. secundum not. per Doct. in d. c. at si clerici. in prin. & in c. olim de rescrip. & ibi d. Abbas. ¶ Facit etiam, quia facta per iudicem incompetentem, pro non factis habentur. secundum Innoc. in c. prudentiam. de offi. deleg. & habetur per Bal. in margari. sua in uerbo, factum. & per competentem iudicem non possunt haberi rata. ¶ Requiritur secundò, ut sit iudex ordinarius, non delegatus. secundum Ange. in consil. cccxvij. in cip. in causa accusationis productæ. quem sequitur Hippo. d. Marf. præ

ati. §. postquā. nu. 14. quod quidem intelligendum est de delegato habente limitatam potestatem ad certos articulos causæ seu actus. nam tunc uerum est quod quantuncunque adsit confessio, non potest uirtute ipsius per ipsum iudicem delegatum procedi ad condemnationem ex deficiētia iurisdictionis, & sic non ex defectu ipsius confessionis, tamen nō negatur, quin ordinarius uirtute ipsius repetitæ coram se possit procedere ad cōdemnationem, ut firmat idem Ange. in d. loco. & si negauerit coram ordinario confitens, poterit per torturam cogi ad confitendum, & persistendum in confessione sua.

6 ¶ Requiritur tertio, ut si sint tres iudices in causa deputati, confessio fiat coram omnibus. aliās si fiat coram duobus, non sortitur effectum. secundum Abba. in cap. olim ex literis. in fi. de rescrip. & refert & sequit Hippo. d. Marf. in consil. lxxxj. nu. 35. ¶ Requiritur quarto, ut confessio sit facta coram iudice sedente pro tribunali, ut est doctri. Sal. in l. iubemus. C. de liber. can. in fin. & tenet Bar. in l. j. C. de confes. in prin. & habetur per Gl. in c. dudum. l. ij. in uer. responsione. extra de elect. & Bal. in l. pe. in ij. no. C. de fidei u. & i add. Spec. in titu. de confes. uer. confessio ista. & Alexand. in l. si confessus. de cust. reo. & Iaso. in l. magistratibus. ij. col. ff. de iur. om. iudic. sequitur Marf. in l. de minore. §. plurimum quoque; num. 11. ff. de questio. & tenet etiam Bal. ibi, licet non ita clare. & uidet ita sentire Affli. in cōsti. si damna clandestina. in ix. no. dum dicit, quod confessio facta coram iudice sedente pro tribunali absque tortura, sufficit ad cōdemnationem. & sequit idē Marf. in pra. cri. §. postquā. nu. 17. & idē sequit Boer. i. de cisi. xc. nu. 8. in j. par. v. esse communis opi-

- nis opinio omniū doctor. uide Bal. in l. i. cū fustium. ff. de. infra. † Et ex ijs inferitur, q̄ confessio facta corā iudice non in forma iudicii, uel coram actuario causę, absente iudice, non sufficit condemnandum, ut dicunt præfati Doct. in locis sup. allega. & sequit̄ Ro. consi. viij. & Franci. Bru. in trac. de indi. & tort. iij. q. in j. par. nu. 17. & firmat Bal. in add. Specu. in titu. de confess. uer. confessio sufficit tamē ad torturam, ut habetur in dictis locis. quod quidem limitatur, ut procedat, nisi fuerit reuocata, quia tunc non sufficit ad torturam, ut habetur per Petrum de Gera. in sing. lxvij. incip. scire debes ubi dicit esse de hoc doct. Bal. in l. j. pe. col. C. de confess. adde sup. dictis Tiraq. in trac. de retra. §. xxxvj. fol. dccxlvj. nu. 54. & 55. & an aliquid operetur uide Bal. in l. i. cū fustium ff. de infra. † Sed an confessio dicatur iudicialis facta coram iudice tacente, dicās, q̄ sic, ut est tex. cum Gloss. in l. i. iurandū, qd̄ ex p̄uentione. §. j. in uer. obstatit. ff. de iur. iurand. & uideas Bal. in l. interrogatam. C. de lib. cau. & uide Hippo. à Marsi. in l. i. in pri. ff. de quæst. iij. col. uer. & hanc partem, & in l. fin. C. de probatio. & in l. de minore. §. plurimū. ff. de q̄st. 10 ij. col. uer. & facit Glo. † Et ad corroborationem prædictorum de confessione facta coram actuario causę, facit, quia ad hoc, ut testes examinati ad inquisitionem faciant iudiciū ad torturam, necesse est, q̄ examinetur à iudice, non per notarium actuarium, ut colligitur ex cle. j. de of. dele. & per Bal. in rub. de contro. inuesti. ij. col. & habetur per Marsi. in præci. cri. §. nunc uidendum. nu. 30. nā probationes faciendę sunt iudici. l. quinquaginta. ff. de probati. l. eos. & l. si quando. C. de test. & l. j. C. de re.
- alie. non alienan. l. ij. C. ex quib. cau. maior. & plenē per Marsi. in l. j. ff. de quæstio. in prin. nu. 16. uer. septimō requiritur. † Item facit ad corroborationem præfatorū, quia testes depouentes falsum, dum examinantur coram actuario causę, non puniunt de falso. fm Bar. in l. si quis legatū. ff. de fal. quem sequitur Ange. in l. j. C. de sepulch. uio. † Facit, quia id dicitur fieri apud acta, quod apud iudicem fit, fm Lucan. de Pœn. in l. in star. de iur. fisc. li. x. † Facit & notabile dictū Afli. in consi. magistri camerarij. in xij. not. quod si recipiatur fideiussio extrā locum iudicii in domibus priuatorum personarum p̄ tabellionem, uel obligatio in absentia iudicis, si fideiussores postea negent, se fideiussisse, uel principales se obligasse, non erit standum tabellionis scripturę, quia eam facit sine testibus & iudice ad contractus. & sic non est scriptura publica, nec est scriptura pœnes acta, quia facta sine præsencia iudicis est. facit etiā, quia color iudicii, & p̄sentia iudicis multa operantur, ut habetur per Doct. in l. pacta nouissi. C. de pact. maxime per Ias. qui multa notabilia dicit. & sequitur consulendō remissuē Marsi. consi. cvj. ij. li. nu. 7. cum sequen. & ex ijs clare apparet, illam dici cōfessionem iudicialem, quia fit coram iudice, & in figura iudicii, id est, iudice ipso sedente pro tribunali, non illa, quæ fit coram notario actuariorum. p̄ illam Glo. solennē in d. l. iubemus.
- 14 † Quæ limitari potest. iudicio meo, nisi iudex mandaret notario, ut illā scribat, quia cum iudex mandat, non est necesse, q̄ postea sit præsens. per ea quæ dicit Ias. in l. uideamus. §. de ferre. ff. de in lit. iur. licet posset dici quod prædicta limitatio procederet, quando cōfessio requireret ad suū robur

robore solam præsentiam iudicis, & non figuram iudicij. quia tunc potest esse uerum, q̃ præsentia iudicis, & mandatum à pari procederet. sed quia in cōfessione requiritur figura iudicij, ut suprà demonstraui: & sic iudicē sedere pro tribunali: ideo nimirum, si non sufficit mandatū iudicis. sed præcedentem limitationē uidetur tenere Marfi. in pract. crim. §. postq̃. nu. 17. & eam expresse tenet Ang. in l. unica. C. de confess. & uidetur eam tenere Affli. in decis. cxxlv.

15 † Requiritur quintò, ut iudex non ducat inquisitum blandis uerbis, & promissionibus gratiæ ad confitendum: sed q̃ confessio sit facta sponte: quia confitens taliter, non potest ex tali cōfessione damnari. secundū Ioan. de Imo. cōsi. cix. incip. uisā inquisitione quem uidi in fonte. & firmat Marfi. in pract. cri. §. postquā. nu. 16. ubi ad corroborationem dictæ doctri. alia adducit. & idem sequitur in l. si quis obrepserit. ff. nu. 9. ff. de fal. contrariis autē opinionem nulla de prædictis mentione facta, tenet Affli. in consue. inter cetera. in fine. sed secundū primam opinionē consuluit idem Marfi. in consue. xiiij. in j. lib. in fi. & in consue. xxxij. nu. 22. eo lib. & sequitur Par. lib. syndi. in uerbo, torturæ. uersic. sequitur quæstio. & in uerbo, aduertendum est. & Gramma. in q. iij. post suas decisio. incip. notabilis & pulchra. & firmat idem Marfi. in sing. ccj. incipien. in confessum. & in singu. clxxvij. incipien. malitias hominum. & habetur in addi. ad Affli. in d. consue. inter cetera. & plenē ac nouissimē per Carre. in sua practi. in l. obseruare curat. 16 bis. in prin. num. 177. † Ad quorum corroboracionē adducitur id, quod no. Affli. in consue. si quis rapere. in ij. nota. in iij. quæstio. ubi dicit, q̃

stuprum uiolentum punitur pœna mortis: non uiolentum punitur medietate bonorum omnium. & stuprum uiolentum non tantum dicitur, quando interuenit uis & uiolentia uera: sed etiam, quando interueniunt blanda uerba, & allectamenta, ac dolose promissiones. & isto casu etiam punitur stuprū pœna mortis: quia illa promissio & seductio est uis interpretatiua. sic ergo in confessione facta blandis uerbis & allectamentis iudicis, & promissionibus dolosis, nō debet nocere: & quia uidetur extorta per uim & uiolentiā.

17 † Nam confessio debet manare ex proposito. undē si aliquis confitetur aliquid per iracundiam, talis confessio non noceret. secundum Ioan. de Imo in c. si. de conse. Glo. in c. ex literis. in uers. admonita. de diuor. & confessio extorta tot blandis uerbis & dolosis promissionibus rectē intuenti non potest dici ex proposito manasse. uide infra. n. 136.

18 † Vnum tamen uidetur prædictis ob stare, nam habemus, q̃ confessio iudicialis extorta etiam dolo aduersarij, præiudicat. l. minor xxv. annis ff. de mino. secundū Glo. in uer. probata. Bal. in l. de tutela. ij. col. uer. secundo oppo. C. de in inte rest. sed Bal. ibi dicit, q̃ interuenit sola scientia aduersarij sine doli inductione ad fieri faciendum illam confessionem falsam. sed etiam potest dici pro solutione, q̃ aliud est, quando interuenit dolus iudicis: à quo totaliter confessio substantiatur. Circā cōsentitis porro personā plura alia requirunt.

19 † Et primò requiritur, q̃ confessio fiat per habentem legitimam personam: & sic per maiorem, uel minorem seruatis seruandis: ut dicit Ange. in lib. malefi. in uerbo, comparent dicti inquisiti, & consentitur totum uers.

*predicte in d. ff. de mino. no. regit. aut. autoritas
ut uidetur est ff. de iur. i. §. si in q. ss. uer. ulterius
et in alijs locis ibi ab istis re. l. b.*

necnon sis benè cautus. & dicite ita uoluisse Cy. in l. clarum. C. de auct. præstan. & Bar. in l. fi. §. pupillus. ff. de uerbo. obligat. & Saly. in l. j. C. de confes. & Gandi. in lib. malef. in rubrica. de aliquibus quæstionibus uarijs in male. vj. colum. uers. sed quæritur. & Hippo. à Marfi. in pract. crimi. §. nunc uidendum nu. 46. & in §. expedita. & in §. postquam. & in l. j. in princ. col. iij. uers. octauo requiritur. & in §. si quis ultro in fi. & in l. statu. liber. ff. de quæstio. & in l. qui cæden. ff. de sicar. & in cõs. ix. nu. 18. & cõs. xxvj. & nu. 9. & cõs. xlvij. nume. 31. & in cõs. lxij. nu. 14. & in cõs. cxx. nume. 22. 23. & 24. & per Tho. Gramma. cõs. xvj. & cõs. lx. nu. 11. fallit in crimine læsæ maiestatis, & in atrocioribus ut per Marfi. in d. cõs. lx. & in l. de minore. ff. de quæstio. & per Affli. in cõs. minorum iura. post Docto. in d. l. clarum. & fuit decisum in sacro regio. cõs. Neap. ut refert Affli. in decis. ccvij. quod si facta confessione in iudicio absq; curatore minor, se petat restitui in integrum aduersus dictam confessionem tanq; læsus, illa confessio nihil ipsi nocebit ex prædictis, & ex doctrina Ange. in l. certum. §. in pupillo. ff. de cõf. & Alex. in l. nam & postea. §. si minor. ix. colu. ff. de iur. iurand. & in cõs. cxxvj. in iij. li. j. col. incip. in causa appellationis Sed q; si non fuerit illi datus curator, sed legitime constitutus procurator an ualeat cõfessio? dicas, q; sic: ut per Mar. in l. de minore. hum. 36. ff. de quæst.

20. † Et sic cautus iudex, ut ad uidendū iuramentū minoris, faciat eius curatorem adesse: secundū Saly. in l. j. de cõf. † Sed pone, q; minor ducitur ad torturā, ut torqueatur, qui uidēs se torquendū esse, dicat: non torquaris me, omnia confitebor, & iuro me

non uenturum contrā: an eiusmodi cõfessio præiudicet ipsi minori. Bal. in l. j. C. de confes. uers. sed pone. dicit, q; nō præiudicat, ne inducat per indirectū renuntiatio iurium & defensionis. & sequitur Ang. in lib. malef. in uerbo, comparuerūt dicti inquisiti, & confitentur totū. uers. nec non sis benè cautus. circa medium.

22. † Sed quid si minor negat, & propter suam negationē crimen crescit, uel eius pœna ex forma statuti, uel perdit beneficium confitentis, an restituitur, ut habeatur pro cõfessio: dicas, q; sic: ut est tex. & ibi Bar. in l. si ex causa. §. nunc uidendum. ff. de minor. & sequitur Ange. ubi suprā.

23. † Prædicta uerò nō habent locum, quando minor constituitur contrā alium, ut testis. quia eo casu etiam si non interuenerit authoritas curatoris, ualet & tenet eius confessio. ut pulchrè tenet Bal. in l. clarum. C. de auct. præstan. conclusionem uerò principalē firmat etiam Boer. decisio. lxij. num. vij. in j. par. & habetur per Bertrā. cõs. 94. in iij. lib. nu. 1.

24. † Et intantum sunt uera prædicta, ut non solum procedant & habeant locum in minore accusato: sed etiam accusante: ut tunc etiam requiratur authoritas curatoris: secundū Bal. cõs. lx. incip. factum sic proponitur. v. lib. & firmat, & sequitur Hippo. à Marfi. in l. j. ff. de quæstio. in princ.

25. num. 18. † Item intantum sunt uera prædicta, ut non solum procedant in confessione uera: sed etiam ficta, uigore statuti dictantis, quod contumax habeatur pro cõfessio. nam eo casu minor contumax non datur curator, non potest puiui uirtute illius fictæ confessionis: ut habetur per Cepo. cõs. xxx. & xxxj. & Bald. in l. clarū. C. de auct. præstan. & sequitur Marfi. in l. de minore.

- nu. 63. ff. de quæst. & Afflict. in constitutu. minoru iura in v. not. & Nell. in tra. bannito. in prima q. primi tēp. & Roer. in decisio. lxxij. in j. parte & Bal. in l. unica. C. de cōfess. uer. iuxta hoc quæro. qui uidetur tenere contrarium in adulto: & non in pupillo. & dicam plenius in quarta parte, ubi de confessionibus fictis tractabitur
- 26 † Et nō solum requiritur datio curatoris, ut confessio sit ualida: sed etiam requiritur, nō eodem momento, quo datur, curator autorizet ipsi minori. nā esset nullus ille actus propter breuitatē temporis. ex quo apparet, q̄ in tali præstatione autoritatis non processit aliqua causæ cognitio, quæ debuit interuenire ad ualiditatē actus: ut habetur per Pet. de Anch. consil. lxxxij. incip. uisis diligenter actis. & habetur plenē per Hippo. à Marfi. in practica crimi. §. nunc uidendum nu. 32. & idēd semper antē præstationem autoritatis, facias apparere aliquem actum separatim, in quo appareat fuisse informatum curatorem de informatione & iuribus, & defensionibus pupilli & minoris, & de meritis processus, & q̄ adhibita fuit causæ cognitio: quo facto securē potest præstari auctoritas.
- 27 tas. † Secundō requiritur ut si mulier in iudicio confiteatur delictum, de quo aliter non apparet, nisi per ipsius confessionem, ipsiusq; interfit non esse confessum id, ac ob id petat se restitui in integrum aduersus suam cōfessionem, nō condemnetur uirtute dictæ confessionis: sed concedatur ei restitutio in integrum. quia in hoc habet beneficium minoris: ut notabiliter dicit Afflict. in constitutu. obscuritatem in j. colum. in ij. q.
- 28 † Tertiō requiritur, ut confitens nō sit furiosus & demens: quia ex confessione non posset damnari instar

minoris: ut habetur per Specu. in tit. de cōfess. §. sequitur. uerli. xij. & plenē per Tho. Gramma. in consil. xvj.

29 † Requiritur quartō, ut cōfessio fiat per reum criminis tanquam reum, & inquisitū ut reum: aliās si fieret per aliquem ut testem, & sic representantem aliam personam, non sufficit ad condemnandum: ut dicit cap. in decis. sac. regij consil. liij. & Marfi. in consil. cxv. num. 3. ij lib. & hæc de requisitis circa personam confitentis.

30 † Sunt etiam, quæ requiruntur circa qualitatem temporis, ut dixi supra. atque ut ea nunc persequamur sciendum est, q̄ requiritur, ut confessio fiat tempore habilitaliās si fieret tempore inhabili, uidelicet elapso tempore dato & statuto per leges uel statutum ad inquirendum, confessio non noceret cōfidenti. secundum Bal. in c. j. de offi. deleg. pe. col. uerli. pone, quod maleficio. & firmavit Soc. in consil. cvij. incip. supposito statuto. in pe. col. post mediū. & firmat Marfi. in pract. cri. §. postq. num. 10. Cōtrariam opin. onem firmavit Bald. in l. properandum. iij. col. C. de iud. ubi intrepidē firmat, q̄ etiā perempta instantia iuris communi in criminalibus, uel statutaria seu secundum consuetudinem loci, confessus delictum potest condemnari, quia non petijt: confessio, & delictum est factum notoriū. & ita tenet Marfi. sibi contrarius consil. xlvi. nu. 18. refert & sequitur Ange. in li. malef. in uerbo, inchoata & facta. & in uerbo, comparuerunt dicti inquisiti, & confitentur totum. uerli. quæro an confessus, quam doctrinam corroborauit pluribus medijs Marfi. in l. j. §. diuus Antonius. ff. de quæstio. iij. col. & contrarium: & alias tenuit in d. l. j. num. 69. sequitur etiam doctrinam Bald. l. as. in d. l. properan-

dum. nume. 21. in iij. limitatione. & dicit ita teneri per Panor. in c. pe. in pen. col. de iudic. & faciunt ea, quæ nor. Bart. in l. si confessus. cum suis concordantijs. ff. de custo. reo. quid uerò dicendum in ista uariata quæstione? ego pro nunc dicerem ad cōcordandas opiniones, & prima opinio loquitur, & habet locum iuxta terminos l. querela. C. de fal. de tempore statuto. ipsi actioni, seu accusationi, seu iuri inquirendi, quo elapso præscribitur illi iuri: sequens uerò opinio loquitur simpliciter de tempore instantiæ iuxta terminum d. l. properandum. & ita locuntur Doct. in locis sup. allega. si rectè inspiciantur: & sic nulla est inter eos contrarietas seu diuersitas, ¶ Circā requisita conscientia formam & qualitatem confessionis, notandum est, quod plura requiruntur: & idem tenet etiam ipsemet Bald. in l. quoniam aliàs. l. genero. ff. de ijs, qui nu. infra. & Fel. in c. ad aures. de præscrip. & ibi Par. in fine. & idem uoluit Areti. in ca. cum Petr. Manconella, de accusat. col. iij. licet Roma. in l. j. §. occisorum. ff. ad Sylle. uoluerit contrariū, quem reprobat Areti. ubi supra.

31 ¶ Et primo requiritur, ut confessio fiat principaliter, & non incidenter, ut confessus condemnari ualeat ad pœnam ordinariam delicti: secundū Bar. in l. si confessus. ff. de custo. reo. & Io. de Imo. in c. si. pe. col. de confess. & Sali. in l. mercalem. C. de cōdi. ob turp. caus. & plenè habetur per Marfi. in l. j. §. diuus Antonius. ulti. col. in prin. ff. de quæstio. & in pract. crimi. §. postq. nu. 9. & ita fuit decisum in sacro regio. consil. ut refert Afflic. in decisio. clxxvj. nu. 4. operatur tamen dicta confessio ad instruendū iudicem, ut possit formare inquisitionem: & non, ut ex hac sola

possit condemnare: quia iudicium non erat ad hoc ordinatum: & sic est sine instātia. & proinde erit necesse, ut specialiter inquiretur de illo delicto, de quo extrat confessio: & detur illi copia defensionis: & capituletur i. l. confessio facta. licet enim confessio incidenter facta non sufficiat ad condemnandum: sufficit tamen, ut condemnetur cōstans ad interesse partis. secundum Ange. in l. infamem. ff. de pu. iu. & in l. ij. in fi. C. de edendo. & uidetur tenere Bart. & Ange. in l. interdum. §. qui furen. de furt. & Ange. in l. ij. §. j. circa fin. ff.

32 ¶ u. ho. rapto. ¶ Ad quæstū corroborationem adducitur: quod si quis examinatur ut testis, & confitetur aliquid, ac postea inquiretur, ut principalis de eo, quod confessus fuit ut testis, illa confessio ipsi nō nocet: ut dicit Capy. decisio. liij. & consuluic Marfi. consi. cxv. 2. uol. nume. 50.

33 ¶ Requiritur secundò, quod confessio ipsa sit uerosimilis: aliàs non nocet contenti. secundum Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de episco. & cler. j. col. & Per. de Anch. consi. xxij. inci. uisa inquisitione formata cōtra Philippum. pro quo facit text. c. quia uerosimile. de præsumptio. & l. non est uerosimile. ff. quod me. cau. & tex. l. si ita quis uer. quod nemo sanus diceret. ff. de euiction. & pro hoc faciunt multa similia allegata per Mar. in l. j. in prin. nu. 65. cū sequen. ff. de quæst.

34 ¶ Requiritur tertio, quod confessio ipsa sit probabilis. & sic ante omnia debet constare de corpore mortuo: & sic de delicto in genere commissio. nam si quis confitetur se hominem occidisse & postea proiecisse in mare, non debet puniri, nisi de corpore mortuo constet, saltem per famā. secundum Bald. in addi. Spec. in titu. de senten. xviij. col. in fin. & idem

idem etiam firmat idem Bal. in l. cū probatio. ff. de probatio. in suis addi. & in authen. sed nouo iure. C. de fur. & faciunt dicta per Ange. in l. j. C. de confes. ubi ponit de illis Malandrinis, qui confessi sunt, se occidisse plures mercatores peregrinos, & illos proiecisse in mare, uel flumē an standum sit tali confessioni. & dicit, quod inspicendum est, an mare uel flumen sit propē, quia si est propē, eis nocebit: secus autem, si non sit propē. facit etiam pro prædictis doctrina Angel. de Are. in l. malef. in uerbo, & ueltem cōfessionem abtūlit. in vj. car. uers. quod si quis confiteatur se commisisse plura turba diuersis temporibus, huic cōfessionī standum non est, quia talis confessio est generalis, cum non constet de rebus subtrahitis, & ideo iudex debet esse cautus, ne damnet corpus & animā suā, quia tales confessiones non debet simpliciter admittere, sed debet eas uerificare in quantum potest mittendo nuntium qui ueritatem, & quas res furatum esse confessus est inquisitus, inquirat ita ut appareat, quæ distraxerit, quæ pignorauerit, & quæ penēs se habeat, aliās si hoc iudex non faceret, sæpē innocentes condemnaret, ut firmat etiam Grammat. in decis. ij. nume. 38. & Marsi. conf. cix. num. 19. ij. lib. & conf. viij. num. 2. & conf. xl. num. 6. & conf. xlix. num. 11. & conf. liij. num. 3. & conf. lxxvj. num. 4. & conf. cxxx. num. 13. ij. lib. & conf. xiiij. num. 18. & conf. xxij. num. 9. & Frācis. Brun. in tract. de indic. & tor. vj. quæst. ij. partis. num. 8. & nume. 29. uers. postremō quæro. & Par. a Pdx. in lib. syndi. in uerbo, confessio. el. j. num. 7. & Grammat. conf. xxxvij. nume. 20. & conf. xxxij. & conf. lx. nu-

me. 2. & in decis. 38. & Aymo. Craue. conf. cxxxiiij. nume. 38. uidi omnino Aymon. Craue. confil. ccxliij. ij. lib. & conf. cclx. eo. lib. uide Boer. 35. in decis. 164. nume. 9. j. par. ¶ Et an dicatur constare de furto commissio si apparet de fractura capsæ, uel alterius loci, non aliter constito, uide Marsi. in conf. viij. in j. par. & Marsi. 36. conf. xlvij. num. 40. & 50. ¶ Requiritur quartō, quod confessio ipsa sit possibilis. aliās consenti non praeiudicaret, ut puta, si reus confiteatur se occidisse hominem uiuentem adhuc. per textū. l. inde Neratius. §. si quis hominem uiuum. ff. ad legem Aquiliam, & habetur in l. confessionibus, & in l. si is. ff. de interroga. actio. & hanc partem firmat dominū Anton. in cap. significati, secunda 37. colum. de homicid. ¶ Et pro prædictis facit, quod si aliquis confiteatur se uenenasse aliquem, & mortuum esse, ex hac confessione non debet condemnari, quia est impossibile, ut sciatur, an mortuus sit ex illo ueneno, ut latē habetur per Marsi. in l. j. §. prætereā. ff. de sicar. nume. 37. & per Afflic. in constitu. mala noxia. prima colum. & dixi infra in confessione extorta per torturam. nu. 102. 38. xxxiiij. q. ¶ Item facit, quia si quis fatetur se alicui fregisse capitis cranium, talis confessio non nocebit, quia impossibile est scire an quis percutiendo caput fregit uerē cranium, quia an id sit fractum, laborarunt medici periti procurando uulnus, his aut. ter adhibita candela. secundū dō. Anto. in c. si. vj. colum. uer. queritur. extra de cōfe. & plenē per Marsi. in l. j. in princ. nu. 62. ff. de 39. quæst. ¶ Requiritur quintō, qd talis cōfessio sit perseuerata, etiam qd sit spontanea & iudicialis, fm Lud. Bo. lo. in addi. ad Guid. de Suz. in tract.

de indi. & tor. num. 46. ubi ex nonnullis iuribus & autoritatibus firmat hanc opinionem, & antè cum tenuit istam opinionem Ang. de are. in lib. male. in uerbo, fama publica. pen. col. & per Cum. cōf. c. xxxvij. & per Mar. in practi. cri. §. postquam, in v. colum. uers. addo ulterius, sed contrariam opinionem tenet Bal. in l. unica. C. de confes. & in l. fin. C. de proba. & in l. addictos. C. de episc. aud. & Fran. Bru. in tract. de indi. & tor. ij. par. in vj. q. nu. 11. ubi dicit, q̄ uera, communis, & quasi omnium conclusio est, q̄ cōfessio iudicialis spontanea unica sufficit ad cōdemnandum, licet in super dicat, q̄ cauti assessores semper in arduis negotijs faciunt sæpius repeti confessionem apud auct. secundum Bald. in l. ij. C. de custo. reo. licet ipse ex mēte eiusdem Bal. dicat postea, id esse uerum in confessione in tormentis facta, & q̄ ita de generali consuetudine seruatur, distinguit tñ Bal. ibidem, cuius distinctionem sequitur idem Fran. bru. q̄ quandoque in cōfessione perseueratur expressè per expressam confessionem factā apud auct., & tunc non est dubium, quin talis confessus ex sola confessione facta possit damnari, secundum omnes, quandoque in confessione perseueratur tacite, quia nō reuocatur talis cōfessio, & tunc aut emanauit spōte, & sufficit ad cōdemnandum, aut metu tormētorum, & nō sufficit sed repetēda est, quandoque in confessione nō perseueratur tacitè, nec expressè, sed reuocatur cōfessio, & tunc, si quidē sunt aliqua indicia faciēda pro reuocatione, admittitur reuocatio, sed potest cogi confiteri, ergo fortius potest cogi perseuerare in cōfessione, si autem nulla indicia apparent pro vel vī, q̄ ista re-

uocatio spōte facta nō procedat, nisi si error allegetur & probetur, uel staret per iudicem, nō per allegatē, quō minus probaretur, & q̄ unica cōfessio etiam nō ratificata, sufficit ad cōdemnandum, tenet Mar. in practi. §. qm. iij. col. & Imo. in cō. cix. refert hanc fore cōem opi. q̄ nō requiratur perseueratio, sed statim cōfessus cōdemnandus sit, ut per Thom. Gram. cōf. xl. & per Mar. sing. 201. & per Gadi. in rubr. de quæst. & per Par. in li. syndi. in uerbo, tortura, lo j. uer. officialis. in fi. & uers. an ex sola cōfessione, & in uerbo tortura, lo ij. uer. sequitur quæstio. & in uerbo, tortura, lo iij. uers. nunc vidēdum. & in uers. an stetur dicto torti. circa fi. & in uer. ratific. in fi. & plenè Car. re. in l. obseruare curabis. C. quorū appel. nō recipi. num. 23. cū seq. & do. Guid. de Suza. in trac. de indi. & 40 tor. nu. 43. † Requirit̄ sextò, q̄ talem cōfessionem nō sit aliàs sententia lata, aliàs etiam si esset cōfessio spontanea, nō noceret secundū Inn. in c. mulieri. de iureiur. refert & sequitur Bal. in l. si quis in hoc genus. C. de epis. et cler. et sequitur Mar. si. in practi. cri. §. postquam. num. 11. & magis plenè, licet Doe. præfati non allegent per eundem Innoc. in c. cū uenerabilis, de excep. & ibi per Fel. an cōfessus et absolutus possit alibi conueniri uirtute illius cōfessiois, uide Boer. in deci. 289. nu. 8. in secūda parte. † Sed hic aduertendum est, si puto, quia uidetur ob stare text. l. qui seruum. ff. de interroga. actio. et habetur per Bal. in l. ij. C. qui res iudi. nō noxi colligitur, q̄ si qs cōfessus se hominem occidisse, suspensus fuerit, et post paucos dies uerus homicida captus planè falsus, fuerit omnia, certè damnandus erit, et hic ad mortem, ob dictam suam confes-

fionem, si ergo uera esset simplici-
ter doct. supra relata, hic secundus
confitēs non deberet damnari, quia
uideatur, quod aliās sit sentētiatum
cōtra ipsius confessionem, nam ap-
paret aliū damnatum ad mortem
ob illud delictum commissum per
unum solum, et sic perinde habere-
tur, ac si illa secunda cōfessio repro-
bata esset per illam sentētiā, & sen-
tētiatum esset contra ea. n. † Præter
ea si loquimur in uno eodemque
met confitēte post sentētiā, ad-
huc uidetur posse dici, quod confes-
sio sua ipsi noceat, non obstāte sen-
tētia. nam habemus, quod si quis
ubi obtinuit sentētiā in sui fauo-
rem, confiteatur ueritatem, et retra-
ctetur dicta iam sentētia: secundum
Inno. in c. quia plerique. col. j. de im-
mun. eccle. & Abb. et Ant. de but. in
c. is qui fidem. de spon. & Abb. in c.
quantō. de præsump. & in c. j. in fin.
de concess. præb. & las. in repetitio-
ne l. admonēdi. colum. xxiii. uersic.
ego inter alios, & in l. si duo. §. idem
Iulianus, in sexto notab. ff. de iureiu-
43 rando. † Præterea cōfessio post sen-
tētiā est tanti uigoris & momē-
ti, ut licet confessus possit appella-
re post latam sentētiā, si condem-
natus sit ob dictam suam cōfessionē
tamē id non habeat locum in confi-
tente post sentētiā, quia appellare
nō potest, ut per Barco. & alios, in l.
obseruare curabis. C. quo. app. non
reci. et traditur in l. nō tantum. ff. de
app. et in l. addictos. C. de epi. audi.
et Bar. in l. constitutiones. ff. de app.
et Bald. in l. ut debitum. C. de hære.
28. et Philip. Fran. in c. cum specia-
li. §. porro. uer. ex prædictis not. iiij.
colum. de appella. et plenē per Lu-
do. Catre. in d. l. obseruare, num. 25.
44 in priu. † Quare intelligere oportet
dictum Innoc. et intelligi debet se-

cundum text. in quo eius dictū fun-
datur, uidelicet ex c. mulieri. de iu-
reiuran. et ultra exemplum ibi tradi-
tum (ut intelligatur, quomodo pro-
cedat) pone casum, q̄ stante statuto
quod occidēs bānitum habeat præ-
mium, euenit ut repertus fuerit qui
dam bannitus occisus quem Titius
asserit et confitetur occidisse, ut cō-
sequatur præmium statuti, uerum
quia non probauit, nisi per suam cō-
fessionem iurata, fuit determina-
tum, et sentētiatum, non debere
gaudere præmio statuti, ex quo nō
probauit se occidisse ipsum, modo
quia reperitur illum bannitum occi-
sum non fuisse legitimē bannitum,
et proinde non potuisse occidi, et
sic Titius impetitur ob dictam suā
confessionem, et prætenditur per fi-
scum condemnari ad pœnam ordi-
nariam delicti uirtute dictæ suæ cō-
fessionis, certē non potest, q̄a sen-
tētiatum est contra dictam cōfes-
sionem, et ratio est secundum Abb.
in d. c. mulieri. nume. 10. quia curia
non approbavit, nec recepit illam,
et idcirco non potest super illa se-
fundare, et cogere confitentem ad
eius obseruantiam, et hoc modo in-
telligendo cessant omnia contraria,
quæ licet sint uera in se, tamen do-
ctrinæ Innocentij non obstant.

45 † Requiritur septimò, q̄ confessio
sit roborata causa, nam aliās, si est
nuda, et nō coadiuuata alijs cōie-
cturis et adminiculis, et non adest
causa legitima, ut suprā, nō sufficit
ad cōdemnandum, ut cōsultuit Pet-
de anch. in cōf. xxiii. incip. uisa in-
quisitione formata cōtra Philippū,
quem sequitur Marfil. in practi. cri. §.
postquā. nu. 21. ad l. Marfil. in l. j. §.
præterea. nu. 104. ff. de quæst. et Af-
flic. in consti. uolumus, in vij. et no-
et eundem Marfil. in singula. 219.

46 incip. obligatio. † Requiritur, octa-
uo, quod confessio sit simplex, ut ex
ea quis ad mortem condemnari ualeat.
nam licet Bart. in l. Aurelius, §. idem
quæsiit. ff. de libe. lega. uoluerit,
quod confitens se occidisse hominem,
tamen ad sui defensionem, & sic qualifi-
cate, potest licite condemnari ex illa sua
confessione, & potest iudex illam acceptare,
quatenus confitetur se occidisse hominē,
& respuete, quatenus confitetur ad
defensionem (cuius opinionem sequitur
Bal. in l. unica. C. de confes. xiiij.
colum. uers. denuo quæro de quæsti.
cotidiana. & in l. si quidem. C. de excep.
licet contrarium uoluerit Saly. in d. l.
unica. in uers. quarto, opponitur. &
opin. Bar. sequit Ang. de arc. in lib. malef.
in uerbo, comparent dicti inquisiti, &
partem confitentur, & partem negant. ubi
dici se uidisse seruari opinionem Bar. de
qua quæstione latius dicam infra) tamen
ex tali confessione non simpliciter facta,
sed qualificata, nunquam potest condemnari
ad mortem, & pœnam ordinariam. secundum
Pannorm. in c. auditis, de præscri. pe. colum.
& sequitur Iaso. in l. ut uim. ff. de iust. &
iur. num. 13. in fin. & Bertran. conf. cccxlj.
j. lib. & addo uident Abb. in c. afferte, extra
de præsump. in tertia colum. & habet plenē
per Thomam de Ferra. in caute. quinta, ubi
plene, & sequitur Afiliē. in const. terminum
uitæ. in vij. q. & hæc intelligenda sunt,
non aliter probata defensione, & habet per
Marf. in pract. crim. §. ij. q. num. 14. & in §.
postquam. nu. 23. & 24. & Gram. in const. lxx.
num. 13. & Capy. in deci. 47 clv. num. 11.
† Et ut plenius uideamus, an confessio
qualificata sit in totum acceptanda, an in
partem: si, & quatenus, conclusiue dicas quod

aut contra qualiter annexam adest
præsumptio iuris, & tunc potest pro
parte acceptari, ut si reus confiteatur
se occidisse hominem ad sui defensionem,
uel non animo occidendi, uel d. xij. iniurias
non aīo iniuriandi. nam istis casibus statur
confessioni contra iē, ut ff. de interrog. actio.
l. de ætate. quatenus uero dicit non animo
occidendi, uel ad sui defensionem occidisse,
huic qualitati non adhibetur fides, ut l. exemplo.
C. de proba. tamen licet non istetur, non
propterea rejicitur, ut non debeat admitti
ad probandum confitens, ut est text. &
glos. & alij, in l. si quidem. C. de excep.
& tenet Alexā. cōf. xx. num. 22. iij. lib. & plenē per
Marf. in cōf. cxxxv. nume. 5. & conf. cxxxvj.
nume. 28. & cōf. cxxix. num. 1. in ij. lib.
nam etiam confessis reis non denegantur
legitimæ defensiones, l. si filius. §. exceptionibus.
ff. de interro. actio. & ibi Bal. ad quas
probandas reus debet admitti l. j. C. ad leg.
Cor. de lica. l. si non conuictij. C. de iniu.
& tunc non fit distinctio, an sit unum
capitulum, an plura, secundum Abb. in c.
bonæ. elij. col. pe. de postu. præla. &
Pet. Phil. Cor. conf. xciiij. col. ij. in
litera i. in iij. uolu. & tenet Io. Mi. in
pract. cri. fol. 70. nu. 18. cum plurib.
seq. aut contra illam qualiter nulla adest
præsumptio iuris, & tunc aut confessio
continet unum capitulum, aut plura. &
primo casu debet tota acceptari, & nō
pōt diuidi, ut si reus confiteatur se
promississe sub conditione, uel si dicat,
uerum est, quod recepi a te decem, quæ
mihi debebas ex causa mutui. secundum
Abb. in d. c. bonæ. & Barto. in l. Aurel.
§. idem quæsiit. ff. de libe. lega. secundo
uero casu, quando continet plura capita-
la, ut si dicat, uerum est, & mutuiasti
mihi decem.

*Vides clar. q. 55. uerq. Bonæ, uerq. Quæst. ediffus in mat. sed in
§. f. q. uultis. Merant in 2. part. d. part. p. n. uer
epid. uerq. q. n. q. u. r. q.*

sed fecisti pactum de non petendo,
& tunc potest acceptari pro parte,
& tenetur reus probare pactum de
non petendo, aliàs condemnatur, se-
cundum præfatos Doctores. & prædi-
ctis adde Andr. de Iser. in consti. ter-
minum uitæ. in fin. & Ioann. Mil. in
prac. cri. fol. 71. num. 33. cum pluri-
bus seq. ubi aliter & latius distin-
guit. & uide Aug. de aret. in lib. ma-
lesi. in uerbo, comparent dicti in qui-
siti, & partem confitentur, & partem
negant. & ibi dicit, qd si confitetur
quis factum, sed negatur qualitas,
potest condemnari, si non probetur
qualitas per no. per Barto. in l. eum
qui. in prin. ff. de iureiuran. & in l. se-
natus. ff. de accus. & Angel. in l. de-
nuntiasse. §. quid tamen. ff. de adul-
t. uide Alexan. in cons. lxxxvij. pri. uo-
lu. num. 1. & quando dicuntur plura
capitula, uel unum, uide per Bart. in
d. §. idem quæsi. ff. de liber. lega. &
per Marf. in §. postquam. num. 23. &
48 24. in practi. crim. † Sed ecce, confi-
tetur quis se occidisse hominem, ta-
men ad sui defensionem, uel aliter,
quæro an possit torqueri, ut expli-
cè deponat. Bald. in l. unica. xj. colū.
C. de cōfe. uerf. si tamen iudex. uide-
tur tenere, qd sic. & idem tenet Lan-
fran. in c. quoniam contrā, de prob.
in uerbo, cōfessiones: uerf. quæro
iuxta præmissa, & Thom. Grammat.
in uoto ij. num. 12. & in uoto 24. li-
cet Thom. Ferrar. in caute. v. tenuerit
cōtrarium. & idem cum Bal. uidetur
firmare Ang. are. in lib. male. uerbo,
comparent dicti inquisiti, & partem
49 cōfitentur, & partem negant. † Re-
quiritur nondū, qd confessio sit exps-
se accepta per querulantem, uel iu-
dem inquirentem. ita dixit Cyn. &
Saly. in l. unica. vj. q. C. de cōfes. &
Saly. in l. iubemus. C. de libe. cau. &
in l. generaliter. C. de non nu. pec. &

Alex. cōf. xx. incip. in causa appella-
tionis. 4. lib. & refert ac ita consul-
uit Gramma. vo. xvij. nume. 10. cum
seq. aliàs secundum eum non nocet
50 ret cōfidenti. † Requiritur decimò,
qd cōfessio non sit reuocata prætex-
tu erroris, quia eo casu etiam si cōn-
fessio esset perseuerata, & allegare-
tur antè sententiam ipsam fuisse, &
esse erroneam, nō debet procedi ad
cōdenationem, sed debet audiri,
& dari terminus ad probandum de
errore, ut habetur per Gandi. in lib.
male. in ritu. de q. & tor. v. col. vers.
sed quid si confessus, & per Sal. in l.
ij. pen. col. C. de custod. reo. & idem
firmat Guido de Suzar. in tracta. de
tormen. xj. col. ver. sed quid de quæ-
stione. idem firmat Bal. in l. fi. j. col.
C. de probat. & in l. in bonæ fidei.
ij. colum. C. de reb. cre. & Pe. de an-
cha. cōf. xxiiij. inci. uisa inquisitione
formata, & plenè per Marf. in l. j. ff.
de quæst. §. fi. num. 89. & idē firmat
Gramma. uoto vij. ubi refert ita te-
nere And. de Iser. in consti. si damna
clandestina. iij. col. etiam in confes-
sione iurata, & ita etiam firmat Grā-
ma. uoto x. num. 33. cum sequenti.
idem firmavit cons. lxxix. & Marf. in
præf. §. quoniam, & qd non obstante
iuramento possit reuocari, conclu-
dit Bal. in auth. iubemus, circa med.
C. de iudic. & in l. j. C. de conse. xv.
col. uerf. sed pone, minor. & Ludoui.
Rom. cons. cccxcj. incip. ut præposi-
ta, circa medium, & consuluit Marf.
cons. cxxvij. num. 21. ij. libr. & habe-
tur per Card. cons. cj. incip. in causa
appellationis, & an confessio filij
possit per patrem uel aliam coniu-
ctam personam reuocari, uide glos.
in l. ij. §. si absens. ff. si ex no. cau. &
Bar. in l. cum filius. in prin. ff. de uer-
ob. & plenè per Par. de Pu. in li. syn.
in uerbo, tortura. el. iij. uerf. sequitur
quæ-

quæstio cotidiana.v.col. & ad probandum errorem confessionis admittuntur consanguinei illius confitentis. secundum Ang. in l. si is, cum quo. ff. de confe. & ibi per Par. de Put. & adde, q̄ allegata erronea cōfessione per tormenta extorta, tempore ratificationis, non potest procedi ad torturam: sed debet dari terminus ad probandum de errore: ut plenè habetur per Gram. in not. vij.

51 † Prædicta sunt uera, nisi ultra confessionem adessent indicia indubitata, quæ coniuncta cum confessione indubitabiliter indicant ueritatem. secundum Bal. in l. si. ff. de quæst. & Frañ. Bru. in tra. de indi. & tor. iij. q. primæ partis nu. 4. nam tunc non

52 prodest reuocatio. † Item prædicta procedunt in uera confessione: secus est in ficta. nam in ea non admittitur reuocatio prætextu erroris: ut latè prosequitur Hippoly. à Marfi. in d. l. j. §. si. ff. de quæstio. nu. 93. & latius dicam in ultima parte,

53 ubi de confessionibus fictis. † Et an in causa appellationis possit reuocari confessio erronea: dicas quòd sic. secundum Bald. in l. edita. xxxvij. col. C. de eden. & Alex. in l. admo

54 nendi. ff. de iureiuran. † Et an probando rem aliter se habere, confessio dicatur erronea, per Philip. Cor. consi. cclxj. incip. de duobus. iij. li.

55 † Et an confessio possit reuocari post terminum præfixum ad reuocandum. Ang. Are. instit. de actio. §. si minus dicit, quòd non: per Roper Bar. in l. j. ff. de confe. & in l. error. de iur. & fa. igno. & Bar. Cæpo. caute. cxlix. & est Gl. sing. in c. ex literis. in uersic. admonita. de diuor. quam allegat Bal. in l. cum precum. C. de libe. cau. & per do. Ias. in d. l. error. xxij. col. uer. ij. princi. quæro.

56 † Et an confessio facta post senten-

tiam possit reuocari. Bart. in l. non fatetur. ij. col. ff. de confe. & in l. error. in princ. & ibi Bal. in ij. oppo. & in j. col. uer. modò uenio ad secundam regulā, & in ij. q. C. de iur. fa. igno. ubi Bar. dicit, q̄ non, si est spontanea, uel ad interrogationem partis: secus, si ad positionem partis, quia restituitur in integrum: licet ibi Bal. alias dicat: quod etiā tenet Alex. post Bart. in l. j. in prin. de eo, per quē fa. erit. & ibi Fulgo. & Pau. de Cast. & Panor. in ca. ex parte. ix. col. extrā. de cōfessis. uersi. nunc ue-

57 niamus. † Requiritur undecimò, q̄ confessio non fiat ex causa pietatis: ut, si pater uidēs filium morti tradi uel torqueri, confiteatur. nam sicut confessio facta metu tormētorum, non nocet, nisi perseueretur in ea: ita confessio facta ex causa pietatis, non prodest ad condemnādum, nisi perseueretur. secundum Abb. in t. asserte. j. col. de p̄sumptio. & refert & sequitur do. Alex. in apostill. ad Bar. l. j. §. diuus Severus. ff. de quæstio. ubi Mar. in final. uerbis. & per eundem in pract. crimi. §. quoniam. nu. 39. & per Boer. in deci. clxvj. nu.

58 8. prima parte: † Requiritur duodecimò, q̄ non liqueat de innocentia confitentis: cum alias etiam si confessio esset perseuerata, non noceret. secundum Tho. Gramma. in

59 uoto vij. † Requiritur decimotertid, q̄ confessio sit clara. & non dubia, quia si est dubia, interpretatur in fauorem rei. secundum do. Anto. in ca. ex literis. el. j. in fi. de sponsa. quem refert & sequitur Decius consi. cxviij. incip. uiso. in ult. col. & sequitur Marfi. in pract. cri. §. postquam. nu. 25. † Sunt etiam alia requisita concernentia loci qualitatem, quæ debent cōcurrere, ut ualida sit confessio. Ac primò quidem, quòd fiat

fiat confessio coram iudice in loco solito iudiciorum, & non alibi: secū dūm Bal. in i. unica. C. de confes. in xix. col. in prin. uers. quæro, nūquid confessio. sed Angel. in d. l. unica in prin. dicit, quod si fiat confessio coram iudice, & locus sit honestus, & iudex nō habeat determinatum tribunal, q̄ confessio facta tenet. si uerō, iudex habeat determinatum tribunal, erit idem, si confessio emanatur per modum uoluntariæ iurisdictionis: ut, quia sine interrogatione pars confitetur, uel cum interrogatione, sed iudice non præcipiente, q̄ responderet: si uerō emanatur per modum cōtentiosæ iurisdictionis, in duobus casibus est idem: primò, quādo nō requirit plenam causæ cognitionem: secundò, quando emanatur ad ordinationem iudicis. in alijs uerò casibus secundum eum semper requiritur, iudicē sedere in loco maiorum, ad hoc, ut dicatur actus in iudicio factus ualidis. & ita ēt tenet Sal. ibi. nu. 7. benè tamē confessio facta in loco nō solito sufficit ad imponendam pœnam extraordinariam: ut consuluit Marsil. in consi. ij. nu. 28. & 29. primo lib. & Marc. Anto. Blan. in repeti. l. fi. ff. de quæstio. nume. 212. cum sequen.

61 † Requiritur secundò, q̄ confessio fiat in loco iurisdictionis, nō extra. per not. in l. fi. ff. de iurisd. om. iud. quod est uerum, nisi fuerit habita licentia à iudice illius loci ibi procedendi contrā subditum, quia tūc ualet confessio, per no. per Afflict. in cōstit. de quæstionibus, quas primo

62 no. per illum text. † Requiritur tertid, q̄ confessio ipsa nō fiat in loco torturæ, in carceribus, et in uinculis sed solutis uinculis et catenis: opus est extra locum ex aspectum torturæ. fiat, ut dicatur confessio iudicia-

lis spontanea. alias nanque, diceretur metu torturæ facta, et requiret perseverantiam ac ratificationē, sicut quæ facta est in tormentis, et quod diceretur facta metu tormentorum, si fieret propè tormenta. tenet Bartol. in l. j. §. item diuus Sequerus. ff. de quæst. sed Ang. in litem apud Labeonem. §. quæstionis. ff. de iniur. dicit, quod sola ductio rei ad torturam, et ad finem, est levis tertio: sed ductio et ligatio faciunt uideri confessionem extortam metu tormentorum, et sic uidetur tenere contrā Bar. Gandi. in tract. malef. in rub. de quæstio. et tor. dicit, q̄ sufficit, quod sit quis ductus ad chordam, etiamsi non fuerint ligatæ manus post tergum, ut confessio uideatur facta metu tormentorum, et sic contrā dictum Ange. et dictum Gandi. sequitur August. de Arimi. in addi. Areti. in uerbo, fama publica, in ante pen. colum. et idem, ut uidetur, sequitur Bart. in l. nouissimē. ff. quod fal. iu. auto. et cum hac opi. transit Francisc. Bru. in lib. de indi. et tor. in secū la parte. secun. q. in prin. sequitur Marsi. in pract. crimi. §. expedita. num. 10. et Guido de Suza. in tract. de ind. et tor. num. 72. et ibi do. Ludo. solo. in addi. dicit, quod confessio in tormentis æquiparatur cōfessioni, quæ sit ad pedem ipsius torturæ: uerum dicit: si fuerint ligatæ manus. Pau. Grilla. in trac. de quæstio. et tor. in q. 4. dicit, quod cōfessio facta in istis præparatorijs tormētorum, dicitur extorta metu tormētorum. et indiget ratificatione. sequitur Tho. Gram. consi. xv. nu. 7. cum pluri. seq. ego tamen pro nunc limitarem prædicta ut procedant in homine debili et infirmo, et formidoloso alias si fuerit robustus et nō meticulosus, etiam non data per-

seuerantia.

seuerantia, possit talis confitens in loco torturæ damnari, nulla alia ratificatione quæsitâ. p hoc est, quod dicunt Doct. q si quis uere sit tortus sed modicè, & sit homo robustus, confessus potest ex illa confessione damnari, nulla data perseuerantia: ut dicit Bal. in l. j. C. de confes. & sequitur Par. in uerbo, tortura. el. j. uers. an ex sola confessione. & sequitur Gramm. uoto 6 nu. 8. cum alijs seq. quanto magis, si solummodò timor sit illatus per ductionem solam ad locum torturæ? & in hoc uide Guido de Suzar. in tract. de indi. & tor. nu. 72. & ibi Ludo. Bolo. in addit. & in quantum supra dixi q confessio debet fieri solutis uinculis & carenis, & extrâ carceres. Bald. in l. j. C. de custo. reo. dicit, q ligatus manibus ferreis, dicitur torqueri, sed confessio facta in carceribus, in quibus non denegantur cibus & potus, nō dicitur facta metu tormentorum. secundum eundem Bal. in l. j. C. de cōfes. in vj. col. & habetur plenè per Marsi. in pract. cri. §. attingam. à nu. 20. usque ad 30. & cōtrarij im tenuit idem Marsi. in §. expedita. nu. 10. cū seq. & tenet do. Guido de Suzar. in præalle. loco. nu. 72. nam dicit, q sufficit probare solam detentionem, ut præsumatur facta metu tormentorum. & idem tenet Bald. in l. falsis. C. de fur. & idem sequitur & firmit Cy. in l. ij. quod met. cau. & uidetur firmare Par. à Put. in uerbo, tortura el. iij. uersic. quia sæpè. quidquid sit pro nunc ad concordandum prædictas opiniones dicerem ex mente Bald. in d. l. j. C. de custo. reo. & l. j. C. de confe. in vj. col. q aut sit in loco carceris confessio per confitentem existentem in dicto loco carceris cum ferris, aut compedibus, aut alijs ligaminibus, & tūc dicitur ex-

torta metu tormentorum: aut liber existit in loco carceris, solutus uinculis & catenis, & tunc non potest dici facta confessio metu tormentorum. alias sequeretur inconueniens, q omnes confessiones reorum dicerentur metu tormentorum extortæ: & non data perseuerantia, non nocerent: cuius contrarium quotidie uidemus. & hoc est uerum, si non denegatur ei cibus & potus, de omnibus uideatis d. Io. Mille. in præxi. cri. fol. 106. nu. 3. cū seq. adde quod Bald. in d. l. unica. C. de confes. vij. col. dicit q contraria procedūt, ubi quis confitetur in utilitatem carcerantis, idq; nō in figura iudicii, alias secus: ad euitandum tamen euitanda, facias semper confiteri reum extra carceres in loco publico, & extra locum & aspectum torturæ. † Et ex hoc inoleuit practica, qua quando diceretur reus ad ratificandum confessā in tormentis, solet scribi: talis reus ductus ad ratificandum, ac constitutus coram tali indice sedente pro tribunali ad hunc actum, solutus uinculis & catenis extrâ locum & aspectum torturæ, lecta prius eidem sua depositione, eam ratificauit atque ueram fassus est de uerbo ad uerbum: ut est tex. & ibi Afflict. in consti. humanitate: & docet Iacob. de Bel. uis. in pract. cri. in tit. de quæst. col. xv. & Marsi. in prac. §. quoniam. & Fran. Brun. in tra. de ind. & tor. ij. par. vj. col. nu. 4. & Guido de Suzar. in tra. de indi. & tor. num. 78. 64 & ibi Lud. Bolo. † Viso de requisitis concernentibus personam iudicis, confitentis, loci, temporis qualitatem & formam, & qualitatem ipsius confessionis: sequitur ut uideamus de requisitis, quæ debent seruari per ipsum iudicem, habita ipsa confessione, seruatis omnibus prædictis.

dictis. & primò requiritur, qd iudex ipse, habita confessione, statuat ipsi contententi terminum ad se defendendum, si petatur, secundum Bal. in l. ij. C. ut intra cert. tēp. cri. quæst. termini. & idem tenet Arg. in lib. male. in uerbo, qui iudex statuit ter. a. l. eorū defen. & ibi uide apostillam Aug. & Afflict. in consti. super incisionibus. iij. nota. ij. q. uer. aduerte. sed intellige bene, qd practica omnium criminalistarū est, qd detur terminus prædictus, siue petatur, siue non; ut dicit idem Aug. ubi sup. in prin. & tunc, si delinquens non probat aliquid aduersus suam confessionem in termino sibi dato, uidetur perseverare in confe. delicti; secundum Afflict. in consti. omnes nostri. in vj. not. uide Saly. in l. si quis. nu. vij. C. de custo. reo. & qd debet dari etiam non petenti, firmat Par. à Pu. in lib. syndi. in uerbo. cōdēnatio. & firmat Marf. in practi. §. nunc uidendum. per totum. quando reus inquisitus est ignarus literarum, & qui nesciat se defendere alias secus. sed qd debet dari simpliciter etiam non petenti, est tex. in liij. §. si ad diem. ff. de re mi. quem ad hunc effectum no. Bal. in l. unica. C. de confe. x. col. uersic. denuo quæro de quæst. quotidiana. ubi dicit, qd iuris & moris est dari tale terminum sponte confessio. sed idem Bal. tenet contrarium, qd non detur, nisi petenti in l. nouerint. C. ut intra cert. ter. & Alex. in addit. ad Bart. in l. unius. §. cogniturum. ff. de quæstio. tenet, qd detur etiam non petenti. & ibi Bart. uidetur sentire contrarium. Afflict. in constitu. si damna clandestina. in ix. nota. uidetur uelle, qd semper detur, etiam si non petatur. & uidetur tenere Ange. in l. pactum inter. hæredem. ff. de pact. & Marfil. in practi. §. exami-

nanda. in fine. & idem uidetur uel le Bald. in l. raptos. C. de episc. et cler. et Gandi. in titu. quid sit agendum reo præsen. et non contu. uer. 65 sed pone, quodd accusatus. † Istis omnibus requisitis concurrentibus sciendum est, qd confessio ipsa nonnulla specialia habet, et maximos effectus patit. primò uerò, quodd confessus sponte, etiam data nullitate processus, et ex inualido processu, potest damnari, ut tenet Pe. de Ancha. in cle. j. de homici. et est text. et ibi no. in c. j. de accus. li. vj. et refert ac sequit Ang. Are. in li. male. i uerbo, fa. publica. in v. col. uersic. aduer. tas. et idem tenet Ang. in l. si uacantia lib. xij. C. de bon. uacan. et consuluit Cæpol. consil. lxxvj. incip. teneo. et Pet. de Ancha. consil. xxiiij. et Roma. consil. cxlix. uel clxvij. et habetur per Ange. in l. denuntiassē. ff. de adulte. nume. 5. et in l. si quis. C. de custo. reo. num. 2. et ibi per Saly. in sin. et ita tenet Inno. in cap. qualiter et quando. el. ij. de accusa. et Saly. in ij. col. ulti. C. de custod. reo. et Bald. in l. unica. §. col. uersic. quæro. C. de confes. et Matthesi. i. nota. incip. nota. pulchram regulā Ange. de Are. in lib. male. in uerbo comparent dicti inquisiti et contententur totum. et Angel. in l. j. ff. de confe. fina. col. et Marfil. in l. j. §. diuus Antoninus. nu. 12. ff. de quæst. per Fely. plenē in c. at si clerici. de iudi. et in ca. qualiter et quando. de accusa. el. ij. et Cæp. in decis. clxxix. et Gramma. consil. iij. nume. 27. Marfil. consil. xlvj. num. 17. pri. lib. et consil. xlvij. nu. 3. eo. lib. et Bertran. consil. ccxj. pri. li. Fely. tamen in d. c. qualiter et quando. in d. ca. at si clerici. dicit limitandam hanc communem opinionem pluribus modis. primò, ut procedat in confessione

fessione simplici, non implicata, et conditionali. secundò fallit, si reus imperitus, nec aliter uocatus in ius; ulterò se offerat & confiteatur. tertio limitatur, nisi præscriptum esset iuri inquirendi ex præscriptione statutoria. quartò limitatur, ut procedat, quando confessio est facta expressè: secus, si tacitè. quinto limitatur, nisi confessio fieret in iudicio nullo non principaliter, sed incidenter per quandam consequentiam. sexto limita, nisi confessio fieret in iudicio nullo ratione incòpetentiæ iudicis. septimò limita, nisi iudiciū esset nullum rōne præposterationis ordinis. octauò limita, nisi confessio fieret in iudicio nullo propter partium inhabilitatem. nonò limita, nisi confessio esset facta per torturam non præcedentibus iudicijs. alias limitationes uideas per te: sed Marfil. uidetur tenere contrà octauam limitationem in d. §. diuus Antonius. & etiam uidetur tenere contrà nonam limitationem: uide per eum, nos autem dicamus intelligi prædictam conclusionem concurrentibus omnibus prædictis requisitis. † Secundò operatur alium mirabilem effectum, ut si quis confessus spontè. & condemnatus ex dicta confessione appellarit, iudex à quo nō tenet deferre appellationem, sed suam sententiam mandare executioni potest appellatione non obstante: ut est text. & ibi not. Io. And. in ca. Romana. §. si autem post sententiam de appella. lib. vj. & sequit. Bal. in l. unica. C. de cōfess. vj. col. uers. sequitur uidere, quando confessio. & in l. j. col. xj. C. ne ex de li. defuncto & Archid. in d. §. si autem. & Ange. in l. ij. C. quo. appell. non recipia. in prin. plenè per Capel. Tolosa. decisio. clxxvj. & per

eundem Bald. in d. l. ij. C. quo appell. non recipia. ij. colum. uersu. quæro, utrum in pecuniarijs causis, prædicta tamen procedunt, & sanè intelligi debent, ubi confessus appellat, & nullam causam obfuscantem suam confessionem, & per consequens condemnationem, allegat: alias si allegat erroneam suam confessionem, uel aliter contrà eam dicit, obmittitur appellatio. item procedunt, nisi facta appellatione statim sit inhibitorium per superiorem: quia stante inhibitione, non procedi ad executionem. Item procedunt, ubi iudex à quo non detulerit appellationi, & eam admiserit: alias si admiserit statim iurisdic-tio est deuoluta ad superiorem. itē procedunt, ubi non steterit per triginta dies ad dandum apostolos instantes petitos. nam ex tunc caret omni iurisdic-tione: ut dicit Bald. in d. l. pri. C. de confess. iudex uerò ad quem tenetur appellationem admittere. & interim examinare, an subsistat iusta causa appellandi, & impedire executionem. sed iudex à quo, ut suprà dictum est, non tenetur admittere, si in appellatione non fuit allegata causa: ut habetur plenè per suprà allegatos Doctores. † Tertiò operatur alium effectum, cum non obstante, quòd perempta sit instantia, nihilominus potest cōfessus condemnari: sicut plenè dixi suprà in requisitis concernentibus qualitatē temporis. † Quartò operatur. nam licet confessio extorta per torturam iudicijs nō præcedentibus non ualeat, ne dicam in tertia parte: tamen confessio spontanea, etiam non præcedentibus iudicijs, ualeat & tenet: ut est text. & ibi not. in ca. j. de accusat. lib. vj. & not. Petr. de Anchara. in clem. j. de homi.

homi. & firmat Angel. de Aret. in lib. malefic. in uerbo, fama publica. in ix. column. uersu. aduertat tamen.

69 † Quinto operatur. nam si in una causa constat per confessionem aliquius producti in testem de crimine & eius inhabilitate, remouetur a promotione, ut dicit Abb. in c. cū dilectus. 4. char. uersu. ex prædictis infertur ad aliam questionem. de ordi. cogni. & refert & sequitur Afflict. in decisio. cccxix. incipient.

70 fuit lata. in iij. column. mihi. † Sexto operatur. nam confessus cum iuramento delictum, dicitur manifestus delinquens, ut probatur in c. cum olim. ad fi. ibi. manifestam, quæ uel per confessionem. extra de uerbo. signifi. & in c. fi. in fi. ibi. super confessionem factam. extra. de cohabit. cler. & mulie. & est tex. in c. super quibusdam. in princip. de uerbo. signifi. & not. Gloss. in c. j. in uerbo, manifestos de usur. lib. vj. & Specu. in ti. de noto. cri. §. iā de notorio. uer. notoriū iuris. & no. p. Fede. de Sen. con. viij. & cō. vi. & no. p. Doc. in c. ad nostrā. extra. de iureiur. & in c. cū dioces. extra de usur. & p. gl. & doc. ii. q. i. de manife. & p. Bar. i. l. iii. ff. de usur. et p. do. Lau. de Rodul. in tra. de usur. qō. 88. & p. Cyp.

71 consi. lviij. nu. 10. † Item septimo operatur. nam licet tertius possit appellare pro condemnato capitaliter, etiam ipso inuito, ut habetur in l. non tantum. ff. de appella. tamē istud fallit, quando talis reus condemnatus, sponte confessus sit crimen, & in confessione perseuerauit. quia tunc non poterit appellare secundum Baldum post Gloss. in l. i. d. furtum. in fin. ff. de ijs. qui nota. infra. & in l. j. §. cū urbem. ultima columna. de offi. præfec. urb. & Angel. in l. ii. C. quo. appell. non re.

& relin. in ca. cū super. in principi. de re indi. & habetur per Marf. in l. j. §. diuus Antoninus. iij. col. f. de quæstio. † Octauo operatur, nam licet reus criminis regulariter nō possit renūciare suis defensionibus uel termino defensionis, ut habetur per Gloss. & Docto. in l. pactum inter heredes. ff. de pact. & habetur per Ias. in l. iubemus. xij. column. C. de iudi. & Par. de Pu. in lib. syndic. char. 30. in iij. column. in ca. incipient. an potestas, quæ mihi sit. tamen hoc non procedit in sponte confessio. quia potest renūciare defensionibus, & talis renunciatio ualet, & tenet, secundum Baldum in l. si accusatoribus. prima columna. C. de accusat. & l. i. 23. column. uersu. super quinto. C. qui accu. non po. & habetur per Marf. in l. unius. §. cogniturum. 12. column. uersu. fallit tamen ista conclusio. ff. de quæst. † Nono operatur. nam licet reus sit fideiussionibus relaxandus, quando ueniret imponēda pœna pecuniaria, tamen hoc non procedit, si sponte confessus est delictum, quia tunc non relaxatur sub fideiussoribus. secundum Baldum in l. nullus. C. de exhiben. re. & sequitur Aug. de Ari. in additio. ad tracta. mali. Ange. de Are. in uerbo, pro quibus Anto. fideiussit. in pri. addi. & idem dixit idem Ang. in lib. malefic. in uerbo, fama publica. i. vj. char. uersu. x. quæro. & habetur per Marf. in d. §. cogniturū. ij. col. uersu. mihi autem.

74 † Decimo operatur. nā licet confessus coram iudice incompetenti uigore illius confessionis, nō possit condemnari, tamen est tunc potētia, quod eius uigore potest cogi ad persistendum in dicta confessione coram iudice competenti. secundum Angelum in l. j. in fi. C. de confes. ubi agitur ad eundem effectum, ut intel-

tellegit Capy. decis. clxxix. nu. 5. cū
seq. & habetur per Afflic. in constit.
si damna clandestina ix. nota. in iiij.
q. & Ange. Aret. in lib. male. in uer-
bo, comparent dicti inquisiti & con-
fiteantur totum. uerfi. & tene menti.
75 † Undecimò operatur aliū effectū.
nam per cōfessionem spontaneam,
factam in iudicio, inducitur notori-
um: ut dicit Andr. & sequitur Af-
flic. in consti. si damna clandestina:
in nono no. & probatur in c. uestra:
76 de coha. cle. & mulie. † Duodecimò
operatur, quia habet uim rei iudica-
tæ, fm Phil. Cor. consil. cclx. incip.
77 uisa, in iiij. lib. † Decimotertio ope-
ratur, quia est plenissima probatio.
fm Philip. Corne. consil. cclxj. in-
78 cipi. de duobus. iiij. lib. † Decimo
quarto operatur mirabilem effectū
in fauorem inquisiti. nā si quis con-
fiteatur, se non fuisse uulneratum a
Titio, non poterit Titius torqueri
ex indicijis existentibus cōtra eum;
quia habet indicium innocentie pro
se. fm Alexan. de Imol. consilio. j.
iiij. lib. allegat Bald. in l. j. ulti. colū.
uerfi. pone testator. C. commu. de
leg. allegat l. Paulus. §. j. ff. de bon.
quæ libe. & firmat Afflic. in constit.
terminum uitæ. viij. q. uerfi. quibus
79 adde. † Decimoquinto operatur. nā
facit transire actionem contrā hære-
des conuenti: & ideo si quis confes-
sus furtum mox moriatur, eius hæ-
redes poterunt conueniri ad rei re-
stitutionem: ut dicit not. Specu. in
titu. de interroga. §. ij. uerfi. quid si
is, qui confessus est. nume. 4. & in ti-
tu. de accusa. §. primo. uerfi. quid
si latro. & ibi plenè Ioā. And. in ad-
ditio. & habetur plenè per Bald. in
l. j. C. ne ex delict. defunc. colum. ij.
in siue. uerfi. sed hic dubitatur. ubi
idem dicit, quando pro crimine con-
fessato ueniret imponenda pœna

publicationis bonorum. uide Ange,
de Are. in lib. maleficio: in uerbo, &
uestem cœl. abstu. uerfi. quid si
80 fur confiteatur. † Decimosexto ope-
ratur, nam si adultera confiteatur,
se antè coitum cōtraxisse matrimo-
nium cum adultero, dicta confessio
liberat eōs à pœna, & legitimat pro-
lem: ut ē Glo. singu. in l. penul. C. de
fideiuf. & sequitur Bald. in l. eam
quam. vij. colum. uerfi. attende ta-
men. C. de fideicom. & in d. l. penul.
& ibi Docto. tamen idem Bal. in l.
quicunque. vj. colum. uerfi. ulterius
uides. C. de fur. dicit, q̄ mulier hoc
confitens est torquenda, & torque-
ri debet. & idem Bald. in l. j. C. de
col. deteg. dicit prædicta uera, ubi
qualitas personarum hoc suadet, &
indicia concurrunt: aliàs secūs: & ui-
de ibi And. Barba. in addi. & in pri-
mum dictum sequitur idem Bal. in
l. unica. viij. colum. uerfi. quæro, fuit
quæstio. C. de confes. adde Bartho.
Capol. caut. lxxxij. & lxxxvij. ad-
de Ang. Are. in lib. malef. in uerbo,
che mi hai adulterata la mia donna.
ver. pone, q̄ quidam inuenia. & Af-
flic. in constit. si quis rapere. in. v. q.
81 † Septimodecimò operatur singu-
larē effectum. nam si quis confiteatur
crimen, de quo aliàs fm formam iu-
ris, uel statutorum, nō potest p̄ in-
quisitionem procedi, nisi ad quere-
lam partis: nihilominus stante con-
fessione potest procedi, cū deli-
ctum fuit effectum notorium: & sic
non est necessarius accusator: ut in
c. euidētia. extra de accusa. & ibi no.
& in l. ea quidem. C. de accusa. & fir-
mat Ang. Are. in li. male. in uerbo,
cōparuerūt dicti inquisiti, & confi-
tent totū. uer. quæro, an cōfessus, &
fuit ita determinatū in sacro regio
consil. ut refert. & testatur Afflic.
decis. clxxvj. inci. quædā mulier ui-
dua,

- dua. et uide Panor. in c. ij. de confe. col. v. contrarium tenet Ang. in l. si filius. ff. de inte. acti. per illum text.
- 82 † Decimo octauo operatur aliū mirabilem effectū, uam confessio spon te mitius debet puniri: ut est Glo. in c. ad hoc. uerſi. confessio. de ſimo. & v. quæſt. j. in ſumma. & ij. q. j. in præ milſis. uerſi. ſua ſponte. facit l. j. C. ne tuto. uel cura. & Io. Andræ. in c. qualiter & quādo. el. ij. de accu. Bartho. Capol. in l. ſponſio. de uerbo. ſigni. & tenet Panor. in c. per inquisitionē. in ſi. extrā. de elec. uide Angel. in l. non ſolū. nu. 8. ff. de procur. & firmat etiam Alber. de Ro. in l. j. §. quæſtioni. ff. de quæſti. num. 3.
- 83 † Decimonono operatur. quia confesſio tollit præſumptionem iuris, & de iure: ut nota. in auth. ſed iam neceſſe. C. de do. ante nup. quod eſt uerum, niſi in cauſa matrimonij, in qua ſi mulier confitetur contrā copulam, nihil dominus præſumit matrimonium copulatum. c. ſuper eo. de eo, qui cogno. conſan. uxor. ſuæ
- 84 & Bartho. Capol. in caut. xij. † Vigefimo operatur, quia facit rem liquidam, & habetur pro ueritate, ſecundū do. Pet. Philip. Cor. conſil. xviij. incip. principale in litera h. ij.
- 85 par. † Vigefimo optimo operatur, quia ſi fuerit facta coram iudice incompetenti, nocet hæredi: ſi cōfeſſus moriatur, antequam remittatur ad iudicem ſuum competentem. ſecundū Ang. in l. ij. ff. ui bo. ra. & Floria. in l. inde Neratius. §. ſi dolo. ff. ad l. Aql. Inno. in c. ſi. in Gl. ſua. in uerbo, aſſe
- 86 ruit de ſucce. ab inteſt. † Vigefimo ſecundo operatur, quia confesſio in iudicio facta, non præſumit erro nea, ſed uera, ſecundū Dy. in regula. quod ſemel. de regu. iur. in vj. & Bal. in addi. Spec. in titu. de poſitio. uer. confesſio facta. Vigefimo tertio

operatur, quia quādo formatur in quiriſitio contra ſponte confellum, non requiritur, q̄ præcedat infamia. ſecundū Angel. in l. ſi uacantia. C. de bo. uacan. lib. x. colū. xix. allegat not. in c. ij. de accu. in vj. et reſert et ſequitur Marſil. in praxi. cri. §. conſtante. nume. 20. Vigefimo quarto operatur, quia licet corrupens iudicem puniatur, et perdat cauſam, hoc tamen non procedit, ubi ſponte cōfitetur: quia ei parciſtur. auth. nouo iure. C. de pœna iu. qui m. et eſt Glo. in l. j. §. ij. ff. de calum. Vigefimo quinto operatur, quia licet conſpiras, ut fractis carceribus euadat, puniatur: tamen ſi confitetur, et reuelat curiæ tractatum, non puniſtur l. in eo. ff. de cuſto. reo. Vigefimo ſexto operatur. nam licet nō poſſit imponi pœna ordinaria clerico ꝑ delicto, quando proceditur per uiam inquisitionis: ut in c. inquisitionis. de accuſ. fallit tamen, ſi de crimine conſtaret per confessionem. ſecundū Inno. in c. qualiter. el. ij. de accuſa. et plenè per Ioan. Bernard. Hiſpa. in pra. cri. iij. uerbo, confessionibus propriis. † Viſis iam tandem requiſitis et effectibus iudicialis ſpontanæ confessionis, ut ſequar ꝑmiſſum, ordinem, uideamus de aliquibus quæſtionibus extrauagantibus in materia. et quidem primò: quæ rō, an ſtaute ſtatuto, q̄ pœna minoretur per confessionem, et augeatur per negationem, qualis debeat eſſe confesſio, ut ſic habeat locum præmiū ſtatuti: Bal. in l. ea, quæ. poſt. Bart. in ulti. col. C. de condi. inde. di cit, q̄ debet eſſe ſimplex et pura: et ſi circa ſubſtantia, qualitatē, circumſtantias, locum, uel tempus inueniatur negatio, nō meretur præmiū: ſed ſi negatio foret in aliquibus articulis et incidentibus ſeparatis à

causa maleficij, nō per hoc perditur beneficiū statuti. exemplum, si antē confessionem dicitur, q̄ locus non est de territorio: uel si confitens dicit se clericum, etiam si nō probetur de clericatu: consequitur beneficiū statuti. uide Fely. in c. de hoc. extrā.

88 de simo. † Sed quid si confitetur uulnus, sed negatur, q̄ est mortale, an consequatur beneficiū statuti? idem Bald. ibi dicit, q̄ non consequitur. sed quid si negat cicatricem remansuram, an consequatur præmium. ibi Bald. putat. q̄ sic eo, quia spectat ad indicium medicorum.

89 † Sed quid si primò confitetur, deum negat, uel econtrā, an habeat beneficiū statuti? idem Bal. ubi supra, dicit, q̄ non: ed, quia requiritur perseuerantia. & de multis aliis circa materiam istam uide per te do.

90 Bald. ibi. † Secundò principaliter quæro, an confessio possit reuocari post latam sententiam condemnatoriam. Bar. in l. non faterur. ff. de confess. dicit, q̄ potest reuocari beneficio restitutionis in integrum. idem Bart. in l. error. C. de iur. & fa. igno. dicit, q̄ potest reuocari, quādo confessio facta est ad interrogationem aduersarij: secus, si sponte. quia nō potest reuocari. Bald. ibidem. j. col. uersi. modo uenio ad secundam regulam dicit, q̄ si est maior, nō restituitur. & si est minor, restituitur. & uide ibi Alex. & Panor. in c. ex parte. ix. colum. de confess. sed quicquid sit, procedunt prædicta in confessione in causis ciuilibus: secus tamē est in criminalibus. nam etiam post sententiam confessio reuocatur prætextu erroris: & in causa appellationis admittitur ad probandum de errore: ut habetur, ut dixi supra sub numero 32. & adde Ang. in l. si debitori. nu.

91 7. ff. de iudi. † Tercio principaliter

quæro, q̄ si testis in mortis articulo confitetur se falsum testimoniū tulisse: uel iudex se uenalem sententiam, et contra ius dedisse, an eis sit credendum? Bar. quem sequitur Angel. in l. si quis in graui. §. si quis moriens. ff. ad Sylle. dicit, q̄ non est eis credendum, ut noceat aliis: puta, producendi testem pro se, uel reportanti sententiam in sui fauorem et plene prosequitur Fran. Cur. seni. consil. lxx. incip. circa primum. in prin. et plenē prosequitur Iaso. in l. iusurandum. §. procurator. ff. de iur. iuran. nu. me. 24. et consuluit Ang. pro ista parte in consil. cccix. incipien. patet est tale. penul. col. limitatur tamen præcedens dictum, ut dicit Ias. nisi duo iudices, qui tulerūt sententiam, fuerint concordēs in mortis articulo, q̄ uenalem tulerunt sententiam: licet id non procedat in duobus testibus: et sequitur præcedens principale dictum. in ca. literas. de præsump. num. 2. et Bal. in auth. si dicatur. ij. col. C. de test. et in l. generaliter. et idem est in notario conficiēte falsum instrumentum, si confitetur falsum instrumentum fabricasse. secundum Spec. in ti. de instru. edi. §. postremò. uersicu. sed nunquid.

92 † Quartò quæro, an confessio infamet, ubi sententia non infamat, nec infert infamiam. Ange. in l. quid ergo. §. ex compromisso. ff. de iis, qui no. inf. dicit, q̄ non. et idem firmat ibi Gl. uide Bal. in l. istus fultius. ff. de inf. et an confessio in actione famosa infamet, Bal. in l. quoniam. ff.

93 de inf. numer. 9. † Quintò quæro, quid si quis in testamento confitetur, se esse usurarium, an per hoc eius testamentum irritetur et annulletur? et quid, si ita fuerit in iudicio confessus? Bald. in l. unica. C. de confess. ul. colum. uersi. remanet unum dubium.

dubium. ubi dicit, q̄ ista confessio non obligat neque probat propter omnimodam eius incertitudinem: sed in l. j. §. similiq; modo. C. de Lati. liberta. tollen. §. ij. dicit, quod si quis confiteatur se usurarium corpore, dicetur manifestus usurarius: sed primum dictum bal. sequitur Alex. in addi. ad Barto. in l. j. de fur. in addi. magna. in fi. dum allegat bal. in l. j. de confes. et sequitur bald. in l. j. ij. colum. uer. quidam confessus fuit.

94 C. de fal. cay. adie. lega. † Sexto quæro, in confessio clerici uel episcopi accusati de homicidio, quod promissit decem, ne accusetur de homicidio, noceat, ut posset deponi. Ioā. Andræ. in c. j. de accu. in vj. in nouella. dicit, quod si fuit facta ante institutionem accusationem, non nocet. et Alexan. in l. eius, qui. de iure fin. et per bald. in c. j. §. iniuria de par. iura.

95 firman. † Septimo quæro, an confessio surdi et muti in criminalibus noceat. Bald. in l. j. vij. col. C. de confes. dicit, quod non nocet. uide omnino bal.

96 ibi in contingencia facti. † Octauo quæro, an confessio facta coram syndico denuntiante maleficio, noceat, ut ex ea posset damnari. dicas, q̄ non nocet ad condenandum. secundum Salyc. in l. ea quidem. xiiij. q. C. qui accu. non poss. et Ang. Are. in lib. male. in uerbo, ad denuntian.

97 in vj. colum. † Nonis quæro, an confessio procuratoris in criminalibus noceat principali: dicas, q̄ non, nam non est uera confessio principalis, sed ficta: ut dicit Pauor. in cap. per inquisitionem. extra. de elect. et sic non nocet. et bald. in addi. Specu. in titu. de pro. j. colum. in fi. et uide in Cle. ij. de pro. et text. l. certè. de precar. et Alex. post Barr. in l. creditor. §. iustus. ff. de app. et in l. certū. §. sed an. ff. de confes. et Pauor. in

98 c. j. ut lit. non cont. † Decimo quæro, an confessio in criminalibus habeat executionem paratam, ut sic sine sententia possit exequi. dicas, q̄ non: sed expectatur sententia. secundum Inno. in c. quærenti. in Glossi sua. in uerbo, quadrimestre. uers. in criminali de offic. dele. & Bart. in l. quoniam. ff. de iurfa. & Bald. in Margarita. in uerbo, confessio. uer. iij. secus est in ciuili. sed And. in confite. pœnā eorum. decidit, q̄ in delictis, in quibus potest procedi sine accusatore, potest etiam sine sententia confessus mitti ad supplicium. & tunc iudex debet notificare delinquenti, q̄ mittit eum ad supplicium pro tali causa, ut possit de præcepto appellare. & uidi seruari per iudices superiores. cogitate. uide Par. de Put. in lib. syndica. in uerbo, tortura. el. iij. uerb. sequitur quæstio quotidiana. ij. col. ubi tenet contra And. de Iser, & uide Gramma. decisio. xxxvj. numero. 57. cum seq. † Undecimo quæro, q̄ si stat statutum, prout est in regno hodie, q̄ pro tertio furto, licet minimo, quis debeat mori: & confitetur, se fecisse plura furta eodem loco, diuersis tamen temporibus, an debeat mori ex ista confessione, quasi plura furta fecerit. Bal. in auth. sed nouo iure. iij. colū. uer. item quid si confitetur. C. de ser. fugi. decidit, q̄ ex quo illa uerba diuersis temporibus, sunt obscura (quia potest intelligi diuersis temporibus continuatis: ut not. ff. de actio. & obliga. l. nūquam actiones) et pro confitente interpretatur in mitiorē partem: nisi dicatur in confessione cū temporis interuallo: et sic concludit, q̄ nō debet mori uirtute dictæ confessionis.

100 Boer. deci. ccix. ij. par. † Duodecimo quæro, quid si fur confiteatur se fecisse plura furta diuersis locis et tempo-

ribus, an uirtutæ dictæ confessionis debeat condemnari? Bal. in authen. sed nouo iure. col. iij. uer. sed pone. C. de ser. fug. dicit, q̄ non. quia confessio est generalis & incerta, eū nō constet de rebus subtrahitis, & habetur per Ang. in l. certum. in princip. ff. de conse. & Pe. de Anchar. consil. xxiiij. & Gandi. in ti. de præsump. & indi. iudi. uers. aliud etiam nō. & iō debet constare de rebus subtrahitis.

101 † Decimotertiū quæro, quid si datur capitula reo inquisito de furto, & capitulatur eum esse publicum & insignem latronem, & commississe unum furtum, qui constitet omnia & singula in capitulo cōtenta, fuisse et esse uera, an noceat ad pœnā mortis, si furtum non est ultrā unciam? dicas, q̄ non, licet cōfiteatur se esse insignem & publicum latronem: ex quo constat cōtrarium per eius depositionem, cum nō constat, nisi de uno furto: secundum Ang. in consil. inci. proceditur per inquisitionem.

102 † Decimoquartū quæro. an, & q̄n confessio socij criminis probet contrā alios: circa cuius quæstionis decisionem oportet uidere, au, & quādo socius possit & debeat interrogari de sociis participibus receptatoribus, & aliis. Bar. in l. repeti. §. j. ff. de quæst. distinguit: aut sunt delicta, quæ principaliter in offensam alicuius committuntur, et isto casu non pōt interrogari: aut sumus in delictis, quæ principaliter in offensam alicuius non committuntur, ut: falsificare monetam, latrocinia cōmittere, & similia & isto casu interrogari pōt: ut ibi per eum. Saly. in l. fi. C. de accu. aliter distinguit: & reiecta distinctione Bar. quam reprobatur rationibus, de quibus per eū, distinguit aut sic: aut socius est seruilis conditionis & tunc indistincte interrogatur: aut

liberæ conditionis: & tunc aut sunt delicta, quæ non possunt committi sine sociis, & tunc non est licita interrogatio, nisi delictum sit cōtrā salutem omnium, per l. fi. C. de male. & istā distin. uidetur sentire & seq. Alex. in l. repeti. ff. de quæst. in addi. an quis sit interrogandus de sociis, & eam refert & sequitur Bertr. cōsil. xxxij. j. lib. fallit secundum Ang. de Are. in lib. male. in uerbo, Sempromium mandatorem. j. col. uersicu. & benè nō. in crimine assassinij. Afflic. in consil. si damna clandestina. remittit se ad doctrinam Bar. & Alexā. in d. l. repe. xvj. col. & aliter non dicit: & dicit ipse, q̄ in criminibus, in quibus licita est interrogatio de sociis, sola confessio socij non facit sufficiens indicium ad torturam, nisi alia præsumptio concurrat, uel aliud indicium. et dicit, ita se uidisse iudicari & practicari per sapiētes regni in crimine læsæ maiestatis. licet aliter dixerit Ange. de ma. in uerbo, fama publici. uersic. x. quæro. tamen opinio Afflic. communiter obseruatur: ut dicit Gram. consil. xxj. et uide pro hoc Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. el. iij. uersic. an stetur dicto. & Marfi. in l. j. §. diuus Anto. ij. col. uersi. sed dubium. ff. de quæstio. Blā. in l. fi. nu. 378. eo. ti. & Signoro. consil. ccix. & Calca. cōsil. cix. & Grāma. consil. xxj. determinat, q̄ extrā casus positos per Glo. in d. l. fi. C. de accu. socius non pōt interrogari de sociis. & uidetur sequi distinctionē Bar. de qua suprā Gramm. similiter consil. xxxvij. num. 11. & consil. lxxvj. nu. 5. & consil. lxx. nu. 7. & an socius criminis probet contrā socium in furto, uide Gram. consil. lix. ubi determinat, q̄ non: sed in latrocinio sic. & sic ex prædictis habes, an confessio socij probet, nam in casibus exceptua-

exceptuatis probat quod ad indicium,
& licet in casibus exceptuatis stetur
dicto socij, ut supra, id nenum tamē
tū intelligitur, quādo ipse socius
alias non est infamis ex alio delicto.
Gramma. cons. lxxj. & plenē, an con-
fessio socij criminis faciat indicium
ad torturam, uide Marf. in pract. cri-
mi. §. diligenter, nume. 59. & uer-
deci. cccxix. ij. par. & Fran. Brun. in
tract. de indi. & tor. iij. colum. j. par-
tis, nume. 18. & ibi nume. 24. ponit
modum interrogandi nam dicit ip-
se, si adest præsumptio aliqua con-
tra illum, de quo interrogatur quis,
potest huiusmodi interrogatio in specie,
alias secus, quia debet interrogari gra-
uiter adde Lud. & Gui. de Suza. tra. de
indi. & tor. nu. 50. & uide Gramma.
deci. xxvij. & sciendum est, quod etiā
in criminibus exceptuatis, de quib⁹
per Glo. in l. fi. C. de accu. confessio
socij criminis, non est sufficiens in-
dicium ad torturam, ut dixit Alex.
cons. cccclxxv. incip. quoniam abun-
de in fi. Ioan. de Imo. c. j. de confe.
Marf. sing. ccix. Gandi. in lib. malefi.
sub. rub. de questio. iij. col. in prin.
uerfi. sed quid si persona, & do. Ale-
xan. cons. lxxix. incip. uisa facti narra-
tionē. ij. lib. Fran. de Aret. in c. cum
Pet. Manconella. vij. col. de accu. &
adde, quod in talibus, i quibus creditur
socio criminis, non creditur ei, nisi
dictum suum fecerit in tormentis
ita singulariter dixit Rapha. Fulgo.
cons. clxxij. incip. in causa inquisi-
tionis. j. colū. antē fi. & Saly. in l. fi.
col. ul. i. uerfi. quāro nunc, an cū tor-
mentis. C. de accu. & aduertendum
est secundum Marf. in practi. §. dili-
genter, nume. 63. cum seq. quod nō cre-
ditur socio criminis, nisi iudex ante
quam ponat ipsum ad torturam de-
ferat iuramentum de ueritate dicen-
da contra auxiliares, fautores par-

ticipes, & receptatores, & nota ulte-
rius, quod ubi creditur socio criminis,
id intelligitur, dummodò non sit in-
famis ex alio delicto, ut not. Ange.
in l. qui iudicio. ff. de accusa. sequi-
tur Anto. Cons. in suis singularibus
in uerbo, integer. & ita consuluit
Marf. cons. lxxiiij. iij. colū. j. lib. &
Gramma. uer. xxxiiij. num. 9. & Grā-
ma. cons. xxj. per totum, & consil.
xxxviij. & consil. xliij. nume. 1. & Af-
flic. in consil. si damna clandestina.
ix. no. iij. q. & Ange. de male. in uer-
bo, fama publica colum. iij. & v.
uerfici: quāro, an participes, & ibi.
103 Aug. & Bernar. in addi. † Et adde,
quod si socius criminis alium uominat
in socium non interrogatus, sed spō-
te, non facit eius confessio aliquam
fidem, cum uidetur suspecta, ita, &
quidem pulchrē dixerunt Moder.
Sene. iij. tract. de indi. & tort. iij. car.
ij. col. uerfi. qualis autem sit modus,
& Gramma. cons. xxj. numer. 5.
104 † Et ultra sciendum est, quod socius
criminis non debet interrogari de
socio in materia furti, licet secus sit
in latrocinio, consuluit Gram. cons.
xxxviij. num. 14. & Marf. consil. xxij.
colum. iij. primo. uolu. Nec obstat
doctri. Bart. in l. repe. §. j. ff. de quæ-
stio. dum dicit in crimine furti so-
cius interrogatur, quia dicunt præ-
fati Doct. doctrinam Bar. debere in-
telligi in latrocinio, secus in furto
ratio diuersitatis est, quia latrocinium
communiter sine socijs committi
non potest, cum latrones dicantur,
qui in stratis publicis aggrediuntur
& disrobant, fures uero, qui clam fu-
105 ratur. † Decimoquintò quāro, an
si quis confitetur se occidisse homi-
nem. cuius nomen ignoratur, pos-
sit uirtute dictæ confessionis dam-
nari ad mortem Bald. in l. si cum ex-
ceptione. §. in hac. ff. de met. cau. di-

cit, q̄ si constat de corpore mortuo
damnari potest, & idem uoluit Bal.
in. l. data opera co. xij. uers. sed quid
si testis. C. qui accusa. non possunt.
106 † Decimosextò quæro, an confes-
serui noceat domino, dic, q̄ non, ut
est text. in. l. j. §. si serui quasi. ff. de
quæst. & ibi Docto. tamen secus est
in confessione serui facta de se, quia
talis confessio præiudicat sibi, & no-
cet ipsi domino, nisi, ipse dominus
contrarium probet ita dicit Glo. in
l. ij. in. ij. Cl. ff. si ex no cau. aga. quā
Gl. ibi summe commendat Bart. &
scriben. ibidem. & Marsil. in. d. §. si
107 serui quasi. † Decimo septimò quæ-
ro, an confessio facta per delinquen-
tem, qui alias tortus fuerat antè cō-
fessionem irritetur per dictam tor-
turam dicas, q̄ non secundum Ang.
in. l. cum te. C. de ijs, quæ ui me. cau.
gest. nu. 20. uide Mathesilan. in no-
108 tabilibus suis no. 55. † Decimo-
octauò quæro, quid si inquiritur cō-
tra aliquem de adulterio commissio-
nem in personam alicuius mulieris, & cō-
fiteatur se cognouisse carnaliter ip-
sam, an uideatur confiteri illam esse
uxorem querulantis Bart. in. l. si cui
la. ij. ff. de lega. j. dicit, q̄ si confite-
tur simpliciter omnia contenta in accu-
satione seu inquisitione esse uera,
tunc confessio refertur non solū ad
principale delictum, sed etiā ad qua-
litates facti, aut confiteatur simplici-
ter se cognouisse illam mulierem, &
tunc uidetur confiteri factum prin-
cipale tantum, & non qualitates, &
ibi sequitur Bal. Ang. de Arc. in lib.
malef. in uerbo, comparauerūt dicti
inquisiti, & cōfiteantur totū in prin.
dicit contra opinionem Bar. in secū-
do casu nonnullos doctores tenere,
& etiam ipse contrarium decidit, &
dicit se consuluisse, & ibi plenè ha-
betur per Augu. de Ari. & Bernarde

Laudri. in additio. qui post multa ui-
detur sequi opinio Angel. in dicto
loco contra Barto.

109 † Decimononò, quæro an confes-
sio trium latronum, & malefactorū
sigillatim habita operetur, ut ex ea
possint nominati condemnari dicas
q̄ sic, ut est text. in. c. frequēs, & inef-
frenata hoc tamē uerum est, ubi no-
minati per eos alias sint leues per-
sonæ, & infamate, ut est text. in. c. cō-
stitutionem diuæ memoriæ, & an
prædicta procedant, quando illi tres
latrones sunt infames ex alijs deli-
ctis dicas, quodd sic licet aliud sit,
quando opponitur eis alij defectus
puta minor ætas, & corruptela, ut
dicit do. Pet. de Monteforte in. dicto
c. frequēs, & ineffrenata per totum.
110 † Vigestimò quæro, an cōfessus de-
lictum debeat liberati sub fideiussio-
ria cautione, dicas, q̄ non ut est text.
in consti. humanitate, & q̄ si reuoca-
tur confessio, & allegatur erronea,
an interim donec probetur de erro-
re, debeat liberari? Petrus de Mon-
teforte in dicta constitutione huma-
nitate, decidit, q̄ debet interim libe-
rari, & intelligit ita demum proce-
dere dispositionem illius text. in cō-
sti. humanitate, si perseuerat in con-
fessione tacita, & expressa alias si re-
uocatur, dicit ipse, non procedere.
111 † Vigesimo primò quæro, quid si
aliquis confiteatur, se uulnerasse Ti-
tium, & ex uulnere ipsum decessisse
cum constet decessisse ex malo regi-
mine, & uulnus non fuisse mortale,
an ex dicta confessione debeat ad
mortem damnari? dicas, q̄ non, ut
plenè consuluit Signo. de Homo.
in consil. clv. incip. in processu facto
contra Petrolum, & consil. clxij. in-
cip. factū sic se habet, & est pulchrū
consilium materia confessionum.
112 † Vigesimo secundò quæro pones
com-

- commisum est furtum, & sunt proclama-
tiones, q̄ quicunque reuelau-
rit furtum parceret ipsi, si est de so-
cijs, & quidam qui uere commisit
furtum, reuelauit, ac se commisisse
confessus fuit, an stante dicta procla-
matione possit condemnari ex illa
confessione? dicas, q̄ sic, non obstan-
te pacto in dictis proclamationibus
facto, ut singula. dixit Vber. de Bob.
in. l. si pro fure. ff. de condi. turri &
refert, & sequitur Hippo. de Marsi.
singula. clxxvii. incip. malitijs ho-
13 minum. † Vigesimo tertio quæro,
an confessus possit obijcere de nul-
litate iudicii propter inhabilitatem
& illegitimationem personarum quæ-
rulantium, dicas, quod sic secundum
Bald. in. l. fina. C. de fideicom. liber.
ij. colum. & Felyn. in. c. qualiter, &
quando de accusa. el. ij. §. licet autē
nume. 11. & Marsil. in. l. ti quis. ff. de
14 quæstionib. ij. col. num. 9. † Vigesimo
quarto quæro quid si aliquis spō-
tē confessus reuocat suam confes-
sionem, & non uult perseverare, an
isto casu cogi possit per torturam
ad perseverandum? uide de hac. q.
Marsil. in pract. crimi. §. quoniam,
nume. 18. uersic. ulterius quæro ubi
habetur, q̄ sic Bald. in. l. in bonæ fi-
dei. iij. col. uersic. itē quæro, de con-
fessione. C. de re. cre. & Alexā. in. l.
15 unius. §. j. ff. de quæstio. † Vigesimo
quinto quæro, quid si aliquis in
supplicatione dicit, se condemnatum
& supplicat pro gratia, an dicta con-
fessio sibi noceat? dic q̄ si per sup-
plicantem probetur de ueritate nō
nocebit erronea confessio eidem se-
cundum Bald. in. l. ij. C. de erro. ad-
uoc. & sequitur Marsi. in. l. qui igno-
rans. ff. de fal. nume. 1. 3. alias ei noce-
16 bit. † Vigesimo sexto quæro, quid
si aliquis confitetur se commisisse
usuras, an noceat confitenti, ut con-
- demnetur? dicas q̄ non secundum
Bal. in conf. xcij. incipie. Beconus
de Couo. li. j. & plenius per Aymo.
Craue. conf. xlvij. nu. 7. in. j. li. nisi
aliter appareat de ueritate usurarū,
17 & de contrahibus usurarijs. † Vigesimo
septimo quæro, quid de q̄si-
tente se extorsisse usuras, si tempo-
re confessionis esset damnatus ad mor-
tē, an fisco, noceat? Bal. §. cccclxxvj
inci. testamenta lib. v. dicit q̄ præui-
dicat fisco, licet sit seruus pœnæ, &
testari nō possit, nec præsumit facta
in fraudē. cū nemo præsumat mori
cū mendacio, & prædicta sequit con-
sulendo Aym. Craue. in conf. clviiij.
in. j. par. nu. 8. & in conf. vj. nu. 53. in
18 ea. par. † Vigesimo octauo quæro,
quid si aliquis sponte confessus est
crimen, & tamen nō constat de delicto
in genere commissio, an possit con-
demnari uirtute illius confessionis ui-
de Fran. Bru. in tract. de indi. & tor.
vj. q. ij. partis prin. nu. 11. contrariū
potest attentari, & dicit in confessione
clericorum, quando non est tale
delictum pro quo deberent tradi cu-
riz seculari, quia etiam si non con-
stat de delicto, damnantur fm Ioā.
Bernar. Hisp. in pra. cano. in uerbo,
19 confessionibus proprijs. † Vigesimo
nono quæro, pone, q̄ quis inquit-
ritur, & impetitur t̄quā mandator
ordinator, & tractator homicidij, &
is confitetur oīa cōtenta in inquisi-
tione esse uera, an ex tali confessione
possit dānari? dicas q̄ nō secun-
dū Ang. in cōf. xxij. quem refert, &
sequit Bernar. de Landri. in addi. An-
ge. de Are. in lib. male. uerbo, cōpa-
ruerunt dicti inquisiti, & confitenti
20 totum. † Trigesimo quæro, q̄ si
aliquis dicat uolo cōfiteri, an intelli-
gat cōfiteri? Bal. in. l. unica. C. de cōf-
distinguit, & quo ad effectū nostrū
21 dicit, q̄ non uē cōfiteri † Trigesimo

- moprimò quæro, pone, q̄ quis com-
misit furtum Romæ, deinde cum re
furtiuu inuentus est in ciuitate Nea-
p̄. & ibi captus confessus fuit fur-
tum, an ibi possit puniri? Bal. in. d. l.
unica. C. de conf. vij. col. decidit, q̄
sic, & ita fuit decisum in sacro regio
conf. ut testatur Capy. deci. ciiij. in-
cip. in causa domini comitis Mon-
122 tellæ, † Trigesimo secundò quæro,
pone, q̄ in medio duarum ciuitatū
est locus quidam communis inter
aliquos dominos, & ibi commissum
est delictum, coram quo iudice est
facienda confessio, ut ex ea confitēs
possit damnari? Bal. in. d. l. unica. C.
de conf. in. vij. col. in fi. ponit qō-
nem, & decidit, q̄ si potest apparere
aliqua linea distinctiua territorij, il-
le iudex cognoscit: cuius est territo-
rium, & si non potest apparere, ille,
qui præuenit cognoscit, & dicitur
præuenire eo ipso, q̄ citat, secundū
123 eum. † Trigesimo tertio quæro, qd
si clericus propter homicidium cō-
missum per eum, captus sit, & con-
fiteatur se esse laicum darū, an hæc
confessio ei noceat? Bald. in. l. unica.
C. de conf. ix. col. decidit, q̄ non no-
124 cet. † Trigesimo quarto, quæro, an
confessio contra matrimonium no-
ceat ad illud dissoluendum dicas, q̄
non secundū Inn. in. c. cum dilecto
de accu. & Bal. in Margarita uers. cō-
fessio. Specu. in tit. qui ma. accu. po-
uersi. si uero. fallit, quādo probatio
matrimonij fundatur in sola confes-
sione partis. & illa confessio est qua-
lificata, ut plenè per Ioan. Anto. de
san. Gemi. in. c. tua nos de sponsa.
125 † Trigesimo quinto quæro, pone,
q̄ quis confitetur instrumentum, q̄
est falsum, esse uerum, an possit pos-
tea per cōsententem allegari falsum?
dicas, q̄ si est falsum, non obstante
confessione potest allegari falsum,
ut not. Bald. in. l. alia. ij. col. uersicu.
item addo dictum. C. de ijs, quib. ut
126 iudig. † Trigesimo sexto quæro, an
confessio coniugis, in cuius fauorē
lata est sententia diuortij, sufficiat
ad retractandam ipsam sententiam,
dicas, q̄ non ut est text. in. c. consan-
guinei, & ibi Doct. de re iudi. uide
Fely. in. d. c. consanguinei de re iu-
127 di. nume. 1. † Trigesimo septimò
quæro, pone, quis fuit foriudicatus
nulliter, an si captus confiteatur spō-
te delictum possit condemnari? di-
cas, q̄ sic secundū Angē. in. l. ij. ff.
de libe. & posth. ut tradit cautelam
128 & ibi latè per Alex. † Trigesimo
octauo, ecce, quis confitetur se fecit
se homicidium, sed ad sui defensio-
nem, & non dicit necessariam, an si-
bi præiudicat? dicas, q̄ præiudicat,
& uenit puniendus, quia debuerat
adiungere ad sui defensionem neces-
sariam, ut tradit Roma. sing. xxviiij.
129 incip. accusatus. † Trigesimo nono
quæro, an uideatur confiteri ille, qui
recepit literas ad se missas per assas-
sinum, qualiter ad sui instantiam cō-
misit homicidium, & q̄ debeat mit-
tere pecuniam, uide Matthesila. in
no. 22. incip. nota mirabilem modū,
& per Doct. in. l. filius familias. ff. ad
130 Macedo. † Quadragesimo quæro,
an confessio possit declarari, & ex-
poni per confitentem? dicas. q̄ sic,
ut est tex. in. c. cum dilecti de accu-
sati. & ibi per Inn. Abb. & Fely. &
sequitur Bald. in Margarita in uer-
bo, confessi. idem Bal. in. l. j. §. item
si uassallus de contro. iuesti. ij. col.
& Bal. in addi. Spe. in tit. depositio-
v. col. uers. potest quis interpretari,
& in. l. ij. in fi. C. de custo. reo. & in
aut. contra, qui propriam. C. de non
nu. pecu. pen. col. in fi. & Alex. in 2. f.
ccclxvi. iuci. uiso processu iquisitio-
nis formatæ ¶ Ant. ult. co. libet Ber-
tran.

- tran. in repertorio in uerbo, confessio. lo. ultimo teneat contrarium per doct. Barto. in l. Aurelius. §. idē quāsi. ff. de libera. legata. vide Alcia. in tract. de præsumpcio. 35. præsumpcio. n. 10. & Dec. cōsi. clxxxix. in ix. col. & consi. cclxxvii. ulti. col.
- 31 † Quadragesimo primò quæro, an confessio syndici probet delictū cōmissum per municipes, uel administratores ciuitatis, ut uideatur nocere ipsi ciuitati: uideatis Cor. in con. ccxxiii. in 4. lib. nu. 7. cum sequen.
- 32 † Quadragesimo secundò quæro, quid si aliquis confessus fuit se commissis stuprum cum uirgine tanquā sua uxore. & sic etiam confessus fuit mulier, ppter quod uir ille fuit absolutus, modo mulier stuprata petit illum stupratorem in uirum, ille negat, quid iuris? uide Alber. de Ro. sa. in l. procuratore. ff. de interroga. actio. ubi uidetur decidere in fauorem mulieris. uide eum. † Quadragesimo tertio quæro, nunquid si aliquis confitetur se fuisse absolutum ab excommunicatione, uideatur cōfiteri se fuisse cōmunicatum, uel si quis inquisitus, & interrogatus de homicidio, dicat se fuisse indultatū, an uideatur confiteri homicidium. Barto. in l. decem. 2. col. in fine. uer. ex ijs apparet. ff. de uer. obli. & in l. j. in fine principij. ff. de noui ope.
- 34 nuntia. dicit, qd sic. † Quadragesimo quarto quæro, nunquid confessio rei noceat tertio comparenti in iudicio pro suo interesse ad sui defensionem. Bart. in l. si pro lutorio. §. ij. col. uer. quæro, qd si ille primus. ff. de appell. & Par. de Put. i. li. syn. in uerbo, robbaria. dicunt qd nō nocet, uide Fely. i. c. causam quæ. de
- 35 testi. nu. 23. † Et an tertius comparēs pro suo interesse, in criminali debeat audiri? dicas quodd sic, ut cō-
- suluit Aymon. Crauet. in consi. 58. 36 in prin. incip. accusatur. † Quadragesimo quinto quæro, an confessio facta per irā noceat, dicas. quod nō, fm Glof. sing. in ca. ex literis. extrā. de diuor. & sequitur Ro. sing. 108. 37 incip. uolo commentari. † Quadragesimo sexto quæro, an istæ lamiæ, & incātatrices uulgariter dictæ fatrochiare, possint ex sola sua cōfessione damnari, alijs non apparentibus. dicas, quodd sic, ut habetur per do. Fran. Ponzini in tract. de lamijs. nume. 70. in vij. conclusio. † Quadragesimo septimò quæro, qd si aliquis cōfiteretur se aliās in iudicio abiurasse hæresim in manibus alterius inquisitoris, an ex noua confessione & relapsu possit dici plene relapsus, ita, ut possit condemnari, etiā si nō appareat de illa alia confessione. do. Fra. Pōzini i. trac. de lam. in nu. 62. uer. ex quibus interro. dicit, qd nō potest condemnari, quia nō apparet de prima cōfessione, facta in manibus inquisitoris: licet modo in secunda confessione ipse dicat, aliās se confessum. † Quadragesimo octauo, quæro, an confitens hæresim ex sola confessione possit damnari, dicas, qd sic, ut dicit Bal. in l. si quis nō dicam rapere. C. de episc. & cleri. & dicit Franc. Ponzini in trac. de lam. nume. 52. uer. si. nec habet ob stare.
- 40 † Quadragesimo nono quæro, qd si confessio fuerit incontinenti reuocata, an debeat probari de errore? dicas, qd Glo. in ca. fin. in uerbo, iusta causa. de iure iurā. in vj. & Ias. i. l. error. 2. col. C. de iur. & fac. igno. tēhent, qd non debet probari de errore. quod limitat Alex. in cōsi. 92. incip. uiso & opportuno. col. fin. li. 5. & consi. 87. quamuis. eo. lib. nisi fuisse redacta in scriptis. tunc enim debet probari de errore, ut habetur

- tur etiam per Alciat. in trac. de præsumpcio. in præsumpcio. 21. num. 3.
- 141 † Quinquagesimo quarto, an confessio officialis publici, ut puta zra-rij, thesaurarij, & receptoris fiscalis noceat fisco. dicas, q̄ sic, si est diues secus, si pauper. fm Bal. post Glo. in l. in cōtractibus. §. sed quoniam. C. de non nu. pecu. in pri. uers. quzro,
- 142 an confessio. † Quinquagesimo primo quzro, an confessio facta in causa civili. præiudicet in causa criminali. Innoc. in ca. per inquisitionem. de electio. dicit, quòd sic. quia contrā cōfessionem propriam nihil potest obijci. cap. per tuas. de probat. in contrarium sentit Glo. in c. ex p̄nitētibus. l. distin. & facit, quod no. Bart. in l. si confessus. ff. de cu. reo. Fely. in cap. qualiter. el. 2. nu. 47. plenè tangit, & tandem dicit, quòd tūc nocet, quando est facta corā iudice competenti, orta iam suspitione aut infamia. item quando sumus in eodem iudicio inter easdem personas: secus, si in alio iudicio. item quando uera esset confessio: secus, si ficta fm Bald. in l. ij. ultima col. C. de edendo. item, quando confessio facta, facta esset per principalem: secus, si per procuratorem, ui-
- 143 de eum in dicto loco. † Quinquagesimo secundo, quzro, an confessio facta præmissa negatiua, sit sufficiens ad condemnandum (ut si dicā, nego me commississe homicidium, & si constiterit me commississe, dicam, me fecisse ad mei defensionē) dicas, quòd non. Glof. est not. in l. si quidem, in princip. C. de exceptio. & ibi not. Bald. & sequitur Ias. in §. item si quis. insti. de actio. col. 4. uer-
- 144 si. secundo not. † Quinquagesimo tertio quzro, ecce quis accusauit iudicem de corruptela, quia ipsi pecuniam dedit, & nō probauit: si iudex sit absolutus, an hic possit ex sua cōfessione damnari? Bald. in auth. sed nouo iure. C. de se. fu. concludit, q̄ non, quia ista confessio fuit facta ad aliū finē. & firmat Par. de Put. in li. 145 syndi. in uerbo, corruptio. † Quinquagesimo quarto quzro, an solues aliquid curiē per uiam compositioni, uideatur fateri delictū. uide Par. de Put. in li. syndic. in uerbo, cōpositio. uers. an officialis episcopi. ubi uidetur concludere, q̄ non, si est illicita solutio. uide Bald. in l. ea quæ. ult. col. uers. sed quid si non uult negare. C. de condic. inde. & Paul. de Cast. conf. cccxx. incip. notandum, q̄ in fi. & quid de solente aliquid animo euitandī inquisitionem criminis, an inducāt cōfessio: uide Paul. de Cast. in consi. præalle. 220. notandum, q̄ adulterium. in fi. uide Paul. Grilla. in trac. de rela. carce. 4. q. & quo ordine, & quomodo debeat fieri, ut non infamet per eundē ibi. ubi
- 146 dat pulchrum modum. † Quinquagesimo quinto quzro, an confessio mulieris asserentis & confitentis se uirginem, ualeat. dicas, quòd si non est contra matrimonium, ualeat, & tenet. secundum do. Anto. & Host. in cap. attestaciones. extrā de desponsa. in pu. & eam potest quandocunque reuocare tanquam erroneam, & indeliberatam, etiam non docto aliter de errore, quia satis est, quòd confessio emanauit in materia, in qua fallit potuit, cū interueniente nixu copulæ potest falli, an corruptio interueniret, an nō, & sic an p̄manserit uirgo, & sic habetis limitationem ad ea, quæ dicuntur in ca. fi. de cōfess. & in l. error. C. de iu. & fac. igno. dum ibi dī, q̄ confessio emanata in iudicio non potest reuocari, nisi docto de errore. quia procedūt p̄dicta, nisi confessio emanet in materia

materia tali, in qua falli potest confitens, quia tunc potest reuocari indistinctè, nisi emanasset dicta confessio deliberate. secundum do. Anto. & Io. Anto. de san. Geor. in ca. attestaciones. extrà de despon. impub.

147 † Quinquagesimo sexto quæro, an clericis confitentibus delictum absque accusatore puniantur dic, quòd sic. secundum Hostien. in cap. 2. de confes. sequitur Ioan. Bernard. in pract. crim. cano. in uerbo, confessionibus

148 propijs. † Quinquagesimo septimo quæro, an ex confessione clerici possit argui, quòd sit incorrigibilis, dicas, quòd sic: ex modo confitendi delictum, dicèdo talia uerba, per quæ appareat non solum non pœnitere delicto, sed dolere, quòd delictum non fuit perfectè consummatum, ut fuerat attentatum, & si cūq̃ intenderat committere, secundum Cardin. in quodam consi. ut refert Felyn. in c. Rhodulfus. xxv. col. de rescrip. & Ioan. Bern. in prac. cri. cano. i uerb. data incorrigibilitate.

SECUNDA PARS tertiæ partis.

S V M M A R I V M.

- 1 Confessio extraiudicialis, probatur per duos testes.
- 2 Testes deponentes de confessione extraiudiciali, debent esse testes.
- 3 Argumentum de civili ad criminale, ualidum est.
- 4 Confessio extraiudicialis debet roborari causa.
- 5 Verosimilis debet esse confessio extraiudicialis.
- 6 Indicia ad torturam debent esse uerosimilia.
- 7 Confessio extraiudicialis debet esse probabilis, & possibilis.

- 8 Indicium est demonstratio ad detegendam ueritatem.
- 9 Confessio extraiudicialis nõ debet extorqueri per metum.
- 10 Confessio extraiudicialis non debet emanari per iram.
- 11 Testes deponentes confessionem extraiudiciali, debet examinari per indic.
- 12 Testes debent examinari parte citata ad uidendum iuramentà eorum.
- 13 Testes deponentes confessionem extraiudicialem, debet dicere quo tempore.
- 14 Confessio extraiudicialis debet probari per testes, qui examinari debuerunt.
- 15 Testes deponentes de confessione extraiudiciali, debent deponere cum iuramento.
- 16 Testes super confessione extraiudiciali, debent principaliter deponere super ea.
- 17 Confessio extraiudicialis requiritur, quòd non sit elisa ex contrarijs probationibus.
- 18 Sententia contra confessionem extraiudicialem, quid operetur.
- 19 Delinquente uero apparente, non operatur confessio extraiudicialis.
- 20 Renata confessio extraiudiciali, quid operetur.
- 21 Confessio extraiudicialis debet esse certa & clara.
- 22 Confessio extraiudicialis est sufficiens, indicium ad torturam.
- 23 Pœna extraordinaria potest imponi ex confessione extraiudiciali.
- 24 Carcerari potest quis ex confessione extraiudiciali.
- 25 Confitens extraiudicialiter potest priuari beneficijs.
- 26 Confessio extraiudicialis aliquando plene probat, & nume. 37. & 38.
- 27 Animus probatur ex confessione extraiudiciali.
- 28 Minor sine curatore potest extraiudicialiter confiteri.
- 29 Confessio extraiudicialis facit, ne

non requiratur ratificatio dictorum in mentis.

- 30 Testis extraiudicialiter confitens se scire factum, si id negat in iudicio potest torqueri.
- 31 Confessio extraiudicialis quando plene probat.
- 32 Confessio extraiudicialis testis accusati, de falso, quando operetur contra ipsum.
- 33 Notorium dicitur maleficium ex confessione extraiudiciali.
- 34 Confessio extraiudicialis non infamat.
- 35 Confessio extraiudicialis accusatoris prodest reo.
- 36 Confessio extraiudicialis dicitur probatio probata.

I V D E X.

- S** E Q V I T U R, ut uideamus secundo loco de confessionibus extraiudicialibus postquam uidi-
mus de confessionibus iudicialibus spontaneis. & primo uideamus de requisitis ad confessionem extraiudicialem. † Et quidem requiritur primo, ut confessio extraiudicialis obstat, quod probetur per duos testes, cum sit indicium remotum, quo casu duo testes requiruntur, secundum Gloss. l. fin. C. fami. heriscun. & ibi Barto. in l. fina. ff. de
2 quæstionibus colum. fin. † Secundo requiritur, quod testes deponentes de tali confessione extraiudiciali, sint contestes de loco, tempore, & causa scientiæ, ut in dicta Gloss. & uoluit Bald. in l. j. uerfi. quemlibet actum. C. de testibus. & Cyn. in l. generaliter. C. de non numerata pecu. & Innocent. in cap. per tuas. extra. de probationibus, & Alexander consil. xvij. primo lib. & intantum est uerum istud, ut si unus testis de-

ponat de una confessione facta in loco, alter in alio loco, uel alio tempore, non coniungantur, & sint singulares, ut tenuit domi. Anton. de Butri. in cap. licet ex quadam. penult. col. uerfi. & pro hoc deciditur quæstio. de testi. allegat Cyn. in l. j. C. de consuetu. idem uoluit Anton. de But. in ca. fin. antepe. col. de consue. & Alex. in consil. lxxij. pri. lib. iij. col. & consil. lxxvij. iij. uol. incip. uiso processu. & plenè habetur per Afflict. decisio. ccel. xiiij. inci. fuit decisum.
† Et licet præfati Doct. loquantur in ciuilibus. tñ ualidū est argumentum de ciuili ad criminale. l. absenti. ff. de pæn. Iaso. in l. magistratibus, col. 2. ff. de iuris. om. iu. qd̄ adeò procedit, ut statutum corrigens in causa ciuili porrigatur ad criminale. secundum Arc. in consil. cix. col. ij. & plenè Aymon. Craue. consil. 58.
1. lib. incip. accusator. † Tertiò requiritur, quòd nedum quis extra iudicium confiteatur delictum, sed confiteatur etiam causam, quare ad delictum prorupit, uel aliter de ea constet. aliàs si confessio extraiudicialis sit sine causa, non operatur effectum, per ea. quæ dixi in confessione spontanea, in requisitis concernentibus substantiam, & qualiter confessionis. & proprie in materia extraiudicialis confessionis, habetur per Capol. consil. xxxij. columpe. & not. Bal. in l. clarū. C. de auth. præstan. & firmat Mar. Ant. Blanc. in repe. l. f. ff. de quæst. nn. 207. ubi inter alia dicit, q̄ talis confessio debet esse uerosimilis, & sic, quòd habeat causam præexistentem, in qua consistat honor, utilitas, uel quid aliud simile. † Quarto requiritur, quòd dicta confessio extraiudicialis nedum sit uerosimilis respectu causæ, ut supra dictū est, sed etiā respectu

- specu loci temporis, & aliarum circumstantiaru, ut probat optimis rationibus Marc. Ant. Blanc. in d. l. fi. nu. 208. in fine. & confirmat per ea, quæ dixi supra in materia confessionis iudicialis. & idè sicut iudex debet modis omnibus uerificare confessionem iudicialem, ut possit peruenire ad condensationem uirtute ipsius, ita pari modo debet, inquantum potest, uerificare & reddere uerosimilem confessionem extraiudicialem, ut ex ea possit ad torturam peruenire & non ita nimis propter & repentinè habita dicta confessione, torquere, ut aliqui minus docti intelligunt.
- 6 † Facit pro predictis, quia in tortura debent præcedere uerosimilia indicia, ex quibus obiecto crimine reo, per præsumptionem culpæ, animus iudicis informetur. l. prima. i. respo. ff. de questio. & l. milites. §. oportet & l. sicut. C. de fal. & Bar. ibidem. itè indicia debent esse legitima. l. j. ff. de questio. & l. milites. C. eod. tit. facit optime ad prædicta not. docti. Bal. in l. non hoc. C. unde cogn. in fi. dū
- 7 ponit, quid sit indicium. † Requiritur quintò, quod confessio extraiudicialis, ut operetur effectum suū, sit probabilis, & possibilis, intantum, ut siquis extraiudicialiter confiteatur se occidisse hominem, debeat saltem per famam publicam constare de corpore mortuo, uel si confiteatur se commisisse furta, debeat constare de rebus sub tractis, sicut dicimus de confessione spontanea, ut supra dixi.
- 8 † Facit, quia indicium est demonstratio sine adminiculum ad detegendam ueritatem. l. adulter. ff. de adulteriis. & in l. solent. ff. de præscriptis uerbis. & id, quod non est possibile nec probabile, non potest detegere ueritatem, nec potest esse adminiculum ad eam detegendam, & impossibile nō

obligat. fm Spec. in titu. de aduoca. §. iij. uer. ad euidenciam. & habetur in l. non dubium. C. de legib. & in l. apud Iulianū. §. j. ff. de legat. primo & in l. cōtinuus. §. sub hoc. ff. de uerborum oblig. adde Marfi. in l. j. ff. de questio. nu. 62. cum sequentibus.

9 † Requiritur sextò, quod talis confessio extraiudicialis non sit extorta per metum, uel præcedentibus minis uel per suasionibus aduersarii & ueri delinquentis, ut sic se exonerat possit ab indicijs contra se existentibus. fm Pari. de Puteo. in libro syndica. in uerbo, Robbaria. & euenit in diebus meis in terra sancti Seuerini, dū ibi assiderem pro iudice in quodam maleficio, ut quidam, qui occidisset hominem, induceret quendam pauperculum iuuenem ad confitendum extra iudiciū, se esse illū, qui occidisset.

10 † Requiritur septimò, quod talis confessio extraiudicialis non sit emanata per iracundiam, sed ex proposito & non per lasciuiam, sicut solet quandoque fieri inter amicos. argumen. no. per Ioan. de Imol. in c. fi. de confessio. nam quod calore iracundiæ factum est, ad pœnam non est trahendum. l. j. C. si quis impera. male. & Alexā. cōf. clxxxj. in causa angelorum col. ii. uer. prætereā. uolu. ij. & Hippol. de Marfi. in prædi. §. diligenter nu. 36. faciunt ad corroborationem præfatorum ea, quæ scribit Marc. Anto. Blanc. in rep. l. fi. ff. de questio. nu. 183. in uerbo, minæ. quod quidè bonus iudex ex qualitate personæ & facti pendere potest, & ex uerosimilitudinibus, uel in uerosimilitudinibus, & ex aliis circumstantijs considerandis per eum. † Requiritur octauò, quod testes deponentes de confessione extraiudiciali, sint examinati per iudicem & nō per actuarium, uel alium examinatorem. nam i causis cri-

sis criminalibus iudex ipse debet recipere & examinare testes, nec notarius potest hoc facere, nisi ex causa, sine commissione iudicis, ut colligitur ex tex. in cle. j. de offic. deleg. & ibi Glo. & Bal. in rubri. de cōtro. inuesti. ij. col. & tenent Gloss. Bald. Paul. de Cast. & alij in l. hac. consultiſſima §. si. uers. depositiones. C. de testamē. & habet per Marf. in l. j. numero 16. ff. de quæſtio.

12 † Requiritur non dō, q̄ testes ipsi sint examinati parte citata ad uidēdum iuramenta testium, & q̄ sit facta cōtestatio litis. fm Angel. de Arc. in libro maleſi. in uerbo, fama publica. in ij. charta. uers. quæro qualiter p̄betur. allegat. Barto. hoc uolentem. in l. si. in fi. ff. de q̄ſtio. & uoluit Salyce. in l. si. C. eod. titu. & Bal. in l. iube mus. in ij. colū. uers. item dixi. C. de proba. & Ange. in repe. l. si uacantia. xxvij. colū. C. de bo. uacan. libr. x. & plenē per Marf. in d. l. j. nu. 7. ij. col. & in proprijs terminis ita concludit Afflic. in constitut. humanitate. in v. not. uers. item quæro.

13 † Requiritur decimō, q̄ cōfessio taliter probetur, ut non solum dicat, cōfessum esse aliquem, se occidisse, sed etiam iſuper, quo tempore, quo loco occiderit, cōfessum esse, ut dicit Bald. in l. in bonæ fidei. C. de iureiurā. & latius per Frac. Bru. in tra. cta. de indi. & tor. in quæſtio. iij. primæ partis. nu. 16. uer. aduerte tamē.

14 † Requiritur undecimō, ut cōfessio extraiudicialis nō sit probata per testes, qui examinari nō debuerūt. nā in quibus casibus examinati uō faciūt indicium, in illis casibus deponentes de confessione extraiudiciali, non probant ad indicium inducēdum, & per consequens confessio prædicta nihil operatur. sunt autem non pauci, qui non debent examina

ri propter reuerentiam, quæ debetur ab eis aliquibus personis, atque ijs quidem non faciunt indicium, si examinati fuerint secundum Bartol. in l. maritus. ff. de quæſtio. & probatur in l. j. §. diuus Antoninus. & §. Antoninus. eod. titu. sunt rursus, qui propter ætatem non debent examinari. nam examinati non faciunt indicium plenum, sed qualequale, ut l. j. §. impubes. ff. ad Syllē. & not. Glo. in l. talis. C. de ijs, qui ut indi. secundum Barto. ibi. sunt & tertij. qui non debent examinari, de quibus ad plenū per Barto. in d. l. maritus. & Bald. in l. cunctos populos. C. de summa tri & fi. ca. Bal. & Sali. in l. ierosuos. C. de test. Abb. in c. ex literis. in princ. de transact. Mar. Anto. Blanc. in repe. l. si. ff. de quæſt. num. 344. cum pluri. se. Alexad. cōf. xxxij. incip. animaduersis. in ij. colū. in fi. ij. uolu. Marf. in practi. §. diligenter. numero. 141. Franc. Bru. in tract. de indi. & tor. in q. ij. primæ partis. nu. xj. cum seq. itē non debent esse testes, qui patiunt plures defectus, quia eo casu etiam in subsidium non admittuntur, ut consuluit Sozi. cōf. cxvij. incipien. uis. in antepenult. colū. & Barba. in cōf. lxxv. incip. sapienter. iij. colum. in iij. uolu. & Marf. in cōf. cij. incip. pauci sunt. j. colū. num. 11. colū. xij. & Gramm. cōf. xxxv. nu. 34.

15 † Item testes deponentes de confessione extraiudiciali, debent deponere cum iuramento, alijs non faciūt plenū idiciū. sed qualequale. fm Abbatem in c. cum olim. de dol. & p̄u.

16 † Requiritur duodecimō, quod testes deponentes & probantes cōfessionem extraiudicialem, sint principaliter examinati super cōfessione extraiudiciali, & de ea tantum deponent, alijs si unus testis ubi deposuit super facto, simul deponat de cōfess.

- confessione extraiudiciali eiusdem facti, & iungatur cum alio teste similiter deponente de confessione, nihil probat eius dictum super confessione prædicta. quia idem testis non potest facere plus, quam semiplenam probationem, & sic remanet dictum unius tantum testis, per quod non probatur confessio, ut cōsului Alex. in cōf. clij. in ulti. colū. in fin. v. uolu. & idem tenuit idem Alex. in l. Gallus. §. ille casus. ff. de libe. & post. refert & sequitur excellēs Th. Grā. in decisio. xxvii. nu. 3. uide eū.
- 17 † Requiritur decimotertio, quod confessio prædicta non sit elisa ex contrarijs indicijs & præsumptionibus. nam tunc non operatur effectum suum, cum indicia tollantur ex contrarijs indicijs & præsumptionibus, ut dicit Barto. in l. fi. C. familiæ hæc. & habetur plenè per Francisc. Bru. in tract. de indic. & tor. i. v. q.
- 18 primæ partis per totum. † Requiritur decimoquarto, ut non sit sententia tum cōtrā talem confessionem, quia eo casu non operaretur effectum, propter ea, quæ dixi suprā in prima parte.
- 19 † Requiritur decimoquinto, ut non appareat de uero delinquente, quia si constaret, confessio extraiudicialis non operaretur. per text. l. qui seruum. ff. de interro. actio. & ita dixit Inno. in ca. significantib. in fi. de purga. uulga. & plenè prosequitur Marf. in l. j. §. si quis ulterio. ff. de quæstio. nu. 72. cum sequen.
- 20 † Requiritur decimosexto, ut dicta confessio non sit reuocata per consentiē ante cōceptum iudicium. secundū Fely. in c. at si clerici. de iudi. & Bal. in l. j. §. fi. C. de co. las. in l. magistratibus. ff. de iuris. om. iudic. licet Decis. in d. c. at si clerici. impugnet istud dictum. de quo plenè per Blan. in d. repe. l. fin. ff. de quæstio. nu. 209. ubi plenè.
- 21 † Requiritur decimosепrimo, ut confessio prædicta extraiudicialis, sit certa, clara, & nō dubitata. quia alias interpretatur in fauorem rei, ut dixi sup. in prima parte in requisitis conuenientibus qualitatem confessionis. Istis uero omnibus concurrentibus uidendum restat de effectibus extraiudicialis confessionis. † Et primo operatur, quia confessio extraiudicialis est tantæ potentie, ut faciat sufficiens indicium ad torturam, ut habetur, per Gloss. in uerbo, accusatori. in l. cap. v. ff. de adul. & per Inno. in c. sicut. extra. de testib. & per Barto. & alios in l. quoniam. ff. de in fa. & Alexand. & Sozi. in l. magistratibus. & ibi Decis. & alij. ff. de iuris. om. iudic. Abb. & communiter Canonistæ in c. at si clerici. de iudic. & communiter secuntur omnes criminalistæ, ut habetur per Marcum Ant. Blanc. in repet. l. fi. ff. de quæstio. nume. 204. quod est uerum præterquam in tribus casibus, primo, ubi agitur de crimine ciuilitate, secundo nisi confessio fuerit reuocata, tertio, nisi confitens sit clericus, quia requiritur infamia, ut dicit notabiliter Fely. in cap. olim. de rescrip. in princ.
- 22 † Secundo operatur. ut talis confessio extraiudicialis, sit sufficiens ad imponendam pœnam extraordinariam. per l. i. de iustis. ff. de infa. & consuluit Angel. in cōf. x. incip. in cautā. ij. colum. & est text. in cap. quā sit graue. de excep. prælato. & firmat Par. de Puteo. in libro syndicar. l. ix. uersicu. adde unū singulare. & firmat Hippol. de Marf. in l. de minore. ff. de quæstio. nume. 53.
- 23 † Tercio operatur, ut taliter confitens possit detineri in carcere, ut ff. de custo. reo. in l. si confessus. & consuluit Angel. in d. cōf. l. x.
- 24 † Quarto operatur, ut taliter confitens

- ficēs possit priuari beneficio ecclesia-
stico iam adepto, & etiam abstinere
debeat a suscipiendo alia, ut no. In-
no. extrā. de elect. i. c. per inquisitionem.
& consuluit Ang. ubi suprà. &
plenē per Oldra. cons. cxcxij. incip.
an negatio. & habetur per Alber. de
Rosa. in l. quæro. ff. de edil. edi.
- 26 † Quintò operatur mirabilem effe-
ctum, uidelicet plenam criminis pro-
bationem, quando statutum, & lex
requirit probationem animi. & de
facto constat exemplum in Angel.
in d. cō. x. si quis effugerit cum esset
citatus. sed dubitatur an animo lati-
tandi id fecerit, si probatur confes-
sio extrā iudiciū facta, q̄ animo lati-
tandi aufugit. hæc confessio sufficit
ad cōdemnādū, ut l. Fuscinus. §. qd
sit latitare. ff. qui. ex cau. in po. ea.
- 27 † Et per huiusmodi dictum notabi-
le potest in terminis regie pragma-
te ictu scopetti & balistæ decidi ca-
sus, cum euenerit. nam uos scitis, q̄
emittens ictum balistæ & scopetti,
etiam si non sit secutus alicuius læ-
sionis effectus, punitur pœna mortis
si ad offendendum emisit. nam si
q̄stat de ictu, & nō de animo, sed ad-
est extraiudicialis confessio, q̄ animo
nocendi emisit, punitur ad mortem.
quod ipsum recolo aliàs me dixisse
in quodam apparatu, quem feci i di-
cta regia pragma.
- 28 † Sextò operatur alium effectū. nā
licet confessio iudicialis facta per mi-
norē sine curatore. nō teneat, tamē
si minor confessus fuerit extrā iudi-
cium, facit indicium ad torturam, &
operatur solitum effectū, licet fuerit
facta absque curatore. in Bald. in l.
clarum. C. de auctori. pract. & re-
fert & sequitur Frac. Bru. in tract. de
indi. & tor. in iii. char. in iij. col. uers.
aliud indicium. & Hippol. de Mars.
in l. de minore. in prin. nu. 5 i. uersic.
- an hoc habeat locum. ff. de quæstio.
29 † Septimò operatur alium effectū.
nam cum confessio delicti in tormen-
tis, egeat ratificatione & perseveran-
tia, alijsque nō noceat, fallit id, qñ ul-
timæ cōfessionī, in tormentis, adest
extraiudicialis. quoniam eo casu nō
requirit ratificatio. in Inu. i. c. iat si
clerici. extrā. de iudic. & Fel. in c. o-
lim. v. col. de præscrip. & Par. in uer-
bo, tortura. lo. j. uer. quia sæpē. & Ia-
son. i. l. magistratib. ff. de iuris. om.
iudic. & Mars. in praxi. §. quoniam.
uers. quæro, dixi suprà. & i. ling. 500.
incip. spōsalia de futuro. Alex. post
Bar. in l. capite v. ff. de adulte. & per
Tho. Gram. in cōf. xl. & Carre. in sua
practi. in princ. nu. 48. & 49.
- 30 † Octauò operatur. nam si examina-
tur testis in iudicio de aliquo facto,
an sciat & interfuerit, & deponat, q̄
nō, & cōstet extraiudicialiter cōfes-
sum fuisse se interfuisse facto, & sci-
re, isto casu extali extraiudiciali cō-
fessionē potest torqueri. per tex. uni-
us. §. testes. ff. de quæst. & refert &
sequitur Frac. Bru. in tract. de indic.
& tortu. in iij. q. ij. partis. nu. 13. cū
31 sequentibus. † Nonò operatur aliū
effectum. nam concurrentibus præ-
dictis requisitis, & concurrentibus
uerosimilibus, puta, partis præsen-
tia, & causæ expressio, & loci, nedum
confessio extraiudicialis facit indi-
cium ad torturam, ut suprà dictum
est, sed etiam sufficit ad plenam pro-
bationem, ut præcisè cogi possit ta-
lis confitens, ut perseveret in tortu-
ra, ut cōdemnetur. & hoc firmavit
per multa iura & auctoritates Tin-
da. in tract. de testi. uaria. in vj. capit.
& præcisè per text. l. quæro. §. si. de
edil. edict. & per tex. in d. cap. v. & fir-
mat & sequitur Mars. in l. de mino-
re. nu. 52. ff. de quæst. adde Capi. i. de-
cisi. clxxix. & Fel. i. c. olim. viij. limi.
extrā.

- extrà. de rescri. adde etiam, q̄ quando in confessione extraiudiciali interuenisset iuramentū, tunc ēt pr̄iudicat quò ad plenā probationem: ut dicunt Bald. & Angel. in l. generaliter. ult. colum. C. de non nu. pec. & Gramm. plenē in decisio. xxxiiij. nu.
- 32 me. 59. cum seq. † Decimò operatur alium effectum. nam cū dicto testis extrà iudicium non stetur cōtrā tertium: & stetur dicto testis in iudicio factō potius, quā extrà iudiciū, istud quidem est uerum, quò ad tertium, & in pr̄iudicium tertij: sed quo ad ipsum testem accusatum de falso, habet uim confessionis extraiudicialis, & sufficit ad inquirendum de falso: & si concurrūt uerosimilia, puta: partis pr̄sencia, causæ expressio, & loci, sufficit ad plenam probationem, ut possit de falso puniri: ut uotabiliter & subtiliter prosequitur Tinda. in tra. de testi. ua. in c. vj. & vij. & tenuit & consuluē Alex. consi. cxij. incip. omis- sis necessariis, dico, in j. lib. ubi dicit ex tali confessione posse testem tor-
- 33 queri. † Vndecimò operatur alium effectum secundum Alber. de Rosa. in l. quāro. ff. de ædil. edict. quia facit maleficium esse notorium: quod dicit probari ex text. c. conseruato res. extrà. de offi. deleg. adde quòd Fely. in c. olim. de rescrip. in iiij. fal- len. nu. 6. uidetur intelligere, quan- do talis confessio facta esset coram magna multitudine personarum.
- 34 † Duodecimò operatur alium effectum contrarium. quia confessio extraiudicialis non infamat. secundum Alber. de Rosa. in l. j. C. de requi. re.
- 35 nu. 6. † Decimotertiò operatur aliū effectum. nam confessio extraiudicialis accusatoris uel instigatoris pdest reo & accusato ad absolutionē: ut dicit Bald. in l. j. col. ij. ff. de eo,

- per quem factum est. & Gerar. in sin- gul. lv. & pulchrè Ludo. Roma. con- sil. lxxvij. inchoan. Antonius accusa- tus. col. ij. uer. vj. & tenet Boer. de-
- 36 ciso. cx. nume. 5. † Decimoquartò operatur. quia confessio licet extraiudicialis, dicitur probatio. secundū Ang. de Aret. in §. omnium. vij. col. insti. de actio. allegat Bald. in l. deo nobis. post princip. C. de episcop. & cler. & Barto. in l. admonendi. ff. de iur. iuran. et sequitur Marsi. in con- sil. cxij. nume. 22. in ij. lib. Decimo- quintò operatur. quia confessus ex- traiudicialiter nō debet liberari sub fidei iustoria cautione in casu, quo al- ias esset liberandus. secundum Af- fliet. in constitu. humanitate. in prin- cip. in prima fallentia. et in v. nota. uersicu. sed quid si esset confessus.
- 37 † Sed quāro, an confessus extrà iudicium bis possit ex ea confessione condemnari. Bald. in l. cum scimus. C. de agri. & cens. li. xj. quem refert et sequitur Ro. in l. nuda ratio. ff. de dona. Pau. de Cast. in l. publici. in fi. ff. de po. & Fely. in c. de hoc. nn. 3.
- 38 de simo. tenet, quòd sic. † Secundo quāro, an confessio extraiudicialis in pertinentibus ad salutem animæ, noceat & pr̄iudicet plenē: dicas, quòd, sic. secundum Bald. in l. j. iiij. col. C. de fal. cau. adie. lega. quem re- fert et sequitur Fely. in c. de hoc. de simo. num. 4. exemplificando in eo, qui extra iudicium confitetur, se esse usurarium.

TERTIA PARS tertiæ partis.

SUMMARIUM.

Indicia legitima debent precedere con-
fessionem extortam per torturam. &
nume. 2,

- 3 Index habens liberum arbitrium non potest torqueri sine indicij.
- 4 Accusatus nolens respondere, potest torqueri.
- 5 Testis narius quando torqueatur sine indicij. usq. ad nu. 7.
- 7 Custos pecuniarum subtractarū an torqueatur sine indicij.
- 8 Contumax & bannitus absque alijs indicij torqueri quando possit. usque ad nu. 32.
- 9 Inquisitio non potest formari nō precedentibus indicij.
- 10 Contumacia tunc demū facit indicij, si ritē & rectē processit.
- 11 Tortura non potest inferri, non consti- to de delicto.
- 12 Tortura non potest dari, nisi constet de offedente.
- 13 Accusator nō admittitur ad accusan- dum, si non habet indicia.
- 32 Confessio extorta sine indicij, an con- ualidetur ipsi superuenientibus.
- 33 Confessus pōt interrogari de alijs deli- ctis, de quibus non extant indicia.
- 34 Tortus an dicatur, qui parum fuit altatus.
- 35 Confessio extorta per torturā absque indicij, an conualidetur si est uerifica- ta per oculorum inspectionem.
- 36 Confessio ex abrupto extorta corā uno iudice, si fuerit renocata corā alio, an sufficiat ad condemnaudum.
- 37 Confessio territi ualet sine indicij.
- 38 Torqueri sine indicij in crimine laesa maiestatis an possit.
- 39 Lite contestata datur tortura.
- 40 Testes debent examinari parte citata ad uidendum iuramenta testium. & nu. 41. 42. 43. 44. 45.
- 46 Testes an possint semper repeti.
- 47 Testes debet examinari per iudicem.
- 48 Minor an & quando torqueatur, & quomodo. & nu. 49.
- 50 Appellatione interposita nō potest ad torturam procedi.
- 51 Copia indiciorū debet dari torquēdo.
- 52 Index debet recipere defensiones reo- rum. nume. 52. usque ad num. 57. & per totum.
- 58 Publicato debet fieri, si petatur.
- 59 Repulsa est concedenda, & qualiter fiat. usque ad nu. 62.
- 63 Citari debet inquisitus ad discutiē- dum super indicij.
- 64 Tortura infertur in crimine, pro quo infertur poena ultra relegationem. & num. 65.
- 66 Cumulatio delictorū an fiat, ut sic ha- beat locum tortura, ubi alia non habe- ret locum.
- 67 Torqueri an quis pōt, si non est dispa- mans de alijs delictis.
- 68 Torqueri quis non pōt ultra modum consuetum. & 69. & 70.
- 71 Torqueri quis non potest ultra tertiā- uicem.
- 72 Accusator debet petere, ut accusatus torqueatur.
- 73 Torqueri quis non debet die feriato.
- 74 Interlocutoria debet ferri super illa- tione tortura.
- 75 Mulier pragnans non potest torqueri.
- 76 Suggestio non debet fieri torquendo.
- 77 Confessio extorta ab illis personis, quae non possunt torqueri, est inualida.
- 78 Repeti quando quis potest in tortura.
- 79 Index torquens debet habere merum imperium.
- 80 Confessio debet principaliter fieri, non incidenter. & nu. 95. & quae alia re- quiruntur, nu. 80.
- 81 Ratificari debet confessio facta in tor- tura. & numer. 82. & per totum. nu- mero. 83.
- 84 Renocanti confessionē uelut erroneā, debet dari terminus.
- 85 Qualitas nō confessata debet probari.
- 86 Consitens se uenenasse aliquē & inde illum mortuū esse non sibi praedictat.
- 87 Terminus ad faciendum defensiones, debet confesso statui.

- 88 Processus debet esse ordinatus, ut confessio per torturam extorta, ualeat.
- 89 Confessio per torturam, dicitur sponte confiteri.
- 90 Confessio per torturam, est ualidior spontanea.
- 91 Testes reprobati à iure, cum tortura probant.
- 92 Testis uarius cum tortura probat.
- 93 Confessio minoris in tortura, absque curatore ualeat.
- 94 Confessio in tortura, etiam renocata, probat semiplenè.
- 95 Confessio in tortura, dicitur uoluntaria.
- 96 Confessio in tortura coram incompetenti, perseverata coram competenti, ualeat.
- 97 Confessus unum delictum in tortura potest de alijs interrogari, etiam si non extant indicia.
- 98 Confessio renocata concurrentibus alijs indicijs nocet.
- 99 Confessus non appellat.
- 100 Consistens damnatur ex confessione.
- 101 Damnatus ad moriendum insonem dicat nominatum per se, an profit.
- 102 Consistens se non commississe delictum, sed fuisse autorem ad illud committendum, an damnetur.
- 103 Socius raptoris quomodo puniatur.
- 104 Consistens sponte delictum, & non perseverans, an possit torqueri.
- 105 Torqueri an possit quis, ut manifestet mandantem.
- 106 Inquisitus negans se commississe delictum, si postea conuictus dicat quidem se commississe, sed fecisse ad sui defensionem, an audiatur.
- 107 Torqueri an possit quis de libello infamatorio.
- 108 Torqueri an possit, qui noctu ad eam cuiuspiam lapidibus impetit.
- 109 Tortus qui tertio confessus non ratificat, an iterum torqueatur.
- 110 Condemnari an possit, si quis conuictus adhuc tamen neget.

- 111 Tortura metus, an equiparetur tortura.
- 112 Confessio quæ dicatur extorta metu tortura. & nu. 113.
- 114 Torqueri an possit consistens se commississe scripturas.
- 115 Ratificatio an requiratur, ubi est plenè probatum delictum.
- 116 Consistens delictum, quod uere constat ipsum non commississe, quando puniatur.

I V D E X.

TERTIO loco uidendum testat de confessionibus extortis per tormenta, uel metu tormentorū: & procedendo, ut procedere inchoamus: primo loco uideamus de requisitis ad istam confessionem per torturam extortam: & quæ requiratur. omnino, ut sit efficax ad condemnandum: secundo loco de effectibus ipsius confessionis. † Primò ergo requiritur, quod confessio per torturam extorta, ad hoc, ut ex ea possit sequi condemnatio, sit taliter extorta, ut legitima indicia appareant præcessisse, antequam deuentum sit ad torturam: alias nullius est ualoris & momenti ad condemnandum, etiam si sit ratificata apud tribunal: ita uoluit Gl. in l. pe. ff. de qd. quæ sequuntur Bar. & communiter alij. & Ange. in l. j. C. de confes. & Gandi. in trac. male. sub rub. de quæstio. & tor. in vj. colū. uer. item pone, quod quidam. & Pet. de Anch. in Cle. j. de ho. & Salyc. in l. j. ult. col. C. de custo. reo. p. id, quod habetur per Inno. & alios in ca. j. quod met. cau. & plenè per Mar. in l. j. ff. de quæstio. nu. 24. cum sequen. † Et instantum prædicta procedunt, ut et habent locum in crimine læsæ maiestatis: in quo iudex non potest reū subiacere tormentis

sine indiciis. secundum te. nota. & ibi Glo. Cy. Bal. & Saly. in l. si quis alicui. C. ad leg. Iul. ma. & uoluit Ang. de Aret. in lib. malef. in uerbo, *che bai tradito la tua patria*. in primis uerbis. & habetur plenè per Mar. in repe. l. si. de pro. & in l. de minore. in prin. col. ij. uersicu. & aduertas. ff. de quaestio. & Brun. in trac. de indi. & tormen. in v. q. ij. par. nu. 6. cum seq.

3 † Item procedent praedicta, etiam si iudex habeat liberum arbitrium in criminalibus. quoniam nec tunc poterit torquere sine indiciis: aliàs teneretur in syndicato. secundum Pau. de Elea. in c. grauis. extra de deposi. & Alex. in l. filius familias. in v. apostil. ff. de dona. & per consequens si torqueretur quis in praedictis casibus, & confiteretur, confessio illa erit inanis & uacua. † Limitatur praedicta, quando inquisitus nollit respondere inquisitioni. quia tunc iussus respondere, & factis eidem debitis monitionibus, si est praesens, etiam nullis praecedentibus indiciis torquebitur: non ad eruendam confessionem, sed ad eruendam responsionem affirmatiuam uel negatiuam, ut ipsi melius uidebitur. secundum Bal. in l. accusationem. C. qui accus. non pos. in ulti. col. quem sequitur Bru. in trac. de indi. & tor. in v. q. ij. partis. nu. 4. quorù doctrina approbata fuit in sacro regio consi. Neapoli. ut refert Capy, in decisi. cxlv. inchoanti in causa cuiusdam accusati. quo casu si sequatur confessio, licet extorta uideatur sine indiciis: tamen efficax erit & ualida. quam quidem conclusionem sanè intelligo, ut procedat, quando inquisitus uel accusatus interrogatus super facto substantiali, uidelicet an commisit tale delictum, uel homicidiū, non uult respondere, uel non dat re

sponsum affirmatiuum uel negatiuum. non autem intelligo, quando non respondet aliis interrogatoriis sibi factis concernentibus qualitates seu circumstantias, & non factū principale: & ita uidentur innuere praefati Docto. dum dicunt, quando non respondet accusationi seu inquisitioni. intelligo etiam praedicta procedere, quando constat delictum esse commissum in genere: sed non constat de delinquente. intelligo etiam praedicta procedere in iis personis, quae habent legitimam personam standi in iudicio: aliàs si esset minor, uel alius, debet interrogari & moneri, ut respondeat, dato ei curatore. item praedicta procedunt, nisi fortè habuerit aliquam legitimam causam non respondendi. & est ratio huius decisionis, quod uiderur cōtemnere iudicem: & efficitur cōtumax taliter, ut ratione illius cōtemptus & contumaciae possit cogi, ut certū respondeat: ut dicit Bar. in l. de aetate. §. qui tacuit. & §. sequen. ff. inter rogato. actio. aliàs cum ego practicaessem istam limitationem tribus uicibus in terra sancti Senerini, fuit mihi oppositum, quod non poterat torqueri non respondens interrogationibus iudicis: ex quo inquisitus non teneat respondere positionibus curiae criminosis: & per consequens non potest dici inobediens: ut dicit Bal. in l. j. C. quo. & quando iu. & in l. ij. §. quod obseruari. C. de iur. calū. & in l. ij. C. de edē. & ubiq; per Docto. & qui hæc dicebat, erat magnus leguleius: ego autem dicebam, quod quidem uerum sit, quem non teneri respondere positionibus datis à parte parti ad releuandum eū ab onere probandi: sed interrogationibus iudicis ex eius officio factis compelli respondere & teneri. quia

non

non interrogat ponendo, sed inuestigandi causa ueritatem interrogando, q̄ facere potest, ut dicit idē Bald. in. d. §. q̄ obseruari, & idē tenet Philip. Fran. in. c. ij. de confes. in. vj. et melius Bald. in. l. ii. C. de exhi. re. & in. l. si accusatoribus. C. de accu. & Bar. in. l. iij. §. hoc autem iudiciū ff. de dam. infect. & Alber. de Rosā. in. d. §. quodd obseruari, & est text. & ibi Barto. in. l. de minore. §. plurimum quoque. ff. de quæst. & in. l. diuus. ff. de custo. reo. & Archi. in. §. Item q̄ dicitur. 22. q. ij. ubi dicit, q̄ reus à iudice interrogatus an deliquerit respondere tenetur ueritate, etiam si tractaretur de periculo mortis, ex quo per uiam institutam est interrogatus, & adde Abb. in. c. cū super de cōfesad fi. & Ioan. Bernar. in. pract. cri. cano. in uerbo, promotor seu fiscalis. †Secundo limitantur prædicta, ut procedant quando quis torquetur ad eruendam confessionē cōtrā se, secus, si torquetur ad eruendam confessionem contra alium, ut testes, quia eo casu etiam non præcedentibus indicijis torquetur, quod quomodo procedat, dixi supra in uerbo, item capiat informationem.

6 †Sed ut possit torqueri testis, requiritur, ut conuincatur quod interfuit ut dixi supra. †Tertio limitatur prædicta, ut non procedant in custodibus pecuniarum, uel aliarum rerum furto subtraharum, quia ut indicent fures, sine alijs indicijis torqueri possunt, & confessio eorum ualida erit fm Bar. per illū tex. in. l. j. in. iij. no. ff. de offi. præse. uigi. & in. l. j. in. fi. ff. de fur. ad uer. nau. caupo. stab. & Ioan. de Imo. in. conf. ij. in casu proposito, & not. Bar. uero in. conf. xvij. statutum est Vicentiz col. pen. Ang. de Are. in. lib. malef. in uerbo, & uerstem cœlestē col. iij. uersic. & etiam

tu iudex aduertas quod dictum sequitur Philip. Deci. in. confi. cccc. lxxij. & hoc est uerum, si uerosimiliter potuerunt habere notitiā, prout per Ange. & Bar. in. addi. ubi supra.

8 †Quarto limitantur prædicta, ut nō procedant in bannito, & contumace, qui ex solis banno, & contumacia nullis præcedētibz indicijis torqueri poterit, & si tortus confitetur eius confessio ualida erit secundum Nicol. de Matra, & post eum Bald. in. l. prima in. iij. colum. C. de hæredi. insti. quos refert, & sequitur Frā. Bru. in. tract. de ind. & tortu. f. xxxv. colum. in prin. uer. addo alium casum. & Marf. in. l. prima. ff. de quæst. num. 3. & Nicol. Boer. in. deci. clxxij. nume. 5. in. j. par. & Marfil. in. pract. crim. §. diligenter ego autem semper dubitavi de ista communi conclusione Doctorum, & adhuc dubito. † Inquisitio porro nō potest formari non præcedentibus indicijis, & formata aliter, non tenet, & ipso iure est nulla secundum Fulg. in. conf. cvij. incip. super eo. iij. col. & in. cōf. cxlix. incip. in causa iquisitionis formatæ post principi. & Cuma. in. confi. cxxxv. incip. ad primum post princ. de quo etiam per Marfi. in. praxi. cr. i. n. §. constante, nume. 33. ergo non potest citari super inquisitione nulla, & citato sic aliquo, & facto contumace, cōtumacia non debet subesse. † Nam contumacia, & bannum faciunt tunc demum indicium ad torturam, quando rite, & rectē præceperunt omnia, & seruatis seruandis emanata sunt, & quando emanata sunt super in quæstione ualida, alias autem non sortiuntur effectū, cum nulla, & inualida non sint in cōsideratione, & nullum operentur effectum, ut. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iudi. l. non parauit. §. non quæuis.

- uis. ff. de bo. poss. contrà tab. & in p
prijis terminis consuluit Marf. in cō
11 fil. cxvij. nume. 5. in. ij. lib. † Præ
rea ad torturam deueniri non po
test non constito de delicto. l. prima
§. illud autem. ff. ad Sylle. & ibi Bar
to. & Trācre. de Cor. in compe. sua.
in. xvij. quæstio. Barto. & Ludo. Ro
ma. in. l. fina. prima colum. ff. de quæ
stio. & Barto. in. l. prima. ff. de testa
milita. & plenè Marfi. praxi. crimi.
§. primo nume. 17. & in proprijs ter
minis de contumacia, & banno ita
arguit, & firmat Boer. i. dec. sup. alle.
nume. 5. de quo per Aymo. Craue. in
confi. ccxliij. in. ij. lib. & confi. cclx.
12 cod. lib. † Præterea nonne habemus
quoddam ad hoc, ut iquisitio ualida for
metur necesse est q̄ constet de of
fendente, saltem per signa? ut quia
claudus, cæcus, uel aliter, maxime,
quādo proceditur contra absentem
ut in casu nostro, ut plene habetur
per Marfi. in praxi. cri. in. d. §. j. nu
me. 17. nec constare potest, nisi ca
piatur informatio, & capi nō potest
informatio de offendente, quin pro
bentur indicia contrà eum, & sic nō
uidetur posse dari casum, in quo p
13 cedat cōclusio supra formata. † Præ
terea nonne habemus, q̄ accusator
non admittitur ad accusandum, si
non habet probationes paratas? secū
dum Spe. in tit. de aduo. §. iij. uerfi.
facta autem, & in tit. de accu. §. j. u
que ad uerfi. cum autem, & sic, si nō
admittitur accusatio, minimè con
ceditur citatio contra accusatorem,
non existentibus aliquibus indicijs
contra eum, nec capta aliquali infor
matione ex quibus omnibus apud
me satis redditur dubitabilis prædi
cta communis conclusio Doctorū,
14 quam Boer. ubi supra dicebat. † In
uno uero casu procedere opinonē,
& conclusionem supra firmatam ad

mittendum est, quando uidelicet ca
pitæ sunt informationes, & ipsis me
diantibus processum est faciendum
inquisitum contumacem, & demum
perditæ sunt iformationes, & remā
serunt contumacia, & bannum, quo
casu potest deueniri ad torturam ex
15 solis banno, & coutu. † Sed dicat
quicquid uelit Boer. pro saluatione
communis conclusionis supra for
matæ adhuc tamen remanent dubia
præposita, & perditio iformationis
non reddit ualidam contumaciam,
& bannum, ubi non cōcurrentibus
prædictis apparent inuvalida illi iudī
ci, qui nunc habet torquere reum
quare ipsemet recedit à dicta salua
tione, & isto etiam casu tenet requī
ri examinationem testium de nouo
super delicto & debere audiri ipsum
contumacem super ipsis banno, &
cōtumacia, & testibus de nouo exa
minandis quid ergo dicendū in ista
utili, & subtili quæstione, & male ex
16 plicata per doct. † Ego sane pro te
nui facultate mea dicerem firmam
remanentem dictam communē cō
clusionē quoddam ex solis contumacia,
& banno quis possit torqueri non
præcedentibus alijs indicijs pluri
bus modis esse limitandam.
17 † Et primo limitatur, ut procedat,
quando constat delictum esse com
missum in genere, per sup. allegata.
18 † Secundo limitatur prædicta con
clusio, ut procedat, quando rite, &
rectè processerunt bannum, & con
tumacia seruatis de iure seruandis,
& seruata consuetudine loci, uel di
spositione statuti, ita ut aliqua nulli
tas contumaciæ, & banni non possit
impingi, quod est, quando aliqua ex
19 causa citatio est inuvalida. † Quia uī
tiata citatione, non tenet processus
in coutumaciam factus, secundum
Bald. in aut. si omnes. C. si minor ab
hæ.

hæ. se absti. & Affli. in constit. causas in v. not. in si. defectus enim citationis est defectus iuris naturalis, ut in cle. pastoralis de re iudi. & Alex. in l. iultè possidet. ff. de acquir. pos. & ideo actus iudiciales nulli, nullū producunt effectum, ut dixit Bald. in l. j. C. ne ex deli. de. & sic citatio minus legitimè facta, habetur pro nulla dixit Bald. in l. i. properandum. §. & si quidem. ij. col. C. de iud. post Inno. quem ipse allegat in c. præterea de dilatio. & sic uidendum est ante omnia, num seruata sint omnia requisita per constit. citationis literæ, & edictorum, & num alia requisita & solennia seruata sint in ipsis contumacia, & banno, atque hæc quidē circumspectus iudex prospicere debet, antequā ad torturam deueniat debet etiam considerari qualitas delicti, & an pro eo possit habere locū tortura, an non, & an inquisitio sit ualida, an inualida ex aliqua causa, per alleg. per Marfil. in consil. sup.

20 al. 117 Tertiò limitat, ut procedat non ita indistinctè non præcedentibus indicij, sed ita demum, si constat de delinquente per aliquas coniecturas, & præsumptiones, licet nō graues, & per aliqualem informationem, & licet non sint plena, & perfecta indicia, tamen sint talia ut ex ijs animus iudicis merito moueri possit ad expediendam citationem, & hoc ex supra allegatis, sed in hoc Affli. in const. Pœnam eorum in. 12. no. uidetur tenere, quod non sit necessesse, quod aliter constet de delicto, sed sufficiat, ut constet de contumacia, & banno, ut quis possit foriudicari, & tanto quidem magis torqueri, & sic ex dicto ipsius uidetur sustineri posse præcedens conclusio, sed dicat quicquid uelit Affli. nos alia sequi docet ratio, quia si eius dictū

est uerum, & debet intelligi dummodò contumacia, & bannum rite & rectè processerint, non potest tamen esse, nisi concurrentibus prædictis, ut supra latè disserui, si uero dicamus eius dictum non esse uerum, prout contrā eum tenuit Iaso. in l. omnes populi. 12. colum. ff. de iust. et iur. quatenus dicit, quod quis ex sola contumacia non potest occidi habemus intentum nostrum.

21 † Quartò limitatur, ut procedat facta litis contestatione, et audito contumace in suis iuribus, et defensionibus, ut sentit Boer. in deci. clxij. nume. 5. in. j. par. et uoluit Carre. in praxi. cri. in repetitio. l. i. obseruare. C. quo. appe. sed non obseruant iudices superiores, et uidetur uelle Affli. in consti. pœnam eorum in. iij. nota. in quantum uult, quod contumax potest se defendere, et etiam opponere, quod accusatio, uel inquisitio nō procedit, uel probare suam

22 innocentiam. † Quintò limitatur, ut non procedat, quando constat de innocentia contumacis, et banniti, uel apparent indicia innocentie fortiora nam sicut alia indicia tolluntur per contraria indicia, et contrarias probationes, ita, et bannum, ut per Bald. in l. i. obseruare curabis. C. quo. appel. ibi in tex. de uisu. quem

23 sequit Carr. ubi supra. † Sextò limitat, ut non procedat in clerico contumace, et bannito quē nō potest procedi ad torturam ex quibusuis indicij, nisi alias sit infamis, ut tenet Abb. Antiquus in c. grauis extra de depos. quem seq̃ Abb. Sic. in c. cū in contemplatione de reg. iur. et ple. ne in proprijs terminis firmat Boer.

24 in deci. sup. alle. 163. † Septimò limitat, ut nō procedat in contumace, et bannito intra duos mēses à die contumacie, et bannitionis cōparente, q nec

in bonis nec in psona offendi pōt. J. dictum tempus per text. in consti.
 25 clemētiā. † Octauo limitatur, ut nō procedat, quando comparet sponte, prius impetrata securitate ab eo iudice coram quo comparet iuxta terminos consti. clemētiā in secundo casu. † Nono limitatur ut procedat, quando contumax, & bannitus captus est ab eo iudice, qui eum cōtumacem, & bannitum fecit, non autem, si ab alio iudice captus est, & hoc ex doctri. Afflict. in consti. humanitate in. xiiij. nota. uerfi. sed iuxta præmissa quæro ubi ponit quæstionem de eo, qui contumax est in una curia, & demum capitur ab alia, & affert tum fideiussoriam cautionē de stando iuri, & petit se liberari, & ei opponitur, q̄ non debet admitti, quia q̄ contumax in alia curia, finaliter ipse dicit distinguendo, q̄ aut una curia dependet ab alia, uel dependet ab eodem rege, ut est magna curia, & iustitarius regius, uel alius regius officialis, & tunc contumacia habet uires etiam in alia curia, ita ut non habeat locū fideiussio, aut sunt diuersæ curiæ omnino, & eo casu cōtumacia non habet uires in alia curia, ut non admittatur ab oblatam fideiussoriam cautionem, & sic eo casu minimè potest procedi ad torturam, quod est notandum, & alibi
 27 non inuenies. † Decimo limitatur, ut procedat in uero contumace, & sic in citato personaliter, non autem in ficto contumace, & sic in citato domi. secundum Gramma. iij. consti. xlv. nume. 25. cum seq. sed intellige rem hanc limitationem procedere de iure communi, non autem de iure consti. regni, secundum quas constitutiones nō fit distinctio, an quis sit personaliter citatus, an domi dūmodo sit citatus, seruata forma q̄sti.

citationis literæ, ut plenè prosequatur Carre. in. l. obseruare curabis. C. quo. appel. non recipiant, nume. 59.
 28 uerfi. sextus casus. † Undecimo limitatur, ut nō procedat, quando extat stilus, uel ritus in curia, q̄ non procedatur ad citationem, nisi capta in formatione, & constito, quia tunc si aliter fieret, contumacia esset nulla, & ex hoc infertur, quod in magna curia uicaria, ubi est talis ritus præcedens conclusio Doctorum omnino non procederet quia cum in aliquo actu requiritur aliqua qualitas, necesse est, prius de ipsa qualitate, ut constet, dicit Ang. in. l. j. §. si quis neget. ff. quemadmo. test. aperiā. sequitur Ale. consti. lxxxij. ij. col. j. lib.
 29 † Duodecimo limitatur, ut non procedat in omnibus personis, sed habita ratione ad qualitatem personarū, ut si est aliqua persona, quæ ex causa necessaria, iusta, & excusabili, se absentauerit, uel potuerit coniecturari, quod se absentauerit, & non metu delicti, ut si est aliquis mercator, qui continuo solet accedere per nūdinas huc illuc, uel si est aliquis nobilis in dignitate constitutus illum uerosimile est, se absentasse ex causa probabili, & necessaria, uel si est scholaris, qui recessit à studio, ut p̄ sic isceretur in patriam, et sic de singulis nam in talibus dicta conclusio Doctorum non procederet, ut etiam dicūt Nico. de Matta. et Bal. in. d. l. j. C. de hæred. insti. et ita per plura firmat Bland. in repeti. f. ff. de quæstio. nume. 293 † Decimotertio limitatur, ut non procedat, quādo accusator. uel iudex inquirēs dedit causam fugæ, ut quia armata manu insecuti fuerunt reū antè citationem, et quando ab ipsis processerūt minę, et cōminationes, se ipsum torturæ subiecturos, uel malè tractaturos,

- ros, uel quia officialis esset nimis se uerus & solitus de facto procedere ad carcerationem, & torturam, ut pulchre uoluit Pet. de Anch. in cōf. 409. probata tanta scuitia. & sequitur Gram. in cōf. j. post decisio. nu.
- 31 22. † Decimoquarto uidetur limitari posse in minore. per ea, quæ dixit Paul. de Cast. in l. ubi exigitur. in fin. prin. ff. de edendo. & Bald. & Ange. & Alexan. in l. ij. j. col. ff. si quis in ius uoca. non ier. & domi. Phil. de Peru. in cap. Nicola. in ult. col. de appellatio. & ex ijs remanet expedita plenè quæstio. † Sciendum tamen est, quod intantum est uerū istud, quod confessio extorta per torturam non præcedentibus indicij est nullius efficaciz & momenti, ut dicta confessio non conualide tur superuenientibus ex post facto indicij, ut est Glos. singu. & ibi notat Bart. in l. maritus. ff. de quæstio. & sequitur Bald. in l. fi. C. de accus. & Ludo. de Ro. in cons. 167. & Bru. in tracta. de iudi. & tortu. in 5. q. 2.
- 33 partis. nu. 47. † Illud tamen omittendum non esse censeo, quod licet cōfessio extorta non præcedentibus indicij nō ualeat, tamē si confessio facta fuit in tortura de aliquib⁹ delictis, de quibus extrabant indicia, poterit interrogari, & torqueri de alijs delictis in genere: licet de eis aliqua indicia non extarent. & hoc de generali consuetudine Italiz, ut dicit Ange. de Arc. in lib. malef. in uerbo, fama publica in finalibus uerbis. idē tenet Odo. in suo tracta. de quæst. q. xj. incip. quid de quæstione cotidiana. idē sequitur Cap. in cons. xxxix. in viij. col. & firmat Lud. Bol. in addi. ad Guido. de Suz. in tracta. de tor. fol. 3. uers. quid si persona inculcata. & ita refert seruari Gramma. in decis. 34. nume. 34.
- cum seq. & in decis. 48. & dicit nendum procedere in furtis, sed in omnibus delictis. & ita dicit seruari per magnam curiam uicariam. & si sequatur cōfessio, ualida erit, licet nō ad condemnandum. quia indecenter. ut supra dixi in confessione spōtanea. † Vterius sciendum est circa huiusmodi primum dictū & requisitum, qd si tortura fuit modica, ut quia parum altatus supra terram, quis confiteat, et homo nō infirmus, sed robustus tortus, & demum cum interuallo temporis ratificat, & expresse pseuerat in cōfessione, etiā si legitima indicia non præcesserint, confessio ipsa ualet & tenet: ut magistraliter firmat Par. de Put. in li. syndic. in uerbo, tortura. el. iij. uers. an ex sola cōfessione. & idē Amod. in lib. sing. fol. 8. uers. item tenetur. & consuluit Mars. in cons. 80. in j. li. qui cuncta regit. & cons. ciiij. j. lib. in præfenti casu inquisitionis. iij. col. & firmat Grāma. in decis. 34. nu. 55. cum sequen. & ita dicit uidisse seruari in magna curia uicaria. sed uide ad hæc Alex. cons. 47. j. col. iij. j. & cons. 99. & 98. in iij. lib. & Paul. Grill. in tracta. de quæstio. & tortur. uers. quartō. nunc uidendum. nu. 4. & Bald. in le. obseruare. C. quorum non recipian. uers. quæro quid si quis. & ibi And. Barba. in additio. & uide ea, quæ dicit Marsil. in l. j. ff. de quæstio. nu. 42. cum sequen. ubi idem operatur tortura, qd metus torturæ, ut confessio infringatur extorta per torturam non præcedētib⁹ indicij. cogitate super prædictis in
- 35 facti contingentia. † Item aded sunt uera prædicta: quod confessio extorta per torturam nō præcedentibus indicij est inualida, ut si aliquis tortus leuato uelo, & ex abrupto, & nullis præcedentibus indicij confiteatur,

confiteatur, se occidisse hominē, & illi intulisse tria uulnera, & eum sepeliisse in horto suo, etiamsi ea confessione audita iudex mittat militē ad dictū hortū, & ibi ille inueniat cadauer sepultū cum tribus uulneribus, sicut ipse tortus dixerat, iudex ilicō nō possit eū cōdēnare ad mortē ex d. confessione, Et sic uerificata per oculorum inspectionem. atque idcirco id, q̄ extorta fuit nullis præcedentibus indicijs. quinimō debet ipsum iudex absolvere ab instantia, seu obseruatione iudicii, & tum demum inchoare nouam inquisitionē & p̄cessum, & sic tandē ipsum punire, ut latē p̄sequitur Marf. in praxi.

36 cri. in §. secūda q̄o. per totū §. † Sed iuxta prædicta quæro, quid si tortus ab aliquo potestate prædito non seruatis seruādis, sed leuato uelo, & in indicijs nō præcedentibus confessus sit, ac postea ab illo remissus ad aliū iudicem superiorē examināti illi, & in interroganti num uera esset illa cōfessio, quā in tortura fecit corā priore præside, responderit uerā esse, an uigore talis cōfessionis possit cōdēnari. dubium facit. quia primo loco fuit tortus indebitē, & minus iustē, unde quicquid postea sequit̄ v̄r fieri metu torture. fm Glo. in l. pen. ff. de q. hanc q̄onē tangit Mar. in praxi. cri. in §. occurrit per totū. & post multa distinguit sic: aut iste reus erat homo rudis, & idiota, ac ignarus literarum, & tunc v̄r, q̄ secunda confessio facta corā illo iudice superiore ipsi non noceat, nec ēt priua. per Gl. i d. l. pe. quia ipse reus uidet̄ hoc dixisse uigore torture præcedētis, & timore, ne iterum torqueat̄. aut erat homo sagax practicus, & expertus, qui uerosimiliter poterat scire, q̄ potestas eū non torqueret, nisi haberet sufficiētia indicia, & tunc

talis confessio secundo loco facta eī noceret, quia non videtur illam fecisse metu torture, uel si per secundum iudicē fuisset reo dictū, q̄ non deberet timere d̄ aliqua torture, sed q̄ deberet dicere ueritatem, & isto casu ipsi noceret talis secunda confessio. aut econtrā fuit dictū, & non nocet, ut latē h̄r per eum. ad prædicta facit, q̄ dicit Gram. in consil. lx. nu. 14. ubi tenet, q̄ confessio sponte ratificata extra torturā, licet primo loco fuisset extorta per torturam legitimis indicijs nō præcedentibus, nocet, & tenet, maximē, si est iurata, & p̄ prædictis facit notabilis doctori. Bal. in l. unica. C. de confe. in v. col. in iij. oppo. ubi ait: q̄ si tortus fuit quis non præcedentibus indicijs: si postea perseuerat expresse in publico, ualida est cōfessio: & dicitur no. in Gl. d. l. j. & i l. diuus. ff. de q̄o. sed cōtra Bal. tenuit Roma. in cōf. 167. iucip. Antonius accusatus, & circa prædicta uide Par. de Put. in tract. syndic. in uerbo, torture. el j. uersi. an ex sola confessione. ubi v̄r uelle sustinere opinionem Bal. ubi supra. & uide Paul. Grilla. in trac. de quæstio. & tor. uersi. quarto nunc uindendum. † Non omitto, q̄ licet confessio torti non præcedentibus indicijs sit inualida, tamen confessio teriti et etiam confitentis apud chordam ualeat & teneat. qm̄ licet non præcedētibus indicijs minime quis torqueatur tētreri tñ potest & duci ad chordam, & ualeat confessio. secundum Bal. in l. ij. C. quo. appel. non reci pia. & dixi ut sup̄a in uerbo, rei indurati torqueātur. † Item est sciendum, q̄ etiam in crimine læsæ maiestatis confessio extorta non præcedentibus legitimis indicijs etiam ratificata, non tenet, ut satis abunde prosequitur cōsiliēdo Marf. in

fr.in cōfi.xlvj.n. 14.in j.li.& cōfi.14.
nu.20.eo.uolu.& cōfi.18.nu.7.eo.
lib.& per Frau. Brun.in trac.de in-
39 di.& tor.in q.v.ij.par.nu.49.†Secū
do principaliter requiritur, q̄ lis sit
contestata. secundum Barto. in l.si
adulterium cum incestu. per illum
textum.ff.de adulte. quem refert et
sequitur do. Alexan.in l.j.ff.de quæ
stio. & ibi Marfi.nu. 14. & Brun.in
trac.de indi.et tor. in v.q.ij. par. et
sequitur Afflict.in cōsti. si damna
clandestina.in nono not. aliās con-
fessio inde extorta non ualet, ut doc-
cet prædicta Hippo. a Marfi. in pra-
xi.cri.§.postquam. et §.nunc uiden
40 dum. per totum. †Tertio requiri-
tur, q̄ facta litis cōtestatione, et da-
to termino ad probandum, testes
examinati ad informationē curiæ,
repetantur et examinentur parte ci-
tata ad uidendum iuramenta testiū,
aliās non probarent. ac de hoc ple-
ne dixi in uerbo, et demum repetā-
tur testes curiæ. et quòd aliter non
probarent, dixit multum notabili-
ter Ange. de Aret.in lib. malefic.in
uerbo. fama pub.ij. char. uerfi. q̄ro
qualiter p̄bet. et Bar. i. l. fi. ff. de q̄o.
et uoluit Saly.in l. fi. in fin. C. eo. et
Bald.in l. i. ubi mors. iij. col. uerfi. itē
dixi. C. de probatio. et Ang. in repe.
l. si uacantia. 27. col. C. de bo. uacā.
lib. x. plenē Marfil. in l. prima. ff. de
quæst. ij. col. nu. 7. et uide Afflict. in
cōsti. humanitate. et in cōstitu. si
damna clādestina. et Bru. in trac. de
indi. et tor. in ij. q. primæ partis, nu.
41 9. et 10. †Limitantur prædicta duo
in disrobatoribus stratarum insigni-
bus, incendiarijs, uiolentis, raptori-
bus, et committentibus graua cri-
mina, qui oēs laborant infamia. nā
in istis ex processu informatiuo p̄-
ceditur ad tortorā ex præminētia
magnæ curiæ uicariæ, ut testatē Af-

flie. in decis. ccclj. incip. fuit dubita-
tum. quæ præminētia qualiter in-
telligatur, uideat Gram. in uoto 3. p̄
42 tot. ubi plene. † Sed aduertēdū est,
q̄ non solum prædicta habent locū
ex præminētia magnæ curiæ uica-
riæ, sed et ex dispositiōe iuris cōis,
ut uoluit Hipp. de Marfi. in l. j. ff. de
quæst. nu. 37. et 38. et 39. et hoc di-
cit uelle Guido de Suzar. in trac. ma-
le. sub rub. qualiter sit inquisitio. in
prin. et Gād. in l. male. sub rub. quō
cognoscatur de male. per inquisitio-
nem. in uerbo, facta et completa. et
uoluit Gram. prædicta referens in di-
cto uoto iij. et iudex torquens ali-
quē ex processu informatiuo in ca-
su arduo, erit excusatus. secundum
Alexan. in cōfi. lxxv. in j. lib. et in cō-
fil. xli. ii. uolu. incip. habita super cō-
43 tentis. † Sublimitatur etiam prædi-
cta tertia iimitatio iniquitatem dixi,
quòd testes debent repeti parte ci-
tata, ut non procedat in crimine
læse maiestatis, quia etiam si non
sint repetiti parte citata, tamen pro-
bant. secundum Marfi. in l. de uno-
quoque. ff. de re iudi. et Fely. in cap.
qm̄. de probat. et Capy. in deci. 127.
44 † Et idem dicit procedere in crimi-
ne assassini. fm̄ Archi. in ca. j. de ho-
mi. in sequit Gemi. ibi in §. fi. et do.
Fely. in ca. qm̄ frequenter. in pe. col.
ut lite non contesta. idem tenet Ho-
stien. Lap. & Philip. Fran. ibidem. et
Gram. in cōfi. xl. nu. 8. tñ Fely. in c.
in nomine dñi in 5. lim. de test. et
Gram. uoto 11. tenent cōtrariū. sed
pro pri. opi. facit, q̄ crimē assassina-
tus æquiparatur crimini læse maie-
statis. secundum Marfi. in cōfi. xix.
Gram. uoto ij. sed in crimine læse
maiestatis probant, ergo ita etiam
dicendum est in crimine assassina-
tus æquiparato crimini læse maie-
45 statis. † Vnum tamen non puto
omittendum

omittendum in ista materia, q̄ licet testes recepti parte non citata non faciant indicium, tamen faciunt ali quod argumentum & præsumptionem. ut dicit Gramma. in d. decis. 46 xxxiiij. nume. 33. † Sed iuxta prædicta quæro, an semper & omni tempore possint testes repeti parte citata: dicas, q̄ non, quia postquam pronūciatum est in causa, non possunt repeti, ut dicit Gramma. in deci. 28. & post cōclusionē minimē, & sic post citationem ad dicendū: ut dicit Cappy. in deci. xxxv. incip. in causa magistri Antonii. & dixi suprā. & uidetur tenere Afflic. in constitu. ter minum uite, in uers. sexto quæro, ubi distinguit, an ad instantiam partis, an ex officio procedatur. Vide 47 eum. † Quartò requiritur, q̄ testes repetendi, & examinandi nō solum examinentur parte citata, sed etiam requiritur, q̄ examinētur per ipsum iudicem, & non per solum notariū actorum: aliās non probarent, & per consequens, si uigore eorum fuerit ad torturam processum, & extorta cōfessio, ipsa esset inualida: nisi fuerint examinati ex causa, & cum commissione iudicis: ut est tex. in cle. j. de offi. delega. & ibi hoc uoluit clarus Glō. & Bal. in rub. de conto. inue. ij. col. & plene prosequitur Marfil. in l. j. ff. de q̄o. in prin. n. 16. uers. 48 septimò requiritur. † Quinto requiritur, q̄ si est minor torquendus, iudex det ipsi curatorem, aliās processus est nullus, nulla etiā confessio inde secuta: ut dixi etiā supra in confessione spontanea. & not. Ang. Aret. in li. malef. in uerbo, cōpartuerunt dicti inquisiti, & constitētur totum. & plenē dixit Marfil. in l. de minore. quē ulterius minor xij. ann. ff. de quæ. et Par. de Put. in tracta. syndi. i. uerbo, tortura. uers. an cōfessio

adulti. & idē Marfil. in l. j. ff. de quæstio. nume. 17. uersic. octauo requiritur. at non similiter curator debet authorari minori, quādo torquetur, ut sic respōdeat, quia nec debet interesse: ut habetur per domi. Lanfr. in cap. quoniam contra. in uersic. confessiones. extra. de probatio. & per Bartol. in l. minor xxv. annis. omīssam. ff. de minor. et sequitur idem Marfil. in l. de minore. nu. 55. 49 ff. de quæstio. † Vbi plus subdit: quod si non fuit datus curator, sed constitutus procurator legitimē, processus ualet et tenet. et hoc dicit probari ex doctri. Bald. in l. cum et minores. per illum tex. ij. not. C. 50 si aduer. rem iudi. † Sexto requiritur, q̄ confessio non sit extorta per torturā post appellationē legitimē interpositā, quia esset nulla sententia q̄n à decreto de torquendo esset appellatū: et statim facta appellatione ligantur manus iudicis non expectata inhibitoria: ut est doctrina Ang. in lib. male. i. uerbo, fama pub. uers. aduertat tñ. et hñ in c. regni. si iuste. circa qd̄ est aduertēdū, q̄ d. c. dicit, si iuste qs appellauerit, recipiat appellatio ante adhibitā torturā. ergo à cōtrario sensu, si iniusta est appellatio, pōt iudex non recipere appellationē, et ea non obstāte pcedere ad torturā, qd̄ puto esse q̄n oia ritē et rectē processerunt, quia datae fuerūt defensiones, et repulsa cōcessiā, cū esset petita, et publicatus pcessus. et auditus reus i oībus sui iuribus cū eius pcuratore legitimē cōstituto, et indicia nō sunt euacuata per defensiones, et sufficientia sunt ad inferendā torturā, et nō leuia, et moderate fuit tortus, et sic non haberet, de quo conqueri posset, imò indicū vñ potius fieri ad dilatandū, q̄ alia ex causa, et hunc intellectum ad

ad dictū capi. sensit Seba. Neap. in d. c. licet nō ita declaret, sed succinctē dicat. & hunc eundem intellectū sensu ad dictū c. Ludo. Carre. in repe. l. obseruare curabis. nu. 188. iij. colū. mouetur per Gloss. in l. ij. C. de epi. audien. ubi dicitur in textu, q̄ clericus frustratorie appellans, punitur certa pœna. dicit Glo. q̄ si appellatio nō tenet, nō est in pœna. ego autem p̄firmo hanc eādem opinionem ex alijs infrā dicēdis. nā ubi calumnia est euident, iudex ex officio potest ipsam repellere Glo. in l. si quis cum maior. §. si patris. de bo. quæ liber. Fely. in c. dilecti. de iu. imo eo casu iudex nō debet admittere proponētem, & minimē si cōtigerit appellari de ipsa appellatiōe, curare debet. fm Imol. in c. post electionem. de cōce. præbē. & in cap. super eo. de appell. & Abb. i. c. nullus. de præsumptio. & ideo dixit Iacob. Butrica. in l. ij. C. de fal. q̄ ubi iudex uidet aliquid fieri ad procrastinādum litem, debet ex officio occurrere, & idem uoluit. Pau. de Castr. in l. properandum. ij. col. C. de iudi. & Bald. in ca. quoniam cōtra. in antepe. col. extrā. de probat. prout refert & sequitur Fely. in c. pastoralis. §. quia uero. de offi. dele. dicit. q̄ si homicida instat ad defensam, ut res protrahatur, debet homicida ipse iterfici, & postea ingri, quāto magis hæc pcedūt i tor tura? ad cognoscēdū, an iusta sit appellatio, an iniusta, sufficiūt p̄sideratiōes 7. dictæ, quas p̄sideret iudex, & benē p̄cūctē p̄cessum, & si dubitat, an in processu addit aliquod grauiorē nec ne, admittat appellationem, si uero est securus, omnia ritē & rectē processisse, & q̄ nihil deest de p̄dictis, quin oīa sint seruata, reiecta appellatione securē procedat. quæ oīa notes, quia nullibi inuenies ita la

te examinātā hāc quæstionē, & posset tibi facere ingentē honorem, ut mihi in facti cōtingentia aliās fecit, dum essem auditor generalis olim
 51 P. Salerni. † Septimo requiritur, q̄ antequām quis torqueatur, deī ipsi torquēdo copia indiciorum cum termino competēti ad se defendēdum. fm Ange. de Are. in suo opere malefic. in uerbo, fama publica. in j. char. uer. & benē not. & in eo. uerbo, uer. item aduertat. & uoluit Gādi. in lib. malefic. in rub. incip. nūquid torquēdus sit audiēdus. refert & sequitur Mars. in l. j. ff. de q̄o. in tertio requisiti. to. num. 8. Afflict. autem in cōstit. si damna clādestina. ix. nota. plenē disputat, & finaliter cōcludit, q̄ tā de iure regni, quām cōi dāda est copia reperorum iquisito, antequām torqueatur, q̄ dicit nō procedere, quādo crimen est notoriū, quia eo casu nō datur copia reperorū. item dicit nō procedere, ubi testes sunt examinati ex officio, nō ad denūtiā seu querelam super infamia de crimine, dicit tñ postea, q̄ i magna curia uicaria uidit seruari, q̄ copia reperorū nō deī, nisi datis defensionib. & repetitis testibus examinatis citata parte ad uidendum iuramēta testiu, & ita dicit fuisse decisum i sacro regio cōf. Capy. in decis. lxxiiij. incipi. in causa Frāncisci de Serino. & an dāda sit etiā inquisito nō petēte, uide suprà i uerbo, de cur copia capitulo rum. & adde, q̄ intantū debet dari copia capitulorum, ut si nō sit data, cōfessio extorta nō sit alicuius momenti futura. fm do. Pet. de Mō. for.
 52 in c. cormēta. nu. 2 † Octauo requiritur, q̄ iudex recipiat & audiat defensiones rei, & per ipsum nō stet, quo minus eas recipiat. aliās quicquid inde sequitur, nō ualet, nec ad cōdēnationem deueniri potest. fm Ang. in l.

in l. pactum inter hæredē. ff. de pac. pro quo allegat text. in l. iij. §. si ad diem. ff. de re mi. & latius per Ange. in tra. male. in uerbo, qui iudex statuit terminū. nā iudex prætextu aliquis liberi arbitrij, nō pōt denegare defensiones reo. fm Alex. in cōf. lxx. incip. habita super cōtētis. ij. co. j. uolu. & idem dixit Pe. de Auch. i. cō. clxvij. in cip. uisus diligēter. & fir mat Marf. in praxi. cri. §. cōstāte nu. 53 26. cum seq. ¶ Et intārum sunt uera prædicta, ut & princeps nō possit in causa criminali, tollere defensiones inquisito, ut in specie uoluit An. de Iser. in cōsti. regni. item dura & di ra. & idem in c. j. in uer. bona cōmit tentium. in ti. quæ sint rega. & uoluit And. de Iser. in cōsti. regni. pro sequētes. & habetur plenius in uoto 54 xxx. per Gram. ¶ Imō nō solum iudex debet recipere defensiones pro ducta ducēdas à reo, s; ēt ex officio suo debet quærere defensiones rei. l. si nō defendātur. ff. de pœn. uolūt Doct. in l. j. §. si. ff. de quæst. & d. Ale xād. in cōf. cccclxxvj. incip. pulchre respōdet. in fi. & Ang. in cōf. xxxviij. incip. factum tale est, Christophorus Petri. ulti. colū. ante fi. & Cuma. in cōf. cxxxiiij. incip. uisus denunciatio nibus. in ij. col. & Marf. in praxi. cri. 55 §. nunc uidēdum. nu. 7. ¶ Item intan tum sunt uera prædicta, ut si inquisi tus sit adeo pauper, ut non possit se defendere, iudex debeat prouidere, ut gratis fiant acta, & recipiātur defensiones. text. est iūcta Gloss. in l. tam de mētis C. de episc. audiē. & il lum tex. extēdit ad actuarium Affli. in cōstit. appellationum tempora. in v. no. uer. rursus. & ponit Par. à Pu. in lib. syndi. in uerbo, expēs. & Af flict. in cōstitu. ii. qui. in not. & plene Boer. in decif. cccxxv. in ij. lib. ubi etiam dicit, qd accusator, si procedit

ad querelā, uel fiscus, si proceditur ex officio, debet prouidere de expē sis circa uictum inquisito pauperi, & 56 ut possit se defendere. ¶ Item adeo sunt uera prædicta, ut debeāt recipi & admitti defensiones reorum, etiā facta publicatiōe tam super nouis, quā antiquis capitulis. secūdum Saly. in l. fi. C. de quæstio. in ulti. co. & Marf. in pract. §. sequēs. per totū & in l. j. §. si quis ultrō. ff. de quæsti. & fuit decisum in sacro regio cōsil. Neapo. ut refert Cappy. in dec. lxxxj. incip. in causa hominū. ubi etiam postquā cōclusum in causa sit, lici tum est in criminalibus examinare ad defensam, licet in criminalib. nō 57 cōcludatur. ¶ Item adeo prædicta procedūt, ut inquisitus nō possit de fensionibus renūtiare, & si renūtiat, talis renūtiatio etiam iuramēto fir mata, nō tenet. secūdum Gloss. ordi. in l. pactum inter hæredē. ff. de pact. & gloss. in l. custodias. ff. de pu. iud. & uoluit Bald. in auth. iubemus. C. de iudi. & Bar. in d. l. pactum. & ple ne per Fely. in ca. cū uenissent. in iij. col. extrā. de test. in quo dicit id nō procedere in nouem casibus, primo in cōfesso spōte secūdo quando re nūtiatur ijs, quæ sunt de apicibus iu ris & statutorum, & nō de iure gē tium, tertio si tacite renūtiat permit tēdo labi terminum statutum, quarto in latrone famoso, quinto si noto rium est, nullam defensionem com petere posse, sexto si reus captus est in flagrati crimine, septimo si reus renūciat exceptionibus declinatorijs, octauo si renūtiat per cōclusio nem in causa, nono ubi pœna nō est corporalis, quos casus prosequere, ut per Marf. in praxi. crimi. §. exami 58 nāda. per totum. ¶ Nonō requiritur si examinatis & receptis defensionib. reorum, petatur publicatio pro parte

parte ipsorum, quod fiat, aliàs si nõ petatur, potest ea nõ facta procedi ad torturam. secũdũ Bru. in tract. de indic. & tor. in ii. par. in. v. quæsti. nu. 49. & Afflict. in cõstitu. si damna clãdestina. & Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. lo. iij. uer. sequitur quæstio. in fi. & Carre. in pra. in l. obseruare curabis. numer. 188. C. quo. appell. recipiã. licet Bar. in d. S. reus. dicat procedere. quãdo proceditur ex officio, & nõ ad instãtiam

59 partis. ¶ Decimo requiritur, quod si petatur repulsa per inquisitum, cõcedatur. quia est species defensionis ut uoluit Bar. in extraua. ad reprimẽdum. in uerbo, & figura iudicij. & habetur per Afflict. in deci. ccclj. incip. bis fui dubitatum in duabus causis, & suprà fuit demonstratum. adde Afflict. in cõstitu. si quis in posterum. in. x. not. & in cõstitu. pessimam. in viij. not. & Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. el. ij. uer. f. & an si quis dixerit. ij. colũ. sed in hoc aduertẽdum esse puto, quod licet nõ cõcedatur repulsa, uideãt tamẽ posse dici, quod ex hoc nõ inualidetur cõfessio, cum habemus, q̃ testes repulsati, licet nõ ad cõdemnationẽ, tamen ad torturam bene sufficiãt, ut uoluit gloss. in l. fi. C. de ijs, qui. ut indi. & habetur per Gramma. in cõf. j. & Ludo. in cõf. cccclj. incip. quædam mulier. ij. colũ. & Bald. in l. cũctos populos. C. de summ. tri. & fi. catho. & Frãsc. Bru. in tract. indic. & tor. iij. colũ. & sequitur Gram. in uo. xxv. ergo uidetur, quod cõcessa nõ operatur, ut reus nõ torqueatur & sic si nõ cõceditur, nõ debet operari nullitatem cõfessionis secuturæ ex tortura, cũ etiam cõcedi nõ debeat illud quod cõcessum nõ releuat. sed prædicta puto procedere, quãdo testibus obijcitur infamia,

uel paupertas, uel alius defectus, qui in totum nõ eneruat dicta ipsorum, nõ autẽ quando obijcitur inimicitia, uel inhabilitas, aut corruptio, aut falsitas, aut alius defectus, quo probato dicto ipsorum totaliter inualidatur. & ita intelligo procedere istud decimum requisitum. uide tamẽ omnino. Abb. in c. cum in iuuetute. de præsumptio. & in c. qualiter & quãdo. extrã. de accu. & an quãdo testes infames infamia iuris, uel facti admittantur in testes, an nõ, plenius quã alibi per Afflict. in cõstitu. patarenorum. in viij. not. et uide Gramma. in deci. xj. num. 9. cum sequẽtib. et i

60 deci. lxxxv. et lxxxvj. ¶ Illud proximẽ sciẽdum est, quod repulsa testium criminorum, debet cõtinere omnes circũstantias, quibus debet esse formata accusatio, uel iquisitio. secũdũ Bart. in l. iij. S. lege Iulia. ff. de testibus. et Angel. ab Aret. in lib. malef. i. uerbo, qui iu. statuit ter. ad oppo. compro. i. si, Ludouic. de Ro. in cõf. cclxxx. et Boer. i. deci. cccxxj. ij. part. licet Bald. i. l. edita. C. de edẽd. i. repet. Padua. tenuerit cõtrarium. i. viij. col. uer. oppo. et i. authẽ. si dicatur. C. de testi. i. fi. et ad hoc, ut probẽt testes deponẽtes i repulsa, necesse est quod deponãt se nõ esse testes criminuosos et ita tenetur cõmuniter ab alijs, ut plenẽ per Gramma. in decis. xj. incipi. dum in noua.

61 ¶ Cæterũ repulsa testium ad hoc, ut inepte non proponatur, necesse est, quod i specie proponantur defectus, et non in genere, uidelicet non dicendum est, quod sunt infames, adulteri, fures, et homicidæ, sed debent proponi sigillatim causæ infamiæ et similib. per text. in c. præsentium. extrã. de testi. S. testes. in uerbo, sigillatim. in vj. et idẽ tenet Bald. in l. j. C. de testa. ij. q. et Ludo.

Ro. in cōf. ccc. incip. in casu propo-
sitz cōsultationis. Glo. i. cle. cōstitu-
tionem. in uerbo circūstātiarum. ff.
de elect. Pau. de Castr. in cōf. xxvij.
incip. uisa appellatiōe. ij. colū. facit,
quod notabiliter uoluit Bal. in l. tur-
pia. post Glo. & Bart. ibi de lega. j. fa-
cit, quod not. Bald. i. l. si quis testib.
ad fi. de test. & Grām. i. deci. xxxiiij.
62 nu. 49. † Item repulsa debet referri
ad cōditionē testis, quæ est secūdu
tēpus testimonij, nō ad eam, q̄ i præ-
teritum fuit. & ideo si quis repulsat
testes propter aliqua delicta i præte-
ritum, & probatur bona fama de p-
senti eorūdem testium, talis repulsa
nihil obstat, & ita in particulari cō-
sultuit Ange. i. cōf. ccc. j. & ij. colū.
& Sozi. i. cōf. liiij. i. iij. lib. ii. colū. uer-
sic. item & tertio. & est aduertēdū
q̄ duo testes nō sufficiūt ad probā-
dū quē esse bonæ uel malæ famæ. fm
Ang. i. authē. quomodo opor. episc.
§. quarta. uers. nota cū lex. adde tamē,
q̄ unum fecit nie dubitare, quia
dicit Specu. i. titu. de test. §. j. nu. 89.
i. si. q̄ olim criminosus, præsūmitur
& hodie criminosus. l. quisquis. C.
ad l. Iul. ma. & ultimo opponitur de
c. fi. extrā. de præsūp. ubi quilibet
præsūmitur bonus. & ibi Ioā. And.
respōdet i addi. Specu. illud esse ue-
rum, quod dicitur i d. c. fi. quādo nō
cōstat, q̄ aliās fuisset criminosus, &
ita postea reperi Fely. i. d. c. fi. limitā-
tem d. c. fi. ut nō procedat, quādo p-
batur aliās fuisse criminosum. quia
criminositas illa præsūmitur perdu-
rare, nisi probetur sublata, ut ibi per
eum nu. 15. uers. fallit quarto & ulti-
mo. tamē si bene cōsiderētur dicta
Ang. & Sozi. procedūt, quādo ex ad-
uerso probatur de bona fama ipso-
rum. testium. dicta Spec. itelligo, q̄
probatur criminositas i præteritū,
& ex aduerso nō probatur bona fa-

ma. & sic cōcordādo opiniones, bo-
ne. procedūt dicta Doctorum. uide
Iaso. i. l. j. C. de testa. nu. 9 ubi refert
63 cōf. Ange. † Undecimo requiritur,
q̄ facta publicatione i causā, & cō-
cessa repulsa, & elapso termino da-
to ad percūtādum, citetur iquisit⁹,
& eius procurator ad discutiēdum
īdicia, & ad dicēdum causam, quare
nō debeat ex īdicijs cōtrā se existē-
tibus, torqueri, & ad hāc debet sta-
tuti competens terminus, ut est
tex. et ibi hoc no. Bart. i. l. custodias.
de pu. iu. licet si nō īteruenisset hāc
citatio, nec auditi fuissent procurato-
res et aduocati, nō ex hoc īualideſt,
cōfessio. fm Bar. ubi suprā. arg. eius
quod no. i. l. j. C. & sentē. aduer. fi. la.
64 † Duodecimo requiritur, q̄ cōfessio
extorta per torturam, sit extorta ex
delicto, p̄ quo uenit imponēda pœ-
na ultrā relegationē, & nō infrā. q̄
aliās nō potest quis torqueri, & per
cōsequēs sit tortus cōfiteatur, eius
cōfessio nō obstat, ut est tex. in c.
tormēta. & latē dispu. Grammat. in
cōf. xv. & uoto xv. & Afflic. in cōf.
in quæstio. in viij. nō. & in cōstitu. si
damna clādestina. & Par. de Put. i. li-
syndi. i. uerbo, tortura. lo. iij. uersic.
65 an in causā pecuniaria. † Et quæ sint
delicta pro quibus ueniat imponē-
da pœna ultrā relegationem, dicam
infrā i uerbo. pœnis debitis feriāt.
66 † Sed pone, q̄ quis commisit plura
delicta, quorum nullum sua natura
est tale, ut pro eo habeat locum tor-
tura, sed cumularis omnibus bene
habet locum, an eo casu habeat locū
tortura? Philip. Cor. i. cōf. cccvij. in
j. lib. cōsultuit, q̄ nō, cum uniuscuius
que natura īspiciatur, & nō omniū
67 cumulatio. † Tertiodecimō requiri-
tur, q̄ cōfessio per torturā sit extor-
ta ab eo, cōtrā quem erāt īdicia, &
erat leuis uita, & diffamatus de alijs
delictis:

delictis: ut in c. regui incip. tormentis. & dicit And. de Iser. in consti. si clamma clandestina. quod fallit secundum eum, quoniam contra tortum fuerat examinatus unus testis omni exceptione maior de uiso, qui non fuerat reprobatus: & firmat Gramm. in 68 consil. xv. nu. 5. ¶ Quartodecimo requiritur, quod tortus & confessus, non sit tortus ultra modum consuetum, & per nouas species tormentorum. quia tunc confessio secuta, esset inualida. quia in torquendo attendendus est modus consuetus. secundum Cy. bal. & Saly. in l. Gracchus. C. de adulter. per l. sed an ultra. ff. de neg. gest. & iudicabitur, modum consuetum excedere ex qualitate tormenti, conditione personae, & consuetudine loci. secundum Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. el j. uer. an si officialis aliquem tormenta-uit, qui mortuus est. & ideo iudex non debet scindere carnes torquendi, ut confiteatur. secundum Bal. in l. pen. de eme. propin. & in predicto casu etiam punietur iudex: ut ibi p 69 Par. ubi. supra. ¶ Et ideo male faciunt iudices, qui passim in omnibus casibus, quando torquet aliquem, in pedibus imponunt magna pondera, uel adhibent aquam frigidam in dorso pendens in tortura: quia haec non nisi in grauissimis criminibus fieri possunt. secundum Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. lo iij. in fine uersic. de repetitione: 70 ¶ Et quod peius est, inueniunt noua genera tormentorum, ut scindant carnes: ut est tormentum polletri. nam haec non nisi in grauibus fieri possunt. secundum Bald. in l. j. C. de iis qui ad lib. perue. refert Par. in dic. uerbo tortura. lo iij. uiso de repetitio. 71 ¶ Decimoquinto requiritur, quod non sit tortus quis ultra tertia uicem: &

ob id confessus, quod esset immoderate tortus, nullum sibi periculum crearet. secundum Pau. de Ca. in consil. cxvij. incip. uisa inquisitione. circa fi. & sequitur Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. lo iij. in c. uimosextò requiritur, quod antequam quis torqueatur, accusator petat torqueri: aliter accusatore non petente nec requirente, iudex non debet procedere ad torturam. secundum Bal. in c. j. §. iudices. iij. de pa. iur. fir. sed Bal. non dicit, quod non potest torqueri. sed dicit, quod iudex non tenetur torquere: quae sunt diuersa. imò statim ac quis aliquem accusat, & dat indicia, uidetur interpellare, ut torqueatur. ¶ Decimo septimo requiritur, quod non sit illata tortura die feriato, idque ob honorem Dei: quia confessio inualidabitur. & hoc est uerum in criminibus leuibus et non ita grauib. secundum Brun. in tract. de indic. & tor. in ij. par. v. q. nu. 52. uersic. quæto ulterius. & uidetur decidi per tex. in l. nemo. C. de episc. audien. & in l. prouinciarius. C. de fer. & concordat c. regni incip. idem prouisa 74 juris sanctio. ¶ Decimo octauo requiritur, quod antequam quis torqueatur, pronuncietur per iudicem fore torquendum. secundum Brun. in saepe allegato trac. in ix. char. iij. col. ¶ Decimo nono requiritur, quod non extorqueatur confessio à muliere prægnante per torturam. quia esset nullius ualoris. nec intrat. xl. dies, quibus ex puerperio decubuit. secundum Bart. in l. prægnantis. ff. de pœn. post Gloss. & Ioan. de Ana. in c. intelleximus. ij. & iij. col. de iis, qui si. occi. & bald. in l. imperator. ff. de sta. homi. & firmat Mar. in l. j. ff. de quaestio. uersic. nono requiritur. v. col. nume. 19. ubi idem obser-

uari dicit etiam post. xl. dies, si non posset reperiri nutrix puero, ne pe-
 76 reat. † Vigesimo requiritur, q̄ con-
 fessio non sit extorta per suggestio-
 nem: ut puta, factis interrogatoriis,
 an Seius homicidium fecerit: & si-
 milia. quia id esset suggerere. p̄ tex.
 & ibi Barto. in l. j. §. qui quæstionē.
 ff. de quæstio. debet enim in gene-
 re interrogari. secundum Angel. de
 Aret. in lib. malefic. in uerbo, fama
 publica. uer. uideamus de tortura.
 in ul. colum. & Ludo. Bolo. in ad-
 dit. ad Guido. de Suza. in tracta. de
 77 indi. & tormen. nume. 23. † Vigesimo
 primò requiritur, q̄ non sit ex-
 torta confessio à personis, quæ re-
 gulariter prohibentur torqueri: quæ
 esset inualida. & regulariter omnes
 possunt torqueri, siue liberi, siue ser-
 ui, siue masculi, siue fœminæ, siue
 patres familias, siue filii familias: nisi
 expressè reperiatur prohibitum. l.
 unius. §. j. & in l. Labeo. ff. de quæ-
 stio. & latissimè prosequitur Brun.
 in tract. de indi. & tor. in iiii. q. prin-
 cipali. & Angel. de malefic. in uer-
 bo, fama publica. uers. nunc uidea-
 78 mus de tortura. vj. q. † Vigesimo-
 secundò requiritur si confessio ex-
 torta sit per repetitionem torture,
 q̄ repetitio ista rite & rectè proces-
 serit, & in casu permissio à iure. &
 ideo uidendum erit, num tortura re-
 peti poterat in eo casu. nam tortura
 ut repeti possit secundum Bar. in l.
 unius. §. j. ff. de quæstio. requiritur,
 quòd noua superueniāt indicia. sed
 postea idē Bart. ibidem distinguit,
 q̄ aut contrā tortum erant, & sunt
 urgentiora & euidentiora indicia,
 & potest quæstio repeti: aut erat &
 sunt leuia indicia contrā eum, & isto
 casu nō potest. ita tenendum dicit,
 licet aliter eius doctrina referatur
 p̄ Ang. in lib. malefic. in uerbo, fama

publica. in uers. tertiò: quæro an tor-
 tus ubi finaliter dicit: caueas iudex,
 ut non reperas tormēta, nisi super-
 uenerint noua indicia. Salyc. in l. ij.
 C. de custo. reo. in fi. refert opinio-
 nem Bar. in d. l. unius. prout ego re-
 tuli. & se confirmat cum dicta opi-
 nione Bar. ut consideretur qualitas
 indiciorum: & ita dicit in practica
 seruari. Bal. in l. milites. C. de quæ-
 stio. in ij. col. refert Cy. & Odo. &
 concludit, q̄ aut quis fuit sufficien-
 ter tortus, & non adsunt noua indi-
 cia, & non potest repeti: aut nō fuit
 sufficienter tortus, & potest repeti.
 Gandi. in tit. de quæstio. & tor. iij.
 col. dicit hæc formalia uerba con-
 clusiuè: tu tamen dic secundum do.
 Odo. q̄ non potest repeti sine no-
 uis indiciis: qualia erunt, ut quia tor-
 tus dixit, nullum cubasse secum ea
 nocte in illa domo, ubi maleficium
 fuit cōmissum, & postea per testes
 probetur contrarium, uel aliud simi-
 le. & hæc est cōmunis opinio alio-
 rum Doctorum. assessores tamē ho-
 noris auidi, hoc nō seruatiuè quo-
 tidie quæstiones repetunt sine no-
 uis indiciis, quousque de imperitis
 criminibus ueritas eruatur. quia pos-
 sunt defensari per l. in corpore. ut
 ui. sine quoquo suffragio. §. oportet.
 ibi iudices torquebunt fures &
 non cessabunt: consideret autem iu-
 dex in quæstione repetēda, quomo-
 do tortus in animi et corporis forti-
 tudine perdurauerit. & sic, ut uides,
 refert cōmunem opinionē Docto-
 rum esse, q̄ non repetatur, nisi ut su-
 præ: tamen dicit de consuetudine
 aliud seruari. & sic potest potius
 Gandi. allegari pro cōtraria opinio-
 ne. sed considera, q̄ in uers. sequen-
 ti uidetur uelle, q̄ adsint noua indi-
 cia: sed illud intelligo de iure: aliud
 in practica, ut ipse dicit. & quòd nō
 possit

possit repeti tortura sine nouis indicis, tenuit Augu. de Ari. in addit. Ang. in loco supra allegato. & idem ibidem concludit Bernard. Par. de Put. in tracta. syndica. in uerbo, tortura. el. iij. uersic. de repetitione torture scias. post relatas hinc inde opiniones dicit hæc uerba formalia: & sic erit arbitrium: quod quidem de repetitione torture, & hoc communiter obseruatur: quia quando iudici uidebitur, quod non sit sufficienter tortus prima uice, habita consideratione robustitatis torti, & tolerantie tormentorum, eius debilitatis, indiciorum uehementie uel ipsorum debilitatis, & immanitatis delicti, ac etiam loci torture: an uidelicet tractus fuerint dati à loco multum alto, an humili, & an fuerit parum altatus. quia tunc reperitur tortura quasi prima non fuisset integra: uel si iudex dicat non plus pro hodie, & det cautelam, quod protestetur & interloquatur, quod intendit pro tunc superfedere in tortura iam data non perfecte, sed leui modo, & ipsam repetere, si & quoties opus fuerit: & non aliter quam ad iudicandam ueritatem. & ita in effectu residet. Afflict. in constitu. si damna clandestina. dicit hæc formalia uerba: & ego uidi obseruatū à bonis iudicibus, quod sufficienter tortus, non torquetur iterum sine nouis indicis. & dicitur sufficienter tortus secundum qualitatem personæ ipsius torti. et indicia præhabita, & totum hoc est in arbitrio iudicis, ut supra dictum est. Marsil. in l. repeti. ff. de quaestio. nume. 5. in fi. dicit hæc formalia uerba concludendo: & finaliter hæc est communis omnium opinio, quod leuiter tortus potest repeti in tormentis, ut sufficienter torqueatur: sed si fuerit

sufficienter tortus, & nihil dixerit, tunc non poterunt repeti tormenta, nisi superuenerint noua indicia fortiora primis: & ita seruandum est in practica. quia ista opinio est æquior & sustentabilior, & magis iuri consona. & ita residet. & quando dicantur noua indicia, uide Angel. de Aret. in lib. malefic. Brun. in tract. de indi. & tortu. in v. q. num. 58. ubi plenè uideas Boer. in decis. clxiiij. uum. 9. j. par. Guid. de Suza. et ibi Ludo. Bolo. in additio. in tracta. de indi. & tortu. nu. 57. † Vigesimo tertio requiritur, quod confessio extorta et habita per torturam, sit extorta mediante illata tortura per habentem merum imperium. quia potestas torquendi, est meri imperij: ut l. defensores. C. de defen. ciui. et tenet Guliel. de Cun. in l. imperium. ff. de iuri sdi. om. iudi. et Mar. in l. pen. nu. 5. ff. de quaestio. et idem locum tenens potestatis, et simplex assessor, non possunt 80 torquere. † Vigesimo quarto requiritur, quod confessio fiat principaliter de delicto, de quo inquiritur, et non incidenter, ut confitens possit damnari pœna ordinaria. secundum Bart. in l. si confessus. ff. de custo. reo. et Inno. in c. si. pen. colū. de confes. et Marsil. in l. repetitio. nu. 24. ff. de qō. 81 et in l. j. ff. eo. circa fin. † Vigesimo quinto, requiritur, quod confessio facta in tormentis, ratificetur extra locum et aspectum torture in publico testimonio. secundum praxim, quam tradit Iacob. de Belui. in praxi. cri. in titu. de quaestio. col. xv. et ad longum per Mar. in praxi. cri. mi. §. quoniā. et Fran. Brun. in tract. de indi. et tor. ij. par. vj. q. num. 4. et Guido. de Suza. in tracta. de tortu. nume. 78. et ibi Ludo. Bolog. in additio.

- 82 ditio. † Vnum tamen scias, quod ratificatio confessorum in tormentis, non requiritur, ubi ultra confessionem adest confessio extrajudicialis praecedens istam confessionem secundum Ioan. de Imol. in c. at si clerici. de iudic. & Fely. in c. olim. v. col. de rescrip. & Ias. in l. magistratibus. ff. de iuris. om. iudi. ij. colum. & Mar. in pra. cri. §. quoniam. nu. 38.
- 83 † Item licet confessio extorta per torturam, absq; ratificatione sit inutilis, ut supra dixitamen haec uera sunt, quando tortura fuit magna. se-
cus autem, si leuis & modica, & tortus fuisset robustus. nam tunc ualebit talis confessio absq; alia perseuerantia, ex quo censetur spontanea & non tortura extorta: ut Bar. in l. j. §. diuus. & §. si quis ultro. et in l. pen. ff. de quaest. et Bald. in l. j. C. de confes. & Par. de Put. in trac. syndi. in uerbo, tortura. lo j. uers. an ex sola confessione. & in uerbo, tortura: lo iij. uersic. uiso de repetitione. & Bal. in l. ij. C. quorum appel. & Grā
- 84 mati. in uo. vj. † Vigesimo sexto requiritur, si confessio etiam iurata & ratificata, fuerit allegata erronea, q̄ detur terminus ad probandum de errore, & admittatur reuocatio: & interim non debet exequi: ut plenè habetur per Grammat. in uot. vij. & in uot. x. allegat And. in constitutione, si damna clandestina. et habetur per Mar. in l. j. §. si. xvij. colum. ff. de quaest. & Thom. Gram. in cōsi. lxxix. & Marfil. in praxi. §. quoniam. & Ias. in l. magistratibus. ff. de iur. om. iudic. & in l. error. C. de iur. & facti igno. & Paris in uerbo, confessio. & in uerbo, tortura. lo iij. uersic. sequitur quaestio quotidiana. Tho.
- 85 Gram. in conf. xl. † Vigesimo septimo requiritur, si quis confitetur ali-
quod delictum, quod requiritur ad

sui probationem & uerificationem uerificari aliquam probabilitatem, ut puniri possit, q̄ expresse confiteatur illam qualitatem, uel confiteatur generaliter omnia contenta in accusatione uel inquisitione, quia tunc uidetur confiteri omnes qualitates. exemplum: si inquiritur de adulterio commissio cum Berta uxore Titij, et confitetur reus se cognouisse Bertam, non sufficit ista confessio ad condemnandum: nisi probetur, q̄ Berta sit uxor Titij. nam consistendo simpliciter se cognouisse Bertam, non uidetur confiteri matrimonium inter Bertam & Titium: & sic debet probari illa qualitas. uel quod confiteatur expresse in genere uel in specie. ut sup. dictam qualitatem: ut tradit Bar. in l. si cui. §. j. ff. de lega. j. sed de ueritate huius di-
xi uide Angel. de Arc. in lib. malefi. in uerbo, comparauerunt dicti inquisiti, & confitentur totum. & ibi Bernar. de Land. in addit. & August. de Ari. ibi. & Marfil. in l. lege Cornelia. §. constitutum. ff. ad l. Cor. de sicar.

86 † Vigesimo octauo requiritur, si q̄s confitetur se uenenasse aliquem, & ex eo illum mortuum esse, quod probetur per alias probationes; & per expertos & signa, quod ille talis ex ueneno mortuus fuerit: alias ista confessio sola non sufficit ad condemnandum: et est ratio, quia talis confessio est impossibilis, q̄a si reus confitetur ex ueneno per se dato, mortuum esse, confitetur illud, q̄ est ipsi impossibile scitu: uidelicet q̄ ille mortuus sit ex illo ueneno. nā impossibile est idiotis scire operationem, quam facit res in corpore. secundum Alex. in confi. cccxxxix. incipiē. in causa inquisitionis formatæ. pri. col. & firmat ac sequit Marfil. in l. j. §. praeterea. nume. 37. ff. de sicar.

- 87 *ficar. & Afflict. in consti. mala. no-*
xia. pri. col. & dixi supra. † Vigesi-
mononò requiritur q̄ iudex statuat
terminum confesso ad faciendū om-
nes defensiones aduersus illam con-
fessionem, ut latè docet Afflict. in
consti. super incisionibus. iiij. not.
- 88 *† Trigèsimò requiritur, q̄ dicta con-*
fessio non sit fundata super inordi-
nato, & nullo processu, quia non po-
test uirtute ipsius procedi ad con-
demnationem secus, quando confes-
sio esset spontanea, quia eo casu ex
ea confitens damnari potest, ut dicit
Ange. de Aret. in li. malefi. in uerbo
fama publica in uerli. & aduertat ta-
men, & habetur plenè per Fely. in
c. at si clerici extra de iudi.
- 9 *† Istis autem omnibus requisitis cō-*
currentibus plures effectus opera-
tur dicta confessio. † Et primò ope-
ratur, quia ut per torturam habita
sit, tamen licite iudex potest scribi
facere, quòd sponte reus confessus
fuit, & nec notarius, nec ipse scidūt
in falsum, secus, quādo non concu-
rentibus prædictis habita fuit, sed
tamen Ang. & Imo. in. l. qui in alie-
na. §. si. ff. de acqui. hære. & not. An-
ge. de Aret. in lib. malefi. in uerbo,
comparuerunt dicti inquisiti, & cō-
fitentur totum in fi. & est hoc uerū
dato aliquo interuallo inter confes-
sionem, & tormenta, quod relinquitur
iudicantis arbitrio. secundum
Alexā. in consil. j. in. iij. lib.
- 90 *† Secundò operatur, quia ualidior*
est confessio cum tormentis, quam
sine, ut habetur in authē. de test. §.
j. sed pro ueritate huius. d. Bart. quē
sequitur Marli. l. j. ff. de quæsti. §. j.
facit tres casus, primus casus est,
quādo quis torquetur in se tantum,
& tunc ualidior est cōfessio sponta-
nea, quam cum tormētis, ut in. d. §.
j. & in. §. diuus ead. l. secundus est,

quando quis de illo interrogatur, &
 tunc est ualidior illa, quæ sit cū tor-
 mentis, quandoque quis torquetur
 in se, & in alium, & tunc debilior est
 confessio, quæ sit cum tormentis,
 quàm quæ sine tormentis.

- 91 *† Tertio operatur, quòd in quibus*
casibus testes reprobati à iure, exa-
minati, sine tortura non probant in
ijs cum tortura benè probant, ut ha-
betur per Inno. Gl. in c. cum P. de
accusa. & per Alexā. in consil. xj. in
primo lib. & Marfi. in. l. ex libero,
num. 8. ff. de quæstio. & hoc ubi spe-
cialiter inductum est, quòd tales te-
stes reprobati admittantur.

- 92 *† Quarto operatur. nam licet cōfes-*
sio, & depositio testis uarij seu con-
uicti de mendacio, nullum operetur
effectum, secundum Inn. in. c. præte-
rea de testi. cogen. & do. Anto. in. c.
cum in tua ult. col. de testi. & Ange.
in consil. cclxxv. incip. quædam do-
mina Margareta, & Alexā. in consil.
cclxiiij. incip. in causa appellatio-
nis in. v. col. tamen si tortus persistit
in sua confessione pri. erit ualida di-
cta cōfessio, ut habetur. in. l. ex libe-
ro, & ibi Gl. & Bart. ff. de quæstio. &
per Inn. & alios in. c. cum in cōtem-
platione de regu. iuris per Dy. in
regu. sine culpa de re. iur. & Cy. in
l. si. C. de quæstio. Bald. in. l. iij. C. ad
l. Iul. de adulte. Saly. in le. nullus. C.
de testibus. de quibus uideas Bar. in
l. quicquid astringendæ. ff. de uerb.
ob. & Gramma. in cōsi. xxxij. nu. iij.
- 93 *† Quintò operatur nam licet cōfes-*
sio spontanea minoris nō ualeat,
nisi sit facta in præsentia curatoris,
tamē facta in tormētis etiam absq;
præsentia curatoris, ualeat, & tenet,
dummodò in p̄cipio causæ ei da-
tus fuerit curator, & adhibita fuerit
causæ cognitio, ut habetur per Bal.
in. l. clarum. C. de autho. præstan.

94 † Sexto operatur nam confessio facta in tor. etiam si fuerit reuocata, probat semiplenè secundum Bald. in.l. bonæ fidei.ij. colum. uersicul. item quæro de confessione. C.de re. credi.& Alexā. i.l. prima. §. diuus. ff. quæstio. & habetur per Panor.in.c. ex literis extra. de cōfes. iij. col. uersicu. nota unum casum, & quod si reuocans dicat se errasse, & p̄fessum fuisse dolore tormentorum, an debeat ei dari terminus ad probandum de errore, antequam torqueatur? dic, quod sic. secundum Gramma.

95 uo. vij. † Septimo operatur, quia licet facta sit tormētis adhibitis, tamē dicitur confessio uoluntaria, licet nō spontanea secundum Bald. in.c. j. §. iniuria. iij. col. uers. quæro, utrū semel tortus de pac. iur. fir. & Flo. i.l. de ætate. §. j. de iter. actio. & Bar to. Cæpo. in.l. spōsio. ff. de uerb. sig.

96 † Octauo operatur, quia licet fuerit facta coram iudice incompetenti tamen si perseueratur coram iudice competēti, ualet. & tenet secūdu Cardi. i. cle. j. §. ij. de hære. & cogit in ea perseuerare coram competenti, ut habetur suprā in. j. par. nume.

97 xj. ubi dixi. † Nono operatur, quia si cōfessus fuerit quis in tortura aliqua delicta, de quibus indicia extiterant, potest interrogari, & torqueri de alijs delictis in genere, de quibus nulla apparent indicia, & hoc de generali consuetudine Italiæ secundū Ang. in tra. male. in uerbo, fama publica in finalibus uerbis, & recolo dixisse suprā in uerbo, rei indurati

98 torqueantur. † Decimo operatur. quia licet confessio ipsa reuocetur, tamē si omnia prædicta requisita concurrant, & maximè, si cōcurrant indicia sufficientia, & talia, quæ indubitabiliter indicant ueritatem coniuncta confessione ipsa, secundum

Bald. in.l. fi. C. de proba. nō prodest dicta reuocatio, sed cōdemnari potest, si nō probetur contrarium per reuocātem, & prosequitur Gramma. in deci. lxxij. per totam.

99 † Undecimo operatur, quia stante cōfessione prædicta, & concurrētibus indicijs coadiuuantibus ipsam cōfessionem, confessus ipse appellare non potest secundum Bald. in .l. cum nō solum. §. necessitate. C. de bo. quæ lib. in. iij. colum. per tex. in c. Romana. §. si autem de appella. in vj. & sequitur Gram. in deci. lxxij.

100 nume. 3. † Duodecimo operatur, ut ex ea cōfessione possit confitēs damnari, ut habetur in. l. si cōfessus ff. de custo. reo. & extrā de cōfes. c. cum super, & latè firmat Fran. Bru. in tract. de indi. & tortu. in. vj. q. ij. par. nu. 29. in uerbo, postremo quæro operatur etiam multos alios effectus, quos operatur cōfessio iudicialis, de quibus uide suprā. Sequitur, ut uideamus de aliquibus quæstionibus uarijs in materia.

101 † Et primo quæro, quid si confitens in tortura, & extra torturam, quod Titius fuit suus socius ad cōmittēdum tale homicidium, uel delictum, postea cōdemnatus ad mortē apud furcas dixit, reuoco cōfessionem, quo ad illum socium, & quod falso eum inculpauit confiteor, an ex hoc illa confessio reddatur inanis, quo ad illum nominatum? hanc quæstionem pouit Marsil. in praxi. cri. §. restat in prin. & finaliter decidit, q̄ talis reuocatio nihil prodest illi nominato, quādo ultra confessionē torti adesset aliquod aliud indicium corroborans dictam confessionem. Gramma. in uoto. xj. nume. 18. uidetur tenere talem reuocationem indifferenter ualere, & prodesse nominato, sed adde, q̄ intentio Gramma.

reçtè

rectè inuenti uelle uideatur cōcor
dantiam cum distinctione Marfi. q̄
apparet, quia in repertorio, in uerbo
cōdemnatus dicit, quod quando cō
demnatus, dū ducitur ad furcas, ex
culpat eos, quos inculpauit, ualet ta
lis exculpatio, dummodò alia non
appareant uerificata, & allegat .d.
uo. 1. uide And. de Iser. in consti.
si damna clandestina ubi dicit, quod
relinquitur arbitrio iudicantis qui
debet considerare, an aliquo procu
rante fuerit facta illa reuocatio.

102 † Secundo quæro, ponit, q̄ com
missum est aliquod delictum, quod
non potest sciri à quo commissum
sit, q̄ in magna aliqua multitudine
admissum sit, unus uero captus de il
lis, qui interuenerant, & tortus cōfi
tetur, se nō commississe illud delictū
sed fuisse autorem, & principalē ad
coadiuuandum illos homines ad ali
quid faciendum, quod erat de gene
re prohibitorum, an hic ex hac con
fessione puniatur? Marfi. in repeti. l.
uni. C. de rap. uirgi. nume. 79. uersi.
& tene menti dicit, quod sic alios
Doctores in hoc citās ita tenentes.

103 † Tertiò quæro, ecce quis ingriēde ra
ptu mulieris, & seruatis seruandis
fuit tortus, & cōfessus se nō rapuif
se, sed fuisse in societate raptoris, an
ex hoc poterit puniri de raptu, alio
non cōstito dicas, quod nō secundū
eundem Marfi. ubi supra nume. 81.
in. vj. char. alios Doctores adducen

104 tem ita tenere. † Quartò quæro, ec
ce inquisitus spōte confessus est de
lictum, post uero ad tribunal ductus
nō uult illud ratificare, an cogi pos
sit per torturam? Marfi. in praxi. cri.
§. quoniam nume. 18. distinguit, q̄
aut iste cōfessus est maior. 25. annis
aut minor primo casu si confessus
fuit in iudicio, & habet cōfessio sua
requisita, ut diximus in prima parte

& non est opus alia ratificatione,
sed potest condemnari, aut confes
sus fuit extra iudicium, & tunc non
poterit condemnari, sed operatur,
ut diximus supra in. ij. parte secun
do casu etiam si cōfessus fuerit spō
te cum autoritate curatoris, non
poterit definitiue condemnari, nisi
ratificauerit, & approbauerit.

105 † Quintò quæro, ecce aliquis cōfi
tetur delictum cōtra se sponte, uel
per torturam, an possit sine nouis in
dicijs torqueri, ut manifestet man
dantem? dicas, quod sic secundū
Angel. in. l. & si certus. ff. ad Sylle. &
idem tenet Angel. in lib. malefi. in
uerbo, Sempronium mandatore.
ij. colum. & Deci. in consil. clxxxix.
incipien. l. etatus sum. vj. colum.

106 † Sextò quæro, ecce quis inquisi
tus de homicidio semper negauit,
tandem uero ex indicijs cōtra eum
existentibus tortus confessus est, se
illud quidem delictum patrasse, attā
men ad sui defensionem, idque of
fert probare, an admitti debeat ad
id probandum, nec ne? And. de Iser.
& Affli. in constit. terminum uitæ
in. vij. quæ dicunt, quod sic, licet
alii dicant iudices sitiētes sangui
neum humanum, licetque se remit
tant ad dicta per eos in titu. de con
tro. inuest. §. item si uassallus, & te
net hoc Luc. Pen. in. l. professio. C.
de mu. patri. lib. xj.

107 † Septimò quæro, an inquisitus de
libello in famatorio, puta quia fecit
libellum infamatorum cōtra ali
quod alicuius, & ipsum posuit in
locis publicis, si apparent indicia ad
torturā, de hoc possit torqueri. istū
casum habui de facto Salerni, quo
tēpote ibi erā iudex in psonā cuius
dā mulieris, quæ per suū filiū mino
rē scribi fecit, se dictante plures li
bellos infamatorios & quendā quē
hōne-

honestatis causa nō nomino, q̄ eius uidelicet soror esset stuprata, & de alijs infamijs, & satis dubitauī, an posset torqueri, & saluo, semper meliori cōsilio, dico, q̄ totum hoc in eo pēdet, ut inspiciatur, quōd crimē positum sit in libello ipso famoso. nam si est tale delictum, ut si uerum esset, pro eo ueniret imponenda pœnā ultra relegationem contrā nominatum in tali libello, tum si author libelli non docuerit uerum esse id crimē, punitur ipse pœna illa, qua puniretur ille nominatus, & sic haberet locum tortura, alias si imponeretur pœna pro eo crimine ibi nominato infra relegationem, non haberet locum tortura, ut est text. iuncta Gl. & ibi not. Saly. in. l. uniuca. C. de famo. libe. quæ omnia notes in actu
 108 practico. † Octauo quæro, an possit torqueri ille, qui domum alicuius saxi impetierit de nocte. hoc dices dependere ex qualitate pœnæ, qua ueniret plectendus faciens talem impetitionem, & cum hic casus factus euenisset in terra Sancti Seuerini, quo tempore ibi eram iudex uolui casum reperire, & reperi text. in. l. si statua. ff. de iniur. ponent in indiuiduo casum, quōd actio iniuriarum competit, & sic tortura non habet
 109 locum. † Nonō quæro, q̄ si aliquis tortus fuit, & confessus, deinde non perseuerans in ratificatione iterum torquetur, & confiteatur in ratificatione uerō iterum negat, et denuo tortus confiteatur, et in ratificatione negat, quid sit faciendum istam quæstionem posuit do. Par. de Fut. in lib. syndica. in uerbo, tortura. lo. iij. in uersicu. uiso de repetitione, et dicit se habuisse de facto, et per sententiam eundem liberasse. de quo. per Boer. in deci. clxij. in. ij. parte.

110 † Decimō quæro quid si tortus

quis perseuerat in negando, et contrā eum apparent nonnullæ probationes apparentes ex processu, et tortus est citra præiudicium probatorum, an possit cōdemnari, cum negauerit, & licet Bartho. Cæpol. consil. xxxij. incipien. rustici Vicentini teneat, quōd non tamen contrarium est uerius per casum singularem in. l. qui sententiam. C. de pœ. quem dicit ad hoc esse singularem Alex. in leg. unius. §. reus. ff. de quæstio. & Ludo. in. l. j. §. hoc rescriptū. ff. ad. Sylleia. & Par. de Put. in lib. fin. di. in uerbo, tortura. lo. ultri. in. c. qui dam latro famosus. j. col. & plenè Gramma. in consil. xij. nume. 24. & de pœna extraordinaria, & ordinaria
 111 uide ibidem. † Undecimō quæro, an metus torturæ, & ipsa tortura, æquiparentur ad hoc, ut confessio facta indicijs non præcedentibus, non teneat si facta fuit metu torturæ dicas, q̄ sic secundū Bald. in. l. interpositas. C. de transa. circa fin. quem ibi secuntur Docto. & Alex. in. l. j. §. diuus. ff. de quæstio. & Bal. in. l. maximè. ff. q̄ fal. tu. autor. & Marfi. in. l. j. ff. de quæst. nume. 42.
 112 † Et quæ dicatur confessio metu torturæ extorta, reliquitur arbitrio iudicis secundum Bar. in. d. l. interpositas. j. col. in uerbo, ulterius not. & Ang. Are. in li. male. in uerbo, fama publica in fi. Alex. in. l. j. §. Diuus. ff. de quæstio. Cy. & Saly. in. l. ij. C. de culto. reo. † Sed an confessio facta per eū, qui fuit spoliatus, ut torque retur, sed non ligatus, dicatur metu torturæ extorta? Nico. de Neapo. l. nouissimè. ff. de eo, q̄ fal. tuto. autho. dicit, q̄ non sed Saly. in. l. ij. C. de cust. reo. tenet oppositum, & idē tenet Cardi. in cle. j. §. ij. de hare. dicens, q̄ nuditas est tormentum, sicut ieiunatio Barto. in. l. j. §. diuus Seuerus

uerus. ff. de quæstio. dicit, q̄ tunc dicitur facta metu torturæ, quādo est facta adhibitis tormentis, uel facta prop̄ tormenta, aliquo ligato, & precedentibus minus de torquēdo. non autem quælibet leuis tertio^o facit uideri cōfessionem ipsam, factā formidine tormentorum, sed requiritur, q̄ sit positus in tormentis, uel ductus ad ea. item si esset positus in carceribus, in quibus fame periret. sola enim ductio ad funem, est leuis teritio, sed ductio: & ligatio bene faciunt uideri confessionem extortā metu tormentorum. secundū Anselmum in l. item apud Labeonem. §. quamuis. ff. de iniur. & dixit Bal. in l. j. C. de custo. reo. q̄ ligatus manibus ferreis dicitur torqueri. confessio autē facta in carceribus, in quibus non denegatur cibus et potus, non dicitur: facta metu tormentorum, secundū Bal. in l. i. C. de cōfess. vj. col. sed Gandi. in lib. malefic. in rub. de quæst. & tor. dicit: sufficit, si sit ductus ad chordam, etiam si non sint ligatæ manus a tergo, ut confessio uideatur facta metu tormentorum. & sic contrā dictum Ange. in d. §. quæstionis, & dictum Gandi. sequitur Augu. de Ari. in addi. ad Ange. in uerbo, fama publica. in antepe. col. & idem uidetur sequi Barto. in l. nouissimē. ff. quod fals. tuto. autho. ubi dicit sufficere duci, & spoliati ante torturam, licet non sit legatus, & cum hac opinione transit Fran. Brun. in tracta. de indi. & tor. in ij. par. ij. quæstio. in principi. sequitur Marfi. in praxi. cri. §. expedita. nu. 10. licet ibi teneat, quod confessio facta in carcere, dicitur facta metu tormentorum: & quod sufficiat probari solam detentionem, ut præsumatur facta metu tormentorum, et tenet Guido de Suzar. in

tracta. de indi. & tortu. nu. 72. & ibi Ludo. in addit. dicit, q̄ confessio in ipsis tormentis æquiparatur confessioni, quæ fit ad pedem torturæ cū cum ligatur manus, & terror incutitur a iudice semper dicēte, q̄ si nō confiteatur subiiciendus sit torturæ. nā talis cōfessio, nisi detur perseuerantia, et ratificatio, non sufficit ad condemnandum. Pau. Grilla. in tract. de quæstio. & tor. in 4. quæstio. dicit, q̄ confessio facta in istis præparatoris tormentorum, dicitur extorta metu tormentorum, & indiget ratificatione, et sequitur Thom. Gramma. in consil. xv. nume. 7. ego pro nunc limitarem omnia prædicta, ut procedant in homine debili, et infirmo ac rustico: secus erit, si est homo robustus, et sagax, quia tunc ualet confessio nulla alia data perseuerantia, et ratificatione, quia si uerē sit tortus idque modice, et est homo robustus, et confitetur, confessio ipsius ualet et tenet, etiā non data perseuerantia et ratificatione, ut dicit Bald. in l. i. C. de cōfess. & sequitur Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, tortura. lo. j. uersic. an ex sola cōfessione. et sequitur Gramma. in uoto vj. nu. 8. cum aliis sequentibus quanto igitur magis, si solus terror sit illatus. † Duodecimo quæro, pone, quis cōfiteretur se combussisse scripturas: an possit torqueri, ut cōfiteatur, qua de causa combussit? dicas, q̄ sic, ut consuluit Bald. in consil. cccxiiij. in iii. lib. & refert, & sequitur Bern. de Landria. in additio. ad quæstionem, quam tangit Ange. de Arc. in uerbo, falsario dilacerante, comburente, uel celante literas alienas. † Decimotertio quæro, an confessio requirat ratificationem, ubi facta est in tormētis, si plene est probatum delictum per capturam

capturam personæ in flagranti crimine dicas, & non per tex. in l. qui sententiam. & ibi Doct. C. de pœn. & plene per Thom. Gram. in decis. 36.

16 nu. 60. † Decimoquarto quæro, quid si aliquis confiteretur se commississe delictum, quod reuera constat ipsum non commississe, an puniatur? dicam, & non, nisi mendaciter aliquis confiteretur sperans ex tali mendacio impetrare gratiam & utilitatē, ut si quis diceret se occidisse bannitum, peteretq; præmiū iuxta formā statuti existentis in regno (sicut sperabat cōsequi filius Amalachiæ confitendo mēdaciter se Saulem interfecisse, qui loco gratiæ & utilitatis reportauit mortem) ac si uerē eum interfecisset. & in cōtingentia facti ita fuit decisum in ciuitate Parisiorum, ut refert & concludit Guliel. Bened. in cap. Raynutius. in uerbo, mortuo itaq; testatore. el. j. nu. 341. & est notanda hæc doctrina.

Q V A R T A P A R S tertiæ partis.

S V M M A R I V M.

- 1 Contumax de iure cōmuni an habeatur pro confesso.
- 2 Statutum, quod cōtumax habeatur pro confesso, an ualeat, & quomodo intelligatur, & an in quolibet contumacie. nume. 3.
- 4 Citatus non auditur si alleget ad suam notitiam non peruenisse citationem domi factam.
- 5 Exceptio, quæ a principio poterat inuadere cōtumaciā, inuadit cōfessionē.
- 6 Confessio ficta debet fundari super ualido processu.
- 7 Minor uel mulier pro confessis haberi non possunt ex contumacia. & nu. 8.
- 9 Qualitas debet probari aliter, quàm

ex confessione ficta.

- 10 Citatus extrā territorium citātis, non potest pro confesso haberi.
- 11 Citari an quis possit ratione delicti extrā territorium.
- 12 Interlocutoria debet seruari, quem haberi pro confesso. & nu. 63.
- 13 Hæredi an noceat ficta confessio.
- 14 Confessio ficta operatur effectum, ubi fundata est inquisitio super crimine punibili.
- 15 Confessio ficta non sufficit, nisi constet de delicto, & conuincatur.
- 16 Citari quis debet pro tribus citationibus, ut habeatur pro confesso.
- 17 Confessio ficta reprobata cōtrariis probationibus, non operatur.
- 18 Reuocari an possit confessio ficta prætextu erroris.
- 19 Contumacia & bannum debent ritè, & rectè procedere, ut operentur.
- 20 Contumacia debet accusari per partē.
- 21 Contumax habens legitimam causam non comparendi, an excusetur.
- 22 Confessio ficta in uno capitulo, in eo tantum operatur.
- 23 Contumacia contracta in uno iudicio, an operetur in alio.
- 24 Contumax an dicatur, coram iudice incompetenti non comparens.
- 25 Confessio ficta debet esse probabilis, uel similis, & possibilis.
- 26 Innocentia apparente, non operatur ficta confessio.
- 27 Defensor pro absente, an, & quando possit comparere.
- 28 Confessio ficta dicitur liquidissima probatio.
- 29 Confessio ficta æquiualeat ueræ confessioni & nu. 30.
- 31 Confessio ficta habetur pro ficta condemnatione.
- 32 Confessus fictè potest condemnari, etiā post peremptam instantiam.
- 33 Sententia contra fictam confessionem, non ualeat.

- 34 Notoriū resultat ex ficta confessione.
- 35 Appellare an possit habitus pro confesso.
- 36 Infamis an sit habitus pro confesso.
- 37 Fideiussori de uiuendo pacifice, an noceat confessio ficta principalis.
- 38 Confessio ficta an probeat uere delictū.
- 39 Confessio non operatur, ubi non poterat inquiri.
- 40 Confessio facta an extendatur ad interesse partis.
- 41 Statutum loquens de uero male factore, an habeat locum in habito pro confesso.
- 42 Confessio ficta an noceat in alia causa.
- 43 Confessio ficta an noceat alteri.
- 44 Bona damnatorum ex ficta contumacia, an fisco uendicentur.
- 45 Carceratus pro speciali inquisitione fractis carceribus fugiens, habetur pro confesso. & nume. 46.
- 47 Ausugiens de carcere aperto, an puniatur.
- 48 Ausugiens seipsis ianuus, an habeatur pro confesso.
- 49 Ausugere tentantes, an pro confessis habeantur.
- 50 Carceratus ex illegitima causa, ausugiens non habetur pro confesso.
- 51 Carcerari non potest quis ab eo, qui non habet aliam iurisdictionem.
- 52 Ordo iuris in carcerando debet seruari.
- 53 Confessio ficta an operetur, si fuerit iudex incompetens, qui in carcerem coniecit.
- 54 Confessio ficta an operetur in alio iudicio.
- 55 Ausugiens ex causa iusta, an habeatur pro confesso.
- 56 Ausugiens de carcere, ut habeatur pro confesso, debet iurare causam suam captiuitatis.
- 57 Index non debet dare causam fuga.
- 58 Carcer debet esse publicus.
- 59 Ausugiens culpa custodis, an habeatur pro confesso.
- 60 Inquisitio debet ualida formari, ut fugiens à carcere habeatur pro confesso.
- 61 Minor ausugiens ex carcere, an habeatur pro confesso.
- 62 Qualitas debet aliter constare, quam per fictam confessionem.
- 63 Perquisitio debet fieri per locum carceris, unde ausugerunt carcerati.
- 65 Confessio resultans ex fuga carceratorum, debet esse uerosimilis.
- 66 Innocentes ausugientes à carcere non possunt haberi pro confessis.
- 67 Delictum esse commissum in genere debet probari, ut confessio resultans ex fuga carceratorum, operetur.
- 68 Confessio resultans ex fuga carceratorum operatur, idem quod uera.
- 69 Confessui ficti non appellat.
- 70 Accusatus seipsum interficiens, habetur pro confesso, & quomodo procedat. & nume. 71. & 72.
- 73 Bona seipsum interficientis, applicantur fisco.
- 74 Attentans se interficere, an puniatur.
- 75 Instabilis efficitur, occidens seipsum, uel attentans.
- 76 Hæredi se interficientis, nocet ficta confessio.
- 77 Bona non uendicantur fisco, nisi lata sententia.
- 78 Hæredes seipsum occidentis quid probare debeant ad defensionem, ne bona confiscentur.
- 79 Corruptens suum delatorem, habetur pro confesso. et num. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86.
- 87 Confessio ficta resultans ex corrupte suū delatore, facit, ut possit puniri.
- 88 Et etiam infamat.
- 89 Appellare non potest habitus pro confesso, quod corrupit suum delatorem.
- 90 Testis, qui deposuit falsum, si citatus non comparet, habetur pro confesso. & quomodo procedat. num. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. usque ad finem.

I V D E X.

E Q V I T V R, ut uideamus iuxta propostum ordinem de confessionibus fictis: & primo uidendum est, quomodo, & qualiter inducatur ficta confessio, secundò, quæ requirantur ad substantiam ipsius ut debitum fortietur effectum: tertio, de aliquibus uariis in materia, & de effectibus ipsius. † Circa primum sciendum est, quod de iure communi nunquam contumax habetur pro confessio in criminalibus. fm Bal. in l. j. col. ij. uers. oppo. quod contumax. C. quo. & quoniam iud. & Bal. post Glo. in l. ij. §. diuus. ff. de iur. fisc. & Oldra. cons. lxxij. & Bart. in l. quæstionis. la. ij. ff. de quæstio. sed omnino uide Marfil. in consil. xlix. nu. 29. cum seq. ubi uidetur uelle, quod etiam de iure communi captum est, quod contumax habeatur pro confessio: allegat text. in cap. decernimus. & in cap. absens. iij. q. ix. & in ca. rursus. ix. q. iij. & l. iij. C. de accel. & in auth. qua in prouincia. uer. quia contumacia eius. C. ubi de cri. agi oport. & l. senatus. §. diuus. ff. de iur. fisc. & uoluit Spe. in ti. de accu. §. fin. in iij. par. j. col. sed tu uideas Afflic. in consti. pœnam eorum. in v. nota. quicquid tamen sit, uerum est, quod regulariter de iure communi nunquam quis habetur pro confessio in criminalibus sub prætextu solius contumaciæ: sed bene in multis partibus Italiæ per statuta terrarum prouidetur. Et in hoc est uidendum, an tale statutum ualeat, an non: & certè sic: ut tenet Ioan. And. in c. ueritatis. de do. & contu. & Bald. in uli. seu. in ti. de p. iur. fir. §. iniuria col. iij. uers. quæro utrum ualeat statutum, ad

quod allegat l. Gallus. §. & quid si tantum. de lib. & posth. Glof. quam dicit non esse alibi, in l. locorum. C. de omni agro deser. lib. xj. ubi dicit, quod talis contumacia est ficta probatio. & habetur plenè per Nel. in tra. bannitorum. in suo præludio. † Sed occurrit dubium, an dictum statutum intelligatur et procedat in quolibet contumace: uidelicet, ficto, et uero. nam, ut scitis, dupliciter contrahitur contumacia: ficta, & uerè. ficta uero dicitur contumax, quotiescunque citatus domi non comparet, nec fuit personaliter inuentus. fm Bar. in l. diuus. ij. col. uers. nota, quod hic Glof. de in inte. resti. post Glof. ibi. & in l. fin. iij. col. uers. fictus contumax est. eo. titu. & aliquando quis est fictus contumax appareret, & existeret: ut quando citatus est domi, & citatio ipsi non innotuit aperte. secundum Barto. in d. l. fin. iij. col. in uers. iij. quidam est fictus. de integ. resti. & aliquando ficta apparet & uerè existeret: ut quando citatus non fuit personaliter inuentus, sed citatio ipsi innotuit, & non uenit. secundum Barto. in d. l. fina. penulti. colum. uers. quidam est fictus. contumacia autem uera contrahitur pluribus modis, primo, si quis citatus personaliter non comparet. secundum Bart. in l. j. C. quo. appel. non recipian. item dicitur uerus contumax, qui citatus dixit: non lo uenire. secundum Glo. in uers. contumacia. & Doct. in l. consentaneu. C. quoniam & quoniam iud. & ibi per Barto. in iij. col. uers. ulterius. opp. & Bar. in l. ex consensu. §. si. circa prin. uers. quæro, quis est uerus contumax. ff. de appel. & plenius, quod alibi per Mari. Soz. in tra. de cita. in arti. 27. nu. 28. cum pluri. seq. et per Bald. in l. falsus. iij. col. uers. aduerte sicut uerus. C. de fur.

fur. & in l. tres. j. col. uer. modò quæ
ro. C. quo. & quādo iu. & Bar. i. l. si fi
nita. §. Iulianus. uer. quæro, si iste ci
tatus. ff. de dam. infec. & in l. fin. iij.
col. in prin. uer. pro huius declaratio
ne. ff. de i. integ. rest. & procedit, siue
id dixerit nūtio citātī, siue iudici in
iudicio. fm Bar. in l. diuus. i. pri. uer.
ex quo not. ff. de resti. in iute. item
dicitur uerus cōtumax, qui citatus
fugit nihil dicēs. fm Bal. in l. falsus.
iij. col. uer. aduerte sicut. C. de fur.
item uerus cōtumax dicitur ille, ad
cuius notitiam peruenit citatio. fm
Ang. in cōf. ccxvj. & cōtumax uerus
aliquādo dicitur apparēter & existē
ter, ut est ille, qui citatus dixit, nolo
uenire, & nō uenit sine iusta causa,
uel nihil dixit, & nō uenit. aliquādo
dicitur apparēter & nō existēter, ut
est ille, qui citatus dixit, nolo uenire
sed mutato proposito cum uenisset
ad iudicium, fuit impeditus dolo ad
uersarij, uel aliquo casu sine culpa
sua. fm Bar. in l. si. pe. col. uer. redeo
ad primum. ff. de in i. resti. modò
redeūdo ad propositum dubium re.
Cor. in cōf. xcviij. nu. 9. iij. lib. mouē
tem quæstionem, & dicit, q̄ tale sta
tutum nō extēditur ad citatum do
mi, & sic nō ad fictum cōtumacem.
quia est statutum exorbitās, & con
tra rationem, & pœnale, & nō extē
ditur ad casum fictū. per l. iij. §. hęc
uerba. ff. de neg. gest. & ibi Bar. & in
l. omnes populi. ff. de iust. & iur. no.
Ioā. And. in c. fi. de cōfue. & Bal. in
l. si quis seruo. C. de fur. & Pe. de an
cha. in repe. c. canonum statut. de cō
sti. xiiij. q. principali. col. lxxxvj. pro
quibus faciūt. ea. quæ cōsulnit An
gel. in cōf. xcvi. de quibus meminit
Alex. in l. ait prætor. §. hęc uerba. ff.
de nego. gest. q̄ statutum loquens
de cōtumace. intelligi debeat de ue
ro contumace, nō autem de ficto. p

pter quæ dicta Grām. in cōf. xlv. nu.
26. cōsuluit, q̄ dicta Nico. & Marta.
& Bal. in l. si. de hære. institu. q̄ cōtu
max ex solo bāno & cōtumacia pos
sit torqueri, nō procedūt in ficto cō
tumace, & sic cita to domi, sed in ci
tato personaliter, & sic uero cōtuma
ce. & an hæc procedāt in regno, in
quo uidemus quotidie procedi ad
sentētiā foriudicationis ex fictæ
cōtumacia, & sic ex citatione domi
facta, cogitetis. Nellus in tract. bāni
to. in iij. par. j. tempo. in tertia quæ
stio. decidit, q̄ de cōsuetudine suffi
cit citatio ad domum, & sic ficta cō
tumacia. ¶ Vnum tamen est sciēdum
q̄ in regno nō auditur citatus domi
quoties allegat ad suam notitiā nō
peruenisse citationem, licet aliud sit
de iure, ut est tex. in cōstitu. citatio
nis literæ & ibi not. Afflic. in j. not.
in si. uer. an autem.

5 ¶ Viso quomodò inducatur ficta
cōfessio, uidēdum restat, quæ requi
rātur, ut debitum sortiatur effectū,
& primo requiritur, q̄ cōtrā eā nō
sit opposita aliqua exceptio, quæ si
fuisset opposita à p̄cipio antē bā
num, ipse bānitus uō fuisset cōpul
sus iudicium suscipere. nam nō de
bet exequi, sed audiri, & iudex decla
rabit iudiciū & bānū nullū, ita sin
gulariter dixit Bar. i. l. nō uideē. quæ
est l. iij. in si. ff. de iu. quod dictum re
fert, & sequitur Nell. in tracta bāni
to. in ij. par. primi temporis. in ij. q.
in si. & latissimè prosequitur Marl.
in practica crimi. §. examināda. nu.
27. uer. ostendit alia ratione.

6 ¶ Secūdo requiritur, q̄ sit fundata
super processu ualido, & sic p̄cedat
inquisito ualida, & in casu permissō,
aliās nō sortitur effectum. tex. est, &
ibi hoc not. Bald. i. l. si filius. la. ij. ff.
de interro. ad i. o. facit tex. in l. sed si
sine. §. sed si seruus. eo. titu. & illum
text.

tex. in d. l. si filius. ad hoc allegat Ro-
ma. cōf. ccxxiiij. incip. ista captura. j.
col. & plures concordantias allegat
Mar. in pract. crim. S. postquam. nu.
59. & no. Bal. in l. ij. S. q. si actor. ulti.
col. uer. ulterius no. C. de iura. calū.
& per Fely. in cap. cum dilecti. de re-
scri. quia confessio ficta nō tollit in-
eptitudinem processus. uide Angel.
Are. in lib. male. in uerbo, qui iudex
uidens. uers. quæritur tamen an tale
statutum. uide Guliel. Bene. in repe.
c. Raynutius. in uerbo, mortuo itaq;
testatore. el. j. nu. 160. cum pluribus
7 sequen. ubi multa. † Tertio requiri-
tur, q. ille, qui est bānitus & effectus
cōtumax, ut possit pro cōfesso habe-
ri, nō sit mulier, minor, uel rusticus,
qui nisi sint in dolo expresso, nō in
præsumpto, ut est contumacia, non
possunt haberi pro confessis. secūdu
Pau. de Cast. in l. ubi exigitur. ff. de
eden. pro quo faciunt optime dicta
per Bal. Ang. & Alex. in l. ij. j. col. ff.
si quis in ius uoc. non ier. idem ex-
presse dixit Philipp. de Peru. in ca.
Nicolao. in ulti. col. extra. de appel.
ubi refert hoc uoluisse Bal. & Ang.
in d. l. ubi exigitur. ff. de eden. refert
sequitur Marfil. in pract. cri. S. post-
quam. nu. 60. sed quid in adulto? ui-
de Bal. i. l. unica. col. xvj. C. de cōfe.
in uers. iuxta hoc quæro. & habetur
per Bal. in l. clarum. C. de auto. præ-
stan. & per Cēpol. cōf. xxx. & xxxj.
& Marfil. in l. de minore in prin. num.
63. ff. de quæstio. & decidit Afflic. in
consti. minorum iura. in v. not. uide
Boer. decisio. lxiij. in. j. par. adde, q.
contrarium uidetur sentire Nell. in
tracta. banni. in j. quæst. primi tem-
poris. qui tandem postea dicit uale-
re bannum, & contumaciā, & con-
fessionem i. de ortam, licet subiaceat
beneficio restitutionis in integrum.
8 † Sed iuxta prædicta quæro. si citat,

infans, furiosus, minor, uel qui uis a-
lius, qui licite & iure permitte deli-
querit, an opponi possit, & audiatur.
& impediatur contumacia & bannū
idē Nell. in tracta. banni. in. ij. q. pri-
mi temporis decidit, q. sic, ubi dicit
se pluries uidisse ita seruari. † Quar-
to requiritur, quod constet aliter de
qualitatibus aggrauantibus delictū
rōne psonæ, uel aliter, uel ēt ad qua-
litatem personæ in qua delinquitur.
quia ficta p̄fessio operat quo ad deli-
cta principaliter, non quo ad qualita-
tes, ita not. Pet. de anch. in cōf. cccc-
viii. probata tanta uiri senitia. uers.
quarto principaliter pōderandum.
motus per l. aut facta. S. sunt perso-
næ. ff. de pœn. & firmat Marfil. in pra-
ctic. cri. S. postquam. nu. 62. & habe-
tur per Ang. cōf. cxlvj. & Pet. de An-
cha. cōf. cccxcij. in Christi nomine
probata certi iuris sciētia. & Alexā.
in l. absente. ff. de pœ. sed Bald. cō-
tra in l. ij. S. q. si actor. ad fi. C. de iu-
calum. & uide Bald. in l. iij. uers. sed
quid si nō. C. de fid. instrum. uide ad
hoc Guliel. Bened. in repeti. c. Ray-
nutius. in uerbo, mortuo itaque te-
statore. numero. 168.

10 † Quinto. requiritur, q. citetur exi-
stens in territorio iudicis citantis, se-
cus, si citatur delinquens existēs ex-
trā territorium bānientis, & citatur
à iudice loci delicti. nam hoc casu ip-
se nō comparens, nō habebitur pro
cōfesso, uirtute cōtumaciæ modo
prædicto cōtra dæ secūdu do. An-
to. in cap. proposuisti. ij. colū. extrā.
de fo. comperē. refert & sequitur d.
Catal. in tract. syndica. uer. cccclij.
incip. adde, & rene mēti perpetuo.
& secundum hoc cōsultuit Marfil. in
cō. lxxxij. incip. sciētiarum omnium
largitor. ix. char. idēd cautela est, ut
in cuius iudicis territorio degit, ab
illo citetur. secundum Marfil. in d.
practi.

- practi. §. postquam. numer. 65. dixi
supra in uerbo, citetur uerbaliter.
- 11 † Sed an citari possit quis ratione
delicti extra territorium commissi?
Ioā. And. in ca. Roma. §. cōtrahētes
de for. competen. lib. vj. tenet, quod
sic, etiam nō requirendo iudicem
& talis citatio afficit citatum. secū-
tur Iaco. de Are. & Cyn. in l. si. ff. de
iurisd. omn. iud. & Ioan. Mona. in
d. §. cōtrahentes. sed Afflic. in cōsti.
edictorum. j. q. circa medium dicit,
- 12 q̄ hęc opinio nō est tuta. † Sexto,
quo ad hoc, ut quis habeatur pro cō-
fesso, non requirit̄, sola cōtumacia,
sed ultrā requiritur, q̄ iudex super
tali cōtumacia interloquatur, ipsum
haberi pro cōfesso stante cōtuma-
cia, alias si procederet iudex ad sen-
tentiam cōdemnatoriam uirtute di-
ctæ confessionis, nō facta dicta inter-
locutoria & declaratione, malè face-
ret. secundū d. An. in c. cum dilecti
de dol. cōtu. v. col. uers. ultimo ad-
uerte. & in c. cum dilecti. de electio.
& uidetur tenere ita Bar. in l. ij. §. q̄
si actor. C. de iura. calum. & Paul. de
Cast. in cōsil. xxxij. incipien. super
primo. & Ang. de Are. in lib. malefi.
in uerbo, qui iudex uidens. i. v. char.
uer. statutum dicit. & Marf. i. §. post-
quam. nu. 37. quem omninō uideas.
& uide Bal. in l. unica. C. de confes.
colū. xx. uers. sed nunquid. & Corn.
in consi. cclxiiij. incipien. insurgit. in
litera, e. in iij. par. & Bart. in l. eius,
qui delatorem. in princi. in fi. primæ
colū. uers. aduertendum tamen. de
iure fi. & Pet. de Ancha. in consil. in
Christi nomine dicendum est, dictā
appellationem. & Bald. in l. j. in pri.
colum. uer. quærit Ioan. Mon. C. de
pœn. iu. qui ma. iudi. & Paul. de Cas-
str. consi. xxxj. & uide Afflic. in con-
siliu. pœnam eorum. v. colum. v. re-
quisito & in iij. not. uersū. sed hic
- 13 quæro. † Septimo requirit̄, q̄ uiuat
ille, qui reputatus fuit contumax, a-
liās illa ficta cōfessio non nocebit
hæredi, si antequam super dicta cō-
fessione sit pronunciatum, decedat
contumax? ut dixit Bart. in l. j. §. sed
hęc consti. ff. de calum. & in l. eius,
qui delatorem. ff. de iure fi. & in l.
ii. §. q̄ si actor. C. de iura. calum. in
fin. & Bal. in l. j. iij. col. uer. sed dubi-
tatur. C. ne ex deli. defuncto. † Octa-
uo requiritur ad hoc, ut contumax
habeatur pro cōfesso, & illa ficta cō-
fessio operetur effectum, q̄ sit fun-
data inquisitio super crimine, & q̄ sit
punibile crimen, aliās est impossibi-
le, q̄ fiat condemnatio. secundum
Bal. in l. ij. §. q̄ si actor. circa fi. C. de
iura. calum. pro quibus optimè faci-
unt dicta per eundem Bald. in ad-
di. Specul. in titu. de accusa. in j. par.
v. col. uers. & nota, q̄ ubi libellus.
- 15 † Nono requiritur, q̄ ultrā cōtuma-
ciam constet de delicto, & conuincā-
tur, aliās non ualet bannum, nec cō-
demnatio, nec confessio, ut probat
tex. l. raptores. C. de epi. & cleri. post
princi. in uerbo, conuicti. & ita dixit
Specu. & ibi Ioan. And. post eum.
in tit. de accusa. in iij. par. §. fi. ix. co-
lum. uer. sed pone, an fuit accusatus.
& idem tenet Oldra. consi. lxj. incip.
hic agitur. & plene habetur per Mar-
fil. in pract. crimi. §. postquam. num.
48. sed istud non tenet Afflic. in cō-
sti. pœnam eorum. in xii. requisito.
Item requiritur, quod illud deli-
ctum poterat cadere & concurre-
re in illum, qui de eo inquiritur,
aliās si in personam illius cadere,
non poterat, non potest haberi pro
confessio. ut per Gulielm. Bened. in
capitu. Raynutius. in uerbo. mor-
tuo itaque testatore. numero 169.
- 16 uer. sexto aduertere dēt. † Decimo
requirit̄ ad hoc, ut cōtumax habeatur

tur pro cōfesso, & cōfessio illa fortiatu effectum, quod ille sit citatus tribus citationibus, aliās nō sufficit una pro omnibus, propter magnū praiudiciū, quod inde sequitur. secundū Bald. in l. recepticia. ante si. C. de cōstitu. pecu. quem refert & sequitur do. Catal. in lib. syndi. uersic. cccclij. incip. adde & tene mēti per petuo. adde Afflict. in cōstitu. pēnā eorum. in iij. nota. uer. iterum quæro, ubi dicit nō seruari i regno.

- 17 † Undecimo requiritur, q nō sit re probata talis cōfessio ficta cōtrarijs probationibus, sē Bald. in l. error. ult. colū. uer. utrum cōfessio. C. de iur. & fact. igno. nisi statutum ultrā procedere, q nō possit probari cōtrariū, ut est i regno in foriudicatione, uel nisi cōfessio ficta esset fundata super uero, licet ibi quo ad istud, aliter dicat idem Bald. & habetur per Bar. in l. absentem. in ult. colū. ff. de pēn. in l. cum filijs. ult. col. uer. pro hoc, quia cōfessio. ff. de uerbo. obli. Bald. & Paul. de Castr. in l. ij. C. qui testa. fa. po. & in l. ij. §. q si actor. C. de iura. calū. & i addi. Specu. in tit. depositio. iij. colū. uer. qui nō uult respondere. & istud procedit ante sententiam, nō post. sē Bald. ubi suprā. & in l. ij. col. in fi. uer. modo dubitatur. C. ne ex delict. defuncto. & i l. i. uemus nulli. §. sane. el. j. ij. col. uer. quādam est pēna tacite cōfessionis. C. de sacros. eccles. & do. Petr. Philipp. Cor. cōf. cclxxxij. inchoā. in presenti. in litera. c. in iij. par. uide Bald. in l. cōtra negantem. ult. colū. C. de non num. pecu. & specu. in tit. de accus. uer. sed pone. & Bald. in l. ita demum in fi. C. de procurat. uide Afflict. in cōstitu. pēnam eorū iij. no. uer. & est sciendū. adde Cor. in cōf. c. iij. j. lib. & cōf. xxxv. iij. li.

- 18 † Duodecimō requiritur, q talis cō

fessio ficta, nō sit reuocata prætenu erroris, quia probato errore, potest reuocari. sē Ioan. And. in addi. Specu. in ti. de depos. §. non dē tangendū uer. uerū in addi. incip. uidi dubitare. & Bu. in c. fi. de confes. & Lu. Ro. in singu. in uerbo, cōfessio erronea. sed contrariam opinionē tenuit Bald. in l. seruū quoq. §. publicē itereft iij. colū. in fi. ff. de procura. ubi dicit ita cōiter seruari. & idem uoluit in addi. Spec. in ti. de app. ij. col. uer. an fictē cōfessus. & Ioā. And. in addi. Specu. in ti. de iura. calum. & idē dicit Fran. de Are. in cons. cxlvij. ij. colū. incipien. uisa cōsultatione. sed primam opinionē tenet Franc. Are. in d. cons. idem uoluit Ioā. de Imo. in l. creditor. §. iussus de appel. & uidetur casus in terminis i l. ij. C. qui testa. face. possunt. iuncta l. fi. de bonis eorum, qui mor. sibi cōfesi. & ita determinat Ange. in d. l. ij. in lectura Paduana. & idem tenet. Bald. in l. error. in ult. colū. C. de iur. & facti igno. & in l. ita demum. in ult. q. C. de procur. & plenius, quā alibi per Mar. in l. j. §. si quis ultrā. in antepōnul. & pe. col. ff. de questio. adde Afflict. in constit. pēnam eorū in iij. no. uer. an autem post sententiam.

- 10 † Decimotertiō requiritur, q bānū & contumacia ritē & rectē processerint, et sint ualida, aliās confessio refulcans ex dictis bāno, et contumacia nullis, non sortitur effectum, ut declarat Bald. in l. error. ult. colū. C. de iur. et facti igno. et habetur per Barto. in l. absentem. ff. de pēn. uide Afflict. in consli. pēnam eorum. in v. colū. in tertio requisito cū sequētib. uide Guliel. Bene. in ca. Rayn. in uerbo, mortuo itaq. testatore. el. pri 20 mo. nu. 160. cū seq. † Decimoquarto requiritur, q contumacia sit accusata per partem, aliās non nocet, et per cō-

per consequens confessio ex ea descendens, secundum Bal. in l. prope randum. §. & si quidem. j. col. uerfi. nota etiam. C. de iudi. & in l. pen. §. j. secunda. col. uer. sed quidā debent. C. ad Trebel. & Bar. in l. ij. pen. col. ff. si quis in ius uoca. non ier. sed cō trariam opinionem tenet Bal. in l. si tutor. C. de interdi. ma. præsuppo sito dicto statuto, quod contumax habeatur pro confessio. et per Alex. in l. absentem. de pœn. & Bart. in l. inter. ff. de publ. iuli. & adde, quod Afflic. in constit. pœnam eorum. v. col. uerfi. quartò requiritur, dicit: q̄ de generali cōsuetudine. Itiliz debet accusari cōtumacia. † Decimo quinto requiritur, quod contumax non habuerit iustam causam non comparendi, quia aliās non habebitur pro confessio. secundum Io. in l. seruum quoq; §. publici. ff. de procur. & Bal. in c. j. ult. col. uer. utrum recedens de iudi. Et sic si fuit quis effectus cōtumax, cūm fuit coactus aufugere, q̄ habuit iustam causam non comparendi, non potest haberi pro confessio, secundum Guliel. Benedi. in repe. c. Raynuti. in uerbo, mortuo itaq; testatore. el j. nu. 165.

22 ubi plenè. † Decimosexto requiritur, antequam possit haberi quis p̄ confessio, ut in omnibus operetur effectum confessio ipsa; aliās si in uno capitulo tantum operatur, non operatur, nisi in eo: nō in totum: ut habetur per Bal. in l. ij. §. q̄ si actor, in fi. C. de iur. calum. et in l. generali. §. sed iuram. j. col. uer. deinde not. C. de re. cred. allegat no. per Innoc. in c. consuluit de offic. delega. et habetur per Corne. cōsi. ccc. in iij. par.

23 † Decimoseptimò requiritur, quod dicta facta confessio sit facta, & resulter ex contumacijs & banno, contra tractis in eo iudicio, ubi ipsa exeg

prædicatur: & ubi est statutum, nā alias non operatur effectum. tex. est secundum unam lecturam in l. ij. §. diuus. ff. de iure fisc. idem tenet Bar. to. in l. eius, qui in fi. princip. co. tit. uide per Bal. in l. ij. ult. col. uerfi. sed iuxta prædicta querunt. C. de eden. et Pet. Philip. cor. in consi. cccxxv. incip. uidetur. in litera. a. in iij. par. et uide etiam Ioan. de Imo. in c. de iis. de accusa. † Decimooctauò requiritur, q̄ sit reputatus contumax per iudicem competentem, ut uigore statuti & contumaciæ prædictæ habeatur pro confessio: secus, si a iudice incompetenti: sicut dicimus in confessione uera, ut dixi in j. parte, et tenet Afflic. in constitu. pœnam eorum. iij. col. uerfi. secundò requiritur, et non debet plus operari fictio, quam ueritas. facit, quia dum statutum facit mentionem de contumace intelligitur de ritè contumace. secundum Bar. in l. iij. §. condemnatum. ad fin. ff. de re. iudi. & in l. non putauit. §. nō quæuis. ff. de cōtrata. et contumax condemnatus per iudicem incompetentem, etiam si capiat per illum, potest se ueri ex nullitate processus. secundum Bal. in auct. generaliter. ij. col. in principi. C. de epis. et cleri. et dixit Bal. in l. si quis ex consensu. iij. col. uer. deinde not. C. de epi. audien. q̄ citatus per iudicem incompetentem, si nō cōparet et sit contumax, et ob contumaciam iudex illum ponat in banno, ex hoc non debet timere. quia acta sunt nulla facta coram iudice incompetenti: et ex illa cōtumacia non oritur aliquis pœnæ effectus: et in hoc addo uidendum Gramm. in consi. j. post regias decisiōes. nec contumax uidetur prorogare iurisdictionem, secundum Inno in c. innotuit. circa medium. de eo, qui fur.

Y or. su.

- or. susce. et Bald. in l. si quis ex consensu. iij. col. uers. deinde not. C. de epis. audien. et per Bal. in l. j. de iuris. om. iud. et optimè facit dictum Bal. in c. j. de iu. q. qui non tenetur comparere, non potest haberi pro confesso uirtute cōtumaciæ. †
- 25 **D**ecimononò requiritur, q. ipsa cōfessio resultans ex contumacia, uigore statuti sit probabilis, uerosimilis, & possibilis: sicut diximus in confessione uera & spontanea in j. parte. quia confessio ficta non operatur plus, quàm confessio uera. secundū Bald. in consil. incip. do. Cyn. de Bononia. & Pau. de Castr. in consilio. cxlj. et uide Hippo. de Marf. in consil. xlix. & Bald. in l. si. §. si. uer. ultimo. C. de iura. calum. debet etiā concurrere, q. uerè cōstet delictum esse commissum: ut per Guliel. Bene. in repe. c. Raynutius. in uerb. mortuo.
- 26 **I**taq; testatore. el. j. nu. 162. † Vigesimo requiritur, q. non constet iudici habitum pro confesso esse innocentem: quia confessio non operaretur ad ipsum confitentē condemnandum. secundū Alex. in l. absentem. ff. de pœn. & Bal. in l. j. §. pen. C. de iura. calum. & Afflic. in consil. pœnam eorum. xix. col. iij. not. in si. uice hic Guliel. Bened. in c. Raynutius. in uerbo, mortuo itaque testatore. el. j. nn. 164. † Sed nūquid præsupposita dicto statuto de cōtumace habendo pro confesso possit defensor pro absenti comparere, & allegare eius innocentiam: et dicas, q. sic secundū Ant. de But. in c. ueniens. de accu. & ad longum consulu. do. Maria. Sozi. in quodam suo consil. inserto in uolu. trac. i. trac. de excusa. & ibi sequitur Anto. de Cana. et consuluit ibi quidam d. Thomas doctus in quodam suo consil.
- 27 **I**bidē inserto. † Viso de requisitis, sequitur ut uideamus de eius effectibus. & primò operatur, quia ficta confessio dicitur liquidissima probatio. in l. manifeste. secundū Alexan. ibi de iureiurando. uide multa per Guliel. Bene. in repe. c. Raynutius. in uerbo, mortuo itaq; testatore. el. j. nume. 169. & 170. cum sequen. †
- 29 **S**ecundò operatur, quia cōfessio ficta, et à lege præsumpta, æquiualeat confessioni ueræ, factæ in iudicio, et præsentē parte. secundū Bald. in l. si tutor. C. de inter. matri. †
- 30 **T**ertio operatur ficta confessio idem, quod uera. secundū Bald. in consil. domi. Cyn. de Bo. et nō operatur plus. secundū Pau. de
- 31 **C**ast. in consil. cxlj. † Quarto operatur, quia ficta cōfessio resultans ex contumacia, habetur pro ficta condemnatione. secundū Pet. Philip. Cor. in consil. lv. in litera, g. in iij. parte. licet in multis differat: ut per Angel. de Aret. in lib. malefic. in uerbo, qui iu. ri. quod non co. iu.
- 32 **Q**uod banni. vj. col. † Quinto operatur, quia habitus pro confesso potest condemnari, etiam post peremptam instantiam: secundū Ioan. Adræ. in c. fin. de confes. et Petr. de Ancha. in c. ij. eod. titu. & Alex. in l.
- 33 **A**bsentem. de pœn. † Sexto operatur, quia non ualeat sententia contra istam fictam confessionem. secundū Bal. i. l. error. C. de iur. & fact. igno. & Alex. in l. absentem. ff. de pœnis.
- 34 **S**eptimò operatur, quia ex tali confessione resultat notorium. secundū Bald. & Alexan. ubi suprā. uide ad hoc Guliel. Bened. in ca. Raynutius. in uerbo, mortuo itaq; testatore. el. primo. nume. 122. †
- 35 **O**ctauo operatur, quia contumax habitus pro confesso, non appellat. secundū Pet. de Vbal. in con. in Christi nomine. amen. & Petrus de Ancha.

in c. canonum statuta. xxxvij. chat.
de constitu. contrarium uidetur te-
nere Bald. in l. ita de iur. ad fin.
uersic. restat uidere. C. de procura.
& Pau. de Castr. in consi. xxxj. not.
post Glo. & Docto. in l. ij. §. quod si
actor. C. de iura. calum. facit etiam
Gloss. in clem. causam. de electio. et
probat in l. diuus. secundum le-
gu. Azon. et ibi per Bart. in j. colu.
uersi. tra. seamus. ergo. ff. de in integri.
rest. & Bar. in l. si pen. eol. uer. ubi-
cunq; dixi. de in integri. rest. Nell. in
trac. bannito. in iij. par. primi tem-
poris arguit ad partes tandem di-
stinguit, qd si statutum dicat quem
ex contumacia haberi pro confesso
& conuicto, tunc non potest appel-
lari. per l. ij. C. quo. appel. non reci-
pian. si uero statutum dicat tantum
haberi pro confesso, tunc aut est ue-
rus contumax (secundum ea, quae
habentur in l. properandum. §. si
autem reus. C. de iudi. & l. j. C. quo.
appella. et l. ad peremptorium. de
iudi.) et non potest appellari, non
ex ui confessionis induita: sed ex
natura uerae contumaciae. fallit hoc
in duobus casibus: primus est, si ue-
nerit adhuc iudice pro tribunali se-
dente. ff. de in integri. rest. l. diuus. se-
cundus, si ex forma statuti reserua-
tur etiam post latam sententiam al-
iquid tempus ad purgandum ino-
ram seu contumaciam: ut l. ij. C. si
pen. appe. mor. inter. si autem. non
est uerus contumax, ut regulariter
est non citatus personaliter, tunc
aut iudex & ultra contumaciam
examinauit testes, & tanquam con-
fessus & conuictus non appellat. l. ij.
C. quo. appe. an ex. sola contuma-
cia condemnauit, & poterit appella-
re: non ea ratione, qd sit multa, quia
non est simpliciter, uerim & cui
incumbat onus probandi in causa

appellationis. iudici ne inquirenti,
an accusatori, an ipsi habito pro co-
fesso: uide ibi per Nell. in ij. q. hodie
autem in regio in materia foriudi-
cationis non appellatur, sed tantum
de nullitate dicitur: ut habetur in
consti. pœnam eorum. et ibi per Do-
cto. moder. † Viso de effectibus &
requisitis, restat uidere de aliquibus
questionibus uariis in materia: &
primò quæro, an habitus pro con-
fesso, sit infamis: Bald. in d. l. si tu-
tor. C. de inter. ma. dicit, quod non
est infamis. & Bald. in l. etiam. C. de
furt. & in l. cum mulier. xx. col. uers.
ad secundum dubium. solu. mat. ui-
de Bar. et Alex. plenius in l. ius fu-
stium. de infam. & do. Philip. Corn. in
consi. lvi. in litera, f. in v. par. & in cō-
sil. xlij. in j. lib. nu. 6. & uide Bald. in
addi. Specu. in tit. de senten. uers. an
condemnati. & Ang. de Arc. in lib.
malef. in uerbo, qui iudex uidens:
uide Nellum in tra. banni. in iij. par.
primi tempo. in xlix. q. uide Bald. in
l. quoniam. ff. de iis, qui not. infam.
37 † Secundò quæro, an ficta confes-
sio noceat non solum principali,
sed etiam fideiussori de uiuendo
pacifice, et de non offendendo: di-
cas, quod non. secundum Pet. Phi-
lipp. Cor. in consi. xxij. incip. quæ-
quam. in litera, d. in iij. parte.
38 † Tertiò quæro, an ficta confessio
probet uerè delictum. Angel. de A-
ret. in lib. malef. in uerbo, qui iu-
dex uidens. dicit, quod non: & ideo
infert, qd si unus notarius est dam-
natus de falso ex confessione uera,
uel, quia conuictus, nunquam po-
test instrumenta conficere: quod se-
cus est in ficta confessio: ut ibi per
eum. uide Nell. in tracta. banni. in
iij. par. primi temporis. in l. j. quæst.
39 † Quartò quæro: pone, quod per
statutum uel per leges cauetur, ut

- de aliquo delicto non inquiratur, et aliquis inquisitus, et citatus non comparet, et effectus est contumax, an habeatur pro confessio, ut sic posset postea condemnari. dicas, quod quandoque ex processu constat illud non esse maleficium, et tunc non potest procedi ad condemnationem: quandoque constet inquisitum se posse tueri aduersus illud delictum, ut non teneatur: est tamen delictum, et tunc potest condemnari: ut plenius prosequitur Nell. in tracta. banni. in iij. par. primi temporis. in 6. q. 1. Quinto quæro, an facta confessio operetur etiam, ut uideatur extendi ad interesse partis, et pœnam civilem ei applicandam: dicas, quod non, secundum Pet. de Anch. in consil. ccc. et refert et sequitur Bernard. de Landri. in addi. ad Ang. de Are. in lib. male. in uerbo. qui iudex uidens. in addi. incip. ualet. uide. Gon. in consil. ccc. 1. in iij. lib. 1. Sexto quæro, an statutum loquens de uero malefactore, habeat locum in condemnato de maleficio, et habito pro confessio propter contumaciam ex forma statuti. Bal. in consil. cxlix. in i. par. consulu. quod sic: sed contrarium consulu. Corn. in consil. xlii. in j. lib. num.
- 42 4. & 5. 1. Septimo quæro, an facta confessio noceat factæ confitenti in alia causa: dicas, quod non. ut consulu. Cor. in consil. ccc. in iij. par. num. 3. circa.
- 43 & in consil. xcviij. nu. 6. iij. lib. 1. Octauo quæro, an facta confessio noceat alteri, quam confitenti: dicas, quod non. l. eius, qui delatorem. & ibi per Bar. ff. de iur. fil. & Cor. in d. cō.
- 44 fil. xcviij. 1. Nono quæro, an bonadammatorum ad mortem, ratione factæ contumaciæ, & ex forma statuti publicentur. dicas, quod non. secundum Bal. in l. data opera. C. qui accu. non pos. & consulu. Corn. in cōsil. xlii.
- 45 in pri. lib. nu. 5. 1. Viro porro de confessione facta, quæ inducitur per statutum ex contumacia, sequitur, ut uideamus de confessione facta, quæ resultat contra carceratum aufugientem ex carceribus fracto carcere. & facta conspiratione, & primo requiritur, ut talis carceratus aufugiens habeatur pro confessio, quod sit carceratus pro speciali inquisitione. secundum Bal. in cōsil. xxxij. in iij. lib. incip. primus quæstionis articulus. & refert & sequitur Par. de Put. in lib. syndi. in uerbo, carceratus. uers. qualiter autem. 1. Secundo requiritur secundum Par. de Put. in tracta. præ. ubi supra. quod fugerit fracto carcere, & facta conspiratione. & idem uoluit Boer. in decis. cc.
- 47 xv. in j. par. 1. Tercio requiritur, quod non exiuerit ostio carceris aperto. quia tunc non habebitur pro confessio. secundum Angel. in l. uerum post medium. ff. de fur. & ibi Boer. nume. 14. nisi ruptis & fractis compedibus exiuerit per ostium apertum. quia tunc perinde habetur, ac si effracto muro fugisset. Boer. ubi.
- 48 supra 1. Verum si quis fuerit traditus et positus non in carceribus, sed in domo alicuius seruientis curiæ in aliqua camera cum ianuis clausis sub clauis, & ille scissa ianua aufugiat, habebitur etiam pro confessio. secundum Iaco. Burri. in l. succurritur. ff. ex qui. cau. maio. quem ibi refert & sequitur Alber. dicens ita uidisse de facto determinari. et idem Felyn. in c. nullus. in iij. fallen. uer. item hanc fallentiam. de præsumptio. & Guido Pa. in quæstio. cclij. & plenissime Boer. ubi supra. n. 15.
- 49 1. Quarto requiritur, quod ad hoc, ut fugientes à carcere habeantur pro confessis, ultra prædicta requiratur aliud: uidelicet, quod uerè fuge-

runt, & fregerint carceres, & ad effectum perduxerint conspirationem, secus, si attentauerint aufugere facta conspiratione, non tamen fugerint & ad effectum perduxerint, puta quia detecta fuit, uel aliter, nam licet puniantur pro motu iudicis, non tamen habentur pro confessis, & iste est casus. d. l. in eos, quando non perfecerunt fugam, non tamen dicta l. in eos determinat, & probat istud quantum requisitum, sed bene text. in l. j. de effecto secundum Alber. in d. l. in eos, & ita tenuit Ray de Forl. ibi. & Ange. ibidem in uersic. & nota hanc legem, & ita intellexit dictam Rapha. Cuma. in consi. cv. incipiens. casus talis est, & Felyn. in c. nullus de presum. colum. j. uersicu. fallit in eo. & ita intellexit Boer. in saepe allegata decisio. debet tamen iudex, qui habet pro confesso dictum fugientem, habere considerationem, an culpa, uel negligentia custodis aufugerit.

30 ¶ Quinto requiritur, quod ille carceratus fugiendo modo praedicto, fuerit carceratus ex causa iusta, & legitima, alias si aufugerit, non habebitur pro confesso, ut uoluit Bartol. in l. uis eius. quem ibi Saly. sequitur. Cade proba. & Alex. in l. sed eximie di. §. si quis circa fi. & ibi Jacob. de sancto Geor. nume. 3. ff. ne quis eum, qui in ius uo. & Alex. consil. ccxli. nume. vij. lib. vj. & Jacob. de sancto Georgio in l. j. de ser. fugiti. & Par. de Put. in lib. findi. in uerbo carcer. uersic. qualiter autem in fi.

31 ¶ Sexto requiritur, quod fuerit carceratus ab habente iurisdictionem altam alias, non posset incarcerationi, & per consequens ipse aufugens non habebitur pro confesso secundum Pau. de Cast. in l. cum proponas. C. de ho. autho. iu. poss. & habetur plenè per Boer. ubi supra, nu. 34.

32 ¶ Septimo requiritur quod sit seruatus ordo iuris in carcerando aliquem, alias si non seruatur ordo iuris, etli fugerit fracto carcere, & facta conspiratione, non habetur pro confesso secundum Io. And. & Gem. in c. dilecto. de senten. excom. in. vj. & Ang. in l. j. ff. ne quis eum, qui in ius uo. & Ang. de Aret. in §. quadrupli. insti. de acti. de quo per Marli. in §. attingam, nume. 43. in praxi. crimi. & Bald. in consi. xl. in ista captura uol. j. & Boer. ubi supra

33 num. 34. ¶ Octauo requiritur, quod ille, qui tenebat carceratum illum aufugientem fuerit iudex competens illius carcerati alias illa fuga non faciet confessionem talem, ex qua posset condemnari, nec plus debet operari confessio ista facta quam uera, & sponte facta ergo etiam in ista confessione facta debet seruari id, quod dixi in prima parte in j. requisito in dictum tamen credo quod faciet, ut uera facit, ut ibi dixi. ¶ Nono requiritur, quod dicta confessio sit facta in eo iudicio, ubi postea praetenditur uirtute illius procedi, secus si in alio iudicio, puta, quod carceratus fugerit ab eo iudice, qui uirtute illius fugæ, & factæ confessionis uult procedere, secus, in alio iudicio per ea quæ dixi supra in confessione facta uigore contumaciæ ex statuto, in decimo septimo requisito. num. 23.

34 ¶ Cogita tamen in dicto nono requisito. ¶ Decimo requiritur, quod non fugerit iusta de causa, puta timore ignis uel aquæ imminens, ut late per Boer. in dicta decisione, de cuius ueritate me remitto ad eum.

35 ¶ Undecimo requiritur, quod ille aufugiens, ut habeatur pro confesso sciuerit suam causam capturæ, & carcerationis, uel uerosimiliter scire potuerit, puta, quia fuit exposita que-

- rela, uel examinatus super delicto, uel aliter ex processu potuerit apparere, q̄ habuerit notitiā, alias non poterit haberi pro confesso, cum id q̄ ignorat, uerē, confiteri nō potest imō nec fide, & confessio debet cadere super certo. l. prima. C. ut omnes iudi tam ciuiles, quā criminales, & in authent. ut iu. sine quo suffra. S. necessitas, & firmat Bald. in dicto. consil. xxxij. in. iij. lib. quod est satis notandum, & alias fuit magna controuersia in ciuitate Salerni, quo tempore ibi pro iudice assidebam, & non reperiō ab alio tam clarē talem cogitare. † Duodecimō requiritur, quod iudex non dederit causam fugę aliqua de causa. quia tunc puto eum non haberi pro confesso. per ea, quę consuluit Pet. de Anca. in consil. cccix. probata tanta scuitia & habetur per Grammati. in consil. primo post decisio. sac. re. consil.
- 57 † Decimotertiō requiritur, quod carcer, undē fugit, sit publicus, secus si priuatus, secundum Ludouic. Ponz. in. l. admonendi. ff. de iur. iura. & Alexā. in. l. capite quinto in fi. ff. de adulte. quia eo casu non habebitur pro confesso, nisi, ut supra dixi in nu. 59 me. 42. † Decimoquartō requiritur quod non culpa, uel negligentia custodis aufugerit. per tex. in. l. prima ff. de effra. & dixi supra in nu. 43.
- 60 in fine. † Decimoquintō requiritur, quod ad hoc, ut habeatur pro confesso, & dicta ficta confessio debitum sortiatur effectum præcesserit inquisitio ualida, & in casu permissō, alias non sortiretur effectum per ea, quę dixi in secundo requisito confessionis inductę per statutū supra nu. 81. † Decimosextō requiritur, ut talis ficta confessio sortiatur effectum, q̄ talis aufugiens non sit mulier, minor, uel persona rustica, quia non possent haberi pro confessis, nisi sint in dolo expresso, non in præsumpto per ea, quę dicta sunt supra nume. 9. in tertio requisito, sed potest dici contrarium, quia in casu proposito talia committendo sunt in dolo expresso.
- 62 † Decimosextimō puto dicendum, q̄ debeat constare aliter de qualitatibus delicti aggravantibus eū. quia non credo eum haberi pro confesso qualitatibus non manifestis, per ea, quę dixi supra in quarto requisito confessionis per contumaciam uigore
- 63 re statuti, nume. 10. † Decimo octauo requiritur, quod iudex interloquatur ipsum haberi pro confesso, per ea, quę dixi in sexto requisito confessionis uigore contumacię, & tenet Boer. in decisione sapius allegata, nume. 22. † Decimonono requiritur, quod fiat perquisitio per locum carceris, & uocetur per tubicines, nō inueniō autem fiat citatio contra eum ad dicendum causam, quare non debeat pro confesso haberi, & reputari, ut tenet Boer. in dicta decisione, nume. 22. & est generalis præctica, & obseruatiō totius Italia, & omnium curiarum.
- 65 † Vigesimo requiritur, quod ipsa confessio resultans ex fuga carcerati, sit probabilis, uerosimilis, & possibilibus, ut sortiatur effectum cōdemnationis per ea, quę dixi supra in decimonono requisito confessionis inductę per statutum sub nu. 25.
- 66 † Vigesimo septimō requiritur, q̄ non constet iudici de innocentia habitū pro confesso, quia si constaret uirtute dictę confessionis, non posset procedere ad condemnationem. per dicta supra in uigesimo requisito confessionis habitę ex forma statuti sub nu. 26. † Vigesimo secundō requiritur, q̄ constet de delicto in genere

68 genere commissio. per text. in. l. si is
ff. de confes. & in proprijs terminis
uoluit Albe. in. d. l. in eos uersic. aut
68 est innocens. † Viso de requisitis ui
deamus de effectibus, & pri. opera
tur ea, quæ operatur uera confessio
facta ore proprio, ut est Gl. in. c. nul
lus de præsumptio. & ibi Bal. & Al.
69 ber. in. d. l. in eos in fin. † Secundò
operatur, quia fictè confessus non,
appellatur, ut probat Alber. de Rosa.
in. d. l. eos in fine. æquiparando talè
fictam confessionem confessioni ue
ræ in qua non appellatur, ergo ubi
in confessione uera appellatur, uide
tur debere admitti appellatio, sed p
resolutione uidenda sunt ea quæ di
xi supra in hac ultima parte in nu. 34.
70 † Viso de confessione ficta, quæ in
ducitur propter fracturam carcerû,
uidendum restat de confessione fi
cta, quæ resultat ex morte illius, qui
se interemit metu supplicij, ut habe
tur in toto titulo de bo. eo. qui. mo.
sibi consci. & uidendum est primò
de requisitis. Et primò requiritur
ad hoc, ut ille, qui seipsum occidit,
habeatur pro confessio, q̃ sit accusa
tus de crimine, uel sit deprehensus,
quia eo casu præsumitur se occidisse
metu supplicij, & habebitur pro cõ
fessio, alias si nec accusatus nec de
prehensus se occiderit, non habebi
tur pro confessio, ut. l. iij. ff. de bon.
eo. qui mor. si. consci. & istud primũ
requisitum uidetur approbare Bal.
& gl. in. l. ij. C. qui testa. facere po.
sed ibi Alexan. tenet contrarium, &
ad contrarium communiter tenetur
quando fiscus probat, q̃ non aliquo
dolore, sed ob conscientiam crimi
nis se interemit, & tenendo contra
rium respondet ad. l. si. ff. de bo. eo.
quia loquitur secundum eum in ca
su dubio, quando dubium est, an se
interemerit conscientia criminis, an

aliquo dolore, quia tunc fit illa di
stinctio, an fuerit accusatus, & præ
sumitur ob conscientiam criminis,
an non fuerit accusatus, & tunc se
cus, sed opinionem Bal. alias defen
debat do. Io. de Vica. de Salerno, &
adducebat tex. i. l. j. C. de bo. eo. pō
derando illum tex. ibi. eorum demũ
dicto enim demum, est restrictiua,
ut in. l. ita demum. C. de procura. &
l. ea demum. C. de colla. & deinde sub
dit, delati admittique criminis, & sic
pondera illam dictionem copulam
que, quia recipit cõcursum urriusq;
copulati. l. si hæredi plures. ff. de cõ
di. insti. ut sit sensus, eorum dũtaxat
bona uendicant, qui conscientia me
tuq; criminis delati, & admissi sibi
manus intulerint, & sic requiritur,
q̃ sit delatus, & crimen, admissum
cogitandum est multa de hoc uide
copiosissimè per Guli. de benedi. in
c. Ray. in uerbo, mutuo itaq; testa
tore el. j. num. 41. cum pluribus seq.
71 † Secundò requiritur, q̃ non possit
præsumi alia iusta causa, qua mediã
te potuisse ille se occidens moueri
ad se intermedium quam metus sup
plicij, sic ubi pater occidit filium, se
quoque occidit, uidetur potius hoc
fecisse propter dolorem mortis fi
lij, quam metu supplicij, ut probat
tex. in. d. l. iij. §. si quis autem tadio.
72 ff. de bo. eo. qui mor. † Tertiò requi
ritur, q̃ fuerit accusatus, uel depre
hensus pro eo delicto, pro quo ue
niebat imponenda pœna mortis, uel
deportationis, non alias, ut probat
etiam tex. d. l. iij. §. ut autem diuus
Pius cum seq. & an requiratur, q̃ si
tale delictum, q̃ numeretur inter cri
mina publica, uide plenissimè Alex.
73 in. l. ij. C. qui te. fa. po. † Istis cõcur
rentibus operatur primo dicta con
fessio confiscationem honorum, ut
habetur in. d. l. iij. intellige ubi e. G.

set tale delictum, pro quo si ueniret condemnandus, eius bona publicarentur, alias secus, ut dicit Barto. in l. iij. §. de illo in fi. per auth. damnatorum. C. de bon. damn.

74 † Secundò operatur, quia si talis accusatus, uel deprehensus se occidere uoluerit, & non perfecerit, quia de-
tentus fuit ab hominibus, nihilomi-
nus debet puniri, non obstante; &
nō perfecerit, ut in. d. l. iij. probatur

75 §. sic autem. † Tertiò operatur, quia
efficitur intestabilis, ut est text. in. l.
ij. C. qui test. face. poss. iuxta. l. eius
qui. ff. de testi. benè facit. l. fina. post
princip. in uerbo, nelut confessio. ff.
de bo. eorum, qui sibi mor. consci.

76 † Quartò operatur, quia licet alias
ficta confessio alicuius non noceat
hæredi suq. l. eius, qui delatorem in
prin. & ibi not. Barto. ff. de iur. fisci.
qui tex ad hoc singu. est, secundum
Bald. in. l. ij. in ulti. col. C. de eden. &
secundum Imo. in. l. qui à latronibus
§. j. ff. de testa. tamen hoc fallit, ubi
talis confessio resultaret ex eo quod
quis se occidat, ut supra.

77 † Sed quæro, an in casu isto requira-
tur sententia, ut habeat locum con-
fiscatio bonorum, uide Barto. in. l. fi. ff.
de bo. eo. qui mor. sibi consci. & per
cy. in. l. ij. C. qui test. facere poss. &
Saly. in. l. j. C. de bo. eo. qui mor. sibi

78 consci. † Secundò quæro qualiter
proben hæredes occisi, quòd accu-
satus se nō occidit ob pscientiã cri-
minis uideatis plenè cy. in. d. l. ij. &

79 ibi Barto. i. d. l. fi. & p Saly. in. d. l. j. † Ha-
bēt ēt pro confessio ille, qui delatorē
suū curripit, & hoc procedit in cau-
sis fiscalibus per text. l. eius, qui de-
latorem. ff. de iur. fisci. & etiam in cau-
sis criminalibus, ubi non uenit im-
ponenda pœna sanguinis, & sic, ubi
à iure non est permessa transactio p
text. in. l. in omnibus. ff. de pzuari-

catori. & ut talis ficta confessio ope-
retur effectum. † Primò requiritur,
quòd per pecuniã sit facta corruptio
non si per pactum gratuitum, quia
paci sciendo non intelligitur reus fa-
teri delictum. l. in fisci. ff. de iure fisci.
l. furci §. pactus. ff. de infami. nisi in casu
bus specialibus, ut no. in. l. quoniam

81 ff. de infami. † Secundò requiritur,
quòd non fiat iussu iudicis, quia nō
habēretur pro confessio. l. furci. §. ius

82 su. ff. de infami. † Tertiò requiritur, &
transactio ipsa fiat per ipsum accu-
satum cum corruptione, non si fiat
per notarium stipulantem nomine
omnium, quorum interest, quia nō
habetur pro confessio accusatus se-
cundum Albeti. in. l. transigere. C.

83 de trans. † Quartò requiritur, & nō
sit facta cum protestatione, quòd eā
facit ut culpabilis, sed pro euitadis
sumptibus, & expensis litis, secundū
do. Alexā. in. d. l. transigere, quem se-
quitur Veroneus in caut. 240.

84 † Quinto requiritur, quod aliter nō
constet de innocentia corruppen-
tis, quia si constat de innocentia, illa
ficta confessio ipsi non præiudicabit
ut est Gl. notabilis in. d. l. in omnib.
intelligas istud quicquid requisitum
quando constaret de calumnia ac-
cusatoris uera, & manifesta, alias, si
accusatus uellet probare, quòd non
commiserit delictum, de quo accu-
satur, hoc non sufficeret, ut ualere
transactio, ut declarat Alber. in. l.
transigere in princ. j. col. & sequitur
clan. de Seife, ibi an autem opere-
tur confessio, ut non admittatur ad
probandum de innocentia cogitare
& uidete supra num. 26.

85 † Sexto requiritur, & sit facta corru-
ptio, & transactio in casu non per-
missa à iure censetur autem permis-
sa quo ad tres effectus, primus est,
quia non imponitur pœna, quæ
alias

aliàs imponitur corruptenti accusatore. iuxta tex. l. imperatores. ff. de iure fi. Secundus, quia non habetur pro confessio. tertius, quia iste aliàs amplius accusare ex nouo processu posset. l. iij. §. si is. ff. de sepul. uio. iuncta. l. qui destitit. ff. ad Turpi. declarat Bart. in l. si maritus. §. si negauerit. ff. de adult. & Iason in l. trāsfigere. nu. ij. † Septimò requiritur, q̄ transactio & corruptio fiant in delicto adhuc cōmittendo: scilicet, si hāt in delicto omittendo, quia licet potest fieri, quādo nō est casus, in quo ueniat pœna sanguinis, & non habetur pro confessio transfigens, ut est Glo. nota. in l. ij. ff. ad Sylle. quam sequitur c. yn. & Ias. in l. transfigere. supra allegata & Bal. ibi. in p. col. alia uerò requisita poteritis per uos colligere ex suprā dictis in materia

37 fidei confessionis. † Istis uero requisitis concurrentibus. primo operatur, ut ex ea possit quis condēnari, ut delatant Doct. in locis sup. allegatis. † Secundo operatur, nam dicta ficta confessio infamat. l. qm̄. ff. de infami. & habetur per Doct. in locis

39 cis supra allegatis. † Tercio operatur, quia condeninatus nō posset appellare, quia habetur pro confessio & conuictio, ut probatur ex dictis duobus l. in oībus. & eius, qui delatorē. per ea, quæ dicit Nel. in tra. banni. in

40 iij. par. pri. tēporis. † Habet etiam pro cōfessio testis examinatus & deponens falsum, si postea citatus non comparuit & effectus fuerit contumax. ut dicit regiā prāgm. incip. testē falsum. sed ad hoc, ut procedat,

41 plura requiruntur. † Primò quidem requiritur, q̄ præcedat accusatio uel inquisitio contrā testem de falsitate, & si præcesserit accusatio, potest testis ipse ex cōfessione suā resultante ex cōtumacia, cōdemnari uera pœ-

na falsi & ordinaria, secus, si proceditur per inquisitionē, quia puniretur pœna extraordinaria. fm̄ formā l. nullū. C. de testibus. & per Gl. ibi. & in l. quem falsa. ff. editu. & tenet Ange. in auth. de testi. §. & licet. iij. col. colla. vij. & habetur per Io. Pa. in summa. in materia iuramēti. uerfi. & falsitate. & per Bal. in l. negāda. C. qui accu. nō po. & sequitur Ioā. de Firmo. in suo aureo repertor. in uerbo, falsi pœna, ubi refert se ita obtinuissē in ciuitate sua in primo anno sui doctoratus, & dicit esse notādiū ad statuta puniētia testes de falso. † Secundò requiritur, q̄ testis fuerit examinatus in iudicio, & fuerit iuratus. fm̄ Bal. & Ange. in l. j. C. de sepul. uiola. licet aliter uoluerit Bart. in l. si quis legatū. ff. de fal. cōtrā quem etiam tenet Saly. in d. l. j. & Lāfran. in c. qm̄ cōtrā. uerfi. testes uerfi. solet dubitari. extrā. de pro. & Ang. Are. in lib. male. in uerbo, falsario. & Bal. in l. iurisiurādū. in fi. C. de testi. licet aliter sit, qm̄ aliā de causā dictum testis nō ualeat, ut ibi per dictos Doctores. † Tercio requiritur, q̄ ex actis & processu cōstet & appareat de falsitate, uel ex facie ipsius depositionis, uel aliter, aliās nō procederet id quod dicitur in d. prāgm. per ea, quæ dicit Bar. in l. Fulcinius. §. qui hoc. ex qui. cau. in p. ea. & in

44 l. diuus. de re iudic. † Quarto requiritur, q̄ testes sint examinati corā iudice, nō corā actuatio causæ, aliās nō punientur de falso, fm̄ Bar. in l. si quis legatū. ff. de fal. quem sequitur

45 Ange. in l. j. C. de sepul. uiol. † Quinto requiritur, q̄ testes deposuerint per uerbum affirmatiuum, & nō per uerbum, credo: quia nō punientur. argu. l. nam & si sub conditione. §. rumpendo. de inoffic. testa. & plene habetur per Tinda. in tracta. de re-

96 pro. test. in civ. in fi. † Sexto requiritur, q̄ scienter appareat eos dixisse contra ueritatem, quia falsum nihil aliud est quàm mutatio ueritatis scienter facta. fm Azon. in sum. tit. de fal. allegat text. in auth. de instrum. cau. in principio. & habetur per Hostien. in summa. extra. de crim. fal. & plenè habetur per Mar. in rubric. de fal. in principio. † Et ideò si testis ductus iusta credulitate, deponat aliquid affirmando id esse uerum, credens esse uerum, licet ueritas sit in contrarium, non tñ erit falsarius, nec punietur de falso: ut habet per Mar. 98 fil. in dicto loco. † Sed contrarium uidetur posse dici, quia affirmans pro certo id de quo nō erat certus, presumitur dolo affirmasse, si postea reperiatur contrarium: quia non debet esse facilis ad temerariam assertionem. sed hoc est uerum, dūmodo tale mēdacium sit ei proficuum & utile: aliàs secus. fm Fely. in c. si autem. extra. de rescrip. j. & ij. col. & probatur in l. eleganter. §. idem Pomponius. & ibi Bar. ff. de dolo. & quis potest mētiri sine dolo fm Alexā. in l. quid sit falsum. ff. de fal. & Moder. in l. quis sit fugitiuus. §. idem Celsus. ff. de adil. edict. & habetur plenè per 99 Marfil. in consil. lxxvij. ij. lib. † Septimò requiritur, q̄ dolose testes dixerint falsum: ut probat text. in dicta pragma. & plenè per Marfil. in dicta 100 rubrica. ff. de fal. † Et ex hoc infert Ang. in auth. de testi. §. licet. ij. col. quem refert Marfil. ubi suprà. q̄ si quis errore ductus deponit contrarium eius, quod primò deposuit, tunc 101 nullatenus debet puniri. † Octauo requiritur, q̄ non sit homo rusticus, simplex, grossus, parum oculatus, & ingeniosus, quia non punietur de falso. fm Marfil. in d. consil. lxxvij. se 102 cundo lib. † Nono requiritur, q̄

falsitas commissā. per testes, alteri noceat, uel possit nocere. fm Glo. & Doctor in l. diuus Adrianus. ff. de fal. & Gloss. in c. quanto. in Glof. pe. extra. de iur. iura. & Bart. & Imo. in l. is, qui in omnibus. ff. de fal. & Ang. de Are in lib. malefic. in uerbo falsario. ij. col. & Alex. consil. lxx. no. i. in j. lib. & Saly. & Doct. in l. damus. C. de fal. & Marfil. in consil. iij. secundum lib. nu. 17. cum sequē. & in consil. cxx. nu. 24. ij. lib. & firmat Marfil. consil. lxx. num. 13. cum sequē. & Sozi. consil. cxliij. j. lib. & consil. cxij. col. ix. pri lib. distinguit: aut falsitas est commissā in aliquo actu habente suam essentiam & formam in genere suum: & nisi fuisset detecta falsitas, nocuisset uel ad plenam probationem, uel ad aliquam presumptionem: & tunc talis falsitas uenit puniendā: & ita intelligit text. in l. damus. C. de fal. aut committitur falsitas in aliquo actu: puta, scripturas, uel attestacione, & deficiunt in forma, circa substantia: & tunc dicit, q̄ magis communis opinio est in l. si quis legatum. ff. de fal. q̄ talis falsitas non punitur, aut dictum testis est falsum, tamen id quod deponit testis, siue esset uerum siue falsum, non poterat aliquod præiudicium generare: & talis falsitas non nocet. adde Gramma. in decisio. ij. nu. 28. & decisio. xxvij. num. 5. & si dictum testis est nullum, licet docto. dicant testem nō puniri de falso, intelligitur id de pœna ordinaria: nō autem de pœna extraordinaria, ut plenè per Marfil. in l. i. §. 103 præterea. ff. de sicar. nu. 29. † Decimò requiritur, q̄ testes deposuerint falsum in articulis causæ productis ab una partium eos producente, & de eo quod continetur in ipsis articulis, ut puniantur pœna ordinaria, secus si deposuerint extra articulos. quia

quia tūc extraordinariē puniuntur: ut latē habetur per Grāmat. in deci-
 104 sio. xxvij. nu. 3. cum sequē. † vnde
 cūmo requiritur, q̄ testes deponant
 super eo falsū, in quo consistit sub-
 stantia negotij, propter quod prin-
 cipaliter examinantur: secus si super
 alijs. quia eo casu si mentiantur, non
 ex hoc dicuntur falsū deposuisse,
 nec de falso poterunt puniri, sed ex-
 trā ordinem arbitrio iudicis punien-
 tur: ut uoluit Iaco. Butri. in l. Lu-
 cius. ff. de infami. & idem ibi tenet
 Ange. in ij. col. & sequitur Ange. in
 cōsil. cxciiij. incip. uis processibus
 ij. col. & plenissime per Gramma. in
 decisi. xliij. incip. Lucianus de San-
 tis. vide Marfil. in l. j. §. pręterea. nu-
 105 me. 31. ff. de sicar. † Duodecimo
 requiritur, q̄ non sit falsitas, quā re-
 sultat ex dictis testium veriusque
 partis deponentium contraria inter
 se. quia hęc non dicetur falsitas, sed
 potius repugnantia, & nemo ipso-
 rum de falso punietur, ut sequitur
 latissime Grāma. in decisi. lx. per to-
 106 tum. † Decimotertio requiritur,
 q̄ citentur cum insertionē earum
 depositionum, quā prętenduntur
 falsę, ut dicitur text. in d. pragma. te-
 107 stem falsum. † Decimoquarto re-
 quiritur, q̄ in ultimo peremptorio
 citationis nō appareat aliquem com-
 paruisse ad eos testes excusandum,
 ut habetur in d. pragma. testem fal-
 108 sum. † Decimoquinto requiritur,
 q̄ testis habitus pro confesso, uirtute
 contumacię fateatur id, quod de-
 posuit in iudicio, & nō negetur id di-
 xisse, aliās si diceret aliter dixisse,
 quā sit scriptum, non punietur de
 falso uirtute dictę confessionis. fm
 Bart. in l. si quis legatum. pen. q. ff. de
 fal. & Spec. in ritu. de test. §. j. uersic.
 quid si testis. Fely. in c. ad audientiā.
 de. pręscrip. Abb. in c. cum causam.

de test. & in c. cum antem. eo. ritu.
 & idem tenet Spec. in ritu. de test. §.
 j. uersic. pone, ecce iudex. & in ritu.
 de instru. edi. §. restat. uersic. sed quid
 si unus. & Gramma. cōsil. xxx. nu-
 me. 11. & cōsil. xlvij. in priu. & Tho.
 109 Ferr. in caute. xxvj. † Decimosex-
 to requiritur, q̄ dicta confessio non
 sit reprobata contrarijs probationi-
 bus. per ea, quā dixi suprā in unde-
 110 cimo requisito. † Decimosepti-
 mo requiritur, q̄ contumacia ritē &
 ritē processerit per ea quā dixi su-
 prā in materia fictę cōfessionis per
 statutum in decimotertio requisito.
 111 † Viso postremo de requisitis, se-
 quitur uidere de effectibus, & pri-
 mo operatur condemnationem ip-
 sius ad pœnam falsi, ut dicitur text.
 112 in d. pragma. † Secundo operatur,
 quia dictum ipsius habetur pro non
 dicto, ut not. in l. j. & ibi Cyn. C. qui
 accusa. non poss. & per Salyc. in l. da-
 mus. C. de falli. esset modo uidē-
 dum de multis aliis effectibus, & ali-
 quibus uarijs in materia, sed quia
 lata est materia & clara, me remit-
 to ad doctores in locis suis ordina-
 rijs. esset etiā uidendum de plu-
 ribus aliis casibus, in quibus per
 leges communes ex contumacia &
 alijs modis resultat ficta confessio:
 sed quia reperio me impeditum,
 aliis negotiis, relinquenda hoc tem-
 pore censeo.

Q V A R T A P A R S principalis.

¶ Pēnis debitis ferian-
 tur. Rub.

S V M M A R I V M.

Condemnari debent inquisiti, si con-
 fessi uel conuicti uidebuntur. c. nu-
 me. 102.

- 2 Pœna an & quando possit minui.
- 3 Pœna ordinaria non potest imponi, ubi non est servatus ordo in procedendo.
- 4 Condemnando ad mortem debet dari facultas, ut possit confiteri de peccatis suis.
- 5 Sententia condemnatoria ad mortem naturalem, an statim possit exequi.
- 6 Appellatio in criminalibus, an, et quando executionem retardet.
- 7 Sententia condemnatoria ad mortem, ex quibus differatur.
- 8 Pœna capitalis, quæ intelligatur.
- 9 Congregans armatos, an puniatur de portatione armorum, & de congregatione.
- 10 Statutum puniens vulnerantem, an comprehendat insequentem, & seipsum casu aliquo vulnerantem.
- 11 Condemnatum iniuste etiam Clerici possunt eripere de manibus familiae.
- 12 Sententia est ferenda cum tarditate, & non precipitanter.
- 13 Iudex propter nimiam saevitiam potest in iurisdictione privari.
- 14 Absolvere sanctius est, quam condemnare.
- 15 Punitus per unum iudicem, non potest per alium puniri.
- 16 Vulneratus potest agere ad interesse contra vulnerantem, & pro iniuria, licet vulnerati fuerit semel punitus.
- 17 Minor non puniatur pœna ordinaria.
- 18 Ministri iustitiæ si non habet iudex, potest cogere utilem aliquam personam, ut illud officium faciat.
- 19 Potest quis per sententiam condemnari, ut carnifex sit.
- 20 Servi privati potest capi et cogi, ut faciat officium carnificis.
- 21 Minister iustitiæ ut quis sit, potest condemnari pœna mortis.
- 22 Defendens si excessit modum in se defendendo, quomodo puniatur.
- 23 Fideiussorem dāet inuicem de non offendendo, si offendunt, an teneantur ad pœnam fideiussionis et ordinariā delicti
- 24 Hæres fideiuss. de non offendendo, an teneatur ad pœnam.
- 25 Pœna mitiori debet plecti delinquens magno dolore.
- 26 Pœna mortis nullus debet plecti in casu incertitudinis.
- 27 Pater occidens filium committentem unam de causis ingratitude, non punitur pœna mortis.
- 28 Pœna mortis non habet locum, nisi ubi concurrat dolor.
- 29 Pœna alteratur in plus vel minus secundum qualitatem personarum. & num. 30.
- 31 Homicidium casuale quō puniatur.
- 32 Animus occidendi non præsumitur in percussente baculo.
- 33 Percussio lapide facta, qualiter puniatur.
- 34 Homicidium commissum manu nuda, qualiter puniatur.
- 35 Pœna minoratur propter multitudinem delinquentium.
- 36 Quæ pœna puniantur, qui armati ab aliquo quid exigunt.
- 37 Percutiens pomo ensi, non punitur pœna mortis.
- 38 Percutiens bastonio, qualiter puniatur.
- 39 Pœna infamiae imposita per statutū, alteratur in plus infami.
- 40 Pœnarum duplicatio, non habet locum amputatione manus.
- 41 Pœnarum duplicatio, quæ habet locū in offendente officialem regium, non habet locum, si offendatur officialis non commorant in curia regis.
- 42 Vulnerans non fataliter, quando possit ad pœnam pecuniariam damnari.
- 43 Pœna solutio facta per unum, non liberat verum delinquentem.
- 44 Puniri an quis possit de delicto alibi commissio.
- 45 Probatio dubia in absolvendo prodest.
- 46 Pœna ultra relegationem quæ sint.
- 47 Pœna mortis naturalis quando intelligatur imposita.

- 48 Pœna capitalis quando intelligatur imposita.
- 49 Punitus per ecclesiasticum, an possit puniri per secularem. & nu. 103
- 50 Projiciens lapidem de nocte, an puniatur pœna mortis.
- 51 Blasphemans coram iudice pro tribunali sedente reum, potest pecunialiter puniri.
- 52 Pœna consueta & non insolita debet imponi. & nu. 89.
- 53 Sententia an possit ferri pro absente liquidata causa
- 54 Sententia in criminalibus, quādo tractat in rem iudicatam.
- 55 Sententia in criminalibus potest ferri, etiam absente accusatore.
- 56 Sententia lata per iudices ecclesiasticos, an debeat per iudices seculares statim executioni demandari. & nu. 57.
- 58 Sententia super infamia in una causa, nocet in alia.
- 59 Pœna mitius imponitur, ubi quis condemnatur ex præsumptionibus.
- 60 Pœna arbitraria imponitur, ubi non reperitur statuta.
- 61 Pœna pecuniaria, in quibus, & quando sit maior corporali.
- 62 Quæ pœna puniatur illi, qui ligat homines ne cognoscant uxores suas.
- 63 Abortum ut aliqua faciat, qui dedit poculum, qualiter puniatur.
- 64 Pœna, qua puniatur, qui dat medicamentum mulieri ad eam ingrandandam, sed illa moriatur.
- 65 Abortum medicamentis faciens mulier, qua pœna puniatur.
- 66 Mulier, qua accepit medicamenta, ne conciperet, qua pœna puniatur.
- 67 Pœna, qua puniatur ille, qui aliquem rixantem cum fratre suo superveniens fortè occidit.
- 68 Sententia capitalis quando possit exequi pendente dilazione.
- 69 Frater sciens tractatum de occidendo fratrem, si nō revelat qualiter puniatur.

- 70 Auxiliator qua pœna puniatur, et an puniatur etiam pœna pacis ruptæ inter offensum & offendentem. nu. 71.
- 72 Fur debet condemnari ad restitutionem rei.
- 73 Appellari an tertio liceat in criminalibus.
- 74 Accusatio an contineri tempus, an cōvalideatur, si probatur in processu.
- 75 Sententia absolutoria potest ferri diebus feriatis. & quid de condemnatoria. & nu. 76.
- 77 Absolutionis reorum forma.
- 78 Executio sententiæ capitalis est facienda in locis publicis.
- 79 Mortuus an possit suspendi.
- 80 Antomia ut fieri possit, an index possit tradere cadaver suspensi.
- 81 Sententia lata fisco non audita, est nulla.
- 82 Fiscus an possit appellare. & numero 83. & 84.
- 85 Litatio an fiat ad sententiam audiendam in criminalibus.
- 86 Sententia potest ferri, etiam nulla parte instante, in criminalibus.
- 87 Assessor nō potest in criminalibus absente iudice sententiam dicere.
- 88 Sententia in criminalibus debet continere causam.
- 100 Executio sententiæ per quam debeat fieri deserta appellatione.
- 101 Executio sententiæ capitalis non est facienda in diebus feriatis.

I V D E X.

1 F O R M A T O tandem processu, auditoque reo inquisito in iuri et in facto, ut suprā dictum est, receptisque defensionibus ipsius, ac omnibus servatis, ut particulariter demonstravi: viso insuper per iudices processu, eoque benè et fideliter percunctato in omnibus partibus tam fisci intentionem concernentibus, quam

quàm reorum inquilitorum, tene-
tur enim & punitur iudex, si omisit
punire criminosos: uel si puniuit,
quando non debuit, uel si plus pu-
niuit: ut l. iij. in fi. C. ne san. bap. re-
ire: debet iudex sua sententia con-
demnare reos inquisitos ad pœnas
à iure statutas, si confessi uel conui-
cti uidebuntur. † Et licet ex causa iu-
dicibus pmissum reperiatur, ut pos-
sint minore pœnam a legibus sta-
tutum: id tamen procedere sciendū
est in casibus, in quibus ex officio
proceditur: secus autem, quando ad
querelam proceditur. *fm* Hostien.
in c. in archiepiscopatu, de raptor.
quem refert & sequitur Bald. in mar-
gari, in uerbo, pœna. in ij. col. uers.
pœna legalis. & sequitur Marsil. in
sua praxi. crimi. in §. constante: nu-
me. 84. quod intelligendum puto,
quando causa, ex qua iudex uult mi-
norare pœnam, non est approbata
a iure, ut ex ea possit & debeat mi-
norari pœna: aliàs cogetur etiam,
quando proceditur ad querelam, mi-
norare. uidete Marsil. in l. j. §. diuus
Adrianus. ff. de scar. in princi. ubi
plura. & quando recedit a pœna or-
dinaria, an debeat inferi causa in
sententia: quare ab ea recedatur. ui-
de Ange. de malefi in uerbo, quas si
non soluerit. † Et est aduertendum
per iudices, ut sit seruatus ordo in
procedendo contra delinquentes.
quia si contrarium facientes grau-
ant reos inquisitos, non poterunt
pœna ordinaria ipsos condemnare,
sed pœna extraordinaria & minori.
fm Bald. in margari. in uerbo, pœ-
na. in ulti. colum. in uerbo, pœna or-
dinaria. & sequitur simpliciter Mar.
in d. §. constante. nume. 100. q̄ est
intelligendum regulariter: secus in
certis casibus, in quibus ordo est or-
dinem non seruare, ut aliàs dixi.

4 † Et si sententia condemnatoria ad
mortem erit proferenda per iudi-
ces, debent seruari ea, quæ posuit &
docuit Marsil. in sua praxi. crimi. in §.
qm. nu. 3. i. ut pridie quàm senten-
tia feratur, reo condemnando ad mor-
tem indicetur quòd se bene dispo-
nat, & confiteatur peccata sua uiris
religiosis, ab iisque confortetur ad
patientiam. eo autem sic facto, po-
stridie eo ducto ad tribunal ius-
titiæ, iudice pro tribunali sedente,
debet proferri sententia condemna-
toria. ea autem lecta statim traden-
dus reus est carnifici ad ipsam exe-
quendam: atque executione facta,
facienda est relatio in actis. † Nec
mireris, quod dixi, statim esse exe-
quendam sententiam capitalem,
quia licet sit difficultas in puncto iu-
ris: nunquid non expectatis decem
diebus, intra quos potest appella-
ri, sit exequenda sententia, quando
non est appellatum per ipsum con-
denatum, uel alium eius nomine:
in quo puncto Guliel. de cun. Petr.
& Bald. in l. addictos. C. de episco.
audien. tenuerunt, quòd potest, &
idem uidetur tenere Barto. in l. non
tantum. ff. de appellatio. & Dy. in di-
ctis locis allegatis. idem Barto. in l.
qui ultimo. in fine. ff. de pœnitē. te-
net cōtrarium. & Imo. in dicta l. nō
tantum. & hanc partem negatiuam
sequuntur nonnulli. tamen ut hæc
secunda opinio sit uerior: de cō-
suetudine seruatur cōtrarium. quia
etiam antè decem dies, quando pro
parte condemnati non est appella-
tum, ducitur ipse ad supplicium. &
pro hac parte est bonus tex. in dicta
l. addictos. & quòd ita seruetur de
consuetudine, uidetur tenere Albe.
de Rosa. in l. j. C. de exceptio. rei iu-
di. Pau. de cast. in dicta l. addictos. &
firmat Ange. de Arc. in lib. malefici.
in uerbo,

- in uerbo, & ibi caput a spatulis am-
 6 pure; in j. col. † Si uero reus cōdem-
 natus appellauerit, cū sit cōuictus
 & cōfessus, non obſtāte appellatio-
 ne interposita debet sententia exe-
 qui: ut per Docto. communiter in
 l. obseruare. C. quorum appellatio.
 nō recip. si uero sit solum cōuictus,
 uel confessus, tunc si sumus in cri-
 minibus enormibus & grauioribus
 non admittitur appellatio, ut habe-
 9 tur per Glo. in d. l. obseruare. in uer-
 bo, propria. & traditur in l. constitu-
 tiones. ff. de appella. & ibi per Barr.
 Albe. & Ange. in pen. col. uerſi. se-
 cūdo. non auditur. & in l. j. C. de ra-
 ptu uirgi. ubi per Mar. & per Spec.
 in titu. de appel. §. in quibus. & Car-
 re. in d. l. obseruare. in prin. nu. 36. si
 uero ubi est cōfessus & cōdemna-
 tus, appellari in appellatione alle-
 gādus est uel error cōfessionis, uel
 alia iusta causa, quæ possit infringe-
 re cōfessionem: & tunc admittitur
 appositio. si uero nō allegatur er-
 10 ror, uel alia iusta causa, sed simplici-
 ter sit appellatio, tūc si per iudicem
 appellationis nō est inhibitu, pos-
 test appellatio nō obſtante exe-
 qui sententia sū Ioā. Andræ. in c.
 Romana. §. si autem. de appellatio;
 in vj. in Glof. & in nouella. & ibi.
 Archidia. & Domi. de sancto Gemi.
 Imol. in l. cōstitutiones. ff. de appel-
 latio. & in l. creditor. §. iustus. ff. eo-
 dem titu. Imo. & domi. Abb. in c. cū
 speciali. §. porro. de appella. & ibi-
 dem Phil. Fran. in ij. col. in ij. cōclu-
 sio. Bal. in addi. Spec. in ti. de appel.
 7 ¶ **IN Q V I.** † Nūquid sit dare aliquē
 casum i iure, quo possit differri sūa
 cōdemnatoria ad mortem? ¶ **IV D.**
 Planē habet de hoc per Mar. in sua
 praxi. cri. in §. opportundē. per totū.
 ubi plures casus enuumerat, quos vi-
 8 de per eū. † Et aduertēdum est per

iudices, ut quoties uoluerint cōde-
 nare aliquem ad pœnā ultimi suppli-
 cij, nūquam dicant in sūa, q̄ cōde-
 nant reum ad pœnā capitalem. quia
 nō itelligeretur de pœna mortis na-
 turalis, sed ciuilis. sed debent cōclu-
 dere ita & taliter, q̄ anima eius sepa-
 retur a corpore ut habetur per Mar-
 fil. in d. §. opportune. nu. 39. ¶ **F I S.**
 9 † Quid si aliquis cōgregarit arma-
 tos, an possit cōdemnari ad pœnam
 portationis armorum, & de cōgre-
 gationis armatorum. ¶ **IV D.** Dicas
 q̄ de utroq; puniri nō potest. quia
 ista duo tendūt ad eundem finem
 & efectū sū Bart. in l. j. ff. ad legem
 Iul. de vi pub. & in l. quoniam. co. ti-
 tu. ubi dicit se multoties hoc præci-
 casse. ac p̄ eo facit Glof. no. in l. qui
 de crimine. C. de accus. & dicta per
 Bald. in l. aduersus. in fi. C. de furt.
 10 ¶ **F I S.** † An statitum puniēs uulne-
 rātem, comprehendat insequentem,
 qui cadendo seipsum uulnerauit.
 ¶ **IV D.** Dicas q̄ nō debet puniri tā-
 quā uulnerās, sed solū ut fieri fa-
 ciens uulnus. sū Bar. in l. si gemina
 arbor. in ij. col. ff. arbo. furt. c. a. s.
 pro quo uidē Bal. in l. de pecoribus
 C. ad leg. Aquil. & in l. ij. ff. de iure
 iur. in §. j. & Bal. in l. qua aōione. §.
 11 Celsus. ff. ad leg. Aquil. † Aduertant
 insuper iudices, q̄ iustē cōdemnēt
 reū. quia alias ēt clerici licitē possēt
 eū eripere de manibus familiarē, sū
 Alex. in cōſi. cxliij. incip. post redi-
 tum primū. & per Albe. de Ros. in l.
 addictos C. de epif. aud. & Marſi. in
 12 praxi. cri. §. attingam. nu. 41. † Opor-
 tet enim cūcta rimari, & nō est festi-
 nādū ad sūam cōdemnatoriam. cō-
 trariū enim facientibus sapius uana
 & frustratoria pœnitēcia est comes,
 quare attendi debet id quod habet
 in c. iudicatē. xxx q. v. & in c. graue.
 xxxv. q. ix. ubi dicit tex. qd̄ fructus
 diuinus

diuinus est iustitiam sapius recen-
 feri, præcipitata enim uoluntas iudi-
 cis est nouerca iustitiæ, & in Cardi.
 per illum tex. in cle. pastoralis. §. ue-
 rum. in prin. de re iudi. in hændum
 est enim potius tarditati, ut euite-
 tur omne periculum animæ et cor-
 13 poris. † Et esto memor, quādo eris
 iudex, ut non procedas nimium se-
 ueriter in causis criminalibus. ppter
 nimiam enim sèuitiā poterit iurisdic-
 tione priuari: ad quod facit illud,
 qd Theodosius Honorio filio præ-
 cipit: sis pius imprimis, nam cū ui-
 camur in omni muliere, sola Deum
 æquat clementia nobis asperitas. n.
 & seueritas apud quemlibet prudē-
 tem damnatur: & quod tibi fieri nō
 uellis, alteri ne feceris, sis etiam me-
 mor qd homo est factura et creatura
 Dei, nō autem hominis. consideres
 etiam lēxor amantissime, omnem
 hominē: esse mendacem, et septies
 in die cadere iustum, et melius esse
 peccare in pietate, quā in seueri-
 tate: ut dicit text. in c. allegat. xxvj.
 14 qō. vj. † Nec putes, amantissime le-
 xor, uile esse absoluere reos, et ma-
 gnificētius aliquid cōdemnare. in-
 quit enim Pau. de ca. in cōsili. cxvij.
 incip. uisā inquisitione. in ulci. uer-
 bis. qd maiorem honorem cōsequi-
 tur quis absoluendo, quā cōdem-
 nādo. pro quo faciūt dicta per Pet.
 Anch. in cōsili. xxiiij. inci. uisā in qui-
 sitione. ubi inuehitur in iudices ma-
 leficiorum, qui anhelant ad cōdem-
 nationē. et dixit Bal. in cōsili. cccclij.
 incip. quidā fuit, in iij. uol. qd iustus
 peccatur in absoluendo, quā con-
 demnando. allegat litem Mela. §. si
 plures. ff. ad legem Aquil. & idem di-
 xit do. Phil. Deci. in cōsili. clxxv. in-
 ci. in causa falsitatis, ult. col. & idēd
 quando eris iudex maleficiorū, non
 semper seueriter pcedas ad cōdem-

nationem mortis naturalis: sed cum
 quodam temperamento studeas ui-
 tia corrigere, & nolle mortem pec-
 catoris, sed ut cōuertatur & uiuat,
 iuxta Dominicū dictū: ut latē do-
 cet. Marfil. in sua praxi. crim. in §. oc-
 15 currunt. in fi. † Et aduertas, qd si con-
 demnaueris aliquē, qui poterat plu-
 ribus pœnis cōdemnari ex pluribus
 legibus, ad mitiorem & mediocrem
 pœnam, non poterit alius iudex, qui
 fortē potest etiam ipse de delinquē-
 te illo cognoscere, condemnare ad
 aliam pœnam maiorem, uel minorē
 pro eodem delicto: ut latē habetur
 per Boer. in deci. cclxxxix in secū-
 16 da par. per totā. † Vnum tamē scias,
 quod ibidem Boer. dicit in fi. si ali-
 quis pro uulnere illato sit punitus
 per iudicē, ac deinde tribus annis
 elapsis uulneratus uelit agere p in-
 iuria sibi illata, & ad interessē possit
 17 agere: ut ibi per eū. † Aduertas insū-
 per qd minor delinquēs nō punitur
 pœna ordinaria, sed mitiori: ut habe-
 tur in l. j. §. impuberes. ff. ad Sylle.
 & in l. excipiuntur. ff. eo. titu. & in l.
 de minore. in princ. ff. de quæstio. &
 & c. j. & ij. de delict. puero. & tenet
 de necessitate iudex in eo mino-
 rare pœnam: aded nō est arbitrium: ut
 tenuit Bal. Saly. & Paul. de cast. in l.
 & si seuerior. C. ex qui. cau. infra. ir-
 roga. Saly. & Pau. de cast. in l. j. C. si
 aduer. delict. & Alex. de Imol. in d. l.
 & si seuerior. & idēd aduertas, ne er-
 res, ut ad longum cōgerit Gramma.
 in deci. xxiiij. inci. dum fuisset mihi.
 18 † Scias etiā charissime lēxor, licet
 in ordinatē pcedam, qd si cōtigerit
 iudicem uelle procedere ad execu-
 tionem suæ capitalis, & non habue-
 rit ministrum, qui faciat dictā exe-
 cutionē, pōt capere aliquem quē ui-
 sum fuerit, eumq; cogere, ut faciat
 officium carnificis, dummodō sit vi-
 lis

- lis persona. secundum Bart. in l. si. §. si. ff. de pigno. actio. ubi plus noluit, q̄ potest capere boues, quod facilius adigat hominem: uel equum & sequitur. Marfi. in l. j. ff. de quaest. num. 18. plenè per Par. de Put. in lib. syndica. in uerbis, maniūolus.
- 19 † Vbi plus dicit, q̄ si iudex habet plures carceratos, inter quos est unus, qui potest condemnari ad opus publicum, uel in perpetuum, is potest condemnari, ut exerceat officium carnificis ad tempus, uel in perpetuum, prout erit qualitas delicti. secundum Bart. in l. j. ff. de pu.
- 20 iudi. & post eundem Aug. † Item ibi dicit, q̄ etiam potest capere iudex seruum hominis priuati, et exequi facere sententiam capitalem. † Item ibidem dicit, q̄ potest facere gratiam reo morituro, dummodo exerceat officium carnificis & mani-
- 22 uolui. † Item est aduertendum à iudice circa pœnarum impositionem & condemnationem, q̄ si aliquis ex proposito & deliberatè excesserit modum in se defendendo, & occiderit aliquem, non potest iudex eum punire pro toto, sed pro illo excessu tantum, secundum Bal. in l. ut uim. ff. de iusti. & iure. ul. col. & sequitur Pet. de Anch. in cle. j. de homi. ubi dicit, q̄ licet Gloss. c. significasti el. ij. de homicid. & Gloss. cclxliij. in summa. teneat, q̄ si quis se defendendo excesserit modum, & nō ex proposito, nō punietur de tali excessu: tamē secundum Pet. de Ancha. etiam si ex proposito excedat modum, & sic dolosè, punietur nō pro toto tamē, sed pro excessu. & Alex. sequitur & refert in consi. cxl. aliàs. cclxxxiiij. in ij. uol. in ul. col. & allegat hoc uoluisse Salyc. in l. Gracchus. in ul. col. C. de adul. & Petr. Philip. Cor. in consi. cccij. inci. pro
- deci. in fin. pri. lib. & nouissime per Martinu practici. §. quoniam. num. 92. & in l. j. nu. 40. ff. ad l. Cor. de siccar. uide tamen Jacob. de Nouel. in praxi. defen. fol. 15. num. 23. ubi uidetur inuouere cōtrariū. ¶ F i s c u s
- 23 † Quod si aliquis occidit aliquem cum quo erat data fideiussio de uiuendo pacificè, & de non offendendo, an possit exigi pœna fideiussionis, & pœna corporalis? ¶ I v d e x Hanc q̄ posuit Mar. in consi. nono in uerbo, capio modo tertium. ultis colum. ubi finaliter dicit, q̄ potest exigi pœna fideiussionis à promittentē, uel eius hæreditas, & pœna corporalis: ut ibi. & an quando facta est offensio ex noua causa, committatur pœna, necne ibidem. quod non in pace. fallit in treuga. & quādo propriè dicatur rupta fideiussio de non offendendo, uide Martil. in consi. xxj. uide Barto. in quaestioni-
- 24 bus suis. in j. quaestio. † Et an pœna fideiussionis de non offendendo, si est commissa, possit exequi cōtra hæredes fideiussorum, uide optimā doctrinam Angel. Aret. in si. de si deiu. §. fideiussor. † Item est aduertendum circa impositionem pœnarum, an aliquis deliquerit magno dolore morus. quia tūc non debet imponi pœna ordinaria delicti, sed uirior: ut est text. in l. si adulteriū cum incestu. §. imperatores. ff. de adulter. & firmat Angel. de Aret. in lib. maleficio. in uerbo. & dictus Titius se defendendo. uers. aduertas. & Fran. de Aret. in cōsi. clxv. inci. sicut in ult. colum. plenè per Marfi. in l. j. ff. de sicar. nu. 58. † Itē est aduertendū, q̄ in casu incertitudinis: uidelicet, quādo homicidium est certum, sed homicida incertus: ut puta, quia plures fuerūt in rixa, & uulneratus nō habet nisi unicū uulnus

- uel minora uulnera & pauciora, q̄
fuerūt rixantes: nemo ipsorum ri-
xantiū debet puniri pœna mortis.
secūdum Glo. in l. item Mela. §. sed
si seruum plures. ff. ad legem Aquil.
& latissimè per Mar. in d. l. j. nu. 71.
- 27 in xvj. limi. † Item nō imponitur
pœna mortis pro homicidio cōmis-
so per patrem in filium, qui commi-
sit unam de causis ingratitudinis
cōtrā eum. secūdum Barto. in l. di-
uus. ff. ad Pompe. de parri. & sequi-
tur Marfil. in l. j. nu. 100. ff. de ficiar.
- 28 † Item est aduertendum, q̄ ubicun-
que per statutum imponitur pœna
mortis, semper requiritur, q̄ cōcur-
rat dolus: ut probat in l. qui ædes.
& in l. si fortuito. ff. de incen. ruin.
& na. à cōtrariò sensu. et habetur p̄
Bald. in l. data opera. iij. colum. C.
qui accusa. non pos. & in l. quicūq;
v. col. C. de se. fugi. latè per Marfil.
in d. l. i. nu. 11. §. prætereà. uide De-
cisi. consi. ix. j. uol. Cæpol. cōsi. xxx.
& xxxj. Marfil. in l. de minore. ff. de
quæstio. nu. 39. Ang. in lib. malefic.
in uerbo, scienter & dolosè. Bal. in
l. j. nu. 5. ff. de legi. Ang. in l. in actio-
nibus. §. j. ff. de in litem iur. & in cō-
sil. cclxxxvij. incipiē. uiso themate.
Bartho. Cæpol. in cōsi. xxxiiij. Bal.
in l. quicunq; C. de ser. fu. v. col. Ra-
pha. Cu. consi. cxxxiiij. in fin. Gram.
cōsi. lxxvij. & in uot. 21. & in decisi.
v. nu. 29. & in dictis locis habetur,
an lata culpa equiparetur dolo. & p̄
Marfil. in l. in l. Cornelia. ff. de ficiar.
- 29 † Considerandum etiam erit à iudi-
cibus circā impositionē pœnarum,
ut inspiciatur qualitas personarum,
in quibus cōmittitur delictum. quia
alteratur pœna in plus & in minus
secūdum qualitatem personarū. sic
qui occidit infantem, punitur maio-
ri pœna, quàm qui occidit uirū pfe-
ctæ ætatis, secūdum Saly. in l. pe. C.
- 30 de ficiar. † Item magis punitur qui
occidit clericum, quàm qui laicum.
secūdum Glo. in c. sicut qui. xvij. q.
iij. Item magis punitur homicidiū
recens, quàm antiquū: ut est text. &
Gloss. in l. si diutino. C. de pœn. Itē
magis punitur, qui occidit seruum,
quàm qui liberum. quia tenetur ad
interesse domino serui, et tenetur
de ficiariis. & qui occidit liberum, te-
netur solum de ficiariis. de quo per
Spec. in tit. de iniur. & dāno dat. §.
- 31 ij & sic de singulis. † Itē cōsiderari
debet, casualiterne, an data opera
delictum sit cōmissum. quia primo
casu debet minorari pœna. secundo
nō. secūdum Bar. & docto. in l. di-
uus. ff. de ficiar. & Bar. in l. si quis ser-
- 32 uo. C. de furt. cum simi. † Item est
considerandum instrumentum, quo
facta est percussio. nam percutiens
baculo nō tenetur de uulnere leta-
li: quia nō præsумitur habuisse ani-
mum occidendi, ut inquit Bald. in
proœ. digestorum. iij. col. id tñ non
habet locum, si percussio, facta sit
in capite, secūdum Ang. in l. j. §. sed
si claua. ff. de ficiar. quē refert & se-
quitur Fely. in c. significasti. extrā.
de homi. et Bar. in l. j. §. diuus. C. de
emen. seruo. Ang. in tract. malefi. in
uerbo sciēter et dolosè. uersic. pen.
- 33 † Itē si percussio sit facta lapide, li-
cet mors sequitur, minor pœna im-
ponitur. l. omne delictum. §. si qs
commilitonem. ff. de re iudicata.
- 34 † Licet occidens aliquem manu ua-
cua, puniatur ita, ac si armis percus-
sisset. l. qua actione. §. j. ff. ad legem
Aquil. & ibi Bal. & idem c. j. §. iniu-
- 35 ria. ult. col. de pa. iur. fir. † Scias etiā,
q̄ propter multitudinem delinquē-
tium non imponitur pœna mortis:
ut puta, si plures occiderūt unum.
secūdum Ang. in l. pen. de ficiar. &
Augu. de Ari. in addj. Ang. in tract.
malefi.

malef. in uerbo, & dictus Titius. & Alber. in l. quoniam multa. C. ad l. Iul. de ui pu. & Afflic. in cōstit. ter minum uitæ. uerf. tertio decimò fal lit. sed Gramma in cōf. iij. tenet, q si deliberato confilio, & ad hoc co adunati occiderūt, omnes debēt pu 36 niri de occifo. † Scias ulterius, q si aliqui uenerint ad me armati peten tes aliquid à me, ad quod non tene bat, & ego perterritus cesserim eo rum uoluntati, licet arma nō extra xerint, nec mouerint: tenētur tamē pœna portatiōis armorum, & de ui publica. per tex. in l. iij. §. qui arma ti. ff. de ui & ui arma. & firmat in p priis terminis Afflic. in cōf. i. inten 37 tionis. in xj. & ult. q. in ij. not. † Itē percussus manipulo ensis, cū pote rat ense percutere, ēt, si ex tali per cussione sequatur mors, non debet puniri pœna mortis. quia uidet non habuisse animum occidendi: ut pro bat tex. & ibi omnes scribentes. in l. eum qui. C. de scar. & dixit Ange. de Aret. in lib. male. in uerbo, scien ter. pen. uer. & Soz. in cōf. clxxviii. inci. primo aspectu. nisi percussisset in cap. secundum Ang. ubi suprā. ui de Bartho. Cæpol. in cōf. xxxvj. & Gramma. uoto xxiiij. nu. 10. cū seq. 38 † Et si fiat percussio bastono, & nō sequatur uulnus, licet Barth. de Ca pu. dixerit, q est pœna uiginti du catorum curiæ, & decem parti tamē Afflic. in constit. si quis aliquem in ij. Glo. dicit, q ipse arbitrariē punie tur, consideratis qualitatibus perso næ, loci, & temporis. & Gramma. in uoto xv. dicit, q si fiat percussio congregatis hominibus, uel exco gitato insultu, est pœna deporta tionis. & uide decisio. sac. regij con filij eiusdem Gramma. num. 17. per 39 totam. † Item est aduertendum, q si ex forma legis uel statuti alicui

imponitur pœna infamiz. qui est ex alio delicto infamis, debet per iudi cem pœna alterari, & imponi alia. p text. sing. & in l. nouerint. C. ut in trā certum tempus. & ibi Angel. al legat illum lex. pro singu. & Ludo. in l. si uerò §. de uiro. ff. solu. matri. & Anto. Corfe. in sing. suis. in uer bo, pœna. † Item est sciendum, q stante statuto, q offendens officia les regios puniatur duplicata pœ na, non habet locum in amputatio ne manus. secundum Bald. in l. j. C. de sen. quæ pro eo, quod interest. in ulti. col. & sequitur Afflic. in con stitu. si quis aliquem. in x. quæstio. 41 † Quinimò pœnæ duplicatio, quæ habet locum in iniuriante officiali regio per constit. ea, quæ ad decus. non habet locum in officiali non comorante in curia regis. secun dum Afflic. in d. constit. si quis ali quem. in x. q. † Est etiam notandū, quod uulnerans aliquem, si uulnus nō debilitauit aliquod membrum, nec est lætale, & ipse uulnerans est homo bonæ conditionis, uitæ, & famæ, etiam si uulneratus non uelie pacem facere, potest per sententiā definitiuam condemnari uulnerans ad pœnam pecuniariam, non potest offensus conqueri. secundum Af flic. in d. cōf. si quis aliquē. ij. not. 42 in v. requisito. † Est ulterius aduer tendum, q solutio pœnæ facta per aliquem de aliquo delicto, de quo erat innocens, cum propter tormē ta confessus se commississe illud de lictum, condemnatus esset, non libe rat uerum delinquentem. quia ille quodocunq; repertus debet puniri. J. qui seruum quonq; ff. de interro. actio. & no. Ang. & Iniol. in l. quot. §. si. ff. sol. ma. & firmat Ang. in lib. male. in uerbo, Andream auxiliato 44 re. iij. col. in princ. † F a s c v s . † An

quis possit puniri hic de delicto alibi commissio? ¶ **I v d e x.** In hoc passu Barto. in l. si cui. §. si. ff. de accusatio. dicit, qd non, nisi sit ciuis. uerum tamen est, quoddam delicta alibi commissi, aggrauant delicta hic commissi. quam opinionem tenet Salyc. in l. seruos. C. ad legem Inli. de ui. pub. num. §. in fin. & sequitur Angel. de Aret. in lib. maleficio. in uerbo, existens Florentia. in princ. Angel. in d. l. si cui. §. fin. dicit, si hic aliquis unum furtum ualde leue commisit, alibi uero plura, qd potest hic puniri, & furca suspendi. & dicit ita seruari de consuetudine. & hanc opinionem firmat Bald. in l. fin. ff. de iurisd. om. iud. num. 3. Augu. in addit. ad Angel. in loco, de quo supra, dicit hanc opinionem esse rigorosam: & qd si ipse esset iudex, non seruaret eam. contrarium tenet Alber. de Rosa. in d. l. si cui. §. si. limitat tamen, nisi esset uagabundus. uide Angel. in uerbo, & uestem celestem abstulit. iij. col. & ibi Aug. & qd de delicto alibi commissio non possit quis puniri, nisi sit ciuis, uel iussit sit uagabundus, consuluit Angel. in consil. xxvij. inci. quidam uictor de castro Sicardo. & alii iudex origiuis seu domicilij. possit inquirere de delicto alibi commissio per subditum sue iurisdictionis. Marfi. in practica cri. §. constante. numer. 90. refert opiniones: tandem uero concludit magis communem opinionem esse, qd non potest punire. & ita secundum hanc opinionem dicit Gramm. fuisse decisum in magna curia uicaria, sub num. 26. per totam. Gandi. in tit. de furi. & latroni. ij. col. uersic. sed iterum pone. decidit, qd si aliquis Rhegius commisit furtum Mutinense, aliud uero Parmense, ubi captus est, officialis Parmense debet punire de furtis commissis

in territorio suo, & de reliquo remittere: licet subdat feroces iudices hoc non obseruare. & Rapha. Fulgo. in cōsi. cxlix. & hanc partem uidetur tenere Gandi. et est notandum, qd si quis aufugiat a patria sua propter crimen, talis fuga facit eum haberi pro uagabundo: ita, ut ubique possit conueniri. l. j. C. ubi quis decur. lib. xj. & firmat Luc. de pen. in l. si coloni. C. de agri. & censu. lib. xj. iij. colum. in fi. et uide do. Catal. de Boncompa. in tract. syndica. numer. 97. cum sequ. ¶ **I n. f.** Quid si ubi probatum est delictum esse commissum in persona Titij mense Nouembri, econtrario probatur Titium in pūne potuisse offendi, & eo mense bannitus esset, ut ex forma statuti potuerit impune offendi, an debeat sequi absolutio, si non apparet, fueratue Titius bannitus ante delictum, an post. ¶ **I v d e x.** In hoc casu Bartol. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de nou. oper. nuntia. tenet, qd debet sequi absolutio. & istam opinionem sequitur Aug. in lib. malef. in uerbo, de present. anno. uersic. quid si accusator. & ibi firmat Augu. de Arim. licet multa contraria adducat. & firmat Bernar. ibidem in additio. et sequitur Bertran. consil. j. nu. 26. pri. lib. licet secus dicat in ciuilibus. ¶ **F i s c u s. f.** Quæ uiam sint pænæ ultra relegationem. ¶ **I v d.** Dicit qd sint illæ, quæ continent seueriore ultionem: ut pœna mortis naturalis, quæ uita admittitur: ut pœna mortis ciuilibis, quæ admittit libertatem. quia seruus quod ad actus ciuiles morti æquiparatur: ut est quæ quis libertatem priuat, puta quia damnatur in metallum, uel in opus metalli: uel in opus publicum in perpetuum: ut est hodie condēnatio ad triremes, uel quæ imponitur pœna abscissionis membri. istæ enim

enim pœnæ sunt ultra relegationē
& sunt de iero imperio maiori col-
ligitur ex dictis Iacob. de Are. in. l.
imperium col. j. ff. de iurisd. om. iu-
di. in. ix. col. in. v. q. & ibi Bar. col. iij.
uersi. ij. est imperium merum. & se-
quuntur communiter Doctor.

47 ¶ *F i s.* † Quando pœnæ mortis spe-
cificè dicantur impositæ per leges,
uel statuta. ¶ *I v d.* Dicās, q̄ ubi-
que in legibus, uel statuto sit mētio
de furca, laqueo, gladio, fero, flam-
ma, igne, leuissimo, grauissimo, no-
uissimo, amarissimo, ultimo suppli-
cio, ferali peste, obligatione mortis,
uel sanguinis dispositione darur in-
telligi, q̄ criminofus, de quo ibi sit
mentio, ad literam occidendus est.
sic intelligitur Glo. in. l. eius, qui. in
uerbo, aut ferrum. ff. de testa. & in

48 autho. scenicas. ¶ *F i s.* † Quæ autem
dicantur pœnæ capitales simpliciter.
¶ *I v d.* Dicās, q̄ ubique per le-
ges, & statuta sit mentio simpliciter
de pœnis capitalibus intelligitur de
perpetuo exilio, & deportatione, ut
not. Glo. C. ne Christia. mancip. l. j.
in prin. uers. capitali. & Gl. j. fi. C. de
ueter. numisina. po. lib. xj. & Gl. l. in
criminali. C. de iurisd. om. iud. & si
mater. ff. de institu. & substi. & l. uni-
ca. C. de cri. pecu. & C. de nauicu. l.
si statutum lib. xj. & l. si quis non di-
cam rapere. C. de epis. & cle. in fi. &
l. pe. C. qui accu. non pos. & prose-
quitur do. Iaco. de Bello uiso in pra-
xi. crimi. in tit. de pœna capitali.

49 ¶ *F i s.* † An punitus per iudicem
ecclesiasticum in crimine sacrilegij,
q̄ est mixtum, uel in alio crimine si
militer mixto, possit postea puniri
per iudicem laicum. ¶ *I v d.* Istam
quæ tangit Afflic. in consti. multæ
legēs de cri. sacri. & disputat. pro, &
contra, tandem decidit, q̄ per pœnā
impositam in similibus criminis p

unum iudicem, non prohibetur al-
ter iudex imponere aliam pœnam.

50 ¶ Sciendum tamen est, q̄ non habet
locum pœna mortis in eo, qui proij-
cit lapidem de nocte in aliquem ex
lasciuiā, etiam si is inde mortuus sit
secundum Pau. de Cast. in. l. j. C. ubi
sen. a. uel clari, & idem tenet Capol.
in. l. j. col. viij. uers. ex quo refert. C.
de ser. fugi. & firmat Nicol. Boer. in
tracta. de seditio. nume. 51. † Item
notandum est, q̄ potest imponi pœ-
na pecuniaria per iudicem blasphem-
manti deum coram iudice pro tribu-
nali sedente, ut est Gl. in. c. deus om-
nipotens in uerbo, iudicis. ij. qō. j. &
l. prima. C. qui, & apud quos, & te-
net Casā. in titulo des iustices, &
drois, & de inceller. in. §. lamende,

52 §. vij. fol. 74. nu. 2. † Item est aduer-
tendum, q̄ pœna in ordinarijs, & ex-
traordinarijs non debet excedere
modum consuetum, & prout hactē-
nus fieri consuevit, & si exceditur,
pars grauabitur, & potest recurri ad
superiores uel sindicatores, quo tē-
pore officiales sindicantur, ut habe-
tur plenè per Par. de Put. in lib. sin-
di. in ritu. de offi. sindi. uers. an si po-
testas condemnauit, uel composuit,

53 ¶ *F i s.* † An possit ferri sententia p
absente, qui aufugit ligdata causa.
¶ *I v d.* Dicās, q̄ sic, secundum Saly.
in. l. absentem. viij. q. C. de accu. &
hoc uerum est, nisi pro absente fuis-
set commissā aliqua fraus uel dolus.
secundum Afflic. in consti. grandi

54 in. vj. not. ¶ *F i s.* † An, & quando
transeat in rem iudicatam sententia
in criminalibus. ¶ *I v d.* Distingue,
aut est absolutoria, & transit in rem
iudicatam etiam quo ad tertiū, qui
non potest postea accusare. secun-
dum Abb. & Ioan. de Anā. in. c. de
ijs de accusa. sed si est condemnato-
ria etiam transit in rem iudicatam,

licet aliqui teneant contrarium. secundum Abb. in. d. c. de ijs. de accus. & dicit de hoc esse casum singularem in. l. diui. ff. de pœn. sed secundum Marfi. in. §. ordine successiuo in praxi. crimi. est similis text. in. l. j. §. si in fi. ff. de quest. & si est sententia lata contra contumacem uigore statuti nunquam transit in rem iudicatam, secundum Ioā. de Ana. in. d. c. de ijs uide Marfi. ubi supra uide Præpositum in. c. si quis. ij. q. vj. in prin. † Et est aduertendū, q̄ sentētia in criminalibus potest ferri etiam absente accusatore tex. est singu. in. l. quamuis indubitati. C. de adulte. secundū Ang. de malef. in uerbo, qui iudex commisit. l. præconi, q̄ bāniat con. generale. † ¶ **F** i s. † An sententia lata per ecclesiasticos iudices super crimine hæresis, debeat statim executioni demandari, ut non consideretur, nū ritē, & rectē processerit. ¶ **I** v d. Barto. in. l. diuus. ff. de cust. reo. quem sequuntur legistæ, maxime Paul. de cast. & Alber. dicebat, q̄ non, sed debere uideri processum, & si ritē rectēque processerit, debere exequi, non alijs. canonistæ tamen cōiter tenent Triū, & fm hanc opi. ¶ **B** ar. dicit Afflict. in. p̄st. post mūdi in Gl in uerbo, gladij uers. ij. cōclusio, se uidisse iudicatum per iudices magnæ curiæ uicariæ.

57 ¶ **F** i s. † An hoc procedat, & habeat locum etiam in alijs sententijs datis per iudices ecclesiasticos super crimine, de quo alias iudex secularis possit cognoscere. ¶ **I** v d. Dicas, q̄ non debent sententiæ prædictæ executioni demandari statim per seculares iudices quoties inuocāt, brachium ipsorū, sed requiritur prius uideāt processum, & bene dispiciāt, nūm ritē rectēque talis sententia cōdemnatoria processerit, & si reperia

tur iniqua, suum brachium non præstent. ita per multā firmat Afflict. ubi supra in Glo. in uerbo, gladij in

58 tertia conclu. † Et est sciendum, q̄ si lata est sententia contrā aliquem de infamia uel periurio in una causa probat etiam in alia inter diuersas personas. secundum Abb. in. c. j. de exceptio; & in. c. ex parte. de testa.

59 † Insuper aduertendum est, quodd quotiescunque quis condemnatur ex præsumptionibus, nunquam ei imponitur pœna ordinariā, & uerā pœna delicti, sed alia mitior, secundum Inno. in. c. quia. uerosimile extra. de præsumptio. & not. Docto. in. c. afferte. eod. titul. & Bald. in. l. non est uerosimile. ff. quodd metus causa Abb. in. c. quanto de præsumptio. plenē per Marfi. in. l. prima. §. diuus Adrianus, nume. 23. ff. de sicar.

60 † Item sciendum est, quodd ubicunque per legem, uel statutum noa fuerit certa, & determinata pœna imposita, erit illa imponenda arbitrio iudicis, ut habetur i. l. prima. §. expilatores. ff. de effr. & expila. l. hodie, & ibi not. ff. de pœ. Bald. & Ange. in. l. prima. §. hæc autem uerba. ff. quodd qui iur. & per do. Alexā. in. cōl. iij. v. lib. & plenē Marfi. in. l. in lege Cornella, nume. 5. ff. de sicar.

61 † Item non est præmittendum, q̄ illa regula, quæ habet pœnam corporalem, uel minimam esse maiore quacunque pecuniaria habet locum in personis nobilibus non autem uilibus, secundum Bartol. in. l. prima. §. si. ff. de pœ. qui ita intelligit. l. in seruorum, in fi. ff. eod. titu. & est ratio, quia uiles personæ magis timēt pœnam pecuniariam, quā corporalem. ¶ **F** i s. † Quæ pœna puniatur ille qui ligat homines, ne ualeāt uxores cognoscere. ¶ **I** v d. Dicas, q̄ pūniē publicatione omniū bonorū, &

ad pœnā carceris per annum, ut habetur in consti. incip. amatoria pocula. & ibi notat Afflic.

63 ¶ F i s. † Sed quid de eo, qui dedit poculum amasiæ suæ prægnanti, ut ab ortum faceret, quæ pœna puniri debet? ¶ I v d. Dic, quod si amasia illa propter illud poculum sumptum fecerit abortum, punitur pœna mortis, non alias. l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. de pœ. & firmat Affli. in consti. supra allegata, & quando non est secutus effectus, ut uidelicet abortum non fecerit, punitur pœna arbitraria, nempe pœna publicationis bonorum, & carceris per annum ut dicit idem Afflic. ubi supra in tertio notabili. uide Angel. de Aret. in lib. malefici in uerbo, & ex interdi. Titu. mort. est secūda colum.

64 ¶ F i s c v s. † Sed quid de casu contrario, uidelicet quando quis dedit medelam mulieri ad eam ingrauidā dum, inde tamen mortua est, quæ ille pœna puniatur. ¶ I v d. ex. Dicendum est, quod debet relegari per text. in. l. iij. §. ex senatuscōsulto. ff. ad. l. corne. de sica. & in. l. si mulierē eod. tit. & ita ad hoc propositum allegat Afflic. in. d. constitu.

65 ¶ F i s. † Sed quæ pœna punitur mulier, quæ accepit medelas, ut faceret abortum, si fecit abortum.

¶ I v d. Dicat, quod aut hoc fecit antequam quadraginta dies, & tunc punitur pœna exilij. l. si mulierem. ff. de sica. nisi fecerit per pecuniam, quia tunc punitur pœna mortis. secundum Bart. & Ange. in. l. diuus. ff. de extraor. crimin. sed post quadraginta dies, quia partus est animatus, ut. l. Cicero. ff. de pœ. & declarat optimè Marf. in

66 d. l. si mulierem. ¶ F i s. † Sed quæ pœna punitur mulier, quæ accepit medelas, ut non efficeretur prægnas ex coitu? ¶ I v d. In hoc habemus text.

in. c. si aliquid extra de homi. & ibi per omnes scribentes quod debet puniri, ut homicida, & licet ita dicatur in illo text. debet tamen intelligi non de pœna homicidij, sed mitiori ut notabiliter dicit Marf. i. d. l. si mulierem, & eadem pœna punitur ille, qui dederit dictas medelas.

67 ¶ F i s. † Quod si rixate Titio cum Seio, superueniens frater Seij occidat Titium, nunquid ipse Seius debeat puniri pœna mortis, quasi qui causam dederit? ¶ I v d. Dicat, quod non debet puniri Seius, nec de occiso, nec de auxilio, nec tanquam astans maleficio. secundum Bald. in. l. data opera pen. col. C. qui accu. non poss. refert, & sequitur Mar. in. l. nihil inter est. ff. de sica. nume. 13.

68 ¶ F i s. † Nunquid pendente dilatione ad faciendas defensiones possit exequi, & proferri sententia capitalis. ¶ I v d. In hoc passu est aduertendum, quod quotiescūque metuitur ne affines, uel amici subtrahant, & eripiant inquisitum, potest, & debet proferri, & exequi sententia capitalis, ut est doctrina Bal. & Ange. in. l. cū reis. C. de pœnis. refert, & sequitur D. Catal. in lib. findi. uerf. dxliij. & Mar. in. l. qui cæden. in. j. col. ff. de sica. sed aduertat, ne erres, quod debes antequam omnia capere diligentem informationem, per quam tibi cōstet de congregatione hominum, & tumultu cōcitādo, & quod testes dicant, quod si fieret tumultus, non remaneret spes occultādi, & retinēdi inquisitum, quin auferatur, & libertati restitatur, & quod sequeretur maiora scādala in personam iudicis, & aliorum, item, quod tumultus non poterat aliter sedari, nisi per mortē illius inquisiti alias non probatis istis

69 caueas a prædictis. ¶ F i s. † Quæ pœna puniatur frater, qui sciens trahat

ri de cade fratris, non releuat.

¶ **IV D x.** De hoc est text. in l. fra-
ter. ff. ad l. Pompe. de patri. ubi habe-
tur, quod debet puniri poena relega-
tionis, & est ratio, quia sciens, & ta-
cens, uidetur tacite consentire per
lex. in. c. sicut dignum de homicid.
70 ¶ **Fis cvs.** † Qua poena afficiatur
quis de auxilio prestituto ad delictum
committendum. ¶ **IV D x.** In hoc
passu habemus doctrinam Bald. in l.
indices. C. ad l. Iul. pecula. & in l. j.
C. de agge. Nili nō rumpen. in qui-
bus duobus locis dicit, quod aut au-
xilium est prestitum per actum pro-
ximum assistendo maleficio, ut habi-
lius, & commodius committeretur,
& tūc. puniatur eadem poena, qua pu-
niatur principalis, aut per actum re-
motum a facto, iuuando in prepara-
torijs, & in alijs rebus, & tūc mitior
poena plectitur, & hæc mitior pe-
na erit arbitraria secundum eum. hūc
etiā casum latius reperies. apud Sa-
ly. in l. unica. C. de rap. iur. ubi post
multa hinc inde dicta dicit, esse di-
stinguendum, quod aut lex punit ta-
cientem aliquod delictum nulla fa-
cta mentione de opem seu auxiliū
prestatē, & tunc quia ius generaliter
disponit opem prestantem puni-
ri, ut in multis legibus cauetur puni-
tur opem prestatē, sed diuersimode
quia si causam præbuit maleficio, pa-
riter puniatur faciens. & opem præ-
stans, si non minus puniatur opem
prestatē, ut cōtingit in casu. l. j. s. qui
opem. ff. de fur. nā licet ibi, qui opē
prestitit, fuerit causa furti; non ta-
mē illius speciei, uidelicet, manifesti
aliquando lex, quæ punit facientem
delictum, facit mentionem de opem
prestatē, & tunc aut singulariter, &
specificē de certa, & determinata
opē prestita, puta, si dixerit, qui il-
lum comitatus fuerit uel qui arma

sciens commodauerit, & similia, tūc
seruanda erit lex illa, sed in non ex-
pressis standum est distinctioni præ-
dictæ, aut lex punit uniuersaliter, &
collectiue de omni, uel quacunque
opis speciei, & tunc aut penam speci-
ficat, & exprimit, aut nullam specifi-
cat, sed indeterminatam relinquit
exemplum primi puta, si lex dicat,
& eadem poena puniatur, qui ipsi
quomocunque, uel quancunque
opem præstiterit, & tunc, quia lex
generaliter, & certē disponit, stan-
dum erit legi exemplum secundi, si
lex dicat, qui opem quancunque
prestitit, puniatur per iudicem,
nulla poena specificata, & tunc recur-
rendum est ad distinctionem primi
membri, aut lex punit opem præsta-
tem simpliciter, & indistinctē de nul-
la opis specie factā mentione, puta
qui opem præstiterit, puniatur in tā-
tum, & tūc aut hæc poena est mitior
illa, quæ est imponenda principali,
& tunc dicit se credere quamlibet
speciem opis, etiā si causam non
præbuerit mortis, uel maleficii sub
illa indefinita comprehendī, quia est
eadem ratio omnium particularium
sub illa indefinita comprehendorum,
aut poena est eadem cum principali,
& tunc debet intelligi secundū Dy.
de tali ope, quæ fuerit causa malefi-
cij secuti, & est ratio, quia particula-
rium sub illa indefinita comprehen-
sorū non est eadem ratio, nec uer-
ba sunt clara, sicut quando uerba
sunt uniuersali, uel collectiua adie-
cta, & idē ubi præstatio opis non
præbuerit causam maleficii, debet
imponi mitior poena pro modo cul-
pæ, & cum hac longa distinctione
pertransit ipse, & sic effectualiter ui-
detur tenere opinionem Bald. quæ
antē ipsum fuit, Dyn. ut etiam ip-
se Bald. refert sequitur etiam An-
gel.

gel. de Aret. in lib. malefic. in uerbo, & dicto maleficio semper astitit. Mar. in l. si sciente. ff. ad l. Pō. de pari. habet, & per text. illum videtur destrui doctrina Bal. in d. loco. nam per illam legē imponitur pœna parricidij ministrāti pecuniam, ut possit parricidium cōsummari. & sic est casus, in quo qui præstat auxilium per actum remotum, punitur eadem pœna, qua faciens. demum ipse soluit, quia illud est propter enormitatem delicti. sed puto etiam dici posse, & ibi præbuit causam mortis. & an, & quando, & quibus casibus dicatur præstari auxilium, uide per Salyc. ibi. & Mar. in ea. l. unica. & ibi late, qualiter puniatur associās se malefactori antè, uel post delictum commissum, per eosdem. & Ang. de Areti. in loco suprā allegato. & Bald. in consi. ccxxxv. in j. parte. Mar. in practi. §. cōstante. nu. 55. Bald. in l. non ideo minus. C. de accusa. pe. col. vide Hipp. de Mar. cons. xxiiij. nu. 11. & cōsi. xliij. eod. uol. j. & cons. xiiij. nume. 49. & cons. xlvii. nu. 6. & cōsi. xxx. nume. 23. & consil. lxxvij. nu. 44. & 69. nu. 7. & in cōsi. xxxiiij. nu. 7. & cons. lxxxj. nume. 32. & in cōsil. cx. nume. 26. & cōsi. cxxij. nu. 21. ij. uol.

71 ¶ F i s. ¶ Quid si aliquis præstitit auxilium occidēti aliquem, cui occisor præstitit cautionem sub pœna se illum nō offensurum, an hic auxilior debet puniri pœna iuris pro auxilio, & ultra pœna pecuniaria pacis ruptæ? ¶ I v d. Hāc qōnem in induo posuit Cor. in cōsil. viii. circa

72 primū. in iij. lib. quem uideas. ¶ Illud proximè sciēdum esse arbitror. ut si contigerit aliquem furem condemnari ad pœnam mortis. per c. regni. ad hoc, quod nostrorum cōdemnetur etiam in eadem sentētia ad penam mortis, & ad restitutionem bo-

norum furto subtrahentium, ut est cautum per c. regni. incip. si de furto. & antè dictum capitulum ita uoluit Glo. & Bar. in l. interdum. §. qui fur. ff. de fur. & Inno. in c. cum oportet. extra. de accusa. aliās iudex teneatur de suo. quare aduertat, ne erres. ¶ F i s. c. ¶ Quid si tres sententia conformes fuerint prolatæ contra demnatoris ad mortem, an iterum appelletur, uel dicatur de nullitate? ¶ I v d. Dicat, & in criminalibus, ubi executio est irretractabilis, non habet locum titulus, ne li. ter. pro. & Cle. j. de re iudi. sed nō obstante, & sint tres sentētiæ conformes, potest iterum appellari, & dici de nullitate & interim suspēditur executio. secundum Pau. de Elea. & Pe. de Anca. in d. Cle. j. & refert & sequitur Ang. de Aret. in lib. malefic. in uerbo, fama publica. ix. col. circa mediū. ¶ F i s.

74 ¶ Quid si accusator non posuit in libello, & delictum fuit commissum tempore punibili, sed in processu est probatum, an possit sequi cōdemnatio? ¶ I n q v. Videtur, & debet se qui absolutoria, & nō condemnatoria: ut format Ludo. Rom. in l. nō solum. §. sed ut probari. ff. de no. oper. nuntia. ubi dicit ita tenuisse Fran. Accur. pro quo allegat Angel. in l. eum actū. ff. de nego. gest. & Specu. in titu. de actio. & peri. §. sequitur. uersicul. hoc quoq;. ¶ I v d. Si benè inspicatur Ludo. in loco allegato, tener contrarium, & debet sequi condemnationem. & hāc opinionem sequitur Angel. de Aret. in lib. male. in uerbo, de anno præsentis in iij. col. licet ibi Augu. uideatur tenere contrarium propter cōsi. Angel. in nu. 298 atque in regno est sopita illa quaestio per ritum magnæ curiæ uicariæ incip. Isabella. ut dixi supra in uerbo, audiantur exceptiones proponēda. atque

de. atque eo cauetur, in criminalib⁹ procedi debere sola facti ueritate in spectā, & attenta ueritate, non obstātib⁹ quibusuis uullitatibus, ineptitudinibus, & defectibus, ut ibi dixi. & sic satis erit, si cōstet de ueritate.

75 † Item scias, adeo faueri innocētię, & absolutioni reorum, ut possit ferri sentētia absolutoria in diebus feriatis, modo nō sint ferię inducťe in honorem Dei: ut habetur per Bart. in l. custodias. ff. de pu. iud. & ibi Gl.

76 & in l. dies festos. C. de fer. † Sed sententia cōdemnatoria nō potest ferri in diebus fetitatis, etiam messium, vel uendimiarum, uel aliorum temporum, ut habetur per Gl. & Bart. in d. l. custodias. & cōgerit Pau. Grillā. in trac. de relaxat. carce. in tit. de ab-

77 solutione innocētis. † Insuper non est omittendum, quando tractatur de absoluendo reo, q̄ aliqua forma absolutionis debeat esse, exempli gratia, inquisitus fuit quis de delicto, de quo erāt indicia, propter quę tormentis expositus fuit, si nihil cōfessus fuerit, & sic purgari indicia, petieritq̄ absolui, debet reponi in carceribus, & citari accusator, ut intrā breuem terminum compareat ad dandum alia indicia, aliās procedēdum esse ad relaxationem carceraei, nemine tum comparēte ad dandum alia indicia, debet absolui ab obseruatione iudicij, ut habetur in l. properādum. §. & siquidem. C. de iudi. & ibi Glo. Bart. & Moder. & cōgerit Paul. Grillan. in tracta. de relaxa. carce. in ij. q. ubi plenē. vel secuudum Marf. in l. repeti. ff. de quęstio. debet liberari sub fideiussoria cautione de stādo iuri, & se pręsentando, &c. ita seruatur indifferenter in magna curia uicaria. sed quādo quis est inquisitus de delicto, & uenit ab soluēdus uti iānocēs, quia suam in-

nocētiā probauit, uel quia uerus delinquens repertus sit, debet definitiue absolui. & est maxima differentia inter hos duos modos absoluendi. nam ex primo nō potest opponi exceptio rei iudicatę & litis finitę curię inquirenti de nouo, sed super uenientibus indicijs iterum uocatur & inquiritur, ex secūdo uerō competit exceptio rei iudicatę & litis finitę aduersus curiam uolētem de nouo inquirere, uel alium uolētem accusare, ut plene per Paul. Grilla. ubi

78 supra. † Item est aduertendum, q̄ executio sentētię corporalis, est faciēda in locis publicis, & nō in carceribus, ut vnus exemplo ceteri permittescāt. l. capitalium. §. famosos. & l. aut facta. §. si. ff. de pœ. l. j. C. ad l. Iuliam repet. plenē Pau. Grillā. in tra. de relaxa. carce. in prima quęstione. & hoc nisi fieret gratia propter cōsanguineos nobiles, ut quādoque uidi fieri. ¶ F i s. † Nunquid si inquisitus moriatur pendente iudicio, possit suspendi. ¶ I v d x. Regulariter non potest in corpus mortuum exequi. secūndum Ange. in l. defuncto. ff. de pu. iu. & ibi Imo. fallit secūndum eundem in famosis latronibus. quę sequitur Ang. ab Arc. in lib. malefic. in uerbo, qui iu. vi. q̄

89 nō compa. iu. q̄ ba. vij. † Et an possit cōcedere corpus mortuum sciēdę anatomię gratia medicis, Bart. in l. si ff. de cada. pu. dubitat, & nō soluit. Francif. de Rip. in tracta. de peste. nu. 124. cum sequē. & Fran. Cur. in l. imperium. quem refert Lācello. Dec. ibi col. ij. versic. in ea Gloss. ff. de iurisdict. om. iud. dicunt, q̄ facere anatomiam spectat ad publicā utilitatem. ut medici pro cōseruandis corporibus hominum fiant peritiores. & hoc nō potest impitari ad iniuriā argumē. op. l. q̄ reipublicę. ff. de

ff. de iniur. & sic anatomia est permissa, & non peccat iudex tradendo cadauera medicis. & firmat Boer. in
 82 decisi. cclxxxvij. par. † Et aduertas domine Fisce, q̄ si fertur sententia te inaudito, est nulla. & ex integro recognoscendum est: rex. est not. in l. non intelligitur. §. diuus, & in l. si fiscus alicui. ff. de iur. fisc. & Gloss. in l. §. C. de senten. aduer. fisc. lat. lib. x. & hoc procedit, si est lata cōtrā fiscū. secus, si est lata pro fisco, quia tunc ualet, etiam si sit lata absente & inaudito fisco. ita dicit Gloss. not. in
 82 d. §. diuus. † Vñum tamē nō obliuiscaris, q̄ fiscus nō potest appellare i minoritate pœnæ uel à sententia absolutoria: secundū ritus magnæ curiæ vicarij duos. prior incipit: item in causis. alter est sub rubrica, quæ incipit, practica super compositionibus, in fine. & sunt in uiridi. obseruatiā: & secundū eos sunt determinatum in sacro regio cōsil. ut testatur Grammati. in deci. xiiij. incip. in causa magnifici Pyrrhi. & si quis fuerit punitus ex delicto minori pœna, quam iuris sit, an denuo possit puniri, uide Boer. in deci. cclxxxix. ij.
 83 par. † Sed licet fiscus non possit appellare per dictos ritus. puto tamen, q̄ potest dicere de nullitate, quæ ex eisdem actis, & sententiæ inspectione apparet, ut uoluit Ang. in l. tale pactū. §. qui prouocauit. ff. de pact. ubi uoluit, q̄ prohibita appellatione per statutum, nō censetur prohibita nullitas manifestā. & uoluit Anro. de Butri. in c. cum Bertoldus. de re iudica. in pe. char. versic. quintus casus. & plenē per Pet. Philip. Cor. in consil. iij. in ij. libr. & consil. cciii.
 84 in eo. libr. † Licet prohibita appellatione, censeatur prohibita etiam supplicatio, ut uoluit Cyn. in l. si. C. ut lit. penden. ubi bona Gloss. Inno. d.

Anton. & communiter alij in cap. ex literis. de in integrit. restit. post Gloss. ibi in uerbo, supplicauit. licet uideatur prima facie contrariari text. leg. si quis. cum authent. quæ supplicatio. C. de præc. impo. offer. uide multa per Paris de Puteo in libro syndica. in uerbo, appellatio, uersicul. an si statuto superioris. † Est etiam aduertendum, q̄ secundū consuetudinem uocatur reus inquisitus nominatim & specificē ad audiendum sententiam, ut testatur Angelus Arelinus in libro malefic. in uerbo, qui iur. commi. leg. prece. quod banni. ad consil. in principio & maxime procedit, quia de consuetudine proferuntur sententiæ in præsentia rei.
 86 † Item est sciendum, quod in criminalibus potest ferri sententia, etiam nulla parte instante. per text. in leg. quāuis indu. C. de adulter. per quam ita tenuit Angel. ubi
 87 supra. † Item aduertat assessor, quia absente potestate non poterit in causis criminalibus sententiarē, etiam si fuerit vicarius ipsius ab ipso constitutus. secundum Angel. in uerbo, hæc est quædam sententia. † Item aduertas, quod in sententiis maxime capitalibus est inferenda causa, licet secus sit in ciuili. secundum Bald. in cap. sicut nobis. extrā. de re iudic. Alber. de Rosa in leg. properandum. §. illi. C. de iudi. & firmat August. de Arimi. in addi. ad Angel. in uerbo, & quia
 89 nobis constat. † Item aduertas, ut in pœnis ordinarijs & extraordinarijs nunquā excedas nondum consuetum, qui modus consuetus demonstratur per quinteros prouentuum, ut late per Parri. de Put. in lib. syndi. in ritu. de offi. syndi. versic. an si potestas condemnauit, aliās

100 aliàs diceretur grauari partē. † Et est notandum, qd si fuerit appellatum a sententia cōdemnatoria in criminalibus, & introducta causa per remedium appellationis corā iudice appellationis, causa verò fuerit deserta, uel confirmata per iudicem appellationis sententia, & tractetur de facienda executione, executio debet fieri per iudicem appellationis, ut habetur in ritu magnæ curiæ vicariæ, incipiente, item seruat
101 ipsa curia, qd quādo. † Item est aduertendum, qd executio sententiæ capitalis non debet fieri in diebus feriatis in honorem dei, ut plenè congerit Boer. in decisio. cclix. in. ij. parte. ubi etiam ponit, quādo fallat hæc regula, & dicit, qd latrones insignes omni tempore possunt morti tradi.
102 † Item est aduertendum, qd antequā proferatur sententia capitalis, debet quis conuinci, quod ore proprio sit confessus; nec sufficit, quod post sententiam latam cōdemnatus conuincatur. quia illa sententia ex nouis probationibus non reconvalescit, ut habetur pulchrè per Boer. in d. decisio. cclix. per totum.
103 tam. † Item est aduertendum, qd si iudex ecclesiasticus aliquem puniuit de delicto, de quo ipse & iudex secularis poterant cognoscere, ex quo erat mixti fori, non potest iudex secularis ipsum denuo punire, ut plenè congerit Boer. in decisio. cclxxxix. in. ij. parte, & dixi supra.

Q V I N T A P A R S. principalis.

¶ Et taliter se gerat in omnibus, ut in fine officii mereatur laudari. Rub.

S V M M A R I V M

1 Officialis bene se in officio gerens, lau-

dandus erit.

- 2 Officialis non debet discedere ex officio, nisi prius steterit syndicatui.
- 3 Officialis si bene se gesserit, non debet in syndicatui calumniis vexari.
- 4 Officialis non debet deponere officium ante aduentum successoris.
- 5 Officialis deposito officio, quid debeat facere. Et nume. 6.
- 7 Officialis male se in officio gerens, debet puniri.
- 8 Officialis quid debeat facere ante finitum officium.
- 9 Officialis si steterit syndicatui, & innoxius reperiatur fuerit, debet liberari.

I V D E X.

1 C V M † autem officialis bene, diligenter, honorificè, ac laudabiliter, secundum supradictas regulas se in officio ei pro tempore commisso, gesserit, in fine ipsius ab omnibus laudandus veniet, & magna fulgebit gloria. secundum Angel. in authen. ut in fi. quo. suffra. §. oportet. per illum text. & adeo id verum est, ut nec rationem reddere cogendus sit coram syndicatu. secundum Bald. in l. iij. C. de ma. testa. † Non tamen debet ab officio discedere, nisi steterit syndicatui, & permixtum fuerit. ad hoc, ut cum maiori laude & gloria possit inde discedere. l. meminisse. ff. de offic. procon. in princip. & ibi. Bald. & est prodita de hoc regia pragmatica de syndico. offic. † Debet tamen si furis, & sceleribus minime se maculasse inuentus fuerit, mereri omnem dignitatem & honorem l. iudices. C. de dignita. li. xij. & l. pen. de vetera. & si stat syndicatui, non debet calūniis impeti, & vexari cōtrā honorem & dignitatem suam. † Et non

nō debet desistere ab officij exercitio, priusquā uenerit eius successor, & præsentrata fuerint literæ desistētiæ: ut cauetur per capitulum regni incip. scire uos uolumus. & p̄batur in l. meminisse. ff. de offi. p̄con. propter ciuium utilitatem. l. j. §. administratores. C. ut omnes cau. & in l. p̄fessus. ff. de offi. p̄fess. augult. l. j.

5 si forte. ff. de offi. p̄fess. † Et præsentratis literis desistētiæ, debet suo successorī cōsignare omnes carceratos de quorum cōsignatione fieri faciat actum publicū: & pariter cōsignet omnia acta pendentia: & quinternos p̄uētuum si penes se habebit. & similiter de omnibus fieri faciat actū publicum: & particulariter ac distinctē informet suum successorem de omnibus causis pēdentibus, ac alijs ad officium spectantibus de pertinentibus: ut inquit Bald. in l. j. an fer. ex suo fact. † Quibus peractis eligi faciat syndicatores, p̄mulgari faciat bāna. En̄ formam traditam in hoc per Par. de Put. in lib. syndi. in tit. demo. & for. synd. uer. deinde uerō. & ipsīs bānis emanatis, seipsum publicē exponat r̄nsurum, & redditurum rōnem super querelis, quæ sibi per subditos fortē fierent. l. j. C. ut omnes cau. l. ij. & ad leg. Iul. repet. nec latenter maneat in domo potētis, uel propria: sed publicē se exhibeat, & omnibus sui copiam faciat.

7 † Ut sic, si malē in officio se gesserit, puniatur, & restituat damna subditorum: si autem benē & fideliter, tantō magis possit laudari & p̄miari: ut habetur in cōsti. regni incip. uolumus. † Et consulo officiali, & assessori, ut antē aduētum successoris p̄ mēsem cū suo actuario perquirat omnes compositiones & informationes, ex quibus deuentum fuit ad ipsas, omnesq; snias à se la-

tas, & interlocutorias: & cōmemoret causas, ex quibus motus fuit: & omnia summatim in quinterno cōscribat, ut sic possit depositō officio de singulis rōnem expeditam reddere: ut etiam docet Par. a Put. in lib. syndi. uerfi. uiso de modo proce. in fi. in ti. qualiter offi. debet se ha. de po. offi. † Et postquā steterit syndicatui, & innoxius repertus fuerit, debet obtinere literas syndicati, quæ uocantur liberatoriæ, in quibus debet publicē cōmendari. l. iustissimos. de offi. re. & o. p̄uin. & in signū bonæ administrationis debent dari ab uniuersitate aliqua iocalia, uel arma, uel uexilla, quæ deinde in signū bonæ administrationis deferunt ad alia offic. ut dicit Par. in lib. syndic. in tit. de quibus syndi. offi. uer. quō autem probabitur.

SEXTA PARS principalis.

De forma capitulorum in pluribus delictis. Rubrica.

SUMMARIUM.

- 1 Adulterium an potest ex officio puniri.
- 2 Adulterium ut puniatur & capituletur, debet probari de matrimonio.
- 3 Adulterium nō potest probari directo.
- 4 Mulierem inhonestē uiuere quomodo probetur.
- 5 Cōitus nepharius qualiter puniatur. C. m. 7.
- 6 Virginitas probatur per depositionem principalis.
- 7 Incestus crimen cum quibus committitur, & qualiter puniatur. C. m. 9.
- 8 Memoria defuncti quando damnetur,

- 12 *Incendium qualiter puniatur. & numero. 11. & 12.*
 13 *Incendium qualiter puniatur. & numero. 14.*
 15 *Vulnus quomodo puniatur. & numero. 16. 17. & 18.*
 19 *Vulnus quod dicatur letale.*
 20 *Cicatrix quando dicatur remansura.*
 21 *Vulnus letale quando sit. nu. 22.*
 23 *Membru quando dicatur debilitatu.*
 24 *Homicidium commissum a pluribus, quando puniatur in pluribus.*
 25 *Auxiliator quando puniatur, & quomodo debeat in capitulis dici.*

De forma capitulorum in adulterio.

I N D E X.

C

APITVLA specialis inquisitionis formata & formanda ad querelam T. contra & aduersus G. de adulterio per eum com-

misso cum A. uxore legitima & naturali dicti T. sup quibus omnibus, & eorum singulis cum annexis, con nexis, emergentibus, & dependentibus ab eis, ac prorsus extraneis curia ipsa magnifici Straticoti Salerni intendit iustitia mediante procedere, & repertum culpabilem dictum G. punire & castigare, ut iura uolunt & mandant: & si semiplene tantum constare contra eum reperierit, seruatis seruandis eundem subijcere quaestionibus & tormētis ad eruendam ueritatem, cum eam non ualeat aliunde habere, idq; instante dicto T. querulante, & nunc in casu praedicto petente fieri & prouideri, ut supra, omni meliori modo, &c. † Ideo dixi ad querelam, quia ex officio in adulterio peccari non potest, ut ple-

ne per Afflictum constit. legum alpe ritate. fallit tamen si adulterium sit notorium. Afflict. in deci. clxxvj.

In primis inquirendum est, qualiter de anno, &c. de mense, &c. regnātibus, &c. sub p̄sidatu, &c. dominante &c. in ciuitate Salerni, et proprie in loco, ubi dicitur d. G. suis iuribus non cōtentus, animoq; diabolico instigatus, et spiritu nequam ductus, temere dolose, scienter, et appensate, pluribus et reiteratis uicibus, non aduertens quā graue scelus sit adulterium cōmittere, commisit et patrauit adulteriū cum dicta A. ipsam carnaliter cognoscendo, coitū cum ea cōmittendo, & emittendo sperma in eius uuluum, sciens qd dicta A. esset uxor legitima et naturalis d. T. quare incidit in pœnam in tales a iure statutam. quod inquirendum est, &c. quod fuit &c.

Item inquirendum est, qualiter d. A. tam ante dictum adulterium cōmis sum, quā tunc, et postea, et nunc similiter fuit, erat, et est legitima et naturalis uxor d. T. et extendatur.

† Quod erat uxor, et sic matrimoniū debet ante omnia uerificari et capitulari in adulterio, ut dixi supra in uerbo, capiat informationem.

Item inquirendum est, qualiter fuit, erat, et est publicum, notorium, et manifestū inter hoīes, et per hoīes Salerni, d. A. fuisse et legitimā et naturalem uxorem d. T. et proprie in uicinia habitationem dicti G. et extendatur.

Item inquirendū est, qualiter de praesenti anno et mense d. G. fuit uisus saepenumero introire domū d. T. in ipsius absentia, ubi erat d. A. sola, et quō tam d. G. qd d. A. soli fuerunt ui si introire cubiculū quodpiā et claudere ostia ipsius ac fenestras, et quō fuerint ibidem magno cōtinue sp̄s spatio

3 spatio &c. † Adulterium nō pōt pbari directo: ideò debet pbari per cōiecturas et præsumptiones. c. præterea. c. hoīs. et c. tertio loco. de testi. uide Ange. Are. in lib. malefi. in verbo, *che me hai adulterata la mia donna. v. col.*

Item inquirendū est, qualiter d. A. est pulchra et formosa, et dictus G. fuit, erat, et est iuuenis aspectu pulcher et formosus.

Inquirendū est, qualiter d. G. nullā habuit, nec habet cōsanguinitatem, et affinitatem cum d. A. et d. T.

Item inquirendū est, qualiter d. G. pluries fuit uisus ponere manus ad pectus d. A. et eam osculari. Et fiāt sic alia capitula, prout facti qualitas requirit.

¶ *Exceptiones aduersus adulterium.*

EXCEPTIONES et defensiones, q̄ pbandæ offerūtur in curia magnifici Straticoti Salerni per G. in causa uertēte inter ipsum querulatum ex una, de & super adulterio prætēso, ut ponitur, cōmissio in personam A. uxoris T. & dictū T. querulātem ex altera, super quibus omnibus instat & petitur examinati testes pducendos semotim & in secreto, ut moris & iuris est, qbus examinatis ex nūc pro tūc petitur publicationem fieri, qua facta quatenus opus est, petitur terminus ad uberius pbandum: terminus ad repulsam, publicationē fieri pulsa, audiri cum aduocatis super discussione iudiciorum, & gradatim, cōditionaliter, & successiue audiri in oībus, nō se alstringendo &c. & protestatur, &c.

In primis reuocat omnes cōfessiones factas per eum in iudicio, & extrā, in parte & partibus cōtra se facien-

tes, & non aliter.

Et contrā acceptat omnes confessiones quomodolibet factas per d. T. querulātem, & curiæ coadiutorem, in parte et partibus pro se facientibus, et non aliter.

Item excipiat de bona et optima uita, cōditione et qualitate d. G.

Item excipiat de bonis et perfectis moribus, et cōscientia ipsius.

Item excipiat de amicitia intrinseca et inueterata ipsius G. cum d. T.

Item, q̄ fuit uisus cōuersari in domo d. T. id factū esse de eius uoluntate, uidente et uidelicet patiēte eo, ac ipsum rogante, ut accideret.

Item, q̄ pluries d. G. fuit uisus et auditus reprehendere et hortari d. T. ut tollere malas conuersationes de domo sua.

Item, quòd pluries fuit uisus et auditus hortari dictam A. ut honeste et caste uiueret, et uti fidelis uiro suo esset.

Item, quòd adeò ipsam hortari solet ad bonam et castam uitam; ut dicta A. id ægerrime ferret, ac multo tempore odio ipsum persecuta sit.

Item, quòd pluries fuit uisus et auditus dict. T. dicere et rogare ipsum G. ut in suā absentia accederet domum suam, et uideret, quid faceret dicta A. quia multum confideret illi.

Item, q̄ d. A. uiuebat meretricio more, et passim et idistincte permittebat iuuenes ad se introire.

4 † Quomodò pbetur mulierem inhoneste uiuere, per Alexā. consil. xiiij. uolu. viij. et an istud excuset ab adulterio, uide Saly. in l. quæ adulterium. C. de adul.

Item excipiat, quòd d. T. permittet bat et patiebatur d. A. lasciuire e-luxuriari,

Item

d. F. ex quo nephario coitu sit stuprata & effecta præguans, & sequat. Item inquirendum est, qualiter dictus I. semper fuit uisus & auditus tene re, tractare, & reputare d. F. uti suā filiam legitimam et naturalem: & q̄ sciebat ac scire poterat fuisse, & esse suam filiam, & sequatur.

Item inquirendum est, qualiter fuit uisus & auditus dictus, I. pluries osculari dictam suā filiam, & ponere manus subtrus uestes, & ad pectus per lasciuiam, & sequatur.

Item inquirendum est, qualiter dicta F. pluries fuit audita cōqueri dicto I. suo patri. de dicto coitu: ad quod ipse Io. ei diceret, q̄ taceret, & nemini diceret, q̄ id euulgatū utriq; periculo foret. Et fiant alia capitula prout facti series requireret.

¶ *Defensiones & exceptiones aduersus coitum nepharium.*

EXCEPTIONES & defensiones, quæ probandæ offeruntur, & c. sequatur, ut suprà mutatis personis, & specie delicti.

In primis reuocetur & acceptetur, ut suprà.

Itē excipiat ut supra, de bona uita, conditione, & qualitate d. I.

Item de bonis & p̄fectis moribus, et de bona conscientia.

Itē excipiat de matrimonio cōtracto inter ipsum, & B. eius uxorem.

Itē excipiat, q̄ p̄tracto matrimonio inter ipsum, & B. carnaliter eam cognouit cōsummando matrimoniū taliter, ut eam impregnauit.

Item, q̄ eam prægnantē reliquerit p̄fiscendo extra regnum, & quindecim annos abfuerit.

Item, q̄ postquam redit reperit suam uxore esse mortuā, et d. F. in domo sua, quam iusta credulitate ductus

credidit esse pedissequam domus, et non filiam.

7 ¶ Ille autē, qui ignorāter committit nephariū coitū per uiam fornicationis, nō punitur pœna mortis, ut alias puniret, si nō ignoranter cōmississet: ut benè notat Gril. in trac. om. nifa. coi. pœ. in ij. q. circa fi. ubi multa habebis de hoc crimine. uideatur in facti contingentia.

Item uideatur, si pōt excipi et probari, q̄ ab alio fuerit cognita. et aliter excipiat, ut qualitas et natura facti expoposcerit.

¶ *De forma capitulorum in crimine incestus.*

CAPITULA specialis inquisitionis factæ, et faciendæ ex mero curiæ officio, necnō ad denuntiationē F. baiuli iurati, ac denuntiatoris dictæ curiæ, & c. sequatur, ut supra, mutatis personis, et specie delicti.

In primis inquirendum est, qualiter de præsentī anuo, & c. de mense, & c. regnantibus. & c. dominante, & c. sub præsidatu, & c. in ciuitate Salerni, et propriè, & c. dictus D. suis iuribus nō cōtentus, animoq; diabolico instigatus, et spiritu nequam ductus, non aduertens quam graue scelus sit incestus crimen cōmittere, cum sua cognata, carnali sorore suæ uxoris, nominata D. rē habuit, ipsamq; stuprauit, committendo incestum, et prægnantē reddidit pluries eam carnaliter cognoscendo. quocirca incidit in pœnā a iure statutā. quod inquirendum est, & c. & infra particulariter describetur.

8 ¶ Crimen enim incestus cōmittitur cum consanguineis, affinibus, ascendentibus ac descendantibus, quocūque gradu uel sexu cōiunctis, & ei⁹ lineæ transuersalis hominibus, in

qua matrimonium est prohibitum. omnis inter tales coitus, est incestus: ut dicit Glossa in rubrica. C. de incest. nuptiis. et l. qui contra legum. in authen. incestus. et in authen. ex complexu. eod. tit. et hæc non solum intelliguntur de illis, quæ sunt coniunctæ cognatione legali: sed etiam de coniunctis cognatione spiritali; mediante baptis-
matis uel chrismatis sacramento: inter quas etiam stante uinculo sacranienti, matrimonium illicitum est. capit. j. ij. & iij. per totum. titu. de cognat. spiritalia. † Et in hoc crimine de iure canonico in foro conscientie imponitur poena secundum ius antiquum: clerico erat indicta poenitentia decennalis, ut tanto tempore ab ingressu ecclesie, et communione fidelium, et participatione sacramentorum, se abstineret. lxxxij. distin. presbyter. et xxvij. quæsti. j. capit. deuotam. laicus uero septem annis duntaxat illa poenitentia cruciabatur, xxxij. q. ij. ca. hoc ipsum, uerum. hodie autem septenariæ poenitentiae, tam clerici, quam laici subiiciuntur. d. ca. hoc ipsum. aliud tamen in grauioribus, ut si cum matre, filia, masculo, uel brutis se commiscuisset. in foro autem contentioso de iure canonico clericus depouitur ab omnibus sacris ordinibus, ac beneficiis officiisque ecclesiasticis priuatur: ut not. in capi. at si clerici. §. de adulteriis. et ibi Glossa de iudic. Abb. & ceteri scribebant. laicus uero si commisit dictum crimen in figura matrimonij, idque scienter, est excommunicatus, et fit separatio matrimonij. cap. j. & ij. de consan. & affi. & c. non debet eo. titu. si uerè ignoranter, mitius puni-
tur arbitrio iudicis: & fit separatio matrimonij. d. ci. primo. si uero com-

mittitur in actu fornicationis, tunc si uir sit coniugatus, priuatur perpetuo, ne possit petere debitum ab uxore, cuius consanguineam uel affinem cognouit: et priuatur insuper, ne possit uxore mortua, alteram ducere: ut c. j. ij. & capit. transmissa. de eo, qui cog. consan. uxo. sua. sed de iure ciuili est poena mortis. Glossa est in l. si adulterium. & ibi Barto. ff. de adulteri: & ibi dicit, quod est eadem poena in masculino, et in femina: sed hodiè est immutatum in femina, sicut poena adulterij. per authen. sed hodiè. C. de adulteri: & hæc procedunt, ubi talis incestus committitur per uiam fornicationis. sed si nuptiae precesserunt, et talis coitus est commissus in figura matrimonij, tunc si scienter, sunt separandi, et etiam aliis poenis afficiuntur, de quibus in l. qui contra legum. C. de incest. nup. sed si ignoranter contraxerunt, paritur illis. et est notandum, quod quando per uiam fornicationis committitur incestus, non fit illa distinctio, ignoranterne an scienter: sed utroque modo puniuntur pariter: nisi mulier sit meretrix, uel aliter impudica. tunc enim non punitur uir poena incestus, si modò uerè erat ignorans: ut plenè per Pau. Grillan. in tracta. de penis omnifariam coitus, iij. quæstio.

Item inquirendum est, qualiter dictus Dominicus contraxit matrimonium legitime & solenniter, interuenientibus omnibus solennitatibus à iure et consuetudine requisitis, cum N. et quod ut uir & uxor fuerunt habiti, et reputati, &c. et extendatur.

Item inquirendum est, qualiter constanter matrimonio plures procreauit filios ex dicta N. &c. et extendatur.

Item

Item inquirendum est, qualiter tam antè contractum matrimonium, quàm post, dicta N. habuit, et habet sororem B. quæ fuit, erat, et est eius soror carnalis, nata et procreata ex eodem patre et matre. et extendatur.

Item inquirendum est, qualiter dictus D. sciebat, et scire poterat eandem B. fuisse et esse sororem carnalem dictæ suæ uxoris, &c.

Item inquirendum est, qualiter fuit, erat, et est publica uox et fama apud hominum dictæ ciuitatis maiorem et saniozem partem, dictam B. fuisse et esse sororem carnalem dictæ N. et per consequens affinem carnalem dicti D. &c.

Item inquirendum est, qualiter tam de iuris dispositione, quàm de consuetudine fuit, & est in dicta ciuitate prohibitum, fieri matrimonium inter sororem carnalem uxoris, & maritum sororis carnalis, et cætera.

Item inquirendum est, qualiter dictus D. pluries fuit uisus solus in loco secreto cum dicta B. ipsam osculando, ponendo & tenendo manus ad pectus, amplexando, & alia faciendo, quæ citrà commissiorem incestus fieri, nequeunt, &c. & extendatur.

Item inquirendum est, qualiter fuit, erat, & est publica uox & fama, &c. et extendatur indicium famæ.

Item inquirendum est de uirginitate ipsius B.

Item inquiretur, quod tradita matronis in talibus expertis, fuit reperta stuprata & prægnans.

Item ponantur alia ordine præscripto per extensum, prout facti qualitas exegerit.

¶ *Exceptiones & defensiones aduersus*

incestum & stuprum.

EXCEPTIONES & defensiones, quæ probandæ offeruntur in curia magnifici Straticoti ciuitatis Salerni per d. inquitum de crimine stupri cum incestu, ut præmittitur, commissi, ab eo in personam B. & sequatur, ut suprâ.

Reuocetur ac acceptetur, ut suprâ. Item excipiat de bona fama, uita, & conditione dicti D. per extensum.

Item excipiat de honesta uita, quæ semper duxit & ducit, & maxime erga suas affines & consanguineas.

Item excipiat, quod semper fuit & est zelotipus honoris suarum consanguinearum & affinium.

Item, quod semper fuit uisus & auditus hortari suas consanguineas & affines ad honestam uitam ducendam, & reprehendere, si quid inhonesti in eis consideraret.

Item, quod semper aded uixit honestè & castè, ut meritò dici possit esse auctor colendi bonos mores affinibus & consanguineis.

Item, quod semper fuit uisus aded adamare & colere suas consanguineas & affines, ut meritò dici possit eas ad amasse amore paterno.

Item, quod nunquam fuit uisus committere cum affinibus & consanguineis actus inhonestos.

Item, quod si aliqua nice fuerit uisus osculari dictam B. id fuit & erat in præsentia suæ uxoris, quæ quia uidebat id fieri citrà malitiam, non ægrè ferebat, etsi natura esset summo opere zelotypa.

Item excipiat de impudicitia dictæ B. & de eius malis moribus.

Item excipiat, quod pluries cōquectus fuit cum affinibus et consanguineis dictæ C. de eius impudicitia dictus D.

Item q̄ dictum Dominicum ob hoc summo odio prosecuta fuit. d. B.

Et aliter ut materia facti expoposcerit.

¶ De forma capitulorum, quando damnatur memoria ob crimen læsæ maiestatis,

CAPITVLA specialis inquisitionis, quæ fit, & fieri intenditur per curiam magnifici Straticoti Salerni ex merito eius officio contra, & aduersus memoriam quondam F. & sequat ut supra, mutatis personis, & facto, In primis inquirendum est, q̄ de anno &c. de mense, &c. regnantibus, &c. dominante, &c. sub præsidatu, &c. quondam F. suis iuribus non contentus, animòq; diabolico instigatus, non aduertens q̄ erat feudatarius. Cæs. Ma. & ad iuramentum fidelitatis obstrictus, ut proditor spretis præceptis dei, & legis, ac postpositis honore, & fidelitate, aïo & intentione crimē proditoris, & læsæ maiestatis cōmittendi 3 dictā Cæs. M. prodidit secreta ipsius Cæs. Ma. hostibus, & inimicis ipsius, propter quā reuelationē fuit directò offensa Cæs. ipsa maiē. & nōnullæ ciuitates fuerunt debellatæ, & deuictæ quare incidit in pœnam ad id à iure statutā, q̄ inquirendum est, &c. q̄ fuit, &c.

10 ¶ Contra delinquentes in crimine læsæ maiē. in primò capite tñ damnatur memoria defuncti, & sic morte non finit, ut dixi in uerbo, item cōmisit crimē læsæ maiestatis, & uoluit Ang. de Arc. in li. malef. in uerbo, *che hai tradita la tua patria*. uers. & bene aduertas. Cæpo. consi. xvij. nu. 6. & 7. Lud. Roma. consi. dxxij.

11 ¶ Et in hoc iudicio debēt citari hæredes, & successores etiā propinqui

qui ueniant, & comparere debeant recepturi copiam capitulorum specialis inquisitionis, formatæ, & formatæ 3 memoriam quondam F. eorum patris, & ad dicendum causam, quare non debeat damnari dicta memoria alias ipsis non comparentib. procedet, ut iuris erit, citatio ne uerò ista facta, & comparentibus formant dicta capitula, & interrogatur illi super eis, & dabit copia ipsorum, & sic procedit, fm Bald. in cōsi. lxij. in. iij. lib. & in citatione inserat tenor capitulorum, ut docet Ang. de Arc. in lib. malef. in uerbo, *che hai tradita la tua patria*, in uerbo & bene aduertas. ¶ Et forma sententiæ in dicto crimine hæc erit, pnūciamus. d. quondam F. cōmisisse crimē læsæ maiestatis, & contra imperium fecisse, & idcirco bona eius esse cōmodis fisci applicanda, ut uoluit Glo. insti. de hære. quæ ab intest. deferunt. S. per contrarium.

Item capitulentē successiuè oīa capita criminis læsæ maiē. sup quibus prætendit defunctū incurrisse, & est aduertendū, q̄ debēt esse 3 cetera i primo capite, non secūdo, ut dixi 3, in uerbo, itē cōmisit crimē læsæ maiē.

¶ Exceptiones, & defensiones aduersus crimen læsæ maiestatis.

EXCEPTIONES, quæ probandæ offerunt in curia magnifici Straticoti Salerni p G. & A. filios, & hæredes quondam F. eorū patris in causa uertente inter ipsam curiā inquirentē ex una, & memoriā dicti quondam F. insitā ex altera d, & sup prætenso crimine læsæ maiestatis, ut asserit cōmisso p dictū quondam F. & alias, ut in actis asseritur. contineri, & ipsos exponentes citatos pro suo interesse, & sequatur.

In primis opponat, q̄ est elapsum quinquēniū à die præteſſi criminis quo caſu præſcriptum eſt iuri inquirendi de dicto crimine contra memoriam, ut ſignat Ang. Ar. in lib. male. in uerbo, *che hai tradita la tua patria.* uerſi. & bene aduertat.

Et ſi dicta exceptio non competierit, formes exceptiones, & deſenſiones ex ijs, quaz dixi ſuprà in uerbo, itē commiſſit crimen læſe maiestatis. per tranſcurſum.

De forma capitulorum in crimine incendii.

CAPITULA ſpecialis inquisitionis facta, & faciendaz ex mero curiæ officio per curiam magnifici Straticoti ciuitatis Salerni contra, & adueſus V. de & ſuper incendio. ſequatur, ut ſuprà, mutatis mutandis.

In primis inquirendum eſt, qualiter de antiſ, &c. de menſe. &c. regnantibus &c. dominante, &c. ſub pſidatu, &c. in ciuitate Salerni, & propriè ubi dicti, &c. i dicta ciuitate dictus V. ſuis iuribus non contentus, &c. temere, dolosè, ſciēter, & appenſatè animo, & propoſito comburendi D. & eius domū, bona, ac familiam, ignem immiſit in dictā domū, taliter, ut niſi auxilium Dei interueniſſet nedum D. cōbuſtus eſſet, ſed etiam eius familia, & alia dāna illata eſſent dictæ ciuitati, & licet domus ſolum combuſta cum bonis ſit incidit tñ propterea in pœnam in tales à iure ſtatutam. q̄ inquirendū eſt, &c. q̄ fuit,

13 &c. † In materia iſtius criminis incendij in regno habemus unam conſtitutionē, inci. qui dolosè in tit. de incendi. qua puniunt incendiarij pœna mortis, ſi dolosè ſit factum incendiū ubi And. de Iſer. & ibi poſt eū Afflic. dicunt id procedere, quando

domus, in qua factum eſt incendiū erat in ciuitate, ſectus, ſi in pago, & eſt ratio, poterat enim maius, & grauius periculum reſultare in ciuitate quàm in pago. item debet haberi ratio, an ille, qui impoſuit ignem, ſit uilis perſona. item an illa domus cōbuſta ſit precioſa, an uilis. item an propter incendium aliquis homo ſit moſtuus, an non, item an ille, qui in incendiū fecit, ſit ſolitus committere incendiū, an non nam ſecundū, eos conſiderata qualitate perſonaz, delicti habet locū dicta pœna mortis. habet ergo iudex arbitrium condemnandi ad pœnam deportationis cum publicatione bonorū, uel mortis, uel incendiij conſideratis prædictis, ut habetur in conſti. qualitas perſonaz, & cum iſtis conſiderationibus, dicunt Iſer. & Affl. conſti. prædicta. & uide per Ang. de Ar. in lib. male.

14 in uerbo, incendiario. † Et de materia incendiij uide Gramma. in deci. iij. & Affl. in conſti. ſuper incisionibus, & in deci. lviij. et Alexand. in con. lxxiiij. in. vj. lib. ubi tractat, quomodo poſſit probari in incendio dolus abeſſe, et Bald. in conſi. lxxvij. in iij. lib. et Bar. Czpo. in conſi. lxxix. et Barto. Sozi. in conſi. ccxxij. et Bald. in conſi. ccccxlj. j. lib. et Bal. in cōſi. clxxiiij. in. ij. lib. et Calca. pſil. lxxiiij. nume. 13. et conſi. lxx. lxxij. lxxiiij.

Item inquiretur de inimicitia dicti Vicentij et D. et extendatur.

Item inquiretur de eius mala fama, cōuerſatione, et conſuetudine delinquendi.

Item inquiretur factum immiſſionis ignis particulariter, et damnum ſub ſecutum.

Item inquiretur damnū, quod potuit inferri.

Item inquiretur de utilitate immitentis ignem.

Item inquirat, quod domus erat pretiosa, & in ciuitate.

Item inquiratur de omnibus alijs indi-
cijs, quæ possunt haberi.

*De defensione, & exceptiones ad-
uersus istud delictum.*

EXCEPTIONES, & defensiones, quæ
probanda offeruntur.

In primis excipiat de amicitia incē-
diarij prætensi cum eo, in quem præ-
tenditur factum incendium.

Item excipiat de bona fama, uita, cō-
ditione, qualitate, & bona conscien-
tia ipsius prætensi incendiarij.

Item excipiat, q̄ nunquam fuit so-
litus committere incendia nec alia
delicta.

Item excipiat de qualitate domus
combustæ, ut quæ uilis sit.

Item excipiat, q̄ licet si in ciuitate,
sit tñ ubi nullum damnum poeuerit
inferri uicinis ex dicto incēdio p-
ut & nullum intulit.

Item quod ex dicto incēdio nullus sit
mortuus.

Item q̄ nulla pretiosa bona suos sunt
combusta, sed aliqua parui ualoris.

Item excipiat, q̄ ille, cuius domus
combusta est, multos habet inimi-
cos in ciuitate.

Item, q̄ nimis est rixosus, & scandalo-
sus, & aliter, prout fuerint indicia
in contrarium.

*De forma capitulo-
rum in uulnere.*

CAPITULA specialis inquisitio-
nis formata, & formanda per curiā
magnifici Stratigoti ciuitatis Saler-
ni ad querelam. T. contra, & aduer-
sus, &c.

In primis inquirēdum est, qualiter de
anno, &c. regnantibus, &c. dominā-

te, &c. sub. presidatu, &c. in ciuitate
Salerni, &c. & propriè, &c. dum sta-
ret, moraretur, & esset pacificè, &
quietè sub protectione Dei. & Cæs.
maiestati, nemini iniuriam inferendo,
sed sua negotia peragendo, d. T. in
loco prædicto, nulla præcedēte cau-
sa, ex abrupto F. de G. suis iuribus
non contentus, sed animo diaboli-
co instigatus, & spiritu nequā du-
ctus, non aduertens, &c. in ipsum en-
sem euaginauit, & plures ictus intulit
taliter, ut ei uulnera inflixerit, quæ
manifesta essent, quare incidit teme-
re, scilicet, & appensatè in pœnam
in talibus à iure statutam, q̄ inquirē-
dum est. &c. q̄ fuit, &c.

Item inquiratur de inimicitia.

Item inquiratur de fama.

Item inquiratur de minis.

Item inquiratur de qualitate uul-
neris.

Item inquiratur de mala fama uul-
nerantis, & sic de singulis, prout fa-
cti qualitas exegerit, cum non pos-
sit dari certa doctrina.

15 ¶ In crimine uulneris est sciendum
quod in regno est prouisum per iu-
ra municipalia ipsius, uidelicet per
constitutio regni incip. si quis ali-
quem. qua cauetur, quod uulneras
aliquem ense animo occidendi, si
nō est secuta mors, punitur pœna
manus, qua percussit. postea uerò sua
peruenit capitu. regni incipien. si quis
cum rōcha. q̄ uenit ad declarationē
& extensionem d. cōstitutio. si quis
aliquem. quia cum per eam solum
dicatur uulnerātem ense puniri pœ-
na manus, & non dicat de alijs ar-
mis, per dictum capitulum est pro-
uissum, ut siue ense sit factum uul-
nus, siue roncha, manaria accepta,
seu alio quocunque instrumento,
habet locum pœna manus postre-
mò autem superuenit capitu. ad per-
uerforum.

- uerforū per q̄ limitatur dicta con
stituit. si quis aliquem. ut ita demum
pcedat id q̄ in ea dicitur, si uulnus
illatum fuerit letale, uel aliter debi
litans membrum, uel deformans, &
uulnerās sit homo malæ cōditionis
& famæ, & similia patrare solitus.
alias pro modico uulnere nō ha
bet locum pœna manus, ut etiam fir
mat, & refert Afflic. in d. p̄sti. si quis
16 aliquem in. ij. not. † Vbi plus dicit,
q̄ si est tale uulnus, per q̄ nō sit de
bilitatum membrum, nec sit reman
sura cicatrix, & uulnerās sit alias bo
næ cōditionis, uitæ, & famæ, & non
est cōcordia partis, potest iudex cō
demnare uulneratē ad pœnam pe
cuniariam per sentētiā definitiuā
& querulās nō potest cōqueri, ma
ximè, si probauit, q̄ nō in contem
ptum legis, sed in rixā impræmedi
tatē sit secutum uulnus, quia tunc
etiam si uulnus sit letale, non habet
locum pœna manus, ut per Afflic.
ubi supra, & etiam potest probari q̄
prouocatus, id fecerit, qua ratione
cessat pœna manus.
- 17 † Quid si aliquis uulnerauit in facie
aliquem uase uitreo, uel terreo, an
habeat locum pœna manus? dicas, q̄
non ut dicit Angel. in l. armatos. ff.
18 ad l. Iul. de ui pub. † Et idem dicas
de uulnerante aliquē balteo, uel la
pide, uel plumbo, q̄ non teneatur
pœna manus, ut firmat Iser. & Affli.
in d. consti. si quis aliquem.
- 19 † Et q̄ uulnus dicatur letale, uide
Capol. cōsi. xxvij. nume. 20. cōsil.
lxj. & cōsil. xl. nume. 26. & Marfil.
cōsi. vij. nume. 28. j. lib. & nume. 30.
& q̄ cōstitu si quis aliquem habeat
locum i hoc uulnere, & nō in paru
uide Ange. de Aret. in lib. malefi. in
uerbo, una alia percussione in fi. Marf.
in consil. lxxx. nume. 22. & consil.
lxxj. nume. 4. & consil. ciiij. nume. 16

& Afflic. in d. consti. si quis aliquē,
& in consti. asperitatem. iiij. colum.
in princi. & uulnus letale dicitur id
q̄ ita iudicant medici, & an, & quan
do stetur dicto unius, & quando re
quirantur plures, & per Ange. & Au
gu. de Ari. in addi. in li. malefi. in uer
bo, una alia percussione in princip.
20 † Et quando dicatur remansura cica
trix, dic q̄ quando remanet aliqua
deturpacio post sanatum uulnus, uel
quādo restat deformitas, ut bene de
clarat Ange. in lib. malefi. in uerbo,
21 cicatrix. † Et aduertas, q̄ si aliqui
medici ex patre curiæ deponāt uul
nus fore letale, in defensionibus ad
hibeas peritiores medicos, quia illis
statutur, & in exceptionibus articules
de pauca experientia illorum pro cu
ria, & de magna peritia illorum, qui
producuntur ad defensionem, sed si
sunt periti, & docti illi, qui deponūt
pro curia, adhibeātur alij pro defen
sionibus, qui sint æquē periti, & pa
res uel plures numero, quia statuitur
magis illis, qui deponunt pro defen
sionibus, quā ad instantiam curiæ,
ut dicit Ang. in lib. malefi. in uerbo,
cicatrix in fine licet Bald. in c. j. qui.
ma. seu. amitta. in. vj. col. tenuerit, q̄
si medici diuersimodē deponunt in
dubio iudicandum est cōtra percus
sorem, & sic in fauorem curiæ, & ita
alia secutus fui simpliciter doctri
nam Bal. in appa. quem feci ad prag.
de istu balistæ. nūc autē sequor opi.
Angel. quæ innititur æquitari, &
hanc probō per tex cum Gloss. in c.
clerici. lxxxj. distin. & per Bald. in l.
data opera C. qui accusa. non poss.
Fet. de Ancha. in consil. cclxxxv.

22 † Et aduertas, ne erres, & ut scias
practicare, et defendere clientulum
tuum uulneratē, ut compareas co
rā iudice, et petas, mittantur medici
ad inspiciendum uulneratum, ex

quo uulnus nō est mortale, ut eo ui-
fo possint deponere de eo: & nō p-
ducantur testes priusquā præceden-
te tua instantia, medici accesserint
de licētia & electōne iudicis: & fa-
ciās, ut antequā uadant, iurēt cor-
poraliter tactis scripturis, se uerita-
tem dicturos. iis enim secutis, & fa-
cta relatione, plenē eis creditur: ut
oprimē docet noster Afflic. in cōsti-
tu. qui de alto. in vj. not. & est mēti
tenendum. & ad hanc materiā uide
Tiraquel. in trac. de nobi. cap. xxxj.

- 23 nu. 373. † Et ut scias praticare d. c.
ad peruerforum. & quando dicatur
membrū mutilatū uel debilitatum,
uide Ang. de Aret. in li. male. in uer-
bo, membrū. ubi latē disputat, an
digitus dicatur mēbrum: aded ut si
digitus sit debilitatus, nō possit fie-
ri cōmutatio pœnæ uigore dicti ca-
pituli ad peruerforum. & dicit, q̄ si
ex debilitatiōe digiti debilitē ma-
nus, uel reddat inefficax: ut p̄tingit
in pictōre, cuius si pollex debilitē,
et manus redditur inutilis: dicitur
tūc membrum debilitatū: nō aliter.
sed ad cautelam adhibendi sunt me-
dici & periti, qui habeant uidere &
inspicere, nūquid membrū sit debi-
litatū: & nūquid ex digito debilita-
to sit debilitata manus. & eius dicta
redigantur in acta: & pari modo scri-
batur, quāmoam percussus artē ex-
erceat, ut sic sciatur num commuta-
tio fieri possit, an non, uirtute d. ca.
ad peruerforum.

¶ De forma capitulorum homicidij.

Capitula specialis inquisitionis
formata & formanda.

IN primis inquirendū est, q̄ regnā-
bus. &c. domināte, &c. sub præsi-
datu, &c. de anno, &c. de mense, &c.

in loco, &c. & propriē, &c. T. G. &
Ant. alij aliis auxiliū dātes, temere,
dolosē, sciētē, & appenātē, animo
& intētiōe occidendi S. prout iam
occiderūt, cōicato cōsilio ipsum S.
insiluerunt pluribus & diuersis idi-
bus & percussōibus, enlibus & ron-
ca percusserūt & uulnerauerunt ita
& taliter, ut ex uulneribus & p̄cus-
sionibus illico mortuus fuit & est
idq; alij aliis, et alter alteri assisten-
tes, ut habilis & commodius male-
uolū sum animū effectui traderent,
prout iam tradiderunt: quapropter
inciderūt in pœnā à iurib⁹ & regni
constitutionibus in tales statuta &
ordinata. quod inquirendum est, &c.
quod fuit, &c. et infra particulari-
ter describetur. † Materia homici-
dij est satis nota, iō parū insistam.
solum sciendum est, q̄ quādo for-
mantur capitula homicidij contra
plures, ut oēs una pœna eademque
possint puniri, necesse est capitula-
ri, ut in hac forma: q̄ uidelicet alte-
ri alter assistebat, ut homicidium fa-
cilis cōmitteretur. aliās si simplici-
ter capituletur, aliquos astitisse ar-
matos, nō tenentur illi de eo, quod
fuit: sed de eo, quod per ipsos fit: ut
optimē docet Angel. de Are. in lib.
male. in uerbo, dicto maleficio sem-
per astitit. in fi. & credo dixisse su-
prā. in uerbo, capiat informationē:
25 † Itē est aduertendū, q̄ q̄ sunt plu-
res inquisiti, quorū alter alteri auxi-
lium dedit, nō debet dici in capitu-
lis: alter alteri auxiliū dando: sed alij
aliis auxiliū dando. aliās annullaren-
tur capitula & inq̄sitio: ut plena p̄
Ang. in loco, de quo suprā, licet in
regno parū curet de istis formulis.
p̄ritū magnæ curiæ uicariæ reginæ
Iabellæ: de quo supra mentionē fe-
ci in uerbo, audiantur exceptiones
propouendæ. Sequantur postea alia
capitula

capitula particularia super quolibet indicio ex processu apparente, ordine præscripto in alijs.

S E P T I M A P A R S.

principalis.

† De laudibus & fructibus officiorum. Rub.

S Y M M A R I V M.

- 1 Magistratus sunt venerandi & honorandi. & nn. 2. 4. 5.
- 3 Magistratus ex officiis consecuntur nobilitatem.
- 6 Iniuriis magistratū atrocius puniuntur.
- 7 Magistratus etiam a parentibus venerandi sunt.
- 8 Imperatores exercuerunt officium.
- 9 Iurisperiti exercuerunt officia.
- 10 Officiorum fructus sunt mors, carcer, & calamitates.

I N D E X.

Et ut finem huic praxi. criminum imponamus, nō absurdum & extrā rem putauimus aliqua summam in medium afferre de laudibus fructibusq; officiorum & magistratuum.

- † Et primo exordium faciendo à veteri & nouo testamento, est sciendū magistratus, potestates & principes à Deo præcipi colēdos, summa reuerētia habēdos, & nullo pacto execrēdos ut Exo. capite. xxii. in fi. de quo in act. Apo. ca. xxii. ipse enim qui cūcta fecit & regit, magistratus in populo creauit, ut Numer. c. xx. in fi. & Sapient. c. vj. & Petri j. ij. c. hinc Aposto. ad Roma. c. xii. inquit, omnis anima potestatibus subdita sit. nō enim est potestas, nisi à Deo, quē uero sunt potestates, à Deo sunt ordinatæ, itaq; quisquis resistit pote-

stati Dei ordinationi resistit. qui autem restiterint, sibi ipsi iudicium accipient, & cætera. hinc quia populus aduersus Moſen murmurauit in deserto iuxta aquas cōtentionis, cum esset potestas à Deo constitutus in populo. varijs plagis & pœnis affectus fuit, ut legitur Numer. 100. 20. hinc potestas in populo, minister Dei dicitur, secundum Apost. in d. c. xliij. hinc exemplo Dauidis, qui Saul suum inimicū & olim potestatem & magistratum in populo, cum Deus in suas illū manus tradidisset, ut facile occidere ualeret, territus maiestate prioris officij & dignitatis, & reuerentia, quæ ei ob id debatur, liberū dimisit de propria salute minimè curans, habetur lib. j. Samuel. c. xxvj. quiq; uiriantem se Saul interfecisse prælachrymis cōtinere, uō valēs, interimi iussit, ut lib. ij. Reg. capi. j. monemur, q̃ magna reuerētia magistratibus debetur, & q̃ maxima autoritate tuentur. hinc magistratuum creatio & ordinatio tot solemnitatibus & obseruationibus per Deum fiebat, ut in Iudicum regumq; lib. legitur. hinc Prouer. c. xx. scribitur in hæc uerba, terror regis perinde ut rugitus leonis, qui illum prouocat ad iram, peccat cōtra animam suam. † Quid ergo de nostris censendum sit, habemus audi. cum Imperator, qui est princeps & dominus totius mūdi, ubiq; terrarū habeat defendere ecclesiam & iura eius, nec possit hoc efficere in propria persona, necesse est, ut cōstituat iudices & officiales, qui ei cōsilio, & auxilio possint prodesse in defensione reipub. & ecclesiæ. constituit igitur hac de causa hos officiales & magistratus, & ijs obediendum est ex præcepto domini, sicut ecclesiasticis. extrā, de maio. & obe. c. solita.

& c.

& c. omnes. & de cēsi. & c. omnis anima. hęc Hostien. in summa. de offic. or. §. quis possit cōstituere. sup verbo, principes. & horum officialium & magistratuum proprium iudiciū, iustitia, liberate de manu calumniarum vi oppressos, peregrinos, pupillos. & viduas quę facilius opprimuntur à potestatibus, præbere auxilium. † Maximam proinde magistratus & potestates propter officia eis commissā, consecutur auctoritatem & prærogatiuā, hinc dicit Bart. in l. iudices. C. de dignita eos cōsequi ex officijs nobilitatem. hinc Arch. in c. j. de consue. lib. vj. inquit, q̄ dignitas est habere iurisdictionem cum administratione. quod & sequitur Colle. in c. forus. col. ij. versic. iudex doctor. de verbo. signifi. vbi & idem prorsus dicit, quod dixit Barto. in j. cōstit. C. col. iij. versic. circa hoc. vbi inquit, doctores esse cōstitutos in dignitate, q̄ iudicandi ius habeant.

4 † Hinc magistratibus magnus honor impendi debet, q̄ apertè demonstrat Callistratus iuriconsultus in l. semper. in princip. de iur. immu. & præcipit Imperator honorem iudicibus impendi, quod & cēset Papa in c. vt debitus de appel. quibus concinit text. l. iij. §. j. ibi. iure honoris. ff. quod me. cau. & l. j. ibi. iudicium dignitatis tuendę & decoris causa. & l. obseruandum. in fi. ff. de offic. præsi. & l. vlti. in princ. C. quando pro. nō est necesse. cum dicitur, omnem honorem saluum iudicibus reseruantes. † Hinc alibi dicitur iudicis officium, id est iudicandi munus, esse honorem secundum Io. And. in c. pastoralis. col. ij. in verbo, onere. per illum text. in uerbis. honore & onere.

6 extrā. de offic. or. † Hinc illi antiqui verissimi rerum moderatores multo esse contumeliosiores ac atrocio-

rem, adeoq; etiam atrocius punientem censuerūt iniuriam, quę sit magistratui, quā quę priuato, ut attestatur Aristoteles libro proble. xix. c. xiiij. in fi. & Fab. lib. vi. oratorię institutionum. & nostris quoq; legibus statutum est. in l. prætor. §. ult. de iniur. adeo vt singulariter dixerit Bald. in c. j. §. iniuria. in primis verbis. in titul. de pa. iur. firmand. q̄ si quis daret alapam officiali propter priuatam inimicitiam, posset capitaliter puniri, & hoc habet locum nedum durante officio, sed etiam finito, propter reliquias & memoriam pristinę dignitatis. secundum Bal. in l. obseruare. §. proficisci. col. iij. versic. vij. quæritur. ff. de offic. procō. & le. † Hinc adeo veteres prætoribus honorem impendi scripsere, vt etiam ipsi à parentibus, cessante omni lege naturę, ut superiores reuerēter colerentur, cuiusmodi factum de Fabio Maximo retulit Claudius Quadrigarius in animalium suorum lib. vj. iis verbis, cum facti essent consules Sempronius Gracchus iterum, & Q. Fabius Maximi filius, eius, qui priore anno fuerat consul, ei consul pater procōsul obuiam equo venit, neque descendere voluit, q̄ pater erat, lectores non ausi sunt descendere iubere. vbi iuxta venit, tum cōsul ait, descendere iube, quod posteaquā licet ille, qui apparebat, cito intellexit, Maximum proconsulem descendere iussit. unde postea nostris legibus statutum est, filium familias iudicem ius præcipiendi cogendique habere in patrem. l. ille, à quo. §. ult. & sequen. ff. ad Trebe. hinc Bald. in l. senium. statim post princ. C. qui testa. fa. po. maiorem esse asserit auctoritatem magistratus, quā patris. † Hinc adeo iudicandi munus honorem & maximam auctoritatē præci

prisci Imperatores cēsuere, ut & ipsi personaliter iudicādi munus exercere non dedignati fuerunt, ut apud Suet. in Octauij uita c. xxxiiij. ubi ipsum assidue, & in noctem non nunquam ius dixisse scribitur. & habetur idē de Vespasiano, Domitiano, Traiano, Adriano, Aurelio, Marco, Maximo, Anto. de Aurelio scribitur in l. nō putabam. ff. de condi. & demon. & in l. Roman. ff. de tuto. & cura. da. ab iis. & de Marco & Maximo in l. extraneo. ff. de quæstio. & in l. mulier. ad sena. Trebel. & de Antonio in l. Aemilius. ff. de mino. & in l. proxime. ff. de iis, quæ in testa. delent. & de Commodo in l. Procula. ff. de probat. & l. j. §. si cohæredes. ff. ad l. Fal. & de seuerio, & Antonino. Caracalla in l. minor. autem. §. j. ff. de minor. & de Iustiniano in authen. de deposi. in princ. & in authē. ut exac. inf. dor. in princ. & de Federico in l. Imperialem. in princ. ibi, pro tribunali sederemus, de pro. feu. alie. per Fe. & alios Imperatores in l. Offidius. ff. de lega. iij. & in l. Imperatoribus. de iure fisc. & in l. vlt. ff. quod cum eo. & ex recentioribus noster inuicissimus Caro. v. Imperator pro tribunali sedens, ius dixit aduersus Gandauū ciuitatem in Flādria, cuius sententia ponitur per Ioan. Mill. in sua praxi nume. 119. fol. 19. nec minus fecisse reges legitur. de Priamo enim rege potentissimo idem factitatum esse satis constat ex Virgilio lib. vij. Aenei. Hoc Priami gestamen erat, cum iura vocatis, More daret populis. & alios penē infinitos congerit, qui id fecissent, Tiraque. in tracta. de nobilita. in capite xxviiij. † Quid vero dicam de illis priscis iuresconsultis, ex quibus ferme tota legalis disciplina effluxit? legitur enim & hos assessores & iu-

dices fuisse. ut Vlpianus, Papinianus, Martianus, Mucius, Domitius, Appianus, ac cæteri, quos enumerat Hiero. Cagno. in l. ij. de ori. iur. in uerli. fi. & plenē habetur per Ias. in rubr. ff. de offic. assess. & Pau. de Castr. gloriatur se fuisse assessorem Card. Flor. in l. ij. & in authē. ad hæc in fi. de iud. & habetur per Cagno. in l. diē functo. ff. de offic. assess. & Bar. excellentissimus doctor fuit assessor Pitis, et Tūdeti. ut habetur per Pat. de Put. in lib. syndic. in uerb. docto. 10 fi. col. circa princ. † Nunc autē promissorum memores de fructibus officiorum aliqua disseramus, & quidē legitur. C. Cassium à cæsare in exilium actum propter officium, Vlpianum cum ignominia ab Heliogabalo à dignitate remotum, Martianū à Didio Iulio interfectum, ex duobus posterioribus Sabinis, incertum pater, an filius Heliogabali mādato in tumultu populi fuisse percussus, sit in publico relictus. Papinianus præfectus prætorio iuris asyllum ab Anto. Caracallo. militū furori obiectus, securi percussus obijt, sic & Mutius et Domitius in senatu interfecti, et eorum corpora edicto Marij fluuio immerfa. Appianus scriptum reliquit. sic decemuiui, à quibus orine ius nostrum profu axisse uidetur, partim in carcere, partim in exilio periere, quibus quātum legalis philosophia ad animi tranquillitatem et tempu. tuendam profuit, cāt um nūa gistratum moles nocuit, ut congerit Hierony. Cagnol. in l. ij. ff. de origine iuris. in uersic. fin. nu. 560. sic ē nostratibus And. de Iser. euāgelista in regno propter sententiam per se dictam, à quodam Gallo Neapo. interfectus est, ut per Pat. de Puteo iu lib. syndica. in titu. de excep. consil. in fin. et Angel. Aret. pater præ-

eticæ & famofus doct̃or, poſteaquã exercuiſſet aſſeſſoratus officiũ, Nur ſiæ annum carceratus fuit in ſyndicatu, & niſi collegia Italia homini fauiſſent capitis ſupplicium ſubiſſet, vt per eũdem Par. in tit. de offi. ſyndi. in iij. col. in ſi. Quid de me ipſo ſeram? qui quã primũ adeptus fui auditoratus officiũ in toto ſtatu olim P. Salerni poſt aſſeſſoratus officiũ in ciuitate Salerni, terra ſancti Seuerini, aliisq; partibus dicti ſtatus, tanquã ad latronẽ cum gladiis, ſuſtibus, & laternis è magna curia vicaria, exierũt ad me comprehendẽdum, & ſex m̃eſes me carceratum tenuerũt ſub prætextu, q̃ in terra ſancti Seuerini nocte quãdam quodam præbytero capto in monaſterio ſancti Franciſci à forãſcitis ferẽ cẽtum, ad pulſum campanæ nõ tuliffem auxilium ipſi præbytero, cũ eſſem ſolus & ſimplex aſſeſſor, ſed cauſam meæ capture & carcerationis, Deus, qui eſt ſcrutator cordium, ſcit. quã obrem prudẽter feciſſe putandũ eſt Labeonem, qui oblatum ab Auguſto cõſulatum reſuſcit. Aul. Ge. c. xx. li. x. ¶ c. xij. lib. xvij. quod idẽ feciſſe legitur & Aulũ Caſſeliũ, fertur & de Octauio, q̃ ſpreuit honores à populo oblatos, & dictatũram magna vi offerẽte populo, getũ nixus deprecatus eſt & depulit, ſecundum Sueton. in Octauio. Manlius autem Torquatus cõſulatum reſciſcuit, q̃ diceret, neq; ſe populi vitia, neque illũ ſeueritatem ſuam poſſe ſuſferre, teſtis Plinius de viris illuſtribus. cap. xxvij. hinc Seneca, lubrici ſunt (inquit) humanorum gradus aſcenſum, tremulus vertex, horrẽdũ præcipitium, ægre conſcenditur ad eminentem ſtatum, anxie ibi cõſiſtitur, grauiter inde & repẽte deſcenditur. nam & ſæpius ventis agitatur

ingens pinus, & celfæ grauiore caſu decidũt turres, quãto ſecurior aurea fuerit mediocritas verbũ etiam veritatis nos hoc admouete uolũt, q̃ cũ cognouiſſet in ſecefſu m̃etis, populum ſe velle regem & magiſtratum creare, abiit in montem. et ſi plura quæris exẽmpla, qui fructus ex officiis habeatur, audi in l. veteri quid de ſanctis patribus legatur xxxij. ca. Exod. prelege murmuratiõem populi aduerſus Moysen ſuum ducem et poteſtatem, et ſimiliter in c. xxx. Num. et ex peccato populi Moysen obiurgatũ ibi reperies. qd de Aarõ legitur, propter peccatũ populi à Deo mortĩ tradito, ut permiſſum nõ fueſſet in terrã promiſſionis venire? vt Nu. c. xx. in fin. quid de Dauidẽ? qui a proprio filio Abſalõ, imperij cauſa, tot ærũnis et laboribus fatigatũ, per m̃otes et ſylvas inſecutus fuit, ut mortĩ traderetur, ut li. ij. Samuel. c. xvij. iam et Seba filius Bichri ab obedientia Dauidis ſe ſubtrahẽs, congregatiõne hominũ facta conatur ipſum ſolio maietatis exuere, ut eo. libr. ij. c. xx. et uarias ille ſemper pertuliſſe anguſtias legitur. legito c. xxiiij. eo. quo ſuprà libr. ibi quẽ reperies, quãmiſere angebatur Dauid, quãdo triduana peſtilentia populi haud cõtemnendam partem interimeret, ſuamque ipſius domũ vaſtaret. et porrò ſi recẽſere uelimus totũ vetus teſtamentum, inſinita exempla de iis habebimus. ſed hæc ſufficiant, et ſic impono finem huic praxi crim. ad laudẽ oſpotentis Dei, beatæque Lucie virginis, cuius feſtũ hodie celebratur. xij. videlicet die Decẽbris, anno 1553. atq; in ea praxi ſi quid boni dixerim, Deo optimo gratia et laus, ſin autem mali, meo exiguo ingenio adſcribatur.

F. I. N. I. S.

FRAGM.

FRAGMENTA QVIBVS RECENSENTVR EA, QVAE

In criminibus per Ius Regni
correcta, addita, uel de
nouo statuta
sunt.

¶ De summa Trinitate & si-
de Catholica.

EBERT REX

† sacro san-
ctam Eccle-
siam, & ca-
tholicam fi-
dem taliter
tueri, ut uō
pmittat clā-
destinis pfi-

dijs detrectatorum fidei maculari,
& ipsam debet ab incursibus hostiū
publicorum potētia materialis gla-
dij defendere. hoc uoluit cōstit. in-
cip. post mundi machinam.

¶ De episcopis & clericis.

- 2 † Clerici pro delictis conueniendi
sunt corā iudice ecclesiastico, nisi
de prodicione & crimine laesae ma-
iestatis: ut habetur in cōstitu. inci.
de personis clericorum. sed fm An-
dra. de Iser. Glo. & Afflict. ibi, etiā
in istis casibus debent conueniri co-
ram ecclesiastico iudice.
- 3 † Nō est licitum officialibus regijs
capere domus clericorum & reli-
giosorum causa ibi hospitandi, nec
lectos uel res ipsorum: & si de uolū-
tate ipsorum fuerint capte domus,
nō debent ibi tractari iudicia crimi-
nalia: q̄ si secūs factum fuerit, post

emendationem damni, si comes fue-
rit uel baro, qui contrā fecerit, te-
neatur ad pōnam xij. vnciarum, si
simplex miles, ad sex, & si burgensis
ad tres, ut habetur in c. item statui-
mus, quōd domos. hoc c. sumptum
est ex doctrina Bal. in l. j. C. de epi.
& cle. quam refert & sequitur Par.
à Put. in lib. synd. in verbo, clericus
vers. an apparitor. circa fin. & intel-
ligitur iste tex. de domo ad habitan-
dum deputata. secundū Pau. de
Castr. in consi. 45. viso puncto su-
pra scripto.

- 4 † Clerici coniugati in criminalibus
non conueniuntur corā iudice se-
culari, in ceteris autem non diffe-
runt à laicis, ut habetur in c. iustitia
rius non exigit. & licet ritus incip.
item quōd si aliquis voluerit, quōd
procedatur contrā clericum coniu-
gatum, sicut si ipse esset laicus, ta-
men procedit & intelligitur in ciui-
libus. sed in criminalibus procedit
id, quod suprā, ut dicit Afflict. in cō-
sti. si damna clandestina. nu. 33.

† Clericus ubi corā seculari cita-
tur, non auditur super declinatoria
fori, nisi personaliter comparuerit
cum instrumento clericatus. & tunc
data per eum præsensatione de cle-
ricatu, datur terminus ad proban-
dum de ipso clericatu, atque eo pro-
bato fit remissio, ut habetur in ritu
incipiente, item seruat ipsa curia, q̄
nullus

nullus clericus. & nota, quod iste ritus est contra ius canonicum, uidelicet contra text. c. si iudex. de senten. excomuni. libro vj. ubi probatio clericatus debet fieri coram iudice ecclesiastico, quoties dubitatur de eo, & si notorie constet eum esse clericum, remitteretur sine causa cognitione. iste uero ritus habuit ortum ex dicto Bald. in l. si qua per calumniam. C. de epi. & cle. & quatenus ritus uoluit, quod absque familia remitteretur ad ecclesiasticum clericum, concordat cum text. c. que penitet. vers. oportet. de peniten. distin. i. & idem uoluit ritus incipi.

6 item, p̄ si aliquis clericus. † Clericus denuntiāns aliquem, debet dare fideiussorem, qui se obliget, si fortē clericus cum reo paciscatur absque permisso curiæ, uel non probetur: nec se obligabit clericus, sed alius pro eo, qui voluntariē promittat. & si est miserabilis persona, non requiritur fideiussio. hoc uoluit ritus incipi. item seruat ipsa curia, quod

7 quando.† Clerici non admittun-
tur ad accusandū, nisi suam, uel suo-
rum iniuriam prosequantur, etiam
citra pœnam sanguinis. ad denun-
ciandū uerò admittantur cum obli-
gatione pœnali, faciendā per laicū
pro parte ipsorum. hoc uoluit ritus
incip. item q̄ nullus adde quod In-
nocent. in c. cum P. Manconella. te-
nuit, q̄ clericus nunquā potest ac-
cusare laicum, etiam si iniuriam pro-
priam prosequatur. xj. q. j. c. clericū
nullus. refert tamen alios tenere, q̄
potest accusare, si non uenit impo-
nenda pœna sanguinis. Abb. uerò
in d. c. cum P. Manconella. extrā.
de accusa. distinguit, quòd ad uindi-
ctam publicam clericus laicum ac-
cusare non potest, etiam si ueniat
imponenda pœna sanguinis. addu-

cit q. sacerdotes. ij. q. vii. ratio est, quia accusatio dicitur genus illaudabilis intentionis. ij. q. vii. c. si quis. unde clericus immiscere se non debet. aut clericus prosequitur iniuriā propriā aut ecclesiæ suæ: tunc si pœna sanguinis non uenit imponenda potest licitè accusare laicum, iuribus de quibus per eum. si uerò uenit imponenda talis pœna, potest accusare laicum prosequendo iniuriā propriā: debet tamen potestari, quòd non intendit, ut pœna sanguinis emittatur: ut in c. prælatis. de homici. lib. vj. & ibi etiam ponit, nunquid clerici possint accusare clericos. & an laicus possit accusare clericos: ibi per Felyn. & qui contineatur appellatione suorum, & usque ad quē gradum dicantur: & an istud extendatur ad illegitimos progenitores vel posteros: & an extendatur ad aliquem gradum affinitatis: & an inter coniunctos sit aliquis gradus prælationis in accusando: & an amicus veniat appellatione suorum: & an commater uel compater. de iis omnibus me remitto ad Bal. in l. j. C. qui accusare non po. in xj. col. & nota, quòd iste ritus de facto sumptus est ex doctri. Abba. vbi supra in i. membro. idcirco uide eum.

8 † Clerici primā tonsurā non gau-
dent priuilegio clericorum, si non
incedunt in habitu & tonsura: ut ha-
betur in prag. regis Ferdinandi in-
ci. vniuersis. vide de iure cano. per
Doct. in c. perpendimus. & in c. au-
dientia. & in c. cum non ab homine.
& in c. contingit. el. ij. extra. de sen-
ten. excom. & per affli. in const. apo-
stantes. ver. 19. † Clerici in crimina-
libus nullatenus admittantur in tes-
timonium, & nisi ad defensione m-
vehabatur in ritu incipiente, item
quod clerici. pro quo uideatur Tho.

Gramma.in consi. iij. & quòd si aliter ueritas haberi non potest nisi p clericos, & sumus in criminibus nò ingerentibus. pœnam sanguinis, an admittatur. Abb.in c. de catero. de testi. dicit, quòd sic: quem sequitur Alex.in consi. 152. in v. lib. in versi. ad idem. & quòd in ciuilibus nò possint examinari, nisi cum licentia superioris, ut in dicto ritu, concordat cum c. monachi. xvj. q. j. & c. ij. de postula. & c. nò magno. ne cleri uel mo. & quòd si deposuit non obtenta licentia, & non fuit oppositum, an valeat depositio, dicerem, quòd sic: per id, quod dicit Feder. de Sen. in consi. 403. incip. factum tale est. ubi dicit, quòd licet religiosi non possint exercere officium executoris, nisi a superiore petierint, & obtinuerint licentiam: ut in c. religiosus. de testa. lib. vj. tamen si religiosus executus fuerit voluntatem testatoris non obtenta nec impetrata uenia, & non fuerit oppositum, ualeat & tenet.

De hæreticis, Patarenis, eorumque receptatoribus.

10 † Crimen hæreseos est publicum, & horribilius crimine læsæ maiestatis. & sicut in crimine perduellionis est pœna morris naturalis & publicationis omnium bonorum, & post obitum damnatio memoriæ: ita èt in hoc crimine. & officiales debent inquirere contrà hæreticos: & si aliquos notatos inuenerint etiam leui suspicionem, faciant eos examinari p ecclesiasticos iudices, & si deprehendantur in errore, & noluerint ad fidem reuerti, uiui comburantur, & nullus p talibus interuenire debet hoc est, quod uoluit tex. in const. in consultiè tunicâ. de iure èt cano. hę

retici puniuntur publicatione bonorũ, ut in c. cū fm. de hæz. lib. vj. & in c. excōmunicamus. lo. ij. de hæz. & viij. dist. c. quo iure. & si sunt laici, applicatur bona fisco seculari, ut dictis iuribus: si sunt clerici, applicantur ecclesiæ, cui sunt subditi: ut ibi. dicitur: & habetur p Pet. de Anca. i. c. ut cōmissi. de hæz. li. vj. & in c. vergetis. in antiquis, & patet èt i. auth. Gazaros. de statu. con. liber. eccl. & si non uult reuocare errorem suum hæz. & uult stare in tenebris, est excōmunicatus. ut in c. excom. de hæz. re. item hæreticus deponitur ab oī dignitate, quam habet. xl. dica. si papa. & xxiiij. q. j. c. qui contra pacem. item si est laicus, èt de iure cōmuni punitur, quia cōbuntur. ut l. Arriani. C. de hæz. & in auth. credētes. eor. tit. & si est clericus, in sacris degradatur p propriũ episcopũ conuocatis abbatibus, & aliis prælatis, & religiosiis psonis ac liceratis suæ diocesis: ut in c. j. de hæz. li. vj. facta aut degradatione dicit episcopus potestati seculari, q̄ recipiat degradatũ in suum forum: & episcopus rogat potestatem, ut citrà mortem eum puniat. c. nouimus. de uerbo. sign. item punitur hæreticus, quia postquam est mortuus, non debet sepeliri i ecclesiâ: sed debet carere sepultura, ut in c. quicũque. in prin. de hæz. re. in vj. itẽ puniuntur eius filii, quia sunt inhábiles vsque ad secundam generationem ad publicum officiũ uel beneficium ecclesiasticum, ut in d. c. quicunque. §. ij. item si postquã deprehensus fuerit incidisse hæresim, statim & in continenti uult hæresim abiurare, debet abiuratio recipi, & ipse in perpetuum carcerem ad agendam pœnitentiam includi, ut in cap. pe. de hæz. & nota. Glo. in c. ad abolendam. in uerbo

11 in verbo, recurrere. eo. tit. † Receptatores hæreticorum, credentes, & complices, publicatis bonis omnibus in perpetuum releguntur, & filij ipsorum nullatenus ad honores aliquos assumantur, sed infamiae perpetuae nota laborent, & si aliquis de filiis istis detexerit aliquem patrem, restituatur in integrum. hoc voluit consti. Patrenorum. de iure verò canonico tales puniuntur excommunicatione, ut supra dixi per c. excommunicamus. §. credentes. de hære. item efficiuntur infames et inhabiles ad publica officia, ut in c. ij. de hære. libr. vj. & concordantiae sunt in Glo. i.

De blasphemantibus.

12 † Blasphemantes deum & virginem gloriosam, linguarum maliloquarum mutilatione puniantur, ut in consti. blasphemantes. superuenit demum regia prag. incip. hac perpetua. qua cauetur, quod blasphemantes puniuntur mutilatione linguarum, & publicatione tertiae partis bonorum omnium, & quod non attentata qualitate personarum, semper irremissibiliter corporaliter debent puniri poenis, de quibus ibi. hodie verò non mutilantur linguarum, sed tantummodo perforantur ferro, & contra tales blasphemantes non fit processus ordinarius, sed statim ac quis conuincitur de blasphemia, condemnabitur. † Et blasphemans non potest repulsare testes, nisi ex capite iniuriarum. arg. l. famosi. & l. in quæstionibus. & ibi not. per Bart. ff. ad l. Iul. ma. & dixit Pa. de Pu. in lib. syndi. in verbo, condemnatio. in c. an potestas. iij. col. & Gramma. con. 15. nu. 12. & ibi sentit, quod blasphemans potest se defendere probando negati-

uam coarctatam loco & tempore, uel probando, quod calore iracundiae blasphemauit, & sic non est verum id quod dicebat Par. quod in blasphemia nulla cadit defensio. † Et in blasphemia dei dicatur, si quis dixerit, despecto de Iddio, ut puniat poena, de quo supra Bal. in consil. cccclxxvij. 3. lib. tenet, quod non, sed contrarium fuit decusum in sacro regio
15 consil. ut in decisio. 50. † Et de iure canonico blasphemantes puniuntur secundum Hostiensem. in summa de male. & in §. blasphemantes. versi. grauior etiam poena arbitraria. & secutus Ioan. And. & Abb. in c. ij. de malef. sed nouissime in concilio Lateranensi sub Leone decimo celebrato, sic statutum est: si clericus fuerit blasphemator, uel sacerdos, puniri debet in fructibus omnium beneficiorum suorum per unum annum pro prima uice: pro secunda uerò, si unicum habuerit beneficium, eo priuari debet: si autem plura, id debet amittere, quod ordinarius uoluerit: & pro tertia uice dignitatibus & beneficiis omnibus, quæcunque habuerit priuatur, & ad ea ulterius retinenda inhabilis redditur: adeò, ut libere conferri & impetrari possint: ut habetur per Ioan. Ber. in practi. cri. cano. in verbo, blasphemii. de iure uerò ciuili erat simpliciter poena mortis: ut in auth. ut non luxu. c. 6. tr. 1. nat. §. j. & quæ fuerit ratio minorandi dictam poenam, uide per Afflict. in dicta consti. blasphemantibus.

De apostatis.

16 † Apostatantes a fide penitus execrantur, & bonis omnibus spoliantur: & naufragantes a uoto uel professione, legibus coarctantur. & successiones colliguntur, & omne ius legitimum.

timum. hoc uoluit consti. apostatan
res. hæc constitutio secundum Glo.
de duplici apostasia loquitur: uideli-
cet, de apostasia fidei, & perfidie, in
qua nihil est immutatum. de iure e-
nim codicis est similis pœna, ut to-
to tit. de apost. & de apostasia reli-
gionis, de qua traditur specialis titu-
lus de iure canonico: ut extrâ eo. ti.
& hæc secunda apostasia etiam de iu-
re ciuili puniatur. nam clericus apo-
stata cadit à sacro ministerio, & erit
inter idiotas laicos illius ciuitatis,
cuius erit: & nihilominus erit curie
illius ciuitatis, in qua clericus erat
cum tota sua substantia: ut in auth.
quo. opor. epi. & c. ad ord. produ. §.
atq; autem. & §. semel autē. & mo-
nachus si postquā fuerit professus,
à religione recesserit, eius bona e-
ruunt monasterij: & si fuerat seruus,
reuocatur in seruitutem prioris do-
mini: & si fuerat curialis uel officia-
lis, curie, officio, cui subiectus fue-
rat, redditur & si fuerat liber, debet
poni in aliud monasterium cum re-
bus suis: & si rursus inde recesserit,
debet deputari ad seruitiū illius cu-
rie, ubi fuerit repertus: ut in auth.
de mo. §. si uerò seruitij. & §. si quis
autē fortē semel. & §. si uerò relin-
quens monasteriū, ut plenē p Glo.
in d. consti. de iure uerò canonico,
si quis recedit ab ordine suo siue as-
sumpta religione. dimittendo ton-
suram uel coronam, uel accipiendo
uxorem, uel abiiciendo religionis
uestem uel clericalem, redeundo ad
seculum, illa durante repellitur ab
accusatione & testimonio, & infam-
is est ipso iure: ut in c. alieni. ij. q.
viij. & in c. beatus. iij. q. iij. nec pōt
ad dignitatē eligi: ut in c. legi. xvj.
q. j. & clericus admonitus, si se non
correxerit, deponendus est c. sine or-
natu. & c. precipimus. xxj. q. iij. c. fin

aut. cū duobus sequē. ix. q. iij. item
caret priuilegio clericali: ut c. j. eod.
tit. & procedunt dictæ pœnæ quo-
ties constat de apostasia. est & alia
apostasia inobedientie, de qua hic
nō tractatur, et pœna eius est, q̄ du-
rante apostasia erit infamis, & à tes-
timonio repellē: & excoīcatur. & m.
Hostiē. in summa eius titu. §. quali-
ter puniantur. & si non resipuerit,
degradatur secundum eum.

De ijs qui ad eccle. confugiunt.

17. † Rei cōfugiētes ad ecclesias, inde
nō debent inuiti extrahi, nisi in cas-
bus à iure permissis. hoc uoluit tex.
c. item statuimus, q̄ ecclesie: & con-
cordat cū l. ij. C. eo. tit. & l. præsen-
18 ti. eod. titu. † Sed si fur exponit res
furto subreptas propē ecclesiam, et
deinde aufugit ad eam, an possit ca-
pi? dicas, q̄ sic. secūdum Paulum de
Cast. in consi. cccclxxj. inci. uiso ca-
19 su proposito in nouis. † Sed quid
faciendum, si aliquis de facto ab ec-
clesia extrahitur? potest peti, ut re-
stituatur pristina libertati, quia ea
de facto est priuatus. secundū Bart.
20 in d. l. præsentī. † Sed an ecclesia in-
terdicta habeat priuilegiū? uidetur,
q̄ non. arg. c. pe. extrâ. de immu. eccle.
sed dicas contrarium, quia cleri-
cus iuterdictus, suspēsus, et excom-
municatus, retinet priuilegium im-
munitatis circā manuū iniectionē,
et circa forum. lxxxj. distin. c. di&u.
secundum Goffre. quia à deo datur
immunitas. c. non delinquit. de lis, c.
quæ si. à ma. par. c. sed quæ pœna im-
ponatur cōtrā facientibus de iure
cōi, uide c. si quis contumax. xvij. q.
21 iij. & q̄ ibi notatur. † An huiusmo-
di immunitate gaudeat ecclesia nō-
dum consecrata Glo. in c. pe. de im-
mu. eccl. dicit, q̄ non: sed Abbas, &

B B Hosti.

Hosti. contrarium tenent, sufficere existimantes, quod locus sit Deo destinatus autoritate pontificis, pri-
marium lapidem imponentis: cum postea nō possit ad humanos usus conuerti: ut extrā. de religio. do. sed uideatis Ant. de Butr. in d. c. pe.

- 22 † Item sciendum est, quod priuilegium istius c. non habet locum, in officiali, qui debet stare syudicatu. per tex. l. j. C. ut omnes iud. tam ci. uersic. uel intrā sacrosanctos terminos. et tenet expressē Par. de Pu-
teo. in lib. syndi. in tit. de offi. syndi. in uerbo, uiso de modo procedendi. circa iij. colum.

De legibus, & constitutionibus.

- 23 † Ius Francorum, quod disponebat, & antē litem contestatam contumax damnetur in pœnā priuationis omnium bonorum mobiliū: & quod contumax in ciuilibus lite cōtestata, uel in criminalibus, amitteret causam, est correctum cū aliis obseruantis, hoc uoluit consti. incip. speciale quoddam.

- 24 † Leges, quæ introducebant probationem per furtū calidum, ut appareret uocētia uel innocētia, sunt sublatae. hoc uoluit consti. incip. leges, quæ.

De precibus, imperatori offerendis.

- 25 † In causis magnæ importantiæ licet supplicationes principi offerri, eiusq; collateralis consilio, q̄ nō expeditur causa per inferiorem iudicem, nisi facto uerbo & relatione: quæ relatio debet fieri intrā octo dies: aliās censetur causa deuoluta ad inferiōrē iudicem, absq; onere, sa-

ciendi dictam relationē. hoc uoluit regia prag. Imper. Caro. incip. eo. & quia per dictā.

De officio eius, qui nicem alterius gerit.

- 26 † Officia non possunt neq; debent exerceri per substitutū: sed persona liter per eos, quibus sunt cōmissa: & si quis ordinatus fuerit uicarius & locū tenens, tam ipse ordinatus, quā ordinator capite punitur: ut statuit rex Guliel. in consti. incip. officia, quæ personis. quod quidem est correctū per consti. duram & di-
ram. & tantūmodō puniuntur ordinator & ordinatus pœna publicatio-
nis omnium bonorum.

De iurisdictione iudicum.

- 27 † Nullus prælatus, comes, baro, potest in terris suis exercere merū & mixtum imperiū, sub pœna publicationis illius terræ, ubi exercuerit merum imperiū. hoc uoluit consti. ea, quæ ad decus. sed rex Alfonsus primus cōmunicauit per sua priuilegia comitibus, baronibus, & prælatis, merū & mixtū imperiū. & alij reges confirmauerunt: ut dicit Asti. ibidem. & sic cessat consti.

- 28 † Vniuersitates creantes per se absque licentia regis officiales, perpetuam desolationē patiantur: & oēs homines eiusdem ciuitatis angarij in perpetuū habeantur: & officiales sic electi capite puniantur. hoc uoluit consti. cū satis abundeq; de iure aie-
rō communi uniuersitates conferebant iurisdictionem l. & quia: ff. de iuris. om. iudic. secundū Gloss. in dicta constit. u.

- 29 † Barones nō debent in suis terris exercere iurisdictionē ultrā sua priuilegia

nilegi aliā in pœnā uiurpatæ iurisdicţiōis incurrūt: ut in prag. Car. v. Imper. incip. prohibemus etiam.

ta dierū: ut l. j. C. eo. titu. sed c. quoties. statui tempus quadraginta, & est contra ius commune.

Nt omnes officiales deposita ad ministracione stent syndicatui.

De inhihendis donationibus in personam iudicum.

30 † Finito officio debent officiales syndicare per quinquaginta dies: & cōtra eos proceditur per querelam & inquisitionē: & si culpabiles inueniantur ultra id, ad quod parti tenetur, ad pœnā arbitrio regis condemnatur: & qui calumniosē accusant, puniuntur, & officiales præmiis decorant. hoc uoluit consti. uolumus. demū superuenit ca. itē statuimus, q̄ tam iustitiarij. quo cauetur. quōd officij deposito officiales debent syndicare per xl. dies coram suis successoribus de querelis eiusdē faciendis. extat aliud c. inci. nouas formas regis Caroli, quo cauetur, q̄ tēpus ad standum syndicatui durat quousq; acta omnia facta in officio, fuerint compilata & tradita successori in officio. superuenit ēt regia prag. quaz uoluit, q̄ officiales deposito officio deberent stare syndicatui per tempus statutum à cōstitutionibus & capitulis regni: & ad decidendum querelas contra eos factas. debet assumi legisperitus de locis uicinis & propter appellationē uel querelam non retardatur executio, præstita cautione de restituēdo in casu retractionis: & ultima tertiaria nō datur officiali, sed debet stare in deposito. hoc uoluit d. prag. est etiam ritus incip. Itē, q̄ quilibet. qui uoluit, q̄ officiales debēt stare syndicatui. fm consti. & capitula regni. alias nō possunt assumi ad aliud officium. & sic uides, q̄ consti. erat conformis cū iure cōi circa tēpus quinquagin

31 † Officiales debent habere mundas manus, & nihil recipere a litigantibus, etiam neq; esculentum neq; poculentū: licet a non litigantibus, idq; semel tantum, possint recipere esculentum & poculentum, sub pœna priuatiōis officij, infamiz, & furti. hoc uoluit constitu. apud iustitianos. superuenit demū c. incip. hac edictali. quo cauetur, q̄ officiales exceptis esculentis & poculentis, alia recipere nō debent. & dictum c. cōcordat cū c. item q̄ iustitiarij. & cū tex. c. item q̄ nullus. & cū regia nouella prag. incip. Ferdinandus uniuerfis & singulis. & cū prag. inci. nos Ferdinandus. confirmata p. sac. Cæs. maiesta. cōcordat etiā cū pragma. incip. & ut ēt. & cum pragma. incip. Ferdinandus uniuerfis. & concordat cum l. unica. C. eo. titu. & cū l. plebiscito. ff. de offi. præs. & cum l. solent. in fi. ff. de offi. procon. & le ga. & dum ille tex. dicit exceptis esculentis & poculentis, licet concordet cū iure digestorū, ut d. l. plebiscito: tñ secundum Gl. ibi discordat cum iure authenticorum: quo cauetur non posse recipi, nisi in defectū salarij: ut in auth. scriptū exemplar. in fi. penul. col. colla. secunda. sed p. Bar. reprehenditur ibi. & uide oīpō Glo. & Cyn. in auth. principales. C. de iura. calū. & in auth. de ma. prin. §. oportet. & in c. statutum. §. insuper. de resc. in vj. & c. cū ab omni. de ui. & hone cleri. & uide Par. de Put. in lib. syndica. in uerbo, iudex. uerfi. iudices puras.

- 32 † Magister iustitarius in curia regis debet comunorari cum quatuor iudicibus, & potest cognoscere de crimine læsæ maiestatis, de feudis etiam quaternatis, et quota parte ipsorum. de appellationibus ordinorum & delegatorum, et de quæstionibus curialium et miserabiliū personarum: in aliis uerò casibus nulli licet aduersarium suum in ius coram eo uocare: sed apud iudices ciuiles uel criminales eos euocet, et de crimine læsæ maiestatis potest cognosci per iustitarios, si placuerit accusatori. iustitarij uerò debent interrogare uenientes ad se, an adfuerint iudicibus criminalibus: & si negauerint, ad ipsos remittant cum expensarum dispendio: sed si dixerint sibi fuisse denegatam iustitiam ab eorum iudicibus, tunc remittentur ad eos cum literis, et iudices illi intrā mensem debent comparere, reddituri rationem de diligētia uel negligentia. hoc uoluit constit. statumus, ut. † Et est notandum, qd officiū magistri iustitarij in regno exercet magna curia uicaria & regens ipsius: et officiū iustitarii est penes gubernatores prouinciarum.
- 34 † Item est notandum, qd per regiā prag. regis Ferdinandi incip. querula expositio. est statutum, qd pro primis causis non extrahantur extra districtum proprii incolatus: et sic officium magistri iustitarij nō se extendit in primis. causis. † Item magister iustitarius cognoscit de iniuriis et oppressiōibus factis per inferiores iudices, uenō de spolio facto ad utilitatē ipsius curiæ iuris ordine nō seruato: et carceratos et iniuste detentos procurare debet, ut p iustitarios liberare faciat. hoc

est, quod uoluit constitu. incipien. magister iustitarius. & in eo, quodd dicit, quodd cognoscit magister iustitarius. & sic magna curia uicaria de oppressiōibus factis per inferiores iudices, id procedit deposito officio. secundum text. cap. regis Caroli. incip. Nicolao. ut ibi dicit Affli. sed cogita. num dici possit contrarium per text. c. incip. insuper ad fidelium. dum inquit, qd si uidebitur magistro iustitario esse amouēdos officiales inferiores, poterit amouere. & sic loquitur de existentibus in officio. & est notandum, quodd extat ritus magnæ curiæ incipien. item quodd curia ipsa, & quælibet ipsarum. quo cauetur, quodd dicta magna curia cognoscere possit de excessibus officialium inferiorum: de delictis tamen, quæ committuntur in exercitio officij: & nō aliter, & uidi semper per magnam curiam uicariam cognosci contrā inferiores iudices, etiam durante officio. † Itē est notandum, qd omnes regnicolæ nullo priuilegio obstantē, possunt accusari, denuntiari, et euocari, in magna curia uicaria: ut habetur in ritu inci. in primis. sed corrigitur p prag. regis Ferdinandi incip. querula expositio.

De iudiciarijs eorumq. officio.

- 37 † Iustitarij seu præsides prouinciarum, cognoscunt de latrocinij, incendiis, fractura domorum, insultu excogitato, incisiōe arborū, uiolentia mulieribus illata, duello, crimine læsæ maiestatis, portatione armorū sprete defensi: & de omnibus delictis. ubi uenit imponēda pœna mortis uel mutilationis membri. † Itē de furto magno etiam cognoscūt. & est furtum magnū quod excedit

- 39 **xx.** augustales. † Et inferioribus iudicibus iustitiam denegantibus, ipsi præfides iubere debent, ut iustitiam faciant. † Et iustitiam denegare dicentur, ubi fuerit eis mandatum, q*uo*d iustitiam faciant, & intra duos menses non fecerint. hæc omnia uoluit
- 41 consti. iustitiarum nomen. † Et sic, ut uides, per hanc consti. statuitur, ut in defectum iudicum baiulorum, baronum, ac officialium inferiorum cognoscant præfides prouinciarum, & non aliter, pro quo uide multa scripta per Andr. de Iser. in. §. præterea si inter duos in. xj. colū. de pro. feu.
- 42 aliena. † Et est notandum, q*uo*d si non data negligētia inferiorum iudicū, præfides prouinciarum se immiscuerint causis eorum, tenentur ad pœnam. xxv. unciarum, ut habetur in re
- 43 gia prag. incip. discordias. † Et q*uo*d in defectum iustitiæ non factæ per officiales inferiores, possit adiri superior, concordat dictum Inno. in. c. ex conuersione, de testi. spolia. & Spec. in tit. de iudi. dele. §. sequitur ad fi. & Alexā. in. l. de qua. de iudi. & k. fi. §. illud, & ibi Bal. de tēpo. appell. ubi habetur, q*uo*d per uiam querelæ superior est aduendus. facit. c. nullus. de iure patro. non per uiam appellationis, secundum Bart. & Alexā. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi. de ope. no.
- 44 nun. † Et hæc uera intelligas, si euidenter constet de iustitia denegata, alias potest dicere in dubio, se facere iustitiam, & uelle stare ad sindacatum in fine officij. secundum Bart. & Alex. in. d. l. de pupillo. §. si quis ipsi ff. de noui ope. nun. & Bart. in. l. si tutor pupillo. de autho. tuto & in terminis nostræ constitutionis. tunc dicetur euidenter constare de iustitia denegata ubi fuerit facta admonitio q*uo*d intra duos menses causa expediri debeat, & non fuerit expedita, maxi

me si iustum non allegetur impedimentum. † Et est notandum q*uo*d præfides prouinciarum hodierni de facto capiunt carceratos pœnas inferiores iudices, & eos ad se trahunt, & ipsi cognoscunt. q*uo*d quidem, ut uides, minimè fieri potest, & malè faciunt. † Item debent præfides prouinciarum seu iustitiarum, q*uo*d idem est continuè perquirere loca suæ prouinciæ nec debent permittere subditos uocari ad loca remota p*ro*p*ter* iustitiam, flagrantia maleficia statim debent punire, persequi etiam famulos latrones, fures, itinerumq*ue* obsefsores, ceterosq*ue* maleficos, & pro dicta persecutione possunt capere ex pecunijs fiscalibus, & ij si capiantur non cōsideratis solennitatibus accusationum seu denūciationum, ilicè puniantur, hoc est, q*uo*d uoluit consti. incip. iustitiarum non per calendas, & quatenus tex. dicit, q*uo*d tenentur præfides perquirere loca prouinciæ cōcordat cum text. c. hac edictali. ubi plus dicit, q*uo*d non possunt permanere ultra tres dietas in quolibet loco, & concordat text. c. Carolus, q*uo*d decretam tibi prouinciā, & quatenus tex. dicit de puniendis delictis flagrantibus, concordat cum tex. d. c. q*uo*d decretam tibi prouinciā in fi.

De sacrilegio.

- 47 † Sacrilegos pœna arbitraria e*ss*e p*ro*utendos iura communia sanxere. l. sacrilegij pœnam. ff. ad. l. l. Iul. pecul. q*uo*d, & iure municipali huius regni approbatum e*ss*e cōstat, ut in cōstiti. incip. multæ leges excipit tamē duos casus quādo uidelicet templa Dei manu franguntur, item nisi bona, & uasa sacra furentur de nocte, ut ijs proximis duobus casibus pœna capitalis habeat locum, & ibi Affli.

intelligit de pœna capitali, uidelicet mortis, ciuilibus scilicet deportationis per Glo. singu. in. l. j. C. ne Christia. mancipi. intelligiturque quādo res sacra de loco sacro furto subtrahitur est at secus, si à loco priuato, & ita antè se dicit intellexisse And. de Ise. tu uerò dic, q̄ si quid furetur ultrà unciā, siue de loco sacro, siue priuato, siue de nocte, siue de die, pœna mortis naturalis plectitur per. c. regni. ad hoc q̄ nostrorum, q̄ & in sacrilegis procedit, ne sint melioris cōditionis, quā nō sacrilegi. & ita seruatum fuit in magna curia uicaria, in quodam Salernitano, qui furto subtraxerat. quādam crucem ab ecclesia sancti Florentij, qui statim fuit suspensus propè dictam eccle-
 48 siam. † Quid dicendum de casu, quē nunc habeo in factō? uenerūt in die sacratissimi corporis Christi in casa li Cerasij uallis nouę, quidam de Fusco ferētes pallium, sub quo præsbyter etiam de Fusco, filius, & frater ferētium pallium, gestabat in manibus sacratissimum corpus Christi, fuerunt insultati à quibusdam eorū inimicis, & fuerūt interfecti. in ictu oculi pater, & duo filij ferentes pallium, & præsbyter ferens corpus Christi fuit uulnetatus, & fugam faciens se subduxit in quoddam stabulum, & non fuit aliter offensus dubitatur, quod crimen sit istud, & quā pœna plectatur. dicebāt quidam, q̄ sit crimen læsæ maiestatis diuinę. per text. in capitul. si quis suadente diabolo. §. qui autem. xvij. q. iij. ubi habetur, quod si quis aliquam iniuriam intulerit sacerdotibus, & ministris in ecclesia, ad instar publici criminis, & læsæ maiestatis accusabiē, & cōuictus capitali sentētia plectetur. quāto magis in casu isto, ubi ferentes sacratissimum corpus Chri-

sti, & ferētes pallium (qui etiam ministri rectè dici possunt) offensi extiterunt, nō solum debet dici crimen læsæ maiestatis, sed ultrà (si ultrà dici fas est) dici possēt, quod in casu prædicto habeat locum pœna capitalis. scilicet extra. de pœ. in. vj. nam ibi statuatur, quod infuentes cardinalem, aut percutiētes, in crimen læsæ maiestatis incurrunt, adeo, ut perpetuū sint infames, diffidati, baniti, & intestabiles, & insuper eorum domus in ruinam, & desolationem dentur, & eorum bona fisco publicetur, & morti tradantur, & aliter puniatur, ut ibi, quāto magis debent puniri tales offendentes realiter ministros Christi in cōspectu ipsius sacratissimi corporis Christi, & offendētes præsbyterum gestantem in manibus ipsum sacratissimū corpus Christi quo casu ipse Christus uidetur offensus, & tātō maius reputandum est delictum, quantū persona, quę patitur, maior est, ut not. Archi. in. xxij. q. v. capitul. ij. & quod habetur ea. cau. q. j. mouet. & habet in Glo. d. c. scilicet sicut enim læditur maiestas Papæ læso collatore, ut. vj. quæst. j. capitul. si quis cum militibus ita læditur maiestas diuina, & nō est dubitandum, si summi pontifices, & reges cōsiderassent tale casum potuisse euenire, quin statuissent à fortiori in casu premisso, sicut in casu. d. capitul. scilicet, sed cogitandum relinquo, cum pendeat adhuc in factō, & litu aduocatus nō interficiētiū, sed fratrum, quos prætenditur consensisse, & auxilium præstasse, & si non esset in factō plura dicerem de auno. 1554.

De usuris.

49 † Usura iure etiam communi prohibita

hibita est, ut not. in authē. ad hęc.
C. de usur. & in l. cunctos populos.
C. de sum. tri. & fid. catho. iure autē
nouo p̄stitutionum regni usurarijs
noua p̄ena imponit p̄uniuē enim
publicatione omnium bonorum,
ut in cōsti. usurariorum nequitiam
& in hac cōsti. illa cōtinet ius no-
uum, ut ibi dicit Glo. † Imo usura-
rum crimē adēd publicum ius con-
sti. regni putauit, ut omnibus defe-
rendi ius, siue proprium damnum,
uel suorum prosequatur, siue nō cō-
cesserit, ut d. cōsti. usurariorum ne-
quitiam. quod quidem immutatum
esse scias per ritum magnę curię ui-
cariz incipiē. item, quod nullus ad-
mittatur. quo cauetur, quod nullus
possit denūtiare aliquem de usura,
nisi proposita quelera, & tunc pro-
cedēdum est ordinariē, & idem est
statutum per capitu. regni. reginę
Ioannę, ut etiam refert Afflic. in
d. cōsti. usurariorum in Glo. deferē
51 di. † Est etiam sępē constitutum,
ementes fructus antē tempus usurā
committere capitu. nauiganti, & ibi
Doct. & c. cōquestus extrā de usur.
cōcordat in hoc capitu. regis Rober-
52 ti. inci. pro publici. † Item ulterius
illud indubitati iuris esse dignosci-
tur, testes in facto proprio, & singu-
lares, regulariter nō probare quod
quidem in crimine usurarum minimē
procedere scias, cum in eo tres
testes singulares, & in facto proprio
deponētes cōuincant quem de usura,
ut est decisum in regno per capi.
incipien. Ludouicus, & Ioanna, & ar-
guit Feder. de Sen. in cōsil. cxvij. &
Bar. in l. omnes populi. ff. de iusti. &
iur. uerſi. sed nunquid statutum in-
ualidum, & Alexā. in cōsil. lix. in. j.
uol. & cōſ. xxxviii. in. iiii. lib. nu.
19. an potuerit rex disponere de mo-
do probandi cōtractum usurarium,

cū ad ipsum nō spectet sed ad hoc
ut procedat decisio, text. requiritur
q̄ præcedat fama publica probata p̄
alios testes, & cum omnibus requisi-
tis suis, ut decet, de quo suprā dixi
requiritur etiam articulari, & proba-
ri testes esse fide dignos s̄m Afflic. in
cōsti. si iudex fraudulēter. §. cor-
ruptelę, nume. 5. incip. an autem, &
Fely. in. c. cum Ioannes eremita ex-
trā de fide instrumē. xiiij. col. uerſi.
xliij. in fine. unum adde, q̄ nō uide-
tur, q̄ sit speciale in hoc crimine, ut
admittantur isti testes singulares,
postquā lex requirit, q̄ sint fide di-
gni. nam licet testes singulares non
proben, attamē iusta causa, ut puta
nobilitas, & magna integritas ipso-
rum testium, poterit mouere iudicē
nō obstante eorum singularitate, ad
iudicandum secūdum eos secūdum
Pau. de Cast. in l. admonendi. ff. de
iur. iurā & in l. Lucius in recollectis
Florētinis. ff. de ijs qui notā. infra. re-
fert & sequitur Marſi. i. l. j. §. si quis
ultrō. col. x. uerſi. de qua iusta causa
ff. de quęstio. sed dic, q̄ specialiter
est, quia isti tres testes deponunt in
facto proprio, & sunt singulares, sed
uidetur, quod antē istud. c. sit hoc
inductum, quod ad probandum quē
usurarium sufficiunt testes singula-
res, ut firmat Afflic. in cōsti. usura-
riorum, nume. 17. sed dic, quod suf-
ficiunt ad probandum infamiam, sed
nō ad condemnationem, ut hic deci-
ditur. & sentit ibi Afflic. & ad intel-
lectum istius. c. uide Bald. in cōſi. x.
in. iij. lib. attēde in super diligēter le-
ctor, ut tales testes facias renūciare
proprio commodo, id est repetitio-
ni usurarum alias nō probarēt. secū-
dum Bal. in l. dictatibus circa me. in
uerſi. item facit ad aliam. q. C. de te-
53 sta. & ita sęmp̄ practicaui. † Item in
crimine usurarum ex officio proce-

di cōstitutum fuit per regiam prag.
incip.magnifico uiro Berardo Stri-
uerio editam per regem Ferdinādū
q̄ quidem cōtrā usurarios manife-
stos interpretatum,& statutum fuit
procedere,at secus contrā nō mani-
festos,ut habetur in regia prag. in-
uicissimi Caro.v.incip. usurarum.
per quam cassatur suprā dicta prag.

54 † Item quoties dubitatur,an contra
dus sit usurarius,an nō iudex secu-
laris erit iudex competens hoc est,
q̄ uoluit consti.incip.statuimus.

55 † Sed dubium erit,nunquid accusa-
tore desistente in crimine usurarū,
possit iudex procedere ex officio
Afflict. in.d. consti. usurariorum in
ult.col.mouet difficultatem,& tan-
dem dicit,q̄ sic refertq; id fuisse de
intentione And.de Iser.in.d.consti.
atq; l.iiij.C.de aboli.& ibi dicit fir-
mari id per Bald. post Cynum, sed
salua pace tanti uiri, omnino con-
trarium dicit ibi Andr. q̄ uidelicet
siantē sententiam desistat accusator
non possit ex officio procedi.fallit
quando constat,per fraudem partē
desistisse,& contra opinionem Affl.
facit,q̄ trāfactio permissa,sit ubi ue-
nit imponenda p̄na omnium bo-
norum. secundū Moder. Peru.in
l.transigere.C.de transa. & ibi Lan-
cello.Deci.colum.pen.& secundū
Bar.ibidē col.ij.in quibus uerō cri-
minibus est permissa transactio iu-
dex parte desistente cognoscere nō
potest,ergo.&c.& q̄ sit licita transa-
ctio,uide Alexā.in cōsi.xc.ij. colū.
ij.lib.alias pro opinione Affl.indu-
cebam ritum magnæ curiæ uicariæ
incip.Item q̄ procurator curiæ ubi
habetur q̄ causam usurarum perse-
qui potest procurator curiæ,& indu-
cebam alium ritum sequentem,qui
incipit,item q̄ in huiusmodi causa
& ita plurius seruauī, sed ad maiore

cautelam, quando recipiebam que-
relam, faciebam, ut querulans daree
mihi licentiam procedendi se absen-
te,& non citato, & desistente, quo-
casu potest ex officio procedi secū-
dum Afflict. in consti. grandis pen-
colum. & ita refert esse de consue-
tudinē Italiz.

Vnde ui.

56 † Vim ui repellere cum moderamē-
ne inculpatæ tutelæ in continenti
ubique licere,iura communia cōstī-
terūt.l.ut uim.ff.de iust.& iur.l.scīē-
tiam.§.qui cum aliter.ff.ad.l.Aquil.
l.j.C.undē ui.cum concor. q̄ appro-
bavit consti.regni.incipiē.pacis cul-
tum ibiq; declarat,quale debeat esse
istud moderamen inculpatæ tutelæ:

57 † Vnum tamē adnotādum hic esse
putauī,q̄ moderamen inculpatæ tu-
telæ nō cōsideratur,si indeliberate,
& accensus furore iracundiæ insul-
tatus excessit modum in defenden-
do.nam tunc nō imputatur excessus
quia in hoc casu nō potest quis uti
moderatione.quia primi motus hō
sunt in potestate nostra, & sic patet
q̄ in rixa nō potest cōsiderari dictū
moderamē.ita singulariter dicit Af-
fli.in cōsti.asperitatem in .vij.nota.
subdit tamē totum residere in pecto-
re iudicis, & pro certo est uerbum
aureum, & alias practicauī Salerni.

58 † Illud insuper nō omitto q̄ defen-
sionis metam, & modum excedens
ex proposito,& deliberatē,nō puni-
tur pro toro, sed pro excessu tantum
secūdum Bal.in.l. ut uim circa uli.
col.ff.de iusti.& iure,& sequit̄ Pet-
de Anch in cle.j.de homi. ubi dicit,
q̄ licet Glo.in.c. significasti el.ij.&
Gl.xxiiij.q.j.in summa teneat, q̄ si
quis se defendendo excessit modū
nō ex proposito, nō punitur de talī
excessu

excessu, tamē secundum Pet. de Anc. si ex proposito excellerit modū, & sic dolose, punietur, non tamen pro toto, sed pro excessu, & Alex. sequi & refert in cōsi. cxl. aliās cclxxxiiij. in ult. col. & allegat hoc voluisse Saly in l. Gracchus. in ult. col. de adult. & Pet. Philipp. Corn. consi. cccij. in cipiē. pro decisione. in fi. j. lib. & novissime per Marfil. in sua praxi. §. quoniam. nume. 9. 2. & in l. j. nu. 40. ff. ad l. Cor. de sicar.

De crimine læsæ maiestatis.

59. † Guerram in regno mouētes publicationem omnium bonorum, & ultimo supplicio plectēdos fore, statuit constituti. regni incip. comes & baro. quod quidem secundum Glossibi. est cōforme cum iure communi, ut l. j. C. de fedit. sed ibi Afflicti. nō placuit in commento dictæ const. versus finem. quia leges allegatæ per Glossi. solum dicūt de pœna mortis, & non de pœna publicationis bonorū, nec loquūtur de mouētibus guerram. & concordat dicta cōstituti. cum c. regis Caroli primi incip. dum regis consiliatationis. † In crimine læsæ maiestatis nō debet dari copia reo inquisito absq; consultatione regia, & tūc debet per inquirentem referri de cōditione deferētis atque delati, de nomine & fama ipsius criminis, de qualitate testium atq; numero, de depositionibus ipsorū & fama eorūdem, & in hoc crimine exprimendum est nomē delatoris, & omnes solemnitates sunt seruandæ, quæ de iure in delationibus seruari debēt, præterquā quando agitur de crimine isto directē cōmissio contra principem, uel nisi iusta & probabilis per eum, apud quē facta est delatio, uidebitur causa timoris, propter quam in publicū

delator prodere formidet, & interim iudex inquirens animo circūspēcto agere debet, ut consideret quis sit zelus delatoris, aut causa quæ ipsum ad delationē inducat, & qualitates testium, ut voluit cōstituti. j. qui per inquisitiones, & dixi suprā in verbo, item crimen læsæ maiestatis commisit. † Item inculparus de crimine isto non liberatur fideiussoribus, ut habetur in cōstituti. humanitate. & dixi suprā. & alia, quæ in hoc crimine specialiter sunt statuta de iure regni, dixi suprā, & sic nō repeto. verū quia proximis diebus habui quēdam casum in facto in hoc crimine, & in eo alleganti, ideo subdam dictas allegationes. quia credo fore vti
62. les, & sunt hæc uidelicet. † Posito, quod quis principis hostium literas receperit, quibus proditores, tractatus, & alia quæuis obstantia regis maiestati, aut eius securitati, cōtineri cōpertum fuerit, nunquid in crimen læsæ maiestatis incurrere uideatur? & non arguendo ad partes, ut fieri adsolet, dico indubitanter esse cōcludendum, quod non. & primo argu. eorum, quæ not. per Marti. Lauden. in tracta. de crimine læsæ maiestatis §. ij. ubi voluit, quod mittens nuntium vel literas rebellibus & hostibus Cæsareæ maiestatis, ita demum crimine ipso obstringitur, si eo respectu miserit, ut directē offenderetur regia maiestas, uerbi gratiā, ut hostes occuparet ciuitatem vel dominium illius, uel aliud machinari possent, nō aliās. a quo non dissensit Lud. Rom. in cōsi. cclxv. in fi. sequitur Capol. in consi. xvij. col. vij. in princ. & Oldra. in consi. xliij. in qō. vj. & Boer. in tract. de se. di. in vj. præmissio. nu. 15. sic igitur & à fortiori dicendum erit in casu, de quo agitur, si literæ prædictorum haud quicquam conu-

63 nere videntur. † Secundo prædictis ad stipulatur, id quod scriptum reliquit Bald. noster. in l. fi. C. de priua. car. quæ secutus fuit cōsulendo Alber. Bru. in cōsi. l. xix. col. ij. circa medium. & And. de l. ser. in tit. quæ sint regalia. in uerbo, & bona committētium crimen læsæ maiestatis. ix. col. uersi. aduertēdum est. & Aymo. Craue. in cōsil. vj. nu. 79. cum seq. q̄ tūc solum committitur crimē læsæ maiestatis, quādo directē & principaliter aliquid fit, ut offendatur regiæ maiestatis, aliās si aliquid fit, nō ut principaliter & directē offendatur regiæ maiestatis, licet secundario & per quādam consequentiam, q̄ ex eo, quod fit, sequatur offensio in regiam maiestatem, nō tamen committitur dictū crimen. in casu uero proposito non uideo in quo posset dici, q̄ fuit offensa regia maiestas, siue directē siue secundario. ergo nullo modo dici potest dictū crimen fore cōmissum.

64 † Tertio & illud prædictis concinit, q̄ ad hoc, ut dictū crimē committatur, necesse est, q̄ præcedat dolus: ut est text. in l. j. §. dolo malo. ff. ad l. Iul. maie. illud enim tantum dicitur crimen, quod dolo committitur. l. j. ff. de sicca. voluit Lu. Pē. in l. qui reli. & is. in iij. col. C. de deserto. libr. xij. hic autem nullus potest cōsiderari dolus in recipiendo literas rebellium, præsupposito q̄ prædicta non conti-

65 neant. † Quia cōfirmatur per ea, quæ in fortioribus terminis dixit Marti. Lauden. in c. j. §. item fidelis. quibus mo. seu. amit. & sequitur Ia. in quæstione seu. in xvj. q. & nouissimē Grām. in decisio. xvij. q̄ si quis contrahit amicitiam cum hostibus, & non in perniciem domini, & ad eos accesserit, citra tamen armorum usum & opem, nō potest dici incurrisse in crimen læsæ maiestatis & re-

bellionis, quātō magis prædicta procedunt. si solummodo simplices literas rebellium quis receperit, non in perniciem & damnum domini regis. 66 † Quinto nō a longē distat id, quod scribitur in l. si ucheda. §. j. ver. Pau. ff. ad leg. Rho. de ia. l. & in totum. ff. de impe. l. is qui. ff. de act. & oblig. l. si alius. §. est & alia. ff. quod vi aut clam. Bart. in l. si ut certo. §. nunc uīdendum. ff. commo. q̄ nō potest culpa imputari loquētibus uel aliud faciētibus cōtra prohibitionem legis uel officialis, quādo ex tali locutione seu facto si scus nō lēderetur, uel res publica. quæ iura ad hoc propositum citat Pau. Castr. in cō. ccxxxvj. uilis & cōsideratis omnibus superioris enarratis. ij. col. ante medium. lib. j. inhibito enim quæ sit à iure de nō scribendo rebellibus, seu de nō habendo commercium & amicitiam, fit eam ob causam, ne aliquid triste quis machinetur cōtra principem & eius securitatem. secundum Bal. in cōsi. clxx. super eo, quod quæritur. col. iij. lib. iij. per l. si quis ita. ff. de test. tut. & probatur per totum titu. ff. & C. ad leg. Iul. maie. undē quoties id nō fit, cessat illa ratio inhibitionis, & per cōsequens cessat omnis pœna, pro quo ad saturitatem cōferunt ea quæ scribit Aymo. Craue. in cōsil. iij. per totum diem. cōsuluit prohibitionem de nō loquendo cum carceratis, nō extendi ad eum, qui uerba cōsolatoria dixerit. sed diligenter perpēso facto casus nostri, sumus extrā omnem dubitationē, cum inquisitus nullas habuit literas rebellium, nec in posse alterius uidit, sed uidit literas tantum fidelium, in quibus cōtinebantur aliqua noua bellorum, quæ erant notoria, & partim erant in fauorem Cæs. maiestatis, & partim contra, nec in eis ali-

quod

quod secretum cōtinebatur, quod quidem debuisset reuelari. per text. l. quisquis. §. id qđ de prędictis. cū simi. C. ad l. Iul. maie. cū simi. & iux-
tā not. per Bar. in l. utrum. ff. de par-
tic. & habetur in c. j. de for. fi. & An-
cha. in cōf. cclxxvij. ex prędicta facti
narratioue. col. j. ad fi. versic. item di-
cit ibi text. qđ cōf. est repetitū in cō
fi. ccccccxxxix. de quo per Rom. sing.
cccxciiij. nunquid & Soz. consil. xxi.
col. ij. lib. j. id enim procederet, quā
do foret aliqua cōspiratio uel tra-
ctatus, qui fieret cōtra principem. nā
id debet reuelari, alijs nō reuelās ea
dem pōna ferietur, ut ibi. sed cū fue-
rint literę cōtinentes ea, quę ubiq;
erant nota & publica, & nullius mo-
menti, nō debebāt reuelari. ac verosi-
milis erit, qđ nullus dolus & machi-
natio poterit considerari, postquam
pręsupponetur pręsentas literas in
platea publica, & corā pluribus, fuis-
se lectas. † In ijs enim, quę palam
fūt aut in publico, cessat omnis ma-
la suspicio. l. nō existimo. ff. de admi-
nistr. tuto. l. ita fidei. ff. de iure hsci.
l. cum ipse. C. de cōtrahen. emp. &
quod in pulchro casu cōsultuit Bald.
in cōf. cccclxxij. super primo pñto,
lib. iiij. vbi, qđ accipiēs pecuniam alie-
nam palam & bona fide, non animo
occultādi, nō incidit in crimē furti.
tradit idem Bal. in cōf. cccxlviij. Ti-
tius gessit lib. iiij. Castren. in consil.
cclxxv. uis & pōderatis omnibus
suprà scriptis. col. j. Alex. cōf. xxxi.
ad fi. lib. vij. & ad corroborationem
omnium prędictorum faciunt opti-
mē ea, quę in pulchro casu cōsultuit
Aymo. Craue. in cōf. vi. in j. lib. dū
voluit, qđ licet quis miserit pecuniā
hostibus regis, nō committit crimē
lęsę maiestatis, nisi misisset in perni-
ciem principis aut reipubl. non si mi-
sisset ex causa pręcedētis obligatio-

68 nis. † Pro quo etiam illud facit, qđ
in fortioribus terminis dixit consu-
lendo Aymo. Craue. in consilio
ccxxiiij. in secunda parte. qđ licet
quis casualiter interueniat in coniu-
ratione contrā principem, & videat-
ur consentire, non puniatur pōna
capitali, dicit semper prudentis iudi-
cis esse, accuratē inspicere qualitātē
personę inquisitę, an aliquid fecerit
vel, potnerit facere, & an per lasciu-
iam & ex lubrico linguę quid di-
xerit feceritvē, pro quo verba text.
in l. famosis literis aureis scribenda
69 sunt. ff. ad le. Iul. ma. † Nec dica-
tur crimen lęsę maiestatis, uel aliud
quidpiam extraordinariam pōnam
importans, ex eo, qđ dicatur, quōd
cum magna lætitia & alacri vultu,
legebat & indicabat bellorum nō-
ua, quasi videlicet gaudens de pro-
spectis hostium, & tristans de felicitate
regię maiestatis, quia etiam da-
to, quod verbis hoc declarasset, non
videretur sonare ad aliquam inju-
riam vel maledictionem, sed esse ne-
potius demonstrationes gaudiij de
aliena infelicitate. & sic pertine-
rent ad vitium illud inuidię, quę
dupliciter. consideratur, uel con-
tristando de commodo alieno, uel
gaudendo de incommodo. quod
vitium licet capitale sit respectu
animę, si in eo quis dolose perse-
uerat, tamen quo ad pōnam tem-
poralem, non est dicendum idem
esse. nam licet in manu & potesta-
te superioris sit, ut a subditis timea-
tur metu pōnarum, non æque ta-
men in facultate est, ab omnibus
ut ametur. iam Deus ipse ab inui-
tis amari non uult, sed milites sibi
uoluntarios eligit. c. non est. xxv.
q. i. hæc enim sunt uerba formalia
Aymo. Cra. in proposito casu con-
sultentis, in d. consil. vi. nume. 125.

70 † Imo licet text. l. quisquis. C. ad l. Iul. maie. inuere videatur recte nō inuēti, q̄ cogitationis pœnam quis patitur in hoc crimine, id tamen receptum est procedere, quādo ad aliquem actum processum foret. at secus, si in meris finibus cogitationis steterit, ut eleganter tradit Accur. in d. loco, & sequuntur ibi omnes scribentes. & Bald. in cōsil. xxij. in iij. lib. & Bonifa. in tract. de crim. in tit. de sedi. versicu. ut dixi perueniendo ad actum. & habetur per Boer. in tract. de sedi. in vij. p̄missō. numē 42. & hoc uoluit Bart. si recte inspiciatur, in extra. qui sint rebe. in uerbo, machinantur. & latissime ac pulchre de clarat id And. de Iser. in c. j. §. si uero uoluerit. de cap. qui cur. uen. ubi singulariter dicit, q̄ indistincte non punitur pœna aliqua cogitatio, & pari modo, si ipsa cogitatio sit uerbis expressa. quia uerbum est ipsa cogitatio, & vox sonus, & index cogitationis. citat Augustinum in titu. de percussore. nō enim posset sciri, q̄ quis cogitauerit, nisi quia ipse dixit, cum Deus sit scrutator cordium. sic dicit probari turpem cogitationem. quia ipse hoc dixit. ff. ex qui. can. in

71 po. ea. l. Fulcinus. † Ex quo ipse infert, q̄ licet quis dixerit se uelle decidere regem, si aliud nō fecit, nec laborauit, ut faceret, nō ex hoc punitur, nisi hoc dixisset cum pluribus, faciendo coniurationem, & adhiben

72 do socios. † Minime etiam dicatur, tale commissum esse delictum, ut pœna extraordinaria habeat locum, ex eo, q̄ dicatur, q̄ audiuit inquisitus dici a quodam, q̄ in aduentum hostium Cæsareæ maiestatis uellet impetrare officium magistri equitatus & q̄ hoc affectabat, & nō reuelarit, quia ad id facilis est responsio. nam dato, q̄ hoc si uerum, nihilominus

nulla pœnā ex hoc mereat, ut in terminis determinauit Iser. in d. c. j. ij. col. vbi dicit, q̄ si vn⁹ solus dixisset, q̄ uellet accedere ad hostes, & nō accesserit, nullā pœnā pati debet. ergo quanto magis in casu proposito, in quo nō est dictum, se uelle accedere ad hostes, sed in aduētū hostiū uellet impetrare offic. hoc. n. non sonat in delictū, hostes. n. possunt uenire cū gratia Cēs. maiē. & hæc coniectura sumi debet. l. merito. ff. pro socio.

73 † Præterea tūc demū nō reuelans punitur ex sola scientia, qm̄ scit tract. & coniurationē factam de interficiēdo principem, vel de proditiōne alicuius ciuitatis, terre, uel castri, & nō reuelat, ut d. l. quisquis. in fi. C. ad l. Iul. maie. & ita in isto casu debet intelligi ille text. ut dicūt oēs Doctores. fm̄ Ange. de Are. in lib. male. in uerbo, *che hai tradita la tua patria.* col. iij. in uer. quod crimē laz maiesta. & Mar. in sing. clxiii. in l. vtrū. ff. de parr. & expresse rex. hoc dicit, ibi. in iactationis. † Præterea dato, q̄ fuisset tractat. nihilominus nō reuelas, non punitur, ex quo non poterat id probare, ut plenē per Ange. de Are. in d. suo tra. in d. uerb. *che hai tradita la tua patria.* † Nec etiā ob stare vī debetur, q̄ inquisitus ipse scripserat noua mala, & non bona. quia ex hoc nullū delictum oriri pōt, qm̄ id dolo malo actū nō fuit, uel ex eo nullum præiudiciū ortū fuit regis maiestati, ut est text. in indiuiduo. & ibi no. Alex. in l. j. ff. de eo per quem factum eo. quo. quis iu. fi. hic autē nullū præiudiciū ortū fuit, ergo, &c. & tanto magis omnia corruunt, quā tō uerius sit, q̄ erat & est iniunctia capitalis inter hostes Cēs. Maiestatis, & hunc inquisitum, quo casu omnia cessant. & ita sentio iuris esse ego Petrus Follerius.

De prohibita portatione armorum.

- 76 † De iure etiam communi armorum delatio prohibita reperitur. l. j. ff. de vi publica. licet quibusdam nobilibus permittatur. l. fi. C. de præ. sac. cu. tamē de iure regni noua pœna deferentes arma plectuntur, quæ non erat de iure communi. nam si comes fuerit delator, quinque vnicias persoluet: si Baro, quatuor, si miles simplex, tres, si burgenfis, duas: si rusticus, vnam. & non potēs talem persolvere pœnam, publicis ad tempus operibus deputabitur: vt dicat constit. regni. intentionis nostræ. quod confirmatum fuit. per c. regni incip. vt inter subiectos no-
- 77 stros. † Et plus additur ibi, quod habentes potestatem deferendi arma, non possunt deferre in propria patria, etiam si fuerint domestici, conmensales, aut familiares regis, & contra facientes vltra pœnam prædictam, puniuntur de præsumpto re-
- 78 meritatis excessu. † Et ex hoc quidam aliās dicebant, q̄ licet pœna sit pecuniaria pro delatione armorum: tamen quia per capitulum regni datur potestas puniendi nedum pecunialiter, secundum formam constit. regni, sed ulterius potest puniri de præsumpto temeritatis excessu. secundum tenorem d. c. ut inter subiectos. q̄ non habet locum oblato si deiussorum, secundum formam traditam per constit. humanitate. † Cuius contrarium ego teneo, quia ubi certa pœna non est determinatē posita in statuto, illa est arbitraria seu extraordinaria. l. j. §. expilatores. & ibi Bar. ff. de effra. & expi. l. sanctio. de pœn. quæ non debet excedere relegationem. d. §. expilatores. sed in regno non proceditur ad torturam:

nisi ubi uenit imponenda pœna ultra relegationem, per c. tormenta. & ubi non habet locum tortura, nō habet locum carceratio, ut sapius dixi, ergo oblata fideiussoria cautio ne pro armorum delatione, quis liberrari debet. † Castellani autem eorumq; seruitores, possunt extra castrum deferre arma, donec fuerint in aliquo seruitio curiæ, & non aliter, ut in constit. regni incip. castellanis. concordat c. incip. castellanos.

81 † Et nō solo dicta pœna plectuntur pro portatione armorum illi, qui sunt de regno, sed etiā illi qui sunt extranei, quando regnum intrauerint, ut habetur in constit. incip. homines. † Et simili pœna plectuntur portantes cultellos feritorios, eos uidelicet qui ad alium effectum, q̄ ad offendendum, non portantur, per c. regni incip. plectantur.

De extrahentibus contra aliquem arma.

83 † Si quis animo occidendi aliquē, extraxerit arma, licet mors non sequatur, pœna, quæ contra ueros homicidas deberet imponi. eo casu de iure communi imponebatur. l. j. §. diuus. ff. de sicar. hodiē autem in regno humanitate constit. regni incip. asperitatem. hoc innouatum est, ut si nec vulnus nec mors sequatur, sed sola extractio armorū facta fuerit, licet animo occidendi, pœna duplicata portationis armorum locū habeat, ut ibi.

De uulnerantibus aliquem.

84 † Et si uulnus, & non mortis periculum, quis passus fuerit, pœna manus, qua percussit, percutiēti imponi debet, ut habetur in constit. regni. si quis

85 quis aliquem. † Et est notandū ad practica[m], quòd in articulis & querela poni debet, qua manu facta sit percussio. iuxta practica[m] traditam per Luc. Pen. in l. pē. C. de erro. mi. anno. libr. xij. quod est notandum.

86 † Est tamen benè uerum, quòd si percussus est homo bonæ vitæ, cōditionis, & famæ, & non est secuta mutilatio membri, potest pœna cōmutari in pecuniariam. per c. regni incip. ad peruersorum reſtrādam audaciam. & est notandum pro intellectu illius c. ad peruersorum. q̄ licet ibi dicatur, si iudici videbitur, & sic videatur arbitrium, an admitatur commutatio pœnæ, an non, tamen dico, quòd de necessitate tenetur id iudex facere. quia uerbum uidetur, importat arbitrium boni uiri. secundum Dec. in consi. 13. ult. col. lib. 3. & Aret. in consi. 94. pri. li. aded, ut si non faciat, quod conuenit bono uiro, possit appellari. quia uidetur grauare partem. Fely. in c. exceptionem. ij. col. vers. quod intellige. de excep. & quando aliquid committitur, uidetur committi æquitas. Bal. in l. ædē. C. loca. iij. col. & bonus uir dicitur, qui in causa aliena facit, quod in sua faceret, & fieri uellet. secundum Bal. in l. j. C. de solu. imò rex in proœ. d. c. respuit asperitatem, rigorem, & atrocitatē, ibi. ed, quia pariter bonos & malos puniebat. ided in homine bonæ famæ æquitas seruari debet. & sic tenetur ipsum admittere ad pœnam pecuniariam, imò posset dici, q̄ ex quo rex prius decidit casum in homine non malæ cōditionis & famæ ibi admittatur ad compositionem, illa uerba. si iudici uisum fuerit, referuntur ad præcedentia, scilicet nō malæ conditionis & famæ. hoc est dicere, si iudici uisum fuerit, q̄ non

sit malæ conditionis & famæ, admitatur, & intelligendo, ut suprà dixi, q̄ tenetur admittere, cum sit suo arbitrio commissum, teneatur facere, quod uiro bono conuenit, ut tenet Abb. in c. j. nu. 7. de dila. ubi dicit, q̄ si non facit, quod bonus uir faceret potest appellari, & iudex ad quem, debet arbitrari. secundum Dec. in l. si fugitui. v. col. C. de ser. fugit. & in arbitrariis iudex debet inclinare in mitiorem partem pro reo. secundū Alex. in consi. v. lib. j. in fi. & consi. cxj. pe. col. eo. lib. intellige tamē secundū Afflic. q̄ præcedat partis remissio, & si non præcedit partis remissio, potest iudex per sententiam cōdemnare ad pœnam pecuniariā, 87 ut ibi dicit Afflic. † Et si uulnus factum sit ronca, accepta mannaria, uel cultello feritorio, eadem pœna habeat locum, ac si ense factum esset, ut per c. regni incip. qui cum xō ca ferrea.

De homicidijs.

88 † Homicidæ iure antiquo & cōmuni interdum ad mortem, interdum ad deportationem puniebantur. l. 3. §. pe. ff. de sicar. hodiè uerò indifferenter ad mortem naturalem cōdemnantur, ut habetur in const. terminum vitæ. exceptis aliquibus casibus, ut in eo, qui occidit ad necessariam, defensionem, uel furem nocturnum cum clamore, quem comprehendere non poterat. infantes etiam, & furiosi nunimè comprehenduntur, in quibus exceptis casibus const. illa ius commune continere 89 cōstat, ut ibi dicit Glo. † Et si quis de alto se præcipitauerit, aliumque occiderit, pœna capitali plectitur, ut in consti. qui de alto. sed per consi. pœnam præcedenti est hoc cor-

rectum,

rectum, & statutum est, qd si hoc est factum in loco habitabili, per annū carceribus mancipari debet: si verò in campestribus contigerit, ipso iurante, qd transeuntem non uiderit, quando se precipitem dedit, vel ramum proiecit, absoluitur. & si ex p̄dictis percussus minimè moriatur, omnes medicorum & aliarū impensarū debent refici. & sumitur illa consti. ex l. si putator. ff. ad legem Aquil.

¶ De defensis.

90 † Non valentes propter aduersarium potentiam seipsos defendere, sub inuocatione nominis domini regis requirere eos, qui offendere cupiunt, ut non audeant eos in rebus uel personis eorum uel suorum offendere, possunt. & hoc etiam possunt facere uasalli aduersus suos dominos, cum per eos offendi timent: qui domini si spreta defensiva in rebus eos sic inuocantes offenderint, restitutis rebus, quas acceperint, tantundem fisco persoluant. & si uasalli iniuste defensam imposuerint, tunc perdent id, quod perebant, & aliud tantundem fisco persolvere debent. & pro istis defensis à uasallis dominis factis super mobilibus, ciuilibiter & non criminaliter agitur. & erunt iudices competentes iustitiarum regionum. & si uasallus unius domini contra alium uasallum alterius domini defensam imposuerit, de pœna, quæ debetur regis curiæ, dominus illorum habebit illam partem, quam haberet pro illo delicto si non esset imposita defensiva, & reliquū erit regis curiæ. si verò spreta defensiva per dominos in personam uasallorum uolentia inferatur, ius commune seruabitur inter eos: ut dicat consti. regni. iurisdictionum.

& non solum priuati talem defensam imponere possunt, sed etiam officiales, cum uiderint aliquam rixam preparari. & de spreta defensiva erit iudex competens iustitiarum regionum, & hoc uoluit consti. fidelium nostrorum, & si quis conuictus fuerit per tres testes fide dignos, quod spreuerit defensam, si uolentia fuerit cum armis commissā, punitur in tertia parte omnium suorum bonorum, si verò sine armis, in quarta parte omnium bonorum. & nō potest probare negatiuam coactam loco & tempore aduersus tres testes omni exceptione maiores, probantes spretam defensam: bene tamen personarū illorum testimonium possunt reprobari in termino reprobatorio: & accusatus de spreta defensiva poterit opponere, qd aliās de hoc fuit accusatus & absolutus, & sic obstat exceptio rei iudicatæ, potest etiam facere alias defensiones, ut de iis omnibus habetur in constitu. si quis in posterum. & si iniusta fuerit defensiva, & ob id non fuerit ei obtemperatum, non punitur contemptor, nec imponens, sed si fuerit ei obtemperatum, licet esset iniusta, punitur imponens ad eam pœnam, qua puniretur contemptor, si iusta foret, ut habetur in consti. defensarū. & omnes dictæ consti. continent ius nouum.

¶ De raptu & uolentia monialibus illata

91 † De iure communi raptores uirginum honestarumque mulierum, & monialium, pœna mortis puniebantur. l. raptores. C. de epis. & cle. & l. j. C. de rap. virg. quod quidem per ius regni approbatur: ut in consti. si quis rapere, & consti. capitalem pœnam.

De uolentia meretricibus illata.

- 92 † Licet de iure communi sit impunitibilis uolentia meretricibus illata l. verum. la. ij. in fin. ff. de fur. l. item apud Labeonem. §. si quis uirgines. ff. de iniur. tamen iure regni ultimo supplicio talia perpetrantes plectuntur: dummodò sint conuicti & confessi: & meretrices intra octo dies clamorem emiserint de ipsa uolentia: aliàs eis non uidetur illata: nisi probetur, quod per illos octo dies fuerunt detentæ, ut habetur in const. omnes nostri.

De probationibus.

- 93 † Olim asserentibus mulieribus sibi esse uolentiam illatam, si non erant probationes de dicta uolentia poterat indici duellum: quod quidè per constitutionem in quæstionibus uolentiarum remouetur, & in hoc concordat l. negantes. C. de actio. & obligatio. & datur modus probandi dictam uolentiam per dictam constitutionem: ut probetur uel per confessionem uiolenti, uel per testes de uisu. sed si hæ probationes non fuerint, sed sunt tantùm indicia, uerbi gratiā, quod probatur, quod mulier, uel alius pro ea, nuntiavit illi, qui dicitur intulisse uolentiam, tribus uerbis, quod abstineat & desistat a signi. & acti. tentantibus eius pudicitiam: uel fuerit facta fides, quod mulier acclamauerit uociferando auxiliium: quando asseritur, quod fuit ei uis illata: uel fuerit facta fides, quod ille, qui dicitur vim intulisse fuit inuentus in domo mulieris: uel uisus fuit fugere ab ea, uel prope eius domum: uel fuit uisus colluctari cū ea, uel alia indicia probentur, secundum

terminos constit. prædictæ. tunc uerò iudex compilato processu. debet regem consultare, & interim nō potest absolvere, nec condemnare, & aliàs in ciuitate Salerni tempore assessoratus magnifici Laurentij de Lioto optimi doctoris, & etiā quando ego eram auditor, euenit de facto talis casus, & dictus magnificus Laurentius uoluit consultare magnam curiam uicariam, & omnes iudices dictæ magnæ curiæ mirabantur, dicentes, quod recessit ab aula illa constitutio, quod ad talem consulationem, si modò consuetudo contra constitutiones allegari licet, & per dictam consti. corrigitur auth. si quis ei. C. de adulter. ubi post tres denuntiationes tradebatur denuntiatus iudici puniendus.

- 94 † Terminus autem ad probandum debet esse concedens iuxta materiā causæ, & locorum distantiam, & nisi intra terminum saltem sint examinari duo testes, de cætero non recipiuntur, ut dictat ritus magnæ curiæ uicariæ, incipiens. In primis datur terminus. qui loquitur in ciuili & criminali, sed non seruatur, quia datur etiam terminus ad uberius se defendendum, & semper recipiuntur testes. secundum practicam. per me suprā traditam, in uerbo, datur terminus.

De testibus.

- 95 † Et audientia testium nō committitur in criminalibus, nisi testes ad eò senes & uoletudinarii sint, ut sine suo periculo in curia præsentare se nequeant, quo casu audientia committitur, & post commissionem nō auditur pars aduersa, si uoluit probare, quod testes ad curiam uenire poterant, & si examinatus fuerit negli-

gens.

gens, cū testes uenire nequiverint, punietur habetur in cōsti. incip. in
 96 pecuniarius. † Itē si testibus citatis & cōdemnatis (quia fortē ad se examinandum ad instantiā accusatoris uel fisci noluerint uenire) non ex hoc debet retardari expeditio causę inquisiti: sed debet ad ulteriora procedi, ad liberationē uel cōdenationē: ut dicat ritus magnę curię uicarię inci. itē seruat ipsa curia, q̃ citatis testib. quod est notandū ad practicā hodiernā, qua utuntur nōnulli proterui iudices dicētes, q̃ curia stat in se informando, & nunquā uolūt providere. adde hic c. expeditū per Cæs. Maie. sub die 12. menlis Martij. 1550. sub data: Bruxellis, ad instantiā magnificę ciuitatis Neapolis: quo cauetur, q̃ intrā quindecim dies ad summū post capturā alicuius, debēt dari defensiones: & dictū c. est impressum cū aliis gratis tūc concessis dictę ciuitati
 97 Neapolis. † Item si contigerit fieri nominationē testium extrā regnū, debet dari dilatio concedens, secundū distantiam locorum: sed tunc debēt nominari in specie testes per nomen & cognomen: debetq; fieri depositum pecunię necessarię pro examinatione dictorū testium: & nihilominus pars faciēs dictā nominationem, debet iurare, q̃ non petit dictā dilationem animo differendi & calumniandi: & si postea non usus fuerit dictā dilatione in nō examinando testes, ipso facto incidit in pœnam quinquaginta florenorum: & nihilominus tenetur parti ad solutionem expensarum: ut dicat ritus magnę curię uicarię incip. item nisi essent testes extrā regnum. est tamen benē uerum, q̃ regia prag. inci. post prædictas respon-
 siones, imponit pœnam duarum un-

ciarum facienti nominationem in locis distantibus, & non utenti, nec postea examinanti in dictis locis. & alia prag. sequens, quę incipit, si q̃ petierit dilationem. imponit pœnā unius unciz. & tamen Afflic. in cōstit. causas alias. in vj. not. dicit, q̃ hic ritus est in iuridi obseruantia, & etiam refert Moder. Neapol. in dicta prag. si quis petierit.

98 † Item est notandum, quodd audientia testium reprobatorum non committitur extrā curiam: ut cauetur in ritu magnę curię uicarię incip. Item ipsa curia nō committit.
 99 † Item ulterius sciendum est, q̃ si citatur quis ad uidendum iuramenta testium, si est absens, potest com parere excusator, & ipsum excusare: ut est ritus magnę curię uicarię incip. Item fuit quæsitum, & nota quodd audientia testium senum & uoletudinariorum, committitur in criminalibus, etiam secundū formam ritus magnę curię uicarię: ut habetur in ritu. incipien. Item seru-
 100 uat ipsa curia alicui. † Item est notandum, q̃ licet audientia testium non committatur in criminalibus nisi prout suprā dictum est: tamen actuariis curię & aliis literatis committitur examen & audientia, ut in ipsa curia examinentur testes, & tunc uidentur examinati per ipsam curiam: ut dicat ritus magnę curię uicarię incip. item seruat ipsa curia, quodd quamuis regulariter.

101 † Et ex dicto ritu infero, quodd licet testes non faciant indicium ad torturam, nisi examinentur corā iudice, ut dixi in uerbo, repetantur testes: tamen si sunt examinati in curia per actuarium de commissione iudicis, idem erit, ac si examinati essent per ipsum iudicem: & hoc pro-

102 bat ipse ritus. † Item in illo ritu probatur,

probatur, & examinatur nihil debet habere, quando examinantur testes ad instantiam fisci in processu extra ordinario: ut quando proceditur p^r inquisitionem: sed solummodò debet fieri solutio iurium competentium ipsi examinatori, quando examinantur testes ad instantiam partis, quæ defertur, quæ notes pro magnificis auditoribus regie provincie, ut non debeant habere cauallatam, quando uadunt ad examinandos testes ex officio ad instantiam fisci: sed benè quando proceditur ad querelam, & querulator requirit ipsos magnificos auditores.

De non succurrentibus mulieri clamanti, & uolentiam patienti.

103 † Mulieribus uolentiam patientibus, & ob id adiutorium clamantibus, audientes uelociter occurrere debet: quod si nò fecerint, quatuor augustales in pœnâ tam nociuæ desidia persoluere debet. excusantur tamè iusto & rationabili impedimēto irreciti: ut cauetur in regni instit. incip. quicumq; mulierem. & cōtinet hæc constitut. ius nouum. nam de iure ciuili non teneor defendere alium, nisi mihi prælic ratione dominicæ uel patriæ potestatis. l. culpa caret. ff. de regul. iur. & habetur per Gloss. & Andræ. de Iser. in dicta constitutio.

De calumniatoribus.

104 † Si mulieres conuictæ fuerint, se iniuste de uolentia querimoniam dedisse, capitali sententia feriuntur: sicut puniri debent uolentiam inferentes, si modò uerò uolentiam intulerint: ut habetur in constitu.

105 de accu. † Et si mulieres, quæ cōdemuari deberent ad mortē, essent prægnantes, differtur condemnatio usq; ad quadraginta dies: ut d. cōsti. quæ cōcordat cum iure communi: uidelicet l. prægnantis. ff. de pœn.

106 † Et licet iure antiquo accusatores tenebantur se ad pœnam talionis inscribere. c. super iis. de accusa. & c. tuæ. de procu. tamè hodiè non tenentur, nisi se obligare ad pœnam de probando: nec aliter ad querelam admittuntur: ut habetur in constit. pœnam calumnie. quod confirmatur per ritum magnæ curiæ uicariæ iuci. item q^{uod} curiæ ipsæ. & in alio ritu inci. item curia ipsa cognoscit.

107 † Et licet accusator non probeat, non propterea dicitur calumniatus esse: sed tunc dicitur calumniare, quā apparet, quòd sit in euidenti calumnia: uel fuerit temerarius accusator. & in hoc est correctum in commune, quia illo iure nò probans accusationem, calumniator præsumitur. l. j. C. de adu. d. iure. & l. fi. C. de calum. & per ius regni, ut suprâ, nò punitur quis de calumnia, nisi quando probatur, quòd est in euidenti calumnia.

108 † Et si probaretur quem esse in euidenti calumnia, & iudex eum nò puniret, pœna infamiæ ipse puniret, & duarum librarum auri purissimi: ut in c. regis Ruberti inc. accusatorum temeritas. itē tenet iudex cōdemnare uictorū uictori ad expensas, ut in cōsti. diuorū nostrorum † Hodiè autē obsoleuit illa obligatio de probando, sed simpliciter recipiuntur accusationes.

De uolentijs circa possessiones.

110 † Iure communi illud receptum est, ut

est, ut si quis per uolentiam aliquē
re sua immobili exuerit, teneatur
ipsam possessionem restituere, do-
miniumq; illius procedat: & si nul-
lum habebat dominium in ea (ga-
res illa nō erat sua) tenetur pro illa
uiolentia estimationem totius rei
illius in dominio & possessionē sol-
uere. l. si quis in tantam. C. unde ui.
& l. extat. ff. quod met. cau. ius uerō
Longobardicum disponebat, qd si il-
le, qui dicebat se uiolenter exutum
possessione rei immobilis, nō pote-
rat rei prædictæ dominium proba-
re, eo casu spoliatus puniebatur so-
lum pœna sex solidorum: in regno
uero utroq; iure cessante per cōsti-
tu. uiolentias. spoliatus aliquem pos-
sessionem rei immobilis, tenetur pos-
sessionem ipsam restituere, unā cū
fructibus obuentionibusue: & pro
pœna uiolentiæ commissæ tenetur
soluere medietatem estimationis ip-
sius rei, in qua uiolentia est com-
missa. raptor uerō bonorum mobi-
lium, punitur pœna quadrupli com-
putata rei estimatione, & hoc etiā
erat de iure communi: ut instit. ui-
111 bo. rap. in prin. † Et contrā tales
spoliatores forma procedēdi datur
per c. regni incip. subditorū nostro
rum. quo cauetur, qd ille, qui denun-
tiare de uiolentia uoluerit, debet iu-
rare, & si poterit, præstare fideiussio-
riam cautionē de stando iuri in eo
foro iam de possessionē, quā de pro-
prietate eius rei, cuius possessionē di-
xerit se exutum: ac parere super eo
curiæ mandatis: denum recepto ab
eo iuramento de ueritate dicenda,
interrogetur & examinetur ut prin-
cipa. is sup. infra scriptis: in primis,
quo tēpore ipse adeptus fuerit pos-
sessionem illius rei: qualiter ipsam
tempore uiolentiæ possidebat: per
quem & quorum auxilio uel fauore

sit spoliatus: quibus præsentibus:
ubi, quando: qualiter, qua occasio-
ne uel causa: & utrum cū armis, an
sine armis fuerit depulsus. tū exa-
minantur illi, quibus præsentibus
fuit uis cōmissa: uel alij, quos produ-
xerit deferens. postremo examina-
tur principalis querulatus sup. præ-
dictis omnibus. debet tamen ipse
querulatus factis prædictis liberari
sub fideiussoria cautione, & præsta-
re debet eam fideiussionem, quam
præstitit ipse querulator: & si no-
luerit uel nō potuerit præstare di-
ctam fideiussionē, & de spolio adest
aliqua præsumptio, detinebitur in
carcere, donec prestat eam, uel fera-
tur sentētia. demum procedatur ad
receptionem testium, quos produ-
xerit ipse querulatus: & si fortē que-
rulator ipse confessus fuerit uel cō-
uictus de spolio prædicto, debet cō-
demnari ad restituendam possessionem
querulanti, uti possidebat tem-
pore spoliij: & ad satisfaciendum de
damnis, expensis, & interesse: necnō
ad pœnam ordinatam, ut suprà, per
regni constitutionem, aut maiorem
releuatam in arbitrio regis.

112 † Et compellitur prædicta facere
non obstante appellatione, & sta-
tim ac conuictus aut confessus quis
fuerit, debet notificari regi: ad hoc,
ut possit deliberare, num maior pœ-
na sit imponēda, & a principio cau-
sæ debet mandari utriq; parti, ne li-
te pendente quid innouent, nec ini-
uicem se offendant: & si contrā fe-
cerint, pœnā irremissibiliter soluant:
& si aliqua partium dictæ pœnæ nō
obtemperauerit, uassalli, si quos
habuerit, ei non teneantur ne ob-
temperare quidem: quod si fece-
rint contrarium, punientur, & pote-
rit iudex partem nolentē dictæ pœ-
næ obtemperare, reputare cōtuma-

cem, et carcerare: nec poterit eam liberare inconsulto rege. demum superuenit c. de uiolentiis illatis quocauetur, q̄ si causa spoli. ordinariè proponatur coram iudice competenti, debet procedi summarie sine libello, litis contestatione, strepitu & figura iudicij: & potest procedi ad instantiam partis, & ex officio: & debet sequi restitutio possessionis prædicto modo summarie: sed quo ad pœnam, ad quam uenit condemnandus querulatus, debet agi & procedi iudiciario ordine: et sic quod ad damna & expensas: nisi fuerit processum per uiam inquisitionis generalis uel specialis, & legitime constiterit de uiolentiâ. † Et qñ iudex procedit ad instantiam pauperis & miserabilis personæ, debet in principio processus determinare illū esse pauperem: & sic, ut uides c. de subiectorum. de quo supra, corrigitur per d. c. de uiolentiis. secundum Bartho. de Capu. in dictis capitulis. nā restitutio possessionis tantū fit summarie: & quod ad pœnam & damna agitur ordinariè: licet Io. Crispan. in d. c. de uiolentiis. dicat, q̄ c. subiectorum. intelligitur, quando proceditur ad instantiā partis, & c. de uiolentiis. qñ proceditur ex officio: & sic non corrigatur. & d. c. de uiolentiis. allegat Affli. in cōsti. pacis cultum. col. xvij. & in quantum per ca. regni subditorum. ordinetur nō appellari a sententia possessorij, concordat cñm l. j. C. de mome. po. secundum Bar. de Cap. in d. c.

De committentibus uiolentiam in personis.

- 114 † Capientes per uim aliquem de persona, & cum arrestantes uel detinentes, pœna capitali feriuntur: ut

habetur in c. incip. contrā effraznatas. de iure uerò communi, si quis personam liberam propria auctoritate præsumpserit retinere, aut rem locare uel pignorare, perdit debitū. & pœnis corporalibus subdi debetur in auth. ut nu. iu. §. quia uerò. de quo per Affli. in cōsti. duram & duram. iij. col. † Et in d. ca. contrā effraznatas. dicit unū mirabile Petr. de Mon. for. q̄ quis non potest propria auctoritate capere bōa sui debitoris, etiam ex pacto: nisi sit renuntiatum dicto capitulo: sed contrariū ubique seruatur. † Est etiam aliud ca. incipien. amplius nulli. quo cautum est, quod non potest quis propria auctoritate quem capere, nisi ubi magistratus abesse, & in criminibus publicis: & tunc si quis aliquem ceperit, non potest retinere ultra duos dies: & contrā faciens in pœnam priuati carceris incurrat: & prædicta procedunt etiam in domino capiente uassallum: quod confirmatur per capitu. incipien. quod nulli aliquos. & de hoc est aliud ca. incip. terrerij.

De maleficijs clandestinis puniendis.

- 117 † Statutum iure communi reperitur, ut pœna suos auctores teneat. l. sancimus. C. de pœn. at iure regni eius contrarium receptum est: nam si malefactores inueniri minimè poterunt, uniueritates in quarum territorio factum est maleficiū, tenentur: ut habetur in cōsti. super incisionibus. sed si malefactores inueniuntur ipsi, ultimo supplicio puniuntur. & intelligitur illa constitutio in omnib. maleficiis: & in quolibet genere maleficij, in quo quis damnum rei familiaris prosequitur. secundum

eundem Andraz. de Ifern. ibi. super
 uenit demum. c. regni. incipien.
 item statuimus, q̄ uniuersitas loco-
 rum quo cauetur, quod uniuersita-
 tes non tenentur ad emendationem
 furtorum, quæ per speciales p̄sonas
 fiunt est aliud. c. incip. clādestinis.
 quo dat̄ modus procedēdi ꝛ eos ꝛ
 quos apparuerint indicia, quod ipsi
 fecerint damna illa, de quo. c. infrā
 de homicidijs clādestinis, dicemus.
 extat etiam aliud. c. incipiē. uniuersis
 p̄sēntis. quo cauetur, quod uni-
 uersitates tenentur de disrobationib⁹
 & dep̄dationibus cōmissis in ter-
 ritorijs locorum ipsarum uniuersita-
 tatum, si nō capiāt ipsos malefacto-
 res, & ducāt illos p̄sidi puniēdos
 ad emendationem damni, & per ca-
 pitu. frequēs, & ineffrenata statuitur
 ut uniuersitates teneātur ad emen-
 dam damnorum clādestinorum, si
 non manifestauerint malefactores,
 & in hoc uideatur Gramma. decisio.
 xlvij. ubi tenet fuisse decisum, quod
 uniuersitas tenetur tm̄ da emēdam
 damnorum, & nō ad aliquam p̄nā
 curiæ. benē tamē uerum est, quod
 Afflic̄. in consti. super incisionibus
 in. iij. not. refert, quod extat unum
 c. regis Caroli, quod incip. statuit
 dominus rex. quo dicit caueri, quod
 uniuersitas nedum debet cōdemna-
 ri ad emēdationem damni pro dam-
 no clādestino, sed debet cōdemnari
 18 ad tātundem regiæ curiæ. † Et for-
 ma procedēdi in talibus erit, ut pri-
 mō fiat inquisitio generalis contra
 malefactores, quia facta si nō repe-
 riuntur malefactores, neque sint in-
 dicia sufficiētia, per quæ possit per-
 ueniri ad torturam, tunc potest pro-
 cedi cōtra uniuersitatem illius loci
 ut tesc̄ariat damnū, & si nolit for-
 tē, seruato iuris ordine cōdemnabi-
 tur, & ita dicit practicādum esse af-

flic̄. in dicta cōstitu. super incisioni-
 bus in. iij. not.

De homicidijs clandestinis.

19 † Et si contigerit committi homi-
 cidium in personam alicuius in ali-
 quo territorio, & nescit̄ a quo de-
 beat fieri inquisitio generalis cōtra
 homicidam, si fortē reperietur, pu-
 nietur, sin autem indicia apparebūt
 & persona erit leuis, procedetur ad
 tormēta, & si confiteatur, punietur
 ultimo supplicio si uero non repe-
 riatur occisor, nec appareant indicia
 tenetur uniuersitas illius loci, ut si
 erit Christianus occisus, teneatur
 uniuersitas ad p̄nam cētum augu-
 stalium, si uerō Sarracenus, teneatur
 ad p̄nam quinquaginta hoc est, q̄
 uoluit cōsti. incip. si damna clande-
 stina, & cōtinet ius nouum. demum
 superuenit. c. regis Caroli primi in-
 cipiē. clādestinis maleficijs quo pro-
 uidet, ut dicta cōstitutio, p̄terquā
 in eo q̄ statuit, q̄ si locus, ubi reper-
 tus est occisus, sit uniuersitas mille
 foculariorum uel ultrā, debet mul-
 ctari in uncijs centū, si uerō sit quin-
 gētorum foculariorum, uel ultra us-
 que ad mille, mulctet̄ in uncijs quin-
 quaginta si uerō sit infrā quinquā-
 ginta focularia, mulctetur in uncijs
 uiginti quinque. superuenit etiam
 aliud. c. incip. q̄ si fortē. quo statui-
 tur. q̄ officialis regis debet notifica-
 re regiæ curiæ inquisitionem, quam
 fecit super ipso homicidio clande-
 stino cum nomine inculpati, & tes-
 tium deponētium de ueritate, uel
 super argumētis, uel indicijs, & inte-
 rim nō p̄cedat ad exactionem p̄-
 nā. item notificet nomē, & cognō-
 mē, occisi, & undē sit, & fines terri-
 torij, ubi reperitur occisus, ut dicit̄
 in c. eiusdem regis incip. uolent-

tes, & quādo item statuitur per eundem regem in. c. incip. pridem mandatum nostrum qd si non reperiatur ille, qui posuit ignem in restuchijs ante factum assumptionis beatæ Mariz, & propterea sequatur damnum, uniuersitas tenetur ad emēdam damni, & idem dicitur in alio. c. incip. nuper apud Trantum. itē statuitur per eundem regem Carolum, qd pro maleficio clādestino seruetur cōstitutio. super incisionibus. corrigēdo. c. clādestinis maleficijs, ut habetur in. c. incip. statuiamus, qd cōstitutio quōdam Federici, & istud ultimum. c. regis Caroli primi mādatur seruari p regem Carolum secūdam in. c. incip. cōstitutionem domini patris nostri ut tūc uniuersitas mulctetur in augustalibus cētum pro maleficio clādestino Christiani occisi, quādo uniuersitas habet focularia mille, uel plura si minus usque ad cētum quinquaginta mulctetur in augustalibus quinquaginta, si uerō sit foculariorum quinquaginta, in augustalibus duodecim, si uerō sit Iudæ⁹ uel Saracenus, seruetur cōstitutio regis Caroli primi, incip. clādestinis maleficijs. item similiter fuit statutum p regem Robertum, ut in. c. incip. uniuersis præsēntis edicti seriem, ut seruetur cōsti. & capitula regni super homicidijs clandestinis. & iubet ad beneplacitum dicti regis, qd uniuersitates locorum debeāt capere ipsos malefactores, alias teneātur ad emēdam damna passis. item per eundem regem Robertum fuit prouisum in. c. incip. incumbit nobis nō minus, qd uniuersitates locorum, ubi commissā sunt maleficia, debeāt capere ipsos malefactores, & ducere ad iustitarios prouinciæ alias ipsā uniuersitas teneatur ad emēdationem damna passis in uniuersitatibus re-

gis, & reginæ ducissæ Calabriæ debet seruari prima ordinatio, & si uniuersitas fuerit baronis pro medietate damna passis soluāt barones, & p medietate ipsā uniuersitas, & ad excusandas uniuersitates, & barones terrarum domini regis, & reginæ ducissæ Calabriæ ab emēdatione damni, sufficit, si proberetur per unum testem, & famam publicam cōtrā aliquam personam, quæ commisit tale delictum. item prouisum fuit per c. Papæ Honorij, qd in pœna cōtrā uniuersitates pro Christiano, uel Iudæo clādestinē occiso, debet seruari cōstitutio. si damna clādestina in locis populosis, & non augmentum pœnæ impositæ per regem Carolū primum, & incipit illud. c. Papæ Honorij in homicidijs clādestinis item statuit, qd pro furtis clādestinis uniuersitates nō teneantur ad emendationem damni, & dictū. c. Papæ Honorij fuit factum ad supplicationem regis Caroli secūdi. item fuit prouisum per reginam Ioannam secundam, ut ciuitas Neapolis nō teneatur in aliquo pro homicidio clandestino, uel damno, & omnia dicta iura refert Afflic. in rub. de homicid. 120 clān. † Et est sciēdam, qd tunc demum habet locum dispositio huius cōsti. si damna clādestina quādo homicidium fuerit commissum extrā ciuitatem in eius territorio, nō autē si commissum est in ipsā ciuitate, & ita fuit decusum in sacri regio cōsil. ut testatur Bar. de Cap. in. d. cōsti. 121 † Forma autem procedēdi contra uniuersitatem hæc erit, reperto cadauere hominis occisi scribi debet actus inuentionis, ut dixi suprā in uerbo, capiat informationē debetq; describi per fines, & cōfines territorium, ubi fuerit inuentum demum debent examinari testes super ipsā inuentione

Inuentione, & debent interrogari de nomine, & cognomine occisi, qui si deposuerint de nomine, & cognomine, bene erit, & si non cognouerint, scribantur particulariter signa quæ habet ipse occisus, cū indumentis, & alijs demonstrationibus ad recognoscendum hominem aptis, deum procedatur ad inuestigationē occisoris cum diligentia examinando testes dē illa terra, ciuitate, castro uel uilla, & præcisē dē illo tractu, ubi fuit repertum cadauer summatim interrogando affines cognatos, & amicos illius occisi, si fuit cognitus occisus ipse, ut sic possit sciri occisor, ut dixi suprà in uerbo, capiat in formationem, & si contigerit non posse reperiri occisorem per probationes, indicia, uel coniecturas, tunc fiscus debet comparere, & porrigere libellum accusatorium continentem in effectu, & reperto tali sub tali die cadauere hominis occisi Christiani in territorio talis ciuitatis iuxta tales fines, regnantibus, &c. dominante, &c. sub præsidatu, &c. de præsentibus anno, & mense, & facta diligenti perquisitione, ut reperiri posset occisor, ac formata de super inquisitione, minimē repertus fuit neque per coniecturas, ut sic potuisset puniri, quo circa petit procedi contra dictam ciuitatem terram, uel castrum, ipsamq; condemnari petit ad debitam pœnam iuris iuxta formā sacrarum regni. consti. &c. quo libello porrecto cum ipsius insertione, iudex ipse citari faciat dictam universitatem, ut compareat legitimē, & per syndicum ad id specialiter deputatū, & legitimē electū, intra terminum statuendum s̄m distantiam locorum ad damnum designationē suspectorū de dicto homicidio, una cum indicijs, uel coniecturis existē-

tibus, alias ad dicēdum causam, quare non debeat condemnari ad pœnā in regni constitutionibus statutam, & citata ipsa universitate si compareret syndicus, & sit legitimē ordinatus, & petierit copiam inquisitionis factæ ex officio, uel ad querela, tūc iudex iubeat ei dari dictam copiam, ut docet Afflict. in dicta constitutione si damna clādestina i. iij. q. & pulchrē ibidem docet prædicta in. viij. no. & siue dederit, siue nō suspectos fiet litis cōtestatio, & dabitur terminus ad probādum, legitimaturque processus, & si in termino nihil fuerit probatum, & releuet ipsam universitatem, condemnabitur universitas ipsa ad ipsam pœnam.

De rapientibus aliqua de incendijs, & naufragijs.

122 † De iure communi raptores rerū ex naufragijs, & incendijs, pœna quadupli intra annum, post annum pœna simplici sunt afficiēdi .l. in eum. C. de fur. sed per auth. nauigia. C. de fur. quæ est incorporata in usibus feudorum, in titu. de sta. cōtra libeccle. imponitur pœna publicationis omnium bonorum, & alia arbitrio regis hodiē ex cōsti. regui incipient. rapinas utrunq; eius correctum est circa pœnæ impositionem, quia imponitur pœna mortis, & successores raptoris tenentur ad restituendum res raptas, quatenus ad eos peruenient una cum quadruplo dominis eorū & ī tali periculo omnes qui possunt debent succurrere, & si nō fecerint & sine legitima excusatione fuerint negligentes, pœna unius augustalis multabuntur, nec ualet cōsuetudo de capiendis rebus ex naufragijs, & incendijs absque metu pœnæ, ut dicit capitu. regis Caroli. incip. abu-

sum contra naufragos.

- 123 † Cautela tamen erit, ut capientes tales res ad pœnam non teneantur, ut protestetur se eas capere pro cōseruandō ipsas domino ipsarum rerum per. l. falsus. §. qui alienum. ff. de fur. & uoluit Affli. in. d. cōsti. rapinas in j. not. uers. rursus quæro.

*De rapinis & raptoribus
aliarum rerum.*

- 124 † Auisurentes res aliquas sine pretio cōuento, & soluto, excepta palea pro pœna primæ rapinæ, si nō sunt nobiles, publicè fustigantur, & amittunt triplum ipsius rei, q̄ applicatur regis curiæ, & damnum passio simplicium emendare debet, si uerò nobiles sint, sex uncias debet soluere, & triplum rapinæ curiæ, & damnum passio emendat, nisi uoluerint potius fustigari, quia fustigabuntur, & i frōte signabuntur, & si soluere nō possunt, & nolūt fustigari, ponantur in carcere per annum, & si uoluerint exire, emendat rapinam, & triplū curiæ, & simplicium damnum passio, & soluat sex uncias, post uerò annum liberetur sine pœna, pro secunda rapina ille, qui nō est nobilis amittit manum, si est exterus, & si est de regno, pedem, nobilis autem post secundam rapinam amittit arnicum, & gagia, & quicquid illi debet curia, & si curia nihil ipsi debet, soluat curiæ uncias. xx. & si non potest soluere, stet in carcere, & postea expellatur de toto regno, & si postea inueniatur in regno, capiatur personaliter, & carceri mancipetur, & pro tertia rapina nobilis capite puniatur, & ignobilis furcarum suspensio, ut habetur in. c. incipiē. placuit de consilio, & est contra ius commune, ut in toto situ. ff. ui. bono. rapto.

De furtis.

- 125 † Si quis furtum in re unum augustalem, uel infra ualēte, commiserit, fustigabitur, & signabitur in frōte, & de tota prouincia bāniatur, si uerò in re ultra augustalem, usq; ad unam unciam quis furetur, manum perdere debet, sed si ultra unciam, uel plura furta, licet minima fecerit quis suspēdio cōdemnatur, si ignobilis, est & si nobilis, capitali pœna plectatur hoc est, q̄ uoluit. c. regis Caroli, incip. ad hoc. q̄ noster, & de iure cōsti. regni publicabatur bona furis pro furto, ut patet in cōsti. incip. bajulus si furem, & de iure communi tali pœna nō puniebatur fures, ut per Bald. in authē. sed nouo iure. C. de ser. fug. & Ias. in. §. ex maleficijs insti. de adio. & Ang. Are. in tra. malef. in uerbo, & uestem cōlestem, & Gadi. i. tit. de fur. & latro. & est aduertendum, q̄ Affli. in cōsti. terminum uitæ in. vij. not. facit mentionem d̄ isto. c. † Et tenet nō esse faciendam differētiā inter nobiles, & ignobiles in furto ultra unam unciam, quia ambo suspenduntur, sed salua pace, quia expressē cōtrarium dicit tex. in. d. c. in fi. & de isto. c. facit etiam mentionem idem Affli. in cōsti. super incisionibus i. fi. col. ubi quærit, an duo furta dicantur plura.
- 127 † Nūquid hæc pœna habeat locū in eo, cui mercator dedit magnā pecuniæ quantitatem, ut perferret ad aliū, qui nō tradidit, sed in proprios usus peruertit Ias. i. l. eius qui. §. quas uerò. ff. si cer. pet. in. iij. col. dicit, q̄ istum casum habuerūt de facto Florentia. & Imo. & nihil potuerūt allegare ad euasione inquisiti, taliter, q̄ fuit suspēsus tādē dicit ipse, q̄ si ipsi allegassent doctrinam Barr. non

ita fortè succubissent, idq; vbi dicit, qd si mercator dedit pecuniā ad numerū, videtur translatū dominiū in recipientem. nā si est trāslatū dominiū, vt dicit Bart. sequitur, qd iuuenis cōtrectādo, furtum nō cōmittit rei suæ. postea tñ dicit ipse, qd talis iuuenis fuit suspensus propter tex. in l. si is cui. C. de fur. qui ad litem decidit casum nostrū, licet ipse
 128 conet subterfugere illū tex. † Fin-
 ge porrò qd de furto ducētorum ducatorum, quo casu est pœna mortis, nō deponunt nisi tres mulieres, an procedi debeat ad cōdemnationem. do. Io. de Lare. dicit, qd non, ut. ff. de test. l. ex eo. & extrā, de verb. signifi. c. forus. & xxxij. q. v. c. mulierem. nī si in casibus, in quibus infames admitterētur. d. c. mulierē. & est ratio, quia mulierum vanum & mutabile est cor. l. filio. ff. de inoff. test. & uide Gandi. in tit. de furibus & latronib. in uerbo, pone quēstionē de facto.
 129 † Sed quæro de qōne, quam habui de facto, cum essem auditor in toto statu principatus Salerni, quidam habuit lanā à Titio, ut faceret pānos, qui postea aufugit non soluto pretio lanæ, & absportauit pānos secū, an commiserit furtum? dubium cōsistit in hoc, an ille, qui accepit lanā, promiserit soluere pretium lanæ, an vero prouiserit ex lana pānos facere, & dare domino lanæ. primo casu teneo, qd dato, qd iste talis factis panis aufugisset nō facta solutione pretij, non posset ex hoc q̄rulari de furto, ex quo pāni erant ipsius absportantis, licet ipse esset obligatus ad pretium lanæ. nā postquā quis ex materia fecit speciem, efficitur dominus illius speciei, maxime, quia fecit speciem nomine suo & bona fide. & est talis species, quæ nō potest reduci ad materiam. hic est tex. in l.

adeo. §. cum quis. ff. de acqui. re. do. mi. sed si surripisset lanam, & nō emisset, tūc de furto teneretur, etiam in specie. fm tex. l. si quis uxori. §. si quis massam meam. ff. de furtis secū do vero casu potest agi de furto. quia dato, qd ipse fecerit speciem, tñ quia fecit nomine alieno, nō efficitur dominus illius speciei, & per cōsequens dominum pannorum est illius, qui est dominus lanæ. per text. suprà allegatum in §. cum quis. iuncta Glos. & est text. in l. quicquid. §. vbi. ff. de acqui. re. do. & sic cum sit
 130 dominus. pōt agi de furto. † Item de iure cōmuni, si quis inuenit rem alienam, & domino nō restituit, furtum committit. l. falsus. §. qui alienum. ff. de furt. & habetur per Abb. in c. sarpē. de resti. spolia. concordat in hoc consti. re gni incip. pecuniam si quis inuenerit. qua cauetur, qd inueniēs pecuniam vel aliam rem, animalibus exceptis, & non restituens domino uel baiulis, furti tenebitur & si tales res fuerint assignatæ baiulis, expectabitur dominus per annū, quo elapso applicatur fisco. & licet furtum committatur, ut suprà, non credo tamē, quod habeat locum pœna, de qua suprà, sed pœna iuris communis tantum. & est ratio, quia licet sit furtum, nō tamen est fortum regulare. † Item, nemo debet capere animalia aliena, & illa detinere, nisi cum latrone ceperit, & iustitiariis assignet, quod ipsum si non fecerit iste ut fur & latro. plectendus erit. & si quis inuenerit animalia damnum dantia in sua possessione, potest illa capere & iustitiariis assignare, aliās si nō assignauerit, pœna furti tenebitur. & qui animalia cum latrone curiæ assignauerit præmium consequetur. hoc voluit constitutio, incipiēs, peruenit ad aures. hodie autem sufficit,

sufficit, si assignet baiulis locorum, ut habetur in constitutu. cum per par
 132 tes Apuliz. † Item si tres latrones concordēs deposuerint cōtrā receptatores, fautores, cōsocios, & participēs, faciunt tantum fidem, quam tam facerent duo testes probi uiri, nisi causa rationabilis suspitionis ad esset ut est tex. in c. frequens & ineffrenata. intelligitur tñ tex. ille, quādo ille, qui nominatur per illos tres latrones, esset lenis persona & infirmāta, aliās secus, ut habetur in c. in
 133 ci. cōstitutionem. † Item iudex in eodem iudicio & instantia debet cōdemnare accusatum de furto ad debitā pœnam, & ad rei furtiuz restitutionem. hoc est, quod voluit text. incip. si de furto. & cōcordat cum l. si quis ad se fundum. C. ad l. Iul. de vi. pro quo videatur Bart. in l. interdum. ff. de pub. iud. & in l. interdum. la. ij. §. qui furem. de furt. & pro intellectu illius c. videatur Par. de Pu. in lib. syndic. in verbo, cōdemnatio. ver. sequitur modò alia quæstio.

De iniuriis.

134 † Si quis iniuriam fecerit, dixeritue officiali imperatoris vel regis, duplicata pœna plecti debet, qua plectitur, si dixerit feceritve priuato, ut voluit consti. regni incip. vt participio. † Itē iudices habētes iudicare super actione iniuriarum, debent cōsiderare qualitatem personæ, cui dicta facta ve fuerit iniuria, ut si sit curialis uel indignitate existens, & etiam debet cōsiderare qualitatem eius, qui dixit vel fecit iniuriam, & quo tempore facta fuit, & in quo loco, & istis cōsideratis procedant ad sententiam. cōsiderent etiam iudices, q̄ iniuria facta dictis regiis curialibus, respicit non tantum ipsos,

sed etiam regis dignitatem. hoc est, quod voluit constit. incip. obseruēt.

136 † Item tūc demum debent duplicata pœna puniri facientes uel dicētes iniuriam regiis officialibus, qñ dictam iniuriam facerent dictis officialibus in exercitio officij, ac prætēxtu officij, at secus. si ex priuato odio & particulari, uel ex eo, q̄ officiales aliquid iniuriose abstulerint ab eis. imo tunc ipsi officiales debēt puniri pœna quadruplicius, quod ablatum fuit per eos iniuriose subdito regis, applicanda passio iniuriam, q̄ si aliter afflixerint subditos prætēxtu officij, de eo conuicti cōdemnabuntur ad tertiam partem bonorum suorum omnium regio fisco, & in utroq; casu cōdemnantur ad perpetuam infamiam & ad amissionem officiorum, & declarabitur, q̄ nullo tempore ad aliquod officium domini regis admittantur. hoc est, quod voluit constit. incipiens, eos tantū.
 137 † Item in actione iniuriarum debet cōsiderari qualitas personę inrentis iniuriam, & qualitas personę eius, cui illata est iniuria, an videlicet sint personę publicę, an priuatę, & an in dignitate cōstitutę. item cōsiderari debet, in quo loco sit cōmissa iniuria, & quibus præsētibz & an in iudicio, an extrā. itē in qua
 138 parte corporis facta sit iniuria. † Itē ille, qui intentat actionem iniuriarū, debet iurare, q̄ potius uoluisset de suis propriis bonis tātum perdere, quā talem iniuriam sustinere, & s̄m dictam æstimationem debet subsequi cōdemnatio. potest tñ iudex taxare dictam æstimationem antē sententiam, & à tali sententiā potest uterque appellare. & de tali cōdemnatione fiunt tres partes, duę sunt curiæ, & tertia eius, qui passus fuit iniuriam. hoc est, apud voluit constitutio.

constitutio, incip. varietates pœnarum, & quasi tota est conformis cum iure communi. fm Gloss. & Do
 139 do. † Et est notandum, q̄ pro uerbis iniuriosis non potest agi ad querelam vel denuntiationem ex officio curiæ, sed debet agi per libellum legitime ordinatum, ut dicat ritus magnæ curiæ nicariæ, incip. statuen
 140 tes. † Sed hic occurrit dubium, q̄ si pars iniuriata porrigat libellum, postea vero desistat, an possit curia ex officio procedere. & videbatur dicendū, q̄ sic, & primo per tex. l. si. ff. de pa. ubi habetur, q̄ ius mihi acquisitum, non potest sine facto meo tolli. unde si per libellum fuit acquisitum ius curiæ, licet pars porrigens libellum remiserit, nō tamen præiudicat fisco. item pro hoc facit c. regni, q̄ accusatore desistente, curia procedit, & pari modo cauetur per regiam prag. ergo sumus in claris. Contrarium videtur dicendum, & primo, quia fisco nullum ius habet in penis antè sententiā, ut notabiliter dicit Bal. in l. si. C. de fru. & lit. expē. unde si antè sententiā nullum habetur ius, nō potest dici ipsi fuisse acquisitum ius per porrectionem libelli, secundo, quia in crimine iniuriarum est permixta transactio, & ubi est permixta transactio, parte desistente, curia ex officio procedere nō potest, ut dixi suprā in tit. de usur. & c. & regiæ prag. de accusatore desistente loquuntur, & habent locum in casibus, in quibus aliās posset ex officio procedi, & ita intelligo procedere dictum Bart. in l. j. C. de abolitio.
 & quia pendet nunc in facto, non aliter me extēdo. † Illud adnotandū, est q̄ pro iniuriis, offensis, maleficiis, atq; culpis, religiosis, clericis, & ecclesiasticis personis illatis, potest ex officio procedi, ubi nullus ac-

cusator apparet, uoluit text. in cap. de iniuriis. debet rāmen aliquis denuntiare ad hoc, ut ex officio possit procedi. secundum Ioann. Crispan. in dict. capitu. & aliās obtinui dictum capit. intelligi debere non de simplici verbali iniuria, sed graui.
 141 † Si quis rusticus verberauerit militem non per uiam defensionis, sed offensionis, manus detractione puniri debet. eadem pœna imponitur uallecto, qui militem nobilioris gradus verberare tentauerit. si autem quis æque nobilem verberauerit, punietur priuatione nobilitatis, & exulabit extrā regnum per annum. si nobilis minus nobilem verberauerit, ipso iure est priuatus nobilitate, & non poterit esse in iudicio nobilium. similes militem verberauerit, priuatur amissione omnium equorum & armorum suorum, & exulabit per annum extrā regnum. & si burgensis aut rusticus verberatus sit à milite, qui non est ipsius domini, punietur miles iuxta sacramentum passi iniuriam & taxationem iudicis. hoc uoluit constitut. regni incipien. ut dignitatum. & intelligitur hæc constitut. de nobilibus & militibus nobiliter & militanter uiuentibus, non aliās. secundum Iser. & Afflict. ibi. & sic istæ personæ non continentur in constitut. præcedenti, uarietates pœnarum. secundum Afflict. ibi.

De crimine peculatus.

142 † Si officialis pecuniam reipublicæ tempore suæ administrationis, subtraxisset, olim de iure communi pœna deportationis puniebatur. leg. iij. ff. ad leg. Iul. pecula. hodiè uero in regno punitur pœna capitis, ut uoluit constitut. regni incip.

cip. offi. reipublicæ. & Gloss. intelligit de pœna capitis, id est, mortis naturalis. sed Afflic. dicit debere intelligi etiam de pœna deportationis, & sic mortis civilis. videant tñ c. incip. nouis moribus. & c. vulgaris famæ. & c. imprimis. & c. incip. cures at tentè, ubi videbis, quæ & qualia statu-
 144 tuta sint in hoc crimine. † Et si officialis ex sua negligētia deperire fecit bona publica, ipse tenetur regio fisco de facultatibus suis tantūdem in æstimatione soluere. hoc est qd' voluit constitu. incip. officiales, qui.

De inquisitionibus faciendis.

145 † Inquisitio generalis de iure communi solebat fieri per præsidem vel alium nouum officialem, quando accedebat ad capiendam possessionem sui officij, ad purgandū prouinciam malis hominibus, tex. est, & ibi Bar. in l. cōgruit. ff. de offic. præsi. postea successit in regno constitu. incip. inquisitiones generales. qua cautum est, qd' præsidēs & iustitiani prouinciarum, ubi & quādo eis videbitur, ad libitum possent generales inquisitiones facere, ad purgandum prouinciam malis hominibus. demum successit ea. regni incip. generales inquisitiones. quo cautum est, non semper & indistinctè licere præsidibus generales inquisitiones facere, sed semel tantū in anno. & talis inquisitio generalis non operatur, ut ex ea possit quis condemnari, quia nullus fuit contradicor, nec aliquis est citatus ad faciendas suas defensiones. sed operabitur tantum, ut ex ea possit perueniri ad specialem, & sic est pparatoria, ut dicit Fely. in c. inquisitionis. col. iij. de accusa. deinde superuenit constitu. ij. qui. quæ statuit, qd' si facta inquisitione gene-

rali per decem testes bonæ & optimæ opinionis constiterit contrā aliquem de aliquo delicto, pro quo de iustitia non tenit inferenda pœna mortis naturalis, nec abscissio aliquius mēbri, & de dicto delicto fuerit conuictus, debet iudex ipsum ad opus publicū mittere suo arbitrio, si uero per decem, ut suprā, constiterit contrā aliquem de aliquo delicto, ex quo veniret imponenda pœna mortis naturalis, aut membri abscissionis, & non est probatum, qd' est leuis vitæ & malæ conuersationis, tunc poterit contrā eum procedi ad citationem, ut compareat ad se defendendum, & si comparuerit, dabitur copia nominum testium vna cū eorum depositionibus, & consequenter terminus ad se defendendum, si vero contrā eundem, per dictos testes prohetur, qd' commisit crimē, in quo venit imponenda pœna mortis, uel mutilationis membri, uel perpetui carceris, & sit probatum per testes nu. 10. bonæ opinionis, & non inimicos inculpati, qd' sit homo leuis vitæ & conuersationis, tunc quando proceditur contrā eum, debet ei dari copia nominum testium deponentium contra eum in generali inquisitione, & non testimoniorum ipsorum, & proceditur ad condemnationem iuxta qualitatem probati criminis. superuenit postmodum constitu. item dura & dira. qua cautum est, quod etiam si pbatum fuerit inquisitum esse leuis opinionis & uitæ, debeat dari copia reparatorum. & concordat cum cap. incip. in generalibus inquisitionibus. & cum capi. subiungendo. & cum in dicta constitut. requiratur probatio per decem testes, in hoc dicta constitut. est correctā per cap. subiungendo. vbi statutum est, qd' sufficiunt

sufficiunt quatuor testes. post hæc superuenit pragnia. reginæ Ioannæ inserta inter capitula regni, quæ incip. item, q̄ prædicti officiales nullatenus de cætero audeant. ibi, in regno prohibentem fieri inquisitiones. & sic correctæ sunt omnes consili. & capitula permittentes inquisitiones generales.

De accusationibus.

- 146 † Nullus accusator admittitur ad accusandum, nisi se obligauerit ad certam pœnam pecuniariam, se probaturum crimen obiectum. hoc est quod voluit consti. incip. præsentilege. quæ concordat cū l. iij. C. qui accusa. non po. & 4. q. 4. c. 2. §. inscriptio. & concordat cum consili. pœnam calumniæ. & de hoc extat ritus magnæ curiæ vicariæ, incip. item q̄ curiæ. sed hoc hodiè parum obseruatur. † Item extat ritus magnæ curiæ vicariæ, q̄ si filius familias accusat non admittitur, nisi fiat fides, q̄ habeat bona castrensia uel quasi, uel alius pro eo principaliter se obliget ob probationem: ut in tit. inci. item seruat ipsa curia, q̄ quando uenit aliquis.

De accusationibus.

- 148 † Desistentes ab accusatione, ut quia lite contestata in accusatione criminali, non comparent in termino eis præfixo a iudicio ad aliquem actum faciendum in litem, ob contumaciam puniuntur in tertia parte bonorum mobilium, & si iterum citantur ad prosequendam accusationem, & fuerint contumaces, puniuntur pœna centum augustalium. hoc est, quod voluit consti. incip. accusatorem. & idem erit, si remittant ex-

pressè post litem contestatam accusationi institutæ. est etiam alia constitutio, incip. postquam citatæ partes. quæ prouisum est, q̄ postquam citatæ partes comparent, possint transigere, & pacisci, & sic desistere ab accusatione: nisi in enormibus criminibus, in quibus non licet. est etiam c. regni incip. ad audientiam nostram. quo cauetur, ut si quis accuset in casu, quo tangitur tantum interesse priuatum, & iurauerit de prosequendo, antequàm partes compareant in iudicio, licet potest desistere: sed ubi tangitur interesse curiæ, nō admittitur accusatio, nisi data cautione de prosequendo, & tunc si contrà iuramentum desistat, ad pœnam periurii potest procedi contra eum, ut ibi detum superuenitur ritus magnæ curiæ vicariæ, incip. item seruat ipsa vicaria, q̄ accusator. sub rubrica, de desistentibus, q̄ voluit, q̄ si accusator vult desistere antè litis contestationem, soluit tarenos sex: post litem contestatam, tarenos duodecim, & per dictum ritum corrigitur c. ad audientiam nostram. † Solennitates accusationū seu denuntiationum remittitur in enormibus. tex. est in consti. iustitia 150 rii non per Calendas. † Non debet admitti quis ad accusandum, si est præsonerius uel familiaris officialis: nisi de crimine publico, & tunc iustitia mediante procedatur. hoc uoluit c. incipiens, item statuimus, 151 q̄ magnifici iustitiarum. † Accusatore desistente debet substitui per iudices vnus in locum ipsius, cum quo procedatur ad definitionem causæ ex eisdem actis. hoc est, quod voluit c. regis Roberti incip. spectat ad præsides seu ad consultationem. 152 † Accusatione pendente ipse accusator accusari non potest, & aliàs ut ple-

& non potest soluere, nō potest cogi pater, ut pro eo soluat. hæc omnia uoluit const. incip. patres pro filiis. concordat cum const. ob filiorum cuius. & cum const. pēna carere uolentes. idem uoluit c. regis Caroli in planitie sancti Martini, incip. item statuimus, q̄ si cōtingat aliquos danari. item est sciendum, quod non licet filiis proditorū contrahere matrimonium sine assensu regis: ut in c. regis Caroli primi factis cōstat. & p̄ capitulū regis Caroli secūdi incip. itē statuimus, q̄ filia proditorum. est ordinatum, q̄ filia proditorum non possunt dotari de bonis, quæ eis obuenerunt ex substantiā paterna, sed tantū de illis, quæ eis obuenerunt aliunde legitimè. & per c. incip. humanitatem quoq; sectantes. est statutum, quod filia proditorum & hæreticorū non possunt contrahere matrimonium absque assensu regis, sed filia forudicatorum pro aliis criminibus, libere possunt matrimonium contrahere. sed corrigit prædicta aliud c. incip. item statuimus. q̄ licitū. & ī alio c. incip. itē seruet c. de uerbo aduerbū.

¶ De foro competenti.

61 † Siquis traxerit aliquem pro aliqua causa corā alio iudice, quā regis, in casu, quo ipse regis officialis deberet cognoscere, puniatur pēna publicationis omnium bonorū mobilium & immobilium etiā feudaliū, hoc est, quod uoluit consti. incip. cum iustitiā.

¶ De reorum custodia.

62 † Carcerati si non pernoctauerint in carceribus, nihil soluere tenentur: sed si pernoctauerint, pro liberatione

ne sua quilibet eorum granos decem soluere debet. hoc est, quod uoluit const. incipiens. castellani & seruientes, & si quis castellanorum uel seruientium ultrā receperit, nonnulum curiæ soluere debet, & restituere domino, id quod iniuste recepit. hoc uoluit constitu. sequens incip. si quis castellanorum. sed prima constitutio inquantū permittitur posse exigere granos decem, corrigitur per c. regis Caroli incip. magistro iurato, iusticiario, castellanis. ut dicit afflicti. in d. constit. extat aliud c. regis Caroli primi incip. item a collectoribus. quo cauetur, quod nihil debet recipi a carceratis pro debito fiscali, quando liberantur, sub pēna quadrupli. superuenit de muni ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item, q̄ carcerarius. quo cauetur, quod carcerati pernoctantes tenentur soluere granos xiiij. de quo ritu meminit Afflicti. in d. const. castellani. & dicit, quod nescit, quomodo potuit illud introduci contra cap. regni. est etiam aliud capit. incip. item statuimus, quod prisioneri. quo cauetur q̄ nihil potest recipi præter id, q̄ statutum est. adde q̄ extat regia pragmatica Cæsa. maiestatis, incip. item volumus & mandamus q̄ carcer. qua cauetur, q̄ nihil debet solui a carceratis.

63 † Si carcerati euaserint negligentia custodum, puniuntur custodes ipsi pēna publicationis omnium bonorum, & incarceratione per annum: sed si dolosè & fraudulenter permiserint carceratos fugere, capitali sententia condemnantur. hoc est, quod uoluit rex. in consti. custodes, de quorum custodia. sed de iure communi puniuntur eadem pēna, qua debebant puniri ipsi carcerati. ad commētariensem. C. de custodiis.

164 *sto. reo.* † Carceribus inācipari minime debent parati dare fideiussoriam cautionem. l. diuus. ff. de cust. reorum. concordat in hoc consti. regni incip. humanitate. fallit in crimine notorio. item in crimine læsæ maiestatis, & aliis casibus: ut plenè dixi supra in uerbo liberentur sub fideiussoria cautione. idem uoluit c. incip. item iustitiiarii delatos. ubi plus dicitur, q̃ sub pœna intra decē dies postquam est cōclusum in causa, debent carcerari expediri. adde, q̃ extat regia pragna. inci. inoleuit. quæ mandat ad capturam procedi seruato iuris ordine sub pœna.

165 † Incidentes in pœnam pecuniariam, uel bannum de persona: si idoneè caueant, non debent capi. hoc est, quod uoluit tex. c. statuimus, vt

166 nullus. † Non debet quis capi de persona absque consilio iudicis, si idoneè cauerit: nisi in calibus a regni constitutionibus permissis, & officialis contrā faciens, perdit medietatem gagiorum vnus anni, & insuper alia pœna pleſcitur ad arbitriū regis. & si iudices in casibus prohibitis consilium dederint vt capiat aliquis, ipsi tenentur ad eam pœnam, & officiales liberantur. & si officiales aliquem ceperint contrā ius nisi iudices resistent, tenentur pœna prædicta. & si ipsis resistentibus nihilominus officiales ceperint, sub eadem pœna tenentur regi denuntiare. hoc est quod uoluit c. incip. item caueant iustitiiarii, ne aliquos. idem uoluit cap. item, quod prædi-

167 † Si iustitiiarii. † Non debent prætextu custodiæ carceratorū uel portandorum de loco ad locum, granari subditi & uassalli: sed propriis expensis curiæ, & per ipsius seruos custodiri. hoc est quod uoluit c. incip. prouisum est pro meliori. & simili-

ter est statutum in capitulis Papæ Honorii. in c. quod incipit. ad captiuorum custodiam. de quo meminit Afflic. in const. castellani.

¶ De castellanis.

168 † Castellani non debent se inermitttere de aliquo negotio terræ, ubi est castrum, palam uel occultè, aliàs puniuntur pœna priuationis officij, & quinquaginta augustalium. & seruientes castrorum absque licentia castellani, non exeant sub pœna augustalium quatuor, quos si non possunt soluere, ad opus publicum condemnantur. & concordat hoc c. cum c. regis Caroli primi, incip. castellani & seruientes & cum alio c. incip. q̃ castellanis nostrarum arcium. † Causæ criminales castellanorum per iustitiiarios regionū tractantur. hoc est quod uolui constit. castellanorum.

¶ De contumacibus, & pœna contumacium.

170 † Contumaces in causis criminalibus hodiè in regno puniuntur pœna publicationis tertiæ partis bonorum mobilium, & eius nomen, & alia bona annotantur: ut erat de iure communi. l. j. ff. de requi. re. uerum est differentia inter ius commune & regni, quia de iure regni reseruantur bona filiis. secundum dispositionem const. incip. grandis utilitas. & aliud ius nouum ibi adducitur, quia contumaces hanniuntur secundum formam ibi traditam. de quo dixi supra in uerbo, reputentur contumaces. & in uerbo, banuiuntur. & p̃ seuerantes in contumacia per annum foriudicantur: ut in const. pœnā eorum. ut satis supra dixi in uerbo, foriudicentur.

De foriudicatis & bonis foriudicatorum.

Quia suprà in uerbo, foriudicetur, plenius refuli iura regni, ideò hic non repetam.

De citatis coràm maiori iudice.

176 † Si aliquis est citatus coràm iustitiario regionis pro aliqua causa, ibiq; causa est incepta: et demum citatur coràm magna curia uicaria, nō potest deferere illam causam, & comparere in magna curia uicaria: nisi crimen, de quo citatur esset maius hęc distinctio non cadit in crimen læsæ maiestatis, hoc uoluit cōstit. incip. contingit interdum.

De pœna iudicis qui malè iudicauit.

177 † Si iudex in causis ciuilibus dolo se iudicat, eius bona publicantur: sed si p ignorantia deliquit, pœna arbitrio regis inferenda plectit: ut est cōsti. regni. si iudex fraudulenter, 178 † Et si malè iudicauit in causis criminalib. accepta pecunia, pœna capitali punit: ut est cōsti. incip. iudex si accepta. secundū capitula regni iudex condemnans ad mortē, ubi nō debuit, punitur pœna similitudinis supplicij: ut in c. regis Caroli inci. si iuste quis appellauerit. de iure uero communi non punitur iudex, qm malè iudicauit in causa ciuili, pœna publicationis bonorū: sed qn dolo se iudicauit in causa criminali: ut patet in auth. nono iure. C. de pœn. in di. qui ma. iud. secundū Alfiest. in d. consti. si iudex fraudulenter.

De crimine corruptelæ.

179 † Crimē corruptelæ est publicū
D D aded,

1 iudicentur. † Contumaces securè possunt cōparere intra duos mēses à die banni: & intra illud tēpus offendendi non possunt. hoc uoluit cōstit. incip. clementia. idem uoluit ritus incip. item q nullatenus banniztus. † Si quis fuerit contumax reputatus, & de sero cōparuit ad purgandam contumaciā, tēnetur sequēti curia personaliter compareret, & dare fideiussoriam cautionē de stando iuri, & petere, quòd procedatur in causa: aliās contumax remanebit. hoc est, quod uoluit ritus incip. itē, quòd plerunq; & quòd possit comparere de sero, & purgare contumaciā, est ritus incipiens, item seruat ipsa curia, q si aliquis bannitus. & fideiussor condemnatus purgat cōtumaciā, si comparer de sero, & præsensat principalem, aliās secus: 173 ut in eodem ritu. † Et not. q nullus debet de æquitate condemnari prima die post feras: ut uoluit ritus incip. item seruat ipsa curia, q 174 primò. † Et contumax citatus in causa ciuili, nō potest per procuratorem comparere nisi prius purgaue rit contumaciā. hoc uoluit ritus incip. item, q si aliquis uel aliqua bannitus, &c. de aliis dixi suprà in uerbo, contumaces reputentur.

De citatis ad informandum.

175 † Vniuersitas citata in criminalibus, potest comparere per syndicū specialiter constitutum. idem permisum est mulieribus cōiugatis: ut uidelicet possint comparere per procuratorem cum speciali mandato, hoc uoluit cōstitutio, generalia iura. & est ius nouum. secundū Glos. ibi. citari nō possunt ad nouem homines locorum. ut in c. item q iusti narij de extero.

aded, ut omnibus in iudicio liceat deferre officialem de corruptela, & donatorem uel promissorem, & si per legitimas probationes constiterit de corruptela, accusans uel denunciatus premiabitur: et erit premium, quia officialis condemnabitur ad soluendum dicti accusatori uel denunciatori tantum, quantum fuerit promissum dicto officiali: & si dictam promissum non sit certum, considerata qualitate cause & personarum, punietur iudex arbitrio iudicantis. hoc est quod uoluit constitutio, corruptelæ. & si quis dederit uel promiserit certum quid iudici, & intra tres dies non detulerit, punietur in tantumdem. ut in d. constit. in fi. de iure uero communi, qui corrumpit iudicem, litem perdit, siue sit persona priuata, siue publica, siue fiscalis: ut l. j. C. de pæn. iud. qui mal. iud. uerum si ipsemet corruptus id detulerit iudici, & probauerit, est immunis ab omni pænâ: ubi uero deferens non probat, si delatus iurauerit se non recepisse, liberatur ipse delatus: sed deferens in æstimatione litis punietur: & si delatus per iuramentum se purgare recusauerit, punietur ac si contra eum probatum esset: ut in auth. nouo iure. C. de pæn. iud. qui mal. iud. & iudex corruptus efficitur infamis, & damna rescire debet. l. fi. C. eo. tit. idem uoluit constitutio. incip. litigator autem. item de iure communi, si quis non pecunia, sed precibus corrumpit iudicem, punietur pænâ centum aureorum. l. j. in fi. cum Gl.

80 ff. ad leg. Jul. de ambi. † Et nota unum notabile uerbum, quod si inquisitus corrumpit iudicem, ut certam pro se ferat sententiam, non punietur de corruptela, nec ipse, nec iudex. dicitur Barco. in l. qui expli-

181 candi. C. de accusatio. † Et de iure ciuili attentans corrumpere, punietur ac si corrupisset. l. imperator uerus & Anto. ff. de iure fi. & Bald. in authen. sed nouo iure. C. de pæn. iud. qui mal. iud. in j. q. idem est de iure regni: ut in consti. incip. litigator autem. † Denique superuenit ca. incip. uulgaris famæ proloquiū. quo datur forma procedendi contra iudicem impetitur de corruptelâ, & in primis statuit capiendam esse informationem de famâ iudicis: deinde procedatur ad examen testium super corruptela; & si duo aut tres testes conditionis electæ & morum deposuerint de corruptela, tunc si iudex fuerit bonæ famæ, datur ipsi copia nominum testimonium: non autem dictorum: & nisi aliquid probauerit, quod ipsius innocentiam demonstraret, ad condemnationem ipsius procedi debet. si uero fuerit malæ famæ, nulla ipsi data copia condemnationis debet tamen iudex in hoc circumspecte procedere, ut ad testimonium inimici minimè admittatur: & sic debet inuestigare, qui sint testes, & cuius qualitatibus quis sit zelus delatoris: quæ causa ipsum mouerit ad deferendum: & si per unum testem tantummodò bonæ existimationis & uitæ contra iudicem probetur, & deferens iuret se dedisse pecuniam iudici, & quantitas non sit magna, & dans sit honesta persona, condemnabitur iudex. sed si per testes non potest probari de corruptione prædictâ, & delatus sit malæ famæ, et aliqua saltem præsumptiue probetur contra eum: ut quia probatur dantis captio & absolutio sine officiali habitæ pro liberatione, uel alia cōiecturæ appareant in d. c. descriptæ, & deferens iuret se dedisse,

& quan-

& quantitas nō est magna, tunc potest similiter iudex condemnari. at si officialis fuerit bonæ famæ, quantumq; probentur præsumptiones & coniecturæ uel indicia cōtrā eum, præcipuè, ubi deferēs leuis uirtus conpertus fuerit, tūc ad cōdemnationem minimè deueniri potest. sed si deferens sit persona approbata uitæ, & probentur cōtrā officialem uiolenta iudicia, quantumq; sit officialis bonæ famæ repertus, si quantitas data nō est magna, condēbabitur officialis. sed ubicunq; propter defectū probationis cōdemnatio sequi nō potest, & sunt indicia, debet delatus per iuramentum se purgare, & si officiales fuerint de corruptela condemnati: nō possunt appellare sed tantummodo supplicare. & ipsa supplicatio non suspēdit pronunciatū, nisi quousq; ipsa supplicatio corā principe præsentetur. & dictū cap. fuit factū ad beneplacitum, de cuius intellectu uideatur Pat. de Put. in lib. syndic. in uerbo, corruptio. & uide c. incipiē. item, quod in omni casu. quo cauetur, q̄ quando cōtrā officialem legitime non probatur, potest se per iuramentum purgare: h uerò iurare recusauerit; debet stari iuramento partis aduersæ de eo, quod dicit ei dedisse.

De non opprimendis uassallis a dominis.

183; † Nō debent barones suos uassallos indebitè opprimere, uel eis aliquid auferre: & si cōtrā fecerint, puniuntur in refectione expensarū, & rem ablata tenentur restituere, & soluere duplum curiæ. si uerò uassalli indebitè querulantur cōtrā dominos, debent in expensis condein

nari. hoc est quod uoluit consti. incip. præsentī cōstitutione. demū superuenit regia prag. incip. magnifico uiro Aloisio Copulæ. quæ est regis Ferdinandi. quæ cauetur, q̄ barones exigentes & extorqueñtes à uassallis adiutoria in casibus non permissis, ultra emendationem damni faciendam illis, quibus illa tum est; tenētur ad duplum regiæ curiæ. nec possunt barones suos uassallos prohibere uendere, uel cogere ut uendant, sub pœna ducatorum mille, & est prag. Cæsimæ. Caro. v. imp. inci. quin etiā. quæ cauetur uassallos non opprimi a suis dominis. item eiusdem est alia prag. inci. item ex quo diuino. quæ cauetur, q̄ barones non debent impedire matrimonia inter suos uassallos directè uel indirectè; sub pœna referuata regiæ maiestati seu uiceregi. item est alia prag. inci. audiuius etiam. quæ mandatur non imponi nouas angarias & gabellas subditis per barones. nisi in casibus a iure permissis. item est alia prag. incipien. graues insuper. quæ mandatur baronibus, ut non cogant suos uassallos ad emēdum sua bona, sub pœna referuata regi, & perditionis pretij coactæ uenditionis: & q̄ uenditio sit nulla. item est alia prag. incipien. audiuius etiam complures barones. quæ mādatur baronibus, ut non constringant suos uassallos accedere ad sua molendina, furnos, uel torcularia: nisi habuerint barones ius prohibendi ex consuetudine uel priuilegio.

De seruū fugitiuū.

184; † Seruos fugitiuos nullus capere debet, & si ceperit, statim domino restituat: & si ignorauerit dñm, assignet baiulis & officialibus locorū.

DD a qui

eis, & q̄ accusator talium ipsis con-
uictis, debet habere uiginti augusta-
les, & plenam fidem facit in tali cri-
mine unus testis fide dignus de ui-
su, & fama publica.

De ueneficijs.

195 † Capitali sententia debent pleđi
qui ad alienādos animos, uidelicet
ad amorem uel odium, aut ad fatui-
tatem causandam, mala medicamen-
ta homini dederint, aut uenenū, ut
homo moriatur, & simile si aliquis
habuerit uenenum p̄nēs se nec in
domo, uel illud uendiderit, simili
p̄na pleđitur, ut in cōsti. mala no-
xia. cōcordat cū. c. homicidas. xxiiij.
q. v. & in l. iij. ff. ad l. Cor. de sicar. &
intelligitur tex. de uendente, & ha-
bente p̄nēs se ita uidelicet, si cau-
sa occidendi hominē habuerit, uel
uendiderit, & ibi dicit Afflic. q̄ ea-
dem p̄na pleđatur, & emptor, ut
in cōsti. incip. eadē p̄na, & in quā-
tū s. dicitur, q̄ eadem p̄na puniatur
uendens uenenum ad nocendū. idē
statuitur in cōstitū. incipien. quicū
196 que toxicum. † Et qui instruxerit
poculū amatorium, etiam si neminē
laserit, nō erit impunis, ut in cōsti.
incip. poculum amatorium, sed pu-
nitur, si est honeste uitæ, relegatio-
ne ad insulā amittā parte bonorum,
& si est seruus ad metallum damnaē
l. si quis. §. abortionis. ff. de p̄c. &
portigentes, uel dantes amatoria po-
cula, si sequatur mors, p̄na mortis
pleđentur, si uerō sumens in aliquo
non lēdatur, publicantur omnia bo-
na, & per annum carcerantur, ut ha-
betur in cōsti. amatoria pocula.

De adulterijs.

197 † Adultera licet de iure communi

p̄na mortis pleđebatur, ut. C. co-
titu. l. castitati, & l. quamuis tamen
de iure regni puniūt aliter, quia tra-
ditur n̄ro, ut ille ipsi trūcet nasum,
& si uis noluerit nasum truncare, pu-
blicē flagellabitur, ut in cōsti. legū
asperitate, & sic solum in adultero
est hodiē p̄na mortis per. d. l. quā
uis quæ per cōsti. regnī non im-
mutatur, & de iure etiam canonum
est p̄na capitis in adultero, ut ex-
tra de procur. capitu. tuz. insti. de
198 pub. iudi. §. sed & lex. † Et mari-
tus si reperit uxorem in adulterio,
nulla mora protractu utrūque occi-
dere potest, ut in cōsti. si maritus,
& est nōrindum, q̄ iudex ecclesia-
sticus, est iudex competens in causa
adulteri, ut in cōsti. incip. maiesta-
ti nostræ, q̄ qualiter intelligatur, uī
de Afflic. ibi.

De lenonibus.

‡ De lenociniō dixi satis suprā i uer-
bō, & lenocinium commissit, ubi ha-
bes, quæ sint de iure regni statuta,
quæ hic non repeto.

*De uendente liberum
hominibus.*

199 † Qui sciens liberum hominem uē-
diderit, debet redimere ipsum sic uē-
ditum, & ipse uendens efficitur ser-
uus curiæ, & omnia eius bona publi-
cantur, & si non potest redimere il-
lum sic uenditum, debet ipse tradi
parentibus uenditi, & nihilominus
omnia eius bona publicantur, & si
contigerit, ut quomodocunque ille
seruus uenditus redeat, debet ipso
uendens tradi pro seruo regiæ cu-
riæ in perpetuam seruitutem hoc
est quodd uoluit cōsti. incipien. qui
sciens.

De incendiarijs.

200 † Incendiarij domorum de nocte, puniuntur pœna mortis, ut prouisum est per consti. incip. super incendiarijs, & per consti. regni incip. qui dolose statutum est generaliter, q̄ incendiarij domorum, in ciuitate capite puniantur, ut in cōsti. qui dolose sunt etiam duo capitula regis Caroli de imponente ignem restuchijs cāporū, quæ aliter nō refero.

De ludentibus ad dados.

201 † Ludentes quotidie ad aleam, & dados, & tabernarum frequentatores, inter infames habentur, & proinde à testimonio repelluntur, ut in consti. mores dissoluti.

De blasphemantibus.

202 † Blasphemantes Deum linguæ amputatione plectuntur, ut in cōsti. blasphemantes de iure cōmuni erat pœna mortis, ut in authen. ut nō luxu. cōtra na. colla. vi. superuenit deum regia præg. regis Ferdinandi inci. maxima nobis ingratitude. quæ cautum est, q̄ blasphemantes nō atenta. qualitate personarum, semper corporaliter puniātur, iuxta formā regie cōstit. & si officiales tales blasphemantes non puniant, priuantur suis officijs, & alijs pœnis plectantur de iure uerò canonico, si sacerdos, uel clericus blasphemauerit, priuabitur fructibus beneficiorū per annū pro prima uice, & pro secunda uice si unicuique habuerit beneficium, debet eo priuari, si autem plura illud q̄ uoluerit ordinarius, debet amittere, & pro tertia uice dignitatibus & beneficijs omnibus priuabitur,

eaq; liberè impetrari, & concessi poterunt, & est ius nouissimū statutum in concilio Lateranensi sub Leone decimo, ut refert Ioan. Dia. in pract. crimi. cano. in uerbo blasphemijs.

De periurijs.

203 † Periurium committentes in iudicio, uel extrà, scienter manus amputatione plectuntur, ut est consti. eos qui scienter, & nota quòd extat duo rit⁹ magnæ curiæ uitarie unus incipit, item nota q̄ ille. alter incipit item seruat ipsa curia, q̄ si aliquis quibus cauetur, q̄ contra eum, contra quem præsentatur, & liquidatum est instrumentum, proceditur ad mutilationem manus. hodiè tamen in periurijs, quæ extrà iudiciū committuntur in contractibus, non proceditur ad mutilationem manus, & est notandum q̄ est noua pœna, quæ non erat de iure communi secundum Afflic. ibi.

De sepulchro uiolato.

204 † Qui spoliat mortuum uel occisum, pœna manus punitur, & non ex hoc censetur sublata disposita per ius commune circa uiolatores sepulchrorum, ut habetur in consti. si quis aliquem occisum.

De occupantibus rem ad fiscum pertinentem.

205 † Qui occupatam tenuerit terram uel baroniam ad fiscum pertinentem, publicatione omnium suorum bonorum plectetur, ut habetur. in. c. incip. prædecessorum nostrorum, & si militer qui occupat aliquā rem particularem de demanio regis puni-

tur

tur pœna quadrupli omnium redituum, & prouentuum, quos percepit occupator ex re demaniali spectante ad regium fiscum, ut in. d. c. & illud allegat Affl. in consli. inter multas 206 in. iij. not. in fi. † Et est notandum, qd debet seruari ordo iuris, quando fiscus prætendit, qd aliqua persona priuata detineat res uel iura fisci occupata, & antequam legitimè conuincatur occupator, non debet spoliari, ut habetur in. c. item statumius qd si procuratores fisci de quo meminit Affl. in. d. consli. inter multas in. iij. not. in fi. est etiam aliud capitulum. incipien. ex. c. n. missi nobis quo cauetur, qd sub pœna unciarum mille occupatores rerum demanialium debent bona occupata relaxare alias sine alio processu procedatur ad exactionem dictæ pœnæ.

Ut nullus retineat commendatus in terris demanij.

207 † In terris demanij nemini licet tenere affidatos, alias tenetur restituere ipsos commendatos, & ad pœnam decem librarum auri pro prima uice, & pro secunda uice tenetur ad pœnam publicationis omnium bonorū & pro tertia uice ultimo supplicio cōdemnabitur, ut est tex. in. c. regis Caroli incipien. prædecessorum nostrorum. † Item in terris baronis non possunt recipi uasalli demaniales sub pœna omnium bonorū, quæ tenet baro i regis don inio, ut habet in. c. regis Rob. inci. cū ex nra cura.

De proditoribus eorumque pœna.

209 † Proditores puniuntur pœna mortis, & publicatione omnium bonorum, ut habet in. c. nuper apud Trani, & qui dederit consilium, uel

fauorem, aut receptauerit, eadē pœna punietur, & qui liberos receptauerit, uel dederit auxilium, uel consilium, grauissimis pœnis arbitrio regis punietur, & si quis sciverit esse proditores in regno, & celauerit, uel ubi potuisset capere, nō ceperit, uel si non potuit capere, nō acclamauerit alta uoce, ut proditor regis in persona, & rebus grauissimè puniatur.

210 † Et postquam captus fuerit quis pro crimine læsæ maiestatis, non potest absolui, nec datus, uel non datus fideiussoribus à carcere liberari, uel eius bona restitui, sine regis speciali mandato, & quando denuntiatur regi debet denuntiari in forma descripta in. d. c. nuper apud Trani.

211 † Et si ex causa proditoris bona proditorum ad curiam deuoluta fuerint, intra annum unum, uel biennium seruata distinctione absentium, uel presentium, qui in dictis bonis ius habere confidit, & curiam regiam, eumq; qui à curia tenet, ius suum in tentare debet, qd si non intentare curret, ultra nō audiet ut habet in. c. &

212 si frequenter. † Et filia filijue proditorū nō possunt matrimonia contrahere absq; assensu regio, sub pœna publicationis omnium bonorum, ut in. c. satis cōstat de quo dixi s. ne filij, p. pa. & idem statuit i filiis, & filiabus banitorū, & foriudicatorū ibi, sed istud ultimum corrigi per. c. incip. humanitatem quoq; & probat pri-

213 mem. † Et bona proditorū ipso iure sunt fisci absq; ademptione possessionis, & intra annos uiginti numerandos à die commissi delicti, potest ea fiscus uendicare à quibuslibet detentoribus, & possidiores inueniunt legitimis exceptionibus, sed proditores, & filij nulla exceptione inuantur, ut habetur in. c. incip. bona proditorum.

De quæstionibus, & tormentis.

- 214 † Ad torturam procedi nō potest nisi secundum ordinationem, & formam constitutionum regni, & iuris communis, ut in.c. incip. itē caueāt nec ad torturam procedi potest sine consilio iudicum, ut in.c. item q̄ in cognitionibus omnium causarū, & per regiam pragma. incipien. mādamus quoque. cautum est, si sunt quatuor iudices, omnes debent notare, & subscribere decretum de tortura quando. † Et tortura habet locum in ijs delictis, in quibus uenit imponenda pœna ultra relegationem in conuictis, & debet dari præcedentibus legitimis indicijs, argumentis, suspitionibus, & excussione qualitatis, & conditionis personæ quæstionibus exponendæ, ut in.c. tormenta.
- 216 † Et tortura debet dari in publico coram assessoribus, actorum notario & aduocatis, sed ex causa in occulto datur, sed confessio facienda per torturam, sit in secreto, ut habetur in.c. habebitur, sed de facto non seruatur quia datur tortura in occulto, & ab sentibus aduocatis, licet aduocatus fisci ex quodam abusu interueniat.
- 217 † Et antē torturam debet dari copia, indiciorum, argumentorum, & suspicionum, propter quæ deuenitur ad torturam, alias processus erit nullus, ut in eodem .c. de quo die, ut suprā, in loco suo dixi.
- 218 † Et in accusatis de crimine læsæ maiestatis, hæresis, & in publicis latronibus, & disrobatoribus stratarū captis in flagranti crimine, aut in fuga, & in teste uacillante, & in eo, qui deliquit iudice sedente pro tribuna li, debet seruari ius cōmune, ut præter formam, & modum præsentis odiōi subdantur quæstionibus, sicut

iudici nidebitur, ut in.c. in accusatis. † Et si contrā formam à iure in troductam fuerit quis per officiales tormentis expositus de consilio iudicis, & assessoris, debet puniri ipse assessor, nisi arguat officialis de dolo, quo casu uterq; puniatur, ut in.d. c. iii. accusatis, & si officialis tormentauit aliquem absque consilio assessoris, ipse officialis punitur, & excusatur assessor, si ignorauit, uel si sciuit, & pertinaciter restitit.

- 219 † Et quando assessor resistit, tenetur notarius actorum sub pœna scribere illam resistantiam, ut in.d. c. in accusatis. † Item per.c. incip. tormentis. est similiter prouisum, ut tormenta inferantur in crimine læsæ maiestatis, aut in disrobationibus stratarum, ita si contrā tales publicæ fama sit, & sufficientia præcedant indicia, sic etiam i homicida, aut alias delinquente enormiter, capto in flagranti crimine, ut habetur in.c. incipien. tormentis, & adde, quod istud capitulum licet sit posterius in ordine, quam capitulum in accusatis, tamen illud corrigit istud, ut etiam tortura habeat locum in teste uacillante, ut hic dicunt moderni, & intellige hoc & illud, ut tortura habeat locum in istis casibus præter formam capitulorum regni, sed seruata forma iuris communis. † Item per.c. incip. itē prouisa iuris sanctio. est cautum, ut tormenta etiam die feriato inferantur latronibus, & stratarum disrobatoribus, aut alijs enormiter delinquentibus, qui etiam possunt, & debent tormentari, si, & prout uidebitur officiali, ut ex dicto cap. ē sumpta præsentia magnæ curiæ vicariæ, & similiter est statutum per cap. incip. idē magistris. quo cauetur, ut in talibus casib. nō obseruatis capitulis regni de iure communi tormententur tales.

De appellationibus recipiendis.

- 223 † Si cōtigerit appellari à decreto de torquendo, & iusta est appellatio, debet admitti, & interim ad torturam nō procedi. q̄ si non admissa appellatione iudex ad torturam processerit, & ut dictum est, appellatio interposita erit iusta, uel processerit ad torturam, ubi non debuit, aut cōtrā formam iuris, si tortus ex tormentis ipsis, uel propter cōfessā in tormentis, mortuus fuerit, iudex ipse ad ultimum supplicium propterea tenetur, & simili pœna tenentur iudices, qui reiecta appellatione à diffinitiuā cōdemnatoria ad mortem, executioni sententiam ipsam demandauerunt. & si tortus ex tormentis mortuus nō fuerit, iudex ipse in pœnam carceris biennalis incurrit, & tertia pars bonorum ipsius omnium commodis curiæ ipso facto applicatur. & similiter si damnatus ad mortem nō admissa appellatione, nō fuerit traditus morti, sed ad aliud supplicium, iudex in similem pœnam incurrat, & officialis sic semel punitus, ad aliud officium nunquam recipiatur, & si per processum apparuerit, q̄ contra formam iuris & capitulorum fuerit ad torturam processum, etiam si tortus confessus fuerit sponte, illa talis confessio nulla erit, ut habetur in c. si iuste quis appellauerit. † Et est notandum, q̄ hucus nūquam appellat à sententia absolutoria, ut habetur in ritu incipi. ubi vero denuntiatus de quo suprà in loco suo dixi. est tamen bene verum, q̄ de iure capitulorum regni ubicunque ex officio procedere tur, & daretur sententia absolutoria, à qua nullus appellabat, debebat

ipsa sententia absolutoria notificari superiori, ad quem deberet appellari, isque debebat intrā decem dies rescribere iudici, qui tulit sententiam, & interim cognoscere de meritis causæ, & si appellatum ab aliquo, foret, uel intrā mensem a die, quo inferioris suscepisset literas, de iuribus sententiæ & processus non cognouisset, sententia in rem iudicatam transibat, ut habetur in cap. plerumque contingit. quod est sublatum per ritum, postquam appellari non potest.

De inuentiō thesauri.

- 225 † Si quis inuenerit thesaurum, sine speciali mandato regis capi non potest, nisi de thesauro inuentio constet, uel uerosimilibus indiciis appareat, quo casu potest capi & carcerari, & inde statim debet rescribi ipsi regi tenor totius processus, & quicquid inde inuentū est, ut habetur in cap. prædicti magistri procuratores.

De excommunicatis.

- 226 † Excommunicati qui ultra annū in excommunicatione perdurauerint, debent curiæ seculari denuntiari, ac per eam pœna debita plecti. hec edicit text. in c. item statuimus, q̄ si contingat. & hæc pœna statuitur per aliud c. incipi. si quis excommunicatione. quo cauetur, q̄ talis excommunicatus ultra annum in excommunicatione perdurans, si comes fuerit, soluat curiæ uncias vigintiquatuor, si baro, xij. si miles simplex, sex, si burgensis, tres, si rusticus, unciam unam & semis, & si secundo anno perdurauerit, est pœna dupli quantitatis prædictæ, & si tertio, triplum, & sic de singulis † Itē

statuēti

statutum est, qd si agatur criminaliter vel de spolio vel ex quauis alia causa cōtrā aliquem, & per accusatum excipiat, qd accusator est excommunicatus, ne causa impediatur, debet procedi in causa per iudicem, ac si nullus accusator foret, & nihilominus ipsum sic excipientem de excommunicatione iurare faciat, qd exceptionem ipsam non calumnia causa obiciat, uel animo differendi iudicium, & deinde debet assignari terminus ipsi excipienti, intrā quem probet dictam exceptionem, qui si defecerit in eius probatione, debet priuari possessione ipso facto, ut habet in c. regis Roberti incip. pro bono statu. † Et si fuerint testes allegati excommunicati, debent ad cautelam absolui, & si per eos sententia fuerit lata, retractatur sententia ipsa, ac si foret lata per falsos testes vel instrumenta, ut habetur in c. eiusdem regis Roberti incipien. ne per exceptionis infrazum.

Vbi de crimine agi oporteat,

229 † De crimine ecclesiastico non debet agi cōtrā seculari, sed coram ecclesiastico tantum, ut in c. item statuimus. qd officiales. † Itē vassalli ecclesiarum in ciuilibus non trahuntur coram seculari, sed pro criminalibus, pro spretis videlicet defensis, portatione armorum, & aliis, ut habetur in c. item statuimus 230 qd iustitiarij. † Item de grauaminibus illatis per p̄latos vel alias personas ecclesiasticas vassallis ecclesie uel aliis, potest cognoscere iustitiarius prouincie, ut habetur 231 in cap. ad regale fastigium. † Item malefactores aufugiētes de una prouincia in aliam possunt insequi per

xv. miliaria intrā aliam prouinciā & per capientem puniri, ut in c. Regis Roberti, incip. diuina. † Item si delinquētes aufugerint de vna ciuitate in aliam, debēt capi ad requisitionem iudicis delicti, & ad eū remitti, vt puniantur, ut habetur in pragmatice regis Ferdinandi, incip. licet ut vniuersalis Italie pax. 234 † Item sciendum est, qd pro primis causis non debēt extrahi extrā districtum proprii incolatus, vt in pragma. regis Ferdinandi incip. item qd officiales regis. est cautum, qd pos sunt capi delinquētes extrā territorium, & remitti ad iudicem loci delicti ibidem puniēdi, nisi essent latrones publici & disrobatores stratarū, qui per quoscūq; puniri possunt.

De confessis.

235 † Cōfessiones extortæ per suggestionem & promissionem gratiæ, sunt nullius mōmēti, vt habetur in c. incip. multorum ad aures nostras.

De procuratoribus.

236 † Si vltā decem accusantur uel inquirūt, possunt constituere procuratorem, nisi in crimine hæresis, & lese maiestatis, ut habetur in c. incip. idem studio. idē statuitur in c. incip. statuimus, vt quoties. sed ibi est vnū plus quod corrigit præcedens c. in quātum volebat, qd ad hoc, ut procurator cōstitui posset, debebāt esse vltā decem, sed istud c. voluit qd si sunt decem, licet nō vltā, possunt procuratorem constituere.

De penis.

237 † In penis fisco acquirēdis pecuniarijs proceditur summariz, simpliciter,

placiter, & de plano, ut habetur in c. 238 regis Caroli incip. ab olim. Pœna portationis armorum, homicidij clā destini, aliæq; pœnæ, siue certæ siue arbitrarie, possunt si pecuniarie sunt, componi & moderari, vbi paupertas, impotentia, uel alia rationabilis causa suaserit, ut habetur in c. regis Roberti incipit, exercere volentes.

239 † Sed si proceditur cōtra latrones famulos, aliosq; maleficos grauium scelerum labe respersos, non potest eorum pœna corporalis in pecuniariam commutari, ut habetur in c. regis Roberti incip. ne peruerso iudi-

240 cio. † Demum extat aliud c. eiusdem regis, quo pingulus provideatur, ne in ullo delicto, vbi pœna corporalis veniret imponenda, ea in pecuniariam commutetur sub pœna:

241 ut in c. ne quis sua malitia. † Sed si quis bonæ cōditionis & famæ aliquem vulnerauerit, & vulnus non est letale, nec membri mutilatio sequitur, ad compositionem pecuniariam adinitti potest: ut in c. incip. ad peruersorum. de quo suprà dixi.

242 † Item per prag. Cæsariae incip. & quia facilitas, cautum est, qd pœnæ moriis & membri mutilationis, inconsulto prorege, minimè commutari queunt. sub pœna, de qua ibi.

243 † Et per titum magnæ curiæ vicariæ est cautum, qd nunquā deueniatur ad commutationem pœnæ vel compositionem, nisi parte dēnūtiante, remittēte: ut in ritu. item qd vbi proceditur ex officio. & in alio ritu incip. item qd dictus locum tenēs. licet in alio ritu statuebatur, qd posset componi de quocunque maleficio, saluo iure partis: & quando fit compositio, debet fieri in presentia iudicū, actorū notarij & erarij curiæ. & idē, qd suprà, statuitur per alium ritum incip. item seruat ipsa curia nul-

244 lum. † Item per alium ritum incip. item qd nullus accusatus. est ordinatum, ut nō possit deueniri ad compositionem, nisi probato delicto per testes, uel per confessionem rei.

245 † Compositiones nō debent fieri absque inreruentu officialium zra-rij, & magistrī actorum: ut in cōstituti. causas.

De receptatoribus.

246 † Receptatores malefactorum eadem pœna puniendi sunt, qui ipsi malefactores pro suis criminibus puniendi essent. & terra, ubi fuerint receptati per barones, per quinquenium erit fisci. & si uniuersitates receptauerint, illi, qui sunt maiores de ipsa uniuersitate, & potuerunt prohibere receptionem, puniantur, alias tota uniuersitas puniatur, ut pro quolibet foculari augustale vnum: soluatur: ut habetur in c. regis Roberti incip. licet cōtra re-

247 ceptatores. † Sed per aliud capit. eiusdem regis Roberti incipien. ad iniusta remouenda grauamina est statutum, quod non possunt uniuersitates componere & puniri de receptione bannitorum & aliorum malefactorum: alia vero iura regni super hoc uide suprà in verbo, banniantur.

De fideiussoribus.

248 † Fideiussores in criminalibus iurāt, sicut ipsi principales: ut habetur in ritu incip. in primis. & quādo fideiussores se obligāt pro principali inquisito de eum præsentiado, si, & quoties fuerit ipse principalis requisitus, uel ipsi fuerint requisiti de præsentiado, si curia voluerit præsentiā inquisiti habere, & extraiudicialiter

rer voluerit requirere fideiussiores,
 vt præsentet, debet requirere ipsum
 principalem, ut se præsentet, & fide
 iussiores, ut præsentet, ad pœnam fi
 deiussionis tenebunt, & ipse princi
 palis ad pœnam vnciarum quatuor
 iuxta ritum magnæ curiæ vicariæ in
 249 cip. item notandum est. † Et ex hoc
 infero, qd licet forma fideiussionis
 sit, qd quoties fuerit requisitus ipse
 principalis, ut se præsentet, toties te
 neatur fideiussiores præsentare, tamē
 si nō præsentarit se reus, nō ex hoc
 sunt in pœna fideiussiores ipsi. quia
 debuerūt requiri iuxta formam di
 cti ritus, licet contrarium voluerit
 Bald. in addi. Spe. in titu. de dol. &
 250 cōtu. in rubrica. † Item debet re
 quiri ipsi fideiussiores cū inserta for
 ma fideiussionis, & licet requirantur
 in eodem loco, vbi sunt ipsi fideiuf
 siores, debet fieri citatio clausa sigil
 lo Iustitiæ, quo curia utitur iuxta ri
 tum magnæ curiæ vicariæ incip. itē
 quando requiritur. ego nō vidi fieri
 citationem clausam, sed cum sigillo
 & cum inserta forma fideiussionis,
 251 † Si enī quid iudices, si, & quādo
 videbitur, & ad suum libitum pos
 sint requirere fideiussiores, ut præsen
 tent principalem. Bart. & Alex. in l.
 pe. ff. de quæstio. dicunt, qd non, sed
 benē si postquā ipse principalis li
 beratus fuit, superuenerunt noua in
 dicia, ex quibus posset ad torturam
 deveniri, & nō aliter, & tunc si fide
 iussiores nō præsentant, cōdemnan
 tur ad pœnam, & ipse principalis cō
 tumax reputatur, ac si, & prout à
 principio poterat, vt ibidem habe
 tur per Bart. & intellige si superue
 nerunt noua indicia in eo delicto,
 pro quo fideiussiores præstitit. adde
 qd hoc est verum, quādo reus fuit li
 beratus sub fideiussoribus factis de
 fensionibus & purgatis iudiciis, ac

secus, si antē cognitionē delicti fue
 rit liberatus, quia eo casu possunt ci
 tati fideiussiores ad præsentandum,
 etiam si noua nō superuenerint indi
 cia, ut benē cōcludit dom. Dyn. de
 Mux. in cōsi. xxxix. quidam nomine

252 Citadinus. quod nota. † Sed pone,
 qd reus liberatus sub fideiussoribus
 nouum commisit delictum, cuius
 rei causa iudex citat fideiussiores, ut
 præsentent reum illum, dicēs, qd su
 peruenerunt noua indicia in illo de
 licto, pro quo liberatus fuit ille, &
 qd pro illo delicto eum cōparere
 velit, cum reuera nō uelit pro eo de
 licto, sed pro nouo, quod quæso hic
 remedium dabitur fideiussoribus?
 dicas, qd possunt comparere, & pete
 re, vt iuret iudex pro qua causa ve
 lit illam rei præsentationem, & cum
 noua superuenerint indicia in eo
 delicto, pro quo fideiussorunt, & te
 netur iurare, vt notabiliter consul
 uit Alber. Brun. in consil. lxxxvij.
 incip. circa primum. uidendum est.
 in fine. si tamen ipsi fideiussiores of
 ferant stare suo iuramento. & ita sæ
 pē practicaui, & practitari vidi.

253 † Sed pone quod reuera curia
 eum voluerit pro illa causa, cum in
 super ex nouo delicto effectus sit re
 bellis, an teneantur fideiussiores
 eum præsentare. in quo Afflic. in
 constitutio. humanitate. in iij. nota.
 versicul. iterum quæro. dicit, quod
 non tenentur, ex quo eum sit rebel
 lis, habetur pro mortuo, & mor
 te ciuili finitur fideiussio iudicio fi
 stendi causa facta, vt dicunt Docto.
 in l. si decellerit. ff. qui satisda. cog.

254 † Sed finge quod pro nouo deli
 cto est bannitus tantum secundum
 formā constitutionum regni, & pra
 cticā traditā per me suprā in verbo,
 banniantur. nunquid fideiussiores te
 neantur præsentare, in quo quidem

Bart.

Bar.in l.fi verò.ff. qui facit da. cogā.
 inquit, q̄ si fuit ille bannitus absq;
 culpa fideiussorum. tunc quidem si
 ipse reus est bannitus tantum, & bo
 na non sunt publicata, fideiussōres
 tenentur eum præsentrare, quia po
 test uenire reus, & purgare contu
 maciam, & sistere in iudicio at secus
 (dicit ipse) dicendum est in depor
 tato, qui amittit omnia, quæ iuris ci
 uilis sunt, & idem (dicit ipse) potest
 dici i eo deportato, si esset talis cau
 sa, in qua etiam post deportationē
 posset sistere in iudicio, quia fideiuf
 sor remanet obligatus. & si bona es
 sent publicata, & fisco accepisset il
 la bona, tūc si fideiussor promississet
 fisco de iudicio sisti, ad fisci vtilita
 tem fideiussor liberatur. quia credi
 tor succedit debitori. sed si fiscus il
 la bona non accepisset, q̄ non essent
 soluendo: vel promississet de iudicio
 sisti priuato, tunc non liberatur fide
 iussor. & sic, vt vides, in regno, cū
 bannitus non statim amittat bona,
 tenetur fideiussor eum præsentrare,
 non obstante, q̄ sit bannitus reus, p
 alio delicto. secundum Bar. vbi su
 prā: sed Spec. in tit. de accus. in §. de
 contumacia accusati. ver. item quæ
 ritur: ecce Titius promissit, tenere vi
 detur simpliciter. q̄ si est bannitus
 reus propter aliud maleficium, fide
 iussor est liberatus & amplius non
 tenetur: & ita dicit debere intelli
 gi. in l. sed & si quis. ff. si quis cau
 tio. & l. ij. §. fin. ff. de custo. & exhi.
 reo. Gaudij. in tit. de aliqui. quæst.
 var. iu. malefic. uers. item pone quæ
 stionem, quam Bononiz. antep. col.
 ponit quæstionē in eo, qui propter
 aliud maleficium fuerat bannitus
 banno perpetuo, & eius bona fuerāt
 publicata. & sic, prout dicit Bar. te
 net in eo casu non teneri fideiussō
 res, & sic nō loquitur in casu nostro.

sed Ang. in l. si quis seruus. §. qui ex
 hibendi. ff. de cust. reo. tenet simpli
 citer opinionem Spec. vt si reus sit
 bannitus propter aliud maleficium:
 fideiussōres sint liberati, & amplius
 non teneantur: at secus, si esset ban
 nitus pro eodē delicto, pro quo ipsi
 fideiussērunt, quia tunc non cen
 tentur liberati. & idem videtur tenere
 in l. capitis. ff. de fideiussorib. in fin.
 & cum hac opinione nunc transio.
 255 † Sed quid si iudex dederit causā.
 ut reus aufugeret: vt quia iactabat
 se uelle carcerare inquisitum, cum
 que male tractare: vel quia dixit in
 quisito, q̄ aufugeret, an fideiussōres
 citati ad præsentrandum teneantur,
 an minus. & in hoc reperio Barth.
 Cæpol. in consi. xxv. incip. cum per
 ser Iacobum, qui arguit pro & con
 trā: tandem dicit, q̄ fideiussōres nō
 ex hoc sunt liberati, sed adhuc tenē
 tur. fatetur tamen, q̄ si pœna debe
 ret applicari ipsi iudici, q̄ non tene
 rentur ad pœnam. puto tamen, si iu
 dex dedisset causam fugæ: vt quia i
 secutus fuit eum: uel se iactauit de
 eum male & peslimē tractando, &
 sit solitus similia facere cum effe
 ctu: vel persuasit expressē reo, q̄ fu
 geret, quodd tunc fideiussōres non
 tenentur arg. eius, quod notabiliter
 dixi, Per. de Anca. in consi. ccccvij.
 incip. probata tanta scuitia. voluit,
 q̄ si accusator dedit causam fugæ i
 quisito & accusato, eius contuma
 cia non obest: & ita refert & sequi
 tur Grammat. in consi. primo post
 regias decisiones. nū. 23. & sic cū
 contumacia ob dictas causas in
 quisito non obstat, minimē debet ob
 se fideiussoribus: cogitate tamen.
 & pro hoc facit Glo. no. in l. lege Cor
 ne ff. ad Sylic. & multū notabili
 ter tenet Cæpol. in l. idem ait. ff. de
 256 adi. edi. † Illud tamen adnotandū
 est,

est, q̄ ad hoc, vt p̄na fideiussoris possit a fideiussoribus exigi, est necesse, q̄ fiscus accuset p̄nam: aliàs non potest exigi. bene tamen uerū est, si est factum mandatum fideiussoribus, q̄ comparerēt ad dicendū causam, quare non debeat accusari & exequi pro p̄na fideiussionis, quòd tunc debet declarari per iudicem p̄nam posse accusari & posse exequi: vt fuit deci. in sacro regio consilio, vt testatur Afflict. in decisio. tertia incip. extat obseruantia.

257 † Quòd si carceratus fuerit reus p̄ iudicem pro eadem causa, pro qua fideiussores pr̄stitit, & demum aufergit a carceribus vel a manibus familiarū, an ipsi fideiussores sint liberati: hæc quaestio latè pertractatur per afflict. in deci. 130. incip. habuimus istum casum. qui tandē refert in sacro regio consili. Neapolitano fuisse decisum, q̄ fideiussores ipsi sint liberati: at secus, si fuisset captus seu carceratus reus p̄ alia causa, quo casu si fideiussores comparuissent & dixissent curiæ, quòd eū pr̄sentant, & quòd nolunt amplius teneri, etiam dicendum est, quòd sint liberati: vt ibi dicit idem Affli. per doctri. Io. And. in addi. Specul. in titu. de accusa. §. sequitur.

258 † Sed pone quòd curia eum habet carceratum, nec requisit fideiussores, vt pr̄sentarent eum, an fideiussores possint ex se reum pr̄sentare, vt sic amplius non teneantur, & curia teneatur dictam pr̄sentationem acceptare: in hoc dico, q̄ non: vt in terminis consuluit Ludo. Roma. in consil. 137. incip. ista promissio. tamen quido est carceratus reus pro alia causa, tenetur curia acceptare illam pr̄sentationem: vt dicit idem Roma. in d. consil. dum sequitur opinio. Io. Andr. quæ notes.

259 † Quòd si fideiussores promiserūt reum pr̄sentare, non adiecta certa p̄na, qualiter puniuntur ipsi fideiussores, si non pr̄sentant ipsam reum? Spec. in titu. de accusa. §. sequitur videre. nume. 15. dicit, quòd quando certa p̄na fideiussioni nō est adiecta, tunc iudex punit fideiussores p̄na pecuniaria suo arbitrio, secundum qualitatem & conditionem personæ. † Sed pone q̄ quis fideiussit pro aliquo de eum pr̄sentando toties quoties, vel de eū sistendo iuri, & non pr̄sentauit, nec fecit eum in iudicio sistere: quo casu fiscus accusat p̄nam & exigit: an ultra p̄nam fideiussionis teneatur ipse fideiussor ad interesse parti, ad cuius instantiam ille erat carceratus: & breuiter in hoc casu habemus decisionem Afflict. in decisio. cccxxxiii. incip. fideiussor. ubi refert fuisse decisum, quòd ultra p̄nam debitam fisco tenetur parti ad interesse. † Quid operentur illa verba posita in ritu, toties quoties, quæ communiter apponuntur in fideiussionibus. Ang. in l. quòd si nolit. §. si quis ita. ff. de 2d. edi. dicit, quòd operantur, quòd fideiussores tenentur pr̄sentare usque ad sententiam, sed si dicatur in fideiussione: toties quoties, & quodocunque curiæ placuerit, tunc tenentur fideiussores etiam post sententiam re-pr̄sentare, & etiam quando est dictum simpliciter, toties quoties, per binam pr̄sentationem liberantur fideiussores, vt euitetur infinitas. secundum eundem Ang. in l. si finita. ff. de danno. inf. num. 1. sed in hoc ultimo dicto cōtrarium expresse tenuit Imo. in d. l. si finita. quem sequitur Alex. latè. in d. l. si finita. & ibi uide Paul. de Cast. & Ludo. Roma. & uide Specul. in titu. de fideiuss.

262 num. 12. § Sed finge quod quis fideiussit pro Titio inquisito de vulnere illato in personam Sempronii, qui ex dicto vulnere mortuus fuit, an teneatur fideiussor ille presentare Titium, Bar. in l. fideiussores magistratuum. ff. de fideiuss. dicit, qd si fuit proposita accusatio de vulnere & pro ea accusatione intercesserit fideiussor, secuta morte, non tenetur. sed si nulla fuit proposita accusatio, se tantum quis intercessit, inquisito de vulnere, tunc etiam secuta morte tenetur, & idem consulendo tenuit Bar. Soz. in cons. 173. in ij. lib. sed contrarium tenuit Alber. de Rosa. in l. diuersu. n. ff. quo. le

263 ga. § Sed pone quod quis promissit ad certam penam non offendere Titium. & dedit fideiussores, eadem uero offendit, pro quo fuit citatus & contumax repudatus, & tandem foriudicatus. & sic fideiussor habetur confessus, nunquid illa facta confessio sit tanta potentia, quod operetur, ut fideiussores possint condemnari? Philip. Cor. in cons. 111. in iij. lib. decidit, quod non, sed debet aliter constare, alias non potest agi contra fideiussores. imo quod plus est, dicit Alber. de Rosa. in l. cum procurator. ff. de fideiuss. quod nec sufficit in casu proposito confessio uera ipsius inquisiti principalis, ut ex ea possint fideiussores condemnari.

264 § Item notandum est, quod in tegno certa meta capiendarum fideiussionum data reperitur per ritum magnæ curiæ vicariæ incip. item nota, quod in criminalibus. quo cautur, quod in causa homicidii debent fideiussores tales esse, qui se obligent ad præstam unciarum centum, & in causa priuati carceris, uel etiam falsitatis, ad præstam unciarum quinquaginta, & in aliis delictis, ad penam

265 unciarum uiginti quinque. § Sed pone qd est aliquis inquisitus, qui non potest modo aliquo præstare fideiussores pro delictum suum, an præstabit tales quales præstare poterit, & quid si nullos præstare poterit? hanc q. posuit Io. Mil. in sua praxi cri. in verbo, Andreas Irus, nu. 8. & 9. fol. 150 ubi dicit, qd si nullos præstare poterit fideiussores, præstabit iuratorium cautionem, quod stabit iuri, & affirmabit se fideiussor dare non posse. & si potest præstare fideiussores, non tamen pro prædicta summa, præstabit tales, quales poterit, & ita uidemus illius præstari in utroque membro in magna curia vicaria, & ego ipse tempore meo prædicti cautelicet rex. in c. ab illo inchoandum. in si. satis refragetur prædictæ opinio. nam utrumque sit de iure, ita præstatur, ut supra proxime dixi.

266 Item notandum est, qd fideiussores debent esse habiles ad conueniendum & faciendum executionem contra eos, a sed ut nullus nobilis de Capuano uel de Nido recipi debeat, sed unus de Nido recipitur pro alio, & sic de sedili Capuano. hoc est quod uoluit ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item quod nullus. & in eo, quod dicit rex. qd fideiussor debet esse idoneus, concordat cum l. i. & ibi Alex. ff. in ius uo 7 cā. tot. ut in ea. § Item ulterius sciendum est, quod fideiussiones omni die recipi possunt. siue curia regat, siue non, siue de mine, siue de sero, & in quacunque hora, die, presentibus uel absentibus iudicibus. sufficit enim quod magister actorum eas capiat, & stipuletur nomine & pro parte curiæ, quo casu sufficit, & perinde habetur, ac si fideiussiones ipse essent receptæ per ipsos iudices. & per hunc ritum est

est sopita illa longa disceptatio, quam facit do. Pe. Philip. Cor. in cō. si. ccxj. in iij. lib. quatenus discutit, nunquid ualeat fideiussio capta per actuarium nomine curiæ. nam, ut uidetur, hic ritus approbat talem fideiussionem, ex hoc apparet male (salua pace) dixisse Afflic. in cōst. magistri camerarii. in xij. nō. qui immemor dispositionis huiusmodi ritus dixit, quod semel exclamauit in sacro regio cōst. quod fideiussio unius carcerati capta per actuarium absente iudice, non ualebat, nam secundum eum de necessitate requiritur, quod fiat præse iudice. cuius cōtrarium, ut supra patet, aduerte, quod quatenus hic ritus disponit fideiussiones posse etiam die feriato capi, corrigitur per alium ritum, quod infra referā, quia tunc per instrumentum publicum consignatur carcera

268 tus. Item est sciendum, quod per quolibet inquisito debent esse duo fideiussores, qui non sint clerici, nec filii familias, & debent iurare quantum ualeant sua bona detractis debitis & dotibus mulierum, & licet ipsi fideiussores fideiubeant ad certam summam: tamen quilibet eorum tenetur in solidum. & si sunt tres denunciati, curia recipit quatuor uel quinque fideiussores, si sunt diuites: & quando sunt quatuor denunciati, sufficiunt sex uel septem fideiussores diuites: sed quando sunt multi denunciati, curia debet recipere pro medietate eos fideiussores, quos deberet recipere secundum ordinem prædictum, & pro alia medietate ipsi denunciati inter se, unus pro alio, fideiubent: & uocatur fideiussio uicaria. hoc uoluit ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item pro

269 quolibet. Item ex dicto ritu notes per petuō, quod si sunt plures fideiussio-

res, qui se obligant de præsentando reum ad certam pecuniam, licet non dicatur in fideiussione, quod in solidum promittunt: tamen quilibet eorum tenetur in solidum ex dispositione istius ritus, contra dispositionem text. l. hoc ita. C. de duo, re. &

270 nota, quia nemo aduertit. Item notatur ex eo, quod quando sunt plures denunciati seu inquisiti, tunc dantur fideiussores pro medietate, & pro alia medietate ipsi denunciati inter se, alius pro alio, fideiubent: & sic in regno admittitur uicaria fideiussio: quod quidem concordat cum l. omnes. §. in hac autem regia. C. de episc. & cler. & notat Dyn. in l. Romanus Apulus. ff. de tut. & cura. da. ab ijs. & plenè per Specul. in titu. de satisfactis. §. dicto uersicu. quid de scholaribus. & habetur per Bartho. de Cap. in constit. humanitate.

271 numer. 46. Item est aduertendum, quod quoties contigerit iudicem uelle liberare aliquem inquisitum aliquo die feriato, tunc non liberat sub fideiussoribus: sed eo casu ille inquisitus consignatur per iudicem pro carcerato per clamydem aliquibus recipientibus eum: & de dicta consignatione rogatur notarius publicus, & conficitur publicum instrumentum: recipientes uero dictum inquisitum promittunt eum præsentare pri. die iuridico, & adueniente die iuridico, ut supra, ipsum in curia præsentant, & tunc capienda est fideiussio, ut supra dictum est. hoc uoluit ritus magnæ curiæ vicariæ incip. item si esset. Item ex dicto ritu notes unum pulchrum dictum, quod licet dictum sit supra, quod fideiussio potest capi in absentia iudicis, & per solum actuarium: tamen consignatio inquisiti, quæ fit modo prædicto die feriato, nullo

nullo modo potest fieri per actuarium absente iudice, sed necessario fieri debet per ipsum iudicem stipulantem nomine & pro parte curiæ, & licet ritus non procedat ultra annullando actum, si contrarium fieret, tamen, quia ritus ille procedit dando formam qualiter capiat, uel fiat illa consignatio, sequitur, quod forma non seruata, actus ille redditur nullus, licet ritus ultra non procedat annullando actum. secundum Alexand. in consil. xxij. i. iij. par. & sic intelligitur id quod dicit Bald. in leg. non possunt. ff. de legibus. & in l. si quis mihi bona. §. si coram. ff. de acquir. hered. & habetur per Card. in clemen. prima. §. volumus secunda quæstio. de foro compet. & per Bald. in l. prima antepen. colū. C. qui admittit ad bo. & per Spec. in titul. de instrument. edi. §. iij. versicu. sed nunquid. de quo plenè per Felin. in c. cum dilecta. de rescript. vj. colum. versicu. de forma. & quod ritus ille procedat dando formam, probatur manifestè, quia ubique est prius, & posterius ibi est secundum Bald. in leg. prima. iij. col. incipien. ex dicto ergo Roffre. C. ne. li. tertio pro. sed ritus ille dicit, quod quando assignatur captiuus aliquibus, non assignatur illis ut fideiussoribus, sed reges assignabit illum per chlamydem illis, qui promittant ad primam diem iuridicam eum presentare, & sic ad hoc, ut conficiatur illud instrumentum consignationis, est necesse, quod præcedat illa assignatio fienda per iudicem per chlamydem captiuum. & de illa consignatione rogatur notarius, ut conficiat instrumentum, ergo manifestè liquet requiri pro forma, quod iudex consignet carceratum, & stipuletur no-

mine & pro parte curiæ, & ita arguit Fel. in dict. cap. cum dilecta. in uerbo, sextum signum. & ulterius dicit Bald. in l. uniuersa. C. de preci. imperat. offer. quod forma, quæ debet præcedere, est de substantia, adeo ut non possit subsequi, & sic ex prædictis teneo id quod supra dixi.

273 † Item est aduertendum, quod fideiussores, qui promiserunt presentare reum inquisitum intra certum terminum, uel ad mandatum curiæ, & non presentauerunt, incidunt statim in pœnam, adeo ut non possint ad illam euitandum purgare moram, licet secundum formam iuris communis (per l. & si post tres. ff. si quis cau. & fin. formam c. regni, incip. legem ueterè) poterant fideiussores purgare moram. secundum enim ritum magnæ curiæ uicariæ incipientem, item non possunt. est statutum, quod mora per fideiussores purgari non potest. tu tamen uideas Grammati. in decisio. xcv. incipien. in causa magnifici. ubi apparet in sacro regio consil. Neapolitano fuisse contrarium decusum ex æquitate leg. apud Celsum. §. Item Labeo. ff. de do. exceptio. quatenus ibi dicitur, quod durum est hominem possidere & pœnam exigere.

274 † Item est sciendum, quod citatis fideiussoribus ad presentandum, & non comparentibus in ultimo per emptorio, & effectis contumacibus, licet postea compareant eodem die, non purgant contumaciam, nisi eodem die presentauerint principalem, ut dicit ritus magnæ curiæ vicariæ incipien. item, quod si condemnatus. & est ratio, quia fideiussores ipsi ad duo erant citati, uidelicet ad comparandum & presentandum. unde licet comparuerint, non tamen, cum alterum nõ adim-

pleant, purgant contumaciam. & pro hoc facit, quia citatus ad respondendum libello, dicatur contumax, etiam si compareat, sed non respondeat libello quia ad duo tenetur, ut l. ætate. §. qui tacuit. ff. de interro. actio. & Bald. & Pau. & Alex. not. in l. secunda §. in fideiussorem. ff. qui sati. cogan. & Barto. in authent. qui semel. C. quo. & quando iu. putarem tamen ita demum procedere dispositionem ritus, quando compareret fideiussor, & nihil allegaret, sed si talia allegaret, ex quibus merito ad præsentandum reum non teneretur, tunc credo, quod admittitur, quia comparere eodem die operatur taliter, quod reponitur in pristinum statum, ac si à principio comparuisset, ut habetur in ritu incipiendi, item, quod illi, qui sunt banniti, debent præstare, &c. per comparitionem enim satisfactum est, quo ad unum caput citationis, & quo ad caput præsentationis rei satis uidetur fieri, si talia allegantur, quæ si uera essent, fideiussor non teneretur præsentare, ut probatur in leg. secundo. §. si quis iudicio. cum §§. sequentibus. & leg. si quis cum fideiussorem.

275 ff. si quis cautio. † Itē est ulterius aduertendum, quod si fuerit requisitus principalis ut se præsentet, & minimè se præsentauit, possunt sine alia requisitione fideiussorum, condemnari tam ipse principalis, quam fideiussores ad pœnam fideiussionis. & hoc procedit attendita forma fideiussionis, quod præsentabunt eum, si, & quoties ipse principalis fuerit requisitus. hoc est quod uoluit rit. incipien. item eodem sero seu die faciant. & sic, ut uides, iste ritus uidetur approbare opinionem Bald. in rubr. de dol. & contu. quatenus uoluit, quod tenentur fi-

deiussores ad pœnam, si fuerit factum præceptum reo, licet non sit factum præceptum fideiussoribus, licet durum nimis uideatur, cum regula sit, quod nunquam sententia alteri præiudicat, quando lata est in contumaciam partis se non defendentis. igitur si feretur contra reum se non defendentem & in eius contumaciam, non debet fideiussoribus nocere, ut uoluit Rom. in consilio. cccxxxix. ut refert & sequitur Marsil. in singu. quarto de quo supra dixi. imo i. indiuiduo, si fideiussor promisit aliquem præsentare intrā certum terminum, non tenetur ad pœnam, si in termino non præsentauit, eò, quia non fuit requisitus, ut habetur plene per Marsil. in leg. unius. §. cogniturum. ff. de quaestio. & contrarium uoluit ritus, de quo supra mentionem feci, qui incipit, item notandum est. quare cogitandum est super prædictis in facti contingentia, & testor Deum, quod nunquam uidi practicum illum ritum, sed semper uidi requiri fideiussores & principalem. est tamen bene uerum, quod alius ritus incipit. item quod a bannitis. in fine. confirmat illum ritum expresse. quia dicit attendendam esse formam fideiussionis, quæ uult, quod quoties ipsi principales fuerint requisiti, & non se præsentarint, uel fuerint requisiti ipsi fideiussores ut præsentent, & non præsentauerint, teneantur ad pœnam.

De sodomia.

276 † Committentes sodomiam igne concremantur, ut in prag. Ferdinandus & Elisabeth, in qua aliàs quædam cumulaui, & ideo breuitatis causa ego me remitto.

De scopectis & balistis.

877 † Item proicientes scopectis
& balistis ad nocendum alicui, li-
cet non nocuerint, pœna mortis
puniuntur, ut in pragma. incipien.
ad restringendum, ubi scripti. Et sic
impono finem istis fragmentis ad

laudem omnipotentis Dei & beati
Matthæi, xvj. mensis Iulij die, an-
no 1554. & licet non omnia iura re-
gni contineantur in istis fragmen-
tis quo ad criminum materiam,
comprehenduntur tamen frequen-
tiora, & quæ versantur in palatio
ut plurimum.

F I N I S.

R E G I S T R V M.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z,
A A B B C C D D E E.

Omnes sunt quaterniones, præter E E, simplicia.

VENETIIS,
Apud Dominicum Liliū.

1 5 5 8.

... ..

... ..

... ..

... ..

42/85

